

சிவமயம்.

சோம சம்பு பத்ததி.

சிவாகம சங்கம்,
தேவகோட்டை.

சிலம்பம்.

சோம சம்பு பத்ததி.

சிவாகம சங்கம்,
தேவகோட்டை.

RE 6303

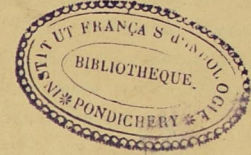
TAM.
76

தேவகோட்டை சிவாகம சங்கத்து வெளியீடு எண்—௧௭

உ.
சிவமயம்.

ஸ்ரீசோமசம்பு சிவாசாரியர் இயற்றிய
கிரியாகாண்ட க்ரமாவளி என்னும்
சோமசம்பு பத்ததி.

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு)

இது

சிவாகம சங்கத்து வித்வான் வியாகரண சிரோமணி
K. M. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

அம்மாளக்கிரகாரம் சிவாகம பாடசாலை ஆசிரியர்
தி. ரா. பஞ்சாபகேச சிவாசாரியரவர்களாலும்

சிவாகம சங்கத்துச் சித்தாந்த சாத்திர போதகர்
பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பெற்று

தேவகோட்டை சிவாகம சங்கத்திலிருந்து

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை]

1934. ப்ரீமுகவலு

[ரூ. 2-8-0

IN13120

சிவமயம்.

முகவுரை.

சிவாகமங்களிலுள்ள கிரியாகாண்டப் பொருள்களைத் திரட்டி முறையாக வரிசைப்படுத்தி பத்ததி என்னும் பெயருடன் பதினெட்டுப்பத்திகள் பதினெட்டுச் சிவாசாரியர்களால் செய்யப் பெற்றுள்ளன. அந்தப் பதினெட்டுச் சிவாசாரியர்களுள் சோமசம்பு சிவாசாரியரும் ஒருவரென்பது சைவ பூஷணத்திலுள்ள 342, 343-வது சுலோகங்களால் அறியப்படுகின்றது.

சோமசம்பு சிவாசாரியரால் செய்யப்பெற்ற இந்தப் பத்ததிக்குக் கிரியாகாண்ட க்ரமாவளி என்பது பெயர். இது ஒவ்வொரு விதியின் முடிவிலும் அவர் கூறியது கொண்டு அறியக்கிடக்கின்றது. ஆயினும் இயற்றியஆசிரியர் பெயரால் சோமசம்புபத்ததி என வழங்கப்பெறுகின்றது. பத்ததி என்னும் சொல்லுக்கு வழி என்பது பொருள். ஆகவே இப்பத்ததி சோமசம்பு சிவாசாரியர் காட்டிய வழியெனப்படும்.

இதனுள் நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் என்னும் மூன்று விதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் அடங்கிய விஷயங்கள்பொருள் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பத்ததியின் முடிவுரையிலுள்ள முதலாவது சுலோகத்தால் நூலாசிரியருடைய குருபரம்பரை விளக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அடுத்த சுலோகத்தால் இவ்வாசிரியர் கோளகமடாதிபதி என்பது விளங்குகின்றது. அதற்கடுத்த சுலோகத்தால் விக்கிரமசகாப்தம் 811ல் இந்தப்பத்ததி முற்றுப்பெற்றதென்பது விளங்குகின்றது. ஆகவே இப்பத்ததியை இயற்றி 1180 வருடங்கள் ஆகின்றன.

அகோர சிவாசாரியர் இயற்றிய கிரியாக்ரமத்யோதிகையில் நிர்வாண தீக்ஷா விதியின் முடிவில் “போஜதேவர், சோமசம்பு முதலிய ஆசாரியர்கள் கூறியதை அனுசரித்து கிரியைகள் இனிது விளங்கும்பொருட்டு தீக்ஷாவிதி என்னால் கூறப்பட்டது.” என்று

கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அகோர சிவாசாரியர் இந்நூலா சிரியருக்குப் பிற்பட்டவரென்பது விளங்குகின்றது.

இந்தச் சோமசம்பு பத்தியிலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகங் களும் சூத்திரம்போல் அநேக விஷயங்களை உள்ளடக்கியும் கெம் பிரதையுடனும் இருப்பதால் இதற்கு வியாக்யானமாகவே பிர யோக முறையில் அகோர சிவாசாரியர் இயற்றிய பத்தி அமைந் திருக்கிறது. சிற்சில இடங்களில் சோமசம்பு சிவாசாரியருக்கும் அகோர சிவாசாரியருக்கும் கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின் றது. அவ்வேறுபாடுகள் டிப்பணியில் அங்கங்கே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியமென்னும் ஆகமத்தை முற்றி லும் ஆதாரமாகக்கொண்டே இந்தச் சோமசம்பு பத்தி இயற் றப்பெற்றிருக்கின்றது. இது அவ்வாகமத்தை ஆராயுங்கால் விளங்குகின்றது.

ஆகையால் அசிந்திய விசுவசாதாக்கியம், சித்தார்த்தசேகரம் முதலிய நூல்களிலுள்ள விஷயங்கள் வேண்டுமிடங்களில் டிப்ப ணியில் இச் சங்கத்து வித்வான் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலின் முடிவுரையிலுள்ள இறுதிச் சுலோகத்தால் இந் நூல் இரண்டாயிரம் சுலோகங்களை உடையதென்பது அறியப்படு கிறது. இதனை வடமொழியில் அச்சிடுதற்கு சூரியனர்கோவில் ஆதீனம் ஸ்ரீஸுரீ முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஒரு பிரதி தந்து உதவினார்கள். அதில் ஆயிரத்து எண்ணூற்று ஐம் பத்தொரு (1851) சுலோகங்கள் இருந்தன. பின்னர் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அச்சாகிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தரும புர ஆதீனமகாசன்னிதானம் ஸ்ரீஸுரீ சுப்பிரமணிய தேசி கரவர்கள் வடமொழிப் பிரதி ஒன்று தந்து உபகரித்தார்கள். இதில் ஒன்பது சுலோகங்கள் அதிகமாக இருந்தன. எல்லாம் சேர்ந்து ஆயிரத்து எண்ணூற்று அறுபது சுலோகங்களில் இத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப்பெற்றிருக்கின்றது.

முன் அச்சிடப்பட்ட மூலத்திலுள்ள சில சுலோகங்கள் தருமபுர ஆதீனப்பிரதியில் இல்லை. சில சுலோகங்கள் தருமபுர

ஆதீனப்பிரதியில் அதிகமாகவுள்ளன. இத்தமிழ் மொழிபெயர்ப் பில் அவை சேர்த்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. டிப் பணியிலும் அவை காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வடமொழி மூலம் இரண்டாம்பதிப்பு அச்சிடநேருங்கால் விபரமான அட்டவணை சேர்க்கப்பெறும்.

பிரதி தந்து உதவிய தருமபுர ஆதீனமகாசன்னிதானத்தின் கருணையை இச்சங்கம் மிகவும் போற்றுகின்றது.

இந்தச் சோமசம்புபத்தி ஸ்ரீமாதவச் சிவஞானசுவாமி கள் முதலிய பெரியார் பலராலும் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்ற ஓர் அரிய நூல்.

இத்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை மூலத்தோடு முற்றும் ஒப்பு நோக்கி உபகரித்த அம்மாளக்கிரகாரம் சிவாகமபாடசாலை ஆசிரி யர் தி. ரா. பஞ்சாபகேச சிவாசாரியரவர்களுடைய நன்றி என்றும் போற்றத்தக்கது.

இந்நூலைச் சைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப்படித்துச் சங்கத்தை ஆதரித்துப் பயன் ;பெறுமாறு எல்லாம்வல்ல சிவ பெருமான் றிருவருள் துணைபுரிவதாக.

இங்ஙனம்,
சிவாகமசங்கம்,
தேவகோட்டை.

பொருள் அட்டவணை.

மலமூத்திர விஸ்ரஜனம்
தந்ததா வனவிதி
மலஸ்தாவிதி
விதிஸ்தாவிதி
பஸ்மஸ்தாவிதி
மாகேத்திரஸ்தாவிதி
மாருதஸ்தாவிதி
மந்திரஸ்தாவிதி
மாணஸ்தாவிதி
ஆசமனவிதி
சைவசந்தியாவிதி
ப்ராஹ்மீசந்தியின் தியானம்
வைஷ்ணவீசந்தியின் தியானம்
ரௌத்ரீசந்தியின் தியானம்
கிரீவாணதீக்ஷ உடையா
ருத்ருரீய நான்கு சந்திகள்
பித்திரீத்தம் முதலியவற்றின்
விபரம்
மார்ஜனவிதி
அகமர்ஷம்
சிவார்யதானம்
தர்ப்பணமந்திரங்கள்
சூரியபூஜை

உ
சிவமயம்.

பொருள் அட்டவணை.
நித்திய விதி.

பொருள்.	பக்க எண்	பொருள்.	பக்க எண்
மலமூத்திர விஸ்ரஜனம்	2	ஸ்தானசுத்தி	28
தந்ததா வனவிதி	3	அந்தரியாகபூஜை	29
மலஸ்தாவிதி	4	அந்தரக்ஷினி காரியம்	29
விதிஸ்தாவிதி	5	அர்க்கியம் சேகரிக்குமுறை	29
பஸ்மஸ்தாவிதி	7	திரவியசுத்தி	30
மாகேத்திரஸ்தாவிதி	8	ஆத்மபூஜை	30
மாருதஸ்தாவிதி	8	மந்திரசுத்தி	30
மந்திரஸ்தாவிதி	8	லிங்கசுத்தி	30
மாணஸ்தாவிதி	8	சிவாஸனபூஜை	31
ஆசமனவிதி	8	ஆவாஹநமுறை	34
சைவசந்தியாவிதி	9	ஆவாஹநமுதலியவற்றின்	
ப்ராஹ்மீசந்தியின் தியானம்	9	பொருள்	35
வைஷ்ணவீசந்தியின் தியானம்	10	ஆவாஹநத்திற்குப்பின் செய்ய	
ரௌத்ரீசந்தியின் தியானம்	10	வேண்டுவன	36
கிரீவாணதீக்ஷ உடையா		பாத்யம்முதலியன கொடுத்தல்	37
ருத்ருரீய நான்கு சந்திகள்	11	இருதயமுதலிய அங்கங்களின்	
பித்திரீத்தம் முதலியவற்றின்		பொருள்	37
விபரம்	11	அபிஷேகமுறை	38
மார்ஜனவிதி	11	அபிஷேகத்திற்குப்பின் செய்ய	
அகமர்ஷம்	12	வேண்டுவன	38
சிவார்யதானம்	12	போகாங்கபூஜை	39
தர்ப்பணமந்திரங்கள்	13	பவீத்திரம் சமர்ப்பித்தல்	40
சூரியபூஜை	16	ஜபஸமர்ப்பணம்	40
		அக்கினிகாரிய விதி.	
சிவபூஜா விதி.		குண்டத்திற்குச் செல்லுமுறை	42
துவாரபாலபூஜை	22	குண்டஸம்ஸ்காரவிதி	42
விக்கோச்சாடனம்	22	வாசீசவரி வாசீசவரர்களின்	
பூஜாதிருகத்திற்குச் செல்லுதல்	23	ஆவாஹநம்	44
அபிஷேகஜலம்சேகரிக்குமுறை	23	குண்டத்தில் அக்கினியிடுதல்	44
பூசுதல்	23	அக்கினியை வைத்தபின் செய்ய	
சூக்ஷ்மதேகசுத்தி	24	வேண்டுவன	45
கூலதேகசுத்தி	25	கர்ப்பாதாநமுதலியன	45
ஜீவனை இருதயகமலத்தில்		ஜனனமானபின் செய்யவேண்	
ஸ்தாபிக்குமுறை	28	டுவன	46

பொருள்	பக்க எண்	பொருள்	பக்க எண்
அக்கிக்குழந்தையைக் காப்	47	விரதபோகாங்க திரவியங்	81
பாற்றதல்	47	களைச் சமர்ப்பித்தல்	81
ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் ஸம்ஸ்காரம்	48	பவித்திரம் களுக்குச் செய்ய	88
ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம்	48	வேண்டுவன	88
அக்கிக்குழந்தைக்குப் பெய	52	கந்தபவித்திரம் சாத்துமுறை	88
ரிடுதல்	52	அக்கினியிலுள்ள சிவபெரு	85
வாகீசுவரி வாகீசுவரர்களை	52	மானுக்குச் செய்யவேண்டு	85
விஸர்ஜனம் செய்தல்	53	வன	86
அக்கிதியில் சிவனைப் பூஜித்தல்	53	பவித்திரங்களை இரகித்தல்	86
ஹோமதிரவியங்களின் அன்வு	53	சித்தாந்த சாத்திரம் குரு இவர்	87
பூர்ணகுழிமுறை	54	களைப் பூஜித்தல்	87
சிவபெருமானை விஸர்ஜனம்	55	பவித்திரம் சாத்துதற்குமுன்	88
செய்தல்	55	செய்யவேண்டுவன	88
அந்தர்ப்பலி பஹிப்பலிமுறை	55	மண்டப தேவர்களுக்குப்	88
சுருக்கமான அக்கினிகாரியம்	57	பவித்திரம் சாத்துதல்	89
சிவபூஜையின் முடிவு	58	பரமசிவனுக்குப் பவித்திரம்	89
சண்டேசுவர பூஜை	60	சாத்துதல்	91
கபில பூஜை	60	சிவபெருமானுக்கு விஞ்ஞா	91
வித்யாபிடம் குருபரம்பரை	62	பனஞ் செய்தல்	91
களின் பூஜை	62	பவித்திரம் சாத்துதற்குரிய	91
மத்தியாஹ்னத்தில் செய்ய	62	மூல மந்திரங்கள்	93
வேண்டுவன	62	அக்கினி காரியவிதி	93
போஜனம் செய்யுமிடத்தில்	63	ஹோம மந்திரங்கள்	93
செய்யத்தக்கன	63	ஆசாரிய பூஜை	94
சுல்லோஹம் செய்யு முறை	64	ஏக தினபூஜையில் செய்ய	94
வாஸ்துபலி முறை	64	வேண்டுவன	95
ஸாந்தானிக பிக்ஷாபோஜனவிதி	64	பவித்திர சண்டேசுவர பூஜை	95
அயாசிட பிக்ஷாடனம்	67	சண்டேசுவரப் பிரார்த்தனை	95
பிக்ஷுயெடுத்தபின் செய்ய	70	தமர பூஜாவிதி	96
வேண்டுவன	70	கந்த தமரம் சாத்துதல்	99
ஸாயங்காலத்தில் செய்ய	71	எஞ்சிய தமரங்களை இரகித்தல்	99
வேண்டுவன	71	தமரஞ்சாத்துமுறை	100
சயன் விதி	71	ஆசிரியர்வேதியர்களைப்	101
அந்தராத்நியில் செய்ய	71	பூஜித்தல்	101
வேண்டுவன	71	பிராயச்சித்த விதி	101
நைமித்திக விதி.		அதுட்டான லோபத்திற்குப்	103
பவித்திர லக்ஷணவிதி	72	பிராயச்சித்தம்	103
பவித்திர அதிவாஸ விதி.	77	பூஜாலோபத்திற்குப் பிராயச்	103
பவித்திர மண்டப பூஜை	77	சித்தம்	103
துவார பால பூஜை	77	சிவலிங்கத்திற்குத் தோஷங்	104
		கள் ஏற்படின் பிராயச்சித்தம்	104

பொருள்	பக்க எண்	பொருள்	பக்க எண்
சிவாக்கினி அணைந்தால்	108	வித்தியாகலையைச் சேர்க்கு	152
நிர்மாலியம் ஆறுவகை	111	முறை	152
போஜனதோஷம் பரிசு	113, 115	பிரதிட்டாகலையைச்	153
தோஷம்	113, 115	சேர்க்குமுறை	153
சண்டாளனுடைய பரிசு	116	நிலிருத்தி கலையைச்	154
தோஷம்	116	சேர்க்கு முறை	154
பஞ்சகவ்வியம் சேகரிக்கு	118	சபீஜநிகையால் பாவனை	155
முறை	118	வேற்றுமை	155
ஸமய தீக்ஷாவிதி	120	கிரந்தி கற்பிக்கு முறை	155
நிகையின் சொருபம்	121	பாசுருத்திரத்தை ரகிக்கு	156
ஆன்மாக்களின் வகை	121	முறை	156
நிகையின் பேதம்	121	பஞ்சகவ்வியம் அருந்துமுறை	157
ஆசாரிய இலக்கணம்	122	சுருப்ராசன முறை	157
சிவ்ய இலக்கணம்	123	தந்தகாஷ்டத்தைச்	158
துவார பாலபூஜை முதலியன	123	சேவிக்குமுறை	158
மண்டலேசுவர பூஜை	128	சேவித்தபின்னர்ச் செய்ய	158
ஓமம் செய்தல்	129	வேண்டுவன	158
ஸ்தாலீபாக விதி	133	சிவ்யனுடைய சித்திரை	159
		யின் முறை	159
விசேஷ தீக்ஷாவிதி.		ஆசாரியர் செய்யவேண்டுவன	160
ஆத்மாவை வாசீசுவரியின்	141	சொப்பன ஆராய்ச்சி	160
கர்ப்பத்தில் வைத்தல்	141	நிகைக்காக முன்னர்ச்	161
நேறாமஞ்செய்யவேண்டிய	142	செய்யவேண்டுவன	161
காலம்	142	நிலிருத்திகலையைச் சுத்தி	162
அக்கினியால் ஊக்கிச்சப்பும்	142	செய்யமுறை	162
பாபங்கள்	142	பிரதிட்டாகலையைச் சுத்தி	173
கர்ப்பாதா முதலியவற்றின்	143	செய்யமுறை	173
பொருள்	143	வித்தியாகலையைச் சுத்தி	180
ஹோமத்திற்குப் பின்	144	செய்யமுறை	180
செய்யவேண்டுவன	144	சாத்திகலையைச் சுத்தி	183
பிரமசாரிக்குரிய வீரதாங்	145	செய்யமுறை	183
கங்கள்	145	சாத்தியத்திலையைச்	187
நிர்வாண தீக்ஷாவிதி.	147	சுத்தி செய்யமுறை	187
பாசுருத்திரம் கட்டுமுறை	147	நிகையைச் சேதிக்குமுறை	191
நூலில் சுத்தி முதலியவற்றை	148	நிகையை ஓமஞ்செய்தபின்	192
நியாசம் செய்தல்	148	செய்யவேண்டுவன	192
நூலில் ஆத்மாவை நியாசஞ்	149	ஹோமம் முதலியவற்றைக்	194
செய்தல்	149	கடந்து செல்லுதல்	194
சாத்தியத்திலையைச்	150	சர்வஞ்ஞத் தன்மை	195
சேர்க்கு முறை	150	முதலியவற்றை உண்டு	195
சாத்திகலையைச்சேர்க்குமுறை	151	பண்ணுதல்	195

iv
காமிய விதி.

பொருள்	பக்க எண்	பொருள்	பக்க எண்
சிவ்யனிடத்தில் ஆன்மா	196	சிலைகளை நியாஸஞ் செய்யும் முறை	269
வைச் சேர்த்தல்		சிலைகளைப்பிரார்த்திக்குமுறை	269
சேர்த்தபின் செய்ய வேண்டுவன	196	பிரதிஷ்டாதிவாஸ விதி.	
திரிதந்தவ தீக்ஷாவிதி.		பிரதிஷ்டைக்குரிய காலம்	271
அதிவாஸ முறை	197	ஜாதிபேதத்தால் நகூத்திர	273
ஆன்மதத் துவ சுத்தி	200	பேதம்	273
வித்யா தத்துவசுத்தி	202	வேதியின் லக்ஷணம்	274
சிவதத்துவ சுத்தி	203	குண்டங்கள் செய்யுமுறை	275
ஏகதத்துவ தீக்ஷாவிதி	206	குண்டங்களின் விஸ்தாரம்	275
ஆசாரியாபிஷேகவிதி	207	காமனையின் பேதத்தால்	
சிவ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யுமுறை	209	குண்டங்களின் பேதம்	276
அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பிக்கு முறை	210	குண்ட இலக்கணம்	276
சிவபெருமானிடம் வித்னா பனம் செய்தல்	211	தோரணங்கள் செய்யுமுறை	277
ஸாதகாபிஷேக விதி	212	பதாகை துவஜங்களின்	
அஸ்திராபிஷேக விதி	214	இலக்கணம்	279
விரதோத்தார விதி	217	ஸருக்ஸ்ருவங்களின்	
பிறிதொருவகையான		இலக்கணம்	283
விரதோத்தாரவிதி	220	சமித்து முதலியவற்றைச்	
அக்தியேஷ்டி விதி	221	சேகரித்தல்	284
கிராத்த விதி	237	யாகசாலைக்குச் செல்லுமுறை	286
காமிய விதி.		துவார பூஜை	
சிலாநியாஸம்.		எட்டுத் திக்குகளில் பைரவர்	
பிரதிஷ்டைகளின் பிரிவு	246	களைப் பூஜித்தல்	288
பூமியைப் பரீக்ஷித்தல்	247	பூதசுத்தி முதலியன	288
பூபரிசுரஹ விதி	248	மண்டலம் செய்யுமுறை	293
சல்யோத்தார விதி	251	வேத பாராயணம்	295
மண்டபத்திற் தோரண		ஹோமம் செய்யுமுறை	295
பூஜை முதலியன	253	ஸநாக மண்டபத்தில் செய்ய வேண்டுவன	296
பிராஸாத சிலைகளின்		லக்ஷணேந்தாரவிதி	296
இலக்கணம்	254	குறிசெய்தபின் செய்ய வேண்டுவன	298
சிலைகளை அருச்சிக்குமுறை	255	மண்டபத்தின் மேற்குவாயி	
சிலைகளிற் செய்யப்படும்		லக்குச் செல்லுமுறை	299
நியாஸங்கள்	257	நவகுண்டபக்ஷத்தில் நியாஸம்	301
ஹோமவிதி	259	பஞ்சகுண்டபக்ஷத்தில்	
வாஸ்து பூஜை	260	நியாஸம்	301
		ஜீவந்யாசஞ் செய்யுமுறை	303
		பீடம் முதலியவற்றில்	
		நியாஸம்	303

v
காமிய விதி.

பொருள்	பக்க எண்	பொருள்	பக்க எண்
ஹோமம் செய்யுமுறை	304	சல விங்கப் பிரதிட்டை	321
விங்கத்தைச் சுத்திசெய்யும் முறை	305	கௌரீப் பிரதிட்டை	322
பீடசுத்தி முதலியன	306	ஆதித்யப் பிரதிட்டை	325
சிவவிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி	308	விஷ்ணுப் பிரதிட்டை	326
பிண்டிகையை ஸ்தாபிக்கும் முறை	312	துவாரபாலப் பிரதிட்டை	331
விருஷ்ப ஸ்தாபனம்	314	உறிருக்கும்ப் பிரதிட்டை	332
சண்டேசுவரப் பிரதிட்டை	317	குளி, துவஜம், தண்டம்	
ஆசாரிய தக்ஷிணை	319	பிரதிட்டை	334
பிரதிட்டையின் பயன்	319	ஜீர்ணேத்தார விதி	337
ஆசாரியருக்கு யஜமானன் கூறும் உபசாரம்	319	மடாலயப் பிரதிட்டை	341
ஏனையதேவர்களின் பிரதிட்டை	320	புஷ்கரணப் பிரதிட்டை	342
		கூபப் பிரதிட்டை	345
		விருஷப் பிரதிட்டை	346
		முடிவுரை	347

வ.
சிவமயம்.

சோமசம்பு பத்ததி.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

மங்கலம்.

1. மதயானையின் மத்தகங்களுடன் கூடிய முகத்தை உடைய விநாயகப் பெருமானது மத நீர்வாஸையுடன் கூடிய, 1 கன்னங்களில் 2 விழுகின்ற வண்டுக்கூட்டங்களை விரட்டுவதற்காக அசைகிற ஆடைபோன்ற காதுகளின் விசுதலால் உண்டான காற்றினது மனிதர்களின் இடையூறுகிய பஞ்சுத்திரைகளை விரைவில் விரட்டக் கடவது §

2, 3. 3 எல்லா அறிவுகளையும் தோற்றுவிப்பவராயும் 4 எல்லா ஞானங்களின் வடிவீனராயும், 5 எல்லாத் தத்துவங்களின் சொரூபராயும், 6 மேலானவராயும், உலகத்திற்கு ஈசனாயும், 7 நாசமற்ற

1. மத நீர் வாஸையுடன் கூடிய என்னும் அடைமொழி பின்வரும் காற்றினது என்னும் பதத்துடன் அன்வயிக்கின்றது.

2. மதஜலத்தோடு கூடிய கன்னங்களில் அம்மத நீரைப் பானம் செய்வதற்கு விழுகின்ற வண்டுக்கூட்டங்களை என்பது பொருள்.

§ இந்தச் சுலோகம் அச்சுப்பரையில் இல்லை. பின்னர்க் கிடைத்த தருமபுரா ஆதினத்துப்பிரதியிலுள்ளது. வியாக்கியானத்திலும் எடுத்தாளவில்லை.

3. எல்லா அறிவுகளையும் என்னும் பதத்தால் கர்மாவிலும் மலபரிபாகத்தாலும் உண்டாகும் சித்துக்களின் போதமும், தம் தொழிலில் சாமர்த்தியத்தை உண்டு பண்ணும் அசித்துக்களின் போதமும் கொள்ளப்படுகின்றன. 4. எல்லாஞ்ஞானங்களின் என்னும் பதத்தால், சித்ரூபமாயுள்ள சத்திகளும் காமிகம் முதலிய ஆகமங்களும் கொள்ளப்படுகின்றன. 5. எல்லாத் தத்துவங்களின் சொரூபராயும் என்னும் பதத்தால், பரமசிவன் சிவத்துவம்முதல் பிருதுவீதத்துவமீறுகவுள்ள எல்லாத்தத்துவங்களையும் எப்பொழுதும் அநிஷ்டித்திருப்பதால் எல்லாத் தத்துவரூபமாக பரமசிவன் இருக்கிறார் என்பது அறிவிக்கப் படுகின்றது. 6. மேலானவராயும் என்னும் பதத்தால் பரமசிவன் ஒருவருக்கும் அடங்கவில்லை என்பது அறிவிக்கப்படுகின்றது. 7. நாசமற்றவராயும் என்னும் பதத்

வரையும் இருக்கிற பரமசிவனை வணங்கி, 1 நல்ல ஆசாரியர்களின் உபதேசத்தினால் திவ்யாகமங்களையறிந்து, கிரியாக்ரமங்களில் (நாளடைவில்) அறிவு விருத்தியடையும்பொருட்டு, முறையாக நித்திய விதி, நைமித்திகவிதி, காம்யவிதி என்னும் இவற்றைக்கூறுகிறேன்.

நித்தியவிதி.

3. காலையில் எழுந்திருந்து மங்களமுண்டாவதற்காக 2 அக்ஷரமாகிய சிவனைத்தியானித்து,

4, 6. உரிய இடத்தை அடைந்து, மலம்மூத்திரம் 3 முதலிய வற்றைவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். பகலிலும் ஸந்தியாகாலங்களிலும்வடக்குத்திசை நோக்கினவனும்; இரவில் தெற்குத் திசை நோக்கினவனும், முக்கினது நுனியில் பார்வையைச் செலுத்தினவனும், ஒன்றும் பேசாதவனும், சிரசை வஸ்திரத்தினால் மூடினவனும், நிலைபுற்ற மனதை உடையவனும், மல விஸர்ஜனம் செய்யவனும், உரியதான பூமியைப் புற்களால் மறைத்துக் கொண்டவனும், வலதுகாதிற் பூணூலைத் தரித்தவனும், வேதியர் முதலியவர்களைப் பாராதவனுமாய் மலமுத்ரவிஸர்ஜனஞ்செய்யவேண்டும்.

7. பின்னர் யாகத்திற்கு உதவியாகாத புற்களாலேனும், மண்கட்டியாலேனும் குதத்தைத் துடைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சாணி, கல், மரத்துண்டு இவற்றால் ஒருபொழுதும் துடைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

தால் நாசமற்ற சத்தியையுடையவர் என்பது அறிவிக்கப்படுகின்றது. 1. நல்ல ஆசாரியர்களின் என்னும் பதத்தால் பரமசிவன் முதற்கொண்டு இடைவிடாத ஸம்பிரதாய ஞானத்தை உடைய ஆசாரியர்களின் என்பது அறிவிக்கப்படுகின்றது. 2. அக்ஷரமாகிய சிவனை என்றதனால் ஸ்வபாவத்தினால் உண்டானவையாயும், காரணத்தினாலுண்டானவையாயும் இருக்கிற நாசம் முதலிய தோஷங்களற்ற நிஷ்கள சிவனை என்னும் கருத்தாவது, போகாவஸ்தையிலுள்ள எவகன நிஷ்கள சிவனை என்னும் கருத்தாவது, ஐந்து முகங்கள் முதலிய ரூபத்தை உடைய அதிகாராவஸ்தையிலுள்ள ஸாதாசிவரை என்னும் கருத்தாவது, அந்த அந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கவாறு கிரகிக்கத் தக்கது அல்லது லயம் போகம் அதிகாரம் ஆகிய அவஸ்தைகளையுடைய சிவனைச் சொல்லக்கூடிய மந்திர சிரேஷ்டமான பிராசாதமே “சிவமக்ஷரம்” என்னும் சப்தத்தால் கொள்ளத்தக்கது.

3 “முதலியவற்றை” என்ற இதனால் காது கண் மூக்கு என்னும் இவைகளின் மலங்களும் கொள்ளத்தக்கன.

8. சுத்தமான மண்ணை எடுத்து அதனை நீரின் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு 1 இடையில் மண்ணாலும், பின் நீராலும் செளசஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

9. வீங்கத்தை ஒருமுறையும், குதத்தை மீன்று முறையும், இடதுகையைப் பத்துமுறையும், இரண்டு கைகளையும் ஏழு முறையும் மண்ணால் சுத்திசெய்யவேண்டும். பின்னர் பிருஷ்டங்களைத் துடைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். (4)

10. அல்லது 2 பாவசுத்தி உண்டாகும்வரை செளசம்செய்து கொள்ளல்வேண்டும். 3 பாவமாவது சுத்தம் செய்துகொள்ளபவரின் அந்தக்கரணம். அதன் சுத்திக்காக செளசவிதியானது முனிவரால் கொள்ளப்பட்டது. கால்களை ஒவ்வொரு முறை மண்ணாலும் ஜலத்தாலும் சுத்திசெய்து,

தந்தாவன விதி.

11. பின்னர் முறைப்படி ஆசமனஞ்செய்து, சுத்தனாய் தந்தாவனஞ் செய்யவேண்டும்.

12. சுரமுள்ளதாயும், தோலுடன் கூடியதாயும், சமமாய் ஒடிக்கப்பட்டதாயும், நேர்மையாயும், சுத்தமாயும், கணுவற்றதாயும், கடைவிரல் அளவு பருமனுமுள்ள தந்தகாஷ்டம் (பற்குச்சி) சிறந்ததாகும்.

13. புங்கமரம், கொடிப்புங்கை, வாகை, கருங்காலி, மருது இவற்றின் குச்சுக்களை எட்டு அங்குல அளவாக முழுகுக்களுக்கும்,

1 முன்னர் ஜலத்தாலும், இடையில் மண்ணாலும், அதன் பின் ஜலத்தாலும், செளசம் செய்ய வேண்டுமென்பது பொருள்.

2. “பாவசுத்தி உண்டாகும் வரை” இதனால் கூறப்பட்ட அளவிலும் அதிக அளவாகச் சுத்தி செய்யவேண்டுமெனக் கொள்ள வேண்டும், குறைந்த அளவில் தாப்பரியமில்லை. அவ்வாறாயின் எண்ணவிதித்தது பயனற்றதாய் முடியும்.

3. லலிமா 0 என்ற பாடத்தைக் கொண்டால் “பாவமாவது ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பவர்களின் மனம்” என்ற பொருளைத்தரும். மனச்சுத்தியாவது—சுத்தி செய்தது போதுமென்று மனத்திற்குத் தோன்றுதல்.

14. இரளி, மா, மருது, அசோகம், நாவல், சம்பகம், நாபுரி, குருக்கத்தி, இவற்றின் காஷ்டங்கள் பன்னிரு அங்குல அளவாக கிரகஸ்தர்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

15. அல்லது பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், அது லோமர் பிரதிலோமர் ஆகிய இவர்கள் விஷயத்தில் முறையே 1 பன்னிரு அங்குலத்தினின்றும், ஒவ்வொரு அங்குலம் குறைவாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

16. நறுவிலி, நெல்லி, நமை, 2 ஆமணக்கு, பழமுண்ணிப்பாலை, வேம்பு, ஆவிரை, புல், முருங்கை, வஞ்சி, (நொச்சி) பைசாசவிரு கூம், நானல், விரல், தர்ப்பை இவற்றால் பல்துலக்கக்கூடாது.

17. நவமீ, அமாவாஸ்யை, ஷஷ்டி, பிரதமை, இந்தத்தினங்களில் தந்தகாஷ்டத்தால் பல்துலக்கலாகாது. கிரகஸ்தர் இந்தத்தினங்களில் பரிசுத்தமான இலைகளால் தந்தகாவனஞ் செய்யலாம்.

18. அல்லது இந்தத்தினங்களில் தந்தகாவனஞ் செய்யாமல் பன்னிரு முறை வாயைக்கொப்பளித்து முகத்தைச் சுத்திசெய்து கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

மலஸ்நான விதி.

19. இரண்டு நதிகள் கூடுமிடம், அல்லது சமுத்திரத்தில் நதி கூடுமிடம், ஓடை, தாமரைத் தடாகம், மேற்குத்திக்கை நோக்கி பிரவஹிக்கும் நதமென்று கூறப்படும் ஆறு, நதியின் நடுவிலுள்ள வற்றாத நீரையுடைய மடு, குட்டை, அருவி என்னும் இவற்றில் ஸ்நானஞ்செய்தல் மிகவும் உத்தமமாகும்.

1. ஐஸ்ரஹுஜ்ஜெஹ்ஜெஹ் என்ற பாடத்தைக் கொண்டால் பத்து அங்குலத்திலிருந்தும் என்னும் பொருளைக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் பன்னிரண்டு அங்குலமென்பதே ஸர்வசம்மதம்.

2. சோமசம்பு பத்ததி வியாக்யானத்தில் ஆமணக்கு விருகூத்தைக் கூறாமல் நமை, பாதிரி, என்ற இரண்டு விருகூங்களும் ஆமணக்கின்ஸ்தானத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறையை அனுசரித்தால் சொஸ்யாபூயவஸூரீ என்ற மூலபாடம் இருக்கவேண்டும். சேஷ என்னும் பத்திற்கு நறுவிலி என்பது பொருள்.

20. கால்வாய், புஷ்கரிணி, (நான்கு மூலையுள்ள தடாகம்) இவற்றில் ஸ்நானஞ்செய்தல் மத்தியமமாகும். சிணறு, பாத்திரம் (எடுத்துவந்த திர்த்தம்), இறங்கும் சிணறு, வீடு, இவற்றில் ஸ்நானம் செய்தல் அதமமாகும்.

21. அஸ்திர மந்திரத்தால் எட்டு அங்குலத்திற்குக் கீழே உள்ள மண்ணைத் தொண்டிக் கிளறி, இருதய மந்திரத்தால் எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, மீண்டும் அந்த மந்திரத்தாலேயே தோண்டின இடத்தை மூடிவிடவேண்டும்.

22. எடுத்துவைத்த மண்ணை, சிரோமந்திரத்தால் திர்த்தக் கரையில் வைத்துக்கொண்டு, அஸ்திரமந்திரத்தால் சுத்தி செய்ய வேண்டும். சிகாமந்திரத்தால் புல் முதலியவற்றைக் களைந்து, கவசமந்திரத்தால் மூன்று பாகஞ்செய்யவேண்டும்.

23-24. ஒரு பாகமாகியமண்ணால், நாபி முதல் கால் ஈறுகச் சுத்திசெய்து, அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்து, அதனால் பிரகாசிக்கப்பட்டதாகப் பாவிக்கப்பட்ட மற்றொரு பாகமாகிய மண்ணால், எல்லா அங்கங்களையும் பூசிக்கொண்டு, இரு கைகளால் கண் காது முதலிய இந்திரியங்களை மூடிக்கொண்டு, காலாக்கிரிபோல் பிரகாசமுள்ள அஸ்திர மந்திரத்தை இருதயத்தில் பாவனை செய்துகொண்டு, பிராணவாயுக்களை அடக்கி ஜலத்தில் மூழ்கியிருக்கவேண்டும்.

24½ இவ்வாறு மலஸ்நானம் செய்தபின்னர், நீரினிருந்துமேழுந்து,

25. அஸ்திரசந்தியை உபாவித்து பின்னர் விதிஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

விதிஸ்நான முறை.

26. ஸாஸ்வதி, கங்கை, யமுனை முதலிய திர்த்தங்களுள் யானா ஹேமோர் திர்த்தத்தை, அங்குசமுத்திரை செய்து இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து ஆகர்ஷணம் செய்து, அவ்வாறே ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்துகொண்டு இருதய மந்திரத்தால் தன்னுடைய முன்பாகத் தாபித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

27. எஞ்சிய மண்ணின் பாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு தொப்புள் அளவாக உள்ள நீருள் சென்று வடக்கு முகமாக நின்று கொண்டு, இடது உள்ளங்கையில் அம்மண்ணை மூன்று பாகமிடவேண்டும்.

28. தெற்குத் திக்குள்ளு மண்ணை அங்க மந்திரங்களால் ஒரு முறையும், கிழக்குத் திக்குள்ளு மண்ணை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஏழு முறையும், வடக்குத் திக்குள்ளு மண்ணை சிவமந்திரத்தால் பத்து முறையும், முறையே மூன்று பாகங்களையும் ஜபிக்க வேண்டும்.

29. ஹும்படை இறுதியில் உடைய அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு கிழக்குத் திக்குள்ளு மண்ணை எல்லாத்திக்குகளிலும் போகும்படி வீசவேண்டும். பின்னர் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து வடக்குத் திக்குள்ளு மண்ணை கையினால் சுழற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் போகும்படி வீசி தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்த மாக்கவேண்டும்.

30. நான்கு அங்கமந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு, அங்க மந்திரங்களால் ஜபிக்கப் பெற்ற தெற்குத் திக்குள்ளு மண்ணைத் தலை முதல் கால் ஈராக எல்லா அங்கங்களையும் பூசிக்கொள்க.

31. ஷண்முகிகாண்ட முத்திரைசெய்து எல்லா இந்திரியங்களையும் மூடிக்கொண்டு, சிவ மந்திரத்தைத் தியானித்து நீரின் மத்தியில் சிவ தீர்த்தத்தினுள் மூழ்கவேண்டும்.

32. பின்னர் நீரில் நின்று எழுந்து சந்திர சூரியர்களாகப் பாவிக்கப்பட்ட இரண்டு கைகளால் கும்பமுத்திரை செய்துகொண்டு, நீரையெடுத்து வெளஷ்டை இறுதியிலுடைய ஷடங்கமந்திரங்களால் சிரசில் தெளித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

33. ஆன்மராக்ஷயின் பொருட்டும் விக்கினங்களைப் போக்கு தற்பொருட்டும், தீர்த்தத்தை அஸ்திர மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து மகாதிக்கு உபதிக்கு இவற்றில் தாரையாக இறைக்க வேண்டும்.

34. சக்ரவர்த்திக்குச் செய்யப்படும் உபசாரத்துடனும், பரிமள திரவியங்கள் நெல்லிப் பொடி இவற்றுடனும் ஸ்நானம் செய்து கரைக்குவந்து ஸம்ஹார முத்திரையால் சிவ தீர்த்தத்தை உபசம்ஹாரம் செய்ய வேண்டும்.

35-36. மாடப்புற, கோழி, இளிக்கன்குருவி, காகம், கழுகு, கழுதை, நாய், ஊர்ப்பன்றி, பருந்து, ஓட்டகம், 1 இவற்றின்

1. இறக்கை, மூக்கு, உரோமம், குளம்பு, எலும்பு, என்னும் இவை அங்க விகாரங்களாகும்.

அங்கவிகாரங்கள், மயானம், பதிகன், பிரேதம், பிரசுதித்தவன், நிர்மால்பம் 1 போஜனன், பிறமதஸ்தர் ஆகிய இவர்களைப்பரிசுத்தால் ஜலஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

37. தொப்புளுக்கு மேல் கை நீங்கலாகவுள்ள அங்கங்களில் ரேதஸ், மலம், மூத்திரம் இவற்றின் சம்பந்தம் ஏற்பட்டால் ஜலஸ்நானத்தால் சுத்தி செய்துகொள்ளல் வேண்டும். வபனம் செய்துகொண்டாலும், வார்தி செய்தாலும், சுத்தியின்பொருட்டு ஜலஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

பஸ்மஸ்நான விதி.

38. ஜல ஸ்நானம் செய்த பின்னர், கற்பம் முதலிய முறையாகச் சித்தித்ததாயும், ஸம்ஹரிதாமந்திரங்களால் மந்திரிக்கப்பட்டதாயும் (அகற்பமாயின்) நின்றுத் திருத்தி முதலிய கலைகளால் சுத்தம் செய்யப்பட்டதாயுமுள்ள பஸ்மத்தால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

39. தலை முதற்கொண்டு பாதமளவாக ஹும்படை இறுதியிலுடைய அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து திருநீற்றால் மலஸ்நானம் செய்து விதிஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

40. ஈசான மந்திரத்தால் சிரசு, தத்புருஷ மந்திரத்தால் நெற்றி, அகோர மந்திரத்தால் மார்பு, வாமதேவமந்திரத்தால் தொப்புள், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் எல்லா அங்கங்கள் ஆகிய இவற்றில் முறைப்படி 2 உத்தானம் செய்யவேண்டும்.

41-42 மூன்று சந்திகளிலும், இரவிலும், பிஷ்டானத்தின் ஆரம்பம் முடிவு இவற்றிலும், நித்திரையினின்று எழுந்தவுடனும், போஜனத்திற்குப் பின்னரும், தீர்த்தம் அருந்திய பின்னரும், மல ஜலம் கழித்த பின்னரும், அவ்வாறே பெண்கள், நடம்ஸ்கன், சூத்திரர், பூனை, கொக்கு, எலி, இவைகளைப் பரிசுத்தவிடத்தும் 3 விதிப்படி பஸ்மஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

1. புருஷன் இறந்தபின் சோரபுருஷனிடத்தில் உண்டானவன்.

2. யதிகள் உத்தானம் செய்யவேண்டும், சிரஹஸ்தர்கள் திரிபுண்டரம் தரிக்க வேண்டுமென்று சோமசம்பு பத்தி வியாக்யானமான ஸ்பஷ்ட போதினியில் இருக்கின்றது.

3. சுயாவிலாநெ ஈன்ற பாடத்தை சுயாவிலாநதூரூ ஈன்ற பாடமாகக் கொண்டால் இலைபோன்ற பிறவற்றைத் தொடலிடத்தும் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

43. விரதத்தை அனுட்டிப்பவன் ஈசுவரர், அக்னி, ஆசிரியர், வீத்யாபீடம், இவற்றின் சமீபத்திலும், சண்டாளரின் பார்வையிலும், அசுத்தமான இடத்திலும், வழியிலும் உத்தானம் செய்யலாகாது.

மாஹேந்திர ஸ்நானமுறை.

44. சூரியகிரணங்களோடு (வெய்யிலுடன்) மழை சேர்ந்தகாலத்தில் கிழக்கு முகமாக கைகளை உயரே தூக்கி ஈசான மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு ஏழு அடிகள் நடக்கவேண்டும். இது மாஹேந்திர ஸ்நானமாகும்.

மாருதஸ்நானமுறை.

45. தத்புருஷ மந்திரத்தையேனும், கவசமந்திரத்தையேனும் உச்சரித்துக்கொண்டு, பசுக்களின் குளம்புகளால் கிளப்பப்பட்ட தூளிகள், தன் சரீரத்தில் விழும்படி பசுக்களின் மத்தியில் செல்லுதல் மாருதஸ்நானம் எனப்படும்.

மந்திரஸ்நான விதி.

46. ஸத்யோஜாதம் முதலிய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு தீர்த்தத்தைச் சிசில் புரோஷித்துக் கொள்ளுதல் மந்திர ஸ்நானமாகும். இந்த மந்திரஸ்நானமானது, வாருண ஸ்நானம் ஆகனைய ஸ்நானம் இவற்றில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மானஸ ஸ்நானவிதி.

47. பிராணாயாமம் செய்து மனதால் 1 மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து மானஸஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இந்த மானஸ ஸ்நானம் 2 எல்லாக் காலங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆசமனவிதி

48-49. சுத்தமான ஜலத்தால் கால் கைகளைக் கழுவி பின்னர் சுத்தமான தீர்த்தத்தைப் 3 பார்த்து பெருவிரலின் அடியிலுள்ள

1 மூலமந்திரத்தை உச்சரித்தலால் கலக்கப்பட்ட குண்டலினீ சந்தியினின்றும் பெருகிய அமிருததாரையால் மானஸ ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்

2 "எல்லாக் காலங்களிலும்" என்பதற்கு அசுசியேற்பட்ட காலங்களிலெல்லாம் என்பது பொருள்.

3. சுத்தமான தீர்த்தத்தைச் சுக்லபக்ஷத்தில் சந்திராரூபமாகவும், கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் சூர்யரூபமாகவும் பாவினசெய்துபார்த்து என்பது கருத்து.

தீர்த்தத்தை ஸ்வதா என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய ஆத்மத்துவம் முதலிய மந்திரங்களால் மூன்று முறை ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு வலது கைப் பெருவிரல் அடியால் கீழ்மேலுதடுகளை இருமுறை துடைத்து நடுவிரல் மூன்றாலும் பரிசுக்க வேண்டும்.

50. பெருவிரல் சுட்டுவிரல் இவற்றின் துனியால் இரண்டு நாசிகளையும், பெருவிரல் அணுவிரல் இவற்றின் துனியால் கண்காது இவற்றையும் தொடுதல் வேண்டும். அடிக்கடி ஜலத்தால் கையைக் கழுவவேண்டும்.

51. கடைவிரல் பெருவிரல் இவற்றின் 1 அடியால் நாபியையும், உள்ளங்கையால் மார்பையும், எல்லா விரல்களாலும் சிரசுதோள் இவற்றையும், இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு தொடுதல் வேண்டும்.

சைவஸந்தியா விதி.

52. ஸமயிமுதல் ஆசாரியர் ஈருகிய யாவரும் ஸகளீகரணஞ் செய்து பிராணாயாமம் செய்துகொண்டு சிவஸம்ஹிதையை மனதால் மூன்று முறை உச்சரிக்க வேண்டும்.

53-54. வலது கைகைத்தொடுதலாகிய மந்திரமில்லாத ஆசமனத்தைச் செய்து, மீண்டும் முன்போல் மந்திரத்துடன் ஆசமனஞ் செய்து, கர்யாசம் அங்கர்யாசங்களைச் செய்து, ஒரே மனதை உடையவனாய், காலையில் ப்ராஹ்மீஸந்தியை செம்மை நிறமுடையதாகவும், உச்சிக்காலத்தில் வைஷ்ணவீ ஸந்தியை வெண்மை நிறமுடையதாகவும், சாயங்காலத்தில் ரௌத்ரீ சந்தியை கருமை நிறமுடையதாகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

ப்ராஹ்மீசந்தியின் தியானம்.

55-56. விடியற்காலத்தில் ஆகாயமானது நகூத்திரங்களுடன் இருக்கும் சமயத்தில், ப்ராஹ்மீ சந்தியை செம்மையான ஆபரணம் வஸ்திரம் இவற்றை உடையவளாகவும், செம்மை நிறம் உடையவளாகவும், ஜடை, யக்ஞோபவீதம்

1 கலிஷாஜ்ஜுஷ்யுமென என்பதாக பாடத்தைக்கொண்டால் கடைவிரல் பெருவிரலிவ்விரண்டால் எனப்பொருள்கொள்ளவேண்டும்

களை உடையவளாகவும், அன்னத்தின் மீது பத்மாஸனமாக வீற்றிருப்பவளாகவும், இளமைப் பருவமுள்ளவளாகவும், நான்கு முகங்கள் நான்கு கைகள் இவற்றை உடையவளாகவும், ஸ்ருக்கு, அக்ஷமாலை இவற்றை வலது கையிலும், தண்டம், கமண்டலம் இவற்றை இடது கையிலும் தரித்திருப்பவளாகவும், எட்டுக் கண்களை உடையவளாகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

வைஷ்ணவீ ஸந்தியின் தியானம்.

57-58. மத்யாஹ்ன காலத்தில் வைஷ்ணவீ சந்தியை, வெண்மை நிறமுள்ள வஸ்திரமணிந்தவளாகவும், வெண்மை நிற முள்ளவளாகவும், துளசிமாலை, உபவீதம் இவற்றை உடையவளாகவும், கருடன் மீது பத்மாஸனமாக அமர்ந்தவளாகவும், வெளிப் பட்ட புதிதான யௌவந்தை உடையவளாகவும், இடது கைகளில் சங்கு சக்ரங்களையும், வலது கைகளில் கதை, அபயம் இவற்றையும் உடையவளாகவும், எல்லா ஆபரணங்களையு மணிந்தவளாகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

ரௌத்ரீ ஸந்தியின் தியானம்.

59-60. சூரியன் பாதிஅஸ்தமித்த காலத்தில் ரௌத்ரீ சந்தியை, நீலோத்பலதனத்தின் கார்தியை உடையவளாகவும், சிறிது நீங்கிய யௌவந்தை உடையவளாகவும், நான்கு கைகள் மூன்று கண்கள் இவற்றை உடையவளாகவும், ஜடை, அர்த்த சந்திரன் இவற்றால் அலங்கரிக்கப் பட்டவளாகவும், வலது கைகளில் த்ரி சூலம், அக்ஷமாலை இவற்றையும், இடது கைகளில் அபயம், சக்திகளையும் தரித்திருப்பவளாகவும், விருஷபத்தின்மீது பத்மாஸனமாக வீற்றிருப்பவளாகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

61. எல்லா ஸந்தியா தேவதைகளையும், மான்தோலைத் தரித்திருப்பவர்களாகவும், எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் சாக்ஷிபூதர்களாகவும் தியானிக்க வேண்டும். அந்த ஸந்தியா தேவதைகளுடைய விஸ்தாரமான கார்தியின் சமூகத்தில் பிரவேசித்ததாகத் தன் சரீரத்தைத் தியானிக்க வேண்டும்.

62. இப்பொழுது நிர்வானநிகை உடையவர்களுக்கு மேலான நான்கு சந்திகளையும் விதிக்கிறார். சிவசக்தி ஒன்றே உபாதி பேதத்தால் அனேகவிதமாகப் பவிக்கின்றது.

63-64. தாமரைநுல்போல் சூக்குமவடிவமும், செம்மை நிறமுமுள்ள ப்ராஹ்மீசந்தி தேவதையும், வெண்மை நிறமுள்ள வைஷ்ணவீசந்தி தேவதையும், கருமை நிறமுள்ள ரௌத்ரீசந்தி தேவதையும், எந்தச் சந்தியானது அர்த்தராத்திரியில் தியானிக்கப் படுகிறதோ, அந்த ரூபமற்றதாகவேனும், கருமைநிறமுடையதாகவேனுமிருக்கும் நான்காம் காலத்துச் சந்திதேவதையும், முறையே இருதயம் புருவநடு பிரமரத்திரம் துவாதசார்த்தம் ஆகிய ஸ்தானங்களில் இருக்கின்றனர். பிராஹ்மீசந்திதேவதை ஸத்துவ குணத்தையும், வைஷ்ணவீசந்திதேவதை ரஜோகுணத்தையும், ரௌத்ரீசந்திதேவதை தமோகுணத்தையும் உடையதாக இருக்கும். நான்காவது காலத்தில் தியானிக்கப்படும் சந்திதேவதை ஒருவித குணமில்லாதது.

65. 1 ஹம்ஸயோகிகள் மேலும் கீழும் செல்லும் சுவாஸங்களை அடக்கி 2 இரண்டு சந்திகளையும் உபாஸிக்கவேண்டும். ஒரு உபாதிமுற்ற துவாதசார்த்தத்தில் இருக்கும் பரமசிவனை அறிதல் ரூபமான சந்தியானது மிகவும் மேலானதாகக் கூறப்படுகிறது.

பிதிர்த்தம் முதலியவற்றின் விபரம்.

(66-67) சுட்டுவிரலினடியில் பிதிர்த்தமும், கடைவிரலினடியில் ப்ரஜாபதி தீர்த்தமும், பெருவிரலினடியில் ப்ராஹ்மதீர்த்தமும், கையின் நுனியில் தேவதீர்த்தமும், வலது உளளங்கையில் அக்னிதீர்த்தமும், இடது உளளங்கையில் சோமதீர்த்தமும், எல்லா விரல்களின் கணுக்களுடைய சந்திகளில் ரிஷி தீர்த்தமும் இருக்கின்றன.

மார்ஜனவிதி.

(68-69) பின்னர் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் அங்கமந்திரங்களால் தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாகச் செய்து, அந்தத் தீர்த்தத்தால் ஸம்

1 நிர்வானநிகையுடையாரும் மேலான ஞானிகளும் ஹம்ஸயோகிகள் ஆவார்.

2 நிர்வானநிகையுடையார் செய்யவேண்டிய நான்காவது காலத்துச் சந்தியும், மேலான ஞானிகளால் செய்யப்படும் துவாதசார்த்தத்தில் ஆன்மா விற்கும் சிவனுக்கும் ஸமரஸபாவத்தைக் கற்பித்தல் ரூபமாயுள்ள சந்தியும் ஆகிய இரண்டு சந்திகளும் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஹிதாமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு மார்ஜனம் செய்யவேண்டும். இடதுகையின் கீழ் ஒழுங்குற ஜலத்தை வலதுகையால் சிரசில் முறைப்படி ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளல் மார்ஜனமெனப்படும்.

அகமர்ஷம்.

(70-71) தொன்னைபோன்ற வலதுகையில் இடதுகையிலுள்ள எஞ்சிய ஜலத்தை வாங்கி மூக்கின் நுனியருகே சேர்ப்பித்து ஞானரூபமாயும் வெண்மையாயும் சுத்தமாயுமுள்ள அந்தத் தீர்த்தத்தை இடையென்னும் நாடியால் இடது மூக்குத் துவாரத்தால் இழுத்து, கும்பகஞ் செய்து, அந்த ஜலத்தை பாபஸ்வரூபமாகவும் கருமை நிறமுள்ளதாகவும் சிந்தித்து, பிங்களை என்னும் நாடியால் வலது மூக்குத் துவாரத்தால் ரேசகஞ்செய்து, அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு 1 வஜ்ரசிலையில் விடவேண்டும். இது அகமர்ஷமெனப்படும்.

சிவர்க்யதானம்.

72. ஸ்வாஹாந்தமாக மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, தர்ப்பை புஷ்பம் அக்ஷதை இவற்றுடன் ஜலத்தால் அஞ்சலி செய்து, சிவ பெருமானுக்கு அர்க்யங்கொடுத்து, காயத்ரியைச் சக்திக்குத் தக்கவாறு ஜபிக்க வேண்டும்.

73. தர்ப்பை, அக்ஷதை, எள்ளு இவற்றுடன் 2 அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து அர்க்யம் கொடுக்க வேண்டும். 3 உப தேசத்தைப் பெற்றவன் கைவிரல் நுனிகளால் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

1. நிருநதி திக்குல் வஜ்ரசிலை இருப்பதாகப் பாவித்து அதில் விட வேண்டுமென்பது கருத்த.

2. சுஷ்ருவாரி என்ற பாடத்தை உருவாரி என்பதாகக் கொண்டால் மந்திரோச்சாரணத்துடன் தீர்த்தத்தைக் கொடுத்தலாகிய தர்ப்பணத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று பொருள் கொள்க.

3. காரபெஷுவபெஷமாஃ என்பதை டெவாரிஷுவபெஷமாஃ என்பதாகக் கொண்டால் தேவர் முதலியவர்களின் பெயரைக் கூறி என்ற பொருள் கொள்க.

தர்ப்பண மந்திரங்கள்.

ஓம் ஹாம் ஹெளம் ஸிவாய ஸுஹா

ஓம் தநஹெஸாய விஷஹெ வாமிஸூகாய யீஹி ।
கணஸிவஃ ப்ரஹ்மோடியாஃ ॥ என்பது சிவகாயத்ரியாகும்.

ஓம் ஹாம் ஸ்ராம்ஸாநகேயாய ஸுஹா

ஓம் ஹெம் ததூஸூஷவகாய ஸுஹா

ஓம் ஹம் சுஹொரஹுடியாய ஸுஹா

ஓம் ஹிம் வாஹேஷமாஹாய ஸுஹா

ஓம் ஹம் ஸுஷோஜாதகேயகூடிய ஸுஹா

ஓம் ஹாம் ஹுடியாய ஸுஹா

ஓம் ஹீம் ஸிரஸெ ஸுஹா

ஓம் ஹூம் ஸிவாபெ ஸுஹா

ஓம் ஹெம் சுஹாய ஸுஹா

ஓம் ஹெளம் நெத்ருஹுஸாஹா

ஓம் ஹஃ சுஷுராய ஸுஹா

ஓம் ஹாம் ஸவெஷ்ஹோ ஹேஹுஸாஹா

என்று சொல்லிக் கொண்டு தேவதீர்த்தமாகிற விரல் நுனிகளால் மந்திரக் கூட்டத்திற்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அவ்வாறே,

ஓம் ஹாம் சூழிகேஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் வஸுஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் ருக்ஷேஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் விஸுஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் ஸாபெஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் திரூஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் ஹுமஹுஸாஹா

ஓம் ஹாம் சுஷிரோஹுஸாஹா

என்று சொல்லிக் கொண்டு தேவதீர்த்தமாகிற விரல் நுனிகளால் எட்டுத் தேவகணங்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

பின்னர் கழுத்தில் உபவிதத்தைத் தரித்து,

ஒம் ஹாம் சுருயெ நம:

ஒம் ஹாம் வலிஷாய நம:

ஒம் ஹாம் வுமஸூய நம:

ஒம் ஹாம் சுருதெ நம:

ஒம் ஹாம் ஹாராஜாய நம:

ஒம் ஹாம் விஸூரிசூய நம:

ஒம் ஹாம் 1 புவெதலெ நம:

என்று சொல்லிக் கொண்டு விரல்களின் கணுக்களின் சந்திகளாகிற ரிஷிதீர்த்தத்தால் ஏழு ரிஷிகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

ஒம் ஹாம் ஸநகாய வஷடீ

ஒம் ஹாம் 2 ஸநநாய வஷடீ

ஒம் ஹாம் ஸநாதநாய வஷடீ

ஒம் ஹாம் ஸநதூராய வஷடீ

ஒம் ஹாம் கவிவாய வஷடீ

ஒம் ஹாம் வஹஸிவாய வஷடீ

ஒம் ஹாம் ஸ்வெவ வஷடீ

என்று சொல்லிக் கொண்டு மானவதீர்த்தமாகிற கடை விரல்களால் ஏழு மனுஷ்யர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

ஒம் ஹாம் ஸவெஷுஷாய ஹூஷெஷாய வளஷடீ

என்று சொல்லிக் கொண்டு சேர்ந்த இரண்டு உள்ளங்கைகளின் ஈந்து பூதங்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

1 புவெதலெ நம: என்பதற்குப் பின்னர் க்ரியாக்ரமத்தையோ திகையல் ஒம் ஹாம் ஸ்வகாய நம: ஒம் ஹாம் சுமஸூய நம: ஒம் ஹாம் டயீயெ நம: ஒம் ஹாம் டுவடாஸலெ நம: என்று அதிகமான பாடமிருக்கின்றது.
2 ஸநகாய என்பது பாடபேதம்.

பின்னர் வலதுதோளில் உபவிதமிட்டு தர்ப்பத்தை மடித்து காதலத்தில் வைத்து அடி நுனிகளால் எள்ளுடன் கூடிய தீர்த்தத்தால்,

ஒம் ஹாம் கவுவாஹநாய ஸூயா

ஒம் ஹாம் சுநலாய ஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸொராய ஸூயா

ஒம் ஹாம் யராய ஸூயா

ஒம் ஹாம் சுயுஷெ ஸூயா

ஒம் ஹாம் சுவிஷாநாய ஸூயா

ஒம் ஹாம் 1 வஹிஷெஷு ஸூயா

ஒம் ஹாம் சூஜிவாய ஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸொரவாய ஸூயா

என்று சொல்லிக் கொண்டு தேவபிதுருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

ஒம் ஹாம் விதுஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் விதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் பூவிதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் வுஷபூவிதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ராதுஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ராதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் பூராதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் வுஷபூராதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸவெஷுஷு: விதுஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸவெஷுஷு ராதுஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸவெஷுஷு ராதாசெஷுஸூயா

ஒம் ஹாம் ஸவெஷுஷு பூராதாசெஷுஸூயா

1 வஹிஷெஷெ என்றும் பாடபேதமுண்டு.

என்று சொல்லிக் கொண்டு ஞாதி, ஆசாரியன், பித்ருக்கள் இவர்களுக்குச் சுட்டு வீரலடிகளால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

74. ஈசர் 1 முதலாயினோர், 2 பதிகள், ஸித்தர், மாதிருக்கள், கிரஹங்கள், ரக்ஷுகள் ஆகிய இவர்களுக்கு முறைப்படி பித்ரு என்னும் பதம் முதலாகத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

சூரிய பூஜை.

1. விதிப்படி ஆசமனம் செய்து, செம்மையான புஷ்பம் முதலிய 3 வற்றுடன் கூடிய தீர்த்தத்தால் அஞ்சலிசெய்து, சூரியமூல மந்திரத்தை உச்சரித்து, சூரியபகவானுக்கு மூன்று முறை அர்ச்சம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

2. ஸமயி முதல் ஆசாரியர் ஈருகிய எல்லோரும் மந்திரத்தினால் ஸாதிக்கப்படும் பலன் சித்திக்கும்பொருட்டு ஆசமனம் செய்ய நேரிடும் சமயங்களில் அங்கந்யாஸ கர்யாஸங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

3-4 பின்னர் ஸாங்கமான சூரியபூஜை கூறப்படுகிறது. சூரிய ஹிருதயமந்திரம் முதலிய மந்திரங்களால் கர்யியாஸ அங்க நியாஸங்களைச் செய்து, தன்னைச் சூரியனாகப் பாவனைசெய்து, அர்க்யபாத்மிரத்தை நெற்றியிலிருந்தும் இழுக்கப்பட்ட செம்மை நிறமுள்ள அமிருதபிந்து ரூபமான நீரால் நிரப்பவேண்டும்.

1 “முதலாயினோர்” என்னும் பதத்தால் ஸதாசிவர் சார்தர் இவர்களைக் கொள்ளவேண்டும். ௨ ஹாம் ஸாமாயவிக்ருஸ்யா. ௨ ஹாம் ஸாஸிவாய விதாஹாய ஸ்யா. ௨ ஹாம் ஸாஸாய ஸ்யா. என்பது விசேஷ பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டிய மந்திரங்கள்.

2 “பதிகள்” என்னும் பதத்தால் ௨ ஹாம் ஹிஸ்யா. ௨ ஹாம் ஹிஸ்யா என்னும் மந்திரங்களை உச்சரித்து திப்திகளுக்கு தர்ப்பணம் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

3 “முதலியவற்றுடன்” என்னும் பதத்தால் செஞ்சந்தனம் அரிசி இவற்றைக் கொள்ளவேண்டும். சிந்திய விசுவத்திலும் “அந்தப்பாத்திரத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, செஞ்சந்தனம் அரிசி செம்மையான புஷ்பம் தர்ப்பை இவற்றுடன் அர்க்கியம் கொடுக்கவேண்டும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

5, அந்தத் தீர்த்தத்தை 1 சூரியஷடங்க மந்திரங்களால் பூசித்து 2 ரக்ஷை அவகுண்டனங்கள் செய்து, அந்த ஜலத்தால் பூஜாதிரவியங்களைப் புரோக்ஷித்து, கிழக்கு முகமாக இருந்து சூரியனைப் பூசிக்கவேண்டும்.

௨ 3 சம் ஹ்னிதெ நஃ

௨ ௪ சம் விஜ்ஜாய நஃ

என்று சொல்லிக்கொண்டு வலது இடது பக்கங்களில் உள்ள இரண்டு சாக்கைகளில் இரண்டு துவாரபாலர்களுக்கும் பூசிக்கவேண்டும்.

௨ ௫ சம் மணவதயெ நஃ என்று ஈசானதிக்கில் கணபதியைப் பூசித்து, ௨ ௬ சம் மூராமெயா நஃ என்று அக்னிதிக்கில் குருவைப் பூசிக்க வேண்டும். ௨ ௭ சம் ப்ரஹ்மதாஸநாய நஃ என்று நடுவில் வெண்மையான பிடித்தைப் பூசிக்கவேண்டும்.

5 ௮ அக்னிதிக்கு முதல் ஈசானதிக்கு முடியவுள்ள உபதிக்குக் களில் முறையே,

௨ ௯ சம் விஜ்ஜாய நஃ

௨ ௧௦ சம் ஸாராய நஃ

௨ ௧௧ சம் சூராய நஃ

௨ ௧௨ சம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ

என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, பசுமை, நிறங்களை உடைய சிம்மங்களைத் தியானித்து அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

அதற்குமேல் ௨ ௧௩ சம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ என்று வெண்மையான பத்மத்தின் நடுவைப் பூசிக்கவேண்டும்.

1 சம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ, சம் ஸகாய சிரிஸெ நஃ, சம் ஹ்ரிஸுவாயவரொஜ்ஜாலிநீ ஸிவாயெ நஃ, சம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ, ஹாம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ, ௨ ௧௪ சம் ஹ்ரிஸுவாய நஃ என்னும் ஷடங்க மந்திரங்களால் என்பது கருத்து.

2 அஸ்திரமந்திரத்தால் ரக்ஷையும், கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனமும் செய்து என்பது கருத்து.

3 ஹாம் ஹ்னிதெ நஃ என்பது முதலாக ஹாம் என்னும் பீஜக்ஷரம் ப்ரதியில் அசிகமாக இருக்கிறது.

6. பின்னர் தாமரையின் கிழக்கு முதல் ஈசானதிக்கு முடிவாகவுள்ள தளங்களில்,

- ஏம் ராம் ஶீவாபெய நம:௧
- ஏம் ரீம் ஸுக்ஷாபெய நம:௧
- ஏம் ராம் ஜயாபெய நம:௧
- ஏம் ராம் ஹ்ராபெய நம:௧
- ஏம் ரொம் விஹ்ரபெய நம:௧
- ஏம் ரொம் விஶ்ரபெய நம:௧
- ஏம் ரொம் சுஶ்ரபெய நம:௧
- ஏம் ரொம் விஶ்ரபெய நம:௧

என்று சொல்லிக்கொண்டு எட்டுச்சத்திகளையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

7. ஒன்பதாவதான ஸர்வதோ முகி என்னும் சத்தியை ஏம் ரீம் ஸவபுதொ 8-உபெய நம:௧ என்று கர்ணிகையின் மத்தியில் பூசிக்கவேண்டும். இந்த ஒன்பது சத்திகளையும், பிரகாசிக்கும் தீபங்களுக்குச் சமமான ஸ்வரூபத்தைபுடையவர்களாகத்தியானித்து, இவர்களுக்கு விஸ்புரமுத்திரையைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

ஏம் சும் சுக்ஷாபெய நம:௧ என்று சூரியபகவானின் ஆஸநத்தைப் பூஜித்து,

8-9. சூரியபகவானை, வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பவராகவும், மானுளம்பூவின் கார்த்தியை ஒத்தவராகவும், பிரகாசிக்கும் செம்மையான பெரிய தேஜோமண்டலத்தின் நடுவில் இருப்பவராகவும், இரண்டு தோள்களிலும் சாத்திய மலர்ந்த இரண்டு வெண்டாமரைகளைக் காம்புகளுடன் இரண்டு கைகளில் பற்றியவராகவும், ஒரு முகத்தைபு மிரண்டுகண்களையுமுடையவராகவும், செம்மையான வஸ்திரத்தையணிந்தவராகவும் சிந்திக்கவேண்டும்.

பின்னர் ஏம் வொம் வஹ்ரபெய நம:௧ என்று மந்திரத்தை உச்சரித்து ஆஸநத்திற்குமேல் மூர்த்தியை நியாஸஞ்செய்து, ஏம் ஹம் ஹ்ராபெய நம:௧ என்று நேத்திரங்களை நியாஸஞ்செய்து, நெற்றியிலிருந்தும் இழுக்கப்பட்ட பிரகாசிக்குற செம்மையான பிந்துவினுள்ள தேஜஸை புஷ்பங்கள் நிரம்பிய அஞ்சலியில் இருப்பதாகத் தியானித்து,

ஏம் ஹாம் ஹீம் ஸு ஸிவஸுபபுய நம:௧ என்ற மூலமந்திரத்தால் கஷோல்கமூர்த்தியினிடத்தில் வியாபகமாக ஆரோபணஞ்செய்யவேண்டும்.

10. ஆவாஹனமுத்திரை முதலிய முத்திரைகளால் ஆவாஹனம் 1 முதலியவற்றைச் செய்து, சூரியபகவானுக்கு பீர்தி உண்டாவதற்காக பிம்பமுத்திரை காண்பிக்கவேண்டும்.

11. ஸகரீகரணம் (சூரியனுடைய இருதயம் முதல் கரம் முடியவுள்ள ஸ்தானங்களில் இருதயம் முதலிய மந்திரங்களை நியாஸஞ்செய்தல்) எகத்துவம் (இருதயம் முதலிய அங்கங்களுக்கு அங்கிபுடன் வேறுபடாதிருக்கும் தன்மை) இவற்றைச்செய்து 2 கஷோல்கமந்திரத்தால் பாத்யம் ஆசமனீயம் சிரஸில் அர்க்யம் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து சூரியனுடைய தேகத்தைப் 3 பூஜிக்கவேண்டும்.

12. மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்றால் சூரியபகவானைப் பூஜித்து, அன்புடன் பத்மமுத்திரை பிம்பமுத்திரை இவற்றைச் சூரியபகவானுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும்:

1 'முதலியவற்றை' என்னும் பதத்தால், ஸ்தாபனீ முத்திரையால் பத்மாஸனத்தில் ஸ்தாபனம் செய்தல், ஸந்தான முத்திரையால் ஸந்திபனஞ் செய்தல், கிஷ்டா முத்திரையால் கிரோதனஞ் செய்தல் ஆகிய இவை கொள்ளத்தக்கன.

2 ஏம் வொம் வஹ்ரபெய நம:௧ என்ற மந்திரத்தால் பாதங்களில் பாத்யமும், ஏம் வொம் வஹ்ரபெய ஸுயா என்ற மந்திரத்தால் முகத்தில் ஆசமனமும், ஏம் வொம் வஹ்ரபெய ஸுரஹா என்ற மந்திரத்தால் சிரசில் அர்க்யமும் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

3 "தேகத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்" என்பதனால் வெணஷடை இறுதியிலுடைய மூலமந்திரத்தால் சிவசூரியனின் பொருட்டு புஷ்பம் அறுகு அக்ஷதை இவற்றைச் சமர்ப்பித்தல், தைலம் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்தல், செம்மையான வஸ்திரம் புஷ்பம் சந்தனம் இவற்றால் அலங்கரித்தல், மூலமந்திரத்தால் மூன்று புஷ்பாஞ்சலிகளைச் சமர்ப்பித்தல், அர்க்யம் சமர்ப்பித்தல் ஆகிய இவை கொள்ளத்தக்கன.

13. அழகுடையவர்களாகவும், செம்மை நிறமுள்ளவர்களாகவும், வரதம் தாமரை இவற்றைக்கைகளில் உள்ளவர்களாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும், இரண்டு கைகளை உடையவர்களாகவும், சூரியனுடைய அங்க தேவதைகளைத் தியானிக்க வேண்டும்.

14. கோரப்பல்லால் பயங்கரமாகவும், மிகவும் உக்ரமாகவும், ஜவலிக்கிற அக்னிக்குச் சமானமாகவும், விக்கங்கட்டத்தைப்போக்குபவராகவும், இவ்வாறு அஸ்திரத்தைத் தியானிக்க வேண்டும். (இவ்வாறு தியானித்த பின்னர்) அக்னிகளத்தில் ௨௦ ஸ்ரீ ஹரியாய நம: என்றும், ஈசானதளத்தில் ௨௦ ஸ்ரீ ஸகடாபயஸிரஸெ நம: என்றும், நிருருதி தளத்தில் ௨௦ ஹ்ருவஸுவஸெவரோ ஜாவிநீ ஸிவாபெய நம: என்றும், வாயுதளத்தில் ௨௦ ஹ்ரு கவயாய நம: என்றும், நடுவில் ௨௦ 1 ஹ்ரு ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்றும், கிழக்கு முதல் வடக்கு ஈராகவுள்ள நான்கு திக்குக்களிலுள்ள தளங்களில் ௨௦ 2 ஹ்ரு ஹ்ருவ நம: என்றும் பூஜிக்க வேண்டும்.

15. இருதயம் முதலியவற்றிற்கு தேது முத்ரையும், நேத் திரங்களுக்கு கோவிஷாண முத்ரையும், அஸ்திரத்திற்கு த்ராவிநீ முத்ரையும், கிரஹங்களுக்கு ந ம ஸ் க ர முத்ரையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

௨௦ ஸ்ரீ ஸொரீய நம: என்று கிழக்குத் தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று அக்னி திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று தெற்குத் தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று நிருருதி திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று மேற்குத் தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று வாயுதளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று வடக்குத் தளத்திலும், ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்று ஈசான தளத்திலும், பூஜிக்கவேண்டும்.

1 ௨௦ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்றும் பாடபேதமுண்டு.

2 ௨௦ ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்றும் பாடபேதமுண்டு.

16-17: சந்திரனை ஆம்பல்பூ, முல்லைப்பூ, இவற்றின் கார்தியை உடையவராகவும், புதனை சொண்ணத்தின் கார்தியை உடையவராகவும், குருவை கோரோசனையின் கார்தியை உடையவராகவும், சக்கிரனை பசுவின் பாலுக்குச் சமானராகவும், அங்காரகனைச் செம்மை நிறமுடையவராகவும், சநீசுவரரை ராஜாவர்த்தமென்னும் கருமை நிறமுடைய காசாம் புஷ்பத்திற்குச் சமானராகவும், ராகுவைக் கருமை நிறமுடையவராகவும் அஞ்சலீபந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவராகவும், கேதுவைப் புகைகவர்ணமுள்ளவராகவும் பாம்புக்குச் சமானராகவும் தியானிக்க வேண்டும்.

18. எல்லாக்கிரஹங்களும் இஷ்டமான ரூபத்தைத் தரிப்பவர்களாகவும், திவ்யமான ஆடை ஆபரணமணிந்தவர்களாகவும், இடது துடையில் வைக்கப்பட்ட இடது கையை உடையவர்களாகவும், வலது கையால் அபயத்தைக் கொடுப்பவர்களாகவும், இருக்கின்றனர்.

19. இவ்வாறான தியானத்துடன் கிரஹங்களை முறையாகப் பூஜித்து, கஷோல்க மந்திரத்தால் தூபம் தீபம் நைவேத்தியம் முதலிய எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

20. கவனத்துடன் மூலமந்திரத்தைச் சக்திக்குத்தக்கவாறு ஜபித்து ஜபத்தை அர்க்யபாத்திரத்திலிருக்கும் திர்த்தத்தினால் சூரியபகவானின் பொருட்டு அன்புடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

21-22. ஸ்தோத்ரம் செய்து, நமஸ்கரித்து, பூஜித்து, பராங்குமாரக்யம் கொடுத்து, பொறுத்தருள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்னும் மந்திரத்தினால் அங்கமந்திரம் முதலிய மந்திரங்களை எழுப்பி, ஸம்ஹார முத்திரையினால் உபஸம்ஹாரம் செய்து, இருதய கமலத்தின் மத்தியிலிருக்கும் சிவ சூரியனிடத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

23. பின்னர் ஸ்ரீ ஹ்ருவஸெவரோ நம: என்னும் மந்திரத்தால் சூரிய நிர்மாலியத்தை ஈசான திண்கில் அமர்ந்துள்ள சண்டேசுவரருக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு சூரிய பூஜை கூறப்பட்டது. ஆகச் சுலோகம் 97.

சிவபூஜா விதி.

(துவாரபால பூஜை)

1. பின்னர் விதிப்படி 1 ஆசமனம் செய்து; பிரணவத்தால் 2 அபிமந்திரிக்கப்பட்ட ஸாமான்யர்க்கு தீர்த்தம் நிரம்பிய பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி, துவாரத்தை அஸ்திர ஜலத்தால் புரோசுதித்து, துவாரபாலர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். துவாரத்தின்மேலுள்ள உதும்பரத்தின் வலது பக்கத்தில் ஏம் ஹாம் மணவகபெ நமோ என்றும், இடப்பக்கத்தில் ஏம் ஹாம் ஸாஸ்யபெ நமோ என்றும், நடுவில் ஏம் ஹாம் ஸாமாந்யபெ நமோ என்றும், வாயிலின் வலது சாகையில் ஏம் ஹாம் நமோ நமோ என்றும், மையலைய நமோ என்றும், வாயிலின் இடது சாகையில் ஏம் ஹாம் ஸாமாந்யபெ நமோ என்றும், பசுபதா நமோ என்றும் பூஜிக்கவேண்டும்.

விக்ரோசாடனம்.

2.3. ஏம் ஹாம் ஹோம் ஸிவாய நமோ என்ற மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, கண்களால் மேல் நோக்கிப் பார்த்து மேலே உள்ள தேவலோகத்திலிருக்கும் விக்ரங்களையும், நாராசமுத்திரை செய்துகொண்டு ஏம் ஹோம் ஹோம் என்ற பிரகாசிக்கும் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து ஆகாசத்தில் பூவை எறிந்து ஆகாயத்திலுள்ள விக்ரங்களையும், ஏம் ஹோம் ஹோம் என்றும் பரசுபதாஸ்திரத்தை உச்சரித்து வலது குதிக்காலடியினால் மூன்று முறை பூமியைத் தட்டுதலால் பூமியில் உள்ள விக்ரங்களையும், இவ்வாறு மூன்றுவித விக்ரங்களையும் பூஜாகிருஹத்தின் மத்தியினின்றும் ஸாதகன் முதல் ஆசாரியர் சுருகிய யாவரும் போக்கவேண்டும்.

1. சூரிய சம்பந்தமான பாவனை நீங்குதற்காக ஆசமனம் வேண்டும் என்பது கருத்து. ஆசமனம் செய்த சமயங்களில் ஸகலீகரணமும் ஆவச்யகமானதால் ஆசமனத்திற்குப் பின் ஸகலீகரணத்தையும் செய்யவேண்டும்.

2. பிரணவத்தால் ஏழு முறை அபிமந்திரிக்கப்பட்டதையும், ரணை அவ குண்டனம் அமிருதீகரணம் இவை செய்யப் பெற்றதையும் இருக்கிற சாமான்யர்க்கு தீர்த்தம் நிரம்பிய என்பது கருத்து.

பூஜாகிருஹத்திற்குச் செல்லுதல்.

4: சிறிது இடப்புறமாக வலது காலே முன்னே வைத்து கிழே உள்ள உதும்பரத்தைக் (படியை) கடந்து சென்று, கீழ்ப் படியில் ஏம் ஹோம் ஹோம் ஹோம் என்ற அஸ்திரத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும். (வலமாகச் சென்று) நிருருதி திக்குில் ஓம் ஹாம் வாஸ்யபெ நமோ என்றும், மையலைய நமோ என்றும் பூஜிக்கவேண்டும்.

அபிஷேகஜலம் சேகரிக்குமுறை.

5-6. அபிஷேக கலசங்களை மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நிரீக்ஷணஞ் செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துப் புரோக்ஷணம் தாடனமிவற்றைச் செய்து, கலசமந்திரத்தை உச்சரித்து அப்யுக்ஷணம் செய்து, சுத்தமாகிய அக்கலசங்களை எடுத்துக்கொண்டு, சிவபெருமானிடம் உத்தரவு பெற்று, பேசாது கங்கை முதலிய நதியை அடைந்து, பஞ்சப்பிரமந்திரம் அங்கமந்திரங்கள் ஐபிக்கப் பெற்றதாயும், வடிகட்டப் பெற்றதாயும் உள்ள ஜலத்தால் அஸ்திரமந்திரத்தினால் பரிசுத்தமான கலசங்களை காயத்திரியையேனும் இருதயமந்திரத்தையேனுமூச்சரித்து நிரப்பவேண்டும்.

7. கலசதீர்த்தம் அக்ஷதை புஷ்பம் முதலிய எல்லாத் திரவியங்களையும் பூஜைக்காக அருகே வைத்துக்கொண்டு பூதசத்தி முதலியன செய்யவேண்டும்.

பூதசத்தி.

8-9-10. ஈசுவரருக்குத் தென்பக்கத்தில் மிருதுவான 1 கருஷ்ணஜினம் முதலிய ஆஸனத்தில் பதமகம் ஸ்வஸ்திகம் முதலியவற்றுள் யாதானுமோர் ஆஸனமுறையை அனுசரித்து, வடக்குமுகமாக அமர்ந்து, சித்தத்தை அடக்கி, கரையாசம் செய்துகொண்டு, மூர்த்திமந்திரத்தை உச்சரித்து திகையிலநாசமடையாத பிரார்த்தகர்மாவை அனுபவிப்பதற்காக ஜீவனை ஸம்ஹார முத்திரையால் சரித்திரினின்றும் எடுத்து, இருதயம் முதலிய பற்றுக்கோடான ஸ்தானங்களை அபிந்தவாயும், இருதய கமலத்திலேனும் பாணிகச்சபி

1 கருஷ்ணஜினம்— கருப்புப் புள்ளியை உடைய மான் தோல்.

கை (புறங்கை) என்னும் ஸ்தானத்திலேனும், துவாதசாந்தத்திலேனும் தன் ஜீவனை வைத்து விட்டு, ஐந்து பூதங்களையும் சத்தி செய்யவேண்டும்,

11. தன்னுடைய சரீரத்தில் சுழுமுனாடியை இரண்டு கால்களின் கட்டை விரல்கள் முதற்கொண்டு மூலாதாரம் வரை இரண்டு ரூபமாகவும், மூலாதாரம் முதற்கொண்டு பிரமந்திரம் முடிய ஒரு ரூபமாகவும் தியானம் செய்து, சுழுமுனாடியின் உட்புறத்திலும் வெளிப்புறத்திலும் குண்டலினி சக்தி வியாபிக்கிறதாகத் தியானிக்க வேண்டும்.

12. ஆசாரியர் சுழுமுனாடியின் மத்தியில் இருக்கிறதாயும், பிரகாசிக்கிற அக்னியின் காந்தியை உடையதாயும் இருக்கிற ஹும்காரத்தினிடம், ப்ராணனை அடக்கி (பூரகும்பங்கள் செய்து) சித்தத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

13. வாயுவை உயரே எழுப்பி ஹும்பட் என்னும் பதத்தை (ஐந்து முறை) உச்சரித்தால் இருதயம், கழுத்து, அண்ணம், புருவமும், பிரமந்திரம், இவற்றிலுள்ள கரந்திகளை (தளங்களின் ஸந்திகளை)ப் பேதித்து ஹும்காரத்தைத் திருப்ப வேண்டும்.

14. பூரக வாயுவால் ஒடுக்கப்பட்ட சைதன்யத்தையுடையதாயும், ஹாம் என்னும் இருதயபீஜங்களின் நடுவை அடைந்ததாயும், பிரகாசிக்கிற நக்ஷத்ரத்தின் சொரூபத்தை உடையதாயும் இருக்கிற ஜீவனை ஹும்காரத்தை ஹும்காரத்தின் சிரஸில் வைக்க வேண்டும்.

15. வித்வானாவன் ஜீவனைச் சத்தனாகவும் (அவித்யை முதலியன அற்று ஸத்வகுண ரூபமாகவும்) பரம காரணமான பிந்து ரூபமாகவும் தியானித்து, சும்பகஞ்செய்து ரோசகஞ்செய்து கொண்டு, ஒரே 1 உத்தகாதத்தினால்துவாதசாந்தத்திலுள்ள பரமசிவனிடத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

குக்ஷ்மதேகசக்தி.

16. நாதரூபமாக சிவனிடத்து ஒடுங்கிய பூஜகனாகிய ஆத்மாவானவன் பிருதிவி முதலான முப்பத்தாறு தத்துவங்களைத் 1 உத்தகாதமாவது உதான வாயுவின் தொழிற்பாடு.

தத்தம் காரணங்களில் விருஷ்டிக்ரமத்திற்கு மாறாக குண்டலினி சக்தி பரியந்தம் 1 ஒடுங்கச் செய்து சுத்திசெய்யவேண்டும்.

ஒன்றொன்றைச் சுத்தி செய்தலாகிய ஸ்தூல தேக சுத்தி.

17. பிருதிவி வாயு இவ்விரண்டையும் தமக்குவிரோதியான ஒன்றால் ஒன்றையும், ஜலம் அக்னி இவ்விரண்டையும் தமக்கு விரோதியான ஒன்றொன்றையும் சுத்தி செய்க. ஆகாசத்தை 2 விரோதமில்லாமல் சுத்தி செய்க. சுத்தி செய்யவேண்டிய முறை இனி கூறப்படுகிறது.

18, 19, 19½. பிருதிவிமண்டலத்தைப் பொன்னிறமாகவும், கடினமாகவும், வஜ்ரத்தாலடையாளமிடப் பெற்றதாகவும், ஹ்லாம் என்னும் பார்த்திவ பீஜத்துடன் கூடியதாகவும், நிவிருத்தி கலை யால் அதிட்டிக்கப்பட்டதாகவும், பாதம் முதல் சிரசு ஈறாக வியாபித்திருப்பதாகவும், நாத்கோணவடிவமாகவும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்துடனும் காரணைசுவரான பிரமாவுடனும் கூடியதாகவும்,

1 “ஒடுங்கச் செய்து” — கத்தம் முதலிய ஐந்து தன்மாத்திரைகளிடத்தில் பிருதிவி முதலிய ஐந்து தத்வங்களும், இந்தத் தன்மாத்திரைகள் தாமனாஹங்காரத்தினிடமும், வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் ஆகிய இவை ராஜிவாஹங்காரத்தினிடமும், ச்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஸ் சிங்ஹவை ஆக்ராணம் இவையும், மனமும் ஸாத்விஹங்காரத்தினிடமும், அக்ங்காரம் புத்தியினிடமும், புத்தி குணத்தவத்தினிடமும், குணத்தவம் பிரகிருதியினிடமும், பிரகிருதி அராகம் வித்தை ஆகிய இவை கலையினிடமும், பருஷத்தவம் காலம் கியதிகலை ஆகிய இவை மாயையினிடமும் ஒடுங்கினவையாகப் பரவித்து, சுத்தவிய்யாதத்துவம் ஈசுவர தத்துவத்தினிடமும், ஈசுவரத்தவம் ஸதாசிவ தத்துவத்தினிடமும், ஸதாசிவ தத்துவம் சக்தித்தவத்தினிடமும், சக்தி தத்துவம் சிவதத்துவத்தினிடமும், சிவதத்துவமானது நிர்விகார ரூபமான குண்டலினி சக்தியிடமும் ஒடுங்கினதாகச் செய்து என்பது கருத்து.

2. ஆகாசமானது பிருதிவி ஜலம் தேஜஸ் வாயு இவற்றிற்கு இடம் கொடுத்தல்பற்றி கட்பாக இருக்கின்றது. பரசக்திரூபமான பரமாகாசத்தான் ஆகாசத்திற்குப் பகையாகும்.

தியானித்து, 1 லீந்து உத்தாதங்களால் பிருதிவியின் லீந்து குணங் களைப்போக்கி, தனக்கு விரோதியான வாயுவால் தோல்வியுற்று வாயுவாக பவித்ததாகத் தியானித்துச் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

20, 21, 21½ ஜலமண்டலத்தை அர்த்த சந்திரவடிவமாகவும், திரவமாகவும், அழகாகவும், வெண்மை நிறமுள்ளதாகவும், தாம ரையாலையாளம் செய்யப்பட்டதாகவும், ஹ்மீம் என்னும் பீஜாக்கரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டாவது, தியானித்துக் கொ ண்டாவது பிரதிட்டா கலையால் அதிப்டிக்கப் பட்டதாகவும், வா மதேவ மந்திரத்துடன் கூடியதாகவும், காரணைசுவரான 2 விஷ் ணுவுடன் கூடியதாகவும், பாதம் முதல் சிரசு ஈராக வியாபித்தி ருப்பதாகவும்தியானித்து, ஹீ ஹீ ஹீ ஹீ என்னும்நான்கு உத்தாதங்களால், ஜலத்தினுடைய ரஸம் ரூபம் பரிசம் சப்தம் ஆகிய குணங்களைப் போக்கி, அக்னியால் தோல்வியுற்று அக்னி யாகப் பவித்ததாகத் தியானித்துச் சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

22, 23, அக்னி மண்டலத்தை முக்கோண வடிவமாகவும், செம்மை நிறமுள்ளதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தால் அடையாளமிடப் பட்டதாகவும் ஹ்ரம் என்னும் பீஜாக்ரத்தை உச்சரித்தேனும் தியானித்தேனும் வித்யாகலையால் அதிப்டிக்கப் பட்டதாகவும், அகோரமந்திரத்துடன் கூடியதாகவும், காரணைசுவரான ருத்ரா தாகவும் தியானித்து ஓம் ஹ்ரம் ஹ்ரம் ஹ்ரம் ஹ்ரம் விஷ்ணுக் கார லெயஹம் ஹம்ஹம் என்று மூன்று உத்தாதங்களால் அக்நி யினுடைய ரூபம் ஸ்பரிசம் சப்தம் ஆகிய குணங்களைப் போக்கி

1 ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் விஷ்ணுக்காரலெய ஹம் ஹம்ஹம் என்பதான ஐந்து உத்தாதங்களால் என்பது கருத்து.

2 வுரூபெஷாதிகாரணம் என்ற பாடத்தைக் கொண்டு காரணைசுவரான விஷ்ணுவுடன் கூடியதாகவும் என்று மொழிபெயர்க் கப்பட்டது. 'வுரூபெஷாதிகாரணம்' என்ற பாடத்தைக் கொண் டால் புருஷத்துவவிரக வியாப்தியை உடையதாகவும் காரணைசுவர னான விஷ்ணுவுடன் கூடியதாகவும் என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஜலத்தினால் தோல்வியுற்று ஜலமாகப் பவித்ததாகத்தியானித்து சுத்தி செய்யவேண்டும்.

24, 25. வாயுமண்டலத்தை அறுகோண வடிவமுள்ளதாக வும், ஆறு புள்ளிகளுடன் கூடினதாகவும், கருமை நிறமுள்ளதாக வும், ஹ்மையம் என்னும் பீஜாக்கரத்தை உச்சரித்தேனும் தியா னம் செய்தேனும் சாந்தி கலையால் அதிப்டிக்கப் பட்டதாகவும், தத்புருஷ மந்திரத்துடன் கூடியதாகவும், காரணைசுவரான மகேசுவரருடன் கூடியதாகவும், பாதம் முதல் சிரசு ஈராக வியா பித்திருப்பதாகவும் தியானித்து, லெஹம் லெஹம் ஸாணிக் கார லெயஹம் ஹம்ஹம் என்று இரண்டு உத்தாதங்களால் வாயு வின் பரிசம் சப்தம் ஆகிய குணங்களைப் போக்கி, பிருதிவியால் தோல்வியுற்று பிருதிவியாகப் பவித்ததாகத் தியானிக்கவும்.

26, 27, 27½. ஆகாச மண்டலத்தைச் சப்தமாகிய ஒரு குணத்துடன் கூடியதாகவும், குழலா சக்தியால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், இடந்தரும் வெளிநுபமாகவும், வட்டமாகவும், சுத்தமான படிசம் போல் நிர்மலமாகவும், ஹேளம் என்னும்பீஜத் தை உச்சரித்தேனும் தியானித்தேனும் சாந்தியுத்த கலையால் அதிப்டிக்கப் பட்டதாகவும், ஈசான மந்திரத்துடன் கூடியதாக வும், காரணைசுவரான ஸதாசிவருடன் கூடியதாகவும், பாதம் முதல் சிரசு ஈராக வியாபித்திருப்பதாகவும் தியானித்து ஓம் லெஹம் ஸாணிக் காரலெயஹம் ஹம்ஹம் என்னும் ஒரு உத்தா தத்தால் சுத்தி அடைந்ததாகத் தியானிக்க வேண்டும்.

28. பின்னர் 1 அமிருதத்தைப் பெருக்குகிற மூலமந்திரத் தை உச்சரித்து எல்லாப் பூதங்களையும் நனைக்க வேண்டும்.

1 நாதார்த்தமாக உச்சரிக்கப்பட்ட குழலா சக்தியினின்று பெருகும் அமிருத தாரையால் எல்லாப் பூதங்களையும் நனைக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

துவாதசாந்தத்திலிருக்கும் ஜீவனை இருதயகமலத்தில்
ஸ்தாபிக்கும் முறை.

29. 29½ பின்னர், இருதயகமலத்தின் கர்ணிகையில் ஆதா
ரசக்தியையும், அனந்தாஸனத்தையும், தர்மம் 1 ஞானம் முதலிய
ஆஸனங்களையும், பத்மாஸனத்தையும் சமர்ப்பித்து, புரியஷ்டக
தேகத்தை 2 நியாசம் செய்து, அதில் சிவமாகப் பனித்தஜீவாத்
மாவைத் துவாதசாந்தத்திலிருந்து கொண்டு வந்து விரிஷ்டிக்ரம
மாக ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்.

30 30½ பின்னர் ௨௦ ஹேமம் ஸங்கையெ வெளவுடீர்
என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, 3 திவ்யமான அமிருதத்தால்
ஜீவாத்மாவை முற்றிலும் நனைத்து சுகளிகரணம் செய்யவேண்டும்.

31, 31½, இருதயம் முதல் கரம் (கை) ஈடுகவுள்ள ஸ்தானங்
களிலும், கடைவிரல் முதலிய விரல்களிலும், இருதயம் முதலிய
மந்திரங்களை நியாஸம் செய்தல் ஸுகளிகரணமாகும்.

ஸ்தான சுத்தி.

32. 33. 34. முன்று தாளங்களை (கைதட்டுதல்களை) முன்
னிட்டு, சோடிகைகளுடன் இரகஸித்தற்காகப் பத்துத் திக்குக
ளிலும் உள்ள விக்கினங்களைப்போக்கும் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்
சரிக்க அஸ்திரமந்திரத்தால் பிராகாரத்தைச் செய்து, அதற்கு
வெளியில் கவசமந்திரத்தால் அகிழ்க்கையும் செய்து, சத்திகளின்

1 "ஞானம் முதலிய— என்றதனால் வைராக்கியம், ஐசுவரியம், இர
ண்டும் கொன்னப்படும். இதுவே ஷ்டெத்தானம் எனப்படும். ௨௦ ஹோ
கூடாஸநாய ந:௩, ௨௦ ஹோ யஜுநாயந:௩, ௨௦ ஹோ
ஜோநாய ந:௩, ௨௦ ஹோ வெரோநாய ந:௩, ௨௦ ஹோ வெ
ஸ்யுநாய ந:௩, ௨௦ ஹோ வஜுநாய ந:௩ என்று பூஜிக்க வேண்டும்
என்பது கருத்து.

2 ௨௦ ஹோ ஹோ ஹோ சூக்தேஹிதயே ந:௩ என்னும்
மந்திரத்தால் நியாசம் செய்து என்பதாம்.

3 துவாதசாந்தத்திலுள்ள சத்தி மண்டலத்திலிருந்து பெருகும் அமி
ருததாரையால் என்பது கருத்து.

1 கூட்டத்தைக்கீழும் மேலும் இருப்பதாகப் பாவித்து, அதன்
பின் அமிருதிகரணம் செய்து, பாதம் முதல் சிரசு ஈடுக மகா
முத்திரையையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

அந்தரியாகம்.

34½. மனதால் சேகரிக்கப்பட்ட புஷ்பம் முதலியவற்றால்
பரமசிவனை இருதயகமலத்தில் பூஜிக்க வேண்டும்.

அந்தரக்னி கார்யம்.

35½. இயல்பாகவே லித்தித்த நாடியாகிற குண்டத்தில்
உள்ள சிவக்னியில், ஆஸன முர்த்தி மூலமந்திரங்களால் சிவனை
ஆவாகனம் செய்து, துவாதசாந்தத்தினின்று கொண்டு வரப்
பட்ட அமிருதமாகிற ஹவிஸை அக்னியில் ஹோமம் செய்து,
சிவபெருமானைச் சந்தோஷமுடையவராகச் செய்ய வேண்டும்.

36½. வெண்மையான வடிவத்தை உடைய பரமேசுவரரைப்
புருவங்களின் நடுவில் இருப்பவராகவும், கோபிக்கப்பட்ட சரத்
கால சந்திரனை உடைய பிந்து 2 ரூபமாகவும் தியானிக்கவேண்டும்.

அர்க்யம் சேகரிக்குமுறை.

37. 38, 39. சுவர்ணம் முதலியவற்றுள் யாதானுமொன்றால்
செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துக்
கழுவி, அதில் பிந்து ஸ்தானத்தினின்று பெருகுகிற அமிருத
ரூபமாகிற சுத்த ஜலத்தை வெளவுடை இறுதியில் உடைய இரு
தய மந்திரத்தை உச்சரித்து நிரப்பி, அக்ஷதை முதலியவற்றை
அதில் போட்டு, ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜித்து, அபிமந்திரிக்க
வேண்டும். (ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.) அஸ்
திர மந்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷணம் செய்து கவசத்தால் அவருண்ட
னம் செய்ய வேண்டும். 3 எட்டு அங்கங்களை உடையதாக
அர்க்யத்தைக் கற்பித்து தேனுமுத்திரை செய்து அமிருதமாகச்
செய்ய வேண்டும்.

1 சத்திசம்பந்தமான தேஜஸை என்பது கருத்து.

2 சிவபெருமான் மிக வெண்ணிறமான பிந்துவை அதிபிப்பது
பற்றி பிந்து ரூபமாகவும் தியானிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

3 ஜலம், பால், தர்ப்பை துணி. அரிசி, புஷ்பம், என்னு, யவம், கடுகு
ஆகிய இவை அர்க்யத்திற்குரிய எட்டு அங்கங்களாகும்.

திரவிய சுத்தி.

40. 41. பின்னர் அந்த அர்க்ய ஜலத்திலையால் 1 தன் சிரைப்புரோஷிக்கவேண்டும். அங்குள்ள பூஜாதிரவியங்களை அஸ் திரமந்திரத்தை உச்சரித்துப் புரோஷிக்க வேண்டும். இருதய மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து, பாத்திரங்களைக் கவசத்தால் அவருண்டனம் செய்ய வேண்டும். அமிருத முத்திரை காண்பித்து (தேனு முத்திரையால் அமிருதிகரணம் செய்து)

ஆத்மபூஜை

42. 42½. தன் ஆஸனத்தில் புஷ்பத்தைச் 2 சமர்ப்பித்து, நெற்றியில் 3 பொட்டிட்டு, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து சிரசில் புஷ்பத்தைத் தரிக்க வேண்டும். ஸ்நானம், தேவபூஜை, ஹோமம், போஜனம், யாகம், (அதாவது திகை) யோகாப்யாஸம், மலஜல விஸர்ஜனம், ஜபம் இவை செய்யும் பொழுது தீரனாபுள்ளவன் எப்பொழுதும் மௌனியாக இருக்க வேண்டும்.

மந்திரசுத்தி.

43. நாதார்தமாக உச்சரித்ததால் மந்திரத்தைச் 4 சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

லிங்க சுத்தி.

44-44½. முன்தினத்தில் செய்யப்பட்ட பூஜையைக் காயத் திரியை உச்சரித்து அர்ச்சித்து, ஸாமான்யார்க்யத்தால் லிங்கத்

1 மற்றத் திரவியங்களைப் போல் ஆன்மாவும் பூஜைக்குச் சாதனமாக இருப்பதால் திரவிய சுத்தியில் அடக்கியிருக்கின்றது.

2 ௨௦ ஊம் ஸிவாஸநாய நம: என்னும் மந்திரத்தால் சமர்ப்பித்து என்பது கருத்து.

3 சுத்தனத்தால் பொட்டிட்டு என்று கொள்ளவேண்டும்.

4 பற்கள் அண்ணம் உதடுகள் ஆகிய இவற்றின் தொழிற்பாட்டால் உண்டான மாயாகாரியமான அசுத்தத்தை நீக்குதற்காகவும், ஐசுவரிய ரூபமான அதிகார மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய சாமர்த்தியத்தை உடைய மந்திரங்களுக்கு, அந்தச்சாமர்த்தியத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும், மந்திர சுத்தி செய்ய வேண்டும். பஞ்சபரஹ்ம மந்திரங்களைப் பிந்து அனவாகவும், அவை மந்திரங்களைப் பரஹ்மரந்திரமனவாகவும், மூலமந்திரத்தைத் துவாதசாந்த அனவாகவும் உச்சரிக்க வேண்டும். இதுவே மந்திர சுத்தி.

தைப் புரோஷித்து, பஞ்சபரஹ்ம மந்திரத்தை 1 நியாஸம்செய்து லிங்கத்தினின்று நிர்மாலயத்தை 2 எடுத்து, சண்டேசுவரருக்காக ஈசான திக்குல் இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து 3 வைக்க வேண்டும்.

45½. அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, ஜலத்தால் லிங்கம் பீடம் இவற்றைக் கழுவி, உடன் இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து ஸாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். லிங்க சுத்தி இவ்வாறாகும்.

46½. இவ்வாறு ஆத்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திர சுத்தி, லிங்கசுத்தி ஆகிய இவை செய்யப்பட்ட பின்னர் லிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். இந்த மூன்று சுத்திகளையும் செய்யாமல் பூஜிக்கக் கூடாது.

விநாயகர், லக்ஷ்மீ, குருபரம்பரை இவர்களின் பூஜை.

பீடத்திற்கு வாயுதிக்கில் ௨௦ ஊம் மணவகடயே நம:, வட திக்குல் ௨௦ ஊம் 8 ஊம்கொண்டு நம:, ஈசானதிக்கில் ௨௦ ஊம் ஸ்ரீ மாரா-மெஜா நம: என்று பூஜிக்க வேண்டும்.

சிவாஸன பூஜை.

47½. 4 பின்னர், கூர்மசிலையில், (ஆதார சிலையில்) அமர்த்திருப்பவளாயும், பாற்கடல் போல் வெண்மையான சரீரத்தையுடையவளாயும், விரையினின்று வெளிப்படும் முனையோல் (குழல் மான) சொரூபத்தை உடையவளாகவும் இருக்கிற ஆதார சுத்தி

1 கைஷ்டிகனாபுள்ளவன், கடைவிரல் முதலிய விரல்களால் ஸத்யோஜாதம் முதலிய சிரசுகளைத் தொடுதலால் முறையே நியாஸம் செய்ய வேண்டும். பெளதிகனாபுள்ளவன் ஈசானம் முதலிய சிரசுகளில் அர்க்யத்தையும், பெருவிரல் முதலிய விரல்களால் நியாசத்தையும்செய்யவேண்டும்

2 அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து பெருவிரல் சுட்டுவிரல் இவற்றால் எடுத்து என்பது கருத்து.

3 “ஊம் ஊம் உணாபெடி” என்ற சொல்லிக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

4 சுய: சுருதி-ஸிவாஸநாய நம: என்ற பாடத்தைக் கொண்டால், சுய: என்பதற்கு சுத்தா சுத்தங்களான எல்லா உலகங்கட்கும் கீழே என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பாடமே சிறந்தது,

யை ௨௦ ஹாஃ சூயாஸக்யபெ நஃ என்று 1 பூஜிக்கவேண்டும்.

48½ முல்லைப்பூ, சந்திரன் இவைபோல் வெண்ணிறமாயும், உயரே நோக்கிய கம்பை உடையதாயும் இருக்கிற தாமரை மொட்டின் சொருபத்தை உடையதாயும், கூர்ம சிலைபின் மீது ஏறியிருப்பதாயும் இருக்கிற சிவனுடைய அனந்தாஸனத்தை ௨௦ ஹாஃ சுநஞால நாய நஃ, ௨௦ ஹாஃ சுநஞாய நஃ என்று சொல்லிப் பூஜிக்க வேண்டும்.

49½ 50½ ஆச்சரியப்படத்தகுந்த சிம்மங்களுக்குச் சமான முள்ளவையாயும், ஒன்றுக்கொன்று பிறுஷ்டத்தைக்காண்பிக்கின்ற வையாயும்; க்ருத்யுகம் த்ரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் ஆகிய இவற்றின் சொருபத்தை அடைந்து பரமசிவனுடைய ஆஸனக்கால்களாக இருப்பவையாயும் இருக்கும், தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் ஆகிய இவற்றை, முறையே வெண்மை செம்மை பொன்மை கருமை நிறமுடையவையாகத்தியானித்துப் பூஜிக்க வேண்டும்.

௨௦ ஹாஃ யஜுராய நஃ என்று அக்னி திக்கிலும், ௨௦ ஹாஃ ஜோநாய நஃ என்று நிருருதி திக்கிலும், ௨௦ ஹாஃ லெவராஸாய நஃ என்று வாயுதிக்கிலும், ௨௦ ஹாஃ லெஸாய நஃ என்று ஈசான திக்கிலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

51½ கிழக்குத் திக்கில் ௨௦ ஹாஃ சுயஜுராய நஃ, தெற்குத் திக்கில் ௨௦ ஹாஃ சுஜோநாய நஃ, மேற்குத் திக்கில் ௨௦ ஹாஃ சுலெவராஸாய நஃ, வடக்குத்தில் ௨௦ ஹாஃ சுலெஸாய நஃ என்று பூஜித்து, நிருருதி திக்கில் அகச்சதனத்தையும் ஈசான திக்கில் ஊர்தவச் சதனத்தையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

52½ மலர்ந்த எட்டுத் தளங்களை உடையதாயும், வெண்மையாயும் இருக்கிற 2 அதே அனந்தத் தாமரையை, சிம்மங்க

1 பரமசுரருடைய பீடத்தின் கீழ்பாகத்தில் எவ்வில் பூஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

2 நாற்பத்தெட்டாவது சுலோகத்தினால் எந்த அனந்தாஸனம் பூஜிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டதோ, அதே அனந்தாஸனமாயே தாமரையைப் பூஜிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

ளின் கூட்டத்திற்கு மேல் பூஜித்து பத்ம முத்திரை காண்பித்து ௨௦ ஹாஃ வஜாய நஃ என்று பூஜிக்க வேண்டும்.

53½ பின்னர் உருக்கின சொர்ணத்தின் காந்தியை உடையதாயும், 1 ஐம்பது அக்கரங்களாகிய விரைகளுடன் கூடியதாயும், 2 அறுபத்து நான்கு கேஸரங்களுடன் கூடியதாயும் இருக்கிற 3 கர்ணிகையை ௨௦ ஹாஃ கணிபுகாபெ நஃ என்று 4 பூஜிக்கவேண்டும்.

54½-55½-56½ உதயமாகிற சூரியனுக்குச் சமானமான காந்தியை (செம்மை நிறத்தை) உடையவர்களாயும், முன்று கண்களையும் நான்கு கைகளையுமுடையவர்களாயும், ஜடாமகுடத்தில் அர்த்த சந்திரனால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும், சாமரத்தைத் தரித்திருப்பவர்களாயும், வரதம் அபயம் இவற்றைக் கையில் உடையவர்களாயும், சிவாஸநத்தில் தாமரை போன்ற ஒருகையை வைத்திருப்பவர்களாயும், கிழக்குத் திக்குமுதல் ஈசான திக்கு ஈறுகவுள்ள தளங்களிலுள்ள கேஸரங்களின் துளிகளில் முறையாக இருப்பவர்களாயும் இருக்கும் வாமை முதலிய எட்டுச்சத்திகளைப் பூஜித்து நமஸ்காரமுத்திரை காண்பிக்கவேண்டும். பசுவின் பால்போல் வெண்ணிறமான மனோன்மனி சக்தியை கர்ணிகையில் பூஜிக்கவேண்டும்.

௨௦ ஹாஃ வாரிடெய நஃ

௨௦ ஹாஃ ஜெஜோடெய நஃ

1 கசாரம் முதற்கொண்டு மகாரம்முடியவுள்ள இருபத்தைத்து அக்ஷரங்களும், அகாரம் முதல் விஸர்க்கம் முடிவாகவுள்ள பதினாறு அக்ஷரங்களும், யகாரம் முதல் க்ஷாரம்முடியவுள்ள ஒன்பது அக்ஷரங்களும் சேர்த்து ஐம்பது அக்ஷரங்களாகும்.

2 மகாரம் நீங்கிய கசாரம் முதலிய ஐந்துவர்க்கங்கள், ய ர, ல, வ, ச, ஷ, ஸ, ஹ, ஆகிய அக்ஷரங்களை தனித் தனி அகாரம் பித்து இவற்றுடன் இரண்டு முறை உச்சரித்தலே அறுபத்து நான்கு கேஸரங்கள்.

3 எல்லாச் சொற்களுக்கும் காரணமான ஐம்பது அக்ஷரங்களுடன் கூடின பரமாகாச ரூபமான பரமகுண்டலினீ சக்தியை கர்ணிகை என்பதாம்.

4 வகுஜபெஷ்டா என்ற பாடத்தைக் கொண்டால் “விறுதய பீஜத்தால் பூஜிக்க வேண்டும்” என்னும் பொருளைக் கொள்ளவேண்டும்.

- ஓம் ஹாம் ரொளடுஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் காடுஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் கலுவிஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் வலுவிஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் வலுபுலுவிஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் வலுபுலுவிஹு நமஃ
 ஓம் ஹாம் ஸுமநுநுஹு நமஃ

என்னும் மந்திரங்களால் பூஜிக்கவேண்டும்.

57. பின்னர், பரமேசுவரருடைய ஆஸனத்தை, பிருதிவி தத்துவம் முதல் சுத்தவியத்தத்துவம் வரையிலான தத்துவங்களை வியாபிக்கிறதாகத் தியானித்து, ஓம் ஹாம் ஸிவாஸுநாய நமஃ என்னும் மந்திரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

58-61. அந்த ஸிம்மாஸனத்தில் பரமேசுவரரை சுத்தமான ஸ்படிகம்போல் நிர்மலராகவும், இந்து முகங்களையும் தண்டம்போன்ற பத்துக் கைகளையும் உடையவராகவும், ஒவ்வொரு முகத்தோறும் மூன்று கண்களை உடையவராகவும், ஜடாமருடத்தின் சோபையால் வியாபிக்கப்பட்டவராகவும், பிரகாசிக்கிற பாதிச் சந்திரனை சிரோபூஷணமாகவுடையவராகவும், வலது பக்கத்திலுள்ள தாமரை போன்ற இந்து கைகளில் சக்தி, கட்கம், சூலம், கடவாங்கம், (யோகாப்பாஸத்திற்குச் சாதனமான தண்டம்) வரம் ஆகிய இவற்றையும், இடது பக்கத்திலுள்ள இந்து கைகளில் டமரு, (அதாவது துடி என்னும் சிறிய உடுக்கை) மாதானம்பழம், ஸர்ப்பம், அக்ஷமாலை, நீலோத்பலம் இவற்றையும் தரித்திருப்பவராகவும், ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணப்படி முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களுடன் கூடியவராகவும், பத்மாஸனமாக அமர்ந்திருப்பவராகவும் தியானித்து, ஸதாசிவரைச் சேர்ந்ததாயும், சிவதத்வமென்னும் வேறு பெயரை உடைய பரபிர்துவை விஷயமாகவுடையதாயும் இருக்கிற சிவமூர்த்தியை ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஸிவஹுநாய நமஃ என்னும் மந்திரத்தால் நியாஸம் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

ஆவாஹன முறை,

62-65. எல்லோருக்கும் ஈசுவரராயும், எங்கும் செல்லுபவராயும், பிரபுவாயும், எல்லாவற்றையும் அறிபவராயும், எல்லா

வற்றையும் செய்பவராயும், சித்தனராயும், வியாபகராயும், நிஷ்களராயும், ஸ்வப்ரகாசராயும், இருக்கிற பரமசிவனைத் தியானித்து, பிரமா முதலிய காரணைசுவர்களைக் கடந்து (அதாவது பிரமன் முதலாயினரைச் சொல்லக்கூடிய அகாரம் முதலிய கலைகளின் ஸ்தானங்களான இருதயம் முதலியவற்றைக் கடந்து) மூலமந்திரத்தை துவாதசார்த்தம் வரை கொண்டுபோய், பின்னர் அம்மந்திரத்துடன் பரமசிவனை புருவநடுவுக்குக் கொண்டுவந்து, நெற்றியின் மத்தியில் (புருவநடுவில்) இருப்பவராயும், பிரகாசிக்கிற சந்திரனது கார்த்தியை உடையவராயும், ஷடங்கங்களுடன் கூடியவராயும், பிந்து சொருபராயும், இருக்கிற பரமசிவனை, புஷ்பாஞ்சலியை அடைந்தவராகத் தியானித்து வித்யாதேகத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

66-67. ஆவாஹன முத்திரை செய்துகொண்டு இருதய மந்திரத்தால் பரமசிவனை ஆவாஹனம் செய்து, ஸ்தாபனமுத்திரையினால் ஸ்தாபனம் செய்து (அதாவது அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக ஸ்தாபனம் இருதயமலத்தில் இருக்கச் செய்து) ஸந்தி தான முத்திரையினால் தனக்கு அருகே இருக்கச் செய்து, நிஷ்டாமுத்திரையினால் நிரோதனம் செய்து, (அதாவது பூஜை முடியும் வரை பரமசிவன் ஸாந்தித்தியம் செய்து அனுக்ரஹிக்கவேண்டும் என்னும் பிரார்த்தனையைச் செய்து) காலகண்ட முத்திரை செய்து கலுபாய ஹம் ஹம் என்னும் மந்திரத்தால் விக்ஷண்போக்கி, இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து, விங்கமுத்திரை நமஸ்காரமுத்திரைகளை பரமசிவனுக்குக் காண்பித்து, அவருண்டனம் செய்யவேண்டும்.

ஆவாஹனம் முதலியவற்றின் பொருள்.

68-71. பரமசிவனை ஆதரவுடன் பூஜகருக்கு எதிர்முகமாக இருக்கச்செய்வது இங்கு ஆவாஹனமென்று கூறப்படுகிறது. பூஜகரால் அன்புடன் கூடிய ஒரே மனதுடன் தனக்கு லக்ஷியமான மூர்த்தியினிடத்தில் சிவபெருமானை இருக்கச்செய்தல் ஸ்தாபனமாகும் என்று வித்வான்களால் கூறப்பட்டது. உலகத்திற்கு நாதனே! நான் உம்மைச் சேர்ந்தவன். என்னை அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் என்று தன்னை ஆட்கொள்ளுதலைத் தெரிவிப்பது ஸாந்தித்தியமாகும்.

பரமேசுவரருக்கு விபுத்தன்மை (வியாபகத்தன்மை) இருந்த போதிலும் அந்த ஸாந்தியமானது 1 விரோதமாகாது. பூஜை முடியும் வரை வேறிடத்திற்குப்போகக் கூடாது; பூஜையை யேற்றருளவேண்டும் என்பது நிரோதமெனப்படும். பரமேசுவரருக்கு வியாபகத் தன்மை இருந்தபோதிலும் இத்தகைய நிரோதமானது பூஜைப் பொருட்டு வேண்டப்படுகிறது. என்னிற் றந்த காரணங்களை உடையவராகவும், சிம்மயராகவும், எங்கும் நிறைந்திருப்பவராகவும் இருக்கும் பரமேசுவரரை அபக்தர் களுக்கு அறிவிக்காமல் மறைத்தலே அவருண்டனமாகும்.

ஆவாஹனம் முதலியவற்றிற்குப் பின்னர் செய்ய வேண்டுவன.

(72) ஆறு மந்திரங்களாலும் ஸகலீகரணஞ்செய்து, (அதாவது இருதயம் முதல் கை ஈரகவுள்ள ஸ்தானங்களில் இருதய மந்திரம் முதலிய அங்கமந்திரங்களை நியாஸம் செய்து) அங்கங்க ளுக்கு அங்கியுடன் வேறுபடாதிருத்தலாகிய 2 ஐக்கியத்தைச் செய்து 3 அமிருதீகரணம் செய்யவேண்டும்.

(73) சூரியன் மிக வெப்பமான கிரணங்களுடன் கூடி எவ்வாறு பிறரால் ஆக்ரமிக்கக்கூடாதவராயும் ஸமர்த்தராயும் இருக்கிறாரோ, அவ்வாறு பரமேசுவரரும், தன்னைச் சேர்ந்த இருதயம் முதலிய அங்கங்களுடன் கூடி, பிறரால் ஆக்ரமிக்கக்கூடாதவராகவும் ஸமர்த்தராகவும் இருப்பதாகத் தியானம் செய்யவேண்டும்.

1 பரமசிவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் எல்லோருடைய சமீபத்திலும் இருக்கக்கூடும். ஆதலால் ஸந்திதானம் பொருந்தாதெனின், கூறுதும், இத்தகைய ஸாதாரணமான ஸந்திதானத்தை எண்ணிக்கொள்ளாதலால் ஒருவித ப்ரயோஜனமும் இல்லை. பூஜிக்கப்படுவது பூஜிப்பது என்னும் தன்மையுடன் கூடிய பூஜைருடைய அன்பிற்கு உரியதான அனுக்ரகம் செய்யப்படுவது அனுக்கிரகம் செய்வது என்னும் ஸம்பந்த ரூபமான ஸந்திதானத்தை இங்குக்கொள்வேண்டும். இக்கருத்துப்பற்றியே மூலத்தில் பரமேசுவரருக்கு வியாபகத்தன்மை இருந்தபோதிலும் அத்தஸாந்தியமானது விரோதமாகாது என்று கூறப்பட்டது.

2 மூலமந்திரத்தால் செய்து என்பது கருத்து.

3 அமிருதீகரணமாவது விக்ரகத்தையும் பரமசிவனையும் அபேதமாக எண்ணுதல்.

இருதயம் முதலிய அங்கங்களின் பொருள்.

(74-75) பரமேசுவரருடைய சித்சத்தியானது இருதயமாகவும், அஷ்டைசுவரியமானது சிரஸாகவும், பிறருக்கு உட்படாத 1 சிவத்தன்மையானது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கிற சிகையாகவும், சத்துருக்களின் ஆயுதங்களினால் பேதிக்கமுடியாத தேஜஸானது கவசமாகவும், (பிறரால்) ஸஹிக்க முடியாத பிரதாபமானது விக்ரங்களைப் போக்கக் கூடிய அஸ்திரமாகவும் கூறப்படுகின்றன.

பாத்யம் முதலியன கொடுத்தல்.

(76-78) ௨௦ ஹாம் ஸிவாய நம: என்று உச்சரித்து பகவானுடைய இரண்டு பாத கமலங்களில் 2 பாத்யத்தையும், ௨௦ ஹாம் ஸிவாய ஸுயா என்று உச்சரித்து ஈசானம் முதலிய ஐந்து முகங்களில் ஆசமனீயத்தையும், ௨௦ ஹாம் ஸிவாய ஸுஹா என்று உச்சரித்து ஐந்துசிரசுகளிலும் அர்க்யத்தையும், ௨௦ ஹாம் ஸிவாய வெளஷ்டு என்று உச்சரித்து ஐந்து சிரசுகளிலும் புஷ்பம் அறுகு அகுகை இவற்றையும் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பரமேசுவரரை 3 பத்து ஸம்ஸ்காரங்களால் உபசரித்து பின்னர் புஷ்பம் முதலியவற்றைக்கொண்டு 4 ஐந்து உபசாரங்களாலும் முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும்.

1 ஸிவகம் என்ற பாடத்தைக்கொள்ளாமல் வஸிகம் என்பதாகப் பாடபேதத்தைக்கொண்டால் வசப்படுத்தும் தன்மையானது என்ற பொருளைக்கொள்ளவேண்டும்.

2 இங்கு பாத்யம் முதலியவற்றை விசேஷார்வ்யஜலத்தால் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

3 ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம், ஸாந்தியம், ஸந்திரோதனம், ஸகலீகரணம், ஏகீகரணம், பாத்யம், ஆசமனீயம், அர்க்யம், புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்தல் ஆகிய பத்து ஸம்ஸ்காரங்களால் என்பது கருத்து.

4 சந்தனம் புஷ்பம் கிழங்கு வேர் பழம் முதலிய பிருதிவீசம்பந்தமான உபசாரங்கள், ஜலம் பால் ஆடைதயிர் கோமூத்திரம் முதலிய ஜல சம்பந்தமான உபசாரங்கள், சுவர்ணம், இரத்தினம் தீபம் ஆபரணம் முதலிய அக்னிஸம்பந்தமான உபசாரங்கள், சாமரம் தூபம் வீசுநி முதலிய வாயுஸம்பந்தமான உபசாரங்கள், கீதம் வாத்தியம் மணிசப்தம் முதலிய ஆகாசஸம்பந்தமான உபசாரங்கள் ஆகிய பஞ்சபூதங்களின் ஸம்பந்தமான ஐந்து உபசாரங்களாலும் என்பது கருத்து.

அபிஷேக முறை.

79. பின்னர், கடுகு நெய்யால் சிவபெருமானுக்கு தைலாபிஷேகம் செய்வித்து, மாக்காப்பு மஞ்சள்காப்புச் சாத்தி, அர்க்யஜலத்திவலை புஷ்பம் இவற்றுடன் அபிஷேக கலசத்திலுள்ள தீர்த்தங்களால் மெதுவாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

80-80½. பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை என்னும் இவற்றை, போகத்தில் விருப்பமாயின் ஈசானம் முதலாகவும், முத்தியில் விருப்பமாயின் அதற்கு மாறாகவும் (ஸ்த்யோஜாதம் முதலாகவும்) மந்திரித்து, (சுத்தி செய்து) இடையிடையே சுத்த ஜலத்தால் அபிஷேகம், தூபம் ஸமர்ப்பித்தல் இவை முதலிய யாவற்றுடன் பரமசிவனுக்கு மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

81½. யவமென்னும் தான்யத்தின் மாவைப் பரமேசுவரருக்குச் சாத்தி ஏராளமான குளிர்ந்த தீர்த்தங்களாலும், சுத்திக்குத் தக்கவாறு கந்தோதகத்தாலும் பரமசிவனை அபிஷேகம் செய்வித்து,

82½. பரிசுத்தமான ஆடைபால் திருவொற்றுடை சாத்தி அர்க்யத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். 1 கைகளை இரண்டு ஸ்தனங்களுக்கும் கீழாக வைத்துக்கொண்டு முத்திரை செய்யலாகாது. ஈசவரருக்கு மேலே கையைக் கொண்டுபோய் அர்க்யம் ஸமர்ப்பிக்கலாகாது.

83. ஈசவரருடைய சிசு ஒருபொழுதும் புஷ்பம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது.

அபிஷேகத்திற்குப்பின் செய்யவேண்டுவன.

84. வாஸனை உள்ள பச்சைக்கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கலந்த சந்தனத்தைச் சிவபெருமானுக்கு இட்டு சிவமந்திரத்தால் புஷ்பங்களை (புஷ்பமாலைகளை) யும் ஆபரணங்களையும் சாத்தி வஸ்திரம் தரித்தல் வேண்டும்.

1 கைகளை இரண்டு ஸ்தனங்களுக்குக் கீழாக வைத்துக்கொண்டு முத்திரை செய்யலாகாது. இருதயத்தின் நோக்கக் கைகளை வைத்துக் கொண்டு முத்ரையைக் காண்பிக்கவேண்டும். வலம் இடமாக ஐந்து மூர்த்தாக்களில் அர்க்யத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஈசவரருக்கு மேலே கையைக் கொண்டுபோய் அர்க்யம் ஸமர்ப்பிக்கக்கூடாது என்று சோமசம்பு பத்ததி விபாக்யானமான ஸ்பஷ்டபோதினியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

85-86. தூபத்துடன் கூடிய பாத்திரத்தை அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து, இருதயமந்திரத்தால் அருச்சித்து, மணியை அஸ்திரமந்திரத்தால் பூஜித்து அடித்துக்கொண்டு, குங்குலியத்தை (தூபபாத்திரத்தணலில் இட்டுத்) தலித்துச் சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்து, பின் ஸ்வதா சப்தத்தை இறுதியிலுடைய இருதயமந்திரத்தால் ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறே கற்பூர ஆராத்மிகத்தையும் சமர்ப்பித்து, மீண்டும் ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

போகாங்க பூஜை.

86½. சிவபெருமானை வணங்க உத்தரவு பெற்று போகாங்க பூஜை செய்யவேண்டும்.

87-90. அக்கினிதிக்கு ஈசானதிக்கு நிருநுதிதிக்கு வாயுதிக்கு ஆகிய நான்கு திக்குக்களிலும் முறையே இருதயத்தை வெண்ணிறமாகவும், சிவனைப் பொன்னிறமாகவும், சிகையைச் செந்நிறமாகவும், கவசத்தைக் கருநிறமாகவும் தியானித்து இந்த நான்கு தேவர்களையும் பத்மாஸனத்தில் இருப்பவர்களாகவும், பாதிச் சந்திரனை ஜடாமகுடத்தில் தரித்திருப்பவர்களாகவும், மூன்று கண்களையும் நான்கு கைகளையுமுடையவர்களாகவும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும், பரமேசுவரைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பவர்களாகவும், சத்திசூலம் அபயம் வரம் இவற்றுடன் கூடியவர்களாகவும், நான்கு முகங்களை உடையவர்களாகவும், சிவாஸனபத்மத்தின் தளங்கலில் இருப்பவர்களாகவும் தியானித்து தத்தம் மந்திரங்களால் 1 பூஜிக்கவேண்டும்.

1 ப்ரஹ்மசம்பு பத்ததியில் “இந்த இருதயம் முதலிய தேவர்களை அவரவர்களின் மந்திரங்களைக்கொண்டு ஆவாஹனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களால் அர்ச்சிக்கவேண்டும். அவருண்டனம் அயிருதீரணம் இவை கிடையாது. இவர்களுக்கு எட்டு ஸம்ஸ்காரங்கள்தான் தனித்தனியாக உண்டென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பனம் தீபம் தூபம் கைவேத்யம் ஆகிய இவை இந்த நான்கு தேவர்களும் அங்கதேவர்களாய் இருப்பதால் சிவபெருமானினும் வேறாக இவர்களுக்குக் கிடையா. பரமசிவனுடைய ஸந்தியில் செய்யப்படுவன, இந்த அங்கதேவர்களுக்கும் சேர்த்தவையாகும்” என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் ஆவாஹனம் ஸ்தாபனம் ஸந்திதானம் ஸந்திரோதனம் பாத்யம் ஆசமனம் அர்க்யம் புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்தல் ஆகிய எட்டு ஸம்ஸ்காரங்களால் பூஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து,

(91) அஸ்திரத்தை கோரப்பல்லால் பயங்கரமாகவும், மிகவும் உக்ரமாகவும், வஜ்ரத்திற்குச் சமானமான காந்தியை உடையதாகவும், லிங்கத்தைச் சுற்றிக் கிழக்கு முதல் வடக்கு ஈறுகவுள்ள திக்குக்களிலுள்ள நான்கு தளங்களையும் அடைந்திருப்பதாகவும் தியானித்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

92-92½. தூபம், தீபம், நைவேத்யம், பாநீயம், ஆசமனம், கைதுடைத்தல் (சந்தனத்தால் கைதுடைத்தல்) தாம்பூலம், முக வாஸம் (வாஸனையுருண்டை) கண்ணாடி ஆகிய இவற்றை மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து பரிவாரங்களுடன் கூடிய பரமசிவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

பவித்திரம் ஸமர்ப்பித்தல்.

93½. அறுகு அக்ஷதைகளுடன் கூடிய பவித்திரத்தை பரமசிவனுடைய சிரஸில் ஆரோகணித்து, பரமசிவனை பிரமன் முதலாயினோரால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறவராகவும் ஸ்தோத்ர முடையவராகவும் பாவிக்கவேண்டும்.

ஜபஸமர்ப்பணம்.

94. 1 மனதாலேனும், உதடு அசைதலாகிய உபாம்சஸ்வரத்தாலேனும், பிறருக்குக் கேட்கும்படியாகவேனும் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

95-97½. மூலமந்திரத்தை தூற்றெட்டு எண்ணுக வேகமின்றியும் அதிக தாமதமின்றியும் ஜபித்து, ஜபத்தை இருதயத்தால் அபிமந்திரித்து, கவசத்தால் அவருண்டனஞ் செய்து, அஸ்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷனஞ்செய்து, உத்பவமுத்திரை செய்து, தர்ப்பை புஷ்பம் அக்ஷதை இவற்றுடன் மூஹூகிமூஹுமொவாகவம் மூஹாணாஸதுதம் ஜபஃ । லிசிவதுவதுமெகவஸு பூவாடாதுயிலிதே ॥ இதன் பொருள், “குஹ்யம் அதி குஹ்யம்

1 மனதால் செய்யப்படும் ஜபம் ஸத்தவக்ஷஜபமாகும். உபாம்சஜபம் ராஜஜபமாகும். புஷ்டி வசியம் ஆகிய பலன்களை உத்தேசித்து ஜபம்செய்யின் உபாம்சவாஜபம் செய்யவேண்டும். பிறருக்குக் கேட்கும்படியாக ஜபம் செய்வது தாமஸஜபமாகும். இந்த தாமஸஜபத்தை க்ரூரகர்மாவில் தான் உபயோகிக்கவேண்டும் என்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்யானத்தின் கொள்கை.

முதலிய மந்திர தத்துவங்களினத்தையும் காப்பவர் நீரே. எல்லாவற்றையும் இரக்ஷிக்கிறவராய் இருப்பதால் என்னால் செய்யப்பட்ட ஜபத்தையும் ஏற்றருள வேண்டும். எந்த என் ஜபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கிறதோ அதுகொண்டு தம்முடைய அனுக்ரஹத்தால் எங்களுக்கு போகமோக்ஷங்கள் லித்திக்கவே செய்யும்” என்பதாம். போகத்தில் விருப்புள்ளவர் இந்த ச்லோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து அர்க்ய ஜலத்துடன் வலது கையால் பரமசிவனுடைய வரதஹஸ்த்தத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

98-100. மோக்ஷத்தில் விருப்புள்ளவர், “பசு கிணிசு கஜீ ஷுரேவெஸ ஸுடா ஸுகூதஜுஷ்டுத்யு தநே ஸிவவடிஸுஸு ஸு ஹ க்ஷவய ஸுஹ ஸிவொ டா தா ஸிவொ மொக்ஷா ஸிவ ஸவபூரிஷம் ஜமசு । ஸிவொயஜதி ஸவபூசு யஸிவஸொஹ ஸிவ ஷுரேவகா ॥” இதன் பொருள் “ஓ ஈச ! சிவபதத்தில் இருக்கிற என்னுடைய புண்யரூபமாயுள்ள கன்மத்தை எப்பொழுதும் காப்பாற்றும். பாபரூபமான கன்மத்தை எப்பொழுதும் நாசம் செய்யும். பலன் தருபவன் சிவனே. பலனை அனுபவிப்பவன் சிவனே. எல்லா ஜகத்துக்களும் சிவனே. எல்லாவிடங்களிலும் பூஜிப்பவன் சிவனே. இவ்வாறு சிவன் எல்லாமாய் இருந்தலால் நான் சிவமாய் இருக்கிறேன்” 1 என்பதாம். இவ்வாறு இந்த இரண்டு ச்லோகங்களையும் சொல்லிக்கொண்டு பரமசிவனிடம் மனதைச் செலுத்தி முன்போல் ஜபத்தைச் சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

101½. பஞ்சப்ரஹ்ம ஷடங்கமந்திரங்களைத் தசாம்சமாக ஜபித்து சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்து அர்க்யம் தூபம் முதலியவற்றைச் சமர்ப்பித்து பலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டும்.

102½. பரிவாரங்களுடன் கூடினவராயும், ஸந்தோஷமுள்ளவராயும் இருக்கிற பரமேசுவரரை, 2 பிரதக்ஷிணம் செய்து, அஷ்ட

1. இந்த மூன்று மந்திரச்லோகங்களுக்கும் சிவார்ச்சக சத்திரிசையில் விரிவாக உரை கூறப்பட்டிருக்கிறபடியால் இங்கு விரிக்கவில்லை.

2. அடிமேல் அடிவைத்துச் செல்லுதல், இருகைகளையும் அசைக்கா திருத்தல், ஸ்தோத்ரம் செய்தல், இருதயத்தில் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் ஆகிய நான்கு அங்ங்கள் பிரதக்ஷிணத்திற்கு உள்ளன.

டமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரருக்கு அன்புடன் 1 அஷ்டாங்க நமஸ் காரத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

103½-104½. 2 ஸமதி, 3 தபசு, த்யானம், 4 தாரணை, 5 பாவனை, 6 ஜபம் இவற்றால் தன்மூர்த்தி, அதாவது- (தன் சரி ரம்) குருமூர்த்தி, புல்தகம் (அதாவது வித்யாபீடம்) கும்பத்தில் உள்ள தீர்த்தம், சிவாக்கி, சித்திரம் முதலியன, ஸ்தனாபிலம், (பூமி) லிங்கம் ஆகிய இவற்றில் பரமேசுவரைப் பூசிப்பது மிகவும் மேலானதாகும். பரமேசுவர பூஜையானது ஆகமங்களில் எவ்வாறு என்னால் அறியப்பட்டதோ, அவ்வாறே இங்கு கூறப்பட்டது.

ஆக சுலோகம்-201½.

அக்கினிகாரிய விதி.

அக்கினி குண்டத்திற்குச் சேல்லும் முறை

1. பின்னர் ஆசாரியர் சிவபெருமானிடமிருந்து விடை பெற்று, ஸாமான்யார்க்கப் பரித்திரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, அக்கினிகாரியத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களுடன், சிவபெருமானைத் தியானித்து, வலமாக அக்கினிகுண்டமிருக்கும் இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.
2. அக்கினிகாரியத்திற்குரிய எல்லாத்திரவியங்களையும் திவ்ய திருஷ்டியால் பார்வையிட்டுக்கொண்டு குண்டத்தின் நாயியின் முன்பாக வடக்கு முகமாக உட்கார வேண்டும்.

குண்ட ஸம்ஸ்கார விதி.

3. குண்டத்திற்கு நிரீக்ஷணம், (நிரீக்ஷணமாவது-மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து அணிவிரல் பெருவிரல்களால் இருகண்களில்

1. சிவசு ஒன்று, கைகள் இரண்டு, காதுகள் இரண்டு, மோவாய் ஒன்று, புஜம் இரண்டு என்னும் இவற்றால் பூமியைப் பரிசித்துச் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமாகும்.

2. ஸமாதியாவது தியானம் செய்யப்படும் பொருள் மாத்திரம்தோன்ற நிஷ்டையிலிருத்தல்.

3. தபஸாவது பிராணாயாமமாகும். 4 தாரணையாவது சித்தத்தைக் கட்டுப்படுத்தல். 5. பாவனையாவது மனத்தின் தொழில். 6. ஜபமாவது தியானம் செய்யப்படும் பொருள் தோன்றுவதற்காக அப்பொருளைச் சொல்லக் கூடிய மந்திரத்தை உச்சரித்தல்.

லும் நியாஸம் செய்து குண்டத்தைப் பார்வையிடுதல்) தர்ப்பை களுடன் கூடிய அர்க்ய ஜலத்தால் அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துப் புரோக்ஷித்தல், அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தாடனம் செய்தல், (தாடனமாவது நீட்டப்பட்ட சுட்டு விரலை உடைய முஷ்டியால் அடித்தல்) கவசமந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணம் செய்தல் (அப்யுக்ஷணமாவது கிழே நோக்கிய பதாகை ரூபமான உள்ளங்கையால் அர்க்ய ஜலத்தைத் தெளித்தல்)

4. அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து 1 கணனம் செய்தல், (தோண்டுதல்) உத்தாரணம் செய்தல், (கிளறுதல்) 2 பூர்த்தி செய்தல் (நிரப்பதல்) ஸமமாகச் செய்தல், கவசமந்திரத்தால் நனைத்தல், அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து குட்டனம் செய்தல், (குட்டனமாவது கெட்டிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு ஸம்ஸ்காரம்.)

5. ஸம்மார்ஜனம் செய்தல், (புழுதியைப் போக்குதல்) மெழுகுதல், கலாரூபமாகச் செய்தல், (அதாவது நடுமேகலை கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குகளிலுள்ள மேகலைகள் ஆகிய இவற்றில் சார்தியதிகை முதலிய கலைகளை நியாசம் செய்து கலாமயமாக்குதல்) கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து மூன்று நூல்களைச் சுற்றுதல், இருதய மந்திரத்தால் அர்ச்சித்தல், (ஐம் ஹாம் கலா8யாய கூணாய ௩88 என்று அர்ச்சித்தல்.)

6. 3 வடக்கு முகமாக மூன்று ரேகைகளையும், கிழக்கு முகமாக ஒரு ரேகையையும், அல்லது கிழக்கு முகமாக மூன்று ரேகைகளையும், வடக்கு முகமாக ஒரு ரேகையையும் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து, தர்ப்பத்தால் செய்தல். (ரேகையாவது கோடு)

1. கணனம் முதலிய இவை மனதாற் செய்யவேண்டுமென்பதாகருத்து.

2. ஞான ரத்னாவனியில் ஹும்பட்டை இறுதியிலுடைய அஸ்திரமந்திரத்தால் கணனம் உத்தாரணம் இவற்றையும், இருதய மந்திரத்தால் நிரப்பதல் ஸமமாகச் செய்தல் இவற்றையும் செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. ஆசாரியர் வடக்கு முகமாக அமர்ந்திருப்பின் வடக்கு முகமாக மூன்று ரேகைகளையும், கிழக்கு முகமாக அமர்ந்திருப்பின் கிழக்கு முகமாக மூன்று ரேகைகளையும் என்பது கருத்து.

6. அஸ்திரமந்திரத்தால் வஜ்ரீகரணம்செய்தல், (அடிமுடி களில் த்ரிசுல ரூபமாயுள்ள மூன்று தர்ப்பங்களால் செய்யப்படு வது வஜ்ரீகரணம் என்னும் ஸம்ஸ்காரமாகும்.) இருதய மந்திரத் தை உச்சரித்து 1 தர்ப்பங்களால் சதுஷ்பதமென்னும் ஸம்ஸ்கா ரம் செய்தல் ஆகிய பதினெண் ஸம்ஸ்காரங்களையும் குண்டத்திற் குச் செய்ய வேண்டும்.

வாகீசுவரீ வாகீசுவரீகளை ஆவாஹனம் செய்தல்

7. கவச மந்திரத்தை உச்சரித்து அக்ஷபாடம் செய்து, (அதாவது குண்டத்தின் நடுவிலுள்ள கண்டத்திற்கு மேலே கிழக்கு துனியாகவும், வடக்கு துனியாகவும் தர்ப்பங்களைப் பரப் புதல்) இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து தர்ப்பத்தால் செய்யப் பட்ட ஆஸனத்தைச் 2 சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

8. பச்சிலைப்பூவிற்குச் சமானமான காந்தியுடையவளாயும், (அதாவது கருமையான திருமேனியை உடையவளாயும்) நல்ல இலக்கணத்தை உடையவளாயும் இருக்கிற வாகீசுவரியையும், இவ்வாறான இலக்கணங்களையுடைய வாகீசுவரையும், தர்ப்பத்தா லாகிய கூர்ச்சங்களில் இருதய மந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்க வேண்டும்.

குண்டத்தில் அக்கினியிடுதல்.

9. சமானமான பற்றுக்கோடுகளிலிருந்து (அரணி, சூரிய காந்தம், வேதியரது கிரஹம் இவற்றுள் யாதானுமொன்றிலிருந்து) கொண்டு வரப்பட்ட அக்கினியை சுத்தமான பாத்திரத்தில் வைத் துக்கொண்டு, இராக்ஷஸபாகத்தை (அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரி த்து நிருருதி திக்கில்) நீக்கி, கிரீக்ஷணம் முதலிய நான்கு சுத்தி கள் செய்ய வேண்டும்.

10. ஜாலராக்கினி, பைந்தவாக்கினி, பெளதிகாக்கினி, இம் மூன்றையும் ஒன்றாகச் செய்து, ஆசாரியர் அக்கினி பீஜத்துடன்

1 கிழக்கு துனியாகவும், வடக்கு துனியாகவும் போடப்பட்ட இரண்டு தர்ப்பங்களால் என்பது கருத்து.

2 ௨௦ ஹாஹ்ரீ வாழீஸ்வராவஸநாய நமஃ என்ற மந் திரத்தால் என்பது கருத்து.

கூடிய ௨௦ ஹ்ரீ ௧௦ வஹிவெகநாய நமஃ என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து அக்கினிக்குச் சைதன்யத்தை நியாசம்செய்யவேண்டும்.

11. பாத்திரத்திலுள்ள அக்கினியை ஸம்ஹிதாமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷணம், கவசமந்திரத் தால் அவகுண்டனம், வெளஷடந்தமான பிராஸாத மந்திரத்தை உச்சரித்து தேனுமுத்திரையால் அமிருதீகரணம் ஆகிய இவற் றைச் செய்ய வேண்டும்.

12-13. குண்டத்திற்கு மேலே வலமாக மூன்று முறை அக்கினியைச் சுற்றி பரமேசுவரருடைய விரியமென்று தியானி த்து, வாகீசுவரியின் கர்ப்பநாடியில் வாகீசுவரரால் விடப்படுகிற தாகப் பாவித்து, பூமியில் முழங்காட்களை ஊன்றிக் கொண்டு இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து, தனக்கு நேராக அக்கினியை வைக்க வேண்டும்.

அக்கினியை வைத்த பின்னர் செய்ய வேண்டுவன.

14-15. பின்னர் உள்ளே இருக்கிற பீஜத்தை (அக்கினியை) நாபிஸ்தானத்தில் (குண்டத்தின் நடுவில் இருக்கிற பத்மம் போ ன்ற குண்டத்தின் அவயவத்தில்) 1 சேர்த்தல், வாகீசுவரி வாகீ சுவரர்களுக்கு ஆடைகளைத்தரிப்பிவித்தல், இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து சௌசம் ஆசமனம் இவற்றைச் செய்வித்தல், (சௌ சம் ஆசமனம் இவற்றிற்காக இருதய மந்திரத்தால் ஜலபித்துவை வாகீசுவரீ வாகீசுவரர்களுக்குக் கொடுத்தல்) கர்ப்பாக்கினியைப் பூஜி த்தல், (௨௦ ஹாஹ்ரீ ௧௦ வஹிவெகநாய நமஃ என்னும் மந்திரத் தால் கர்ப்பாக்கினியைப் பூஜித்தல்) ஆகிய இவற்றைச் செய்து, கர்ப்பாக்கினியை ரக்ஷித்தற்காக அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பட்ட தர்ப்பத்தால் ஆகிய கங்கணத்தை வாகீசுவரியின் மிருது வான வலக்கையில் கட்ட வேண்டும்.

கர்ப்பாதாநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள்-

16. பின்னர், கர்ப்பாதானம் என்னும் ஸம்ஸ்காரம் ஸித் தித்தற்காக அக்கினியை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து,

1 நாபியில் அக்கினியை வைத்தபொழுது நான்கு பக்கங்களிலும் சித் திய அக்கினியை ஒரே இடத்தில் குவித்தல் என்பது கருத்து.

இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து (எள்ளைக் கொண்டு) மூன்று ஆகுதிகள் செய்யவேண்டும்.

17. மூன்றாவது மாஸத்தில் பும்ஸவனம் என்னும் ஸம்ஸ்காரம் லித்தித்தற்காக, வாமதேவ மந்திரத்தால் பூஜித்து, சிரோ மந்திரத்தை உச்சரித்து எள்ளால் மூன்று ஆகுதிகளைக்கொடுத்து ஜலபிந்துவை விடவேண்டும்.

18. ஆறாவது மாஸத்தில் லீமந்தோன்னயனம் என்னும் ஸம்ஸ்காரம் லித்தித்தற்காக, அகோர மந்திரத்தால் பூஜித்து சிகாமந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். சிகா மந்திரத்தாலேயே முகம் முதலிய அங்கங்களைக் கற்பித்தல் வாயத்திறத்தல் வாயைச் சுத்தி செய்தல் இவற்றை மூன்று ஆகுதிகளால் செய்ய வேண்டும்.

ஜநநமான பின்னர் செய்ய வேண்டுவன.

19. பத்தாவது மாஸத்தில் தத்புருஷ மந்திரத்தால் அருச்சித்து கவசமந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதிகள் கொடுத்து ஜாதகர்ம மென்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

20. கர்ப்பமலத்தைப் போக்கும் ஸ்நானத்திற்காக அக்னியைத் தர்ப்பம் முதலியவற்றால் ஜ்வாலையைச் செய்து 1 தங்கக்காப்பை தேவி தரித்திருப்பதாகத் தியானித்து இருதய மந்திரத்தால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

21. உடனே சூதகம் நீங்கும் பொருட்டு குண்டத்தை அஸ்திர மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்டஜலத்தால் புரோஷித்து, அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, தர்ப்பத்தால் குண்டத்திற்கு வெளியில் தாடனம் செய்து கவசமந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

22. கிழக்கு முதலிய மேகலைகளில் வெளியில் அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து தர்ப்பங்களை வடக்கு நுனியாகவும் கிழக்கு நுனியாகவும் பரப்பி, அந்த தர்ப்பங்களில் பரிதி விஷ்டமாம் ஆகிய இவற்றை இருதய மந்திரத்தால் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (குண்

1 தர்ப்பத்தாலாகிய காப்பை அவிழ்த்துவிட்டுத் தங்கத்தாலாகிய காப்பை தேவி தரித்திருப்பதாகத் தியானித்து என்பது பொருள்.

டத்திற்கு பரிஸ்தரணமாகப் போடப்படும் கிளைகள் பரிதி என்னும், தர்ப்பமுஷ்டிகள் விஷ்டமெனவும் கூறப்படும்.)

23. பின்னர் வாயிலிருந்து வரும் உமிழீரைப் போக்குதற்காக அடிமுடிகளை நெய்யில் தோய்த்த லீந்து சமித்துக்களை அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

அக்கினிக் குழந்தையைக் காப்பாற்றும் முறை.

24. கிழக்கு முதல் வடக்கு ஈராகவுள்ள நான்கு திக்குகளில் உள்ள பரிதிகளில் 1 பிரமன், ருத்ரர், விஷ்ணு, அனந்தர் இவர்களை முறையே இருதய பீஜத்தோடு பூஜிக்க வேண்டும்.

25. அக்கினிக்கு எதிர்முகமாக இருக்கிறவர்களாயும், விஷ்டத்தில் இருப்பவர்களாயும், இருக்கிற இந்தரன் முதல் ஈசானர் ஈராகவுள்ளவர்களை, முறையே தத்தம் திக்குகளில் இருதய பீஜத்தை உச்சரித்துப் 2 பூஜிக்க வேண்டும்.

26. பின்னர் லிங்கக் கூட்டத்தை அகற்றி, அக்னிக்குழந்தையை இரகஷியங்கள் என்ற இந்த சிவாக்களுயை பரிதிவிஷ்டங்களில் இருக்கும் தேவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவற்றின் வம்ஸகாரம்.

27. ஸ்ருக் ஸ்ருவம் என்னும் இவற்றை முறையே மேல்நோக்கிய முகமாகவும், கீழ்நோக்கிய முகமாகவும் பிடித்துக் கொண்டு,

1 கிழக்கு திசையில் ஓம் ஹாம்ஸ் ஹ்மணை நமஃ, மேற்குத் திசையில் ஓம் ஹாம் விஷ்ணவே நமஃ, தெற்குத்திசையில் ஓம் ஹாம் ருத்ராய நமஃ, வடக்குத் திசையில் ஓம் ஹாம் ஈசநாய நமஃ என்று பூஜிக்க வேண்டும்.

2 பூஜிக்கும் முறை வருமாறு:— “விஷ்டங்களில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் ஓம் ஹாம் உத்ராய நமஃ ஓம் ஹாம் சுமத்யை நமஃ ஓம் ஹாம் யரோய நமஃ ஓம் ஹாம் நிரூபதயை நமஃ ஓம் ஹாம் வருணாய நமஃ ஓம் ஹாம் வாயவே நமஃ ஓம் ஹாம் காவேராய நமஃ ஓம் ஹாம் ஸ்ராமாய நமஃ என்பதாம்.

1 அக்னியிற் காய்ச்சிச்சுற்றி, தர்ப்பங்களின் அடியால் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவற்றின் அடிகளைத் தொட்டு, மீண்டும் காய்ச்சிச் சுற்றி தர்ப்பங்களின் மத்யத்தால் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் இவற்றின் மத்யங்களைத் தொட்டு, மீண்டும் காய்ச்சிச் சுற்றி தர்ப்பங்களின் துனியால் ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் துனிகளைத் தொட்டு இவ்வாறு மூன்று முறை தொடுத்தல் வேண்டும்.

28. முறையே தர்ப்பங்களால் தொடப்பட்ட ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் அடி, நடு, துனிகளில் ஹாம் ஹீம் ஹூம் என்னும் பீஜாக்காங்களுடன், முறையே ஆத்மதத்துவம், வித்யாதத்துவம் சிவதத்துவம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களையும் 2 நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

29-29^{1/2}. ஸ்ருக்கில் சக்தியையும், ஸ்ருவத்தில் சம்புவையும் இருதய மந்திரத்தால் நியாஸம் செய்து, மூன்று நூற்களால் சுற்றப்பட்ட கழுத்தையுடையனவாயும், புஷ்பங்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவாயும் உள்ள ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவற்றைத் தனது 3 வல்ப பக்கத்தில் தர்ப்பங்களின் மேல் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆஜ்ய ஸம்ஸ்கார விதி.

30-31. பின்னர் பசுவின் நெய்யை எடுத்து, நிரீக்ஷணம் முதலியவற்றால் சுத்திசெய்து, தன் தேஹத்தைப்பிரமன் ரூபமாக

1 ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களுக்கு காஷ்டத்தன்மை நீங்குதற்காக வீக்ஷணம் முதலியவற்றால் சுத்தி செய்து அக்கினியிற் காய்ச்ச வேண்டும்.

2 ஓம் ஹாம் சூத்ததாய நஃ⁸, ஓம் ஹாம் சூத்ததாயிவ தயெ ஸுஹணை நஃ⁸, ஓம் ஹாம் விஷ்ணுததாய நஃ⁸, ஓம் ஹாம் விஷ்ணுததாயிவ தயெ விஷ்ணெ நஃ⁸, ஓம் ஹாம் ஸிவததாய நஃ⁸, ஓம் ஹாம் ஸிவததாயிவ தயெ ஸுஹாய நஃ⁸, என்று நியாசம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு நியாசம் செய்தல் முமுக்ஷுக்களுக்கே ஆகும். போகத்தை விரும்புகின்றவர், தர்ப்பத்தின் துனி நடு அடிகளால் ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் துனி நடு அடிகளைத் தொட்டு, ஹூம் ஹீம் ஹாம் என்னும் பீஜாக்காங்களுடன் சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆத்மதத்துவம் இவற்றை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

3 கீழ் நோக்கிய முகங்களை யுடையனவாக வைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்.

தியானித்து, அந்த நெய்யை எடுத்துக் குண்டத்திற்கு மேல் மூம் முறை 1 சுற்றி அக்கினியிற் காய்ச்சி அக்கினி திக்கில்வைத்துக்கொண்டு, தர்ப்பத்தின் துனியால் நெய்யின் துனியை எடுத்து ஓம் ஹாம் ஸுஹணை ஹாம் என்று 2 ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

32. மீண்டும் தன் தேகத்தை விஷ்ணுரூபமாகத் தியானித்து, நெய்யை ஈசானய திக்கில் ஸ்தாபித்து, எடுத்து, தர்ப்பத்தின் துனியால் நெய்த்துனியை ஓம் ஹீம் விஷ்ணெ ஹாம் என்னும் மந்திரத்தால் விஷ்ணுவின் பொருட்டு 3 ஓமம் செய்ய வேண்டும்.

33. பின்னர், தன் தேகத்தை ருத்ராருபமாகத் தியானித்து, நெய்யை நரபிரியில் ஸ்தாபித்து, எடுத்து, ஓம் ஹூம் ஸுஹாய ஹாம் என்னும் மந்திரத்தால் நெய்த்துனியைத் தர்ப்பத்தின் துனியால் 4 ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

34. ஒட்டை அளவுள்ள இரண்டு தர்ப்பங்களின் துனிகளால் செய்யப்பட்ட நடுவில் முடிச்சுள்ள (பிரம் முடிச்சுள்ள) பவித்திரத்தை, 5 பெருவிரல் அணிவிரல்களால் பிடித்துக் கொண்டு, அஸ்திர மந்திரத்தால் நெய்யை அக்கினி முகமாக மூன்று முறை 6 உத்பல்வனம் செய்ய வேண்டும். (சூக்ஷ்மரூபமாயுள்ள விக்ஷணங்கள் உயரே செல்லுதல் உத்பல்வனமாகும்.)

35. அவ்வாறே இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து தன்னை நோக்கி ஸம்பல்வனத்தைச் (ஸம்பல்வனமாவது சூக்ஷ்ம ரூபமா

1 மும்முறை சுற்றுவதால் பர்யக்கினி கரணமென்னும் ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டது. 2 இந்த ஹோமத்தால் தாபனமென்னும் ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டது. 3. இந்த ஹோமத்தால் அதிர்ஷ்ட ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டது.

4 இந்த ஹோமத்தால் உத்வான ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டது.

5 இடது கையின் பெருவிரல் அணிவிரல்களால் அடிப்பாகத்தையும், வலது கையின் பெருவிரல் அணிவிரல்களால் துனிப்பாகத்தையும் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து.

6 உத்பல்வனம் செய்த பின்னர் முடிச்சை அவிழ்த்து தர்ப்பங்களை அக்கினியில் போடவேண்டும்.

யுள்ள விக்னங்கள் கிழே செல்லுதல்) செய்ய 1 வேண்டும். பின்னர் இருதய மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்டதாயும் கொளுத்தப்பட்டதாயுமுள்ள தர்ப்பத்தை அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து நெய்யில் போடுதலால் நெய்யைச் சுத்தி 2 செய்யவேண்டும்.

36. வேறொரு தர்ப்பத்தைக் கொளுத்தி 3 நீராஞ்சனம் செய்து, கொளுத்தப்பட்ட மற்றொரு தர்ப்பத்தால் அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து தீபனம் செய்ய வேண்டும். (மற்றொரு தர்ப்பத்தைக் கொளுத்தி அஸ்திரமந்திரத்தால் நெய்யைச் சுற்ற வேண்டும்.) கொளுத்தப்பட்ட தர்ப்பத்தை மீண்டும் அக்கினியிற் போட வேண்டும்.

37. ஓட்டை அளவுள்ள நடுவில் முடிச்சுடைய தர்ப்பங்களை நெய்யில் போட்டு, நெய்யில் 4 சுக்லபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் இவற்றையும், பிங்களை இடை சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளையும் கற்பிக்க வேண்டும்.

38. முறையே மூன்று பாகங்களிலிருந்தும் நெய்யை ஸ்ருவத்தால் எடுத்து 5 ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஸ்வா என்று

1 ஸம்பல்வனத்தைச் செய்தபின்னர் பவித்திர முடிச்சை அவிழ்த்து அக்கினியிற் போடவேண்டும்.

2 சுத்தி செய்த பின்னர் இந்தத் தர்ப்பத்தையும் அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து அக்கினியிற் போடவேண்டும்.

3 கவசமந்திரத்தால் நீராஞ்சனம் செய்து இந்தத் தர்ப்பத்தையும் அக்கினியிலிடவேண்டும் என்பது பொருள்.

4 தனக்கு வலது பக்கமாய் இருக்கும் நெய்யின் பாகத்தை சுக்லபக்ஷமாகவும், இடது பக்கமாயிருக்கும் நெய்யின் பாகத்தை கிருஷ்ணபக்ஷமாகவும், நெய்யில் வலதுபக்கம் இடது பக்கம் 80 ஆகிய இவற்றில் பிங்களை, இடை, சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளையும் கற்பிக்க வேண்டும்.

5 ஹோமஞ் செய்யும் முறை வருமாறு:— வலது பாகத்திலிருந்து ஸ்ருவத்தால் நெய்யை எடுத்து ௨௦ ஹோம் சுமயெஸூரஹா என்று அக்கினியினுடைய வலது கண்ணிலும், இடது பாகத்திலிருந்து நெய்யை எடுத்து ௨௦ ஹோம் ஸொரீயஸூரஹா என்று அக்கினியினுடைய இடது கண்ணிலும், நடுவிலிருந்து நெய்யை எடுத்து ௨௦ ஹோம் சுமீஷொரீ ஹோம் ஸூரஹா என்று அக்கினியினுடைய நடுக் கண்ணிலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டுமென்பதாம்.

அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்து, ஹா என்று சொல்லிக்கொண்டு எஞ்சிய நெய்யை அவ்வந்த நெய்யின் பாகத்தில் முறையே விட வேண்டும்.

௨௦ ஹோம் சுமயெஸூரஹா, ௨௦ ஹோம் ஸொரீயஸூரஹா, ௨௦ ஹோம் சுமீஷொரீ ஹோம் ஸூரஹா என்ற மந்திரங்கள் ஹோம மந்திரங்களாகும்.

39. கண்கள் திறப்பதற்காக அக்கினியின் மூன்று கண்களிலும் முகத்திலும், ஸ்ருவத்தில் நெய்யை நிரப்பி ௨௦ ஹோம் சுமயெ ஸ்மிஷ்டக்யுதெ ஸூரஹா என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் காவது ஆகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

40. பின்னர், நெய்யை ஷடங்க மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷணத்தையும், கவசமந்திரத்தால் அவருண்டனத்தையும், (மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து) தேது முத்திரை செய்துகொண்டு அமிருதிகரணத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

40½. இருதய மந்திரத்தால் நெய்த்துளியைத் தெளித்தால் மற்ற நெய்களையும் சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

41. அக்கினியின் முகங்களுக்கு அபிகாரம் செய்தல், (அபிகாரமாவது ஜ்வலிப்பித்தல்- அல்லது அக்கினியின் முகத்தில் தனித் தனி ஆகுதி கொடுத்தல்) ஸந்தானம் செய்தல், (ஸந்தானமாவது இரண்டு முகங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஆகுதி கொடுத்தல்) ஏகிகரணம் செய்தல், (ஏகிகரணமாவது அக்கினிதிக்கு முதற்கொண்டு வாயுதிக்கு முடியவும் நிருருதி திக்கு முதற்கொண்டு ஈசானதிக்கு முடியவும் இடைவிடாமல் நெய்யின் தாரையை ஸத்யோஜாதம் முதலிய ஐந்து முகங்களின் பொருட்டு விடுதல்) ஆகிய இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

௨௦ ஹோம் ஸுஷொரீ தாய ஸூரஹா

௨௦ ஹோம் வாசுஷொரீ வாய ஸூரஹா

௨௦ ஹோம் ஸுஷொரீ வாய ஸூரஹா

௨௦ ஹோம் துஷுஷொரீ வாய ஸூரஹா

௨௦ ஹோம் ஸுஷொரீ தாய ஸூரஹா

என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒவ்வொரு நெய்யின் ஆகுதியினால் முகங்களுக்கு அபிகாரம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் ஹம் ஹிம் ஸுஷோஜாதவாஃ ஷோஹாஃ ஸ்ராவாஃ ||

ஓம் ஹிம் ஹம் வாஃ ஷோஹாவொராஹாஃ ஸ்ராவாஃ ||

ஓம் ஹம் ஷோஹாஃ சுவொராஃ தத்-ரூ-ஷோஹாஃ ஸ்ராவாஃ ||

ஓம் ஹம் ஷோஹாஃ தத்-ரூ-ஷோஹாஃ ஸ்ராவாஃ ||

என்று சொல்லிக்கொண்டு இரண்டு முகங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஆகுதி செய்து ஸந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் ஹம் ஹிம் ஹம் ஷோஹாஃ ஸுஷோஜாதவாஃ ஷோஹாவொராஃ தத்-ரூ-ஷோஹாஃ ஷோஹாஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு அக்கினிமூலை முதற்கொண்டு வாயுமூலை முடியவும், நிருகுதி மூலை முதற்கொண்டு சசானமூலை முடியவும், நெய்யின் தாரையை விட்டு, இஷ்டமான முகத்தில் மற்ற முகங்களை அடக்குதல் ரூபமான ஏகிகரணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

42. அல்லது, சசானம் முதலிய முகங்களுள் எந்த முகம் தனக்கு 1 இஷ்டமாக இருக்கிறதோ, அந்த முகத்தைக் குண்டாகத் தின் அளவாகக் கற்பித்து, அந்த முகத்தில் மற்ற முகங்களையடங்கச் செய்வது ஏகிகரணமாகும்.

அக்கினிக் குழந்தைக்குப் பெயரிடுதல்.

43. சசான மந்திரத்தால் அக்கினியை அருச்சித்து, அஸ் திரமந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதிகள் கொடுத்து, ஓம் ஹம் ஸிவா ஹிம் ஹம்-தாஸம் என்று நாமகரணம் செய்ய வேண்டும்.

வாகீசுவரீ வாகீசுவரீகளை வ்ஸர்ஜனம் செய்தல்.

44. அக்கினிக் குழந்தையின் மாதாபிதாக்களான வாகீசுவரீ வாகீசுவரீகளை, இருதய மந்திரத்தால் அருச்சித்து விஸர்ஜ

1 மூர்த்தி ஹோமம் சசான முத்திலும், அணிமாதிகளை உத்தேசித் துச் செய்யப்படும் ஹோமம் தத்புருஷ முத்திலும், பிராயச்சித்த ஹோம மும், க்ரூர கர்மாவைக் குறித்துச் செய்யப்படும் ஹோமமும், அகோர முத்திலும், வசியம் ஆகர்ஷண ஹோமங்கள் வாமதேவ முத்திலும், நீத்யகர்ம ஹோமம் ஸத்யோஜாத முத்திலும் செய்யப்படல் வேண்டும் என்று பிருஹத்காலோத்தரத்தில் கூறப்பட்டபடி கர்மானுசுணமாக முகத் தின் ஐக்ஷியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

னம் செய்து, (இங்கு விஸர்ஜனமாவது விஷ்டர கூர்ச்சத்தை அவிழ்த்து வாகீசுவரீ வாகீசுவரீகளைத் தமதிருப்பிடமேகச்செய்தல்) வெளவுடை இறுதியிலுடைய மூல மந்திரத்தால் நிஷ்க்ராம ணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பூர்த்தி செய்கிற பூர்ணகுதி யைக் கிரமப்படி கொடுக்க வேண்டும்.

அக்கினியில் சிவனைப் பூஜித்தல்.

45-46. பின்னர் அக்கினியிடமிருந்து ஆக்ஷையை (சிவனை ஆவாகனஞ் செய்து பூஜித்தற்கு ஆக்ஷையை) ப் பெற்று, அக்கினியினுடைய இருதயகமலத்தில் பிரகாசிக்கிற பரமேசுவரரை ஆவாஹனஞ் செய்து, முன்போல் ஆஸன பூஜை ஆவரண பூஜை இவற்றுடன் பூஜித்து, பரமேசுவரருக்குத் திருந்தியை உண்டு பண்ண வேண்டும். கும்பம் ஸ்தண்டிலும் இவற்றிலுள்ள சிவனுக் கும், அக்கினியிலுள்ள சிவனுக்கும், தனக்கும், நாமஸந்தானம் செய்து, சக்திக்குத் தக்கவாறு மூல மந்திரத்தால் ஹோமமும் அவ்மந்திரங்களால் தசாம்ச ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

ஹோமம் செய்யப்படும் திரவியங்களின் அளவு.

47-51. நெய், பால், தேன், இவற்றை கால் பலம் அளவாகவும், தயிரை சுத்தி அளவாகவும், (விரல்கள் கொள்ளுமளவு சுத்தி எனப்படும்), பாயஸத்தை பரந்த விரல்களை உடைய உள் ளங்கை அளவாகவும், தின்னும் பண்டங்களைக் கடுக்காய் அளவாகவும், பொரியை ஒரு முஷ்டி அளவாகவும், வேர்களை மூன்று துண்டுகளாகவும், பழங்களை அந்தப் பழங்களின் அளவாகவும், (துண்டுபடுத்தாமலும்) அன்னத்தைப் பாதிகவள அளவாகவும், எள்ளு மாவு முதலிய ஐந்து குக்கும திரவியங்களை மிருகி முத்திரை அளவாகவும், கரும்பைக்கணுவளவாகவும், கொடிகளை இரண்டு அங்குலவளவாகவும், பூ இலை, இவற்றை அவை எவ்விதமிருக்குமோ அவ்வித அளவாகவும், ஸமித்துக்களைப் பத்து அங்குல அளவாகவும், பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, யக்ஷகர்த்தமம், (பச்சைக் கற்பூரம், அகில், கஸ்தூரி, தக் கோலம், குங்குமப்பூ, இவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து செய்யப்படும் கந்தம் யக்ஷகர்த்தமமெனப்படும்.) இவற்றைத் துவரை அளவாகவும், குங்குலியத்தை இலந்தைக் கொட்டை அளவாகவும்,

கிழங்குகளை எட்டில் ஒரு பாகமாகவும், விதிப்படி ஓமம் செய்ய வேண்டும்.

51. இவ்வாறான அளவுடன் 1 பஞ்சபரஹ்ம மந்திரங்களுக்குரிய பிஜாக்காங்களை முன்னிட்டு பத மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பூர்ணஹுதி செய்யும்முறை.

52-56. நெய்யால் நிரம்பப் பெற்ற ஸ்ருக்கில், ஸ்ருவத்தைக் கீழ்நோக்கிய முகமாக வைத்துக் கொண்டு, ஸ்ருக்கின் துனியில் புஷ்பத்தைச் சாத்தி, ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களின் பின் பாகத்தை இடது கையாலும், முன்பாகத்தை வலது கையாலும் பற்றிக் கொண்டு, சங்க முத்திரையுடன் அவற்றை எடுத்து, நிமிர்ந்த சரீரம் தலை கழுத்து இவற்றுடன் கால்களைச் சமமாக வைத்து நிற்குகொண்டு, நாடியில் ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் அடியை வைத்துக் கொண்டு ஸ்ருக்கின் துனியைப் பார்த்துக் கொண்டு பிரமன் முதலிய காரணைசுவர்களைக் கடந்து, சுழுமுனா நாடி வழியாக வெளிவந்து இடது ஸ்தனம் வரை ஸ்ருக்ஸ்ருவங்களின் அடியைக் கொண்டு வந்து, ஒரே மனதுடன் வெளவடை இறுதியில் உடைய மூல மந்திரத்தை மிக ஸ்பஷ்டமாக உச்சரித்து, யவமென்னும் வால் நெல்லளவான தாரையுடன் நெய்யை அக்கினியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

57. பின்னர், அக்கினியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்கு ஆசமனம், சந்தனம், தாம்பூலம் என்னும் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து, அன்புடன் அவரது விபூதியை நெற்றியிலணிந்து மேலான நமஸ்காரஞ் செய்ய வேண்டும்.

1 ஈசானம் முதலிய பஞ்சபரஹ்ம மந்திரங்களைப் பிரயோகம் செய்யும் பொழுது முன் பிரணவத்தையும், பின்னர் அவற்றின் பிஜாக்காங்களை யும் உச்சரித்து, அதன் பின் ஈசானமூர்த்தியை என்பது முதலான வ்யோம வ்யாபி பதங்களின் நடுவில் படிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை உச்சரித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

அக்கினியிலிருக்கும் சிவபெருமானை விஸ்வஜனம் செய்தல்.

58-59. பின்னர், அக்கினியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரம சிவனைப் 1 பூஜித்து சுஷுபாயஹுதி¹ என்னும் மந்திரத்தால் பஞ்சபரஹ்ம ஷடங்க மந்திரங்களை ஸம்ஹார முத்திரையினால் எழுப்பி, சிவபெருமானிடம் சேர்த்து, சிவபெருமானைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று 2 பிரார்த்தித்து, பரிதியில் இருப்பவர்களான பிரமன் முதலியவர்கள், விஷ்டரத்தில் இருப்பவர்களான இந்திரன் முதலியவர்கள் ஆகிய இந்தக் கணதேவதைகளையும், இருதய மந்திரத்தால் பூசுஞ் செய்து ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்து எழுப்பி மிக்கச் சிரத்தையுடன் தன்னுடைய இருதய கமலத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப்பலிகள் கொடுக்கும் முறை.

60. குண்டத்தின் அருகில் அக்கினிதிக்கில் இரண்டு மண்டலமிட்டு, பாகஞ்செய்த முழு அன்னத்தின் முதல் பாகத்தை எடுத்து, அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப்பலி இவற்றைக்கொடுக்கவேண்டும். முதலாவது மண்டலத்தில் கிழக்குதிக்கில் ஓம் ஹாம் ராம் ஹே¹ ஹுலா² ஹா என்றும், தெற்குத் திக்கில் ஓம் ஹாம் ரோ³ ஹுலா⁴ ஹா என்றும், மேற்குத் திக்கில் ஓம் ஹாம் ம⁵ ஹே⁶ ஹுலா⁷ ஹா என்றும், வடக்குத் திக்கில் ஓம் ஹாம் ய⁸ ஹே⁹ ஹுலா¹⁰ ஹா என்றும், ஈசான திக்கில் ஓம் ஹாம் ம¹¹ ஹே¹² ஹுலா¹³ ஹா என்றும்,

1 அஷ்ட புஷ்பங்களாலும் ஸம்ஹிதாமந்திரங்களாலும் பூஜித்து, பாத்யம் ஆசமனம் பராங்குமாரச்சயம் இவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

2 “ஸ்வாதிநுக்ஷா¹ ஹே² ஹே³ ஹே⁴ ஹே⁵ ஹே⁶ ஹே⁷ ஹே⁸ ஹே⁹ ஹே¹⁰ ஹே¹¹ ஹே¹² ஹே¹³ ஹே¹⁴ ஹே¹⁵ ஹே¹⁶ ஹே¹⁷ ஹே¹⁸ ஹே¹⁹ ஹே²⁰ ஹே²¹ ஹே²² ஹே²³ ஹே²⁴ ஹே²⁵ ஹே²⁶ ஹே²⁷ ஹே²⁸ ஹே²⁹ ஹே³⁰ ஹே³¹ ஹே³² ஹே³³ ஹே³⁴ ஹே³⁵ ஹே³⁶ ஹே³⁷ ஹே³⁸ ஹே³⁹ ஹே⁴⁰ ஹே⁴¹ ஹே⁴² ஹே⁴³ ஹே⁴⁴ ஹே⁴⁵ ஹே⁴⁶ ஹே⁴⁷ ஹே⁴⁸ ஹே⁴⁹ ஹே⁵⁰ ஹே⁵¹ ஹே⁵² ஹே⁵³ ஹே⁵⁴ ஹே⁵⁵ ஹே⁵⁶ ஹே⁵⁷ ஹே⁵⁸ ஹே⁵⁹ ஹே⁶⁰ ஹே⁶¹ ஹே⁶² ஹே⁶³ ஹே⁶⁴ ஹே⁶⁵ ஹே⁶⁶ ஹே⁶⁷ ஹே⁶⁸ ஹே⁶⁹ ஹே⁷⁰ ஹே⁷¹ ஹே⁷² ஹே⁷³ ஹே⁷⁴ ஹே⁷⁵ ஹே⁷⁶ ஹே⁷⁷ ஹே⁷⁸ ஹே⁷⁹ ஹே⁸⁰ ஹே⁸¹ ஹே⁸² ஹே⁸³ ஹே⁸⁴ ஹே⁸⁵ ஹே⁸⁶ ஹே⁸⁷ ஹே⁸⁸ ஹே⁸⁹ ஹே⁹⁰ ஹே⁹¹ ஹே⁹² ஹே⁹³ ஹே⁹⁴ ஹே⁹⁵ ஹே⁹⁶ ஹே⁹⁷ ஹே⁹⁸ ஹே⁹⁹ ஹே¹⁰⁰ ஹே¹⁰¹ ஹே¹⁰² ஹே¹⁰³ ஹே¹⁰⁴ ஹே¹⁰⁵ ஹே¹⁰⁶ ஹே¹⁰⁷ ஹே¹⁰⁸ ஹே¹⁰⁹ ஹே¹¹⁰ ஹே¹¹¹ ஹே¹¹² ஹே¹¹³ ஹே¹¹⁴ ஹே¹¹⁵ ஹே¹¹⁶ ஹே¹¹⁷ ஹே¹¹⁸ ஹே¹¹⁹ ஹே¹²⁰ ஹே¹²¹ ஹே¹²² ஹே¹²³ ஹே¹²⁴ ஹே¹²⁵ ஹே¹²⁶ ஹே¹²⁷ ஹே¹²⁸ ஹே¹²⁹ ஹே¹³⁰ ஹே¹³¹ ஹே¹³² ஹே¹³³ ஹே¹³⁴ ஹே¹³⁵ ஹே¹³⁶ ஹே¹³⁷ ஹே¹³⁸ ஹே¹³⁹ ஹே¹⁴⁰ ஹே¹⁴¹ ஹே¹⁴² ஹே¹⁴³ ஹே¹⁴⁴ ஹே¹⁴⁵ ஹே¹⁴⁶ ஹே¹⁴⁷ ஹே¹⁴⁸ ஹே¹⁴⁹ ஹே¹⁵⁰ ஹே¹⁵¹ ஹே¹⁵² ஹே¹⁵³ ஹே¹⁵⁴ ஹே¹⁵⁵ ஹே¹⁵⁶ ஹே¹⁵⁷ ஹே¹⁵⁸ ஹே¹⁵⁹ ஹே¹⁶⁰ ஹே¹⁶¹ ஹே¹⁶² ஹே¹⁶³ ஹே¹⁶⁴ ஹே¹⁶⁵ ஹே¹⁶⁶ ஹே¹⁶⁷ ஹே¹⁶⁸ ஹே¹⁶⁹ ஹே¹⁷⁰ ஹே¹⁷¹ ஹே¹⁷² ஹே¹⁷³ ஹே¹⁷⁴ ஹே¹⁷⁵ ஹே¹⁷⁶ ஹே¹⁷⁷ ஹே¹⁷⁸ ஹே¹⁷⁹ ஹே¹⁸⁰ ஹே¹⁸¹ ஹே¹⁸² ஹே¹⁸³ ஹே¹⁸⁴ ஹே¹⁸⁵ ஹே¹⁸⁶ ஹே¹⁸⁷ ஹே¹⁸⁸ ஹே¹⁸⁹ ஹே¹⁹⁰ ஹே¹⁹¹ ஹே¹⁹² ஹே¹⁹³ ஹே¹⁹⁴ ஹே¹⁹⁵ ஹே¹⁹⁶ ஹே¹⁹⁷ ஹே¹⁹⁸ ஹே¹⁹⁹ ஹே²⁰⁰ ஹே²⁰¹ ஹே²⁰² ஹே²⁰³ ஹே²⁰⁴ ஹே²⁰⁵ ஹே²⁰⁶ ஹே²⁰⁷ ஹே²⁰⁸ ஹே²⁰⁹ ஹே²¹⁰ ஹே²¹¹ ஹே²¹² ஹே²¹³ ஹே²¹⁴ ஹே²¹⁵ ஹே²¹⁶ ஹே²¹⁷ ஹே²¹⁸ ஹே²¹⁹ ஹே²²⁰ ஹே²²¹ ஹே²²² ஹே²²³ ஹே²²⁴ ஹே²²⁵ ஹே²²⁶ ஹே²²⁷ ஹே²²⁸ ஹே²²⁹ ஹே²³⁰ ஹே²³¹ ஹே²³² ஹே²³³ ஹே²³⁴ ஹே²³⁵ ஹே²³⁶ ஹே²³⁷ ஹே²³⁸ ஹே²³⁹ ஹே²⁴⁰ ஹே²⁴¹ ஹே²⁴² ஹே²⁴³ ஹே²⁴⁴ ஹே²⁴⁵ ஹே²⁴⁶ ஹே²⁴⁷ ஹே²⁴⁸ ஹே²⁴⁹ ஹே²⁵⁰ ஹே²⁵¹ ஹே²⁵² ஹே²⁵³ ஹே²⁵⁴ ஹே²⁵⁵ ஹே²⁵⁶ ஹே²⁵⁷ ஹே²⁵⁸ ஹே²⁵⁹ ஹே²⁶⁰ ஹே²⁶¹ ஹே²⁶² ஹே²⁶³ ஹே²⁶⁴ ஹே²⁶⁵ ஹே²⁶⁶ ஹே²⁶⁷ ஹே²⁶⁸ ஹே²⁶⁹ ஹே²⁷⁰ ஹே²⁷¹ ஹே²⁷² ஹே²⁷³ ஹே²⁷⁴ ஹே²⁷⁵ ஹே²⁷⁶ ஹே²⁷⁷ ஹே²⁷⁸ ஹே²⁷⁹ ஹே²⁸⁰ ஹே²⁸¹ ஹே²⁸² ஹே²⁸³ ஹே²⁸⁴ ஹே²⁸⁵ ஹே²⁸⁶ ஹே²⁸⁷ ஹே²⁸⁸ ஹே²⁸⁹ ஹே²⁹⁰ ஹே²⁹¹ ஹே²⁹² ஹே²⁹³ ஹே²⁹⁴ ஹே²⁹⁵ ஹே²⁹⁶ ஹே²⁹⁷ ஹே²⁹⁸ ஹே²⁹⁹ ஹே³⁰⁰ ஹே³⁰¹ ஹே³⁰² ஹே³⁰³ ஹே³⁰⁴ ஹே³⁰⁵ ஹே³⁰⁶ ஹே³⁰⁷ ஹே³⁰⁸ ஹே³⁰⁹ ஹே³¹⁰ ஹே³¹¹ ஹே³¹² ஹே³¹³ ஹே³¹⁴ ஹே³¹⁵ ஹே³¹⁶ ஹே³¹⁷ ஹே³¹⁸ ஹே³¹⁹ ஹே³²⁰ ஹே³²¹ ஹே³²² ஹே³²³ ஹே³²⁴ ஹே³²⁵ ஹே³²⁶ ஹே³²⁷ ஹே³²⁸ ஹே³²⁹ ஹே³³⁰ ஹே³³¹ ஹே³³² ஹே³³³ ஹே³³⁴ ஹே³³⁵ ஹே³³⁶ ஹே³³⁷ ஹே³³⁸ ஹே³³⁹ ஹே³⁴⁰ ஹே³⁴¹ ஹே³⁴² ஹே³⁴³ ஹே³⁴⁴ ஹே³⁴⁵ ஹே³⁴⁶ ஹே³⁴⁷ ஹே³⁴⁸ ஹே³⁴⁹ ஹே³⁵⁰ ஹே³⁵¹ ஹே³⁵² ஹே³⁵³ ஹே³⁵⁴ ஹே³⁵⁵ ஹே³⁵⁶ ஹே³⁵⁷ ஹே³⁵⁸ ஹே³⁵⁹ ஹே³⁶⁰ ஹே³⁶¹ ஹே³⁶² ஹே³⁶³ ஹே³⁶⁴ ஹே³⁶⁵ ஹே³⁶⁶ ஹே³⁶⁷ ஹே³⁶⁸ ஹே³⁶⁹ ஹே³⁷⁰ ஹே³⁷¹ ஹே³⁷² ஹே³⁷³ ஹே³⁷⁴ ஹே³⁷⁵ ஹே³⁷⁶ ஹே³⁷⁷ ஹே³⁷⁸ ஹே³⁷⁹ ஹே³⁸⁰ ஹே³⁸¹ ஹே³⁸² ஹே³⁸³ ஹே³⁸⁴ ஹே³⁸⁵ ஹே³⁸⁶ ஹே³⁸⁷ ஹே³⁸⁸ ஹே³⁸⁹ ஹே³⁹⁰ ஹே³⁹¹ ஹே³⁹² ஹே³⁹³ ஹே³⁹⁴ ஹே³⁹⁵ ஹே³⁹⁶ ஹே³⁹⁷ ஹே³⁹⁸ ஹே³⁹⁹ ஹே⁴⁰⁰ ஹே⁴⁰¹ ஹே⁴⁰² ஹே⁴⁰³ ஹே⁴⁰⁴ ஹே⁴⁰⁵ ஹே⁴⁰⁶ ஹே⁴⁰⁷ ஹே⁴⁰⁸ ஹே⁴⁰⁹ ஹே⁴¹⁰ ஹே⁴¹¹ ஹே⁴¹² ஹே⁴¹³ ஹே⁴¹⁴ ஹே⁴¹⁵ ஹே⁴¹⁶ ஹே⁴¹⁷ ஹே⁴¹⁸ ஹே⁴¹⁹ ஹே⁴²⁰ ஹே⁴²¹ ஹே⁴²² ஹே⁴²³ ஹே⁴²⁴ ஹே⁴²⁵ ஹே⁴²⁶ ஹே⁴²⁷ ஹே⁴²⁸ ஹே⁴²⁹ ஹே⁴³⁰ ஹே⁴³¹ ஹே⁴³² ஹே⁴³³ ஹே⁴³⁴ ஹே⁴³⁵ ஹே⁴³⁶ ஹே⁴³⁷ ஹே⁴³⁸ ஹே⁴³⁹ ஹே⁴⁴⁰ ஹே⁴⁴¹ ஹே⁴⁴² ஹே⁴⁴³ ஹே⁴⁴⁴ ஹே⁴⁴⁵ ஹே⁴⁴⁶ ஹே⁴⁴⁷ ஹே⁴⁴⁸ ஹே⁴⁴⁹ ஹே⁴⁵⁰ ஹே⁴⁵¹ ஹே⁴⁵² ஹே⁴⁵³ ஹே⁴⁵⁴ ஹே⁴⁵⁵ ஹே⁴⁵⁶ ஹே⁴⁵⁷ ஹே⁴⁵⁸ ஹே⁴⁵⁹ ஹே⁴⁶⁰ ஹே⁴⁶¹ ஹே⁴⁶² ஹே⁴⁶³ ஹே⁴⁶⁴ ஹே⁴⁶⁵ ஹே⁴⁶⁶ ஹே⁴⁶⁷ ஹே⁴⁶⁸ ஹே⁴⁶⁹ ஹே⁴⁷⁰ ஹே⁴⁷¹ ஹே⁴⁷² ஹே⁴⁷³ ஹே⁴⁷⁴ ஹே⁴⁷⁵ ஹே⁴⁷⁶ ஹே⁴⁷⁷ ஹே⁴⁷⁸ ஹே⁴⁷⁹ ஹே⁴⁸⁰ ஹே⁴⁸¹ ஹே⁴⁸² ஹே⁴⁸³ ஹே⁴⁸⁴ ஹே⁴⁸⁵ ஹே⁴⁸⁶ ஹே⁴⁸⁷ ஹே⁴⁸⁸ ஹே⁴⁸⁹ ஹே⁴⁹⁰ ஹே⁴⁹¹ ஹே⁴⁹² ஹே⁴⁹³ ஹே⁴⁹⁴ ஹே⁴⁹⁵ ஹே⁴⁹⁶ ஹே⁴⁹⁷ ஹே⁴⁹⁸ ஹே⁴⁹⁹ ஹே⁵⁰⁰ ஹே⁵⁰¹ ஹே⁵⁰² ஹே⁵⁰³ ஹே⁵⁰⁴ ஹே⁵⁰⁵ ஹே⁵⁰⁶ ஹே⁵⁰⁷ ஹே⁵⁰⁸ ஹே⁵⁰⁹ ஹே⁵¹⁰ ஹே⁵¹¹ ஹே⁵¹² ஹே⁵¹³ ஹே⁵¹⁴ ஹே⁵¹⁵ ஹே⁵¹⁶ ஹே⁵¹⁷ ஹே⁵¹⁸ ஹே⁵¹⁹ ஹே⁵²⁰ ஹே⁵²¹ ஹே⁵²² ஹே⁵²³ ஹே⁵²⁴ ஹே⁵²⁵ ஹே⁵²⁶ ஹே⁵²⁷ ஹே⁵²⁸ ஹே⁵²⁹ ஹே⁵³⁰ ஹே⁵³¹ ஹே⁵³² ஹே⁵³³ ஹே⁵³⁴ ஹே⁵³⁵ ஹே⁵³⁶ ஹே⁵³⁷ ஹே⁵³⁸ ஹே⁵³⁹ ஹே⁵⁴⁰ ஹே⁵⁴¹ ஹே⁵⁴² ஹே⁵⁴³ ஹே⁵⁴⁴ ஹே⁵⁴⁵ ஹே⁵⁴⁶ ஹே⁵⁴⁷ ஹே⁵⁴⁸ ஹே⁵⁴⁹ ஹே⁵⁵⁰ ஹே⁵⁵¹ ஹே⁵⁵² ஹே⁵⁵³ ஹே⁵⁵⁴ ஹே⁵⁵⁵ ஹே⁵⁵⁶ ஹே⁵⁵⁷ ஹே⁵⁵⁸ ஹே⁵⁵⁹ ஹே⁵⁶⁰ ஹே⁵⁶¹ ஹே⁵⁶² ஹே⁵⁶³ ஹே⁵⁶⁴ ஹே⁵⁶⁵ ஹே⁵⁶⁶ ஹே⁵⁶⁷ ஹே⁵⁶⁸ ஹே⁵⁶⁹ ஹே⁵⁷⁰ ஹே⁵⁷¹ ஹே⁵⁷² ஹே⁵⁷³ ஹே⁵⁷⁴ ஹே⁵⁷⁵ ஹே⁵⁷⁶ ஹே⁵⁷⁷ ஹே⁵⁷⁸ ஹே⁵⁷⁹ ஹே⁵⁸⁰ ஹே⁵⁸¹ ஹே⁵⁸² ஹே⁵⁸³ ஹே⁵⁸⁴ ஹே⁵⁸⁵ ஹே⁵⁸⁶ ஹே⁵⁸⁷ ஹே⁵⁸⁸ ஹே⁵⁸⁹ ஹே⁵⁹⁰ ஹே⁵⁹¹ ஹே⁵⁹² ஹே⁵⁹³ ஹே⁵⁹⁴ ஹே⁵⁹⁵ ஹே⁵⁹⁶ ஹே⁵⁹⁷ ஹே⁵⁹⁸ ஹே⁵⁹⁹ ஹே⁶⁰⁰ ஹே⁶⁰¹ ஹே⁶⁰² ஹே⁶⁰³ ஹே⁶⁰⁴ ஹே⁶⁰⁵ ஹே⁶⁰⁶ ஹே⁶⁰⁷ ஹே⁶⁰⁸ ஹே⁶⁰⁹ ஹே⁶¹⁰ ஹே⁶¹¹ ஹே⁶¹² ஹே⁶¹³ ஹே⁶¹⁴ ஹே⁶¹⁵ ஹே⁶¹⁶ ஹே⁶¹⁷ ஹே⁶¹⁸ ஹே⁶¹⁹ ஹே⁶²⁰ ஹே⁶²¹ ஹே⁶²² ஹே⁶²³ ஹே⁶²⁴ ஹே⁶²⁵ ஹே⁶²⁶ ஹே⁶²⁷ ஹே⁶²⁸ ஹே⁶²⁹ ஹே⁶³⁰ ஹே⁶³¹ ஹே⁶³² ஹே⁶³³ ஹே⁶³⁴ ஹே⁶³⁵ ஹே⁶³⁶ ஹே⁶³⁷ ஹே⁶³⁸ ஹே⁶³⁹ ஹே⁶⁴⁰ ஹே⁶⁴¹ ஹே⁶⁴² ஹே⁶⁴³ ஹே⁶⁴⁴ ஹே⁶⁴⁵ ஹே⁶⁴⁶ ஹே⁶⁴⁷ ஹே⁶⁴⁸ ஹே⁶⁴⁹ ஹே⁶⁵⁰ ஹே⁶⁵¹ ஹே⁶⁵² ஹே⁶⁵³ ஹே⁶⁵⁴ ஹே⁶⁵⁵ ஹே⁶⁵⁶ ஹே⁶⁵⁷ ஹே⁶⁵⁸ ஹே⁶⁵⁹ ஹே⁶⁶⁰ ஹே⁶⁶¹ ஹே⁶⁶² ஹே⁶⁶³ ஹே⁶⁶⁴ ஹே⁶⁶⁵ ஹே⁶⁶⁶ ஹே⁶⁶⁷ ஹே⁶⁶⁸ ஹே⁶⁶⁹ ஹே⁶⁷⁰ ஹே⁶⁷¹ ஹே⁶⁷² ஹே⁶⁷³ ஹே⁶⁷⁴ ஹே⁶⁷⁵ ஹே⁶⁷⁶ ஹே⁶⁷⁷ ஹே⁶⁷⁸ ஹே⁶⁷⁹ ஹே⁶⁸⁰ ஹே⁶⁸¹ ஹே⁶⁸² ஹே⁶⁸³ ஹே⁶⁸⁴ ஹே⁶⁸⁵ ஹே⁶⁸⁶ ஹே⁶⁸⁷ ஹே⁶⁸⁸ ஹே⁶⁸⁹ ஹே⁶⁹⁰ ஹே⁶⁹¹ ஹே⁶⁹² ஹே⁶⁹³ ஹே⁶⁹⁴ ஹே⁶⁹⁵ ஹே⁶⁹⁶ ஹே⁶⁹⁷ ஹே⁶⁹⁸ ஹே⁶⁹⁹ ஹே⁷⁰⁰ ஹே⁷⁰¹ ஹே⁷⁰² ஹே⁷⁰³ ஹே⁷⁰⁴ ஹே⁷⁰⁵ ஹே⁷⁰⁶ ஹே⁷⁰⁷ ஹே⁷⁰⁸ ஹே⁷⁰⁹ ஹே⁷¹⁰ ஹே⁷¹¹ ஹே⁷¹² ஹே⁷¹³ ஹே⁷¹⁴ ஹே⁷¹⁵ ஹே⁷¹⁶ ஹே⁷¹⁷ ஹே⁷¹⁸ ஹே⁷¹⁹ ஹே⁷²⁰ ஹே⁷²¹ ஹே⁷²² ஹே⁷²³ ஹே⁷²⁴ ஹே⁷²⁵ ஹே⁷²⁶ ஹே⁷²⁷ ஹே⁷²⁸ ஹே⁷²⁹ ஹே⁷³⁰ ஹே⁷³¹ ஹே⁷³² ஹே⁷³³ ஹே⁷³⁴ ஹே⁷³⁵ ஹே⁷³⁶ ஹே⁷³⁷ ஹே⁷³⁸ ஹே⁷³⁹ ஹே⁷⁴⁰ ஹே⁷⁴¹ ஹே⁷⁴² ஹே⁷⁴³ ஹே⁷⁴⁴ ஹே⁷⁴⁵ ஹே⁷⁴⁶ ஹே⁷⁴⁷ ஹே⁷⁴⁸ ஹே⁷⁴⁹ ஹே⁷⁵⁰ ஹே⁷⁵¹ ஹே⁷⁵² ஹே⁷⁵³ ஹே⁷⁵⁴ ஹே⁷⁵⁵ ஹே⁷⁵⁶ ஹே⁷⁵⁷ ஹே⁷⁵⁸ ஹே⁷⁵⁹ ஹே⁷⁶⁰ ஹே⁷⁶¹ ஹே⁷⁶² ஹே⁷⁶³ ஹே⁷⁶⁴ ஹே⁷⁶⁵ ஹே⁷⁶⁶ ஹே⁷⁶⁷ ஹே⁷⁶⁸ ஹே⁷⁶⁹ ஹே⁷⁷⁰ ஹே⁷⁷¹ ஹே⁷⁷² ஹே⁷⁷³ ஹே⁷⁷⁴ ஹே⁷⁷⁵ ஹே⁷⁷⁶ ஹே⁷⁷⁷ ஹே⁷⁷⁸ ஹே⁷⁷⁹ ஹே⁷⁸⁰ ஹே⁷⁸¹ ஹே⁷⁸² ஹே⁷⁸³ ஹே⁷⁸⁴ ஹே⁷⁸⁵ ஹே⁷⁸⁶ ஹே⁷⁸⁷ ஹே⁷⁸⁸ ஹே⁷⁸⁹ ஹே⁷⁹⁰ ஹே⁷⁹¹ ஹே⁷⁹² ஹே⁷⁹³ ஹே⁷⁹⁴ ஹே⁷⁹⁵ ஹே⁷⁹⁶ ஹே⁷⁹⁷ ஹே⁷⁹⁸ ஹே⁷⁹⁹ ஹே⁸⁰⁰ ஹே⁸⁰¹ ஹே⁸⁰² ஹே⁸⁰³ ஹே⁸⁰⁴ ஹே⁸⁰⁵ ஹே⁸⁰⁶ ஹே⁸⁰⁷ ஹே⁸⁰⁸ ஹே⁸⁰⁹ ஹே⁸¹⁰ ஹே⁸¹¹ ஹே⁸¹² ஹே⁸¹³ ஹே⁸¹⁴ ஹே⁸¹⁵ ஹே⁸¹⁶ ஹே⁸¹⁷ ஹே⁸¹⁸ ஹே⁸¹⁹ ஹே⁸²⁰ ஹே⁸²¹ ஹே⁸²² ஹே⁸²³ ஹே⁸²⁴ ஹே⁸²⁵ ஹே⁸²⁶ ஹே⁸²⁷ ஹே⁸²⁸ ஹே⁸²⁹ ஹே⁸³⁰ ஹே⁸³¹ ஹே⁸³² ஹே⁸³³ ஹே⁸³⁴ ஹே⁸³⁵ ஹே⁸³⁶ ஹே⁸³⁷ ஹே⁸³⁸ ஹே⁸³⁹ ஹே⁸⁴⁰ ஹே⁸⁴¹ ஹே⁸⁴² ஹே⁸⁴³ ஹே⁸⁴⁴ ஹே⁸⁴⁵ ஹே⁸⁴⁶ ஹே⁸⁴⁷ ஹே⁸⁴⁸ ஹே⁸⁴⁹ ஹே⁸⁵⁰ ஹே⁸⁵¹ ஹே⁸⁵² ஹே⁸⁵³ ஹே⁸⁵⁴ ஹே⁸⁵⁵ ஹே⁸⁵⁶ ஹே⁸⁵⁷ ஹே⁸⁵⁸ ஹே⁸⁵⁹ ஹே⁸⁶⁰ ஹே⁸⁶¹ ஹே⁸⁶² ஹே⁸⁶³ ஹே⁸⁶⁴ ஹே⁸⁶⁵ ஹே⁸⁶⁶ ஹே⁸⁶⁷ ஹே⁸⁶⁸ ஹே⁸⁶⁹ ஹே⁸⁷⁰ ஹே⁸⁷¹ ஹே⁸⁷² ஹே⁸⁷³ ஹே⁸⁷⁴

அக்கினி திக்குல் ஏம் ஹோ ஸஸுரெஸுஸு ஹோ என்றும், நிரு
ருதி திக்குல் ஏம் ஹோ 1 ராக்ஷஸுஸு ஹோ என்றும், வாயு
திக்குல் ஏம் ஹோ ராக்ஷஸுஸு ஹோ என்றும், மண்டலமத்தியத்தின்
சசான திக்குல் ஏம் ஹோ ராக்ஷஸுஸு ஹோ என்றும், அக்கினி
திக்குல் ஏம் ஹோ ராக்ஷஸுஸு ஹோ என்றும், நிருருதி திக்குல்
ஏம் ஹோ லீஸுஸுஸு ஹோ என்றும், வருணதிக்கு வாயுதிக்கு
இவற்றின் நடுவில் ஏம் ஹோ க்ஷுத்ருவாயஸுஸு ஹோ என்றும்,
இவ்வாறு அந்தர்ப்பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பின்னர் இரண்டாவது மண்டலத்தில் கிழக்கு முதல் சசா
னம் முடியவுள்ள திக்குக்களில் ஏம் ஹோ உட்யஸுஸு ஹோ, ஏம்
ஹோ சுத்யஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ யஜ்ஞஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ
திருத்யஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ வருணஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ
வாயுவெஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ ஸௌரியஸுஸு ஹோ, ஏம் ஹோ ரு
நாயஸுஸு ஹோ என்றும், மேல் பாகத்தைக் குறித்து சசான திக்
கில் ஏம் ஹோ ஸுஹெஸுஸு ஹோ என்றும், கீழ்பாகத்தைக்
குறித்து நிருருதி திக்குல் ஏம் ஹோ லீஸுஸுஸு ஹோ என்றும்,
இவற்றின் நடுவில் ஏம் ஹோ க்ஷுத்ருவாயஸுஸு ஹோ என்றும்
இரண்டு மண்டலங்களுக்கு வெளியில் ஏம் ஹோ வாயுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு ஹோ என்றும், இவ்வாறு பஹிர்ப்பலியை சமர்
பிக்க வேண்டும்.

பஹிர்ப்பலியை யாகமண்டபத்திற்கு வெளியிலாவது (உள்
ளாவது) கொடுக்க வேண்டும். பிறகு அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப்பலி
இவற்றிற்குரிய மந்திரங்களை ஸம்ஹார முத்திரையால் எழுப்பித்
தன்னுடைய இருதய கமலத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

1 ராக்ஷஸுஸு ஹோ என்றும் பாடமுண்டு.

லீலாவதி என்னும் நூலில் கூறப்பட்ட சுருக்கமான
அக்கினிகாரியம்.

61-62-62½. லீலாவதி என்னும் சிவாகமத்தில், சுருக்கமா
கக் கூறப்பட்ட குண்டத்திலேனும், ஸ்தண்டிலத்திலேனும் செய்
யப்படும் அக்கினிகாரியமானது, இனிக் கூறப்படுகிறது. இரா
க்ஷத பாகத்தை விலக்கி, பெருவிரல் அணிவிரல்களால் நியாசம்
செய்யப்பட்ட மூலமந்திரத்தையுடைய இரண்டு கண்களாலும்
அக்கினியை நிரீக்ஷணம் செய்து, சுஷுராய ஹோம்ஷடீ என்னும்
மந்திரத்தால் புரோக்ஷணம் தாடனம் இவற்றைச் செய்து, கவச
மந்திரத்தால் அப்புக்ஷணஞ் செய்து, ஏம் ஹோ ஹம் ஹோ வஹி
8-உத்யெ நஃ என்று மூர்த்தி மந்திரத்தால் குண்டத்திலே
னும் ஸ்தண்டிலத்திலேனும் அக்கினியை வைக்க வேண்டும்.

63-64-64½. ஏம் ஹோ ஹம் ஹோ வஹி8-உத்யெ நஃ
என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஸம்ஹார முத்திரை செய்து,
அக்கினியை எடுத்து, பூசகம் செய்து இழுத்து, கும்பகத்தால்
பைந்தவாக்கினியுடனும், ஜாடாக்கினியுடனும் சேர்த்து, ரேச
கத்தால் ஏம் ஹோஹு-ஹம் ஹோ வஹி8-உத்யெ நஃ என்
னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, தீபக்கூட்டத்துக்குச் சமமான
அக்கினிபிஜத்தை உத்பவ முத்திரை செய்து, குண்டத்திலுள்ள
அக்கினியினிடத்திற் கலந்து, ஸத்யோஜாதம் முதலிய பஞ்சப்
பிரமமந்திரங்களால் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

65. அதன் பின், மூலமந்திரத்தை ஸ்வாஹாந்தமாக உச்ச
ரித்து ஐந்து ஆகுதிகள் செய்ய வேண்டும்.

66-66½. ஏம் ஹோ ஸிவாயிலா ஹு-தாஸந என்று
அக்கினிக் குழந்தைக்கு நாமகரணம் செய்து, குண்டத்திற்கு வெ
ளியில் கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு ஆகிய திக்குக்களில்,
முறையே அயன் ருத்திரர் விஷ்ணு அந்தர் ஆகிய இவர்களை
முறையே இருதய பீஜத்தோடு பூஜிக்கவேண்டும்.

67-67½. பின்னர், அக்கினியின் இருதய கமலத்தில் பரம
சிவனை முன்போல் ஆதாரசக்தி முதல் பவித்திரம் சாத்துதல்
முடிவாகப் பூஜித்து, மூலமந்திரத்தால் சக்திக்குத் தக்கவாறு

ஹோமம் செய்து, அங்க மந்திரங்களால் தாம்சஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

68-69-69½. அக்கினியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவனை விஸர்ஜனஞ்செய்து ஓம் ஹுஸாஹா ஓம் ஹுவஸாஹா ஓம் ஸுவஸாஹா ஓம் ஹுஸாஹா ஹுவஸாஹா ஸுவஸாஹா என்று நான்கு ஆகுதிகள் செய்து, 1 ஹே எம் ஹம் சிவா ம பௌநஃ என்று சொல்லிக் கொண்டு அக்கினியை விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும். ஸீலாவதி என்னும் நூலின் கொள்கை இவ்வாறாகும்.

சிவபூஜையின் முடிவு.

70-71-71½. பின்னர் லிங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவனுடைய சமீபத்திற்குச் சென்று, ஓ சுவாமி! என்னுடைய பூஜை ஹோமம் இவற்றால் உண்டாகும் புண்ய பலத்தை ஏற்றருள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து, உத்பவ முத்திரை செய்து கொண்டு 2 இருதயபீஜத்தை முன்னிட்ட மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, அர்க்கிய ஜலத்துடன் பரமேசுவரரின் பொருட்டி ஸ்திரமான சித்தத்துடன் புண்ணிய பலத்தை நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்.

72-73-73½. பின்னர் முன்போல் சிவபெருமானை அஷ்டபுஷ்பங்களால் பூஜித்து, ஸ்தோத்திரங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்து, வணக்கி, பராங்குசார்க்கியம் கொடுத்து, பொறுத்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, நாராச முத்திரை செய்துகொண்டு சூஸூயஹம்-ஓம்-ஹுஸாஹா என்னும் மந்திரத்தால் மந்திரங்களை உபஸம்ஹாஞ் செய்து, திவ்ய முத்திரை செய்துகொண்டு லிங்கத்தில் மூர்த்தி மந்திரத்தால் சேர்க்க வேண்டும்.

74-74½. ஸ்தண்டிலத்தில் பரமேசுவரர் பூஜிக்கப்பட்டபின், மந்திரங்களைத் தன்னுடைய இருதய கபலத்திற் சேர்த்து ஆகமங்களிற் கூறப்பட்ட முறைப்படி சண்டேசுவர பூஜை செய்ய வேண்டும்.

ஆகச் சலோகம் 275½.

1 ஓம் ஹாம் ஹம் ஹுஸாயநஃ என்று பரதியில் இருக்கின்றது.

2 ஓம் ஹாம் ஸிவாயநஃ என்னும் மந்திரத்தை என்பது கருத்து.

சண்டேசுவர பூஜை.

1. இனி, பூஜை செய்யுமிடத்திற்கு நான்கு திசைகளில், சாணத்தால் மெழுகப்பட்ட பூமியிலேனும், ஆடையால் மறைக்கப்பட்ட பிடத்திலேனும், சண்டேசுவரைப் பூஜை செய்ய வேண்டிய முறை கூறப்படுகிறது.

ஓம் உணஸ்ஸநாய நஃ, ஓம் உணஸிநிதயெ நஃ, ஓம் யதி உஸேஸ்ஸாயஹம்-ஓம்-ஹுஸாஹா என்னும் மந்திரங்களால் ஆவாஹனம் செய்து, ஓம் உணஸ்ஸுதயாய ஹம்-ஓம்-ஹுஸாயநஃ, ஓம் உணஸ்ஸிரவெஹம்-ஓம்-ஹுஸாயநஃ, ஓம் உணஸ்ஸிரவாபெஹம்-ஹுஸாயநஃ, ஓம் உணஸ்ஸுதயாய ஹம்-ஓம்-ஹுஸாயநஃ, ஓம் உணஸ்ஸுதயாய ஹம்-ஓம்-ஹுஸாயநஃ, என்று சொல்லிக் கொண்டு, 1 ஸகலீகரணஞ் செய்து சண்டரைத் தியானிக்கவேண்டும்.

2-3-4-5. ருத்திரருடைய கோபத்திலிருந்து உண்டான வராகவும், கருமை நிறமுடையவராகவும், பயங்கரராகவும், சூலம் டங்கமிவற்றைத் தரித்திருப்பவராகவும், ருத்திராம்சமுள்ளவராகவும், நான்கு முகங்கள் நான்கு கைகளை உடையவராகவும், முகத்திலிருந்து கிளம்பிய பெரிதான சவாலையை உடையவராகவும், செம்மையான பன்னிருகண்களை உடையவராகவும், ஜடாமகுடத்தில் அர்த்தசந்திரனால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராகவும், ஸர்ப்பத்தை வளையலாக அணிந்தவராகவும், ஸர்ப்பத்தைப் பூணூலாக உடையவராகவும், அக்ஷமாலை கமண்டலு இவற்றைத் தரித்திருப்பவராகவும், வெண்மையான பத்மாசனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவராகவும், அன்புடன் வணங்குவோரின் பிடைகளை அகற்றுபவராகவும், சண்டேசுவரைத் தியானித்து, அர்த்தசந்திரமண்டலத்திலேனும், டங்கவடிவான மண்டலத்திலேனும், சண்டேசுவரைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

5½, மூலமந்திரத்தைச் சத்திக்குத் தக்கவாறு ஜபித்து, அங்கமந்திரங்களை தசாம்சமாக ஜபிக்கவேண்டும்.

6-6½ (சுவாமிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட) பசு, பூமி, பொன், ஆடை, இவற்றையும் இரத்தினம், சவரணம் இவற்றாலாகிய ஆப

1 மூலத்தில் கையில் அஸ்திரம் என்றிருக்கிறது.

விருஷபத்திற்குக் கவனம் கொடுத்தலாலுண்டாகும் பலன், பசு விற்குக் கவனம் கொடுத்தலாலுண்டாகும் பலத்துடன் சமமாகு மென நூல்களில் காணப்படுகிறது. ஆனால் மந்திரம் வெவ்வேறு வகைப்படும்.

7-7½ வவபுஜோகயரா ஹேதே ஜீவிகாஸுபாயி
நஃ | ஸ்ராவம் ஸ்ரவணம் ஹேஷாஸே ஹேததே ஸு க
8-௬3½ ||

இ-ள், “இந்த விருஷபங்கள் எல்லாவலகங்களையும் தாங்கு கிறவையாயும், உயிர் அன்னம் இவற்றைத் தருவனவாயும் இருக் கின்றன. இந்த விருஷபங்கள் சந்தோஷத்துடன் கவனத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளட்டும். இது எனக்கு மேலான விரதமாகும் என்பதாம். இந்த மந்திரத்தைச்சொல்லி விருஷபத்திற்குக் கவனம் கொடுக்கவேண்டும்.

8-8½, தினந்தோறும் கடுமையான இவ்விரதத்தைக் கைக் கொண்டு, பிறருடைய பசுவிற்கே கவனம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பசுக்களும் விருஷபங்களும் கொடுமையான பயத்தினி ன்றும் இரகிக்கின்றன. இவற்றை ஸ்பரிசித்தால் பாவங்கள் நீங்கும்.

வியாபீடம் குருபரம்பரை இவர்களைப் பூசித்தல்.

9-10. பின்னர், வியாபீடத்தை, புஷ்பம் தூபம் மாலை களால் அருச்சித்து, தன்னுடைய ஆசாரியரது பாதகமலங்களைப் பக்தியுடன் நன்றாகப் பூசிக்க வேண்டும். மத்யாஹ்னகாலம்வரும் வரை ஸம்ஹிதைகளுள் தமக்கு விருப்பமான சிவசாஸ்திரத்தை அந்யயனம் செய்ய வேண்டும்.

ஆகச் ௩லோகம் 296½

மத்தியாஹ்னகாலத்தில் செய்ய வேண்டுவன.

1-1½. முன்போல் ஸ்நானம் முதலியன செய்து, பரமே சுவரைப் பூஜிக்க வேண்டும். அல்லது முன் பூஜிக்கப்பட்ட சிவ பெருமானை அஷ்டபுஷ்பங்களால் பூஜிக்க வேண்டும். பீடம், மூர்த்தி, சிவன், 1 அங்கங்கள் இவற்றைப் பூசித்தல் அஷ்ட புஷ்பங்களால் பூசித்தலாகும்.

1 அங்கங்கள்- சிசு, முகம், இருதயம், குஹ்யம், பாதம், என ஐந்து. அல்லது, இருதயம், சிசு, சிதை, கவசம், அன்றிரம் என்னும் ஐந்து.

போஜனம் செய்யுமிடத்தில் செய்ய வேண்டுவன.

2-2½. மத்யாஹ்னகாலத்தில் செய்ய வேண்டிய பூஜையைச் செய்த பின்னர். அழகாயும், பரிசுத்தமாயும், சோமயத்தால் மெ முகப்பட்டதாயும், தனிப்படுத்தப்பட்டதாயும், உள்ள போஜனம் செய்யுமிடத்தில், பக்குவம் செய்த சுத்தமான அன்னத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

3-3½. பின்னர் வெள்ஷடை இறுதியிலுடைய மிருத்யுஞ் ஜயமந்திரத்தாலேயே ஏழு முறை ஜபிக்கப்பட்டவையாயும், தர்ப்பத்துடன் கூடிய கைபில் இருக்கிறவையாயுமுள்ள ஜலத்திவலைக் ளால், அந்த அன்னத்தைப் புரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

4-4½. பாகம் செய்த முழு அன்னத்தின் முதல் பாதிபாக த்தை எடுத்து, பரமசிவனுக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். நின்னால் உள்ள பாதிப் பாகத்தை சுல்லீ ஹோமம் செய்வதற் காக எடுத்து வைக்க வேண்டும்.

ஆகச் ௩லோகம் 300½

சுல்லீ ஹோமம் செய்யுமுறை.

1-2-2½. அடுப்பை நிரிஷணம் முதலான நான்கு சுத்திக ளால் சுத்திசெய்து, அதிலுள்ள அக்கினியைப் பூசுஞ்செய்து எடுத்து, நாயியிலுள்ள அக்கினியுடனும் பைந்தவாக்கினியுடனும் கும்பகத்தால் ஸமஸமாகச்செய்து, பின்னர் ஹ்ரம் என்னும் அக்கினி பீஜத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, ரேசக வாயுவால் பிர மன் முதலியவர்களின் ஸ்தானங்களைக் கடந்து, ரீ, சிவாக்கினியாக இருக்கிறும் என்று தியானித்து அடுப்பிலுள்ள அக்கினியினிடத் தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஓம் ஹாஸு சுமபெ நஃ, ஓம் ஹாஸ் லொகாய நஃ, ஓம் ஹாஸ் ஸுபாய நஃ, ஓம் ஹாஸ் வுஹஸு தயெ நஃ, ஓம் ஹாஸ் பூஜாவதயெ நஃ, ஓம் ஹாஸ் வவெஷ்ஷோ ஹேவ ஹே நஃ, ஓம் ஹாஸ் வவெஷ்ஷோலிஸுஷ்ஷோ நஃ, ஓம் ஹாஸ் சுமபெவ்விஷ்ஷுதெ நஃ, என்று அடுப்பிலுள்ள அக்கினியை அருசித்து,

(3-3½) அதன்பின், அக்கினிதிக்குமுதல் கிழக்குத் திக்கு முடிவாகவுள்ள திக்குள்ள அக்கினி முதல் இந்திரன் ஈருனவர் களை அக்கினியில் முறையே பூஜித்து, ஸ்வாஹாசப்தத்தை இறுதியிலுடையனவாக அவ்வவ மந்திரங்களை உச்சரித்து ஆகுதிகள் கொடுத்து, அவர்களைப்பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்தித்து பின்னர் விஸ்வஜனம் செய்ய வேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 304.

வாஸ்துபலியிடுமுறை.

பின்னர் அடுப்பின் வலது கையில் (பாகத்தில்) ஹோம் யஜ்ஞாய நஃ என்றும், இடதுகையில் (பாகத்தில்) ஹோம் கயஜ்ஞாய நஃ என்றும், காடி கழுநீர் வைக்கக்கூடிய பாத்திரங்களில் ஹோம் ஸஹஸ்ரவரிவத்யுநாய நஃ என்றும், ஜலம் வைக்கக் கூடிய பாத்திரங்களில் ஹோம் ஜலாபூரயாய வருணாய நஃ என்றும், வீட்டின் முக்கியமான வாயிலில் ஹோம் 3 ஹாவியஸுராஜாய நஃ என்றும், அரைக்கக்கூடிய அம்மி ஆட்டுக்கல் முதலியவிலடங்கலில் ஹோம் ஸுஹமெ நஃ என்றும், உரலில் ஹோம் ரொளடி கொட்டிகாய நஃ என்றும், உலக்கையில் ஹோம் வஹஸுபூரயாய பூஹரணாய நஃ என்றும், வாருகோலில் ஹோம் 3 பூதலெஹவொஹிதாய நஃ என்றும், படுக்கையின் தலைப்பக்கத்தில் ஹோம் காசிரயகஸுஸிரயாய நஃ என்றும், வீட்டின் மத்தியில் உள்ள தூணிக்குக் கீழே ஹோம் ஸஹாய மஹாயிவத்யெ நஃ என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வாஸ்துபலி கொடுக்கவேண்டும்.

1 ஸாந்தானிக பிக்ஷா போஜன விதி.

1-2-2½ ால்களைக்கழுவி, ஆசமனம் செய்து, முன் கூறப்பட்ட போஜனஸ்தானத்தை அடைந்து, சிவபக்தர்களாயும், நல்லொழுக்கமுடையவர்களாயும், சுத்த சைவர்களாயும், தபஸையே

1 சைவ பரம்பரையிலுதித்த செஷ்யர்களால் கொடுக்கப்படும் திரவியங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் ஆசாரியரது போஜனம் ஸாந்தானிக பிக்ஷா போஜனமெனப்படும்.

தனமாகவுடையவர்களாயும், ஒருவருக்கொருவர் ஸ்பரிசித்துக் கொள்ளாதவர்களாயும், மேலானவர்களாயும், வியாகுலமற்றவர்களாயும், ஒரே ஜாதியாக உள்ளவர்களாயும் இருப்பவர்களுடன், ஒரே பந்தியில் மனதை வேறிடத்திற் செலுத்தாமல் தபஸ்வியானவன் போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

5-4. தனக்கு முன்னால் பஸ்ம 1 ரேகையால் நான்கு பக்கங்களையும் அலங்கரித்து, 2 அவரவர்க்குரிய திக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு, ஆசாரியன் சுத்தஞ்செய்த சுவர்ண பாத்திரத்திலும், ஸாதகன் வெள்ளிப் பாத்திரத்திலும், புத்திரகன் தாம்பிர பாத்திரத்திலும், ஸமய திக்ஷயுடையவன் வெண்கலப் பாத்திரத்திலும் மெளனமாக இருந்து போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

4½-5-5½. சுவர்ணம் வெள்ளி இவற்றாலாகிய பாத்திரங்கள் கிடைபாவிடில், நால்வருக்கும் உரியதான தாம்பிரத்தாலாகிய பாத்திரத்திலேனும், ஏழுமுறை பஸ்மத்தாற் சுத்தம் செய்யப்பட்டதாயும், ஏழுமுறை அகோரமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டதாயுமுள்ள வெண்கலப் பாத்திரத்திலேனும் போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

6-6½. அவையுங்கிடைக்கவில்லையானால் புரக, தாமரை, மா, இலுப்பை, வாழை, இவற்றின் இலைகளிலும், இவ்விலைகளுக்குச் சமமான விலக்கப்படாத பிற இலைகளிலும், போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

7-7½. ஆல், அரசு, எருக்கு, ஆமணக்கு, ஸாலமரம், சம்பகம் ஆகியமரங்களின் இலைகளிலும், இவை போன்ற விலக்கப்பட்ட பிற இலைகளிலும் போஜனம் செய்யக்கூடாது.

8-9-9½. முழங்கால்களின் இடையில் கைகளை வைத்துக் கொண்டேனும், வீராஸனத்திலமர்ந்தேனும், இடது கையால் போஜன பாத்திரத்தை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு, முன்போல் வெளஷ்டை இறுதியிலுடையமிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தால் அன்னத்தை ஏழு முறை அபிமந்திரித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜடாராக்கி

1 ஆசாரியர் முதலிய நால்வருக்கும் முறையே நான்கு முன்று இரண்டு ஒன்று ஆகிய ரேகைகள் உண்டு.

2 ஆசாரியர் முதலியவர் முறையே கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திக்குக்களைப் பார்த்துக் கொண்டு என்பது கருத்து.

யை ஜ்வாலையுடன் கூடியதாகத் தியானித்து, பருப்பு, நெய், இவற்றுடன் கூடியதாயும், பரிசுத்தமாயுமுள்ள அன்னத்தை 1 ஆசாரியர் முதலிய நால்வரும் போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

10-10½. போஜனம் செய்வதற்கு முன்னர் ஆபோசனத்தைப் பருகி, பிரணவத்தை ஆதியிலும் ஸ்வாஹாபதத்தை இறுதியிலும் உடைய பூரணாய என்பது முதலிய மந்திரங்களால் ஐந்து ஆகுதிகள் கொடுத்து, ஜடராக்கினியை ஜ்வலிப்பிக்க வேண்டும்.

அது எவ்வாறெனில், “(பூமியில் சிறிது அன்னமிட்டு) நாம க்ருஷிக்ருகாஷெவத்யம் ஜயெஹு உவபூரணவாயுஹு ஸாஹா என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆபோசன ஜலத்தால் அந்த அன்னம் முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்து, எஞ்சிய நீரை ஓடி சுஜெதொவஸுரணீலி என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்துப் பருகி ஓம் பூரணாயஸாஹா, ஓம் ஸ்வாநாயஸாஹா, ஓம் ஸ்ரீநாயஸாஹா, ஓம் உஷாநாயஸாஹா, ஓம் ஸ்ரீநாயஸாஹா, என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிராணகுதிகளைக் கொடுத்து, விதிப்படிபுஜித்துஓம் சுஜெதாவியாநீலி என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து கழுவப்படாத கையினால் உள்ளங்கையில் நீரைக் கிரகித்து அருந்தி கைகால்களைக் கழுவி ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்” என்றவாறும்.

11-11½. வயிற்றின் இரண்டு பாகங்களை அளவிடப்பட்ட அன்ன கவளங்களாலும், மற்றொரு பாகத்தைத் தீர்த்தத்தாலும் நிரப்பவேண்டும். பிறிதொரு பாகத்தைப் பிராணவாயு சஞ்சரிப்பதற்காக நிரப்பாமலிருக்க வேண்டும்.

12-13. தேத்தாங்கொட்டை, கள்ளு, முருங்கை, நீருள்ளி, வெள்ளைப் பூண்டு, மாம்ஸம், கையினால் பரிமாறப் பெற்ற 2 விய

1 வியாக்கியானத்தில் ஜேனீ என்று பாடல் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாடத்தைக் கொண்டால் மௌனமாய் இருந்து என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

2 ஹஜ்ஜுமென்ற பாடத்தைக் கொண்டால் வெள்ளுள்ளி என்பது பொருள்.

ஞ்சனங்கள் உப்பு ஆகியவற்றை விலக்க வேண்டும். போஜன மந்தியில் உப்பு நெய் இவற்றை உபயோகப்படுத்தலாகாது.

14-14½. போஜனம் செய்யும் பொழுது தலையை ஆடையால் மறைத்தல், வணக்கமின்றி இருத்தல், நிந்தித்தல், கொட்டாவி விடுதல் இவற்றை விலக்க வேண்டும். போஜனத்திற்கு இடையிலும், கழுவப்பட்ட கையினாலும், வாயைப் பிளந்துகொண்டும், போஜனத்திற்கு முன்னரும், மனதை வேறிடத்திற் செலுத்திக் கொண்டும், ஜலத்தை அருந்தலாகாது.

15-15½. சு, நகம், மயிர் ஆகிய இவை அன்னத்தில் அகப்பட்டால், அகப்பட்ட இடத்திலுள்ள சிறிது அன்னத்தைவிலக்கி கையைக் கழுவி, பஸ்மத்தை ஸ்பரிசித்து எஞ்சிய அன்னத்தைப் புஜிக்க வேண்டும்.

16-17-17½. போஜனம் செய்தபின்னர், (1 கை கால்களைக் கழுவி) ஆசமனம் செய்து, தன் வலது கையின் பெருவிரலின் துனியிலிருந்து பெருகிய நீரால் வலது கால் பெருவிரலை சூதா வெடிக்கணெவாஷெ ஸ்ராதாநகரோ லீலாஃ 1 க்ருஷிக்ருகாஷெ ஸாஹா என்று சொல்லிக்கொண்டு நனைக்கவேண்டும்.

18-18½. பின்னர் முன்போல் ஸகலீகரணஞ் செய்து, போஜனத்தில் நேரிட்ட தோஷம் நீக்குவதற்காக, நாபி முதல் மூக்கு ஈறாக பரிகை என்னும் முத்திரையைச் செய்யவேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 322.

அயாசித பிக்ஷாடனம் செய்யமுறை.

1. யாசிக்காதவன் பொருட்டு, அன்னம் முதல் பூமி ஈறாக வுள்ள எந்த வஸ்துவானது, அன்புடன் கொணர்ந்து கொடுக்கப் படுகின்றதோ, அது அயாசித பிக்ஷாகும்.

1 கை கால்களைக் கழுவி என்பது மூலத்தில்லை.

2. 1 பதிதன், நாவின், சிற்பி, பாஸ்திரீகமனம் பிரம்ம ஹத்தி முதலிய தோஷங்களால் துஷிக்கப்பட்டவன் ஆகிய இவர்களுடமிருந்து பிணையைப் பெறலாகாது. தர்மம் விருத்தியாவதில் விருப்பத்துடன், அந்த அயாசிட பிணையை பிடிவானவன் (ஸர்யாஸியானவன்) ஸ்விகரிக்க வேண்டும்.

3. வண்டானது புஷ்பத்திலிருந்து தேனை ஸ்விகரித்தபோதிலும், புஷ்பத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறதில்லையோ, அவ்வாறே கிரகஸ்தனிடத்திலிருந்து மாதாகரி பிணையைக் கிரகிக்கவேண்டும்.

4. பிணை பெறுதற்காகக் கிரகத்தில் பிரவேசித்தவன் பொருட்டும், தானாகவே சஞ்சரிப்பவன் பொருட்டும், கிரகஸ்தனால் எந்தப் பிணையானது கொண்டு கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பிணையானது பரிக்கரமற்ற பிணையாகும். (பரிக்கரம்-ஏற்றல்.)

5. போக மோக பஸ்களை விரும்புகிறவர்களால், இந்தப் 2 பிணைகள் லோம 3 லைத போல் ஸ்விகரிக்கத்தக்கன. இவற்றுள் மாதாகரி பிணையானது மேலானது. ஒருவனுடைய அன்னத்தை எப்பொழுதும் விலக்க வேண்டும். (பலருடைய அன்னமாயிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.)

6. பிரஹஸ்பதிக்குச் சமனான யதியானவன், 4 மிலேச்சர்க ளிடத்திற் கூட மாதாகரிபிணையை ஸ்விகரிக்கலாம். ஒருவனுடைய அன்னத்தைப் புஜிக்கக் கூடாது.

1 தன்னுடைய ஆசிரமம் ஆசாரம் இவற்றினின்றும் நழுவினவன் பதிதனவன்.

2 மாதாகரி பிணை, எவ்வய் தத்தபிணை. ஸாந்தானிக பிணை, அயாசிட பிணை என்ற பிணை நான்கு வகைப்படும். மூன்றாவது ஸாந்தாவது சுலோகங்களாலும், முதல் சுலோகத்தாலும், ஸாந்தானிக பிணை போஜன விதி என்ற தலையங்கத்தின் டிப்பணத்தாலும், இவற்றின் பொருள் அறியக்கிடக்கின்றன.

3 லோமலதைகளை விதிக்கப்பட்ட காலத்தில் பெற்றுக் கொண்டால் அவை பரிசுத்தமாகும். இல்லையேல் அவை பரிசுத்தமல்ல. அதுபோல் இந்தப்பிணைகளையும் உரியகாலத்தில் பெற்றுக்கொண்டாற்றின் பரிசுத்தமாகும் என்பது கருத்து.

4 இந்த வாக்யம் ஒருவனுடையதாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது என்பதை வற்புறுத்துகின்றது.

7. இந்த நான்கு வகைப் பிணைகளினும் வேறாயும், வேண்டுதல் முதலிய தடையால் ஸாதிக்கத்தக்கதாயும் உள்ள நிரோதம் என்னும் அதம பிணையை, ஸர்யாசியானவன் விலக்கவேண்டும்.

8. தாமிரம், உலோகம், (வேண்கலம்) இவற்றுல் செய்யப்பட்டதாயும், 1 பிரமவிருகும் முதலியவற்றாலாகப் பெற்றதாயும் உள்ள பிணை பாதிரமானது போகத்தில் விருப்பமுள்ள புபுஷுவுக்கும், சங்கு முதலியவற்றாலாகப் பெற்ற பிணைபாதிரமானது முத்தியில் விருப்பமுள்ள முபுஷுவுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

9-10-11. சுத்தமான திருநீற்றால் ஸ்நானஞ்செய்து, வேறு கௌபினம் உத்தரீயம் இவற்றைத் தரித்துக்கொண்டு, ஆசமனம் செய்து, மௌனமாக இருந்து, சிவன் குரு இவர்களைத்தியாவித்து, பஞ்சப்பிரமமந்திரம் அகோரமந்திரம் இவற்றுல் அபிமந்திரிக்கப்பட்டதாயும், கவச மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட செம்மையாயும் சுத்தமாயுமுள்ள வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்டதாயுமுள்ள பிணைபாதிரத்தையும், அஸ்திரமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்ட தண்டத்தையும் குடையையும் கையிலேந்தி, பரம சிவன் குரு ஆகிய இவர்களின் ஆணையைப் பெற்று, நல்ல அனுஷ்டானமுடையவர்களது கிரகங்களில்பிணைபெறச்செல்லவேண்டும்.

12. அப்பொழுது எவரையேனும் வணங்குதல், துப்புதல், எவரையேனும் தொடுதல், கெட்டபாதையிற் செல்லுதல், நிந்தித்தல் இவற்றைச் செய்யக் கூடாது. நாய் முதலிய ஜந்துக்களின் கூட்டத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல வேண்டும்.

13-14- சன்னியாசியானவன் சுத்தர்களான பிராமணர் முதலிய நான்கு ஜாதியாரின் கிருகத்தின் அங்கணத்தை (முற்றத்தை) அடைந்து லிஷாஹ் (பிணையைக் கொடு) என்று கூறிகால் பெருவிரலின் நுனியில் பார்வையைச் செலுத்தி, பசுவானது கன்றின் சேர்க்கையால் எவ்வளவுக்குள்ளாகப் பாலைச்சொரியுமோ, அவ்வளவு நேரம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அதன்பின் வேறிடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

1 புரக, மா முதலிய மரங்களின் இலைகளால் செய்யப்பட்டதாயும் என்பது கருத்து.

15. சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுது அழைத்தால், சென்றுகொண்டிருந்த அந்த இடத்திலிருந்தும் திரும்பிவரக் கூடாது. யஜமானனால் கொண்டுவரப்பட்ட பிசுபையைச்சென்று கொண்டிருந்த அந்த இடத்திலிருந்து கொண்டே கிரகிக்க வேண்டும்.

16. கரண்டி, கை, வெண்கலம் இவற்றால் கொண்டு வரப்பட்டதாயும், 1 தாலி, கர்ப்பினி, அழுக்குஆடைதரித்திருப்பவர் ஆகிய இவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டதாயும் உள்ள பிசுபையைக் கிரகிக்கலாகாது.

17. பிசுபான்னத்தால் பாத்திரம் நிரம்பும் வரை இவ்வாறு பிசுபை எடுத்து, அதன் பின் ஜனங்களின் கேட்கத்தைக் கோரிக்கொண்டு, தன்னுடைய ஆச்ரமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 339,

பிசுபை எடுத்தபின் செய்ய வேண்டுவன

1. பிசுபா பாத்திரத்தைச் சுத்தமான இடத்தில் வைத்து, ஆசமனம் செய்து, முன்போல் உத்துளனம் ஸகலிகரணம் இவற்றைச் செய்து, அந்தப் பிசுபான்னத்தை அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோகசித்து 2 தீபனம் செய்ய வேண்டும்.

2-3. ஸன்னியாசியானவன் மூன்று அக்ஷரங்களை உடைய மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தால், அந்தப் பிசுபான்னத்தை அமிருதீசரணஞ் செய்து, மூன்று பாகமிட்டு, ஒரு பாகத்தைப் பரமசிவனுக்கு நிவேதித்து, இரண்டாவது பாகத்தைத் தன் குருவுக்கு ஸமர்ப்பித்து, மூன்றாவது பாகத்தைப் பிராணனைக் காப்பதற்காக முன் ஸாந்தானிக பிசுபா போஜன விதியிற் கூறப்பட்டவாறு

1 வுஷுதீ என்று மூலப்ரதியிலும் வித்தாந்த சேகரத்திலும் பாடம் இருக்கின்றது. இந்தப் பாடத்தைக் கொண்டால் அஸத் சூத்திரங்களின் ஸ்திதி என்ற அர்த்தத்தைக் கொள்ள வேண்டும். வுஷுதீ என்ற ஸ்பஷ்ட போதினீ வியாக்யான பாடத்தை அனுசரித்து தாலி என்ற பொருள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

2 தீபனம்-பிரகாசிக்கச் செய்தல். அதாவது, சுத்த முடையதாகச் செய்தல்.

புஜிக்க வேண்டும். வித்தாந்த சாஸ்திரத்தில் இந்தப் போஜன விதியானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

ஸாயங்காலத்தில் செய்ய வேண்டுவன.

4. போஜனத்திற்குப் பின்னர், சாயங்காலம் வரை, ஸம் ஹிதைகளுள் யாதானுமோர் சிவ சாஸ்திரத்தை அத்யயனஞ் செய்து, ஸாயங்காலத்தில், ஸ்நானம், ஸந்த்யோபாஸனை, சிவ பூஜை இவற்றைச் செய்து,

சயனவிதி.

5. சுத்தமான பூப்ரதேசத்தை உடையதாயும், புற்கள் பரப்பப் பெற்றதாயும் இருக்கும் சுத்தமான இடத்தில், மான் தோலையேனும் புலித்தோலையேனும் பரப்பி விரிக்க வேண்டும்.

6. மந்திரங்களை அறிந்தவன், சரீரத்தில் மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்து, இருதய கமலத்தில் இருக்கும் அக்ஷர வடிவினராகிய பரமேசுவரரைச் சிந்தித்துக் கொண்டு யோக நித்திரையுடன் படுத்து,

அர்த்தராத்திரியில் செய்ய வேண்டுவன.

7. பின்னர், பகலிற் கொண்டு வரப்பட்டதாயும், ஆடையால் வடிகட்டப் பெற்றதாயும் இருக்கிற ஜலத்தால், அர்த்த ராத்திரியிலும் முன்போல் ஸந்த்யோபாஸனை சிவ பூஜை இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

நித்தியவிதியின் முடிவு.

8. மீண்டும் நித்திரை செய்து, வைகரையில் எழுந்து, சிவ பெருமானைச் சிந்தித்து, கூறப்பட்ட எல்லா ஆஹ்னிகக் கிரியைகளையும் நாடோறும் அனுப்டிக்க வேண்டும்.

9. பரோபகாரம் செய்வதை ஸ்வபாவமாகவுடையவரான ஸ்ரீ ஸோமசம்புவால் கிரியாகாண்ட க்ரமாவளி என்னும் நூலில் நித்தியவிதியின் முறையானது கூறப்பட்டது.

ஆகச் சுலோகம் 348.

கிரியாகாண்ட க்ரமாவளி என்னும் ஸோமசம்பு

பத்ததியில் நித்தியவிதி முற்றிற்று.

நைமித்திக விதி.

பலித்திர லக்ஷணவிதி.

1. 1 எல்லாப்பூஜாவிதிகளின் குறைகளை நீக்கி, அந்தப் பூஜைகள் பூர்த்தி ஆகும் பொருட்டு, 2 பலித்திரம் சாத்த வேண்டும். இல்லையேல் ஸமயி முதல் ஆசாரியர் ஈடுகிய யாவரும் போக மோக ரூபமான வித்தியினின்றும் நழுவுதலை அடைவர்.

2. ஆடி மாதத்தில் பூர்வபக்ஷத்துச் சதுர்த்தசியிலும், ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் 3 சுக்ல பக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் ஆகிய இரண்டிலும் வரும் சதுர்த்தசி அஷ்டமீ ஆகிய இரண்டிலும் பலித்திரம் சாத்த வேண்டும்.

3. உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்னும் முறையால் இந்த மூன்று மாதங்களிலும் சிவபெருமானுக்குப் பலித்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று மாதங்களை அதிகாரமிடின் தோஷத்தைச் செய்யும்.

4. ஆடி முதலிய மூன்று மாதங்களிற்குள் 4 விஷ்ணு ஸ்வாப காலத்திற்குள், இவ்வாறு பலித்திரம் சாத்த வேண்டும்.

1 நித்தியம் கைமித்திகம் காமியம் என்னும் வேறுபாட்டால் வெவ்வேறு வகைப்பட்டவையாயும், பலித்திரம் சாத்துவதற்கு முன் அனுட்டிக் கப்பட்டவையாயும், அங்கம் உபாங்கம் இவற்றுடன் கூடியவையாயும் இருக்கிற பூஜாவிதிகளின் பூர்த்தியாகாமையே முதலிய ரூபமான இடைபூறுகளை நீக்கி பூஜைகள் முடிவு பெறும் பொருட்டு என்பது கருத்து.

2 பூஜைகளின் குறைவை நீக்கிப் பரிசுத்தம் செய்வதால் பலித்திரம் எனப்பட்டது.

3 போகியானவன் சுக்கிலபக்ஷத்திலும், முமுகூவானவன் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் செய்யவேண்டும்.

4 குரியன் மிதுனராசியை அடைந்தபொழுது விஷ்ணுவானவர் சுக்லபட்சத்தில் தமது திதியாகிய துவாரசியில் நித்திரை செய்கிறார், விஷ்ணு நித்திரை செய்ய ஆரம்பித்த பின்னர் மூன்று மாதங்களில் பலித்திரம் சாத்தவேண்டும். மேஷம் முதலிய ஆறு மாதங்களுள் யாதானுமொரு மாதத்தில் இரண்டு அமாவாஸ்யைகள் நேரிட்டால் அந்த வருஷத்தில் விஷ்ணுகடசுமாதத்தில் நித்திரை செய்கிறார். கடசு மாதத்தில் இரண்டு அமாவாஸ்யைகள் வருமாயின் அப்போது சிம்மமாதத்தில் பலித்ரோத்ஸவம் செய்ய வேண்டுமென்னும் கருத்தை உள்ளடக்கி மூலகாரர் விஷ்ணுஸ்வாபகாலத்திற்குள் என்று கூறியுள்ளார். ஸ்வாபமாவது நித்திரை.

சாஸ்திரத்தில் இந்தப் பலித்திர நியமமானது மூன்று விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

5. ஸுத்திரம் சாத்துதலாகிய இந்தப்பலித்திர விதியானது நாலோறும் அனுட்டிக்கப்படாமையால், இந்தப் பலித்ரோத்ஸவத்தை நித்தியவிதியாகக் கொள்ளக் கூடாது. இந்தப் பலித்திரமானது காலத்தைக் குறிப்பிட்டு விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதனைப் பிராயச்சித்தமாகவும் கொள்ளக் கூடாது.

6. ஆகையால், ஆஷாடம் (ஆடி) முதலிய மாதங்களைக் குறிப்பிட்டு விதிக்கப்பட்டிருப்பது கொண்டு வருஷத்தோறும் செய்யப்படும் இந்தப் பலித்திராரோபணமானது, கைமித்திகமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இடையூற்றை அகற்றுதல், பூஜைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் ஆகிய இவை இந்தப் பலித்ராரோபணத்திற்குப் பலமாகக் கூறப்படுகின்றன.

7. மோஹகுரோத்தரமென்னும் சிவாகமத்தில் இந்தப்பலமானது எம்மால் காணப்பட்டது. ஆகையால் ஸுத்திரம் சாத்துதலாகிய இந்தப் பலித்திரமானது 1 கைமித்திகமாகுமென்பது வெளிப்படல.

1 ஸுத்திரம் சாத்துதலாகிய இந்தப் பலித்ரோத்ஸவத்தை “காலத்தைக் குறிப்பிட்டு விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்” என்னும் ஹேதுவைக்கொண்டு கைமித்திகமாகக் கொள்ளக் கூடாது. கைமித்திகமாகக் கொள்ளப்பட்ட திஷைப் பரதிட்டை இரண்டிலும் குறித்த லட்சணம் இல்லாமையால் அய்யாபதியும், காலம் முதலிய காலங்களில் செய்யப்படும் நித்தியமாகக் கொள்ளப்பட்ட ஸுத்திர வந்தனம் முதலியவற்றில் குறித்த லட்சணம் இருப்பதால் அதிவ்யாபதியும் பேரிடுவதால், காலோத்தரப் பிரமாணத்தை அனுசரித்து நித்யாங்கமாக இந்த வார்ஷிக பலித்ராரோபணத்தைக் கொள்ளவேண்டும் என்று பிரபா வியாக்கியானத்திலும் ஸ்பஷ்டப்போதிக் வியாக்கியானத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இக் கூற்று “வார்ஷிக பலித்திராரோபணமானது கைமித்திகமாகும்” என்ற ஸோமசம்பு சிவாசாரியரின்குற்றைக் கண்டிக்கப்படியால் ஸோமசம்பு சிவாசாரியரின் கூற்றை வலியுறுத்து தற்சீக மூலத்து டிப்பணத்தில் காரணம் ப்ரமாணமானது காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணகம்பரமான சுலோகங்களின் பொருளாவன-எஸ்ஸாத் தோஷங்களுக்கும் அகற்றும் பலித்ராரோபணத்தை காண் கூறுகிறேன். பலித்ராரோபணமானது நித்தியம் கைமித்திகம் காமியம் என மூவகைப்படும். அருகு அக்ஷதை வில்வதளம் இவற்றை மூலமீதிரத்தை உச்சரித்து

8. நித்திய பவித்திரத்தையோவெனின், நைமித்திககாமிய காலங்களிலும் நாடோறும் பத்திரம் புஷ்பம் தர்ப்பம் இவற்றால் நித்திய பூஜையில் சிவபெருமானுக்குச் சாத்த வேண்டும்.

9-10. அக்கினி, பிரமன், அம்பிகை, விராயகர், நாகம், சுப்பிரமணியர், சூரியன், சூலி, (சிவன்) தூர்க்கை, யமன், இந்திரன், விஷ்ணு, மன்மதன், சம்பு, தேவர்கள் ஆகிய இந்த எல்லாத் தேவர்களுக்கும், பிரதமை முதற்கொண்டு பஞ்சதசிவரை பவித்திரம் சாத்துலைச் செய்யவேண்டும்.

11. கிருதயுகத்தில் சுவர்ணத்தாலாகிய பவித்திரமும், திரேதாயுகத்தில் வெள்ளியாலாகிய பவித்திரமும், துவாபாயுகத்தில் தாமிரத்தாலாகிய பவித்திரமும், கலியுகத்தில் சக்திக்குத் தக்கவாறு பருத்தி நூலாலேனுமாகிய பவித்திரமும் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

12. நூலானது பிராமண கன்னிகைகளால் நூற்கப்பெற்று, மும்மூன்றென்பதாக மடிக்கப்பட்டதாயும், அத்தமாயும், வெளுப்பாயும், மங்களகரமாயிருக்க வேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

13. பட்டு நூல், மரவுரி, தாமரை நூல், வெண்பட்டுநூல், தர்ப்பம், சணல் நார், முஞ்சம்புல் ஆகிய இவையும் பவித்திரம் செய்ய உபயோகப்படுகின்றன.

14. பிரணவம், சந்திரன், அக்கினி, பிரமன், நாகம், குஹர், சூரியன், ஸாதாக்பர் ஸர்வதேவர்கள், ஆகிய இவர்கள், முறையே ஒன்பது நூல்களில் 1 நியாஸம் செய்யப்படல் வேண்டும்.

நாடோறும் பூஜையில் சிவ பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்தலாகிய இந்தப் பவித்திரம் நித்தியமெனப்படும். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஆடி முதலிய மூன்று மாதங்களில் செய்யப்படும். பவித்ராபணம் நைமித்திகம் எனப்படும். ஆஷாடம் முதலிய மூன்று மாதங்களின் மாத நக்ஷத்திரங்களிலும், கர்த்தாவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரங்களிலும், யாதானும் ஒன்றன் விருப்பத்தால் செய்யப்படும் பவித்ராபணமானது தனக்கு விருப்பமான பலத்தையும், போக மோகப் பலங்களையும் தருதலால் காமியமெனப்படும் என்பதாம்.

1 சூத்திரங்களின் எண்ணிற்குத் தக்கவாறு திரும்பத் திரும்ப நியாஸம் செய்யக் கருத்து.

15-16. உத்தமம் மத்யமம் அதமம் என்னும் கிரமத்தால் நூற்றெட்டு, ஐம்பத்து நான்கு, இருபத்தேழு ஆகிய நூல்களைக் கொண்டு, ஆன்ம பவித்திரம் வித்தியா பவித்திரம் சிவபவித்திரம் ஆகிய மூன்று பவித்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும். எண்பத்தொன்று, அல்லது முப்பத்தெட்டு, அல்லது ஐம்பது நூற்களாலும், நூற்களின் எண்ணிற்குரிய முடிச்சு, இடைவெளி, இவற்றுடன் பவித்திரம் செய்யலாம்.

17. 1 பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமுள்ளவையாகவேனும், எட்டு அங்குலம் நீளமுள்ளவையாகவேனும், 2 லிங்கத்தின் விஸ்தரத்திற்குத் தக்கவையாகவேனும், நான்கு அங்குலம் நீளமுள்ளவையாகவேனும் பவித்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

18. அவ்வாறே எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் சந்தோஷத்தைச் செய்யும் நான்காவதாகிய கங்காவதாரகமென்னும் பவித்திரத்தை, மிகவும் அழகாகவும், பிடத்தைத் தொடுகிறதாகவும் (அதாவது பிடம்வரையில் நீண்டிருப்பதாகவும்) செய்யவேண்டும்.

19. ஸத்யோஜாத மந்திரத்தை உச்சரித்து நீரால் கழுவப் பட்டதாயும், வாமதேவமந்திரத்தை உச்சரித்துத்தொடுக்கப்பட்டதாயும், அகோரமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சுத்தம் செய்யப்பட்டதாயும் உள்ள பவித்திரத்தை, தத்புருஷமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூசவேண்டும்.

20. (எதனால் பூச வேண்டுமெனின்) செஞ்சந்தனம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக் கற்பூரம், கோரோசனை; மஞ்சள், மலைகளில் விளையும் விசேஷ தாதுக்கள் ஆகிய இவற்றுள், யாதா னுமொன்றால், அந்தப் பவித்திரத்தைப் பூச வேண்டும்.

21. பவித்திரத்துக்குப் பத்து முடிச்சுக்களேனும், அல்லது நூல்களின் எண்ணிற்குரியவாறு அதிகமாகவேனும், அமு

1 பன்னிரண்டு, அல்லது எட்டு, அல்லது நான்கு ஆகிய அங்குலங்கள், உத்தம மத்யம அதமங்களான ஸ்தண்டிலும் முதலிய லிங்கங்களுக்கு ஆகும் என்பதும்,

2 லிங்கத்தின் விஸ்தரத்திற்குத் தக்கவையாக வேனும் என்பது, பாணம் முதலிய லிங்கங்களைக் குறித்தது என்பதும், வியாக்கியான கர்த்தாவின் கொள்கை.

குக்குத் தக்கவாறு, ஒன்று இரண்டு 1 நான்கு அங்குலம் இடை வெளி உடையனவாகச் செய்யப்படல் வேண்டும்.

22-23. பிரகிருதி, பெளருஷி, வீரா, அபராஜிதா, ஜயா, விஜயா, அஜிதா, ஸதாசிவா, மனோம்மனி, ஸர்வதோமுகி ஆகிய பத்துச் சத்திகளும், பத்து முடிச்சுக்களுக்கு 2 அதிதேவதைகள். அழகுக்குத் தக்கவாறு ஸமானங்களான அனேகம் முடிச்சுக்களையேனும் செய்யலாம்.

24. இரத்தின லிங்கம், ஸ்தண்டிலலிங்கம், பாணலிங்கம், சலலிங்கம், லோஹலிங்கம், ஸ்வயம்புலிங்கம் ஆகிய இவற்றிற்கு (மேலே) கூறப்பட்ட பவித்திரங்களுள் யாதானுமொன்றை அழகாகச் செய்யவேண்டும்.

25. குத்திரம் அதிகமாக இருந்தால் சண்டேசுவரர் சூரியன் அக்கினி இவர்களுக்கு, சிவபெருமானுக்குச் சாத்தவது போலவே பவித்திரங்களைச் சாத்தவேண்டும். இல்லையெல் இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பவித்திரம் சாத்தவேண்டும்.

26. தனது சரீரம், கணபதி, குரு, இருதயம் முதலிய அங்கங்கள், ஸித்தார்த்த புஸ்தகம், துவாரபால கலசம், திப்பாவ கலசம் ஆகிய இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பவித்திரம் சாத்த வேண்டும்.

27. ஒரு முழும் முதல் ஒன்பது முழம் சுருகவுள்ள லிங்கங்களுக்கு, பவித்திரமானது முறையே இருபத்தெட்டு நூல்களிலிருந்தும், பத்துப் பத்து நூல்களின் விருத்தியாலாகும்.

28. லிங்கத்தின் விஸ்தாரத்திற்கு ஒத்ததாக, இரண்டு அங்குலம் முதல் முறையே ஒவ்வொரு அங்குலம் அதிகமான இடைவெளியுள்ள முடிச்சுக்கள், இந்தப் பவித்திரங்களுக்கு அளவையாகும்.

1 வியாயான்த்தில் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு அங்குலம் என்று படிச்சப்பட்டிருக்கிறது.

2 ஒன்பது முடிச்சுக்களாயின் மனோம்மனி சுருகவுள்ள சத்திகளையும், பத்து முடிச்சுக்களாயின் ஸர்வதோமுகி சுருகவுள்ள சத்திகளையும் முடிச்சுக்களில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். முடிச்சுக்கள் அதிகமாயின், இந்தச் சத்திகளையே திரும்பத் திரும்ப நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது ஸர்வதோமுகி சத்திகளையே எல்லா முடிச்சுக்களிலும் நியாஸஞ்செய்யலாம்.

பவித்திர அதிவாஸ விதி.

பவித்திர மண்டப பூஜை.

29. ஸப்தமி அல்லது திரயோதசியில், சுத்தனாய் நியக்ரீயைகளை முடித்து, சாயங்காலத்தில், புஷ்பம் வஸ்திரம் முதலிய வற்றால், யாக கிருஹத்தை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

30. பவித்திராரோபண நிமித்தமாகச் செய்யவேண்டிய ஸந்தியையும், விசேஷ தர்ப்பணத்தையும் செய்து, பவித்திரோத்ஸவத்திற்காகக் கொள்ளப்பட்ட பூமியில், தூல் சுற்றப்பட்ட குடத்தில் சூரியனைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

அவாரபால பூஜை.

31. ஆசாரியர், ஆசமனம் ஸகஸ்கரணம் இவற்றைச் செய்து, ஸாமான்யாரக்யத்தைக் கையில் எந்தி, துவாரங்களை அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துப் புரோக்ஷித்து, கிழக்கு முதலாக அருச்சிக்க வேண்டும்.

கிழக்கு வாயிலில் ஏஓ ஹோ ஸாஸிக்ஷாசாராய நமஃ என்றும், தெற்கு வாயிலில் ஏஓ ஹோ விஷ்ணுக்ஷாசாராய நமஃ என்றும், மேற்கு வாயிலில் ஏஓ ஹோ திவ்யதிக்க்ஷாசாராய நமஃ என்றும், வடக்கு வாயிலில் ஏஓ ஹோ ப்ரதீஷ்டாக்ஷாசாராய நமஃ என்றும் சொல்லிக்கொண்டு அருச்சித்து, அவ்வாறே கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள வாயில்களில் தனக்கு வலது இடது பக்கங்களிலுள்ள சாலைகளில் ஏஓ ஹோ உந்நிநெ நமஃ, ஏஓ ஹோ 8ஹாக்ஷாய நமஃ, என்றும், ஏஓ ஹோ ஹ்ருணெ நமஃ, ஏஓ ஹோ விநாயகாய நமஃ என்றும், ஏஓ ஹோ வுஷ்ணாய நமஃ, ஏஓ ஹோ ஸுநாய நமஃ என்றும், ஏஓ ஹோ டெஹெஷு நமஃ, ஏஓ ஹோ உணெஸ்ராய நமஃ என்றும், சொல்லிக்கொண்டு, ஒவ்வொரு வாயில்களிலும் இருக்கும் கலசங்களில் இரண்டு இரண்டு பேர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

32. தினம் போல் துவாரபாலர் முதலியவர்களை விதிப்படி அருச்சித்து, பின்னர் மேற்கு வாயிலில் புகுந்து வாஸ்துப் பிரமணை 1 பூஜிக்க வேண்டும்.

1 ஏஓ ஹோ வாஸுபிவ கயெ வஹ ஹணெ நமஃ என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து நிருருதிதிக்கில் புஷ்பத்தை எதர்ப்பிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

33. பூத 1 சத்தி, விசேஷார்க்கியம், தன்னுடைய ரொசில்
2 புரோஷித்தல் 3 முதலியன செய்து, யாகத்திற்குரியபொருள்
களை முன்போல் 4 அபிமந்திரிக்க வேண்டும்.

34. 5 தர்ப்பம், அருகு, அகத்தை, புஷ்பம், சந்தனம் ஆகிய இவற்றால், இருதய பிழைக்கை ஆதிராக உடைய மந்திரர்களை உச்சரித்து சிவஹஸ்தத் செய்து, தன்னுடைய சிசு சிவ ஆரோபணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

35. ஆசாரியர் ஞானக்கடக்கைக் கையில் ஏந்தி, அனந்தர் முதலியவர்களுக்கு ஆதியாயும், ஸ்வர்களுையுமுள்ள சிவனாக நான் இருக்கிறேன். எனக்கு யாதத்தில் பிராதான்யம் இருக்கின்றது என்று இவ்வாறு சிவாவைவத்தை மிகவும் பாவனை செய்ய வேண்டும்.

36. யாகமண்டபத்தின் நிருநதி திக்கை அடைந்து, வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, பஞ்சகவ்யம் அரங்கஜலம் இவற்றால் யாக மண்டபத்தையும் சுற்றிலும் புரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

37-38. வீசுணம் முதல் சதுஷ்பதம் ஈருகவுள்ள ஸம்ஸ்
காரங்களால் சுத்தம் செய்யப் பெற்ற அந்த யாகமண்டபத்தில்
விகிரத் திரவியங்களை இறைத்து, தர்ப்பங்களாலகிய கூர்ச்சியால்
(கோலால்) திரட்டி, அவற்றை ஈசான திக்கில் வர்த்தனரிக்கு அசன

1 பூதசுத்தி என்பதால் கலாசியாஸம் அங்க நியாஸம் இவற்றையும் கொள்ள வேண்டும்.

2 விசேஷார்க்ய ஜலத்தால் புரோகித்தல் என்பது கருத்து.

3 முதலியன என்பதால் அவ்வித மந்திரத்தை உச்சரித்து விசேஷார் கிய ஜலத்தால் யாகத்திரவியங்களைப் புரோகித்தல், ஆதம் பூணூ, மந்திர சுத்தி, பஞ்சகவ்யம் செய்தல், ஞானகட்கம் செய்தல் ஆகிய இவை கொள் ளத் தக்கன.

4. அபிமந்திரிக்க வேண்டும் என்பதால் கவசமந்திரத்தால் அப்யக்ஷணம், இருதய மந்திரத்தால் அபிமந்திரணம் அவகுண்டனம் அமிருதீகரணம் இவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

5 இடது கைப் பெருவிரலால், வலது உள்ளங்கையில் சந்தனத்தைச் சாத்தி, அருகு அங்கை இவற்றால் ஆணைமூர்ந்தி மூல மத்திரங்காளும் ஸம்விரதா மத்திரங்காளும் பூஜை செய்து, சிவஹஸ்தம் தர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

மாருதநாகாக் கற்பிக்க வேண்டும். நிருருதி திக்கில் வாஸ்து
நாதரையும், மேற்குத் துவாரத்தில் லக்ஷ்மியையும் பூஜித் த
வேண்டும்.

39-40. சும்பத்தை மேற்கு முகமாகவும், எல்லாத் தான் யங்களின் மீது இருப்பதாகவும், பிரணவத்தோடு விருஷபத் 1 தின் மீது அமர்த்ததாகவும், பின்னர், வர்த்தனியை லரிமத்தின் மீது அமர்த்ததாகவும் செய்து, சும்பத்தில் அங்கங்களுடன் கூடிய சிவபெருமானையும், வர்த்தனியில் 2 அஸ்திரத்தையும், மண்டபத்தின் உள்ளிருக்கும் திக்குகளில் இத்திரன் முதல் விஷ்ணு பிரமன் ஈராகவுள்ள 3 திசுபாலர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

41-42. ஸமயி முதல் ஆசாரியர் ஈருகிய எவரேனும், வர்த
தனியை முன்னரும் சிவகும்பத்தைப் பின்னருமாக எடுத்துச்

1 பின்னர்க் கூறப்படும் யாக மண்டபப் பிரதக்ஷிணத்திற்காக, இங்கு சிவகும்பம் வர்த்தனி கும்பம் இவற்றிற்குச் சலாஸன பூஜை கூறப்பட்டது.

[illegible]

3 கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள கும்பங்களில், மஹாகாளர், சூரியன் இவர்களுக்கு நடுவில், ஏம் ஹாம் உத்யாய நகரீ, ஏம் ஹாம் கூடுபெ நகரீ, ஏம் ஹாம் யரிய நகரீ என்றும், விக்கேசவரருக்கு மேற்கிலுள்ள கும்பங்களில் ஏம்ஹாம் நிரயுகபெ நகரீ, ஏம்ஹாம் வரூணாய நகரீ, என்றும், சுப்ரமண்யருக்கு வடக்கிலுள்ள கும்பங்களில் ஏம் ஹாம் வாயபெ நகரீ, ஏம் ஹாம் கூடுபெராய நகரீ, என்றும், சண்டேசவரருக்குக் கிழக்கிலுள்ள கும்பங்களில் ஏம் ஹாம் ாரம்பரநாய நகரீ என்றும், தவ்வீரத்திலேயே நகரான கும்பத்திற்குத் தெற்கில் ஏம் ஹாம் ஹெடுனெ நகரீ என்றும், நிருநதிக்கில் நிருநதிக்கும்பத்திற்கு வடக்கில் ஏம் ஹாம் லிஹபெ நகரீ என்றும் பூஜிக்க வேண்டும்.

சென்று 1 ஹோ ஹோ ஸக்ர க்ஷயாஸ்யஸ்யா ஹிரிவிஷயஸ்யா ஹ
பெ | ஸாவயாஹேந யாமாஹம் யாவதேயம் ஸிவாஜ்யா ||

இதன் பொருள்- ஓ இந்திரனே! உன்னால் தன்னுடைய திக்குில்
விக்கனங்கள் நீங்கும் பொருட்டு சிவாக்கனுபால் கவனத்துடன்
யாகம் முடியும் வரை இருக்கத் தக்கது என்பதாம். இவ்வாறான
கிழக்கு முதல் ஈசானம் ஈருகவுள்ள திக்குக்களை விஷயமாக
உடைய சிவாக்கனையைத் திப்பாலர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

43. மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, இடை
விடாத நீர்ப் பெருக்கை உடையதாயும், அஸ்திரங்களின் சொரு
பமாயும் உள்ள இந்த வர்த்தனியை, கிழக்குத் திக்கு முதல் கிழ
க்குத் திக்கு வரை நான்கு புறத்திலும் இரகக்ஷக்காகச் சுற்ற
வேண்டும்.

44. சிவகும்பத்தின் 2 ஸ்தானத்தில் முதலாவது கலசத்
தையும், அதற்கு இடப்புறமாக அஸ்திர ரூபமாயுள்ள வர்த்தனி
யையும் ஸ்தாபித்து, ஆதார சக்தி முதலாகிய ஆனந்தங்களின்
பூஜைகளைப் பெற்ற சிவகும்பத்தில், சிவபெருமானுக்கு ஸ்திரா
ஸை பூஜை செய்ய வேண்டும்.

45. பின்னர், பிரணவாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் வர்த்தனி
யினிடத்து, அஸ்திரத்தைப் பூஜித்து, லிங்க முத்திரை செய்து
கொண்டு, சிவகும்பம் வர்த்தனி கும்பம் இவற்றிற்கு, பகம் லிங்
கம் இவற்றின் சேர்க்கையைச் 3 செய்யவேண்டும்.

46. சிவகும்பத்தினிடத்தில் ஞான கடத்தை ஸமர்ப்பி
த்து மூலமந்திர ஜபஞ் செய்து, அவ்வாறே அதனுடைய தசாம்ச

1 அக்னியை வலஹு என்றும், யமனை ய3 என்றும், நிருருதியை
ஹோமிஸ்டிகே என்றும், வருணனை வாஸரிநு என்றும், வாயுவை வா
யொ என்றும், குபேரனை ஹோமிகு-ஹேர என்றும், ஈசானரை ஹோ
ராமஸாந என்றும் ஸம்போதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

2 சிவகும்பத்தின் ஸ்தானத்தில் என்பது மூலத்திலில்லை. அர்த்தத்
தை அனுசரித்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

3 ஓ ஹோம் ஹேம் ஸிவஸக்திஸ்யா ஹி3 என்றும் மந்தி
ரத்தை உச்சரித்துச் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

மாக வர்த்தனியிடத்தில் அஸ்திரத்தை ஜபித்து, 1 ரகக்ஷையை
விரஞ்ஞாபனம் செய்ய வேண்டும்.

47-47½. வாயுதிக்கில் நான்கு கைகளையும், தாமரை இலை
க்குச்சுமமான நிறத்தையும், ஆபுதங்கையுமுடையவராயும், இடை
பூற்றை அகற்றுபவராயும் இருக்கிற விக்கனேசுவரரைப் பூஜித்து,
வித்வானுவன் ஈசானதிக்கில்குருவையும் 2 ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

48-48½. வித்வானுவன் பஞ்சாமிருதம் முதலியவற்றால்
தன்னுடைய இஷ்ட விங்கத்தில் உள்ள சிவபெருமானுக்கு விதிப்
படி அபிஷேகம் செய்து, முற்கூறிய விதிப்படி பஞ்சோபசாரத்
தால் பூஜிக்க வேண்டும்.

49-50-50½. குண்டத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய ஸம்ஸ்
காரங்களைச் செய்து, சிவாக்கனியைப் பூஜித்து, விதிப்படிசுருவைப்
பாகஞ்செய்து, சுருவை 3 ஸம்பாத ஹோமத்தால் சுத்திசெய்து,
சிவபெருமான் அக்கினி தான் ஆகிய மூவருக்கும் அந்தச் சுரு
வைக் கரண்டியால் முன்று பாகஞ் செய்ய வேண்டும் பரமசிவன்
அக்கினி ஆகிய இவர்களுக்கு இரண்டு பாகங்களைச் சமர்ப்பித்து,
தன்னுடைய பாகத்தை இரகசித்துவைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விரதபோகாங்கத் திரவியங்களைச் சமர்ப்பிக்கு முறை

51-51½. ஈசுவரருக்கு 4 கிழக்குத் திக்குில், பாலுள்ளமரத்
தாலாக்கப் பெற்றதாயும், பன்னிரண்டு அங்குலம் நீட்சியுடைய

1 அவயிருத ஸ்தானம் முடியும் வரை இவ்விடத்திலேயே தேவரீர்
அமர்ந்து ரகித்தருள வேண்டுமென்பது கருத்து.

2 ஸ்தாபித்துப் பூஜித்து விடைபெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது
கருத்து.

3 மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்யமுறையில் ஸ்வாஹா சப்தத்தை
உச்சரிக்கும்போது, ஸ்வா என்று சொல்லி அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்து
எஞ்சிய நெய்யை, ஹா என்று சொல்லி ஸம்ஸ்கரிக்கப்படும் திரவியத்தின்
மேல் தெளித்தல் ஸம்பாத்தோமமாகும்.

4 ஈசுவரருடைய சமீபத்திற்குச் சென்று, தன்னுடைய ஆனந்தத்
திரவிய பூஜை செய்து என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தாயும் இருக்கிற 1 தந்த காஷ்டத்தை, தத்புருஷ மந்திரத்தாலே னும் கவசமந்திரத்தாலே னும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

52-53-54-55. தெற்குத் திக்கு, அகோர மந்திரத்தாலே னும் சிகாமந்திரத்தாலே னும் திருநீற்றை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். மேற்குத் திக்கு, ஸத்யோஜாத மந்திரத்தாலே னும் இருதயமந்திரத்தாலே னும் மிருத்திகையையும், வடக்குத் திக்கு வாமதேவ மந்திரத்தாலே னும், கிரோமந்திரத்தாலே னும், நெல்லிக்கனி, சுத்தமான ஜலம் இவற்றையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். 2 ஈசான திக்குவது ஈசானமந்திரத்தாலே னும் மூலமந்திரத்தாலே னும் ஜலத்தையும் பலாச இலையாலாகிய தொன்னையில் வாஸனையுள்ள பஞ்சகவ்யத்தையும், புஷ்பத்தையும், அக்கினி திக்கு கோரோ சனையையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

56. நிருருதி திக்கு 3 அக்ஷையும், வாயுதிக்குச் சந்தனம், அகில், பச்சைக் கர்ப்பூரம், குங்குமப்பூ இவற்றையும், மேற்குத் திக்கு தர்ப்பங்களுடன் எல்லா ஹோமத்திரவியங்களையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

57-57½. தண்டம், அக்ஷமாலை, கௌபினம், பிக்ஷாபாத்திரம் இவற்றைத் தெற்குத் திக்கு அகோர மந்திரத்தால் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். வடக்குத் திக்கு மை, குங்குமம், தைலம், சலாகை, (மையிடும் கோல்) சீப்பு, தாம்பூலம், கண்ணாடி, கோரோ சனை இவற்றைச் 4 சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

58-58½. ஈசானதிக்கு ஈசாவர சந்தோஷத்தை அடை தற்காக, ஈசான மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஆஸனம், பாதராக்ஷ

1 இவ்விடத்திற் கூறப்படும் தந்தகாஷ்டம், மிருத்திகை, திருநீறு ஜலம், பஞ்சகவ்யம், ஹோமத்திரவியம், தண்டம், அக்ஷமாலை ஆகிய இவை விரதம் விருத்தி அடைவதற்காகக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். கோரோ சனை, குங்குமப்பூ, தாம்பூலம் முதலிய இவை போகவிருத்தியின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

2 ஜலத்திற்கு ஸ்தானபேதமும் மந்திரபேதமும் இதனால் அறிவிக் கப்பட்டது.

3 இருதய மந்திரத்தால் என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். 4 வாமதேவ மந்திரத்தால் என்பதைச் சேர்க்குக.

சன், பாத்திரம், யோகபட்டம், குடை இவற்றைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

59-59½. கிழக்குத் திக்கு, நெய்யுடன் கூடிய சருவையும், கைத் துடைத்தற்குரிய கருவி, முகவாஸம் இவற்றையும், தத்புருஷ மந்திரத்தால் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவற்றுள் எது சேகரிக்கப்படவில்லையோ அதை மனதால் கற்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதிவாஸதினத்தில் பவீத்திரங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவன.

60-61-62-62½. 1 பவீத்திரங்களை எடுத்து அக்கினியின் அருகில் கொண்டுபோய் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, ஜலத் தால் 2 புரோக்ஷித்து, ஸம்ஹிதா மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துப் பரிசுத்த மாக்கி, கிருஷ்ணாஜினம் முதலியவற்றால் மூடி, 3 ஸம் வத்ஸா ரூபியாயும், 4 எல்லாக் கர்மாக்களையும் அறிபவராயும் 5 இரக்ஷிப்பவராயும், நாசமந்திரவராயும் இருக்கிற சிவபெருமானைச் சிந்தித்து, ஸம்ஹிதாமந்திரங்களை உச்சரித்து இருபத்தொரு முறை ஸம்பாத ஹோமத்தால் பவீத்திரங்களைச் 6 சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

கந்த பவீத்திரம் சாத்துகிற முறை.

63-63½. யாக கிருஹம், விருஷபஸ்தானம், பிராலாதம், (மேடை) அக்கினி கிருஹம், பூஜாதிரவியங்கள், ஆகிய இவற்றைக் கவச மந்திரத்தை உச்சரித்து 7 நூலாற் சுற்ற வேண்டும்.

1 சுத்தமான பாத்திரத்தில் இருக்கிற என்பதைச் சேர்க்க வேண்டும்.

2 குண்டத்திற்கு மேற்கில் தர்ப்பத்துடன் கூடிய பிரணவான மண் டலத்தில் வைத்து என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3 பவீத்திரம் சாத்தின தினம் முதற்கொண்டு அன்று வரை உள்ள ஒரு ஸம்வத்ஸா ரூபமாயுள்ளவராயும் என்பது கருத்து.

4 ஒரு வருஷத்திலுள்ள எல்லாக் கர்மாக்களையும் என்பது பொருள்.

5 எல்லாக் கர்மாக்களையும் இரக்ஷிப்பவராயும் என்பது கருத்து.

6 சுத்தஞ்செய்த பின்னர் அஸ்திரமந்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷணம், கவசம் மந்திரத்தால் அவகுண்டனம், அமிருதீகரணம் இவற்றைச் செய்து, ரூம்பத் தின் சமீபத்தில் வைக்க வேண்டும்.

7 மூன்று நூல்கொண்டு சுற்றவேண்டும் என்பது கருத்து.

பெருமானுக்குப் பவித்திரம் சாத்த வேண்டும். **ஓ வாஹுவாஹி**
ஹிஸோக்யமண ருஹ்யெசுவாலாஹிஸூலாஹா என்று
சொல்லிக் கொண்டு அந்தர்ப்பலியையும், திக்குக்கள் பெயர்கள்
இவற்றுடன் பஹிர்ப்பலியையும், எல்லாத் திக்குக்களிலும் 1 கொ
டுக்க வேண்டும்.

76. சிலர் வாயுதிக்கில் கேத்திரபாலருக்குப் பலியிட வே
ண்டுமென்று கூறுகின்றனர். பின்னர் ஆசமனஞ் செய்து ந்யூ
னம் (குறைதல்) முதலிய தோஷங்களை நீக்கிக் கர்மாவைப்பூர்த்தி
செய்கிற 2 ஹோமத்தை விதிப்படி செய்ய வேண்டும்.

76½. பூர்ணஹுதி, வியாஹிருதிஹோமம், இவற்றைச்
செய்து, அக்கினியை நிரோதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர், **ஓ ஹம் சுஹபெஸூலாஹா**, **ஓ ஹம் லொரோய**
ஸூலாஹா, **ஓ ஹம் சுஹிஷோரோஸூலாஹா**, **ஓ ஹம் சுஹ**
பெஸூலாஹா என்று நான்கு ஆகுதிகளைக்கொடுக்க
வேண்டும்.

77-77½. பிறகு அக்கினிசூண்டத்தில் அருச்சிக்கப்பட்ட
சிவபெருமானை, மண்டலத்தில் அருச்சிக்கப்பட்ட சிவபெருமா
னிடத்தில் நாடிஸந்தான ரூபமான முறையால் சேர்க்க வேண்டும்.

லம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட பவித்திரங்களை இரகடித்தல்.

78-78½. பரிசுத்தமான மூங்கில் முதலியவற்றாலாக்கப்
பெற்ற பவித்திரத்தில் அஸ்திர கவச இருதய மந்திரங்களை நியா
ஸஞ் செய்து, பின்னர் அந்தப் பவித்திரத்தில் பவித்திரங்களை
வைக்கவேண்டும்.

தை அக்கினிக்குப் பவித்திரம் சாத்தும் பொழுது ஹோமம் செய்து,
நான்காவது பாகத்தைப் பலியிட வேண்டும். தனக்காகப் பிரித்து
வைக்கப்பட்ட ஒரு பாகத்தை சிஷ்யனுக்கும் தனக்குமாகப் பிரித்து
இறுதியில் போஜனம் செய்ய வேண்டும். இது அதுஷ்டானமுறைஆகும்.

1 அந்தர்ப் பலி, பஹிர்ப்பலிக் குரிய தேவர்களுக்குப் பவித்திரமும்
சாத்த வேண்டும்.

2 மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நூற்றெட்டு முறை ஹோமம் செய்ய
வேண்டும் என்பது கருத்து.

79-79½. கலாமந்திரங்களாலேனும், ஷடங்க மந்திரங்களா
லேனும், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களாலேனும், மூலமந்திரத்தாலே
னும், பவித்திரங்களை வைக்க வேண்டும்.

80-80½. பவித்திரங்களுக்கு மேல் இருதய மந்திரம் கவச
மந்திரம் அஸ்திர மந்திரங்களை நியாஸஞ்செய்து, 1 இவ்வாறு ஸம்
புகாரணஞ் செய்து, வேறு பவித்திரத்தால் மூட வேண்டும்.

81-81½. கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து நூல் சுற்றி, அங்க
மந்திரங்களால் பூஜித்து, கவசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ
பெருமானிடத்தில், பத்தியால் வணங்கி, இரகடித்தற்காக அந்
தப் பவித்திரத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

வித்திரந்த சாஸ்திரம் குரு இவர்ஜிபு பூஜித்தல்
முதலியன.

82-82½. புஷ்பம் தூபம் முதலியவற்றால் அருச்சிக்கப்
பட்ட வித்திரந்த புஸ்கந்திலும் பவித்திரஞ் சாத்தி குருவின்
பாதங்களின் அருகில் சென்று அன்புடன் பவித்திரத்தைச் சம
ர்ப்பிக்க வேண்டும்.

83-83½. வெளியில் வந்து, ஆசமனஞ் செய்து, கோமயத்
தால் மெழுகப் பெற்ற மூன்று மண்டலங்களில் முறையே பஞ்ச
கவ்யம், சரு, தந்தகாஷ்டம் இவற்றை 2 ஸேவிக்க வேண்டும்.

84-85-85½. பின்னர் ஆசமனம் செய்து 3 மந்திரங்களால்
கவசம் பூட்டிக்கொண்டவனாய், சங்கீதத்தால் சிவபெருமானுக்கு
ஜாகரணத்தை (விழிப்பை)ச் செய்து, பரமேசுவரைச்சிந்தித்துக்
கொண்டு தர்ப்பங்களாலாக்கப்பெற்ற படுக்கையில் புபுஷுவான
வன் நித்திரை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே முமுக்ஷுவும்
தனித் திருநீற்றாலாக்கப் பெற்ற படுக்கையில், உபவாசத்துட
னும் ஒரே மனதுடனும் நித்திரை செய்ய வேண்டும்.

பவித்திர அதிவாஸ விதி முற்றிற்று-

1 இருதய கவச அஸ்திர மந்திரங்களைக் கீழும் மேலுமாக.

2 இசன் விரிவான பொருள் நிர்வாண தீக்ஷாப் பிரகாசனத்தில் பின்
னர்க் கூறப்படுகிறது.

3 ஸகலீகரணம் செய்து திலக்கன் கொண்டு மூன்று ப்ராகாரம் செ
ய்து கொள்ளுசலால் ரகக்ஷ செய்து என்பது பொருள்.

பவித்திர அகிவாஸ தினத்திற்கு மறுநாளில் பவித்திரம் சாத்துதற்கு முன்னர் செய்ய வேண்டுவன.

86-87-88. பின்னர் ஆசாரியர் வைகறையில் எழுந்து, ஸ்நானம் ஸந்த்யோபாஸனை முதலியன செய்து, யாகமண்டபம்சென்று சிவபெருமானை விஸர்ஜனம் செய்யாது 1 பவித்திரங்களை எடுத்து ஈசான திக்கில் செய்யப் பெற்ற மண்டலத்தில் சுத்தமான பாதிரத்தில் வைக்க வேண்டும். அஷ்டபுஷ்பங்களால் சிவபெருமானைப் பூஜித்து விஸர்ஜனஞ் செய்து நிர்மாலியத்தை நீக்க வேண்டும்.

89-89. சுத்தமான பூமியில் முன்போல், காலை உச்சிப் பொழுது ஆகிய காலங்களில் செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களை முடித்து, சூரியன், துவாபாலார், திக்பாலார், 2 சிவகும்பம், வர்த்தாகும்பம், மண்டலம், இஷ்டலிங்கம் இவற்றிலுள்ள சிவபெருமான், அக்கினி ஆகிய இவர்களுக்கும் விசேஷமாக விரிவுடன் நைமித்திக பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

90-901. மத்திரங்களுக்கு ஸாமான்ய விசேஷ தரப்பான்
களைச் செய்து, அஸ்திர மத்திரத்தை உச்சரித்து நூற்றெட்டு
3 ப்ராயச்சித்தாகுதியினையும் செய்து, மெதுவாகப் பூர்ணஹுதி
யையும் கொடுக்க வேண்டும்.

மண்டபத்திலுள்ள தேவர்களுக்கும் பவித்திரம்
சாத்துமுறை.

91-911. குரியனுக்குப் பவித்திரம் சாத்தி, ஆசமனம் சக
வீரணங்களைச் செய்து, துவாரங்கள், 4 துவாரபாலர் முதலியவர்,
திக்பாலர், சிவகுடும்பம், வர்த்தனீ கும்பம் இவற்றிற்கும் பவித்தி
ரஞ் சாத்தவேண்டும்.

1 பஞ்சகவ்யம், சரு, நீங்கலான விரதாங்கங்களையும் கொள்ளவேண்டும்.

2 வாஸ்துப்பிரமன், லக்ஷ்மீ, கணபதி, குரு, மண்டலேசுவரர், இவர்களுக்கும் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

3 கெட்ட ஸ்வபண்கள் நாசமடையும் பொருட்டு என்பது கருத்து.

4 முதலியவர் என்னும் பதத்தால் லக்ஷ்மீ வாஸ்துப்பிரமன் இவர்
களைக் கொள்ள வேண்டும்.

92-92 $\frac{1}{2}$. பின்னர், சிவபெருமானுடைய ஸந்திதியில், தன்னுடைய ஆஸனத்திலமர்ந்து, தனக்குப் பவித்திரஞ் சாத்தித் கொண்டு, கணபதி, வரிசையாயுள்ள குருபரம்பரை இவர்களுக்கும் பவித்திரஞ் சாத்த வேண்டும்.

பரமசிவனுக்குப் பவித்திரம் சாத்து முறை.

93-93½. 1 பின்னர், பவித்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு சிறிது கலசத்தை நோக்கி, 2 காலாறுவாயாகப் சிவபெருமானைச் சந்தித்துக்கொண்டு இவ்வாறு கூறவேண்டும்.

94-95-95½. ஏன் கூலா தூங்குபாடுவ ழட்டிஷ்டம் சீரெக்
விபொள ! கூதா கிஷ்டம் ஸகோஷஷ்டம் ஹுகஜுவன
சிக்ருதடி || தஃஸு கிஷ்டசிக்ருதடி || கூதம் வாஷ்டிலைதடி ||
வவடூ தூநாசகோநா ஸாஹோ வலிகெண்குவிழியா|| (ஒ பகவா
னே! நான் செய்யும் பூஜாவியாபாரத்தில், காலஞ்சிறான உம்மர்ல்
அறியப்பட்ட யாதொரு பூர்த்தியாகாதவனு அனுட்டிக்கப்
பட்ட என்னுடைய கர்மா உண்டோ! அது பூர்த்தியற்றதாக
ஆகட்டும், அக்ஞானம் முதலியவற்றால் ஸம்ஸ்காரத்தை உபே
க்ஷித்துச் செய்யப்பட்டதாகவேனும், அல்லது அனுட்டிக்கப்
படாததாகவேனும் இருக்கிறதாயும், பூஜா ஸம்பந்தமின்றிச்
செய்யப்பட்ட தனது சொந்தக் காரியத்தை உடையதாயும், தன்
லோபம் முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற நன்
ருகச் செய்யப்படாத என்னுடைய கர்மாவானது நன்றாகச்
செய்யப்பட்டதாக ஆகட்டும். சிவபெருமானே ! 3 ஸர்வ வியா
பகமான இந்தப் பவீத்திரத்தால் உம்முடைய இச்சையினால்
எல்லாக் குறைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.)

1 போகாங்கத் திரவியங்களை கிவேதநஞ்செய்த பின்னர்.

2. திருடி, வவம், தீமேவதம், காஷ்டை. கலை, முறையிற்றதம், கழகை, (காழினை) யாமம், அஹோராத்தரம், பகம், மாஸம், ருது, அயனம், ஸம்வத்ஸம், யுகம், மஹந்தரம், சர்பம், மூலாகதர்பம் ஆகிய பதினெண் அவயவங்களை உடைய காலஞ்ரியான என்பது கருத்து.

3 ஆம்மதத்துவ வித்யாதத்துவ சிவதத்துவரூபமாயிருப்பது பற்றி
ஸ்ரீ விநாயகமனப்பட்டது.

96-9612. ஐம் வ-திரய வ-திரய 1 ஐவது ததியசெஸ்ஸு
ராய ஸ்ரீராமா என்று சொல்லிக் கொண்டு மாயை ஈடுகிய தத்
துவங்களை வியாபிக்கிறதாயும், காரணைசுவரரான பிரமனால் இர
ஷ்டிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற ஆகும் தத்துவத்தில் இருக்கும்
செவ்வெருமானுக்கு, பூசலமந்திரத்தை 2 மாயார்த்தமாக உச்சரித்து
ஆகும் பவித்திரஞ் சாத்த வேண்டும்.

97-97½. சுத்த வித்தைமீறாகிய தத்துவங்களை விபாசிக்கிறதாயும், காரணைசுவரான விஷ்ணுவால் இரகசிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள வித்தியாதத்துவத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானுக்கு மூலமந்திரத்தை 3 மகேசுவரதத்துவமீறாக உச்சரித்து வித்தியாபவித்திரம் சாத்த வேண்டும்.

98-98½. பின்னர் சிவதத்துவமீரூன தத்துவங்களை வியாபிக்கிறதாயும், காரணைசுவரான ருத்திரரால் இரகசிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற சிவதத்துவத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானுக்கு, மூலமந்திரத்தைச் 4 சிவதத்துவமீரூக உச்சரித்துச் சிவபயித்திரஞ் சாத்தவேண்டும்.

99-993. நல்ல விரதத்தை உடையவன், காயணைச் சுவராக ளான பிரமன் முதலிய ஐவரால் இரகஷிக்கப்பட்ட எல்லாத் தத் துவங்களிலும் இருப்பவரான சிவபெருமானுக்கு, மூலமந்திரத் தைத் துவாத்சாத்த் மீறிக உச்சரித் து, தங்காவதராக மென் னும் பவீதிரதத்தைச் சாதத் தவெனும்.

1 யாகம், கிருஷ்ணஷ்டமீ முதலிய விரத தினங்கள், கோபயின்மை முதலிய நியமம், என்னும் இவற்றிற்கு ஈசுவரரான சிவபெருமானுக்குத் தன்னை நிவேதனஞ் செய்கிறேன் என்பது மந்திரத்தின் கருத்து.

2 மாயா தத்துவமீறாக வியாபிக்கிறதாயும், தாமரைபோலுள்ள அண்ணங்களில் பிரகாசிக்கிறதாயும் உள்ள ருத்திரரைக் குறிக்கிற, மகாரயீறாக உச்சசரிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

3 ஈசுவர தத்துவமீறாக வியாபிக்கிறதாயும், புருஷநடுவில் பிரகாசிக்கிறதாயும் இருக்கிற ஈசுவரரைக் குறிக்கும் பிந்து ஈறாக உச்சரிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

4. பிரமரத்திரத்தின் முடிவில் பிரகாசிக்கிறதாயும், ஸதாசிவரைக் குறிக்கிறதாயும், அந்த சந்திரன் நிரோதி இவற்றிடன் கூடியதாயுமுள்ள நாத மீரக என்பது பொருள்.

விதி]

பலித்திரஞ் சாத்துமுறை

91

100-100½. மோகூட்டில் விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு, முறையே ஆத்மவிய்யா சிவதத்துவங்களாலும், போகத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு, சிவ விய்யாத்ம தத்துவங்களாலும் பவித்திரம் விகிதப்பட்டிருக்கின்றது.

101-101½. ஆசாரியர், முலம்ந்திரத்தை ஸ்வாஹா சப்தத்தை இறுதியிலுடையதாகவேனும், நம: என்னும் சப்தத்தை இறுதியிலுடையதாகவேனும் உச்சரித்துக்கொண்டு, இந்த எல்லாக் தேவர்களுக்கும் பவித்திரஞ் சாக்தவேண்டும்.

பவித்திரங்கள் சாத்துதற்குரிய மூலமந்திரங்கள்.

103. ஓ ஹோம் சூதததாயிவதபெ சரிவாய ஸூர
ஹா, ஓ ஹோம் விஷ்ணுததாயிவதபெ சரிவாய ஸூரஹா,
ஓ ஹோம் சரிவததாயிவதபெ சரிவாய ஸூரஹா, என்று
சொல்லிக்கொண்டு முறையே மூன்று பவித்திரங்கனையும் சாத்தி,
பின்னர் ஓ ஹோம் ஸவததாயிவதபெ சரிவாயஸூரஹா
என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, கங்காவதாரகமென்னும் பவித்
திரத்தைச் சாத்தவேண்டும்.

சிவபெருமானுக்கு விஞ்ஞாபனஞ் செய்தல்.

1021. அஞ்சலியில் புஷ்பங்களை வைத்துக்கொண்டு, அன் புடன் சிவபெருமானிடம் விக்ஞாபனம் செய்யவேண்டும்.

விஞ்ஞாபனஞ் செய்யுமுறை

103-107. கனக தீவபடிமஞ்ஞாநா ஸ்ரீதஸம் உ
 ராஹரே || சுனஸாரென உபிஞ்ஞாநா டிரஷா க்ஸு வாரசெ
 ஸு || கடுணா நெஸா வாவா க்ஸுதொநாநா மகிடுடி ||
 டிரஷாந் கியாஹ்நம் டிரஷாஹ்நம் யதூதடி || ஜவஹொ
 ராவடிநாஹ்நம் க்ஸுதம் நிதும் டிரா தவ || சுஹுதம் வாசு
 ஹ்நென ததஞ்ஞரய டிரெஸு || ஸுபபிதஸம் ஸு
 ரெஸாந வலிதும் வாவநாஸநடி || க்ஸுபா வலிதிதம் ஸ
 வடி ஜமதாவர ஜஹிடி || வஹ்நம் யநாடி டிரெ வதும்
 வெகஸு யெமதம் || வஹ்நெவதம் ததவடி தவா 22 டிரா
 ஸபிதமாதி தடி ||

சுவரே! ஆசாரமற்றவனாயும் பதிதனாயும் உள்ள என்னை இரக்ஷித்தருளும். இவ்வாறு விஞ்ஞாபனஞ் செய்து, நமஸ்காரம் ஸ்தோத்திரம் இவற்றைச் செய்து சண்டேசுவரரை விஸர்ஜனஞ் செய்யவேண்டும்.

விஞ்ஞாபனம் செய்தபின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன.

131-132-133. பாழுங்கினறு, அல்லது ஜலம் இவற்றில் சண்டரின் நிர்மாலியம் முதலியவற்றைப் போடவேண்டும். இவ்வாறு சண்டேசுவரைப் பூஜித்துச் சாணத்துடன் கூடிய நீரால் பூமியைச் சுத்தஞ்செய்து, 1 சுத்த தேகனாய் இருந்து, சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்து 2 பூஜை செய்யவேண்டும். சிஷ்யன் ஐந்து யோஜனை தூரத்தில் இருந்தபோதிலும், குருவின் ஸந்நிதியிலேயே பவித்திர கர்மாவை இந்த முறைப்படி செய்ய வேண்டும். சிஷ்யன் விரும்பிய பயனை அடைகிறான். இந்த எல்லாக் கர்மாக்களும் திகைப்பெற்ற ஆதி சைவர்களுக்குச் சிவபெருமானால் கூறப்பட்டது.

134. பரோபகாரம் செய்வதை ஸ்வபாவமாக உடையவரான பூரீ சோமசுப்புவால் க்ரியாகாண்டகர்மாவஸீ என்னும் நூலில் பவித்திர விதி கூறப்பட்டது.

ஆகச் சுலோகம் 482.

3 தமந்பூஜா விதி

மருக்கொழுந்தின் முன் வரலாகும், அதனால் பூஜை செய்வதின் இன்றியமைமையும்.

1. முற்காலத்தில் சிவபெருமானுடைய 4 கோபத்திலிருந்து தமனர் என்னும் பெயருடைய பைரவர் உண்டானார். அந்

1 பஞ்சகவ்யப்ராசனஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து. இந்தச் சமயத்தில் சிஷ்யன் சிவரும்பம் வர்த்தனீ கும்பம் இவற்றின் தீர்த்தத்தால் அவயிருத ஸ்காந்தைச் செய்யவேண்டும்.

2 தினம்போல் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

3 தமனம் என்பது மருக்கொழுந்து.

4 அடிக்கடி நேரும் தேவாசுபயுத்தத்தால் உலகம் காசமடைவதே சிவபெருமானுடைய கோபத்திற்குக் காரணம்.

தப் பைரவரால், எல்லாத் தேவர்களும், மிக்க பலமுள்ள அசுரர்களும் அடக்கப்பட்டனர்.

2-3-4. பின்னர், சந்தோஷமுடையவரான சிவபெருமானால், தமனரென்னும் பைரவர் “நீ பூமியில் செடியாகத் தோன்றுக. நீ அந்தச் செடி சரீரத்தை அடைந்து, என்னுடைய அனுபோகத்திற்காக ஆகப்போகிறாய். எவர்கள், தேவரான என்னை உன்னுடைய தளிர் முதலியவற்றால் பூஜிக்கின்றனரோ, அவர்கள் உன்னுடைய அனுக்கிரஹத்தால் மேலான ஸ்தானத்தை அடையப் போகின்றனர். எந்த மனிதர்கள், மருக்கொழுந்தாலாகிய பர்வோத்ஸவத்தைச் செய்கிறார்களில்லையோ, அவர்களுடைய சித்திரை மாஸத்திற் செய்த பூஜாபலமானது என்னால் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது,” என்று கூறப்பட்டார்.

5. இந்தத்தமன பூஜையானது, ஸ்வச்சந்தபைரவ மென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டதாயினும், 1 ஸமானமாய் இருப்பதால், இந்த வித்தார்த சாஸ்திரத்திலும் உபயோகப்படுகிறது.

6. ஸப்தமீ, அல்லது த்ரயோதசியில், தமனச் செடியின் பக்கத்திற் சென்று, அதை அஸ்திர மந்திரத்தால் சுத்தி செய்து ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் பூஜிக்கவேண்டும்.

7-7½. பின்னர், மந்திரத்தை அறிந்தவன் ஹரபூலாஹஸ்க்ரு வஹியீவஹ | ஸிவகாபடம் ஸஃ-ஹிஸ்யுநெ கவ்யூ-வலி ஸிவாஜ்யா | இ-ள், பரமேசுவருடைய அதுக்கிரஹத்திலிருந்துமுண்டான ஓ தமன! நீ இங்கு ஸாந்திய முடையவனாக இரு. சிவகாரியத்தைக் குறித்து சிவாஞ்ஞாயால் கொண்டு போதற்குரியவனாக இருக்கிறாய்” என்ற இந்த ஈசுவர வாக்கியத்தால் தமனச்செடியை உஸம்போதனஞ்செய்யவேண்டும்.

8-9-9½. இவ்வாறு தமனச்செடியை அழைத்து, ஸம்ரக்ஷணஞ்செய்து, வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும். வீடு தூரத்தில் இருந்தால் மிருத்துடன் சேர்த்து வேரோடு அதை எடுத்து,

1 புராணம் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் இருப்பதால் என்பது கருத்து.

2. ஸம்போதனமாவது- அழைத்தல்.

மண்ணால் நிரம்பப் பெற்ற பாத்திரத்தில் மீண்டும் நட்டு நீரால் நனைத்து, வித்வானுவன் முன் கூறப்பட்ட முறையாக விட்டிலும் ஆமந்திரணம் (அழைத்தலை) செய்யலாம்.

அதிவாஸ விதி.

10-11. சாயங்கால ஸமயமானது வந்தவுடன் அதிவாஸம் செய்யவேண்டும். ஸ்நானம் முதலிய ஸத்கர்மாக்களை முடித்து, யாகத்திரவியங்களைக் கொணர்ந்து, 1 முறைப்படி சூரியன் 2 சங்கரர், அக்கினி, இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

விரதாங்கத் திரவியங்களை நிவேதனம் செய்யும் முறை.

12. தேவதேவரான பரமேசுவரருக்கு மேற்குத் திசையில், மிருத்திகைபுடன் தமனச் செடியின் வேரை, ஸத்யோஜாத மந்திரத்தாலேனும் இருதய மந்திரத்தாலேனும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

13. வடக்குத் திசையில், தமனச்செடியின் தண்டு, நெல்லிக் கனி, இவற்றை வாமதேவ மந்திரத்தாலேனும், சிகாமந்திரத்தாலேனும், ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். தெற்குத் திசையில், திருநீற்றையும், தமனச்செடியின் இலையையும், சிகாமந்திரத்தாலேனும், அகோரமந்திரத்தாலேனும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

14. கிழக்குத் திசையில், தமனச்செடியின் பூவுடன், தந்த காஷ்டத்தை, தத்புருஷ மந்திரத்தாலேனும், கவசமந்திரத்தாலேனும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஈசான திசையில், தமனச்செடியின் பழத்தை, சந்தனத்துடன் மூலமந்திரத்தாலேனும், காயத் திரியாலேனும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

1 இத்தத்தமனேத்ஸவத்திலும், மண்டப பூஜை, துவார பூஜை, துவாரபாலர் பூஜை, திப்பாலர் பூஜை, சிவஹஸ்தஞ் செய்தல் முதலியன முன் போல் செய்யப்படல்வேண்டும்.

2 சங்கரர் என்னும் பதத்தால் குப்பத்திலுள்ள சிவபெருமான், மண்டலத்திலுள்ள சிவபெருமான், தன்னுடைய இஷ்டலிங்கத்திலுள்ள சிவபெருமான் ஆகிய மூவர்களையும் கொள்ளவேண்டும். இவர்களைப் பூஜித்த பின்னர், மருக்கொழுந்திற்கு அதிவாஸதினத்தில் ஸம்பாத ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

கந்த தமநஞ் சாத்துதல்.

15. புஷ்பம் அக்ஷதை இவற்றுடன், 1 ஐந்து அங்கங்களை யுடைய தமனத்தை அஞ்சலியில் வைத்துக்கொண்டு, உலகராத்ரான சிவபெருமானிடத்தில் தமனஞ் சாத்துதலைப்பற்றி விஞ்ஞாபனம் செய்யவேண்டும்.

16. சூக்ஷ்மதொழிலிஷ்டெவஸ பூசகஃகாஷ்டெயா பூஷோர் கதபுஷுணு யயாரூஹம் வகுணபு வவபு தவாஃஃ ஐயா || இ-ள். தேவர்களுக்கு ஈசனான சிவபெருமானே! பிரபுவே! விடியற்காலத்தில் என்னால் அழைக்கப்பட்டவராக இருக்கிறீர். திரவியங்கள் கிடைத்தற்குத் தக்கவாறு செய்யவேண்டிய இந்தத் தமனேத்ஸவமானது உம்முடைய ஆணையால் பரிபூர்ணமாக இருக்கட்டும்."

17. இவ்வாறு விஞ்ஞாபனஞ் செய்து, சிவபெருமானுடைய சிரசில் மூலமந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்சலியைச்சேர்த்து, ஜபம் 2 முதலியவற்றை செய்யவேண்டும்.

சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட எஞ்சிய தமநங்களை இரகுகித்தல்.

18. எஞ்சிய தமனங்களைப் 3 பாத்திரத்தில் வைத்து, வேறு பாத்திரத்தால் அதனை மூடி, பனித்திர விதியிற் கூறப்பட்டபடி கவசமந்திரத்தால் அவருண்டனஞ் செய்யவேண்டும்.

18½- இவ்வாறு இரகுகிக்கப்பட்டவையாகச் செய்து 4 சிவபெருமானிடத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரகுகித்த பின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன.

19-19½. ஹவிஸ் அன்னத்தைப் புசிக்கவேண்டும். காற்றைப் புசிப்பவனாகவேனும் இருக்கலாம். சிவபெருமானுடைய

1 வேர், தண்டு, இலை, புஷ்பம், பழம், ஆகிய ஐந்தும் ஐந்து அங்கங்களாகும்.

2 முதலியவற்றை என்னும் பதத்தால் பிரதகிணம் கமஸ்காரம் இவற்றைக்கொள்ள வேண்டும்.

3 முன்போல் மூங்கில் முதலியவற்றாலாகப் பெற்ற பாத்திரத்தில் என்பது கருத்து.

4* கலசத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானிடத்தில் என்பது கருத்து.

காரியம் இவை நேரும்பொழுதும், நித்திய விதியைக் குறைத்த லானது தோஷத்தைச் செய்யமாட்டாது.

3. 1 கிரஹஸ்தர் பிரம்மசாரி ஆகிய இருவர்களும், பிராயச் சித்தத்தை இரண்டு விதமாக அனுட்டிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு விதங்களும் காமனையுடன் செய்தல், 2 காமனையிலாது செய்தல் என்னும் வேறுபாட்டால் இரண்டு விதங்களாகக் கூறப் பட்டன.

4 காமனையிலாமற் செய்யப்படும் பாபத்தைக் காட்டி லும், காமனையாற் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு, இரட்டிப்பான பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். கிரஹஸ்தனிலும் நைஷ்டிக னிடத்தில் பிராயச்சித்தமானது இரட்டிப்பாக அறியத் தக்கது.

5. என்பது வயது முற்றுப்பெற்ற கிழவர்களும், பதினை ந்து வயதுள்ள பாலர்களும், பெண்களும், நோயால் துன்புற்றவர் களும், பாதிப் பிராயச்சித்தத்திற்குரியராகின்றனர்.

6. அவர்கள் விஷயத்திலும், சிரமத்தை அறிந்து பிராயச் சித்தத்தைக் காற்பாகமாகக் கற்பிக்கவேண்டும். கடோரமான காரியத்தைத் தாமாகச் செய்வதற்குச் சக்தி முதலிய குணங்களை யுடையராகாராதலால் என்க.

7. இடம், காலம், வயது, திறமை, ஜாதி, பக்தி, கிரியைக ளின் முறை இவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து பிராயச்சித்தம் விதிக்க வேண்டும். நோயாளியிடத்தில் உபவாஸத்தை விதிக்கக்கூடாது.

8. பிராயச்சித்தத்தை அனுட்டிக்க இயலாதவனுடைய பிராயச்சித்தமானது, பிதா சகோதரர் முதலிய பந்துக்களால் பிரித்துச் செய்யத் தக்கது. பந்துக்களல்லாத மற்ற ஜனங் களால் இரட்டிப்பாகச் செய்யத்தக்கது.

1 கிரஹஸ்தர் என்னும் பதத்தால் கிரஹஸ்தனுடன் வாஹஸ்தனை யும், பிரம்மசாரி என்னும் பதத்தால் பிரம்மசாரியுடன் 'ஸந்தியாவியையும் கொள்ளவேண்டும்.

2 அறியாமை, திருட்டுப்பயம், அரபயம், இவற்றால் செய்யப்படும் காரி யம் அகாமனையாகச் செய்யப்படும் காரியமாகும். இதற்கு மாறபாடாகவுள் ளது காமனையாகச் செய்யப்படும் காரியமாகும்.

9. வேதங்களில் எவ்வாறு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, சிஷ்டாசாரத்தில் எவ்வாறு காணப்பட்டிருக்கின்றதோ, ஆசிரியர் களால் எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்வாறு தம்மு டைய சித்தாந்தத்திற்கு விரோதப்படாமல், வேதம் முதலிய ஸாமான்ய சாஸ்திரங்களைக் 1 கடந்து செல்லவேண்டும்.

10-11-11½. 2 சந்திரோபராகம், காமியஸித்தி, பிரதோஷ காலம், சிவராத்திரி, இவையல்லாத ஏனைய காலங்களில், இரவில், போகத்தில் விருப்பமுள்ளவன் சிவ பூஜை, தானம், இவற்றை விலக்கவேண்டும். மறதியால் பூஜைசெய்தால் நூற்றெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவனு க்குச் சிவ பூஜையானது எக்காலத்திலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை.

அனுட்டான லோபத்திற்குப் பிராயச்சித்தம்.

12-12½. ஒருகால ஸந்தியோபாஸனை லோபத்தை அடைந் தால் ஸந்தியோஜாத மந்திரத்தை நூறுமுறை ஜபிக்கவேண்டும். மூன்று காலங்களிற் செய்யவேண்டிய ஸந்தியோபாஸனைகள் லோ பத்தை அடைந்தால், மூன்றுமடங்கு அதிகமாக (மூன்னூறு முறை) ஜபிக்கவேண்டும். ஸந்தியோபாஸனையானது காமனையால் லோபத்தை அடைந்தால் உபவாஸத்துடன் இரட்டிப்பாக ஜபி க்க வேண்டும்.

பூஜாலோபத்திற்குப் பிராயச்சித்தம்.

13-14:15-15½. ஒருகாலபூஜை அகாமனையால் லோபத்தை அடைந்தால், அகோர மந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண் டும். ஒரு காலத்திலேனும், இரண்டு காலங்களிலேனும், மூன்று காலங்களிலேனும், அர்த்த ராத்திரியிலேனும், காமனையால் கர்ம லோபம் ஏற்பட்டால், மூன் கூறப்பட்டபடி உபவாஸமிருந்து அகோர மந்திரத்தை இரண்டாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். மூன்றுகாலபூஜை உள்ளவர்களுக்கும், ஒருகாலபூஜை உள்ளவர்க ளுக்கும், பிராயச்சித்தம் சமமாகும். குறைவாகவும் அதிகமாக வும் அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

1 சித்தாந்த சாஸ்திரத்திற்கு விரோதப்பட்ட இடத்தில் கடந்து என் பது கருத்து. 2 உபராகம் — கிரகணம்.

16-17.17. 1 இரண்டாவது தினம் முதற்கொண்டு பூஜா லோபம் ஏற்பட்டால் ஆயிரம் அகோரமந்திரத்தையும், நாடோறும் முன்னுரால் அதிகமாகச் செய்து ஜபிக்கவேண்டும். ஒரு 2 பக்ஷம் பூஜாலோபம் ஏற்பட்டால் இருபதாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலும் பூஜாலோபம் ஏற்பட்டால் ஒரு வருஷம் வரை ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் இருபதாயிரத்தால்திகமாகச் செய்து ஜபிக்கவேண்டும்.

சிவலிங்கத்திற்குத் தோஷங்கள் ஏற்படிவ் பிராயச்சித்தம்

18-19.19. தன்னுடைய இஷ்டலிங்கமானது 3 நமுவிப்போனாலும், 4 நசித்துப்போனாலும், முற்றிலும் 5 பொசுக்கப்பட்டாலும், 6 அபஹரிக்கப்பட்டாலும், காகம், நாய், குரங்கு, மூஷகம். (எலி) முதலியவற்றால் கொண்டுபோகப்பட்டாலும், லக்ஷம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபித்து, விதிப்படி வேறு லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தலால் சத்தி உண்டாம். பீடத்திற்கும் இவ்வாறே சத்தி உண்டாகும்.

1 வித்தாந்தசேகரத்தில், "இரண்டாவது தினம் முதற்கொண்டு பூஜை லோபத்தை அடைந்தால் ஒவ்வொரு நாளும் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரத்துடன் முன்னுரை அதிகமாக்கி ஜபிக்கவேண்டும். ஒரு பக்ஷம் பூஜாலோபத்தை அடைந்தால், இருபதினாயிரம் முறை ஜபிக்க வேண்டும், ஒரு மாதம் பூஜாலோபம் ஏற்பட்டால், முப்பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அதற்கு மேல் ஒரு வருஷம் வரை மாதந்தோறும் முப்பதினாயிரத்தால் அதிகமாக்கி ஜபிக்கவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்கு மேலும் பூஜாலோபம் ஏற்பட்டால், மீண்டும் தீக்ஷயாலேயே சத்தியுண்டாகும்"மென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 பிறதூல்களை அனுஸரித்து வஷ்டுவாஜாயா: என்பதை வக்ஷவாஜாயா: என்று திருத்தி மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

3 தேசக்குழப்பம் உண்டான காலத்தில் லிங்கத்தையிருப்பதற்காக யாதானாமோரிடத்தில் வைத்துப் பின்னர் இன்ன இடத்தில் லிங்கத்தை வைத்தோமென்று தெரியாமல் நமுவிப்போனாலும் என்பது கருத்து.

4 கல் செங்கல் முதலியன விழுந்து நசித்துப்போனாலுமென்பது கருத்து, 5. 37-வது சுலோகத்தில் சிறிது பொசுக்கப்பட்டதற்குப் பிராயச்சித்தம் கூறப்போகிறபடியால் இங்கு முற்றிலும் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

6. திருடர் முதலியவர்களால் என்பது கருத்து.

20-21-21. லிங்கமானது அலைக்கப்பட்டால், அகோரமந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். மேல் கீழ் மாயுதலாகச் சுற்றப்பட்டால், அகோர மந்திரத்தை இரண்டாயிரமுறை ஜபித்தலால் சத்தி உண்டாகும். பீடத்தின் 1 குழியினின்று லிங்கம் நழுவினால், அகோர மந்திரத்தை லக்ஷம் முறை ஜபித்தலால் சத்தி உண்டாகும். லிங்கமானது மூன்று நான்கு முறை அலைக்கப்பட்டால், அகோரமந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபித்தலால் சத்தி உண்டாகும். ஸ்ரபண கலசம் முதலியன நன்றாகத் தாக்கப்பட்டால், இருபதினாயிரம் முறை அகோர மந்திர ஜபத்தால் சத்தி உண்டாகும். அவை மெதுவாகத் தாக்கப்பட்டால் பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபித்தலால் சத்தி உண்டாகும்.

22-22. லிங்கமானது 2 பற்றுக்கோடியில் விழுந்தால், ஒவ்வொரு ஓட்டை அளவு தூரத்திற்கு அகோரமந்திரத்தைப் பதினாயிரம் வீதம் ஜபிக்கவேண்டும். பற்றுக்கோடல்லாத இடத்தில் விழுந்தால் இருபதினாயிரம் வீதம் அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வைக் கற்பிக்கவேண்டும்.

23-23. எப்பொழுது லிங்கமானது அகாமனியால் ஒரு புருஷப்ரமானத்திலிருந்து நழுவி முழுதும் உடைந்து சிதறி விட்டதோ, அப்பொழுது அதற்குப் பிராயச்சித்தங்கிடையாது.

24-24. பிராயச்சித்தங்கிடையாது என்பதற்குப் பொருள் இது. லிங்கமானது உடைந்தால் பெரிதும் பாவமுண்டாகும். ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் ஒருபொழுதும் மறதியானது செய்யத்தக்கதன்று.

25-25. அகோரமந்திரத்தினும் மகாபாவங்களைப் போக்கக் கூடிய மந்திரம் வேறு கிடையாது. ஆகையால் மஹாபாவங்களை

1 அனேகம் முறை அலைதல், மேலும் கீழுமாகப் புரளுதல், இவை முதலியவற்றாலும், அஷ்டபந்தனம் ஜீர்ணமாகப் போதலாலும், பீடத்தின் குழியினின்று லிங்கம் நழுவினால் என்பது கருத்து.

2 பற்றுக்கோடு—உலோகங்களினாலாவது மரத்தினாலாவது செய்யப்பட்ட ஆசனம்.

கள் நசிக்கும் பொருட்டு அகோரமந்திரத்தை மூன்று லக்ஷம் ஜபிக்கவேண்டும்.

26-26½. எப்பொழுது லிங்கமானது காமனையால் உடைந்து நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறிவிட்டதோ, அப்பொழுது அதற்குப் பிராயச்சித்தம் கிடையாது. இக்கூற்று உண்மை.

27-27½. லிங்கமானது காலால் தீண்டப்பட்டாலும், தாண்டப்பட்டாலும், அகோர மந்திரத்தை இருபதினாயிரம் முறை ஜபிக்க வேண்டும். காலில் சம்பந்தித்த 1 ஜலத்தால் தீண்டப்பட்டால், பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

28-28½. லிங்கமானது கோழையால் கெடுக்கப்பட்டால் அகோர மந்திரத்தை முப்பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். கோழை நீரால் கெடுக்கப்பட்டால் அகோரமந்திரத்தைப் 2 பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

29. மூத்திரத்துடன் கூடிய நீரால் லிங்கமானது பரிசிக்கப்பட்டால் முப்பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

30. உதிரம், மூத்திரம், தூரஸ்திரியின் ரக்தம், இந்திரியம், இவற்றுல் லிங்கத்திற்கு அசுத்தி உண்டானால், யீம்பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவற்றுடன் கூடிய நீரால் லிங்கத்திற்குப் பரிசம் நேரிட்டால், யீம்பதினாயிரம் எண்ணில் கால் பங்கு குறைத்து ஜபிக்கவேண்டும்.

31. லிங்கமானது விஷ்ட்டையால் (மலத்தால்) பரிசிக்கப்பட்டால், அகோரமந்திரத்தை லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். மலத்துடன் கூடிய நீரால் பரிசிக்கப்பட்டால், லக்ஷம் எண்ணில்

1 வாடிமொஜஸுஷெ எனும் பாடத்தைக்கொண்டால்

“கால்களில் சம்பந்தித்த பூமியால் லிங்கமானதுபடியப்பட்டால் என்னும் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.”

2 இருபதினாயிரம் என்று வரித்தாந்த சேகரம் அசுத்திய விசுவம் முதலிய துல்களிற் காணப்படுகிறது.

கால்பங்கு குறைவாக ஜபிக்கவேண்டும். லிங்கமானது நிர்மாலியம் கிடங்கில் விழுந்தாலும், இவ்வாறே ஜபிக்கச் சந்தியுண்டாகும்.

32-33. லிங்கமானது மலக்கிடங்கில் விழுந்தால், அகோர மந்திரத்தை ஒன்றரை லக்ஷம் ஜபிக்கவேண்டும். லிங்கமானது சிவநிக்ஷயற்ற வேதியர் 1 முதலாயினரால் பரிசிக்கப்பட்டால் முறையே, நூறு இருநூறு முன்னூறு நானூறு என்னும் முறையாக அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். நட்டுவன் செம்படவன் முதலியவர்களால் லிங்கமானது பரிசிக்கப்பட்டால் அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

34-35. லிங்கமானது காகம் முதலியவற்றால் பரிசிக்கப்பட்டால், இருபதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். சண்டாளன் முதலியவர்களால் லிங்கமானது பார்க்கப்பட்டால், அகோரமந்திரத்தை யீம்பதினாயிரம் முறை ஜபிக்க வேண்டும். சண்டாளர் முதலியவர்களால் லிங்கமானது தொடப்பட்டால், லக்ஷம் அகோரமந்திர ஜபத்தால் அசுத்தி உண்டாகும். வாமமாரக்கம் தக்ஷிணமாரக்கங்களை 2 அனுசரிப்பவர்களால், லிங்கமானது பரிசிக்கப்பட்டால், அகோரமந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

36. நல்ல ஸாந்தித்யம் இருக்கும் வரை லிங்கத்தைச் சலனஞ் செய்யக்கூடாது. ஸ்திரமான லிங்கத்தைப் 3 பிடுங்கி அதையே ஸ்தாபித்தால், அகோர மந்திரத்தை லக்ஷம் முறை ஜபிக்க வேண்டும்.

37-38. லிங்கமானது எப்பொழுது அங்கங்களற்றதாகவேனும், அக்கினியால் எரிக்கப்பட்டு எஞ்சியதால் கார்த்தியற்றதாகவேனும், சண்டாளர் முதலியவர்களால் ஸௌனிக்கப்பட்டதாகவேனும், பயங்கரமான கிடங்கு முதலியவற்றில் விழுந்ததாகவேனும்,

1 முதலாயினரால் என்னும் பதத்தால் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் இவர்களைக் கொள்ளவேண்டும்.

2 காவலர், பைரவர், மஹாவிரதர், பாசபதர் ஆகிய மதஸ்தர்களால் என்பது கருத்து.

3 தேச கோபம் உண்டாகும் காலத்தில் இராக்ஷிப்பதற்காக லிங்கத்தைப் பிடுங்கி என்பது கருத்து.

அரசர் முதலியோரால் அபஹரிக்கப்பட்டதாகவேண்டும் பவிக்கின்றதோ, அப்பொழுது அந்த லிங்கத்தை நீக்கிவிட வேண்டும். லக்ஷம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபித்து, வேறு லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தலால் சுத்தியை அடைகிறான்.

சிவாக்கினி அணைந்தால் பிராயச்சித்தம்.

39-40. சிவாக்கினியானது அணைந்தால், மூன்று நாட்கள் உபவாஸமிருந்து, 1 பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஹோமமானது லோபத்தை அடைந்தால், நித்திய கர்மம் லோபத்தை அடைந்தால் எந்தப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டுமோ, அதே பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். சிவாக்கினியானது அணைந்து பின்னர் ரக்ஷிக்கப்பட்டால், அந்தத் தோஷம் நிவிர்த்தியடையும் பொருட்டு ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து அகோரமந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

41. மூன்று காலங்களிலும் ஸந்தியோபாஸனையை உரிய காலங்களில் செய்யத் தவறினவன், பஞ்சபரஹ்மஷ்டங்கமாகிய ஸம்ஹிதாமந்திரத்தை மூன்று முறை ஜபித்தலாற் சுத்தியை அடைகிறான். ஜலஸ்நானம் செய்யாதவனும் இவ்வாறே ஜபிக்கவேண்டும்.

42. பர்வாக்களில் சிவபெருமான், குரு, அக்கினி, இவர்களை அன்புடன் பூஜிக்காமலிருந்தாலும், பவி சமர்ப்பிக்காமலிருந்தாலும், மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

43. 2 விரதம், 3 கிரியைகள், 4 நியமம், இவற்றை அனுட்டிக்காவிட்டால், சிவகாயத்திரியை நூற்றெட்டு முறை ஜபித்தலாற் சுத்தியை அடைகிறான்.

1 ஜவெஹஸஹ ஸ்ரானி என்ற பாடத்தை விடுத்து வுஜ வெதிஸஹஸ்ரானி என்பதாகப் பாடத்தைக் கொண்டால் மூவாயிரம் முறை என்பதாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

2 கிருஷ்ணஷ்டமி முதலிய விரததினங்கள் என்பது கருத்து-

3 பிரதக்ஷினம் எமஸ்காரம் முதலிய கிரியைகள்-

4 தானாகக் கற்பித்துக்கொண்ட எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்து திருத்தல் வெற்றிலை உட்கொள்ளாதிருத்தல் முதலிய நியமம்.

44. சதுர்த்தசி முதலிய பர்வதினங்களில் நித்திய பூஜை லோபத்தை அடைந்தால், சிவபெருமானால் நான்கு மடங்கு அதிகமாகப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

45. ஆஷாடம் முதலிய மூன்று மாதங்களில் தைவ வசத்தால் பவித்திரஞ்சாத்தாமலிருந்தால், அகோரமந்திரத்தை இரண்டு லக்ஷம் ஜபித்து சாந்திராயண விரதத்தை அனுட்டிக்க வேண்டும்.

46. பூஜாபாத்திரமானது கீழே விழுந்தால், அகோரமந்திரத்தை இருநூறு முறையும், உடைந்துபோனால் ஆயிரம் முறையும், உருண்டுபோனால் ஐநூறு முறையும், ஜபித்தலாற் சுத்தி உண்டாகிறது.

47. உருத்திராக்கமாலுக்குத் 1 தோஷம் ஸம்பவித்தால் லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். பின்னர்ச் சிவாகமங்களில் விசேஷமாகக் காணப்பட்டப் பிராயச்சித்தம் (எம்மால்) கூறப்படுகிறது.

48. புதிய 2 நூலானது அறுந்துபோனால், அகோரமந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். நூல் ஜீர்ணமாகப் போனாலும், கையிலிருந்து நழுவினாலும், அகோரமந்திரத்தை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

49. கையிலிருந்து நழுவின ருத்ராக்ஷமாலையொன்றுள்ள நீரால் கழுவ வேண்டும். நூறு முறை காயத்திரியை ஜபித்தலாற் சுத்தி உண்டாகும். இந்த விதியானது 3 எங்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

50. கண்டைக்கு (மணிக்கு)த் தோஷம் ஸம்பவித்தால், லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தில் எட்டில் ஒரு பங்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆகமங்களை

1. 20-வது சுலோகத்திற்குரிய லிங்கதோஷங்கள் ருத்ராக்ஷமாலுக்கு ஸம்பவித்தால் என்பது கருத்து.

2 ருத்திராக்ஷத்தைக் கோக்கும் கயூருனது என்பது பொருள்.

3. லவ-குத்ரா என்னும் பதத்தை லவிகுத்ரா என்பதாகப் பாடப்பேதத்தை அனுசரித்துக் கொள்ளின் "சூரியனால்" என்ற பொருளைக் கொள்.

அறிந்தவர்களுக்குச் சிவபெருமானால் பிராயச்சித்தமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது.

51. பிடம் முதலிய பூஜாபதார்த்தங்களைக் காலாற் சிறிது பரிசித்தால், அகோரமந்திரத்தை இருநூறு முறை ஜபிக்க வேண்டும். காமனையால் பரிசித்தால் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்க வேண்டும்.

52. குழந்தைகள், ஸ்திரீகள், கிழவர், நோயாளிகள் ஆகிய இவர்கள் ஸதாசிவரிடத்தில் அன்புடையவர்களாயின், காற்பங்கு பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்.

53. சிவபெருமான் ஒருவரிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட சித்தத்தை 1 உடையவர்களுக்கும் (யோகிகளுக்கும்) ஆசாரியர்களுக்கும் எப்பொழுதும் உலக வியவகாரத்திற்காகப் பிராயச்சித்தம் கூறப்பட்டது.

54. ரோமம், மாம்ஸம், எலும்பு, புழு முதலியவற்றால் கெடுக்கப்பட்ட ரைவேத்தியத்தைக் காமனையால் நிவேதனஞ் செய்தால், அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அகாமனையால் நிவேதனஞ் செய்தால் நூறுமுறை ஜபிக்க வேண்டும்.

55. நாடோறும் செய்யப்படும் ரைவேத்தியத்தின் அளவு குறைந்தால், அகோரமந்திரத்தை இருநூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். சிவபெருமானுக்கு பிராணிகளின் 2 அங்கத்துடன் கூடிய தூபத்தைச் சமர்ப்பித்தால் ஈசானமந்திரத்தை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

56. குரு, சிவபெருமான், சிவாகமம், இவர்களைக் காலால் அகாமனையால் பரிசித்தால், அகோரமந்திரத்தை இருபதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். காமனையால் பரிசித்தால் ஆறு பங்கு அதிகமாக ஜபிக்கவேண்டும்.

1 யோகிகளுக்குப் பாப சம்பந்தம் நேரிடாதாயினும் உலக வியவகாரத்திற்காகக் கூறப்பட்டது.

2 தூபத்திரவியத்தில் அறியாது கலந்திருந்த ஈ, எலும்பு, முதலிய பிராணிகளின் அங்மென்பது கருத்து.

57. சிவபெருமான், குரு, சண்டர், இவர்களின் ஆணையமீறினால், அகோரமந்திரத்தை லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட திரவியங்களை அனுபவித்தால் லக்ஷத்தில் கால்பங்கு குறைவாக அகோர மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

58. சண்டத்திரவியமாகிய நிர்மாலயத்தைப் பக்ஷித்தால் அகோரமந்திரத்தை லக்ஷ முறை ஜபித்தலாற் சுத்தி அடைகிறான். சண்டருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்த நிர்மாலயத்தைத் தானஞ் செய்தல், பக்ஷித்தலுடன் ஒக்கும். உபேக்ஷித்தால் மீம்பதினாயிரம் முறை அகோரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

59. அல்லது, நிர்மாலயத்தை அகாமனையால் பக்ஷித்தால் பஞ்சப்பிரமமந்திரத்தை ஆபிரத்துமூன்றுமுறை ஜபிக்கவேண்டும். காமனையால் பக்ஷித்தால் நிக்ஷபால் சுத்தி உண்டாகும்.

60. நிர்மாலயத்தைத் தாண்டினால், அகோரமந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். நிர்மாலயத்தைத் தொடுத்தலானது நிர்மாலயத்தைத் தாண்டினாலுடன் ஒக்கும். நிர்மாலயத்தை உண்ணாதல் 1 வீர்ப்பை செய்தல் இவை சமமாகும்.

61. தேவஸ்வம், தேவத்திரவியம், ரைவேத்தியம், நிவேதிதம், சண்டத்திரவியம், நிர்மாலயம் என நிர்மாலயம் ஆய வகையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

62-63. சிவபெருமானுடைய கிராமம் முதலியன தேவஸ்வமெனவும், ஆடை முதலியன தேவத்திரவியமெனவும், சிவபெருமானுக்குக் 2 கற்பிக்கப்பட்டது ரைவேத்தியமெனவும், சிவபெருமானுடைய 3 உச்சிஷ்டம் நிவேதிதமெனவும், சண்டருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது சண்டத்திரவியமெனவும், வெளியில் போடப்பட்டவை நிர்மாலயமெனவும் கூறப்படும். பிண்டிகை

1 நிர்மாலயத்தை வீற்றால், உண்டால் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

2 பாகஞ் செய்யப்பட்டதென்பது கருத்து.

3 சூக்குமரூபமான ரஸம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, எஞ்சியிருக்கும் தூல ரூபமான பொருள்கள்! உச்சிஷ்டமெனப்பட்டன.

யில் (பிடத்தில்) பற்றிய நிர்மாலியத்தை ஆலயத்திற்கு வெளியிற் றான் விஸர்ஜனஞ் செய்யவேண்டும்.

64-65. நிர்மாலியத்தைப் பிறருக்குக் கொடுத்தலால் நரியா கவும், (தான்) பசுதித்தலால் யானையாகவும் ஜனிக்கிறான். நிர்மா லியத்தைத் தாண்டினால் காரியத்தின் லித்திக்கு ஹானிஉண்டா கும். நிர்மாலியத்தின் வாசனையை முகந்தால் செந்நாயாக ஜனிக் கிறான். நிர்மாலியத்தை முறைப்படி தகனஞ் செய்யாவிட்டால் சண்டாளனாகவும் விற்றால் வேடனாகவும் பிறப்பான். நிர்மாலி யத்தைத் தொட்டால் பெண் தன்மை உண்டாகிறது. சந்தேக மில்லை.

66. யாதொன்று நிர்மாலியத்தால் பரிசிக்கப்பட்டதோ அத னுடனாவது, நிர்மாலியத்தைப் புசிக்கிறவனுடனாவது, தொடுதல், தாண்டிதல், புசித்தல், இவை நேந்தால், நிர்மாலியத்தைத்தொடு தல் தாண்டிதல் புசித்தற்குக் கூறப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தில் கால் பங்கு குறைவாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

67. லிங்கம் முதலியவற்றின் கர்ப்பக் கிருகங்களில், மறதி யால் சந்தனம் முதலியன, (பிறிதொன்றன்) தொடர்ச்சியால் தொடப்பட்டால் நிர்மாலியத்திற்குக்கூறிய பிராயச்சித்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கைச் செய்யவேண்டும்.

68. குரு பரம்பரை, லித்தார்த சாஸ்திரம், நாகம், அக்கினி, இருடிகள், அம்பாள், யக்ஷர்கள், ஏழு மாதாக்கள், ஆகிய இவர் களுக்கு நிவேதிதமானவை, 1 ஸகலலிங்கத்திற்கு நிவேதிதமான வை நிர்மாலிய மாகாதவாறுபோல நிர்மாலியமாகா.

69. இரத்தினம் சுவர்ணம் முதலியவற்றாலாகிய லிங்கங்களி லும், சலலிங்கம், சித்திரலிங்கம், க்ஷணிகலிங்கம், குருபரம்பரை 2 வியாக்கியான நிமித்தமான ப்ரதிமைகள் இவைகளிலும் நிவே திதமானவை நிர்மாலியமாகமாட்டா.

70. பூஜை செய்யும்பொழுது, அன்னம், தூபம், முதலிய வற்றின் வாசனையும், தீபத்தின் பிரகாசமும், நதிப்பிரவாகத்

1 நடராஜபுஷ்பமுதலிய உருவத்திருமேனிகள், ஸகலலிங்கமெனப்படும்,

2 இன்னபொருளையுடையதென்று காட்டக் கூடிய நடராஜபுஷ்ப முத் தலிய திருமேனிகள்,

தால் வரும் நிர்மாலியமும், ஒருபொழுதும் தோஷத்தைச் செய்யா.

71. சலலிங்கமேனும், அசல லிங்கமேனும், ஜீர்ணமானவு டன் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டால், நான்காவது கர்மாவரையில் [சண்டேசுவரரைக் கற்பிக்கும் வரை) நிர்மாலிய தோஷம் கிடை யாது.

72-73. புசிப்பதற்காகக் கற்பிக்கப்பட்ட பத்திரம், புஷ் பம், பழம், ஜலம், அன்னம், பானகம் முதலியன, மருந்து ஆகிய இவற்றைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதனஞ் செய்யாமல் புசிக்கக் கூடாது. நிவேதனம் செய்யாமல் புசிப்பவன் பிராயச்சித்தத்துக் குரியவனுக் பவிப்பான். சிவமந்திரத்தை நூற்றெட்டு முறை ஜபித்தாலும் சிவபூஜையாலும் சுத்தி அடைகிறான்.

74. தேவதைகளின் பிரதிட்டைகளிலும், 1 தடாகம், உத் தியானவனம், பர்வதினங்கள் இவற்றிலும் போஜனம் செய்தால் ஈசானமந்திரத்தை ஐந்துமுறை ஜபித்தலால் சுத்தி அடைகிறான்.

75. 2 பும்ஸவனத்திலும், (அந்தக்கிரியை நடக்கிற வீட்டி லும், சதுர்த்தி தினத்திலும் போஜனஞ்செய்தால், வாமதேவ மந் திரத்தை நூறுமுறை ஜபிக்கவேண்டும். ஸபிண்டகரணம், ஏகோத் திஷ்டம், இவை நடக்கும் விடுகளில் புசித்தால், அகோமந்திரத் தை முன்னூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

76. 3 கணர்களின் அன்னம், 4 கணையின் அன்னம், ஸர்யாஸியின் அன்னம், புருஷன் இறந்த பின் சோரஸ்திரீயிடத்

1 அசித்திய விசுவஸாதாக்கியம் என்னும் ஆகமத்தில், “**பேஷதா நாஃ பூகிஷாஸு தடாகாராபியோஸ்யா**” என்றிருக்கிறது. இவ்வாறு பாடத்தைக் கொண்டால் ‘தேவதைகளின் பிரதிஷ்டை, தடாகம் உத்தியானவனம் இவற்றின் பிரதிஷ்டை ஆகிய இவற்றில்’ எனப் பொருள்கொள்க.

2 கர்ப்பாதானம், வீமந்தம், முதலியவற்றையும் கொள்ளவேண்டும்.

3 பசுக்கள் சுவர்ணம் முதலியவற்றைத் திருடியும், பிராமணரின் சொத்தைஅபஹரித்தும் ஜீவனம் செய்கிற பிராமணர் கணர் எனப்படுவர்.

4 பரத்தா இறந்துபோன பின்னர், திருட்டுத்தனத்தால் உண்டாகிய கர்ப்பத்தைப் போக்குகிறவன் கணகை எனப்படுவன்.

தில் உண்டானவரின் அன்னம், இவற்றை உண்டால், சாந்திராயண விரதத்தை அதுமடிக்கவேண்டும்.

77. பாகயக்கும் முதலிய யாகங்கள், கோதானம், செளளம், விவாஹம், விரதங்கள் ஆகியவைகளில் தனக்குச் சமமான ஒழுக்கம் ஜாதி இவற்றை உடையவர்களின் அன்னத்தை உண்ணுபவன் தோஷத்தை அடையமாட்டான்.

78. 1 திசை பெற்ற எவன், போஜனத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு, எந்த வர்ணத்தினரின் அன்னத்தை உண்ணவில்லை யோ அவன் 2 அந்த ஜாதிக்கு அதிதேவதையாகிய மந்திரத்தையும், தன் ஜாதிக்கு அதிதேவதையாகிய மந்திரத்தையும், ஒரே முறை 3 ஜபித்துச் செய்து அடைகிறான்.

79. கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், ஆகிய இவர்களின் அன்னத்தைப் பிராமணர் புசித்தால் சத்தியின்பொருட்டு முன் கூறிய ஜபத்தின் முறையுடன் ஒன்று இரண்டு மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

80. ஜீர்ணலிங்கத்தினிடத்தில் அபிஷேகம், பூஜை, ஜபம், ஹோமம் இவற்றை விளக்கவேண்டும். ஜீர்ணலிங்கத்தைக் கண்டால், ஸ்நாநஞ்செய்து சிவகாயத்திரியை நூற்றெட்டு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

81. உச்சிஷ்டத்தை உடைய திசைபெற்ற ஸமானஜாதியான எவனால், திசை பெற்ற ஸமான ஜாதியான எவன் 4 உச்சிஷ்டத்தால் பரிசுக்கப்பட்டானோ, அவன் ஆசமனஞ் செய்து,

1 திசைபெற்ற எவன் போஜனத்திற்கு அழைக்கப்படாமல் எந்த வர்ணத்தினரின் அன்னத்தை உண்ணுகிறானோ என்னும் பொருளும் கொள்ளலாம்.

2 கூறப்போகும் 89-வது சுலோகத்தில் இதன் விளக்கத்தைக்காண்க

3 நூற்றெட்டு முறை ஜபித்து என்பதுபொருள்.

4 உச்சிஷ்டத்தால் பரிசுக்கப்பட்டவுடன் போஜனத்தை நீக்கி என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். காலோத்சரத்திலும் “எல்லா ஸமான ஜாதியருக்குள் உச்சிஷ்ட வ்பரிசம் நேர்தால் போஜனத்தை நீக்கி ஆசமனஞ் செய்து தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

82. திசை உடைய ஸமானஜாதியான அவன் திசை பெறாதவனால் பரிசுக்கப்பட்டால், ஸ்நானம் செய்து ஆசமனம் செய்து இருநூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். தனக்கு 1 நெருங்கிய ஜாதியான திசையுடையவர்களால் பரிசுக்கப்பட்டால், அவ்வாறே இருநூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். திசை பெறாத நெருங்கிய ஜாதியால் பரிசுக்கப்பட்டால் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

83. பிராமணனாவன், வைசியர் சூத்திரர்களைத் தொட்டால் முறையே இரண்டு மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருந்து, அவனுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தையும், தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தையும், ஒரே பிரயோகத்தில் 2 முறையே ஜபிக்கவேண்டும்.

84. கூத்திரியனாவன், சூத்திரஸ்பர்சம் ஏற்பட்டால், இரண்டு நாட்கள் உபவாஸமிருந்து, தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தையும், அவனுடைய ஜாதிக்கு அதிதேவதையான மந்திரத்தையும், ஜபிக்கவேண்டும். அதிசூழிதர்களான 3 இவர்களைத் தொட்டால் முன் கூறப்பட்ட மந்திரத்தை இரண்டுமடங்கு அதிகமாக ஜபிக்கவேண்டும்.

85. 4 கூத்திரியர், பிராமணரைப் பரிசுத்தால் கால்பங்கு குறைவாகவும், வைசியர் அரைப்பங்கு குறைவாகவும், சூத்திரர்

1 பிராமணருக்குக் கூத்திரியரும், கூத்திரியருக்கு வைசியரும், வைசியருக்குச் சூத்திரரும் நெருங்கிய ஜாதியராவர்.

2 நானூறு எண் முதலாக என்பது பொருள்.

3 பிராமணருக்கு கூத்திரியர் நீங்கலாகக் கூறப்பட்ட வைசியர் சூத்திரர்களையும், கூத்திரியருக்கு வைசியர் நீங்கலாகக் கூறப்பட்ட சூத்திரரையும், இவர்களை என்னும் பதத்தால் கொள்ளவேண்டும்.

4 பிராமணருக்கு திசை பெற்ற பிராமண ஜாதியரின் பரிசம் நேர்தால் நூறு முறையும், அதிசூழிதர்களான பிராமண ஜாதியரின் பரிசம் நேர்தால் இருநூறு முறையும் ஜபிக்கவேண்டுமென்று யாதொரு பிராயச்சித்தம் கூறப்பட்டதோ, அந்தப் பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கு குறைவாக (அதாவது திசை பெற்ற பிராமணரின் பரிசுவிஷயத்தில் எழுபத்தைத் தும், திசை பெறாத பிராமணரின் பரிசுவிஷயத்தில் நூறு

முக்கால்பங்கு குறைவாகவும், அதே பிராயச்சித்தத்தை அனுட்டிக்கவேண்டும்.

86. சூத்திரன், கூத்திரியரைப் பரிசித்தால் கூத்திரியருக்குக் கூறப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தில் பாதியைப் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தி அடைகிறான், வித்வானாவன் வேறிடத்தும் இவ்வாறே ஆலோசித்துப் பிராயச்சித்தத்தைக் கூறவேண்டும்.

87. வண்ணன் முதலிய கீழ் ஜாதியருடன் பரிசம் நேரிட்டால் மனிதனாவன் மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருந்து, தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிகேவதையான மந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபித்தால் சுத்தி அடைகிறான்.

88. சண்டாளனுடைய பரிசம் நேரிட்டால், அகோரமந்திரத்தை முப்பதினாயிரம் முறை ஜபித்து கிருச்சிரத்தை அனுட்டித்தால் எல்லாப் பாவங்களையும் நாசஞ் செய்கிறான்.

89. பிராமணர் முதலிய நான்கு ஜாதியரிடத்தில் தப்புருஷமந்திரம், அகோரமந்திரம், வாமதேவமந்திரம், ஸ்த்யோஜாத மந்திரம் ஆகிய மந்திரங்கள் (முறையே) ஜாதிகளுக்கு அதிகேவதைகளாக இருக்கின்றன. அகோரமந்திரம் ஈசானமந்திரம் ஆகிய இவை எல்லோருக்கும் பொதுவாகும்.

90. தன்னுடைய ஜாதியின் உச்சிட்டத்தைப் புசித்தால் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். தனக்கு நெருங்கிய ஜாதியின் உச்சிட்டத்தைப் புசித்தால் தன்னுடைய ஜாதிக்கு அதிகேவதையான மந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

91. வைசியர், சூத்திரர் ஆகிய இவர்களின் உச்சிட்டத்தைப் பிராமணர் புசித்தால், முறையே இரண்டு மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். அவ்வாறே அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஹம்பதுமாக) கூத்திரியர், பிராமணரை பரிசித்தால் ஜபிக்க வேண்டும், வைசியர்கள், திகைப்பெற்ற பிராமணரைப் பரிசித்தால் ஐம்பது முறையும், திகைப்பெறாத பிராமணரைப் பரிசித்தால் நூறு முறையும் ஜபிக்கவேண்டும். சூத்திரர், திகைப்பெற்ற பிராமணரை ஸ்பரிசித்தால் இருபத்தைந்து முறையும், திகைப்பெறாத பிராமணரை ஸ்பரிசித்தால் ஐம்பது முறையும் ஜபிக்கவேண்டுமென்பது இந்தச் சுலோகத்தின் பொருள்.

92. பிறத்தல் இறத்தலாகிய இருவகைகளால் நேரிடும் சூதகமுள்ளவரின் அன்னத்தைப் புசித்தால், உபவாஸமிருந்து வாமதேவ மந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபித்தால் சுத்தி அடைகிறான். காமனையால் புசித்தால் இந்தப் பிராயச்சித்தத்தை இரண்டுபங்கு அதிகமாகச் செய்யவேண்டும்.

93. தனக்குச் சம்பந்தமாகவுள்ள அந்தச் சூதகர்களின் அன்னத்தை புசித்தால், அகோரமந்திரத்தை, ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். காமனையால் புசித்தால் மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருந்து இரண்டுபங்கு அதிகமாக ஜபிக்கவேண்டும்.

94. 1 காரு, தாலிகள், அரசர், இவர்களுக்குச் சூதகம் கிடையாது. தனிமையாக ஆக்கப்பெற்ற பாகத்தைப் புசிக்கும் நிர்வாண திகைப்பெற்றவர்களுக்கும் அந்தச் சூதகம் கிடையாது.

95. மீன், நண்டு, சிறு 2 சங்கம், நகம், சோவி இவற்றைப் புசித்தாலும், 3 புதிய ஜலத்தை அருந்தினாலும், உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்வியத்தை அருந்துதலால் சுத்தி அடைகிறான்.

96. அருந்தி எஞ்சிய நீரை மந்தியால் எவன் அருந்துவானோ, அவன் ஒரு இரவு உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்வியமருந்துவதாய் சுத்தி அடைகிறான்.

97. ஜலத்தை அருந்தும்பொழுது, அந்த ஜலம் அன்னத்தில் சம்பந்தித்து, அந்த அன்னத்தை உண்ணுபவன், அகோர மந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபித்துப் பஞ்சகவ்விய மருந்துவதாய் சுத்தி அடைகிறான்.

98. போஜனம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது, சூதஸ்தானத்திலிருந்து மலம் நழுவினாலும், இந்திரியம் நழுவினாலும், செளசம் ஸ்நானம் இவற்றைச் செய்து 4 இரண்டு முறை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். போஜனஞ் செய்யாமல் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

1 கம்மாள், சேணியர், காபிதன், வண்ணன் ஆகிய இவர்களை, காரு என்னும் பதத்தால் கொன்ன வேண்டும்.

2 சங்கம்போலுள்ள கூடா சங்கு என்பது பொருள்.

3 புதிதான கிணற்றிலிருந்து உண்டான ஜலம் என்பது பொருள்.

4 செளசஸ்நானஞ் செய்த பின்னர் ஒரு ஆசமனமும், மீண்டும் ஸ்நானஞ் செய்த பின்னர் ஒரு ஆசமனமும் செய்யவேண்டும்.

99. ஜலத்தை அருந்திய பின்னரும், அன்னத்தை உண்ட பின்னரும், முத்திர விஸர்ஜனஞ் செய்த பின்னரும், ஆச மனஞ் செய்யவில்லையாயின் உபவாஸமிருந்து, ஆயிரம் முறை அகோர மந்திரத்தை ஜபித்து, பஞ்சகவ்விய மருந்துவதாம் சத்தி அடைகுகுன்.

100. பூணூலின்றி ஜலத்தை அருந்துவானேயானால், அல்லது போஜனஞ் செய்வானேயானால், அப்பொழுது உபவாஸமிருந்து, அகோரமந்திரத்தை ஆயிரம் முறை ஜபித்து பஞ்சகவ்வியத்தை அருந்த வேண்டும்.

101. எல்லா ஸாங்கரியங்களிலும், சித்த சத்திக்குக் காரணமான அகோரமந்திரத்தை, சித்தத்திற்குக் 2 தெளிவு உண்டாகும் வரை ஜபிக்கவேண்டும்.

102. சாஸ்திரவாதியை அதிகாரமிக்காமல் நாடோறும் எவன் சிவாகமங்களை அப்யயனம் செய்கிறானோ, அவன் எல்லாப் பாவங்களையும் சூரியன் இருட் கூட்டத்தை (நாசஞ்செய்வது) போல் நாசஞ் செய்குகுன்.

103. பிராயச்சித்த ஜபத்தில் ஒவ்வொரு பத்தாயிரத்துக்கும் இரண்டு உபவாசங்கள் அனுட்டிக்க வேண்டும். பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இருபதில் ஒரு பங்கு அபிஷேக கலசங்கள் வைத்து ஜபிக்கவேண்டும்.

104. பிராயச்சித்தம் முடியும் வரை பூமியில் படுப்பவனாகவும், பிரமசாரியாகவும், எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யாதவனாகவும், உண்மை உரைப்பவனாகவும், இரவில் ஹவிஸ்ஸைப் புசிப்பவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பஞ்சகவ்வியஞ் சேகரிக்கு முறை

105. நடு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, ஆகிய திக்குக்களிலுள்ள ஐந்து கோஷ்டங்களிலும், சிவ தத்துவம், ஸதா

1 பூஜை பிரதிட்டை போஜனம் முதலியவைகளில் நேரும் கலப்புத் தோஷங்களில் என்பது கருத்து.

2 மிகச் சிறிய தோஷங்களுக்குப் பத்து முதல் நூறு வரையும், சிறிய தோஷங்களுக்கு இருநூறு முதல் ஆயிரம் வரையும், பெரிய தோஷங்களுக்கு லக்ஷம் வரையும், ஜபிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

சிவதத்துவம், வித்தியா தத்துவம், காலதத்துவம், புருஷதத்துவம் ஆகிய தத்துவங்களை முறையே நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

106. சுபாதிஷ்ட பாத்திரம், ஈசார்தபாத்ரம், தேஜோவத் பாத்திரம், அமிருதாத்மகபாத்திரம், இரத்னோதக பாத்திரம், என்னும் ஐந்து பாத்திரங்களையும் வைக்கவேண்டும்.

107. மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, நடு ஆகிய திக்குக்களிலிருக்கும் பாத்திரங்களில், முறையே கோமயம், கோஜலம், நெய், தயிர், பால் இவ்வவற்றையும் இடவேண்டும்.

108. கோமயம் முதலியவற்றை, முறையே ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், சத்புருஷம், ஈசானம் ஆகிய மந்திரங்களால் மந்தரிக்கவேண்டும். (கோமயத்தை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் ஐந்து முறையும், கோஜலத்தை வாமதேவ மந்திரத்தால் நான்கு முறையும், நெய்யை அகோர மந்திரத்தால் மூன்று முறையும், தயிரை தத்புருட மந்திரத்தால் இரண்டு முறையும், பால் ஈசான மந்திரத்தால் ஒரு முறையும், தர்ப்பை முஷ்டியால் தொட்டு அபிமந்திரணஞ் செய்யவேண்டும்.)

109. கோமயத்தை கோஜலத்திலும், கோஜலத்தை நெய்யிலும், நெய்யைத் தயிரிலும், தயிரைப்பாலிலும், மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சேர்த்து, அவற்றோடு குசோதகத்தை, காயத்ரியாலேனும் ஸம்ஹிதா மந்திரத்தாலேனும் சேர்க்கவேண்டும்.

110. 111. மஹாபாபங்களைப் போக்கக்கூடிய பஞ்சகவ்வியம் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. கோமயம் பாதிப்பெருவிரல் அளவுள்ளதாகவும், கோமூத்திரம் ஒரு பலநிறையுள்ளதாகவும், நெய் இரண்டு பல நிறையுள்ளதாகவும், தயிர் மூன்று பல நிறையுள்ளதாகவும், பால் ஐந்து பல நிறையுள்ளதாகவும், குசோதகம் ஒரு பல நிறையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

112. கரு நிறமுள்ள பசுவினிடமிருந்து கோமயத்தையும், நீல நிறமுடைய பசுவினிடமிருந்து கோஜலத்தையும், கபில நிறமுடைய (கோரோசனை போலுள்ள நிறமுடைய) பசுவினிடமிருந்து நெய்யையும், வெண்நிறமுடைய பசுவினிடமிருந்து தயிரையும், தாம்பிர நிறமுடைய பசுவினிடமிருந்து பாலையும் கிரகிக்கவேண்டும்.

113. எல்லா நிறமுடைய பசுக்கள் கிடையாவிடில், கபில நிறமுடைய ஒரு பசுவே சிலாகிக்கப்படுகிறது. சுவர்ணம், வெள்ளி, இலை, தாம்பிரம் ஆகியவற்றாலாக்கப் பெற்ற பாத்திரம் மங்களத்தைத் தரக் கூடியது.

114. பஞ்சகவ்வியம் சேகரிக்கும் முறையால் இப்பஞ்சகவ்வியம் சிவகர்ச்சமென்று கூறப்பட்டது. ஒரே பாத்திரத்திற் சேர்க்கப்பட்டதாயும், நூற்றெட்டு முறை மூலமந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்றதாயும் இருக்கிற பஞ்சகவ்வியத்தை அருந்த வேண்டும்.

115. ஜவலிக்கப் பெற்ற காட்டுத் தீயானது, பஞ்சக்கூட்டத்தைப் போல், சிவகர்ச்சமானது (பஞ்சகவ்வியமானது) மிகப் பெரிய பாவங்களையும் விரைவில் பொசுக்குகிறது.

116. சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டவாறு, வித்துவானானவன் பிராயச்சித்தத்தைக் கூறவேண்டும். ஆசாரியன் குறைவாகவேனும், அதிகமாகவேனும், பிராயச்சித்தத்தை விதித்தலால் நரகத்தை அடைவான்.

117. கிரியாகாண்டக்ரமாவளி என்னும் நூலில் ஸ்ரீ சோமசம்புவால் பிராயச்சித்த விதியானது பெரிய சக்தியையுடையதாயினும் சுருக்கிக் கூறப்பெற்றது.

ஆகச் சுலோகம் 627.

பிராயச்சித்த விதி முற்றிற்று.

ஸமயதிஷ்டாவிதி.

1. பின்னர், போகம் மோட்சம் இவற்றை அடைவதற்காக, திஷ்டா சொருபத்தின் விளக்கமானது, ஆகமங்களை அனுசரித்து அறிவிற்குத் தக்கவாறு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது.

திஷ்டயின் சொருபம்.

2. எதனால் மலம் மாயை முதலிய பாசங்கட்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, எதனால் சிஷ்யனிடத்து ஞானமுமுண்டாகின்றதோ, அது திஷ்டையெனக் கூறப்படுகின்றது.

திஷ்டையாலறுக்கிரகிக்கப்படும் ஆன்மாக்களின் வகை.

3. விஞ்ஞானகலர் என்று ஒரு கூட்டத்தாரும், இரண்டாவது பிரளயாகலர் என்றும், முன்றாவது சகலர் என்றும் இவ்வாறு அறுக்கிரகிக்கப்படும் ஆன்மாக்கள் சித்தார்த சாஸ்திரத்தில் மூன்று வகையாகக் கொள்ளப்பட்டன.

4. அவர்களுள் முதலாவது கூறப்பட்ட விஞ்ஞானகலர், ஆணவமலம் ஒன்றுடன் மாத்திரம் கூடியவர். பிரளயாகலர் ஆணவமலம் கன்மமலம் இவற்றுடன் கூடியவர். ஸகலர் (மேலே, கூறப்பட்ட இரண்டு மலங்களுடன்) கலை முதல் பூமியீருகிய தத்துவங்களுடனும் (மாயையுடனும்) கூடியவர்.

திஷ்டயின் பேதம்.

5. திஷ்டையானது, நிராதார திஷ்ட ஸாதாரதிஷ்ட என்று இருவகைப்படும். கூறப்பட்ட ஆன்மவர்க்கங்களுள் முதல் இருவர்க்கங்களுக்கு நிராதார திஷ்டையும், ஸகலருக்கு ஸாதாரதிஷ்டயும் கொள்ளப்பட்டன.

6. ஆசாரியரை அதிட்டிக்காமல், பரமேசுவராலேயே, தீவிரமான சத்திநிபாதத்தால் எந்தத் திஷ்டையானது செய்யப்படுகிறதோ, அது நிராதார திஷ்ட என்று கூறப்பட்டது.

7. சிவபெருமான், ஆசாரியருடைய சரீரத்தை அதிஷ்டித்து, மந்தம் தீவிரம் முதலிய வேறுபாடுடைய சத்திநிபாதத்தால் எந்தத்திஷ்டையைச் செய்கிறாரோ, அது ஸாதாரதிஷ்ட என்று கூறப்படுகின்றது.

8. இந்த ஸாதாரதிஷ்டையானது, ஸபீஜம், நிர்ப்பீஜம், ஸாதிகாரை, நிரதிகாரை, என்று நான்கு விதமாகக் கூறப்பட்டது. இந்தத் திஷ்டையானது இனி கிரமமாகக் கூறப்படுகிறது.

9. ஸமயம் ஆசாரம் இவற்றுடன் கூடியதாக ஸபீஜதிஷ்ட மனிதர்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. நிர்ப்பீஜதிஷ்டையோவென்றால் ஸமயம் ஆசாரம் என்னும் இவையின்றி 1 சக்தியற்றவர்களுக்குக் கூறப்படுகிறது.

1 பெண்கள் குழந்தைகள் இவர்களுக்கு என்பது கருத்து.

10. நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் ஆகிய கர்மங்களில் எவனுக்கு அதிகாரியாயிருக்கும் தன்மை இருக்கின்றதோ, அவனுக்கு ஸாதிகாரதிகை ஸித்திக்கும். ஆதலால் ஸாதகர் ஆசாரியர் இவர்களுக்கு ஸாதிகார திகை ஸித்திக்கிறது.

11. நிர்ப்பிஜதிகை பெற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறே சமய திகை விசேஷதிகை உடையவர்களுக்கும் நித்திய கர்மங்களில் மாத்திரம் அதிகாரியாயிருக்கும் தன்மை பெறப்படுவது கொண்டு, நிரதிகார திகை ஸித்திக்கிறது.

12. 13. இரண்டுவிதமான சாதிகாரம் நிரதிகாரமென்னும் இரத்த திகையானது, தனித்தனி கிரியாவதி ஞானவதி என்னும் இரண்டு ரூபங்களாக விளங்குகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று குண்டமண்டலங்களை முன்னிட்டு கிரியைகளை உடையது. மற்றொன்று மனோவியாபாரத்தால் மாத்திரம் எந்தத் திகை சித்திக்கிறதோ அந்த ஞானவதி திகை ரூபமாகவுள்ளது. இவ்வாறு அதிகாரம் பெற்ற ஆசாரியரால் திகையானது செய்விக்கப்படுகிறது.

ஆசாரிய இலக்கணம்.

14. அந்த ஆசாரியர் நல்ல 1 தேசத்தில் பிறந்தவராகவும், அழகானவடிவத்தை உடையவராகவும், ஆகமங்களைக் கேட்டல் 2 நல்ல ஸ்வபாவம் இவற்றையுடையவராகவும், 3 ஞானம் ஒழுக்கம் 4 குணம் இவற்றுடன் கூடியவராகவும், பொறுமையுள்ளவராகவும், சுத்தமான சித்தத்தை உடையவராகவும், உத்தமராகவும் இருக்கவேண்டும்.

1 "இயற்கையாகவே கிருஷ்ணஸாரமிருங்கன் எந்த இடத்தில் சஞ்சரிக்கின்றனவோ, தேவர்கள் இருக்கின்றார்களோ, வேதங்களும் இருக்கின்றனவோ, அந்தத் தேசத்தை ஆர்யாவர்த்தம் என்று பண்டிதர்கள் கூறுகின்றனர். அந்தத் தேசத்தில் நல்ல குலத்தில் பிறந்த ஆசாரியன் சாஸ்திரங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவன்:

2 துஷ்டத்தனம் முதலியன இல்லாதிருத்தல்.

3 ஞானமாவது தத்துவங்களின் ஞானம்.

4 குணமாவது ஸாத்விக குணம். அதாவது "ஞானம், ஸத்தியம், தயை, தைரியம், விரயம், ஸ்திரமாயிருக்கும் தன்மை ஆகிய இவை ஸாத்விக குணமாகும். இந்தக் குணங்கள் செயற்கையால் உண்டாகக் கூடியன" என்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

சிஷ்ய இலக்கணம்.

15. நல்லதேசத்தில் உதித்தவனாயும், நல்ல ஸ்வபாவம், குணங்கள் (ஸாத்விக குணங்கள்) ஒழுக்கம், குருபக்தி இவற்றுடன் கூடினவனாயும், சிவத்யானமுள்ளவனாயும், விரக்தயுமுள்ள சிஷ்யன் சிலாதிக்கப்படுகிறான்.

துவாரபாலபூஜை முதலியன.

16-17. பின்னர் இரண்டு ஸத்திகளிலும் செய்யவேண்டிய கர்மாக்களைச் செய்த ஆசாரியர், தாமரைபோன்ற கையில் சாமான்யார்க்கயத்தை ஏந்தி, துவாரபூஜை துவாரபாலர் பூஜை இவற்றைச் செய்து, விக்கனங்களைப் போக்கி, உதும்பரத்தில் (நடையில) அஸ்திரத்தை நியாஸஞ் செய்து, தன்னுடைய ஆஸனத்திலமர்ந்து, முன் கூறப்பட்டபடி பூத சக்தி அந்தரியாகம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

18-19. எள்ளு, அரிசி வெண்கடுகு, தர்ப்பம், அறுகுதனி, யவம் என்னும் தான்யம், பால், ஜலம், இவற்றுடன் கூடியதாக விசேஷார்க்கயத்தைக் கற்பித்து, பின்னர் அந்த ஜலத்தினால் திரவியசத்தி செய்து, நெற்றியில் பொட்டிட்டு, தனக்கும் தன்னுடைய இருதயத்தில் ஆசனத்துடன் கூடிய சிவபெருமானுக்கும் பூஜை செய்து, மந்திரசக்தி செய்து, விங்கத்திற்குக் கிழக்குத் திசையில் பஞ்சகவ்வியத்தையும் கற்பிக்கவேண்டும்.

20-21. பொரி, சந்தனம், வெண்கடுகு, திருநீறு, அறுகு, அக்ஷதை, தர்ப்பம் ஆகிய விகிரத்திரவியங்களையேனும், தனிப் பொரிகளையேனும், ஏழு முறை அஸ்திரமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டவையாகவும், அஸ்திர ஜலத்தால் புரோக்ஷிக்கப்பட்டவையாகவும், கவசமந்திரத்தால் அவருண்டனஞ் செய்யப்பட்டவையாகவும் செய்து, இவற்றைப் பலவித ஆயுதங்களின் சொரூபங்களாகவும், விக்கனக் கூட்டத்தைப் போக்குபவையாகவும், பாவிக்கவேண்டும்.

22. முப்பத்தாறு தர்ப்பங்களைக் கொண்டு ஓட்டை அளவாகச் செய்யப்பட்டதாயும், உத்தமமாயுமிருக்கும் ஞானகட்குருபமான வேணியை (பின்னலை) பாசுபதாஸ்திரத்தால் ஏழு முறை ஜபிக்கப் பெற்றதாகச் செய்க.

23. தன்னிடத்தில் ஸிருஷ்டிக்காமமாக இஷ்டமான அக்ஷராவை நியாஸஞ் செய்து, நிஷ்கரான சிவபெருமானையும் நிர்வசித்து “ஸிவோ஽ஹம்” (சிவம் நான்) என்று பாவனை செய்யவேண்டும்.

24. மூலமந்திரத்தால் மந்திரிக்கப் பெற்ற வெண்மையான தலைப்பாகையை சிரஸில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தன் தேகத்தை சந்தனம், ஆடை, ஆபரணம் இவற்றால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

25. தன்னுடைய வலது கையில் சந்தனத்தால் மண்டலத்தைச் செய்யவேண்டும். இந்த மண்டலத்தில் விதிப்படி சிவபெருமானை அருச்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வது சிவஹஸ்தமாகும்.

26. பிரகாசிக்கிற அந்தச் சிவஹஸ்தத்தைத் தன்னுடைய சிரஸில் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து நியஸித்துத் தன்னைச் சிவபெருமானினும் வேறுபடாத கருத்தராகப் பாவிக்கவேண்டும்.

27-28. அது எவ்வாறெனில், மண்டலத்தில் கர்மஸாஸ்தியாயும், கலசத்தில் யாகத்தை இரக்ஷிப்பவராயும், அக்கினியில் ஹோமத்திற்குப் பற்றுக்கோடாயும், சிஷ்யனிடத்தில் பாசத்தை விடுவிப்பவராயும், தன்னிடத்தில் அனுக்கிரகிப்பவராயும், இவ்வாறு ஐந்து பற்றுக்கோடுகளையுடைய யாதொரு சிவபெருமானுண்டோ, அவரே நான் என்ற மிக ஸ்திரமான கொள்கையை ஆசாரியர் கொள்ளவேண்டும்.

29-29½. ஞான கடத்தைக் கையிலேந்தி, நிருருதி திக்கில் வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, அரீக்யஜலம், பஞ்சகவ்ஷியம் இவற்றால் யாகக்கருஹத்தைப் புரோகசித்து, நிரீக்ஷணம் முதல் சதுஷ்பதமீருள ஸம்ஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கவேண்டும்.

30-30½. அந்த யாகக்கருஹத்தில் இறைக்கும் திரவியங்களை இறைத்து, தர்ப்பங்களாலாக்கிய கூர்ச்சியால் (கோலால்) ஒருங்கு சேர்க்கவேண்டும். ஒருங்கு சேர்க்கப்பெற்ற அவற்றை, ஈசான திக்கில் வர்த்தனிக்கு ஆஸனமாதற்குக் கற்பிக்கவேண்டும்.

31. நிருருதி திக்கில் வாஸ்துப்பிரமணியும், மேற்கு வாயிலின் வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள கும்பத்தில் லக்ஷ்மியையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

32. நல்ல முகத்தையுடையவளாயும், இரத்தினங்களால் யாகக் கருஹத்தை நிரப்புகிறவளாயும், லக்ஷ்மியைத் தியானித்து, ஆவாஹனஞ் செய்து, இருதய மந்திரத்தாலருச்சித்து, யாகமண்டப சொரூபியாகத் தியானிக்கவேண்டும்.

33-34. பின்னர், 1 இரத்தினங்கள், 2 ஓஷதிகள், இவற்றுடன்கூடிய திர்த்தத்தால் நிரம்பப்பெற்றதாயும், சந்தனம் பூசப்பெற்றதாயும், மார்தளிர்களை முகத்தில் உடையதாயும் 3 பிரணவத்துடன் சலாஸனபூஜைசெய்யப்பெற்றதாயும், ஈசான திக்கில் 4 எல்லாக் தான்யங்களுக்கு மேல் இருக்கிறதாயும், மேற்கு முகமாய் இருப்பதாயும், ஆடை சவரணம் இவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாயும் இருக்கிற கலசத்தில் சிவபெருமானை ஸங்கமாகப் பூசிக்கவேண்டும்.

35. கும்பத்தின் வலது பக்கத்தில் 5 சமீபத்தில் இருப்பதாயும், மேற்கு முகமாய் இருப்பதாயும், நல்ல இலக்ஷணமுடையதாயும், 6 லிம்மாசனத்தின் மீது வீற்றிருப்பதாயும், அஸ்திர சொரூபியாயுமிருக்கிற வர்த்தனியை பாசபதாஸ்திரத்தால்பூஜிக்க வேண்டும்.

1 மாணிக்கம், இத்திரநீலம், வைரேயம், பவனம், நல்முத்த, வஜ்ரமணி, புஷ்பராகம், ஸ்படிகம், மாகதப்பச்சைக்கல் ஆகிய ஒன்பது இரத்தினங்கள் என்பது கருத்து.

2 சீதேவியார்செங்கமுரீர், ஒரிஸைத்தாமரை, குமிழ், நறுமுறுக்கை, விஷ்ணுத்ராந்தி ஆகிய ஐந்து ஐந்து ஓஷதிகள் ஆகும்.

3 ௨௦ ஹாஃ வுஷ்டலாஸநாய ௩3½ என்று பூசிக்கப் பெற்றதாயும்.

4 என்னு, கடுகு, பயறு, உழுத்து, மொச்சை, கொன்னு, செல் முதலியன எல்லாத் தான்யங்களாகும்.

5 சிவகும்பம் வர்த்தனீகும்பம் இவற்றின் இடையில், இடைவெளி ஒரு முஷ்டி அளவு இருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

6 ௨௦ ஹாஃ வலிஃஹாஸநாய ௩3½ என்று வர்த்தனியின் சீதே பூஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

அதன் பின், அந்த மூலமந்திரஜபத்தில் பத்தில் 1 ஒரு பங்கு ஜபித்து வர்த்தனியினிடத்தில் (அந்த ஜபத்தை) நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு “பயேஹ் ஸுபயதெந் ஹவந 8வ8நி ருடா ருக்ஷணீயம் ஜமஹாய ஸவபுரவரக்யாயா” இன் “எல்லா யாகங்களிலும் சிரேஷ்டராயும், உலகங்களுக்கு நாதராயும் உள்ள ஒ பகவானே! செய்யப்பட்ட முயற்சியை உடையவரான உம்மால் இந்த யாகக் கிருஹமானது இரக்ஷிக்கத் தக்கது” இவ்வாறு இரக்ஷித்தலை அறிவிக்க வேண்டும்.

மண்டலேசுவர பூஜை.

46-46½. பிரணவாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், நான்கு கைகளை உடையவராயும் இருக்கிற விநாயகரை, 2 வாயுதிக்கில் பூஜித்து, சந்தனத்துடன் கூடிய நீரால் செய்யப்பெற்ற மண்டலத்தின் நடுவில் ஸ்தண்டிலேசுவரரை முன் கூறப்பெற்ற முறையாக விரிவாய்ப் பூஜிக்கவேண்டும்.

47. 3 உத்தரவுபெற்று, மந்திரங்களுக்குத் 4 திருப்தி செய்தற் பொருட்டு, அர்க்யபாத்திரத்துடன் குண்டத்தின் சமீபத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

48-49. விதிப்படி குண்டத்தின் அருகில் அமர்ந்து, இடது பக்கத்தில் அர்க்யம் சந்தனம் நெய் முதலியவற்றையும், வலது பக்கத்தில் சமித்து, தர்ப்பம், எள்ளு முதலியவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு, குண்டம் அக்கினி ஸ்ரூக் ஸ்ரூவம் நெய் இவற்றை முன்போல் ஸம்ஸ்கரித்து, ஊர்த்வ முகத்திற்கு 5 முக்கியத்தன்மையைப் பாவிக்கவேண்டும். அக்கினியினுடைய இருதயத்தில் சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

- 1 அஸ்திரமந்திரத்தை பத்திலொருபங்கு ஜபித்து என்பது பொருள்.
- 2 வாயுதிக்கில் உள்ள கும்பத்திற்குக் கிழக்குக் கோஷ்டத்தில் இருக்கும் கும்பத்தில் விநாயகரையும், ஈசான கும்பத்திற்கும் குபேர கும்பத்திற்கும் நடுவிலுள்ள கும்பத்தில் சப்த குருக்களையும் பூசித்து.
- 3 சிவபெருமானிடமிருந்து உத்தரவுபெற்று.
- 4 திருப்தியாவது ஹோமஞ் செய்தலாகும்.
- 5 அக்கினியின் எந்த முகத்தால் எந்தக் கர்மாவானது விரும்பப்பட்டதோ, அந்த முகத்தை ஊர்த்வ முகமாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

50. தன்னுடைய சரீரம், சிவகும்பம், ஸ்தண்டிலேசர், அக்கினி, சிஷ்யன் ஆகிய இவர்களிடத்தில் இருஷ்டிக் கிரமமாக முறையே சோதித்தற்குரிய அத்துவாவை நியாஸஞ்செய்க.

விருப்பத்தின் வேற்றுமைக்குத்தக்கவாறு ஓமம் செய்தல்

51. காம்ய விதியைக் கூறுமிடங்களில் அறியப்பட்ட அக்கினியின் முகங்கள், நாக்கள், ஜ்வாலைகள் ஆகிய இவற்றை விளக்குதலானது ஸந்தர்ப்பத்தைக் கருதிக் கூறப்படுகிறது.

52. தனக்கு விருப்பமான குண்டத்தின் அளவை முகமாகக் கற்பித்து, இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து, ஆகுதிக்களால் மேற்கு முகத்தில் சிஷ்ய ஸம்ஸ்காரமில்லாத நித்திய ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

53. வசியம், ஆகர்ஷணம், ஸௌபாக்கியம், புஷ்டி, பாக்கியம், 1 அதிரோகணம், சாந்தி, பாசங்களைச் சுத்தி செய்தல் ஆகிய விருப்பங்களில் வடக்கு முகத்தில் ஓமம் செய்தல் சிலாகிக்கப்படுகிறது.

54. குளிகை, மை, கத்தி, கால்பூச்சு, ஜபிப்பதில் விருப்பம் ஆகிய விருப்பங்களிலும், சிஷ்யனுடைய ஜனன நிமித்தமாகவும் கிழக்கு முகத்தில் ஓமம் செய்க.

55. மாரணம், உச்சாடனம், துவேஷம், ஸ்தம்பனம் ஆகிய காரியங்களில் தெற்கு முகத்தில் ஓமம் செய்யவேண்டும். பிராயச்சித்த ஹோமமும் அந்த முகத்திலேயே செய்யவேண்டும். முகத்தியின் பொருட்டு ஈசான முகத்தில் ஓமம் செய்யவேண்டும்.

56. அக்கினிக்கு ஹிரண்யை, கனகை, இரக்தை, கிருஷ்ணை, சுப்ரபை, அதிரக்தை என்ற நாக்களும், ஏழாவதாக பகுருபை என்ற நாவும் உண்டு.

57-57½. ஈசான திக்கு, கிழக்குத்திக்கு, அக்கினிதிக்கு, நிருருதி திக்கு, மேற்குத் திக்கு, வாயுதிக்கு ஆகிய இவற்றில் முறையே ஹிரண்யை முதலிய ஆறு நாக்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. நடுவில் பகுருபை என்னும் நாவானது தெற்கு வடக்காக இருக்கின்றது.

1 அதிரோகணம். மேலும் மேலும் விருத்தியடைதல்.

58-59-59½, ஹிரண்யை என்னும் நா, உருக்கிய சுவர்ணத்தின் கார்தியை உடையதாகவும், கற்கை வஜ்ரமணிக்குச்சமமான கார்தியையுடையதாகவும், 1 இரக்கை செம்மையான கார்தியையுடையதாகவும், கிருஷ்ணை நீலரத்தினத்தின் கார்தியையுடையதாகவும், சுப்ரபை நல்முத்தின் கார்தியையுடையதாகவும், அதிரக்தை பத்ம ராகக்கல்லின் கார்தியையுடையதாகவும், பகுருபையானது சந்திர கார்த்தக்கல், சரத்தால் சந்திரன் இவற்றின் கார்திபோன்ற கார்தியையுடையதாகவும் இருக்கின்றன. இந்த நாக்களுக்கு முறையே விருப்பத்தின் வேற்றுமையால் பலமானது கூறப்படுகிறது.

60-61-61½. வசியம், ஆகர்ஷணம் ஆகிய விருப்பங்களில் ஹிரண்யை என்னும் நாவும், சத்துருவை ஸ்தம்பிக்கச்செய்வதில் கனகை என்னும் நாவும், துவேஷம் மோகம் ஆகிய விருப்பங்களில் ரக்தை என்னும் நாவும், மாரண (கொலை) த் தொழிலில் கிருஷ்ணை என்னும் நாவும், சாந்திகம் பெளஷ்டிகம் ஆகிய கர்மாக்களில் சுப்ரபை என்னும் நாவும், உச்சாடன கர்மாவில் சுரக்தை என்னும் நாவும் உரியன. பகுருபை என்ற ஒரு நாவே எல்லா விருப்பங்களின் பலன்களையுமளிக்கிறதாக இருக்கின்றது.

62-63-63½. இஷ்டமான முகத்தில் அந்த நாக்களுக்கு முறையே ஏழு பீஜாக்களாக ஹோமத்திற்காகக் கூறப்படுகின்றன. அவையாவன:- ரேபம் இல்லாதவையாயும், ய என்னுமகூரம் முதல் ஹ என்னுமகூரமீருகவுள்ளவையாயும், ஊகாரம் ரேபம் இவற்றுடன் கூடியவையாயும், இந்து பிந்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டனவாயுமுள்ள 2 அக்கரங்கள் முறையே நாக்களின் பீஜாக்களாகும்.

64. சாந்திகம், பெளஷ்டிகம் ஆகிய கர்மாக்களில், பால் முதலிய மதுரமான திரவியங்களால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

1 இரக்கை கிருஷ்ணை ஆகிய நாக்களுக்கு பிரதியில் கீறம் கூறப்படவில்லை. “रसोऽमृतमण्डितं कृष्णं नीलैर्निर्दिष्टं” என்ற அசிர்திய விசுவநாதாயத்தில் சுலோகம் இருப்பதால் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு பொருள் எழுதப்பட்டது.

2 ஒம்யூம், ஒம் உம், ஒம் ஸ்ரீம், ஒம் ஷ்ரீம், ஒம் ஸ்ரீம், ஒம், ஹ்ரீம் என்னும் ஏழு அக்கரங்கள்.

65-65½. ஆப்சார கர்மாவில், பிண்ணாக்கு, மாவு, சங்கு, காடி, உப்பு, கருப்புக்கடுகு, மோர், உறைப்பெண்ணெய், முட்கள், கோணல்களான ஸமித்துக்கள், இவற்றைக்கொண்டு கோபத்துடன் மந்திரங்களைப் பிறருக்குக் கேட்கும்படி உச்சரித்து ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

66-66½. பச்சைக் கற்பூரம், அகில், இவற்றை வித்யாதராய் இருக்கும் தன்மை பெறும்பொருட்டு ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது உத்தமனான ஸாதகன், நாககேஸரமென்னும் மரத்தின் புஷ்பங்களை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

67. கடம்பவிரூஷத்தின் மொட்டுக்களை ஹோமஞ் செய்தால், யக்ஷினியானது நிச்சயமாய் சித்திக்கிறது.

68. உச்சித்திலகமென்ற மரத்தின் பூக்கள், பலாசத்தின் பூக்கள், இவற்றை வசியம் ஆகர்ஷணம் இவை வித்திக்கும் பொருட்டு ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ராஜ்யத்தைப் பெறும்பொருட்டு வில்வத்தை ஹோமம் செய்க. கார்தியை அடையும் பொருட்டு பாடலம்பூ, (பாதிரிப்பூ) சண்பகம் இவற்றை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

69.69½. சக்ரவர்த்தித் தன்மையை அடையும்பொருட்டு, தாமரைப் புஷ்பங்களை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஐசவர்யங்களின் பொருட்டு, தின்னக்கூடிய பண்டங்களையும், உண்ணக்கூடியவைகளையும், ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். மனக்கவலை, நோய் இவை நீங்குதற்கு அறுகை ஓமம் செய்யவேண்டும். வித்துவானவன் எல்லாச் 1 சத்துருக்களையும் வசமாக்குதற்கு, ப்ரியங்கு (ஞாழல் மரத்தின்) புஷ்பம், வாழைப்பூ இவற்றை ஓமம் செய்யவேண்டும்.

70. பயங்கரமான சுரத்தைப்போக்குதற்கு அப்பொழுது நெய்யில் தோய்க்கப் பெற்ற மாவிலைகளை மிருத்புஞ்ஜய மந்திரத்துடன் ஓமஞ் செய்யவேண்டும்.

1. ஸவடூஸகவ என்பதாகப் பாடத்தைச், கொண்டால் எல்லாப் பிராணிகளையும் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

71. ப்லுத சுவரத்துடன்கூடிய மிருத்புஞ்ஜய மந்திரம் எவ்வாறெனில், சுஃகஸ்ய ஜரம் நாஸய நாஸய ஓம் ஜம்ஸஃ வெளஷ்டு என்பதாம்.

72. மீன்களுடன்கூடிய ஜலத்தில் வருணனை அருச்சித்து வருணமந்திரத்தையேனும், வாமதேவ மந்திரத்தையேனும் உச்சரித்து எள்ளுகளை மழை பெய்தற்கு ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

73. எல்லாத் திக்குக்களின் முடிவுகளையுடைய பூப்பிர தேசத்தை நனைத்த மேகங்களை, பாசுபதாஸ்திரத்தை உச்சரித்து திலஹோமஞ் செய்வதால் விரைவாக விரட்டவேண்டும். ஓம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வஸுமிஹுஷ்டு செவாநாஸோடியகுவலோடிய ஹுஷ்டு 1

74. எல்லாக் கஷ்டங்களும் நீங்கும்பொருட்டு 2 ருத்ரா சாந்திமந்திரத்தை உச்சரித்து, விதிப்படி எள்ளு முதலியவற்றால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். இனி பரக்ருத விஷயமானது கூறப்படுகிறது.

75. மூலமந்திரத்திற்கு நூற்றெட்டு ஹோமங்களாலும் அங்க மந்திரங்களுக்கு தசாம்சஹோமத்தாலும் தர்ப்பணஞ் செய்து, மூலமந்திரத்தை ப்லுதமாக உச்சரித்து, முன்போல் பூர்ணுகுதி கொடுக்கவேண்டும்.

76. அவ்வாறே சிஷ்யனுடைய பிரவேசத்திற்காக ஒவ்வொரு சிஷ்யனுக்கும் நூறு முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். நல்ல தேசம் நல்ல காலம் சித்திப்பதற்காக இருநூறு முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

77. கெட்ட சகுனங்கள் நீங்குதற்காகவும், நல்ல சகுனங்கள் லித்திப்பதற்காகவும், மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து முன்போல் இருநூறு முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

78. மூலமந்திரம் முதல் அஸ்திரமந்திரமீறான மந்திரங்களுக்கு, ஸ்வாஹந்தமான ஒவ்வொரு ஆகுதிகளால் ஒரு முறை தர்ப்பணத்தையும், சிகாபிஜாக்கரத்தால் ஸம்புடம் செய்யப்பெற்றவையாயும், ஹும்ஹுட் என்பதை இறுதியாகவுடையனவாயு முள்ள பிஜாக்கரங்களால் தீபனத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

1 மழையை நிறுத்துதற்கு ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரம் இதுவாகும்.

2 காலோத்தரம் முதலிய ஆகமங்களில் ருத்ராசாந்தி மந்திரம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தர்ப்பணத்தில் ஓம் ஹாம் 1 சிவாயஸுரஹா என்பது முதலாகவும், தீபனத்தில் ஓம் 2 ஹும் ஹெளம் ஹும் சிவாயஹும் ஹுட் என்பது முதலாகவுமுச்சரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தாலீபாகவிதி.

79-79½. பின்னர் சிவதீர்த்தத்தால் கழுவப்பெற்றதாயும், கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்யப் பெற்றதாயும், சந்தனம் முதலியவற்றால் பூசப்பெற்றதாயும் இருக்கிற ஸ்தாலியின் கழுத்தை கவசமந்திரம் அஸ்திர மந்திரங்களால் ஜபிக்கப் பெற்ற மூன்று நூல்களாலும், தர்ப்பங்களாலும், சரு (அன்னம்) சித்திக்கும்பொருட்டுக் கட்ட வேண்டும்.

1 ஓம் ஹாம் ஹெளம் சிவாயஸுரஹா, ஓம் ஹெளம் ஸாநகீரயபூயஸுரஹா, ஓம் ஹெஹு ததாரூஷவகாயஸுரஹா, ஓம் ஹம் ஸவொரஹுஷயாயஸுரஹா, ஓம் ஹிம் வாஸி ஷெவமஹுஷயஸுரஹா, ஓம் ஹம் ஸபெஜாதீரிகதபுயெஸுரஹா, ஓம் ஹம் ஹுஷயாயஸுரஹா, ஓம் ஹீம் சிரஸெஸுரஹா, ஓம் ஹும் சிவாபெயெஸுரஹா, ஓம் ஹெஹு கவசாயஸுரஹா, ஓம் ஹெளம் நெக்டுஷ்யஸுரஹா, ஓம் ஹம் ஸவூயஸுரஹா என்பது தர்ப்பண மந்திரங்களின் முறை.

2 ஓம் ஹும் ஹெளம் ஹும் சிவாயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹெஹு ஹும் ஸாநகீரயபூயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹெஹு ஹும் ததாரூஷவகாயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹம் ஹெஹு ஹும் ஸவொரஹுஷயாயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹிம் ஹெஹு வாஸிஷெவமஹுஷயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹம் ஹெஹு ஹும் ஸபெஜாதீரிகதபுயெஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹம் ஹெஹு ஹும் ஹுஷயாயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹீம்ஹும் சிரஸெஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹும் ஹும் சிவாபெயெஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹெஹு ஹும் கவசாயஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹெளம் ஹும் நெக்டுஷ்யஹுஷ்டு, ஓம் ஹும் ஹம் ஹும் ஸவூயஹுஷ்டு என்பது தீபன மந்திரங்களின் முறை.

80-81, 1 தர்மம் முதலியவற்றால் ஆஸன பூஜை செய்யப் பெற்ற 2 நனைத்தாயும், அஸ்திரமந்திரத்தால் 3 செய்யப் பெற்றதாயுமுள்ள மண்டலத்தில் வைக்கப்பட்டதாயும், அவயவத்துடன் கூடியதாயும், வஸ்திரத்தால் சுற்றப்பட்ட முகத்தை உடையதாயுமுள்ள ஸ்தாலியில், 4 அன்பு ரூபமான புஷ்பங்களாலும், மரஞ்செடி முதலியவற்றினின்றுமுண்டான புஷ்பங்களாலும், சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

82-83. குண்டத்திற்குத் தெற்குத் திசையில் வைக்கப்பட்டதாயும், மேற்கு முகமாயிருப்பதாயும், 'நிரிக்ஷணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களால் சுத்தஞ் செய்யப் பெற்றதாயும், கியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற ஹுங்கார பீஜத்தை உடையதாயும், 5 தர்மம் அதர்மம் இவற்றைச் சரிமாக்குடையதாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்றதாயும் உள்ள அடுப்பில் அஸ்திரமந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட ஆவின் நெய்யால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட ஸ்தாலியை ஏற்றவேண்டும்.

84. அஸ்திரமந்திரத்தால் சுத்தஞ் செய்யப்பெற்ற பசுவின்பால், சிவமந்திரத்தால் நுறுமுறை மந்திரிக்கப்பட்ட சியாமாகம் முதலிய தான்யங்களுள் யாதானுமொன்றின் அரிசி இவற்றை அந்த ஸ்தாலியில் போடவேண்டும். அது எவ்வாறெனில்,

85. ஒரு சிஷ்யனுக்கு, குவிக்கப்பெற்ற இரண்டு கை அளவான அரிசியை ஸ்தாலியில் போடவேண்டும். இரண்டு சிஷ்யர்கள்

1 ஓம் ஹாம் சூபாஸ்யாய நம: || ஓம் ஹாம் சுநநாய நம: || ஓம் ஹாம் யஜுராய நம: || ஓம் ஹாம் ஜோநாய நம: || ஓம் ஹாம் வெராமாய நம: || ஓம் ஹாம் வெஸ்யாய நம: || ஓம் ஹாம் வஜாய நம: || என்று ஷ்டுத்தான பூஜை செய்யப்பெற்ற என்பது பொருள்.

2 கோமயத்தால் மெழுகுப் பெற்றதாயும் என்பது பொருள்.

3 அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோகிதப்பட்டு அஸ்திரமந்திரத்தால் தர்ப்பங்கள் பரப்பப்பெற்றதாயுமுள்ள மண்டலத்தில் என்பது பொருள்.

4 கொல்லாமை, இத்திரிய நிகரம் பொறுமை, தானம், ஞானம், தபசு, சத்தியம், அன்பு ஆகிய புஷ்பங்களாலும்.

5 தர்மம் அதர்மம் இவற்றின் ரூபங்களான வலது இடது கைகளாகிற அவயவத்தை உடையதாயுமென்பது பொருள்.

முதல் முறையாக ஒவ்வொரு குவிக்கப் பெற்ற கை அளவை அதிசுமாகச் செய்யவேண்டும்.

86. அஸ்திரமந்திரத்தால் அகப்பைகொண்டு கிளறி, கவசமந்திரத்தால் முடி, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கிழக்கு முகமாக இருந்து சிவாக்கினியில் சருவைப் பாகஞ் செய்யவேண்டும்.

87. அந்த அடுப்பில் சரு பாகமான பின், நெய்யால் ஸ்ருவத்தை நிரப்பி, ஸம்ஹிதாமந்திரங்களை ஸ்வாஹாந்தமாக உச்சரித்து, 1 தப்தாபிகாரஞ் செய்யவேண்டும்.

88-89. அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்றதாயும், தர்ப்பங்களுடன் கூடியதாயுமுள்ள 2 மண்டலத்தில், ஸ்தாலியை இறக்கி, ப்ரணவத்தால் ஸ்தாலியில் உல்லேகத்தைச் செய்து ஹிருதய மந்திரத்தால் லேபனத்தைத், (துடைத்தலைச்) செய்யவேண்டும். “ஸுஸ்ரீ மஹேஸ்வர (நன்றாய்க் குளிர்த்து) கப்பலி) என்று (சருவை) வேண்டிக்கொண்டு, ஸம்ஹிதாமந்திரத்தை வெளஷ்டந்தமாக உச்சரித்து, ஒவ்வொரு முறை (சருவியில்) சிதாபிகாரஞ் செய்யவேண்டும். (அபிகாரம்—நெய்யைச் சொரிதல்)

90. ஷ்டுத்தான பூஜை செய்யப்பெற்ற குண்டத்திற்கு மேற்குத் திசையிலுள்ள மண்டலத்தில் ஸ்தாலியை வைத்து, அவ்வாறே ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் ஸ்ருவத்தை அசைத்துக்கொண்டு (சருவுக்கு) 3 ஸம்பாதஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

1 அடுப்பிலிருந்து சருவை இறக்குதற்கு முன்னர் சருவை “ஸுஸ்ரீ மஹேஸ்வர” (நன்றாய் பக்குவமாக இரு) என்று கூறி, ஸம்ஹிதாமந்திரத்தை உச்சரித்து, கொதிக்கும் ஹவ்வில் நெய்யைச் சொரிதல் தப்தாபிகாரமெனப்படும்.

2 முன்போல் சாணத்தால் மெழுகி ஷ்டுத்தான பூஜை செய்யப் பெற்ற என்பது கருத்து.

3 ஸம்ஹிதா மந்திரங்களை உச்சரித்து ஸ்வா என்று அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்து ஹா என்று உச்சரித்து, எஞ்சிய சிறிது நெய்யை, ஸ்ருவத்தை உதறி இவ்விடத்தில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படும் பொருளான சருவின் மேல் ஷ்டுளித்தல் ஸம்பாத ஹோமமாகும்.

100-100½. மந்திரத்துடன் கூடிய தீர்த்தஸ்தானம் சித்திப் பதற்கு, அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷித்து, பஸ்மஸ்தானத்தின் பொருட்டும், விக்னங்கள் சாந்தி அடையும்பொருட்டும், பாசநீக்கத்தின் பொருட்டும், பெளதிக னாயின் வீருஷ்டிக்ரமமாகவும், நைட்டிகனாயின் ஸம்ஹாக்கரம மாகவும், (சிஷ்யனுடைய சிரசில்) அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித் துத் திருநீற்றால் தாடனஞ்செய்ய வேண்டும்.

101-102. ஸகலீகரணம் சித்திப்பதற்காக, சிஷ்யனை மீண் டும் அஸ்திரதீர்த்தத்தால் புரோக்ஷித்து, மார்ஜனத்தின் பொருட்டு தர்ப்பை துனியால் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து நாபிக்கு மேலும், அகமர்ஷத்தின் பொருட்டுத் தர்ப்பங்களின் அடிகளால் 1 நாபிக்குக் கீழும் மூன்று முறை பரிசிக்கவேண்டும்.

103. பாசச் சேதத்திற்காக அஸ்திரமந்திரத்தை உச்ச ரித்து இருதயத்தையும் தொடவேண்டும். அதன் பின் சிஷ்யனு டைய சரீரத்தில் அங்கங்களுடன் கூடியவராயும் ஆஸனத்துடன் கூடியவராயுமுள்ள சிவபெருமானை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

104-105. புஷ்பம், (அஷ்டபுஷ்பம்) முதலியவற்றால் பூஜிக் கப்பட்ட சிஷ்யனுடைய கண்களை, நேத்திர மந்திரத்தாலேனும் இருதயமந்திரத்தாலேனும், வெண்மையாயும் மெல்லியதாயுமுள்ள மந்திரிக்கப்பட்ட ஆடைகொண்டு 2 கட்டி, பிரதக்ஷிணமாகச் சிஷ்யனைச் சிவபெருமானுடைய வலது பக்கத்தில் கொண்டுபோய் ஷ்டுத்தாஸன பூஜை செய்து, ஜாதிக்குத் தக்கவாறு இருக்கச் செய்யவேண்டும்.

1 நைஷ்டிகனுக்கு முதலாவது நாபிக்குக் கீழும் பிறகு நாபிக்கு மே லும் பரிசிக்கவேண்டும்.

2 “ஆடைகொண்டு கட்டி சிஷ்யனுடைய இரண்டுகைகளிலும் முத்தி யில் விருப்பமாயின் வெண்ணிறமான புஷ்பங்களையும், புத்தியில் விருப்ப மாயின் செம்மை நிறமுள்ள புஷ்பங்களையும் கொடுக்க வேண்டும். புஷ்பங் கள் நிரம்பிய அஞ்சலியுடன் சிஷ்யன், ஆசாரியரது முன்னால் பிரதக்ஷிண மாகச் செல்லவேண்டும்.” இவ்வாறு அசிந்திய விசுவஸ்தாயாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

106. ஸம்ஹார முத்திரை செய்துகொண்டு, சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவை * உபஸம்ஹாரம் செய்து, 1 மூர்த்தி மந்திரத்தால் சிஷ்யனுடைய இருதயகமலத்தில் நிரோதனஞ்செய்து, 2 சுத்தம் செய்யப்பட்ட சிஷ்யனுடைய சரீரத்தில் ஸகலீகரணஞ் செய்து (மீண்டும்) சிஷ்யனை அருச்சிக்க வேண்டும்.

107. கிழக்கு நோக்கிய முகத்தை உடைய சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்தில் மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து ருத்ரபதத்தை அளி க்கும் சிவஹஸ்தத்தைச் சாத்தவேண்டும்.

108. சிவபெருமானைச் சேவிப்பதற்கு முதன்மையாகிய உபாயமான சிவஹஸ்தமானது கொடுக்கப்பட்டவுடன், இருளை நீக்கி (கண்களை மூடிய வஸ்திரத்தை நீக்கி) சிவமந்திரத்தை உச் சரித்துச் சிவபெருமானிடத்தில் புஷ்பத்தைப்போடச் செய்ய வேண்டும்.

109. 3 அந்தப் புஷ்பம் விழும் இடத்திலுள்ள மந்திரத் தை ஆதியிலும் முறையே சிவன் தேவன் கணன் என்னும் பதங் களை இறுதியிலும் உடைய பெயரை ஆசாரியரானவர் பிராமணர் முதலாயினர்க்கு இடவேண்டும். தன்னிஷ்டப்படியும் பெயரிட லாம்.

* உபஸம்ஹாரமாவது—சரீரமுற்றும் நிறைந்திருக்கிற ஆன்மாவை ஓரிடத்தில் நிலைக்கச் செய்தற்காகத் திரட்டுதல்.

1 ஞம் ஹாம் ஹம் ஹாம் சூக்தமே நமஃ என்னும்மந்திரத்தால்

2 பூசுத்தியால் சுத்தஞ்செய்யப்பட்ட என்பது கருத்து.

3 புஷ்பமானது மண்டலத்திலிருக்கும் சிவபெருமானுடைய ஈசான முகத்தில் விழுந்தால் பிராமணருக்கு ஈசானசிவன் என்றும், கூத்திரியனுக்கு ஈசான தேவன் என்றும், வைசிய ருத்திரர்களுக்கு ஈசானகணன் என்றும் பெயரிடவேண்டும். தத்புருஷம் முதலிய முகங்களில் விழுந்தால், தத் புருஷ சிவன் முதலாகிய பெயர்களைப்பிராமணர் முதலாயினர்க்கிடவேண் டும். இருதயம் முதலியவற்றில் விழுந்தால், இருதய சிவன் முதலிய பெ யர்களைவிட வேண்டும். ஸ்திரீகளுக்கு சத்தியை ஈருசவுள்ள பெயர்களை இடவேண்டும். அதாவது ஈசான முகத்தில் விழுந்தால், பிராமணஸ்திரீ க்கு ஈசான சிவசத்தி என்றும், கூத்திரியப் பெண்ணுக்கு ஈசான தேவ சத்தி என்றும் இவ்வாறாகப் பெயர்களிடவேண்டும்.

110. கும்பம் வர்த்தனி இவற்றிற்கு நமஸ்காரஞ் செய்வித்து, குண்டத்தின் அருகில் தனக்கு வலது பக்கமாக ஆஸனத்தில் முன்போல்வடக்குமுகமாக 1 உட்காரச்செய்யவேண்டும்.

111-112-113-114. 2 மந்திரிக்கப்பட்ட தர்ப்பத்தின் நுனியை, சிஷ்யனுடைய வலது கையில் வைத்து, தர்ப்பத்தின் அடியைத் தன்னுடைய 3 முழங்காலில் வைத்துக்கொண்டு, அல்லது தர்ப்பத்தின் அடியை சிஷ்யனுடைய கையில் கொடுத்து, தர்ப்பத்தின் நுனியைத் தன்னுடைய முழங்காலில் வைத்துக்கொள்ள லாமென்பதும் ஒரு பக்ஷம். தர்ப்பத்தின் வழியாக சுழுமுனா நாடியைச் சிஷ்யனுடைய தேகத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பினதாகவும், தன்னுடைய தேகத்தில் பிரவேசித்தது போலவும் தியானிக்க வேண்டும். (பின்னர்) சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து ரேசு கஞ்செய்து, (அந்த சுழுமுனாநாடி) வெளிக்கிளம்பி சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் பூசுதலால் பிரவேசித்து, (மீண்டும் ரேசு கத்தினால்) வெளியில் வந்து தன்னுடைய இருதயமலத்தில் (பூசுதலால்) பிரவேசித்ததுபோல் சிந்திக்க வேண்டும். இப்போர்ப்பட்ட நாடஸந்தானத்தை (நாடிகளின் சேர்க்கையை) சிவாக்கினியுடனும் செய்து, நாடஸந்தானத்தின் ஸாந்திரத்தியத்திற்காக, இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து மூன்று ஆகுதிகள் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

115. சிவஹஸ்தம் ஸ்திரமாதற்பொருட்டு, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நூறுமுறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஸமய திகைக் கித்தித்ததும் சிவபூஜைக் குரியனாகின்றன.

ஸமயதிகைக் குற்றிற்று.

ஆகச் சுலோகம் 742.

1 உட்காரச்செய்து "சிஷ்யனுடைய வலது கையில் மூலமந்திரத்தை உபதேசஞ் செய்து, இடது கையில் ஸதாசிவரையும், முகத்தில் எல்லாப்பா பங்களையும் போக்கும் மகேசுவரையும், சுழுமுனாடியின் மத்தியில் மூலமந்திரத்தையும், இடது நாடியில் ஸதாசிவரையும், பிங்ளையில் மகேசுவரையும், சிஷ்யனுடைய தேகத்தில் தியானிக்க வேண்டும்." இவ்வாறு அநிந்திய விசுவஸ்தாக்கியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2 மூலமந்திரத்தால்.

3 முழங்கால் சந்தில்.

விசேஷதீக்ஷாவிதி.

1. பின்னர், ஸம்ஸ்கார திகைக் (விசேஷதீக்ஷை) யின் முறை கூறப்படுகிறது. அக்கினியில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடைய இருதயத்தில் வாசுசுவரீ வாசுசுவர்களை ஆவாஹஞ் செய்யவேண்டும்.

2 சேர்த்தவர்களான வாசுசுவரீ வாசுசுவர்களை இருதயமந்திரத்தால் அருச்சித்து, ஸந்தர்ப்பணஞ்செய்து, (அக்கினியில் ஓமஞ் செய்து) ஸாந்திரத்தியத்திற்காக அதேமந்திரத்தை உச்சரித்து அவ்விருவர்களுக்கும் (தனித்தனி) ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ருத்ராம்சம் வித்திப்பதற்காக சிஷ்யபத்மாவை வாசுசுவரியின் கர்ப்பத்தில் வைக்குமுறை.

3. அஸ்திரமந்திரத்தால் ஐபிக்கப்பட்ட புஷ்பத்தால், 1 புத்ரகருணை சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் தாடனஞ் செய்யவேண்டும். அந்தச் சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில், பிரகாசிக்கிற நக்ஷத்ர வடிவான சைதன்யத்தைப் பாவிக்கவேண்டும்.

4. சிஷ்யனுடைய இருதயமலத்தில் ஹ்ருங்காரத்துடன் கூடிய ரேசுக் சேர்க்கையால் (ஆசிரியன்) பிரவேசித்து, ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்துகொண்டு, சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தை இழுத்து, பூசுதலால் தன்னுடைய இருதயத்தில் வைக்க வேண்டும்.

5. பின்னர், உத்பவமுத்திரை செய்துகொண்டு, இருதயமந்திரங்களால் சம்புடம் செய்யப்பட்ட ஆத்ம மந்திரத்தை உச்சரித்து, ரேசு கத்தினால் வாசுசுவரியின் யோனியில் சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தை வைக்கவேண்டும்.

1 பின்னால் வாசுசுவரியின் கர்ப்பத்திலிருந்து உதித்து புத்ரகருணைப் பவிக்கப்போவதை உத்தேசித்து, முதலாவதே புத்ரகருணைப் பொருளை விளக்கும் சிசும் என்னும் பதத்தை மூலத்தில் பிரயோகஞ் செய்திருக்கின்றார்.

ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் சூக்தே நமஃ என்பது ஆத்ம மந்திரமாகும். (ஹம் இருதய பீஜம். ஹம் ஆத்ம பீஜம்.)

அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டிய காலம்.

6. அக்கினியானது நன்றாக ஜ்வலிக்கும்போதும், புகையற்றிருக்கும்போதும், இஷ்டசித்தியின்பொருட்டு ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். ஜ்வலிக்காமலும் புகையுடனும் அக்கினியிருக்கும்பொழுது ஹோமஞ் செய்பவன் வித்தியை அடையமாட்டான்.

7. பளபளப்பு, வலமான சுழல் இவற்றையுடையதாயும், நல்ல வாசனையுடையதாயுமுள்ள அக்கினி சிலாக்கப்படுகிறது. விபரீதமான பொறிகளையுடையதாயும், பூமியைத் தொடுகிறதாயுமுள்ள அக்கினி சிலாக்கப்படுகிறதில்லை.

அக்கினியின் அடையாளங்களால் ஊழறிக்கப்படும் பாபங்களாவன.

8-9-10. சிஷ்யனால் செய்யப்பட்ட பாபத்தை அக்கினியினது அடையாளங்களால் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அக்கினியானது, அமேத்யத்தின் வாஸனையுடையதாயிருப்பின், சிஷ்யன் பிறருடைய பூமியை அபகரித்தவனாகவும், பிராமணனைக் கொன்றவனாகவும், ஆசாரியரது மனைவியைப் புணர்ந்தவனாகவும், கட்டுகுத்தவனாகவும், ஆசாரியரைக் கொன்றவனாகவும், பசுவைக் கொன்றவனாகவும், செய்நன்றி மறந்தவனாகவும், இருப்பவனாகக் கொள்ளவேண்டும். அக்கினியானது, கருமை நிறமுடையதாயும், பிண நாற்றமுடையதாயுமிருப்பின் கர்ப்பினியைச் சங்கரித்தவனாகக் கொள்ளவேண்டும். சிஷ்யன் பெண்டரைக் கொன்றிருப்பின், அக்கினியானது சுற்றுகிறதாயிருக்கும். சொர்ணத்தை அபகரித்தவனாக சிஷ்யனிருப்பின் அக்கினி நடுக்குகிறதாயிருக்கும். குழந்தையைக் கொன்றிருப்பின், அக்கினி வெடிக்கும். கர்ப்பத்தைச் சங்கரித்திருப்பின், அக்கினியானது காந்தியற்றதாகவிரும்பும்.

11. இவ்வாறான அடையாளங்களைக் கொண்டு, சிஷ்யனது பாபத்தைத் தெரிந்து, பாபபுண்ண ஹோமத்தாலேனும், 1 நவாத்தம் மந்திரத்தாலேனும், அந்தப்பாபத்தைப் பொசுக்கவேண்டும்.

1 ஓம் ஹஸக்ஷஸுவரய ஹம் வாசுதேவ ஸிவாய நமஃ என்பது நவாத்தம் மந்திரம்.

12-13. 1 த்விஜத்தன்மையை உண்டுபண்ணுதற்காகவும், 2 உருத்திராச்சமாக்குதற் பொருட்டும், 3 உணவு 4 பீஜம், இவற்றின் சுத்தியின் பொருட்டும், கர்ப்பாதானம் பும்ஸவனம் ஸீமந்தம் ஜாதகர்மம் நாமகரணம் இவற்றின் பொருட்டும், மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து ஐதாழமுறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். செளளம் முதலியன வித்தித்தற்காக தசாம்சமாக ஹோமஞ் செய்க.

கர்ப்பாதானம் முதலிய வம்ஸகரங்களின் பொருளாய்ச்சி.

14. சிதிலமாசப் பவித்த பாசங்களையுடைய (பாசக்கட்டு நீங்கப் பெற்ற) சிஷ்யனது ஆத்மாவை, உருத்திரரது புத்திரனாகும் கிமித்தம் சுத்தி கர்ப்பத்தில் சேர்த்தல் கர்ப்பாதானமெனக் கூறப்படுகிறது.

15. 5 ஸ்வாதத்திரியமான ஆத்மகுணத்தின் தோற்றமானது, இவ்விடத்தில் பும்ஸவனமென்று கொள்ளப்பட்டது. மாயை ஆன்மா இவற்றின் ஆராய்ச்சியால் உண்டாகும் ஞானம் சிமந்தமாகும்.

1 வைதிகமான த்விஜத்தன்மை சிஷ்யனுக்கு இருப்பினும், அது சரீரத்திற்கேயன்றி ஆன்மாவிற்கு ஆகாமையாலும், இந்த த்விஜத்தன்மை ஆன்மாவிற்குச் சித்திப்பதாலும், இந்த த்விஜத்தன்மை பிராமணருக்கும் ஆவசியகமென்று கண்டு கொள்க.

2 வகீசுவரியின் கர்ப்பத்திற் சேர்த்தலுக்கு உரியனாதற்பொருட்டு என்பது.

3 விலக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புசித்ததனால் உண்டான தோஷம் நீங்குதற்காகச் சுத்தி செய்ய வேண்டுவது அவசியமாயிற்று.

4 சிஷ்யன் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்பொழுது தாய் தந்தையால் செய்யப்பட்ட கெட்ட காரியத்தால் உண்டான தோஷத்தைக் கொள்க.

5 நின்மலமான என்பது பொருள். மலத்தின் மறைப்பு இருக்கும் வரை ஆத்மகுணங்களுக்கு சுவாதத்திரியம் இல்லையாதலால் இவ்வாறு கொள்க.

16. சிவம் முதலிய சுத்தமாயும் ஸத்தாயுமுள்ள வஸ்து வை ஸ்வீகரித்தலே ஜனனமாகும். 1 சிவத்தன்மையால் அறிவித்தலே சிவத்தன்மைக் குரியவனுக்குப் 2 பெயராகும்.

ஹோமஞ் செய்தபின் செய்ய வேண்டுவன.

17. பிரகாசிக்கிற நெருப்புப் பொறிக்குச் சமமான சிஷ்யனுடைய ஆத்மாவை, ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்துகொண்டு எடுத்து, தன்னுடைய ஹிருதயகமலத்தில் வைக்கவேண்டும்.

18. பின்னர் கும்பகஞ் செய்து, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு இருதயத்தில் அந்தச் சிஷ்யனுடைய ஆத்மாவையும் சிவபெருமானையும் ஸமரஸமாகச் செய்யவேண்டும்.

19-20. ஆன்மாவை ரேசகம் செய்து முறையே பிரமன் முதலிய காரணைசுவரர்களைக் கடந்து சிவத்துவம்வரைகொண்டுபோய், உத்பவமுத்திரை செய்துகொண்டு எடுத்து, இருதயமந்திரங்களால் ஸம்புடஞ் செய்யப்பட்ட ஆன்மமந்திரத்தை உச்சரித்து ரேசகஞ்செய்து, செய்யவேண்டியவற்றை அறிந்த ஆசாரி

1 அதாவது நீ சிவனாய் இருக்கிறாய் என்று சொல்லுவதால் என்பது கருத்து.

2 இன்னும் சில ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அசுந்திய வீசுவஸாதாக்யாகமத்தில் சைவபரமாகப் பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பொருள்கள் மூலத்தில் விடுபட்டிருக்கவேண்டும். அவையாவன:—

1 சிவத்தன்மையின் பிரவேசம் நிஷ்கிராமணம் என்னும் ஸம்ஸ்காரமாகக் கூறப்படுகிறது. பரமான்ந்தத்தை சனுபவிக்கும் தன்மை அன்னப்ராசனமாகக் கூறப்படுகிறது.

2 சிவபெருமானுடைய யாதொரு அனுக்ரஹத்தின் மேம்பாடு உண்டோ, அது செளனம் எனப்படும். நிர்வாண திகையால் உண்டாகும் ஞானமாகிற தூலுடன் உண்டாகும் சம்பந்தமே உபநயனமாகும்.

3 இத்திரியங்களின் வியாபாரத்தைத் தடுத்தல் விரதமெனப்படும். மறு பிறவியின் நீக்கம் கோதானமாகும்.

4 யாவற்றிலும் பற்றற்றிருத்தல் ஸ்கானமாகும். எண்ணிறந்த சத்திகளுடன் சேருதல் விவாஹமாகும். எண்ணிறந்த சத்திகளின் நீக்கம் வானப்ராஸ்தமாகும். தனிச் சிவமாக இருத்தல் ஸ்வயாஸமாகும்.

யன் சிஷ்யனுடைய இருதயகமலத்தின் கர்ணிகையில் வைக்கவேண்டும்.

21. சிவபெருமான் அக்கினி இவர்களுக்கு அப்பொழுது உசிதமான பூஜையைச் சிஷ்யனைக்கொண்டு செய்வித்து, தனக்கு நமஸ்காரத்தையும் செய்வித்து, சைவாசாரங்களைக் கேட்கச் செய்யவேண்டும். அவையாவன:—

22. உலகத்திற்குக் கருத்தான சிவபெருமானைத் தூஷிக்கக்கூடாது. அவரால் கூறப்பட்ட சாஸ்திரத்தை நிந்திக்கக் கூடாது. ஆசாரியர் ஸாதகர் இவர்களோடும் நிந்திக்கக் கூடாது. லிங்கத்தின் நிழலைத் தாண்டக் கூடாது.

23. 1 நிர்மாலயத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. தாண்டவுங்கூடாது. 2 சிவதீக்ஷபெற்றவனை நிந்திக்கக் கூடாது. ஆயுள் வரை சிவபெருமான் அக்கினி ஆசாரியர் இவர்களுக்குப் பூஜை செய்யத்தக்கது.

24. 3 பாலர்கள், அறிவிலிகள், கிழவர்கள், பெண்கள், அரசர், ரோகிகள், ஆகியவர்களுக்கு இந்தச் சைவ ஸமய ஒழுக்கங்களைச் சத்திக்குத்தக்கவாறு செய்யும்படி உபதேசிக்க வேண்டும். சத்தியுள்ளவனுக்குப் பூர்ணமான ஸமய ஒழுக்கங்களைச் செய்யும்படி உபதேசிக்க வேண்டும்.

பிரமசரியாசிரமத்தை ஸ்வீகரிக்க விரும்புவோருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய விரதங்கங்கள்.

25-26. ஜடை, திருநீறு, தண்டம், கௌபின்ம், சிகையிலேனும் ஜடையிலேனும் கட்டப்படும் உருத்ராக்ஷமணி ஆகிய விரதங்கங்களை ஈசானம் முதலிய மந்திரங்களாலேனும், ஹிருதயம் முதலிய மந்திரங்களாலேனும் முறையே ஜபித்து, முன்போல்

1 இங்கே நிர்மாலியமென்றது சண்ட நிர்மாலியத்தை.

2 ஸ டீக்ஷாவீதிக்குடே என்ற பாடத்தைக் கொண்டால் “சிவதீக்ஷ பெற்றவனிடத்தில் வெளியிலேறியப் பெறும் நிர்மாலியத்தைக் கொடுக்கக் கூடாதென்னும் பொருளைக் கொள்ளவேண்டும்.

3. உபநயனம் மாத்திரஞ் செய்விக்கப்பெற்ற பதினாறு வயதுக்குள் பட்ட பாலர்களை இவ்விடத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

பாத்திரங்களில் ஏற்றி ஸ்வாஹா என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய ஸம்ஹிதாமந்திரங்களால் ஸம்பாதஹோமஞ் செய்யப்பட்டவையாகச் செய்து, ஸ்தண்டிலேசுவரருக்கு நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும்.

27. இரக்ஷித்தற்காகச் சிறிது நேரம் சிவகும்பத்திற்குக் கீழே வைத்து, சிவபெருமானிடத்தினின்றும் உத்தரவைப் பெற்று, விரதத்தை உடைய சிஷ்யனுக்கு விரதாங்கங்களை ஆசாரியர் கொடுக்கவேண்டும்.

28. இவ்வாறு விசேஷமான ஸமயதிகை வித்தித்தவுடன் புத்ரகன் அக்கினிகாரியம், சிவாகமங்களை அறிதல் இவற்றிற்கு விசேஷயோக்கியதை உள்ளவனாக ஆகிறான்.

விசேஷ தீக்ஷை முற்றிற்று.

ஆகச் சுலோகம் 770.

நிர்வாண திக்ஷாவிதி.

1-2. பின்னர் நிர்வாண திக்ஷையில் மூலமந்திரம் 1 முதலிய மந்திரங்களுக்குப் பாசத்தைப் பந்திப்பதில் சக்தி உண்டாதற்காகவும், பாசங்கட்குத் தாடனம் 2 முதலியன செய்தற்காகவும், ஒவ்வொரு நெய்யாகுதியாலேனும், ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனித்தனி மூன்று ஆகுதிகளாலேனும், பீஜாக்கரத்தை நடுவிலும், சிகாபீஜங்களை இருபக்கங்களிலும் ஹுமீட்டி என்பதும் பதத்தை இறுதியிலும், பிரணவத்தை முதலிலும் உடைய மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தீபனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹுமீட்டி ஹோமம் ஹோமம் ஸிவாய ஹோமஹுமீ என்பது தீபனஞ் செய்தற்குரிய மூலமந்திரம்.

ஹுமீட்டி ஹோமம் ஹோமம் ஹுமீட்டி என்பது தீப

1 முதலிய என்னும் பதத்தால், இருதயம், சிசு, சிகை, கவசம், அஸ்திரம் ஆகிய மந்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும்.

2 முதலியன என்னும் பதத்தால் பாசத்தைக் கிரகித்தல், தீபனஞ் செய்தல், இவற்றைக் கொண்க.

னஞ் செய்தற்குரிய இருதய மந்திரம். இவ்வாறே சிசு முதலிய மந்திரங்களையும் 1 காண்க.

3-4. எல்லா 2 க்ரூரகர்மாக்களிலும் இவ்வாறு தீபனஞ் செய்ய வேண்டும். சார்திகம், பெளஷ்டிகம், வசியம் ஆகிய கர்மாக்களில் 3 வஷட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலும் ஆதியிலும் உடைய மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். திருப்தி செய்வித்தல் முதலிய எல்லாக்கர்மாக்களிலும் வஷட் வெளஷட் என்னுமிவற்றுடன் கூடியவையாயும், வகாரத்திற்கு மேல் இருப்பவையாயும் உள்ள மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

பாசஸூத்ரம் கட்டுமுறை.

5-51. பின்னர், தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் இருக்கிற வலையும், 4 மண்டலத்தில் அசைவற்றிருப்பவனாயும் இருக்கிற 5 சிஷ்யனைப் பூஜித்து, சுழுமுனாடியாகப் பாவிக்கப்பட்ட நல்ல நூலை மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து சிகையில் கட்டி, கால் பெருவிரல் முடிய தொங்கவிட வேண்டும்.

6-63. முத்தியில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு, கால் பெருவிரல் முதல் தொடங்கி சிகையின் துனியில் நூலைக் கட்டவேண்டும். புருஷனுக்கு வலது பக்கத்திலும் ஸ்திரீகளுக்கு இடது பக்கத்திலும் நூலைக் கட்டவேண்டும்.

1 ஸமயதிக்ஷா விதியில் 78-வது சுலோகத்தின் டிப்பணத்தில் தீபனத்திற்குரிய சிசு முதலிய மந்திரங்களின் ப்ரயோகவிதி விரிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் அவ்விதத்திற் காண்க.

2 பாசங்களைச் சேதித்தலால் க்ரூரகர்மாவேனப்பட்டது.

3 ஸோமசம்பு பத்ததியின் வியாக்கியானமான ஸ்பஷ்டபோதினியிலும், அசித்திய விசுவஸாதாக்கியாகமத்திலும், வஷட் என்னும் பதம் கரணப்படுவதால் அவற்றை அனுசரித்து இங்கும் வெளஷ்டனாடிநா என்பதை வஷ்டனாடிநா என்பதாகத் திருத்தி மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

4 சாணத்தால் மெழுகப் பெற்ற சதுரர் மண்டலத்தில் என்பது கருத்து.

5 ஸம்ஹிதாமந்திரங்களை உச்சரித்து சத்தனம் முதலியவற்றால் சிஷ்யனுடைய சிரசில் அர்ச்சிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

நூலில் ஆன்மாவைச் சேர்த்தற்காக ஆதார பூதங்க
ளான சத்தி முதலியவற்றை நியாஸஞ்
செய்யும் முறை.

7-7½. சிஷ்யனுடைய சிரசில் 1 சத்தி மந்திரத்தால் பூஜிக்
கப்பட்ட சத்தியை (க்ரியா சத்தியை) ஸம்ஹார முத்திரையால்
எடுத்து, அதே மந்திரத்தால் நூலில் சேர்க்கவேண்டும்.

8. மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நாடிகளை எடுத்து, நூலில்
நியாஸஞ் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் 2 அருச்சிக்கவேண்டும்.

9. கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்து, 3 அவற்
றின் ஸாந்தியத்திற்காக இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து,
மூன்று ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும். சத்தியின் ஸாந்தியத்திற்
காகவும் இவ்வாறே ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும்.

ஏஓ ஹாம் 4 ஸ்ராயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் வஜாயுடெ
நஃ, ஏஓ ஹாம் வணாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் ஹவநாயுடெ
நஃ, ஏஓ ஹாம் ததாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் கதாயுடெ நஃ.

1 ஏஓ ஹாம் ஸாயுடெ நஃ என்னும்மந்திரத்தாலென்பது கருத்து.

2 ஏஓ ஹாம் ஹவநாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் வஜாயுடெ
நஃ, ஏஓ ஹாம் ததாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் கதாயுடெ நஃ என்று அருச்சிக்க
வேண்டும்.

3 நாடிகளின் என்பது கருத்து.

4 ஏஓ ஹாம் ததாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் வஜாயுடெ நஃ
ஏஓ ஹாம் வணாயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் ஹவநாயுடெ நஃ,
ஏஓ ஹாம் ஸ்ராயுடெ நஃ, ஏஓ ஹாம் கதாயுடெ நஃ, என்று
தான் ஸோம சம்பு பத்தி மூலப்பதிகளில் இருக்கிறது. இந்த
முறையை அனுசரித்தே அசிந்திய விசுவஸ்தாக்கியாகமமும் கூறுகிறது.
ஆயினும் ஸோமசம்புபத்தி வியாக்கியானமாகிய ஸ்பஷ்டபோதினியை
அனுசரித்தும், அத்துவக்கிரமத்தை அனுசரித்தும் இவ்வாறு திருத்தப்
பட்டன.

9½. இவ்வாறு ஆறு விதங்களான அத்வாக்களை நூலில் 1
நியாஸஞ் செய்து,

நூலில் மலம் முதலியவற்றை நியாஸஞ் செய்தற்காக
ஆதாரமான ஆத்மாவை நியாஸஞ் செய்தல்.

10. அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்ற ஜலத்தால்
சிஷ்யனைப் புரோக்ஷித்து, சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் அஸ்திர
மந்திரத்தை ஜபித்து புஷ்பத்தால் 2 தாடனஞ் செய்ய வேண்டும்.
(தாடனமாவது-அடித்தல்)

ஏஓ ஹம் ஹ்ரீ ஸ்ரீ என்பது அஸ்திரமந்திரம்.

11. ஹ்ருங்காரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ரோசனஞ்செ
ய்து, சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் புகுந்து, ஹம்ஸபிஜத்தில் இரு
க்கும் சிஷ்யனுடைய சைதன்னியத்தை 3 ஏஓ ஹம் ஹ்ரீ ஸ்ரீ
என்னும் அஸ்திரமந்திரத்தாற் பிரிக்கவேண்டும்.

12. சத்தி மந்திரத்தையும் ஏஓ ஹாம் ஹம் ஹாம் ஸுரஹா
என்னும் மந்திரத்தையுமூச்சரித்து, ஸம்ஹார முத்திரை செய்து
கொண்டு, சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தை இழுத்து, நாடியாகப்
பவித்த நூலிற் சேர்க்கவேண்டும்.

4 ஏஓ ஹாம் ஹம் ஹ்ரீ ஸ்ரீ என்பது ஆத்மமந்திரம்.

13. இந்த ஆன்மாவை நூல் முழுதும் வியாபித்திருப்ப
தாகப் பாவிக்கவேண்டும். கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ்
செய்யவேண்டும். நூலில் ஆன்மாவுக்கு ஸாந்தியம் உண்டா

1 நியாஸஞ்செய்து, அவகுண்டனஞ் செய்து, அத்துவாக்களின் ஸாந்
தித்தியத்திற்காக ஆகுதிகளையும் கொடுத்து என்பது பொருள்.

2 தேகம் முழுதும் வியாபித்திருக்கும் ஆன்மாவை இருதயத்திற்
சேர்த்தற்காகத் தாடனஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

3 ஏஓ ஹாம் ஹம் ஹாம் ஹம் ஹ்ரீ ஸ்ரீ என்று ஆத்ம மந்தி
ரத்துடன் கூடவே அஸ்திர மந்திரம் க்ரியாக்ரமத்தையோதிகையில் படிக்கப்
பட்டிருக்கிறது.

4 நூலில் ஆன்மாவைச் சேர்க்கும் பொழுது இந்த ஆன்மமந்திரத்தை
உச்சரிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

தற்காக இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

1 நூலில் இருக்கிற ஆன்மாவின்மீடத்தில் சாந்தியதீத
கலையைச் சேர்க்கும் முறை.

14. வித்யாதேகத்தை நியாஸஞ்செய்து ௨௦ கெஹம் ஸா
 னு) தீதகலா வாஸாய நஃ எனும் மந்திரத்தை உச்சரித்து
 சாரதியதீத கலையை அவலோகனஞ் செய்யவேண்டும். (அவலோ
 கனம்-பார்த்தல்) அந்தச் சாரதியதீத கலையில் மற்றத் தத்துவம்
 முதலியவற்றை அடங்கியவையாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

15-16. வெண்மையான சாந்தியதித கலையில் 2 இரண்டு தத்துவங்களையும், எட்டுப் புலனங்களையும், பதினாறு அக்கரங்களையும், ஒரு பதத்தையும், ஒரு மந்திரத்தையும், பீடிங்களையும், நாடிகளையும், இரண்டு வாயுக்களையும், இரண்டு இந்திரியங்களையும்,

1 தூவில் இருக்கிற ஆன்மாவின்—தில் சாந்தியுதித கலையைச் சேர்ந்தற்கு முன்னர் மலம் முதலிய பாசங்களைச் சேர்க்கும் முறை வேராமம்புபத்தி வியாக்கியானத்திலும் க்ரியாச்சுரமத்யோகிகையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—^{சு}ஓம் ஹோ க்ஷாக்ஷாரணாய ஜீவபாஸாய நமஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு மலத்தை இருநுக்குச் சமமாகவும், ஓம் ஹோ ஐனாகிகாதி கஜீபுராபெஸ்ஸு^{ஸு}வபு^{ஸு}ஃ^{ஸு}வஜோ^{ஸு}ஹ ஹோய காரணெஹ்யோ நமஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு கன்மபாசத்தை வெண்ணிறமாகவும் கருகிறதாகவும், ஓம் ஹோ ஜோயாவாஸாய ஸரீரோஜிய விஷயகாரணாய நமஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு மாயாபாசத்தைப் பல கிறமுடையதாகவும், ஓம் ஹோ வாஸாயிஷாரெஞ்ஞ ஸிவஸுக்ஸ்யெ நமஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு பாசங்களை அதிட்டிக்கும் சிவசத்தியை இருள் ரூபமாகவும் தியானித்து, சிஷ்யனுடைய தேகத்திலிருந்து மெடித்து தூவில் இருக்கும் ஆன்மாவின்—தில் சேர்த்து அருச்சித்து அவருண்டனம் ஸாந்தித்தியாகுதி இவற்றைச் செய்வேண்டுமென்பதாம்.

2 இந்த சாந்தியதீதகலை முதலிய கலைகளில் அடங்கிய தத்துவம்புல
னம் இவற்றின் முருவிபரமும் இதே நிர்வாணதீக்ஷா பரகரணத்தில் கலா
சோதன ஸமயத்தில் மூலத்திலேயே கூறப்படுமாதலால் இங்கு விரிக்கப்
படவில்லை.

ஒரு விஷயத்தையும், ஒரு குணத்தையும், காரணைசுவரான
1ஸதாசிவரையும் அடங்கியவையாகப் பானித்துச் (சிரசில்) தாட
னஞ் செய்யவேண்டும். ஓ மஹேம் 2 ஹம் 3 ஸாஷு⁴தீக
ராவா⁵ஸாய⁶ஹ்⁷ 8 என்பது தாடனஞ் செய்யும்பொழுது
ள்ள மந்திரமாகும்.

17. ஸம்ஹார முத்திரை செய்து, சாந்தியுதித கலையை எடுத்து, நூலின் சிரசில் வைக்கவேண்டும். அதுனைப் 3 பூஜிக்க வேண்டும். நூலில் சாந்தியுதிதகலை ஸாந்தித்தியமூர்த்தம் நிமித்தம் மூன்று ஆகுதிக்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

நூலில் இருக்கும் ஆன்மாவின்மீடத்தில் சாந்தி
கலையைச் சேர்க்கும் முறை.

18-19. கருமை நிறமுள்ள சாந்திகலையின் நடுவில் 4 இரண்டு தத்துவங்களையும், பதினேழு புலனங்களையும், இரண்டு அக்கரங்களையும், பன்னிருபதங்களையும், இரண்டு மந்திரங்களையும், இரு பீஜங்கள், இருநாடிகள், இரண்டு வாயுக்கள், இரண்டு இந்திரியங்கள் இவற்றையும், ஒரு விஷயத்தையும், இரண்டு குணங்களையும், அவ்வாறே கமலத்தில் வீற்றிருக்கும் ஒரு காரணேசுவரரான 5 மகேசுவரையும் அடங்கியவையாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

1 வட்டமான மண்டலத்தையும், துர்யாதீதாவஸ்தையையும் என்றும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

2 ஏம் ஹெளஸ் ஸாஹுதீதகூறாபெயஹ: ஹூஜி டு
என்று க்ரியாக்ரமத்தோதினைவிலும், ஏம் ஹெளஸ் ஸாஹுதீதகூறா
வாஸாய ஹூஜி டு என்று அசிந்திய விசுவஸாதாயாகமத்திலுமிருக்
கின்றது.

3 ஓம் ஹொம் ஸாநுதீ தகவாபெ நம: என்று பூஜித்து
அவருண்டனஞ் செய்க.

4 லெஹொ ஸாணிகூரெபெ ந3: என்று அவலோச
னஞ் செய்து என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள்வேண்டும்.

5 துர்யாவஸ்தையையும், அறுகோணமண்டலத்தையும் என்பதையும்
சேர்த்துக் கொள்க.

20. 1 தாடனஞ்செய்து 2 எடுத்து புருவ நடுவிலுள்ள நூலில் சேர்க்கவேண்டும். சாந்திகலைக்குரிய பீஜாக்கரத்துடன் கூடிய சாந்திகலா மந்திரத்தை உச்சரித்து ஸாந்தித்தியம் உண்டாவதற்காக மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்பது பீஜாக்கரத்துடன் கூடிய சாந்திகலாமந்திரமாகும்.

நூலில் இருக்கும் ஆன்மாவினிடத்தில் வித்யாகலையைச் சேர்க்கும் முறை.

21-22-23. 3 மிகச் செம்மை நிறமுள்ள வித்யாகலையில் ஏழு தத்துவங்களையும் 4 இருபத்தொரு பதங்களையும், ஆறு அக்கரங்களையும், ஒரு மந்திரத்தையும், இருபத்தைந்து புவனங்களையும், முக்குணங்களையும், ஒரு விஷயத்தையும், காரணைசுவரரான 5 உருத்திரரையும், இரு பீஜங்கள், இரு நாடிகள், இருவாயுக்கள், இரு இந்திரியங்கள் இவற்றையும் அடங்கியவையாகப்பாவித்துத் 6 தாடனஞ் செய்து, 7 எடுத்து, இருதயத்திலுள்ள நூலில்

1 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை ஹேம் ஹேம் என்பதும் மந்திரத்தை உச்சரித்து நெற்றியிலிருந்தும் கழுத்து முடிவாகவுள்ள இடத்தில் தாடனஞ் செய்து என்பது பொருள்.

2 பூரகத்தின் தொழிற்பாட்டால் ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்து எடுத்து.

3 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்று உச்சரித்துப்பார்த்து என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

4 இந்த கலாஸம்யோஜன பாகரணத்திலும் பின்னால் கூறப்படும் கலா சோதபாகரணத்திலும், தத்துவபுலன வர்ணபத மந்திரங்களின்முற் பிற்பாடுமுற்றிலும் மாறுபட்டே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அசுந்திய விசுவவா தாக்ரியாகமத்திலும் இவ்வாறே இருக்கின்றது. ஆகையால் இம்முறையை அனுசரித்தே மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.

5 த்ரிகோண மண்டலத்தையும் ஸுஷுப்தி அவஸ்தையையும் என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

6 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை ஹேம் ஹேம் என்பதும் மந்திரத்தை உச்சரித்து புஷ்பத்தால் கழுத்திலிருந்து நாபி முடிவாகவுள்ள இடத்தில் தாடனஞ் செய்யவேண்டுமென்பது பொருள்.

7 ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்து பூரகஞ் செய்துகொண்டு எடுத்து என்பது கருத்து.

1 சேர்த்து வித்யாகலைக்குரிய மந்திரத்தை உச்சரித்து 2 அருச்சிக்க வேண்டும். பின்னர் நூலில் வித்யாகலையின் ஸாந்தித்திய முண்டாதற்காக மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்பது வித்யாகலைக்குரிய மந்திரமாகும்.

நூலில் இருக்கும் ஆன்மாவினிடத்தில் பிரதிஷ்டாகலையைச் சேர்க்கும் முறை.

24-25-26. 3 வெண்மை நிறமுள்ள பிரதிஷ்டாகலையில் இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும், இருபத்தைந்து அக்கரங்களையும், இரண்டு பீஜங்களையும், இரண்டு நாடிகளையும், இரண்டு வாயுக்களையும், இரண்டு இந்திரியங்களையும், முப்பத்திரண்டு பதங்களையும், ஐம்பத்தாறு புவனங்களையும், நான்கு குணங்களையும், மூன்று மந்திரங்களையும், ஒரு விஷயத்தையும், காரணைசுவரரான 4 விஷ்ணுவையும் அடங்கியவையாகப் பாவித்துத் 5 தாடனம் முதலியன செய்து நாபியிலுள்ள நூலில் இருக்கும் ஆன்மாவினிடத்து ஸாந்தித்தியாகுதிகளையும் கொடுக்கவேண்டும்.

1 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து கழுத்திலுள்ள நூலிற் சேர்த்து என்பது கருத்து.

2 அருச்சித்துக் கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது பொருள்.

3 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்று சொல்லிக்கொண்டு பிரதிஷ்டாகலையைப் பார்த்து என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்க.

4 அர்த்த சந்திர மண்டலத்தையும், ஸ்வப்நாவஸ்தையையும் என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

5 ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை ஹேம் ஹேம் என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து நாபி முதல் முழங்கால் வரையுள்ள இடத்தில் புஷ்பம் கொண்டு தாடனஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது பொருள். தாடனம் முதலியன என்பதிலுள்ள முதலிய என்னும் பதத்தால், முன்போல் பூரகஞ் செய்து, ஸம்ஹார முத்திரையால் எடுத்தல், ஓம் ஹேம் ஸாணிகலாபெயை நம: என்று சொல்லிக்கொண்டு நாபியிலுள்ள நூலிற் சேர்த்தல், அருச்சித்தல், கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் இவற்றைக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் ஹீம் பூதிஷாகூடெபெ ௩௧: என்பது ப்ரதிஷ்டா கலைக்குரிய மந்திரமாகும்.

நூலில் இருக்கும் ஆன்மாவிரிடத்தில் நிவிருத்தி கலையைச் சேர்க்கும் முறை.

27-28-29. 1 பொன்னிறமுள்ள நிவிருத்திகலையில் நூற் றெட்டுப் புவனங்களையும், இருபத்தெட்டுப் பதங்களையும், இர ண்டு பிஜங்களையும், இரண்டு நாடிகளையும், இரண்டு வாயுக்களையும், இரண்டு இந்திரியங்களையும், ஒரு அக்கரத்தையும், ஒரு தத்துவத் தையும், ஒரு விஷயத்தையும், ஐந்து குணங்களையும், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் காரணேசுவரமான பிரமனையும், 2 நான்கு மந்திரங் களையும் அடங்கியவையாகப் பாவித்துத் 3 தாடனஞ்செய்யவேண் டும். நிவிருத்தி கலையை 4 எடுத்து கால் ஈறுகவுள்ள நூலில் ந்யாஸஞ் செய்து 5 பூஜிக்கவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் மிவூதிகூடெபெ ௩௧: என்பது நிவிருத்தி கலையைப் பூஜித்தற்குரிய மந்திரமாகும்.

30. ஸார்ந்தியத்திற்காக அக்கினியில் மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு சிஷ்யனுடைய சரீரத்திலிருந்து கலைகளை எடுத்து நூலிற் சேர்க்கவேண்டும்.

1 ஓம் ஹாம் மிவூதிகூடெபெ ௩௧: என்று சொல்லிக் கொ ண்டு நிவிருத்தி கலையைப் பார்த்து என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2 நாற்கோண வடிவாயும் வஜ்ரத்தை அடையாளமாகவுடையதாயு மூன் ன மண்டலத்தையும் ஜாக்கிரதவஸ்தையையும் என்பதையுஞ் சேர்க்க வேண்டும்.

3 ஓம் ஹாம் மிவூதிகூடெபெ ௩௧: என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து முழங்காறுக்குக் கீழ் புஷ்பத்தால் தாடனஞ் செய்ய வேண்டும் என்பது பொருள்.

4 பூசுஞ் செய்து ஸம்ஹார முத்ரையால் எடுத்து என்பது கருத்து.

5 பூஜித்து அவருண்டனஞ்செய்ய வேண்டும் என்பது பொருள்.

1 ஸபீஜ தீக்ஷையில் பாவனையில் வேற்றுமை.

31-32. ஸபீஜதீக்ஷையில் ஸமயாநுஷ்டான ரூபமான பா சம், அனுபவிக்கப்படும் சரீரத்தை உண்டு பண்ணுகிற தர்மம், மந்திரங்களின் ஸித்தி ரூபமான பலன், யாகம் செய்தல், தடாகம் முதலியன நிர்மாணஞ் செய்தலாகிய தர்மம் ஆகிய இவற்றினும் வேறான சைதன்யத்தை மறைக்கும் ரூக்ருமமான பந்திக்கும் 2 கர்மாவை கலைகளின் உள்ளே 3 பாவிக்கவேண்டும்.

33. 4 இதே முறையால் ஈண்டு தர்ப்பணம் தீபனம் இவ ற்றைச் செய்யவேண்டும். தத்தம் கலைக்குரிய மந்திரத்தை உச் சரித்து, மும்மூன்று ஆகுதிகளால் தீபனஞ் செய்ய வேண்டும். அவை வருமாறு. — ஓம் ஹொம் ஸாஹுத் தீக்ஷாவாஸாய ஸா ஹா என்பது முதலியன தர்ப்பணத்திற்குரிய மந்திரங்கள். ஓம் ஹொம் ஹொம் ஹொம் ஸாஹுத் தீக்ஷாவாஸாய ஹொம் ஹொம் என்பது முதலிய தீபனத்திற்குரிய மந்திரங்கள்.

5 கிரந்தி கற்பிக்கும் முறை.

34. நூலின் இவ்வளவு தூரம் வரை இன்னகலை வியாபித் திருக்கின்றது என்பது தெரியும் பொருட்டு, அந்தப்பாசஸூத்

1 ஸமயாசாரத்துடன் கூடியதாயும், ஸாதகன் ஆசாரியன் இவர்களுக்கு விஷயமாயுமுள்ள ஸபீஜ நிர்வாண தீக்ஷையில், என்பது பொருள். ஸபீஜ தீக்ஷையில் ஸமயாசார பாசங்கள், தேகத்தை உண்டு பண்ணும் கர்மங்கள் இவற்றினும், ஸாதக தீக்ஷையில் மந்திரவித்தியின் பலனினும், லோகதர் மினீ தீக்ஷையில் யாகஞ் செய்தல் முதலிய தர்மங்களினும் வேறுவேறான பந்தத்தைக் கலைகளுக்கும் ஸிருப்பதாகப் பாவிக்க வேண்டுமென ஸ்பஷ்ட போதினியில் பொருள் விளக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

2 ஸஞ்சித கர்மாவை என்பது கருத்து.

3 சமயானுஷ்டான ரூபமான பாசம் முதலிய குறிக்கப்பட்ட கிவ கன்மங்களை மாத்திரம் தீக்ஷை செய்யப்பெறும் சிஷ்யனுடைய தேகத்தில் இருப்பனவாகப் பாவித்து, பிறகன்மங்களைப் பாசகுத்திரத்தில் அடங்கிய வையாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

4 முதலாவது சாந்தியதீக்ஷைக்குத் தர்ப்பணம் தீபனம் இவற்றைச் செய்து, பின் சாந்திகலைக்குச் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் வித்யா கலைக்கு என்னும் இதே முறையால் என்பது பொருள்.

5 கிரந்தியாவது முடிச்சு.

தந்த காஷ்டத்தை வேலிக்குமுறை

45. மூன்றாவது மண்டலத்தில், இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து தந்தகாஷ்டத்தைக் கொடுத்து, சிஷ்யனுடைய தந்தங்களின் துனிகளால் கடிக்கப்பட்டதாயும், பின்னர் நீரால் கழுவப் பெற்றதாயும் உள்ள அதனை உயரே நோக்கிய முகமாகப் பூமியில் விசிச் செய்யவேண்டும். கிழே விழுந்த அந்தத் தந்தகாஷ்டத்தை உயரே எடுக்கவேண்டும். (உற்று நோக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.)

46. கிழக்கு மேற்கு வடக்கு ஈசானம் ஆகிய திக்குக்களை நோக்கியமுகமாகவும், உயரே நோக்கிய முகமாகவும் விழுதல் எல்லாச் சிஷ்யர்களுக்கும் நன்று. மற்றத் திக்குக்களை நோக்கி விழுதல் நன்றன்று.

47. 1 அமங்கலத்தைத் தடுக்கும்பொருட்டு நூறு முறை அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ந்யூனம்(குறைதல்)முதலிய தோஷங்கள் நீங்குதற்காக மூல மந்திரத்தையுச்சரித்து நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

தந்த காஷ்டத்தை வேலித்த பின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன.

48-49. மண்டலேசவரின் பொருட்டு எல்லாக் கர்மாக்களையும் அர்ப்பணஞ் செய்து, இவருக்குப் 2 பூஜையைச் செய்து, விஸ்வஜனம் செய்து, சண்டேசவர பூஜையையுஞ் செய்து, நிர்மாலியத்தை நீக்கி, மூன்று சாண உருண்டைகளால் மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூமியைச் சுத்தி செய்து, எஞ்சியுள்ள சுருவை அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

50-51. 3 கலசம், லோகபாலர்கள், இவர்களைப் பூஜித்து, 4 நிரோதனஞ் செய்து, கணங்களையும், 5 இரகஷிக்கப்படின் அக்

1 தந்த காஷ்டம் குறிக்கப்பட்ட திக்குக்களினும் வேறான திக்குக்களில் விழுந்தால் நேரும் அமங்கலத்தை என்பது கருத்து.

2 அஷ்டபுஷ்பத்தால் என்பது கருத்து.

3 கடத்திலிருக்கும் சிவன்.

4 நிரோதாரியம் கொடுத்தலால் தடுத்து என்பது பொருள்.

5 அக்கினியானது வெளியில் ரகஷிக்கப்படுமாயின் என்பது பொருள்.

கினியையும், விஸ்வஜனம் செய்யவேண்டும். யாகமண்டபத்திற்கு வெளியில் லோகபாலர்களுக்கு பஹிர்ப் பலியையும் சுருக்கமாகக் கொடுத்து, திருநீற்றுலேனும் பரிசுத்தமான ஜலத்தாலேனும் ஸ்நானஞ் செய்து, யாகசாலைக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும்.

சிஷ்யனுடைய நித்திரையின் முறை.

52-53. தர்ப்பங்களாலாகிய படுக்கையில், கிழக்கே சிரஸை வைத்திருப்பவர்களாயும், இரகக்ஷ செய்யப் பெற்றவர்களாயும் உள்ள கிரஹஸ்தர்களான சிஷ்யர்களையும், நல்ல திருநீற்றுலாகிய படுக்கையில், இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தெற்கே சிரஸை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களான முழுக்ஷுக்களாயுள்ள சிஷ்யர்களையும், சிகாமந்திரத்தால் கட்டப்பட்ட (இரகஷிக்கப் பெற்ற) சிகைகளை உடையவர்களாகவும், 1 அஸ்திரமந்திரத்தால் இரகக்ஷ செய்யப் பெற்றவர்களாகவும் செய்து, ஸ்வப்ன தேவதையின் மந்திரத்தை உபதேசித்து, சிஷ்யர்களை நித்திரை செய்யும்படி செய்யவேண்டும். அதன் பின் 2 வெளியிற் செல்லவேண்டும்.

54-55. ஸ்வப்ன தேவதையின் மந்திரமாவது:— ॐ ஹிவி ஹிவி ஸுருவஹாணயே ஸுஹா ॥ ॐ நரஸூரோ திணைசூரய விஜ்ஜாய ॥ ॐ ஹாதுதே ॥ வாரிய விஸ்வாதிவாய ஸுவாயி வகயே நரீ ॥ சூயக்ஷு டேவதேவஸா ஸுவனோ ॥ லி த்வானிக்ஷு ॥ ஸுவே ஸவபூணி காயபூணி ஹிஷிஸூநீ ॥ ஹ யாநி ரே ॥ இதன் பொருள்,— ஓ சம்புவே ! உமக்கு நமஸ்காரம். முக்கண்ணாராயும், பொன்னிறமுள்ளவராயும், மஹாத்மாவாயும், சுந்தரராயும், உலகவடிவினராயும், நித்திரைக்கு அதிபதியாயும் இருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ தேவர்களுக்கும் தேவரான ஈசா ! உம்முடைய சமீபத்தை அடைந்திருக்கிறேன். இந்த என்னுடைய இருதயத்திலுள்ள எல்லாக்காரியங்களையும் ஸ்வப்னத்திற் கூறியருளவேண்டும்.

1 படுக்கையில் சிஷ்யனைப்படுக்கச்செய்து, கவசமந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்ற வஸ்திரத்தால் மூடி, படுக்கைக்கு வெளியிலிருந்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட என்றோ, கடுகு, விழுதி இவைகளால் மூன்று ரகைகளையிட்டு ரகஷிக்கப் பெற்றவர்களைப்பது பொருள், 2 சிஷ்யனுடைய படுக்கைக்கு வெளியிலென்பது பொருள்,

ஆசாரியர் செய்ய வேண்டுவன.

56-57. ஆசாரியர் பஞ்சகவ்வியம், சரு, இவற்றைப் புசித்து தந்தகாஷ்டத்தை ஸேவித்து, ஆசமனஞ் செய்து, சிவபெருமானைத் தியானித்து, பரிசுத்தமான படுக்கையை அதிட்டித்து, திஷ்டியில் அடங்கிய (மேல் செய்யவேண்டிய) கிரியைகளின் சமூகத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு சருக்கமாகத் திஷ்டாதிவாஸ விதி கூறப்பட்டது.

திஷ்டியில் அதிவாஸ விதி முற்றிற்று.

ஸ்வப்ன ஆராய்ச்சி.

58. பின்னர், வைகறையில் எழுந்து, செய்யப் பெற்ற ஸ்நானம் 1 முதலியவற்றை உடைய ஆசாரியர், மங்களத்தின் பொருட்டு சிஷ்யர்களிடம் அவர்களால் காணப்பட்ட ஸ்வப்னத்தைக் கேட்க வேண்டும்.

59. தயிர், 2 நெய், மாம்ஸங்கள், 3 முதலிய இவற்றைப் புசித்ததாகக் காணப்படும் ஸ்வப்னம் சிலாக்யமாகும். யானை 4 முதலியவற்றில் ஏறல், வெண்ணிறமுள்ள ஆடையால் போர்த்துக் கொள்ளல் ஆகிய இவை சிரேஷ்டமாகும்.

60. தன் அங்கங்கள் பின்னங்களாக ஸ்வப்னங்காணுதல் நிந்திக்கத் தக்கது. மஷி (மை) சேறு இவற்றால் பூசப்படுதலும், எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்தலும், பாழுங்கிணறு முதலியவற்றில் விழுதலும் சிலாகிக்கப்படுகிறதில்லை.

1 முதலிய என்னும் பதத்தால், இரண்டு ஸந்த்யா கர்மாக்களைக் கொள்ள வேண்டும்.

2 சூரியோஸ என்பதாகப் பாடத்தைக்கொண்டால் ஈரமுள்ள மாம்ஸம் என்ற பொருளைக் கொள்ள வேண்டும்.

3 முதலிய என்னும் பதத்தால் ரத்தம் போன்றவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

4 முதலியவற்றில் என்னும் பதத்தால், மலை, மரம் இவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

60½. கெட்ட ஸ்வப்னங்கள் நசித்தற்காகப் 1 பிராயச்சித்தத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டு,

நிர்வாண திஷ்டிக்காக முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவன.

61-61½. 2 இரண்டு நித்யகர்மங்களைச் செய்து, யாகசாலை யை அடைந்து, நித்தியத்திற்குச் செய்யப்படுமாறு போல் நைமித்திகத்திலும் ஆத்ம பூஜை 3 ஈராகவுள்ள கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும்.

62-63. பின்னர், தன்னிடத்தில் சோதித்தற்குரிய அத்து வரையையும், தலைப்பாகை ஆபரணம் இவற்றையும், முன் கூறப்பட்ட பிரகாசிக்கிற சிவஹஸ்தத்தையும் 4 நியாஸஞ் செய்து, கும்பத்தில் எழுந்தருளிய 5 சிவபெருமானையும், முறையே இந்திரன் 6 முதலாயினரையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

64. பின்னர் மண்டலத்திலேனும் ஸ்தண்டிலத்திலேனும் சிவபூஜையையும், அக்கினியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருனுக்குப் பூர்ணாகுதி ஈராகப் பூஜை ஹோமம் இவற்றையும், மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணத்தைபுஞ் செய்யவேண்டும்.

65. கெட்ட ஸ்வப்னங்கள் காணுதலால் நேரும் தோஷங்கள் நாசமடைதற்காக, அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ் செய்து, ஹோம் என்னும் பிரஜாக்கரத்தை

1 “விடியற்காலத்தில் கெட்ட ஸ்வப்னங்கள் கண்டால் ஆயிரம் முறையும், அர்த்த ராத்திரியில் கண்டால் ஐந்து முறையும், இரவின் ஆரம்பத்தில் கண்டால் நூறு முறையும், அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். இக்காலங்களில் ஆசாரியர் கெட்ட ஸ்வப்னம் கண்டால் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகக் கூறிய மந்திரத்தை உச்சரித்து ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.” என்பனவாகிய பிராயச்சித்தத்தைச் சிந்தித்து என்பது கருத்து.

2 பிராதக்காலம் மத்யாஹ்னம் இவற்றிற் செய்ய வேண்டியவற்றை என்பது கருத்து.

3 ஸூரியபூஜை முதல் ஆத்மபூஜை ஈராக.

4 நியாஸஞ் செய்து, வாஸ்துபிரம்ம பூஜையையும், மஹாலக்ஷ்மி பூஜையையும் செய்ய வேண்டும்.

5 வர்த்தனியையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

6 கணபதி, குரவர், இஷ்டலிங்கம், இவர்களையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

ஸம்புடமாகச் செய்து, 1 மந்திரங்களுக்குத் தீபனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

66. ஸ்தண்டிலேசுவரர் கும்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் இவர்களுக்கு நடுவில் அந்தர்ப்பலியையுஞ் செய்து, சிஷ்யனுடைய பிரவேசத்திற்காகச் சிவபெருமானிடம் உத்தரவு பெற்று வெளியிற் செல்லவேண்டும்.

67. மண்டலத்தில் சிஷ்யனை ஆரோஹணித்தல் முதல், 2 ஸம்பாத ஹோமம், நாடேருபமான தர்ப்பத்தைச் சிஷ்யன் கையில் 3 கொள்ளுதல் இவற்றை சுருகவுள்ள கிரியைகளை, ஸமயநிகையில் செய்யப்பட்டவாறு சிஷ்யனுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

68. நாமஸந்தானம் வித்திப்பதற்காக மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, மூன்று ஆகுதிகள் ஹோமஞ்செய்து, கும்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை 4 அருச்சித்துப் பாசஸூத் திரத்தைக் கொண்டு 5 வரவேண்டும்.

69. தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் நிமிர்ந்த சரீரத்தை உடையவனாயும், 6 அர்ச்சிக்கப்பட்டவனாயும் இருக்கிற சிஷ்யனுடைய சிகையில், அந்தப் பாசஸூத்ரத்தை, கால் பெருவிரல் சுருகத் தொங்கும்படி கட்ட வேண்டும்.

நிவிருத்தி கலையைச் சுத்தி செய்யுமுறை.

69½. சிஷ்யனை உட்காரச் 7 செய்து, நிவிருத்தி கலையின் வ்யாப்தியை மனதால் 8 பாவனை செய்து,

1 மூலமந்திரம் முதலிய எல்லா மந்திரங்களுக்கும் என்பது பொருள்.
2 கிரீக்ஷணம் முதலிய நான்கு ஸம்ஸ்காரங்களாற் சுத்தி செய்யப்பெற்ற கத்திரிக்கோலுக்கும் ஸம்பாதஹோமம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

3 நாமஸந்தானஞ் செய்தல் என்பது கருத்து.

4 சிஷ்யனையுருச்சிக்கச் செய்து என்பது பொருள்.

5 பாசஸூத்ரத்தை எடுத்துக் கொண்டு குண்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது கருத்து. 6 ஸம்ஸிதா மந்திரத்தால்.

7 ஓ ஹம் சூபாஸ்யாய நம: என்று அக்கினியில் ஆதார சக்தியைப் பூஜித்து மூன்று முறை ஸந்திராநாகுதிகளைக் கொடுத்து இருக்கச்செய்து, 8 முழங்காலுக்குக் கீழே பாவனை செய்து,

ஓ ஹம் நியூதிகூடாயெ நம: என்று அருச்சித்து, ஓ ஹம் வ்யூதிகூடாய நம: என்று சொல்லிக்கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

70. அதன்பின், இந்தக் கலையில் நூற்றெட்டுப் புவனங்களை அடங்கியவையாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

71. கபாலர், 1 அஜர், புத்தர், வஜ்ரதேஹர், ப்ரமர்த்தனர், விபூதி, அவ்யயர், சாஸ்தா, பிநாகி, 2 த்ரிதசாதிபர்.

72. அக்கினிருத்ரர், ஹுதாசனர், பிங்களர், காதகர், ஹார், ஜ்வலனர், தஹனர், 3 பப்ரு, பஸ்மாந்தகர், 4 க்யாந்தகர்.

73. யாம்யர், மிருத்யுஹர், தாதா, விதாதா, கர்த்தா, காலர், தர்மர், அதர்மர், ஸம்யோக்தா, 5 வியோக்தா.

74. 6 நைருதர், மாரணர், ஹந்தா, க்ரூரதிருஷ்டி, பயாநகர், 7 ஊர்த்வசேபஸ், விருபாக்ஷர், தூம்மர், லோஹிதர், 8 தம்ஷ்ட்ராவான்.

75-75½. பலர், அதிபலர், பாசஹஸ்தர், மஹாபலர், ச்வேதர், ஜயபத்ரர், தீர்க்கபாஹு, ஜலாந்தகர், 9 புத்தி பாஹ்யர்,

1 கபாலீசர், ஜடர், புத்னர், என்றும் பாடபேதமுண்டு.

2 ஆகிய இத்தப் பதின்மரும் ப்ரஹ்மாண்டத்தின் வெளியில் கிழக்குத் திசையில் இருக்கின்றனர்.

3 பப்ரர் என்றும் பாடமுண்டு.

4 அக்கினிருத்ரர் முதல் க்யாந்தகர் முடிவாகவுள்ள இப்பதினமர் அக்கினி திசையில் இருக்கின்றனர்.

5 இப்பதினமர் தெற்குத் திசையில் இருக்கின்றனர். இப்பதினமருள் அடங்கியுள்ள மிருத்யுஹர் என்னும் பதத்தை மிருத்யு, ஹார், என்று இரண்டு பதமாகச் செய்து இரண்டு பெயர்களாகக் கொண்டு, காலர் என்னும் பெயரை நீக்கி, அதர்மர் என்னும் பெயருக்குப் பதிலாகத் தர்மபதி என்பதைச் சேர்த்துப் பதினமராகக் கொள்ளும் பாடமுமுண்டு.

6 நிருருதி என்றும் பாடமுண்டு.

7 ஊர்த்வகேசர் என்றும் பாடமுண்டு.

8 இப்பதினமர் நிருருதி திசையில் இருக்கின்றனர்.

9 புத்திபாஹ்யர், பீமர், ஆகிய இருவர்களுக்குப் பதிலாக மேககாதர், ஸுகாதர், என்று கொள்ளும் பாடமுமுண்டு.

பீமர் ஆகிய இந்தப் பதின்மர் மேற்குத்திக்கை 1 அடைந்திருக்கின்றனர்.

76-76½. சீகார், லகு, வாயுவேகர், ஸுஞ்சுமர், திசுணர், கூயாந்தகர், பஞ்சாந்தகர், பஞ்சசிகர், கபர்தி, 2 மேகவாஹர்.

77-78. ஜடாமகுடதாரி, நாராரத்தனதாரர், நிதிசர், ரூபவான், தன்யர், ஸௌம்யதேஹர், பிரஸாதகிருத், பிரகாசர், லக்ஷ்மீவான், காமரூபர் ஆகிய இப்பதின்மர் வடக்குத் திசில் இருக்கின்றனர்.

79-79½. வித்யாதாரர், ஞானதாரர், ஸர்வஞர், வேதபாகர் மாதிருவிருத்தர், பிங்காக்ஷர், பூதபாலர், பலிப்ரியர், ஸர்வவித்யாவிதாதா, ஸுகதுக்ககர் ஆகப் 3 பதின்மர்.

80-81. அனந்தர், பாவகர், தீரர், பாதாளாதிபதி, விருஷர், விஷதாரர், வீர்யர், க்ரஸனர், ஸர்வதோமுகர், லோஹிதர் ஆகிய இப்பதின்மர் 4 பாதாளத்தில் இருப்பவர்களாக அறியத்தக்கனர்.

82. சம்பு, விபு, கணாத்யகூர், த்ரயகூர், த்ரிசுவத்திதர், ஸம்வாஹர், விவாஹர், நபர், லிப்சு, 5 விசகூணர், ஆகப்பதின்மர்.

1 விசத்ரமான ஆயுதங்களைத் தரிப்பவரும் உதித்த சூரியனது காத்தியை உடையவர்களுமான எவலானர்களுடன் தம் திசில் அரசாகிச் செய்கின்றனர் என்பது பொருள். இவ்வாறே ஒவ்வொரு பதின்மரையும் கொள்க.

2 இப்பதின்மர் வாயுதிசில் இருக்கின்றனர்.

3 இப்பதின்மர் ஈசான திசில் இருக்கின்றனர். இத்திசில் வித்யாதிபர், ஈசர், ஸர்வஞர், ஞானபுத், வேதபாகர், சுரேசர், ஸர்வர், ஜ்யேஷ்டர், பூதபாலர், பலிப்ரியர், ஆகிய பெயர்கள் இருக்கின்றனர் என்று கூறும் தாலுமுண்டு.

4 விஷ்ணுவுக்குக் கீழே என்பது பொருள். இவ்வுலகத்தில் விருஷர், விருஷதாரர், அனந்தர், க்ரோதனர், மாருதாசனர், க்ரஸனர், உதும்பார், ஈசர், பணீந்திரர், வஜ்ரதம்ஷ்டர் ஆகிய பதின்மர் இருக்கின்றனர் என்றும் வேறு தாலிற் கூறப்படுகிறது.

5 இப்பதின்மர் பிரமனுக்கு மேல் பாகத்தில் இருக்கின்றனர். இப்பதின்மரைக் கூறும் வேறு தாலில் சம்பு, விபு, கணாத்யகூர், த்ரயகூர், த்ரிதசர், ஈசுவர், ஸம்வாஹர், விவாஹர், நபோலிபஸு, த்ரிஸோசனர், என்று சிறிது மாறுபட்ட பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

83-84. பின்னர் 1 ஹுஹுமுகர், காலாக்கி ருத்ரர், ஹாடகர், கூஷ்மாண்டகர், ஸத்யர், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர், ஆகிய இந்த எட்டு உருத்திரர்கள் ப்ரஹ்மாண்டத்திற்குள் இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய பெயர்களுைய புலனங்களுக்கும் சிந்தித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பதாத்வாவைச் சிந்தித்தல்.

ஹவஹா ஹவோஹா ஸவஹுஹி தஸுவபுஷ்டி ஸவஹுஸா ஹியுகுர | ஸுஹவிஷ்ணுரூபுர | சுநலிபுதாநலிபுத | சுஸம்ஸு தாஸம்ஸு தி வுதிவபுஸி தவதிவபுஸித் ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி துரூகூரூ | வதஜ்வதஜ் | விஜ்விஜ் | ஜோஜோ | ஸுஸுஸு | ஸுதிசுஸுதிசு | ஸிவ | ஸவஹு | ஸவஹு | ௨௦ | ௩௦ | ஸிவாய | ௨௦ | ௩௦ | ௩௦ | ஸிவாய | ௩௦ | ௩௦ | ௨௦ | ஆகிய இருபத்தெட்டுப்பதங்களையும் அடங்கியவையாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

85-86-87. ஸத்யோஜாதம், இருதயம், அஸ்திரம் நேத்ரம் ஆகிய நான்கு மந்திரங்கள், க என்னும் அக்கரம், ஹகாரம் லகாரமாகிய இரண்டு பீஜாக்களாக், இடை பிங்களை என்னும் இரண்டு நாடிகள், பிராணன் அபாணன் என்னும் இரண்டு வாயுக்கள், மூக்கு உபஸ்தம் ஆகிய இரண்டு இந்திரியங்கள், கந்தமாகிய ஒரு விஷயம், 2 கந்தம் முதலிய மூன்று குணங்கள், பொன்னிறமுள்ள தும், கடினமாயும், 3 வஜ்ரத்தால் அடையாளமிடப் பெற்றதாயும், நூறுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதாயும் உள்ள பிருதிவி மண்டலம் ஆகிய இவற்றை இந்தக் கலீலிலடங்கியவையாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

1 காலாக்கி, கூஷ்மாண்டம், ஹாடகம், ப்ரஹ்மம், வைஷ்ணவம், ரோத்ரம் ஆகிய ஆறு புலனங்கள் ப்ரஹ்மாண்டத்திற்குள்ளும், வீரபத்ரம், பத்ரகாளி, ஆகிய இருபுலனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலுமிருக்கின்றன வென்று வேறு தாலில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் ஆகிய ஐந்து குணங்கள் என்பது பொருள்.

3 வஜ்ரத்தாலடையாளமிடப் பெற்றதாயும் என்னுமிடத்தில் சதுரரமாயும் என்று வேறு ப்ரதியில் இருக்கின்றது.

ஆன்மாவிற்குப் பற்பல சரீரங்கள் உண்டாதற்காகப்
பதினான்கு யோனிகளை அடங்கச் செய்தல்,

88-89-90. இந்தக் கலைபிலேயே பதினான்கு யோனிகளை அடங்கியவையாகப் பாவிக்கவேண்டும். முதல் ஆறு யோனிகள் தேவயோனிகளாய் இல்லாதவையாயும், பின்னுள்ள எட்டு யோனிகள் தேவயோனிகளாகவும் உள்ளன. மிருகம், பசுதி, பசுக்கள், ஸர்ப்பம், எல்லாஸ்தாவரங்கள், மனுஷ்யயோனி ஆகிய இவை ஆறு யோனிகளாகும், பைசாசம், ராக்ஷஸம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், ஐந்திரம், நெனம்யம், ப்ராஜேசுவரம், ப்ராஹ்மம், ஆகிய இவை எட்டு யோனிகளாகக் கூறப்பட்டன.

91-92. இந்த எட்டு யோனிகளுக்கும் அதிகராஸ்தானமாகப் பிருதிவித்தத்துவம் கொள்ளப்பட்டது. (இவற்றிற்கு)ப் பிரகிருதியில்லயம், புத்தியில் போகம், காரணைச்வரானபிரமன், அதன் பின் இறுதியில் 1 ஜாக்ஐதவஸ்தை ஆகிய எல்லாப்புவனம் முதலியவற்றைத் தன்னுள்ளடக்கியவையாக நிவிருத்தி கலைபயத்தியானித்துத் தனது மந்திரத்தால்ப் பிரித்து, அதவாவது:—
 ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவூதிக்காவாஸாயஹம் ஹூஃ டுஃ
 என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து முழங்காவுக்குக் கீழ் புஷ்பத்தால் தாடனஞ் செய்து, ஓம் ஹாம் ஹம் ஹம் நிவூதிக்காவாஸாய ஹஃ என்று உச்சரித்துப் பிரவேசித்து, ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவூதிக்காவாஸாயஹம் ஹூஃ டுஃ என்னும் மந்திரத்தால்பிரித்து, பின்னர் ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவூதிக்காவாஸாயஹம் ஹூஃ டுஃ என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து அங்குசமுத்தர செய்துகொண்டு, பூசுக்குச் செய்து இழுத்து, ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவூதிக்காவாஸாய ஹூஃ டுஃ என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து ஸம்ஹார முத்தையால் 2 நாபிக்குக் கீழுள்ள குத்தரத்தை எடுத்து, கும்பகஞ்செய்து தன்னிடமிருப்பதாகப் பாவித்து, ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவூதிக்காவாஸாய ஹஃ

1 கண் காது முதலியவற்றாலும், மனம் புத்தி அஹங்காரம் இவற்றாலும் கிரஹிக்கப்படும் பூதங்களின் விஷயமான அறிவின் நிலை, ஜாக்கிரதவஸ்தையாகும்.

2 நாபிக்குக் கீழே முழங்கால் முதலுள்ள சூதரத்தை

என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, உட்பவமுத்திரை செய்து கொண்டு, ரோசகத்தால் குண்டத்தில் 1 ஸ்தாபித்து, 40 ஹோ ஹோ ஹோ மிஷ்டிகிசுராவாஸாய நமஃ என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து அரக்கங்கொடுத்து, பூஜித்து, இதே மந்திரத்தை ஸ்வாஹாந்தமாக உச்சரித்து மூன்று ஸந்திநாகாகுதிகளையும், மூன்று ஸந்தர்ப்பணாருதிகளையும் ஸமர்ப்பித்து, 2 40 ஹோ ஹோ ஹோ நமஃ என்னும் மந்திரத்தால் பிரமணீ (நிமிருத்தி கலைப்பில்) ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்து, 40 ஹோ ஹோ ஹோ ஹோ என்னும் மந்திரத்தால் (அக்கினியில்) ஸந்தர்ப்பணம் செய்து,

93. ஸ்ரீ ஹ வவா₈யிகா_க ரொ₈லி₈நு கோகோக்ஷாம் ஜீக்ஷயா
ஜி₈ஹஸ்ரு' ஹாவ்யம் ச்வயா₈ நுகூகு₈னெந வரதேஸ நிபொம தசு॥

இன். ஓ ப்ரஹ்மாவே ! இந்த உம்முடைய அதிகாரத்தில் முத்தியில் விருப்பமுள்ள சிஷ்யனை யான் நீக்கச் செய்விக்கப் போகிறேன். 3 சிவபெருமானுடைய ஆணையால் தாம் அனுக்லமாக இருக்கவேண்டும். (என்ற இந்த சிவனது ஆணையை ப்ரஹ்மாவுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.)

94. அதன் பின் செம்மை நிறமுள்ளவளாயும், இச்சா சக்தி ஞான சக்தி க்ரிபா சக்தி ஞுபிணியாயும், ஆறுவித அத்து வாக்களுக்கு முக்கிய காரணமாயும் இருக்கும் தேவியான 4 வாகி சுவரியை இருதய மந்திரத்தால் ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும்.

1 குண்டத்திலுள்ள ஆதார சக்தியில் என்பது கருத்து.

2 பின்னர் மலம் கன்மம் மாயை ரூபங்களான மூன்று பாசங்களையும் போக்தாவக்கு போகசுரர்களை உண்டுபண்ணுகிறவையாகப் பாவித்து.

3 சிவபெருமானுடைய ஆணையால் என்பதற்குப் பதிலாக "இவ்வாறு பரமமாவுக்கு தறிவிக் வேண்டு"மென்ற பொருளைத் தரும் வேறுபாடா முண்டு. கலைக்கு அதிகாரியாயுள்ளவர் அனுகூலமாய் இல்லாவிடில் தீக்கடி செல்வித்தல் முடியாதாகையால் இப்பிரார்த்தனை வேண்டப்பட்டது.

4 ஆந்தக் கலையில் ஸ்தாவரம் முதலிய அனைகம் யோகிகளைக் கற்பித்து, அவற்றை வியாபிப்பவனாக வாசேசுவரியைத் தீயானித்து இருதய மந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்.

101¹. இந்த ஆன்மாவிற்குப் பெண் 1 முதலியவர்களின் சரீரமும் நேருமாதலால் பும்ஸவனக் கிரியை கிடையாது. கன் மவசத்தால் குருடன் முதலியவர்களின் தேகமும் நேருமாதலால் வீமந்தோந்நயனமென்னும் ஸம்ஸ்காரமும் கிடையாது.

102¹. எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஒரே காலத்தில் சிவோ மந்திரத்தால் ஜனனத்தைச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறே இவ்வான்மாக்களுக்குச் சிகா மந்திரத்தால் 2 அதிகாரத்தையும் பாவிக்க வேண்டும்.

103¹. கவசமந்திரத்தால் 3 போகத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தால் விஷயம் ஆன்மா இவற்றிற்கு அபேதமான போஹ ரூபமாயுள்ள 4 லயத்தையும் பாவிக்க வேண்டும்.

104¹. சிவமந்திரத்தால், 5 அனுபவிக்கப்பட்ட பாசங்க ளின் ஸ்தானங்களுடைய வழிகளின் (பிரவாகத்தின்) சுத்தியை

1 பும்ஸவனமென்னும் ஸம்ஸ்காரமானது, பெண் பிறவி அலிப்பிறவி களை நீக்குதற்காக ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்காரம். தீட்சை செய்யப் பெறும் ஆன் மாவிற்குக் கன்மவசத்தால் பெண் ஜன்மம் அலிஜன்மம் ஆகிய இவையும் நேரக்கூடுமாதலால், இந்தப் பெண் பிறவி அலிப்பிறவிகளை நீக்கும் பும்ஸ வன கர்மாவை இவனுக்குச் செய்ய வேண்டாமென்பது கருத்து. இவ்வாறே குருடு முடம் செவிடு முதலிய பிறவிகளைத் தடுக்கும் வீமந்தோந்ந யன கர்மாவும் இவனுக்குச் செய்ய வேண்டவதில்லை என்பது கருத்து.

2 தேசம் காலம் வயசு இவற்றிற்குத் தக்கவாறு, போக ஸாதனங் களான பொருள்களின் ஸம்பந்தம் அதிகாரமாகும். ஒரே காலத்தில் எல் லாச் சரீரங்களும் விருத்தியடைவதாகப் பாவித்தலாகும்.

3 ஸம்ஸ்தமான யோனிகளின் சரீரங்களில், போகங்களைத் தரும் கன் மங்களைச் சம்பாதித்ததாகப் பாவித்து, அதனால் நேரும் சுகதுக்க மோகங் கட்டுக் காரணமான போக்யப் பொருள்களில் சுகதுக்க மோக ரூபமான அறிவு போகமாகும்.

4 போக்யப் பொருள்களிடத்து மிகப்ரியாயிருப்பது லயமாகும். அதாவது— இத்தகைய போகமானது அனுபவித்த பின்னரும், சிறிது காலம் அவ்வலரூபமாய் இருப்பது லயம் என்பது கருத்து.

5 சுத்தனான ஆன்மாவிற்கு அனுபவிக்கப்பட்ட புவனங்களில், மீண் டும் சம்பந்தம் கூடாது என்னும் கருத்துப்பற்றி, உஹாமாயா காரியங்களின் ஆரம்பமாகிப் ப்ரவாஹத்தின் ரூபமாயுள்ள இவற்றின் சுத்தியானது கூறப் பட்டது.

யும், இருதய மந்திரத்தால் 1 தத்துவ சுத்தியையும் பாவிக்க வேண்டும். கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் லித்திப்ப தற்காக 2 முறையே ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

105¹. பின்னர், மாயாபாசம், மலபாசம், கன்மபாசம், இவற்றின் பந்தத்தின் (கட்டின்) நீக்கத்தின் பொருட்டும், 3 நிஷ் கிருதியின் பொருட்டும், இருதய மந்திரத்தால் நூறு ஆகுதி களைச் செய்ய வேண்டும்.

106¹. மலத்தின் சக்தி (பாசங்களை அதிட்டிக்கும் சக்தி) கெடுதற்காகவும், பாசங்கள் 4 பிரிந்து போதற்காகவும், ஸ்வா ஹா என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய அஸ்திர மந்திரத்தால் ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

107¹. மலம் முதலிய 5 உள்நிருக்கும் பாசங்களை, ஏழு முறை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்ற கத்தரிக் கோலால் நிவிருத்திகலா மந்திரத்துடன் கூடிய அஸ்திரமந்திரத்தை 6 உச் சரித்து 7 அறுக்க வேண்டும்.

1 போகத்திற்குக் காரணமான கன்மமானது அனுபவிக்கப் படினும், மீண்டும் அக்கன்மம் உண்டாகாமலிருப்பதற்காக, நிவிருத்தி கலையிலுள்ள தத்துவங்களுக்குச் சுத்தியைப் பாவிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

2 தேகவித்தி, ஜனனம், அதிகாரம், போகம், லயம் முதலிய கர்மாக்க ளுக்காகத் தனித்தனி ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமெ ன்பது கருத்து.

3 நிஷ்கிருதியாவது எல்லாக் கர்மாக்களையும் குறைவறச் செய்யும் ஸுருதாய் சுத்தியாகும்.

4 பிரிந்து போதலாவது, அறுத்தற்குரியதாய் கெழித்திருக்கும் தன் மையாகும். உலகத்திலும் உயிற்றில் கட்டப்பட்டவனுடைய அந்தக்கயிறு, கட்டப் பெற்றவனுடைய அங்கத்தினின்று பிரிவுபடாதிருப்பின் (கெழிழா திருப்பின்) அறுத்தற்குரியதாகாது.

5 பாசருத்திரத்தினுள்ளிருக்கும் என்பது கருத்து.

6 மூன்று மாத்திரையுள்ள ஸ்வரத்துடன் உச்சரித்து.

7 நிவிருத்தி கலையின் எல்லையில் அறுக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

ஓம் ஹாம் நிவ்ருத்திகலாபாஸாயஹம் ஹூஹீஹீ என்பது அறுப்பதற்குரிய மந்திரம்.

108. பாசங்களின் பங்கிக்கும் தன்மையை நீக்குதற்காக அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து, அந்தப் பாச சூத்திரத்தை கைகளால் துடைத்து உருட்டி நெய் நிரம்பிய ஸ்ருவத்தில் வைக்க வேண்டும்.

109. நிவ்ருத்திகலா மந்திரத்துடன் கூடிய அஸ்திர மந்திரத்தால் 1 தவிரிக்க வேண்டும்.

(மீண்டும்) பாசத்தின் முனைகள் நசிப்பதற்காக தனி அஸ்திரமந்திரத்தால் மீண்டுமாய் ஆகுதிகள் கொடுத்துப் பஸ்மமாகச் செய்யவேண்டும்.

ஓம் ஹம் சுஸூராய ஹூஹீஹீ என்பது கலா மந்திரத்துடன் கலப்பற்ற தனி அஸ்திரமந்திரமாகும்.

110. பின்னர், அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொடுக்கப்படும், எட்டு ஆகுதிகளால் பிராயச்சித்த ஹோமஞ் செய்ய 2 வேண்டும்.

காரணேசுவரரான பிரமணைப் பூஜித்தல்.

110. 3 அல்லது, பிறிதொரு முறையாகப் பிரமனுக்குப் பூஜை தர்ப்பணம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும். அது வருமாறு-

ஓம் ஹாம் ஸுஹஸுஸுஸுஸு ஸுஹம் ஹூஹீஹீ என்று சொல்லிக்கொண்டு மூன்று ஆகுதிகள் 4 கொடுத்துப் பிரமனுக்கு அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

1 நெய்யுடன் அக்கினியில் ஹோமம் செய்து பாசசூத்திரத்தைத் தவிரிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

2 இவ்வாறு ஆன்மாவானது, பல சரீரத்திலும் நின்று போகங்களை அனுபவித்த பின்னர், அச்சரீரங்களுக்கு ஒரே காலத்தில் நாமம் ஏற்பட்டிருந்த அளவில் ஆன்ம சைதன்யம் ஒன்றுபட்டதாகப் பாவித்து என் பதைச் சேர்த்துக்கொள்க.

3 சுயாஹீ வியாதாஹீ வயுஜயெதவ்யுஜயெதா என்ற பாடத்தைக் கொண்டால் "பின்னர் (அக்கினியில்) அயனை ஆவாஹனஞ் செய்து அவ்வாறே பூஜை தர்ப்பணம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும்" எனப் பொருள்படும்.

4 புர்யஷ்டக சுத்திக்காக என்பது கருத்து.

111. "ஓ பிரமணே! பொசுக்கப்பட்ட எல்லாப் பாசங்களை உடைய இந்த ஆன்மாவை, தாம் மீண்டும் பந்தத்திற்குள்ளாக்கக் கூடாது" என்ற இவ்வாறான சிவபெருமானுடைய ஆணையைப் பிரமனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

112-113. பின்னர் பிரமணை விஸர்ஜனஞ் செய்து, ஸம் ஹார முத்திரை செய்துகொண்டு, ஆன்ம மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கும்பகஞ் செய்து, ராகுவால் விடப்பட்ட சிறிது பாகத்தை உடைய சந்திர பிம்பத்திற்குச் சமானமான ஆன்மாவை, வலது நாடியால் மெல்ல எடுத்து, உட்பவ முத்திரை செய்து ரேசுக்குச் செய்துகொண்டு, பாசசூத்திரத்திற் 1 சேர்க்க வேண்டும்.

114. 2 பூஜித்து, அர்க்கிய பாத்திரத்தில் இருப்பதாயும், அமிருதத்திற்குச் சமானமாயும் இருக்கிற ஜலபிந்துவை, சிரமம் நீங்குதற்காக ஆசாரியர் சுஷ்யனுடைய சிரசில் விட வேண்டும்.

115. வாகிசுவரீ வாகிசுவரீகளை 3 விஸர்ஜனஞ் செய்து கிரியையின் பூர்த்தியின் பொருட்டு, வெளஷ்டை இறுதியில் உடைய சிவமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூர்ணாகுதி கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு நிவ்ருத்தி கலையின் சுத்தி கூறப்பெற்றது.

ப்ரதிஷ்டாபலையைச் சுத்தி செய்யுமுறை.

116. பின்னர் சுத்தமான நிவ்ருத்திகலையை மகாரகலை யீருக (மாயையீருக) ஸ்ரஸ்வமாகவும், அசுத்தமான ப்ரதிஷ்டா

1 வாமை என்னும் சத்தியால் சென்று, ஜ்யேஷ்டாசத்தியால் பிரித்து, ரௌத்ரீ சத்தியால் ஆன்மாவைக் குண்டத்தினின்று எடுத்து, வாமை என்னும் சத்தியால் பூசுக்கு செய்து, தன்னுடைய இருதயத்திற்குக் கொண்டு வந்து கும்பகஞ்செய்து, துவாதசாந்தத்தில் இருப்பதாகச் செய்து, ரேசுக்குத் தினால் பாசசூத்திரத்தில் செர்க்க வேண்டும்.

2 ஆன்மாவைப் பாச சூத்திரத்திற் சேர்த்த பின்னர், பாச சூத்திரத்திலுள்ள ஆன்மாவைப் பூஜித்து, அவருண்டனஞ் செய்து, ஸன்னிதான குதிகளைக் கொடுத்து என்பது பொருள்.

3 பூஜை தர்ப்பணம் இவற்றைச் செய்து, அர்க்கியம் ஸமர்ப்பித்து விஸர்ஜனம் செய்து.

(ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஸ்ரீஹாம் என்னும்) மந்திரத்தை உச்சரித்து, அந்த சைதன்யத்தை இழுத்து, எடுத்து, ஆன்மமந்திரத்தை நம: என்னும் சப்தத்தை இறுதியிலுடையதாக உச்சரித்துத் தன்னுடைய இருதயத்திற் சேர்க்கவேண்டும்.

137. முன்போல் வாசுகவரீ வாசுகவரர்களுக்குச் சேர்க்கையைப் பாவித்து உத்பவமுத்திரை செய்துகொண்டு, ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் சூக்தமே நம: என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, அந்தச் சைதன்யத்தை 1 வாமை என்னும் சக்தியால் வாசுகவரியின் கருப்பத்திற் சேர்க்கவேண்டும்.

138. 2 தேகங்கள் சித்திப்பதற்காக இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து ஐந்து ஆகுதிகளும், அவ்வாறே ஜனனத்திற்காக சிரோமந்திரத்தாலும், அதிகாரம் சித்திப்பதற்காகச் சுகாமந்திரத்தாலும், போகத்திற்காகக் கவசமந்திரத்தாலும்,

139. லயத்திற்காக அஸ்திரமந்திரத்தாலும், பிரவாகங்களின் சுத்திக்காகச் சிவமந்திரத்தாலும், தத்துவசுத்தியின் பொருட்டு இருதயமந்திரத்தாலும், இவ்வாறு கர்ப்பாதானம் முதலுள்ள ஒவ்வொரு ஸம்ஸ்காரத்திற்கும் முன்போல் ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும்.

140. 3 பாசங்களின் பந்தம் நீங்குதற்காகவும், நிஷ்கிருதியின் பொருட்டும், சிரோமந்திரத்தால் 4 நூறு ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும். மலத்தை அதிட்டிக்கும் சக்தி கெடுதற்காக அஸ்திரமந்திரத்தால் ஐந்து ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும்.

141. இவ்வாறே பாசங்கள் பிரிதற்காகவும் அஸ்திரமந்திரத்தால் ஐந்து ஆகுதிகள் 5 கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் பிரதிஷ்டாகலாமந்திரம் அதன் பீஜாக்கரம் இவற்றை உடைய

- 1 வாசுகவரரின் இடது நாடியால் என்பது கருத்து.
- 2 எல்லா யோனிகளின் கர்ப்பங்களில் அவ்வவத் தேகங்கள் உண்டாதற்காக என்பது பொருள்.
- 3 கம்மாபாசம் மாயாபாசம் முதலிய பாசங்களின் என்பது கருத்து.
- 4 தனித்தனி நூறு ஆகுதிகள் என்பது கருத்து.
- 5 என்றோ முதலியவற்றால் என்பது பொருள்.

அஸ்திரமந்திரத்தை (ஓம் ஹீம் ப்ரதிஷ்டாகலாவாய ஹம் ஹம் ஹீம் என்பனம் மந்திரத்தை) உச்சரித்து ஏழு முறை அஸ்திரமந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பெற்ற கத்தரிக்கோலால் 1 அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து 2 அறுக்கவேண்டும்.

142. நூலை அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து முன்போல் துடைத்து உருண்டையாகச் செய்து நெய்யால் நிரம்பிய ஸ்ருவத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஓம் ஹீம் ப்ரதிஷ்டாகலாவாய ஹம் ஹம் ஹீம் என்பனம் மந்திரத்தாலேயே நேராமஞ்செய்யவேண்டும்.

143. பாசங்களின் அங்குரங்கள் (முனைகள்) கெடும் பொருட்டு, அஸ்திரமந்திரத்தால் ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்பின்னர் ப்ராயச்சித்தத்திற்காக எட்டு ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். 3

ஓம் ஹம் ஸ்ரீஹம் ஹம் ஹீம் என்பது அஸ்திரமந்திரம்.

காரணைசுவரான விஷ்ணுவைப் பூஜித்தல்.

144. இருதய மந்திரத்தால் விஷ்ணுவை ஆவாஹனஞ் செய்து, பூஜை ஸந்தர்ப்பணங்களைச் செய்து, முன் கூறப்பட்ட முறையாக அதிகாரத்தை அர்ப்பணஞ் செய்ய வேண்டும்.

“ஓம் ஹம் விஷ்ணுரஸம் ஸுஹம் ஹீம் ஹீம் ஹீம்” என்னும் மந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதிகள் கொடுத்து விஷ்ணுவிடம் விக்ஞாபனஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

145. அது வருமாறு— ஓ விஷ்ணுவே! குறைவின்றிப் பொசுக்கப்பட்ட பாசங்களை உடைய இந்த ஆன்மாவைத் தாம் பந்திப்பவராக இருக்கக் கூடாது” என்ற சிவபெருமானுடைய ஆணையை அறிவிக்க வேண்டும்.

- 1 ஒரு மாதிரியுள்ள ஸ்வரத்துடன் உச்சரித்து என்பது கருத்து.
- 2 ப்ரதிஷ்டாகலையின் எல்லையில் அறுக்க வேண்டும்.
- 3 ஆகுதிகளைக் கொடுத்த பின்னர், இவ்வாறு எல்லாச் சரீரங்களும் நாசமடைந்திருந்த அளவில், ஆன்ம சைதன்யமானது ஒன்றுபட்டதாகவும், சுத்த தத்துவத்தின் முன்னிலையில் இருப்பதாகவும், சுத்தமான ஸ்படிகமணியின் காந்திபோன்ற காந்தியை உடையதாகவும், பிரதிஷ்டாகலையினின்று விடுபட்டதாகவும் பாவிக்க வேண்டும்.

160½-161½. இருதயத்திலிருந்து வித்யா கலையைத் தன்னிடத்திலாரோபணஞ் செய்து எடுத்து குண்டத்தில் வைக்க வேண்டும். காரணைசுவரான ருத்ரரை ஆவாஹனஞ் செய்து, புத்ரகனைப் பற்றி 1 அறிவித்து, வாசுசுவரீ வாசுசுவரர்களை 2 ஆவாஹனஞ் செய்து, புத்ரகனுடைய இருதயத்தில் தாடனஞ் செய்யவேண்டும். அவனுடைய இருதயத்திற் பிரவேசித்து, முன் கூறப்பட்ட 3 மந்திரத்தால் புத்ரகனுடைய ஆன்மாவைப் பிரிக்கவேண்டும்.

162½. முன் கூறப்பட்ட முறையால் ஆன்மாவை இழுத்து எடுத்துத் தன்னிடத்திற் சேர்க்க வேண்டும். துவாதசாரத்திலிருந்து ஆன்மாவை எடுத்து வாசுசுவரின் இடது நாடியால் வாசுசுவரியினுடைய யோனியிற் சேர்க்க வேண்டும்.

163½. தேகவீத்தி, ஜனனம், அதிகாரம், போகம், லயம், பிரவாஹசத்தி, அவ்வாறே பிரதிட்டா தத்துவசத்தி, இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

164½. ஸமஸ்தமான மலம் கன்மம் முதலிய பாசங்களின் கட்டுகள் நீங்கும் பொருட்டும், நிஷ்கிருதியின் பொருட்டும், விதிப்படி தூறு ஆகுதிகள் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

165½-166½. அஸ்திர மந்திரத்தால் பாசங்களின் பிரிதலையும், மலத்தை அதிட்டிக்கும் சக்தியின் கெடுதலையும், பாசங்களின் அறுத்தல், மர்த்தனஞ் செய்தல், உருண்டையாகச் செய்தல், அவ்வாறே தகனஞ் செய்தல், பாசங்களின் முளைகளற்றுப் போதல், கூறப்பட்டவாறு ப்ராயச்சித்தஞ்செய்தல், ருத்திரரை

1 ருக்ம ஸுபயிகாரொரவலிநு ௪௦௪௦௬௦ ஶ்ருக்யா ௪)ஹு! ஹவ்ய௦ க்யாநுகுருமெந ஸுபாஸிவநியொமக: || இ-ன் "ஒ ருத்ரரே! உம்முடைய இந்த அதிகாரத்தில் மோக்ஷத்தில் விருப்ப முன்ன இந்நச் சிஷ்யனுக்குத் தீக்ஷை செய்விக்கப் போகிறேன். ஸதா சிவருடைய ஆணையால் தாம் அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும்" என்பதாக அறிவித்து என்பது கருத்து.

2 பூஜை எந்தர்ப்பணங்களையுஞ் செய்து என்பது கருத்து.

3 ௨௦ ஹாஃ ௨௦ ஹாஃ ௨௦ ஹாஃ ௨௦ ஹாஃ ௨௦ ஹாஃ என்னும் மந்திரத்தால் என்பது கருத்து.

ஆவாஹனஞ் செய்தல், பூஜித்தல், ௨௦ ஹாஃ ருக்ம ஸுபயிகாரொரவலிநு ௪௦௪௦௬௦ ஶ்ருக்யா ௪)ஹு! ஹவ்ய௦ க்யாநுகுருமெந ஸுபாஸிவநியொமக: || இ-ன் "ஒ ருத்ரரே! உம்முடைய இந்த அதிகாரத்தில் மோக்ஷத்தில் விருப்ப முன்ன இந்நச் சிஷ்யனுக்குத் தீக்ஷை செய்விக்கப் போகிறேன். ஸதா சிவருடைய ஆணையால் தாம் அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும்" என்பதாக அறிவித்து என்பது கருத்து.

167½. சிவபெருமானுடைய 1 ஆணையை அறிவித்து, காரணைசுவரான ருத்திரரை விஸர்ஜனம் செய்து, (குண்டத்திலிருந்து) சைதன்யத்தைத் தன்னிடத்தில் ஏற்றி, அச்சைதன்யத்தைப் பாச ருத்திரத்தில் வைக்கவேண்டும்.

168½. சிஷ்யனுடைய சிரசில் நீர் துளியை விட்டு, அதன் பின் வாசுசுவரீ வாசுசுவரர்களை விஸர்ஜனஞ் செய்து, எல்லாக் கிரியைகளையும் பூர்த்தி செய்வதாகிய பூர்ணாகுதியை விதிப்படி கொடுக்க வேண்டும்.

169½. முன் 2 கூறப்பட்ட முறைப்படி வித்யாகலையில் தாடனம் முதலியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். சுண்டு ஸபீஜ தீக்ஷையில் 3 ஒரு விசேஷமுண்டு. இவ்வாறு வித்யாகலை சோதிக்கப்பட்டது.

சாந்தி கலையைச் சுத்தி செய்யுமுறை.

170½. இப்பொழுது வித்யாகலையை, சாந்தி கலையுடன் முறைப்படி 4 ஸந்தானஞ் செய்ய வேண்டும். சாந்திகலையில்

1 ஹா ஹா ருக்ம ஸுபயிகாரொரவலிநு ௪௦௪௦௬௦ ஶ்ருக்யா ௪)ஹு! ஹவ்ய௦ க்யாநுகுருமெந ஸுபாஸிவநியொமக: ||

பூகிஸவொ விபாகவ)உத்யாஜா வாரஸேஸ்ரீ! "ஒ ருத்திரரே! மோக்ஷத்திற்குச் செல்லுமிந்தச் சிஷ்யனுக்கு உம்மால் தடை செய்யத் தக்கதன்று. இது சிவபெருமானுடைய ஆணை" என்பதாம். இவ்வாறான ஆணையை என்பது கருத்து.

2 நிவிருத்தி கலையில் கூறப்பட்டவாறு விரியச் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

3 நிவிருத்தி முதலிய மூன்று கலைகளைச் சுத்தி செய்த பின்னரும் சாந்தி கலையைச் சுத்தி செய்வதற்கு முன்னருமான இச்சமயத்தில், முப்பத்தொரு தத்துவங்களின் ரூபமான ருத்ரும தேகம் கசித்தற்காகவும், மனதாலும் வாக்காலும் சரீரத்தாலும் செய்யப்படும் கன்ம மலம் பத்தகமாகாதி ருத்தற்காகவும், மூலமந்திரத்தால் தூறு தூறு ஆகுதிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே விசேஷமென்னும் பதத்தாற் கொள்ளப்பட்டது.

4 நிவிருத்தி கலையின் சுத்தியைக் கூறும்பொழுது ஸந்தானம் முதலிய ஸ்வீரிகாக்கூறப்பட்டபடியால் சுருக்கமாகவே இங்கு கூறப்படுகின்றன,

185. இவ்வாதே பாசங்கள் பிரிதற்காவும் அஸ்திர மந்திரத்தால் ஐந்து ஆகுதிகள் கொடுக்க வேண்டும். பின்னர், ஐம் ஹெளம் ஹெஹும் ஹெஹம் ஸாணிக்ஷாவாஸாயஹம் ஹம் ஸித் என்பனும் பிஜாஃசங்களுடனும், அஸ்திர மந்திரத்துடனும் கூடிய சார்திகலா மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஏழு முறை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்ற கத்தரிக்கோலால் பாசங்களை அறுக்கவேண்டும்.

186. அஸ்திரமந்திரத்தால் முன்போல் பாசங்களைத் துடைத்து, உருண்டையாகச் செய்து, நெய் நிரம்பிய ஸ்ருவத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஏன் ஹெளன் டெஹெய் ஹெளன் ஸாணி கஹாவாஸாய ஹம் ஹுஜீடீ என்பன மந்திரத்தாலேயே ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

187. பாசங்களின் முளைகள் நசித்தற்காக, அல்திர மந்திரத்தால் லீந்து ஆகுதிகள் கொடுக்க வேண்டும். ௨௦ ஹூ ஸ்லூய ஹூ-டி டு என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, பிராயச்சித்தத் திற்காக எட்டு ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

188. இருதய மந்திரத்தால் மகேசுவரை 1 ஆவாஹனஞ் செய்து, சூனையுடன் தர்ப்பணாகுதி இவற்றைச் செய்து, ஓம் உமாரா ராம்பராவாஹி உமஹாரௌ சாஹம் மஹாணபூரஹா என்று சொல்லிக்கொண்டு, விதிப்படி மகேசுவரன் பொருடும் 2 சுலக்த்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

189. “ஓ மகேசுவரே! நீதமன்றிப் பொசுக்கப்பட்ட பாசங்களை உடைய இந்த ஆன்மாவுக்குத் தாம் பற்றிப்பவராக இருக்கக் கூடாது.” என்ற இவ்வாறான சிவாக்களைய அறிவிக்க வேண்டும்.

190. தேவரான ஈசுவரரை விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும்.
ஆன்மாவை 3 ரௌதீர் சக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். சிறிது

- 1 அக்கினியில் ஆவாஹனஞ் செய்து.
- 2 சகலமாவது செலுத்த வேண்டிய தகனினே.
- 3 ரொனதீ சக்தியால் அக்கினியிலிருந்து ஆன்மாவை எடுக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

மங்கின சந்திரன் போலுள்ள ஆன்மாவை விதிப்படி, தன்னிடத்
திற் சேர்க்க வேண்டும்.

191. உத்பவமுத்திரைசெய்துகொண்டு, இந்த ஆன்மாவை எடுத்து, சிஷ்யனுடைய தலையில் கட்டப்பட்ட நூலிற் சேர்க்க வேண்டும். மூல மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிஷ்யனுடைய சிரசில் அூர்க்குமஜலத் திவ்யையை விடவேண்டும்.

192. புஷ்பம் முதலியவற்றால் பூஜிக்கப்பட்டவர்களான வாசுதேவர் வாசுதேவர்களை அக்கினியிலிருந்து விஸ்வஜனம்செய்து, செய்யவேண்டிய விதிகளை அறிந்த ஆசாரியர் எல்லாக் கிரியைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் பூர்ணகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

193. இந்தச் சாந்திகலையிலும், முன்பேய் தாடனம் முதலியவற்றைச் 1 செய்யவண்டும். இந்தச் சாந்திகலையைச் சுத்தி செய்வதில் ஒரு 2 விசேஷமுண்டு. இவ்வாறு சாந்திகலையின் சுத்தி கூறப்பட்டது.

சாந்தியதீத கலையைச் சுத்தி செய்யுமுறை.

194. சுத்தி செய்யப் பெற்ற சாந்தி கலையுடன் சாந்தியு
தித கலைக்கு ஸ்தானத்தைச் செய்ய வேண்டும். அந்தச் சாந்தி
யுதித கலையில் முன்போல் தத்துவங்கள் அக்கரங்கள் முதலியவற்
றை அடக்க வேண்டும். அவை வருமாறு:—

ஹா ஹோ ஹெஹெ ஹௌ ஹா ஸானி ஸானு கீதா
ஹா நஹி என்பது ஸந்தானஞ் செய்தற்குரிய மந்திரம்.

195-199. சக்தி தத்துவம், சிவதத்துவம் ஆகிய இரண்டு தத்துவங்களும், இந்திகை, நீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்வகாமீ, வீர்யாமரூபம், அநாதம், எட்டாவதாக அராகிரிதம் ஆகிய எட்டுப் புலன்களும், ஒங்காரமாகிய ஒரு பதமும், ஈசான

1 விரிவாகச் செய்ய வேண்டுமென்பது பொருள்.

2 முன் கூறப்பட்ட அகத்த தத்துவங்களாலாகிய சூக்கும் சரீரம் போன்ற மஹாமாயா ரூபமான சத்தமான சூக்கும் சரீரம் வாயிலாக, ஆன்மாவிற்குக் கிரஹித்தல் முதலியன கூடுமென்பதே இவ்விடத்தில் விசேஷமென்னும் பதத்தால் கொள்ளத்தக்கது.

மந்திரம் ஒன்றும், அகாரம் முதல் விஸர்க்கம் ஈறான பதினாறு அக்கரங்களும், நாதம், ஹகாரம் ஆகிய இரண்டு பீஜாக்களும், குஹ-ஓ. சங்கனி. என்ற இரண்டு நாடிகளும், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்ற இரண்டு வாயுக்களும், வாக்கு, காது, ஆகிய இரண்டு இந்திரியங்களும், விஷயமாகிய சப்தமும், குணமாகிய சப்தமும், ஐந்தாவதான 1 துரியாதீதாவஸ்தையும்கூட, காரணைசுவரான ஸதாசிவரும் ஆகிய இந்தத் தத்துவம் முதலிய யாவற்றையும் சார்தியதீத கலையில் இருப்பனவாகத் தியானித்து,த் தாடனம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

200. சார்தியதீத கலாபாசத்தைத் தாடனஞ் 2 செய்து, ஹட்டி என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய சார்தியதீத கலாமந்திரத்தால் பேதித்து, நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய இந்தச்சார்தியதீத கலாமந்திரத்தால் பிரவேசித்து, ஹம்மபட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய இந்தச் சார்தியதீத கலாமந்திரத்தால் பிரிக்க வேண்டும்.

201.202. சிகாபீஜம் இருதய பீஜம் இவற்றால் ஸம்புடமாகச் செய்யப்பட்டதாயும், ஸ்வாஹா என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடையதாயுமுள்ள சார்தியதீத கலாமந்திரத்தை உச்சரித்து, அங்குச முத்திரை செய்துகொண்டு, பூரகத்தினால் மத்தகத்திற் கட்டப்பட்ட பாசத்தை இழுத்து, கும்பகத்தினால் எடுத்து, உத்பவ முத்திரை செய்துகொண்டு, இருதய பீஜாக்களால் ஸம்புடமாகச் செய்யப்பட்ட சார்தியதீத கலாபீஜாக்களாகிய ஹேளம் என்பதையுடையதாயும், நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடையதாயுமுள்ள சார்தியதீதகலா மந்திரத்தை உச்சரித்து, ரேசகத்தினால் அக்கினி குண்டத்தில் சார்தியதீத கலா பாசத்தை வைக்க வேண்டும்.

203-204. நிவிரூத்தி கலைக்குச் செய்யப்பட்டவாறு, இந்த சார்தியதீத கலைக்கும் பூஜை முதலிய யாவற்றையுஞ் செய்யவே

1 கருவிகளின் தொழிற்பாடு ஒன்றுமன்றி ஆன்மா மந்திரம் இருக்கும் நிலை துரியாதீத அவஸ்தையாகும்.

2 நாராச முத்திரை செய்து, பிரமரந்திரத்திற்குக் கீழே புஷ்பத்தால் தாடனஞ் செய்து என்பது பொருள்.

ண்டும். ஸதாசிவரை (அக்கினியில்) ஆவாஹனஞ் செய்து, பூஜித்துத், தர்ப்பணகுதிகளைச் செய்து “ஓ ஸதாசிவரே! இந்த உம்முடைய அதிகாரத்தில் முத்தியில் விருப்பமுள்ள (இந்தச்) சிஷ்யனுக்கு நான் திகைச் செய்விக்கப் போகிறேன். தாம் அனுக்லமாக இருக்க வேண்டும்” என்று அன்புடன் ஸதாசிவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

205. வாசுசுவரீ வாசுசுவர்களை ஆவாஹனஞ் செய்து, பூஜித்து, தர்ப்பணம் ஸாந்தியம் இவற்றைச் செய்து, இருதய பீஜாக்களால் ஸம்புடம் செய்யப்பட்ட ஆன்ம பீஜாக்களால், சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் தாடனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஹம் ஹட்டி என்பது இங்கு தாடனம் செய்தற்குரிய மந்திரமாகும்.

206. இதே மந்திரத்தால், சிஷ்யனுடைய இருதயத்திற்குள் பிரவேசிக்கவேண்டும். அதன்பின் பாசங்களுடன்கூடிய சைதன்யத்தை, அஸ்திரமந்திரத்தை (ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஹம் ஹட்டி என்னும் மந்திரத்தை) உச்சரித்து, ஜ்யேஷ்டை என்னும் சத்தியால் சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைப்பிரிக்கவேண்டும்.

207. ஸூரஹா என்னும் பதத்தை இறுதியில் உடைய இருதய மந்திரத்தால் (ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஸூரஹா என்னும் மந்திரத்தால்) சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தை அங்குச முத்திரை செய்து இழுத்து, இருதய பீஜாக்களாலேயே ஸம்புடமாகச் செய்யப்பட்ட ஆன்ம மந்திரத்தால் அந்தச் சைதன்யத்தைக் கிரகித்து, நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய ஆன்ம மந்திரத்தால் தன்னுடைய இருதயத்திற் சேர்க்கவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் சூதமே நம: என்பது நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய ஆன்ம மந்திரம்.

208. முன்போல் வாசுசுவரீ வாசுசுவர்களுக்குச் சேர்க்கையைப் பாலித்து, உத்பவ முத்திரை செய்துகொண்டு, இதே மந்திரத்தாலேயே (ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் சூதமே நம: என்னும் மந்திரத்தாலேயே) அந்தச் சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தை, வாசுசுவரின் இடது நாடியால் வாசுசுவரியின் கர்ப்பத்திற் சேர்க்க வேண்டும்.

209. முன்கூறப்பட்ட விதிப்படி கர்ப்பாதானம் முதலிய யாவற்றையும் செய்யவேண்டும். பாசங்களின் கட்டுக்கள் நீங்கும் பொருட்டும், நிஷ்கிருதியின் பொருட்டும், மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நூறு ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

210. மலத்தை அதிட்டிக்கும் சக்தி கெடும்பொருட்டும், பாசங்கள் பிரியும் பொருட்டும், முன்போல் அஸ்திரமந்திரத்தால் ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

211. சாந்தியதீதகலா மந்திரம், அதன் பிரஜாக்காரம், இவற்றுடன் கூடிய அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து (ஓம் ஹேம் ஹேம் ஹேம் ஸாஹிதீதகலாவாஸாய ஹம் ஹம் ஹம் எனும் மந்திரத்தை உச்சரித்து) ஏழு முறை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்ற கத்தரிக்கோலால் பாசங்களை அறுக்க வேண்டும்.

212. முன்போல் பாசங்களை அஸ்திர மந்திரத்தால் துடைத்து, உருண்டையாகச் செய்து, நெய்யால் நிரம்பப் பெற்ற ஸ்ருவத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஓம் ஹேம் ஹேம் ஹேம் ஸாஹிதீதகலாவாஸாய ஹம் ஹம் ஹம் எனும் மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

213. பாசங்களின் முனைகள் நீங்குதற்காக அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஐந்து ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து, எட்டுப் பிராயச்சித்தாகுதிகளையும் கொடுக்க வேண்டும்.

214. ஸதாசிவரை 1 மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹனஞ் செய்து, பூஜை தர்ப்பணகுதி இவற்றைச் செய்து, முன்கூறப்பட்ட விதிப்படி ஓம் ஹம் ஸுபாஸிவநோஸிநாம் ஸம் ஹம் ஹம் ஹம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

215. ஓ ஸதாசிவரே ! எஞ்சாதலின்றிப் பொசுக்கப்பட்ட பாசங்களையுடைய இந்த ஆன்மாவைத் தாம் பந்திக்கக் கூடாது என்ற சிவபெருமானுடைய ஆணையை ஸதாசிவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

1 ஹிருதயபீஜத்தை முன்னிட்ட மூலமந்திரத்தால்.

216-217. மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூர்ணகுதி கொடுத்து, ஸதாசிவரை விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் உதித்த சரக்காலத்துச் சந்திரன்போன்ற சுத்தமான ஆன்மாவை, ஸம்ஹாரமுத்திரை செய்து கொண்டு, ரௌத்ரி சத்தியால் எடுத்துத், தன்னுடைய இருதயத்திற் சேர்த்து, உத்பவ முத்திரை செய்துகொண்டு, தன்னுடைய இருதயத்திலிருந்துமெடுத்துச் சிஷ்யனுடைய ஸூத்ரதேகத்தில் ஆன்மாவைச் சேர்க்கவேண்டும்.

218-219. சிரம நீக்கத்தின் பொருட்டுச் சிஷ்யனுடைய சிரசில் அரக்கியஜலத்திலையைத் தெளிக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் வாகிசுவரீ வாகிசுவரர்களை, “தாய் தந்தைகளான நீங்கள், சிஷ்யனுடைய திகைக்காக என்னால் சிரமுற்றிருக்கின்றீர்கள். என்னுடைய நேரிட்ட அந்தச் சிரமத்தைக் கருணையால் பொறுத்துக் கொண்டு தம்மிருப்பிடத்திற்குச் செல்லுங்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, அன்பு மிகுதியால் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

சிகையைச் சேதிக்கும் முறை.

220. சிகாமந்திரத்தால் (ஏழு முறை) மந்திரிக்கப் பெற்ற கத்தரிக்கோலால், திரோதான சக்தி ரூபமாயுள்ள சிஷ்யனுடைய 1 நான்கு அங்குல அளவான சிகையை, ஓம் ஹம் ஸிவா ஹம் ஹம் ஹம் எனும் மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சேதிக்க வேண்டும்.

221. நெய்யால் நிரம்பப் பெற்ற ஸ்ருக்கில், சாணி உருண்டையின் நடுவில் வைக்கப்பட்ட அந்தச் சிகையை வைத்துக் கொண்டு, ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் ஹம் எனும் மந்திரத்தை உச்சரித்து ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.

1 முத்தியில் விருப்பமுன்னவர்களுக்கு பன்னிரண்டு அங்குலத்திற்கு மேலும், புத்தியில் (போகத்தில்) விருப்பமுன்னவர்களுக்கு எட்டங்குலத்திற்கு மேலும் சிகையைச் சேதிக்க வேண்டும். பாலர் முதலாயினர்க்கு நான்கு அங்குல அளவாக சிகையைச் சேதிக்க வேண்டும். லோகதர்மினீ தீக்ஷையில் சிகையைச் சேதிக்க வேண்டுவதில்லை என்று வித்தார்த்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிகையை ஹோமஞ் செய்த பின்னர்ச்செய்ய
வேண்டுவன.

222. சிஷ்யனுக்கு ஸ்நானம் செய்வித்து, ஸ்ருக்ஸ்ருவங் களைக் கழுவி, தான் (ஆசார்யர்) 1 ஆசமனமுஞ்செய்து, சிஷ்யனைச் சிவபெருமானிடத்திற் சேர்ப்பதற்காகச் சிஷ்யனுடைய இருத யத்தில், ९௦ ஹம் ஹுஜீ ^{ஹுஜீ} ^{ஹுஜீ} என்னும் மந்திரத்தை ௨ச்சரித்து (புஷ்பத்தால்) தாடனஞ் செய்வவேண்டும்.

223. சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைப் 2 பிரித்து, 3 இழுத்து, முன்போல் துவாதசார்த்தத்திற்குக் கொண்டுபோய், துவாதசார் தத்திலிருந்து 4 கிரகித்து, தன்னுடைய இருதய கமலத்தின் கர்ணிகையில் 5 வைக்க வேண்டும்.

224-226. நெய்யால் திப்பப் பெற்றதாயும், வைக்கப் பெற்ற கீழ் முகமான ஸ்ருவத்தை உடையதாயும் இருக்கிற ஸ்ருக்கை நித்திய விதியிற் கூறப்பட்டவாறு, சங்க முத்திரை செய்துகொண்டு எடுத்து நாதோச்சாரணத்திற் குரியவாறு நிமிர்ந்த தலை கழுத்து இவற்றுடனும், சமமான பார்வையுடனும், சஞ்சலமின்றியும், சாந்தமாயும், மேலான பார்வையுடனுமிருந்து கொண்டு, சும்பம், மண்டலம், அக்கினி, சிஷ்யம், தானகிய அசார்யர்

1 உம்மையால் பஸ்மோத்தானத்தையும், ஆசமனம் செய்தற்குப் பின்னர்ச் செய்ய வேண்டிய ஸகலீகரணத்தையும் கொள்க.

2 ரோசகரு செய்துகொண்டு செல்வனுடைய தேகத்தில் ஹரீம் என்னும் அக்ஷரத்தை உச்சரித்து வராம என்னும் சத்தியாபிரவேசித்து, ௨௦ ஹம் ௨ம் ௨ாம் ௨ம் ௨ம் ௨ம் ௨ம் ௨ம் என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஜ்யேஷ்டை என்னும் சத்தியாபிரித்து என்பது கருத்து.

3 ஐம் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஸ்ராம்ஹா என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்
துக்கொண்டு, அங்குச முத்ரை செய்து, ரொளதீ சக்தியால் இழுத்து என்
பது பொருள்.

4 ஆன்ம மந்திரத்தை உச்சரித்து சங்கரா முத்திரையால் கிரகித்து
என்பது பொருள்.

5 பூகத்தின் தொழிற்பாட்டால் என்பது கருத்து.

ஆகிய இவர்களிடமிருந்து ஆறு அத்துவாக்களைக் 1 கிரகித்து, ஸ்ருக்கன் துனியில் பிராண நாடியைச் சிந்தித்து, முறையே ஏழு விதங்களான விசுவங்களைத் தியானிக்க வேண்டும். அவையாவன-

227-230¹, 2 பிரானவாயுவின் சேர்க்கை ரூபமாய்ளது முதலாவதான பிராண விசுவமாகும். 3 இருதயம் முதலிய ஸ்தானங்களில் முறையான உச்சரிப்புடன் கூடியது இரண்டாவதான மந்திரவிசுவமாகும். 4 சுழுமுனாடியில் தொடர்ந்த நாதத்தின் சொரூபம் மூன்றாவதான நாடவிசுவமாகும். 5 காரணேசுவரர்களைக் கடந்து ஏழாவதான சத்தியின் ஸ்தானத்தில் நாதம் லயித்திருப்பது ப்ரசாந்த விசுவமாகும்.

சக்தியின் நடுவிலிருக்கும் நாதம் (சிவ்யனுடைய ஆன்மாவுடன்) எவ்வளவு நேரம் (ஸமனை சுருக) மேலே செல்லுகின்றதோ, அந்தக்காலம் இத்தாவதான சக்தி விசுவமெனப்படும். பிராணவாயுவின் கோடியில் ஒரு அம்சமும், சக்தி வியாபிதீ, ஸமனை

1 கிரகித்த பின்னர், “எருக்கின் கலசம், எருக்கின் வட்டமான தண்டம், கண்டி, வேதினை, ஒரு அங்குலமுள்ள கழுத்து ஆகியவைகளில் நிறுத்தி முதலிய கலைகளை முறையே நியாஸம் செய்ய வேண்டும்” என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்க.

2 சிவ்யனுடைய ஆன்மாவக்கும், ஆசாரியருடைய மனம் பிராணன் இவற்றிற்குமுண்டான சேர்க்கை பிராண விசுவமாகும்.

3 இருதயம் முதலிய ஸ்தானங்களில், அகாரம் ஒளகாரம் முதலியவற்றின் மாத்திரைகளுடைய சேர்க்கை பிரிதல் ஆகிய முறையுடன், பிராஸாதமந்திரத்தை உச்சரித்தல் மந்திர விசுவமாகும்.

4 ஆண்குறி, நாபியிலுள்ள தாமரைக் கிடங்கு, நாபி, இருதயம், கழுத்து, கண்டுகை, புருவநடு, நெற்றி, பிரமரத்திரம், துவாதசாந்தமாகிய பத்து எந்தனங்களின் முடிச்சுக்களை மூலமந்திரமாகிய த்ரிசூலத்தாற் பிளந்து சுழமுஞ்ஞாடியை அனுசரித்துச் செல்லும் நாதத்தின் பிரவாகத்தைச் சிந்தித்துள்ள நாம விசுவமாகும். நாதம் சுழமுஞ்ஞாட இவற்றின் சேர்க்கையால், நாம விசுவமெனப் பெயர் வந்தது என்று பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

5 காரணைகவரான பிரமன் முதலாயினால் அதிட்டிக்கப்பட்ட அகாரம், ஒள்காரம், மகாரம், பிந்து, நாதம், நாதாந்தம் ஆகிய ஆறு அக்கரங்களின் ஸ்தானங்களைக் கட்டுது, ஏழாவதான சத்தியின் ஸ்தானத்தில் நாதம் வயித்திருப்பது நான்காவதாகிய ப்ராசாந்த விசுவமாகும்.

ஆகிய சக்திகளை 1 அறியாதிருத்தல் ஆளுவதான கால விசுவமெனப்படும். உன்மனை என்னும் சக்தியை 2 அதிக்ரமித்திருப்பது, ஏழாவதாகிய தத்துவ விசுவமாகும். இந்தத் தத்துவ விசுவம் சிஷ்யனைச் சிவனிடத்தில் சேர்த்தற்றுகரிய இடம். இவ்வாறு ஏழுவிசுவமும் கண்டு கொள்க.

மூலமந்திரத்தை உச்சரிக்கும்பொழுது ஹகாரம் முதலியவற்றைக் கடந்து செல்லும் முறை.

231-235]. பூசும் கும்பகம் இவற்றைச் செய்து, வாயைச் சிறிது திறந்து, மூலமந்திரத்தை மெதுவாக உச்சரித்துக்கொண்டு, மின்னல் போல் வடிவையுடையதாயும், ஆறு அத்துவாக்கள் பிராணன் இவை ரூபமாயும் இருக்கிற ஹகாரத்தினிடத்தில், சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவிற்கு ஒடுக்கத்தைச் செய்து, நாபிக்கு அப்பால் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஹகாரத்தையும், அதன்பின் இருநயத்திலிருந்து நான்கு அங்குலங்கள் அளவாக வியாபித்திருக்கும் அகாரத்தையும், அதன் பின் கழுத்தில் எட்டு அங்குலங்கள் அளவாக வியாபித்திருப்பதாயும், விஷ்ணுவைக் குறிப்பதாயும் உள்ள உகாரத்தையும், தாலுவில்(தாடையில்) நான்கு அங்குலங்கள் அளவாக வியாபித்திருப்பதாயும், நுத்திரரைக்குறிப்பதாயுமுள்ள மகாரத்தையும், அவ்வாறே நெற்றியின் நடுவில் இருப்பதாயும், மகேசுவரைக் குறிப்பதாயுமுள்ள பிந்துவையும், பிரமரந்திரத்தினுடைய முடிவில் இருப்பதாயும், ஸதாசிவரைக் குறிப்பதாயுமுள்ள நாதத்தையும், பிரமரந்திரத்தினுடைய நடுவில் இருக்கும் சக்தியையும், இவ்வாறு முறையே நீக்க வேண்டும்.

236-238. அதே கூணத்தில் திவ்யமான எறும்பின் பரிசம் போலுள்ள பரிசத்தை அனுபவித்து, துவாதசார்த்தத்தில்

1 பராபர காலம், அபரகாலம், பரகாலம் என்று காலம் மூவகைப்படும். இவ்வாறான முக்காலங்களும் உன்மனையில் சிஷ்யனைச் சேர்த்து லயத்தை அடைந்தவனாகப் பாவீத்தல் கால விசுவமாகும் என்று சித்தார்த்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 உன்மனை என்னும் சக்திக்கு அப்பால் வீளங்கும் சிவபெருமானுடன் சிஷ்யனைச் சேர்த்தல் தத்துவ விசுவமாகும்.

இருக்கும் மேலான தத்துவமாயும், பிறரால் அதிக்ரமிக்க முடியாத பரிபூர்ண வடிவினராயும், ஸதாசிவர் முதலியோரின் வடிவம் போன்ற வடிவமற்றவராயும், மனஸ் தத்துவத்திற்கு விஷயமாகாவராயும், நித்தியமாயுள்ள குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், இருக்கும் இந்தச் சிவபெருமானிடத்தில், சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவை ஒடுங்குவதாகப் பாவிக்கவேண்டும். அக்கினியில் நெய்யின் தாரையைச் சொரிந்துகொண்டு, அக்கினியின் ஜ்வாலைகளினுள்ளிருக்கும் சிவபெருமானிடமும் 1 சேர்க்க வேண்டும்.

239. சிஷ்யனைச் சிவபெருமானிடத்தில் சேர்த்து ஸ்திரமாதற்காக, வெளஷ்ட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, விதிப்படி பூர்ணகுதியைக் கொடுத்து, சர்வஞாத் தன்மை முதலிய குணங்களை 2 உண்டு பண்ண வேண்டும்.

சர்வஞாத் தன்மை முதலிய குணங்களை உண்டு பண்ணும் மந்திரங்கள்.

ஓம் ஹ்ரீ சூக்தி ஸவ்ஜனோ ஸவ்ஜனோ | ஓம் ஹீ சூக்தி வாரித்வொஹ்ஸவ்ஜனோ | ஓம் ஹ்ரீ சூக்தி சுநாடி வொபொஹ் ஸ்வாஹா | ஓம் ஹ்ரீ சூக்தி ஸ்வகனோ ஸ்வ ஸ்வாஹா | ஓம் ஹ்ரீ சூக்தி சுஸ்வஸ்கிஹ் ஸ்வாஹா | ஓம் ஹ்ரீ சூக்தி சுஸ்வஸ்கிஹ் ஸ்வாஹா ||

1 சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவைத் தன்னுடைய துவாதசார்த்தத்திற்குக் கொண்டுபோய், குறித்த லக்ஷணங்களையுடைய சிவபெருமானிடம் சேர்த்து, மீண்டும் வலது நாடி வழியாக அத்தச் சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவை வெளிவாச் செய்து, ஸ்ருங்கின் துனியில் வைத்து, சிவாக்கினியில் எழுந்தருளிய குறித்த லக்ஷணமுள்ள சிவபெருமானிடம் சேர்க்க வேண்டும்.

2 சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவிற்குச் சிவபெருமானுடைய சொரூபம் தோன்றின்வுடன், தனக்குச் சிவபெருமானிடத்துள்ள சருவஞாத் தன்மை முதலிய குணங்கள் வித்தித்தனவாயினும், இந்தக் குணங்கள் அநாதியான பாசங்களின் சேர்க்கையால் சித்திக்காமையால் இக்குணங்களை உண்டு பண்ணுவதற்காகக் கீழே குறிக்கப்படும் மந்திரங்களை உச்சரித்து மும்மூன்று ஆஜ்யாகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

சிஷ்யனுடைய தேகத்தில் ஆன்மாவைச் சேர்க்கும் முறை.

240. இவ்வாறு அறு குணங்களை உடைய சிஷ்யனது ஆன்மாவைச் சிவாக்கினியில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானிடமிருந்து கிரகித்து, 1 விதிப்படி பாவனையுடன் சிஷ்யனுடைய தேகத்திற் சேர்க்க வேண்டும்.

241. இவ்வாறு 2 குருமான மந்திரங்களின் சக்தியினுடைய விழுதலினால் உண்டு பண்ணப் பெற்ற சிரமம் நீங்குதற் காகப் பின்னர் சிஷ்யனுடைய சிரசில் அரக்ய ஜலத்திலைப்பைவிட வேண்டும்.

சிஷ்யனிடத்தில் ஆன்மாவைச் சேர்த்தற்குப் பின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன.

242-244. சிவரும்பம் முதலியவற்றில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை வணங்கச் செய்து, சிவபெருமானுக்கு வலது பக்கத்திலுள்ள மண்டலத்தில், தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் வடக்கு முகமாகச் சிஷ்யனை இருக்கச் செய்து, “இந்தச் சிஷ்யன், தேவரீராலேயே என்னுடைய சரீரத்தை அபிவிருத்தி அனுக்ரமிக்கப் பெற்றான். ஆகையால் தேவரீர், தேவரீரிடத்திலும், அக்கினியினிடத்திலும், ஆசாரியரிடத்திலும், இந்தச் சிஷ்யனுக்குப் பக்தியை விரும்பி செய்யும்.” என்று சிவபெருமானிடம் விக்ரூபனம் செய்து, ஆசாரியர், தானும் சிவபெருமானை வணங்கி, “உனக்கு மோக்யம் சித்திக்கட்டும்” என்று ஆதரவுடன் சிஷ்யனுக்கு ஆசி கூறவேண்டும்.

245. பின்னர் அதிகமான பக்தியுடன், சிவபெருமானை அஷ்டபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து, சிவரும்பத்தால் சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்து, யாகத்தை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

1 „வியாஹவநொவெகஃ“ என்ற அசுந்திய விசுவாகமத்தின் பாடத்தைக் கொண்டால் “மூடிய பாவனையுடன்” என்னும் பொருளைக் கொள்ள வேண்டும்.

2 சிஷ்யனை அனுக்ரமிப்பதற்காக ஆசார்யரால் உச்சரிக்கப்பட்ட என் பது கருத்து.

[இந்தவிடத்தில் சில விஷயங்கள் அகோர சிவாசாரியர் பத்ததியில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.]

246. கோளக மடாதிபதியான சோமசம்பு சிவாசாரியரால், கிரியாகாண்ட க்ராமாவளி என்னும் நூலில், மோக்யத்தைத் தரும் திர்வாண தீக்ஷை கூறப்பட்டது.

நிர்வாண தீக்ஷை முற்றிய.

ஆகச் சுலோகம் 1016.

1 திரிதத்துவ தீக்ஷாவிதி.

சிஷ்யனுக்கு அதிவாஸஞ் செய்து வைக்கும் முறை.

1. இனி, திரிதத்துவ தீக்ஷையின் (ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவமாகிய மூன்று தத்துவங்களைச் சுத்தி செய்வதாகிய தீக்ஷையின்) சொரூபம் கூறப்படுகிறது. முன்போல் யாகசாலையிற் செய்யப்பட்ட 2 கிரியைகளை இவ்விடத்துஞ் செய்யவேண்டும்.

2. ஆசாரியர் தன்னிடத்திலும், சிவரும்பம், மண்டலேகவரர், அக்கினி, சிஷ்யனுடைய தேகம் ஆகியவற்றிலும் முறையே [சிவபெருமானைப் பூஜித்து] ஆன்ம தத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களை நியாஸஞ் செய்வது முதல் சிவாக்கினிகாரியமீறாகவுள்ள கிரியைகளைச் சித்திக்கவேண்டும். [செய்து கொள்ள வேண்டும்]

3-4. மந்திரங்களுக்குத் தீபனஞ் செய்வது முதல் சிஷ்யனது பிரவேசத்திற்காகச் செய்யப்படும் ஹோமமீறாகவுள்ள எல்லாக் கிரியைகளையும், முன் கூறியவாறு செய்து, பாசஞ்சுத்திர

1 ஆகமங்களில் பிராயச்சித்த விதியில் சில பாபங்களுக்கு மீண்டும் தீக்ஷை செய்து கொள்ளுதலே பிராயச்சித்தமாகக் கூறப்படுகிறது. தீக்ஷையால் சித்தித்த ஸ்வர்க்குத் தன்மை முதலிய குணங்கள் தீக்ஷைக்குப் பின்னர்ச் செய்யப்படும் சில பாபங்களால் மறைந்து போவதால் அக்குணங்களை மீண்டும் உண்டு பண்ணுதற்காக, திரிதத்துவ கர்ம தீக்ஷை வேண்டப்பட்டது.

2 துவாரபால பூஜை, திரவிய சுத்தி, சிவபூஜை முதலிய கிரியைகளை என்பது கருத்து.

த்தைத் தொங்கவிட்டு, சிஷ்யனுடைய சிரசில் சக்தியை
ஓம் ஹோம் ஸக்யே நமஃ என்று சொல்லிப் பூஜித்து, ஸம்
ஹார முத்திரை செய்துகொண்டு அதனை எடுத்துப் பாசசூத்திர
த்தில் விதிப்படி சேர்க்க வேண்டும்.

5. பின்னர், பாசசூத்திரத்தில் நியாஸஞ் செய்யப்பட்ட
அந்தச் சக்தியைப் (பூஜித்து) விதிப்படி அவகுண்டனம் ஸந்தி
தானுகுதிகள் இவற்றைச் செய்து, மேலே கூறியவாறு ஆறு அத்
துவாக்களையும் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

6. சிஷ்யனை ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தாற் புரோஷித்து,
சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில் புஷ்பத்தால் தாடனஞ் செய்து,
சிஷ்யனுடைய இருதயத்திற்குள் புகுந்து, சைதன்யத்தைப் பிரி
த்து, இழுத்து, விதிப்படி சக்தி நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற பாச
சூத்திரத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் சூத்திரே நமஃ என்பது ஆன்மாவை
ப்பாசசூத்திரத்தில் நியாஸஞ் செய்தற்குரிய மந்திரம்.

7. ஆன்மாவை நியாஸஞ் செய்தபின்னர், அதனைப் பூஜி
த்து, அவகுண்டனஞ் செய்து, ஸந்திதானுகுதிகளைக் கொடுத்து,
மேலே (சாந்தியதீத கலை முதலிய கலைகளுக்கு) க் கூறப்பட்ட
முறைப்படி ஓம் ஹம் ஸிவதத்தவாஸாய நமஃ என்னும் மந்
திரத்தால், சிவதத்துவத்தை அவலோகனஞ் செய்ய வேண்டும்.

8. ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஸிவதத்தவாஸாய ஹம்
ஹம் ஹம் மந்திரத்தால் தாடனஞ் செய்து, ஓம் ஹம் ஹம்
ஹம் ஸிவதத்தவாஸாய ஹம் ஹம் என்பனும் மந்திரத்தால்
(ஸம்ஹார முத்திரை செய்துகொண்டு கிரகித்து) ஓம் ஹம்
ஸிவதத்தவாஸாய நமஃ என்னும் மந்திரத்தால் சிரசில் கட்டப்
பெற்ற பாசசூத்திரத்திற் சேர்க்க வேண்டும்.

9. சிவதத்துவத்தை அருச்சித்து, கவச மந்திரத்தால் அவ
குண்டனஞ் செய்யவேண்டும். மேலே கூறிய விதிப்படி ஸந்தி
தானுகுதிகள் கொடுத்து, ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஸிவதத்தவாஸாய நமஃ
என்னும் மந்திரத்தால் வித்யாதத்துவ பாசத்தை அவலோக
னஞ் செய்யவேண்டும்.

10. வித்யாதத்துவ பாசத்தைத் தாடனஞ் செய்து, கிர
கித்து, சிஷ்யனுடைய (இருதய சூத்திரத்தில்) சேர்த்து, பூஜை
அவகுண்டனம் ஸந்திதானுகுதிகள் இவற்றைச் செய்து, முன்
போல் ஓம் ஹம் சூதகதவாஸாய நமஃ என்னும் மந்திரத்
தால் ஆன்மதத்துவ பாசத்தை அவலோகனஞ் செய்யவேண்டும்.

11. இந்த ஆன்ம தத்துவ பாசத்திற்கும், மேலே கூறிய
விதிப்படி தாடனம், கிரகணம், ஸ்தாபனம், பூஜை, அவகுண்ட
னம் இவற்றைச் செய்து, திருப்தி செய்தற்காக மூன்று முறை
ஸந்திதானுகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

12. சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்ம தத்துவமாகிய
மூன்று பாசங்களை ஹம்பட் என்பதை இறுதியிலுடைய சிவ
தத்துவம் முதலியமூன்று தத்துவ மந்திரங்களால் தீபனஞ்செய்ய
வேண்டும். சிரம், இருதயம், ஆகிய தத்துவங்களின் ஸ்தானங்க
ளில், நூலை குங்குமப்பூ சந்தனம் பச்சைக் கர்ப்பூரம் இவற்றைச்
சேர்த்துப் பூசவேண்டும்.

ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஸிவததாய ஹம் ஹம் ஹம்
பது முதலியன தீபனஞ் செய்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

13. பாச சூத்திரத்தில் அங்கங்களுடன் கூடிய சிவபெரு
மானை அருச்சித்து, சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்ம தத்
துவம் ஆகிய பாசங்களை முறையே அறுத்து, (அவ்வந்தத் தத்து
வங்களின் ஸ்தானங்களில், ஹம்பட் என்பதை இறுதியிலு
டைய சிவதத்துவம் முதலிய தத்துவ மந்திரங்களால் நூலை அறு
த்து) ஓம் ஹம் ஹம் ஹம் ஸிவதத்தவாஸாய ஹம் ஹம்
என்பது முதலிய மந்திரங்களால் சிவதத்துவம் முதலிய தத்து
வங்களாகிய பாசங்களைக் கிரகித்து 1 முடியவேண்டும்.

14. சிஷ்யனுடைய வலது தோளில் அந்தப் பாசசூத்திரத்
தை வைக்கவேண்டும். ஷடங்க மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்து
சிவமந்திரத்தால் (மூல மந்திரத்தால்) பூர்ணகுதியைக் கொடுக்க
வேண்டும்.

1 உலகத்தில் பாசங்களுக்கு ஸந்திஸ்தானங்களிலேயே அறுதல் காண
ப்படுதலால், இவ்விடத்தும் பாசங்களுக்கு ஸந்திஸ்தானமாகக் கிரகி
தவேண்டப்பட்டது.

28. அஸ்திர மந்திரத்தால் பிராயச்சித்தாகுதிகளைச் செய்து, ஐம் ஹம் ஸுஹம் மஹாவஸாஹுவஸுஸ-ஹ் ஸவாநு ஸம் ஐம் ஹுஹாண்ஸூஹா என்று சொல்லிக்கொண்டு 1 பிரமனுக்குச் சலுகத்தை அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும். தடை செய்யாதிருத்தற்காக (முன்போல்) பிரமனிடம் விஞ்ஞாபனஞ் செய்து கொண்டுபிரமனை விலர்ஜனம் செய்ய வேண்டும்.

29-29½. சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைக் (குண்டத்திலிருந்து) தன்னிடத்திலேற்றி, சிஷ்யனுடைய முகத்தில் இருக்கும் பாச சூத்திரத்திற் சேர்க்கவேண்டும். சிஷ்யனுடைய சிரசில் அமிருதத்திற்குச் சமமான அர்க்கியஜலத்திலேயைத் தெளித்து, விதிப்படி பூர்ணகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஆத்ம தத்துவம் சுத்தி செய்யப் பெற்றது.

வித்யாதத்துவத்தைச் சுத்தி செய்யும் முறை.

30. சுத்தமான ஆன்ம தத்துவத்தை ஹ்ரஸ்வமாகவும், அசுத்தமான வித்யா தத்துவத்தைத் தீர்க்கமாகவும், ஐம் ஹாம் வீழ் சூக்ததவீஷ்டாததாஹாம் நமஃ என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, அசுத்தமாகிய வித்யாதத்துவத்தைச் சுத்தமான ஆன்ம தத்துவத்துடன் ஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

31. ஐம் ஹீம் விஷ்ணு தத்வாஸாயநம் என்றும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, வித்யாதத்துவத்தை அவலோகனஞ் செய்ய வேண்டும். நெற்றி முடிய வியாபித்திருப்பதாக வித்யா தத்துவத்தைப் பாவிக்கவேண்டும்.

32. ஆறு அத்துவாக்களையும் வியாபிக்கிறதாக வித்யா தத்துவத்தைத் தியானித்துத் தாடனம் முதலியன செய்யவேண்டும். பின்னர் விஷ்ணுவை அலாஹனஞ் செய்து பூஜித்து, தர்ப்பணாகுதிகள் கொடுத்து, விக்ஞாபனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

1 அக்கினியில் பிரமனை ஆவாஹனஞ் செய்து, பூணூ தர்ப்பனாகுதி கள் இவற்றைச் செய்து, அதன் பின் சலக்த்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். நிர்வாண தீக்ஷாவதியில் வீரிவாகக் கூறப்பட்டபடியால் எல்லா விஷயங் களும்இற்கு சுருங்கக் கூறப்படுகிறது.

33. முன்போல் முகத்தில் உள்ள பாச சூத்திரத்திலிருக்
கும் கிஷ்ருனுடைய ஆன்மாவைத் தாடனஞ் செய்பவென்றும்.
ஆசாரியர் புகுதல் முதலியன செய்து, அந்த ஆன்மாவைத் தன்
விடத்திற் சேர்க்க வேண்டும்.

34. சேர்க்கப்பட்ட அந்த ஆன்மாவைத் துவதசாந்தம் வரை கொண்டுபோய், மீண்டும் அங்கிருந்து கொண்டுவந்து, வாசுதேவரிபிணுவைய யோனியிற் சேர்க்கவேண்டும். முன்போல் ஜனனம்-அதிகாரம் போகம் முதலியவற்றை மூலமந்திரத்தாற் செய்யவேண்டும்.

35. மலசத்தி முதலியவற்றிற்குத்திரோதானம் (நீங்குதல்) 1முதலியவற்றை அஸ்திரமந்திரத்தாற் றீசர்ப்பவேண்டும். கத்தரிக்கோலால் வித்தாத்தவ பாசத்தை அறுத்து, முன் கூறப்பட்ட விதிப்படி தவிர்க்கவேண்டும்.

36. அவ்வாறே பிராயச்சித்தாகுதிகளையும் கொடுத்து, ஓம் ஹாம் விஷ்ணு வாஹு ஹீனாரா^ணருவம் ஸா^ணஹீ மூ^ணஹா^ண ஸ்ரீ^ணஹா^ண என்று சொல்லிக்கொண்டு, விஷ்ணுவருக்குச் சல்கத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். தடை செய்யாதிருத்தற்காக விஷ்ணுவீடம் விக்ஞாபனஞ் செய்து, விஷ்ணுவை விஸர்ஜனஞ்செய்யவேண்டும்.

37-37½. சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைக் (குண்டத்திலிருந்து) தன்னிடத்திலேற்றி, சிஷ்யனுடைய சிரசிலுள்ள பாசஞ்சுத்திரத்திற் சேர்க்கவேண்டும். சிஷ்யனுடைய சிரசில் அமிருதத்திற்குச் சமமான அர்க்கியஜலத் திவலையைத் தெளித்து விதிப்படி பூர்ணகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு வித்யா தத்துவம் சுத்தி செய்யப்பட்டது.

சிவதத்துவத்தைச் சுத்தி செய்யுமுறை.

38-39. வித்யாதத்துவத்துடன் சிவதத்துவத்தை ஸந்தா
 னஞ் செய்து, சிஷ்யனுடைய சிகை ஈறாக வியாபிக்கிறதாயும்,
 ஆறுவித அத்துவாக்களை வியாபிக்கிறதாயும் இருக்கும் சிவ தத்

1 பாசங்களுக்கு அவிழ்த்து போதலையும் பிரித்து போதலையும், முதலிய என்பதாற் கொள்ள வேண்டும். கிர்வாண தீைகையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டமையால் இங்கு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

துவத்தை அவலோகனஞ் செய்யவேண்டும். சிவதத்துவ பாசத் தைத் தாடனஞ் செய்து, எடுத்துக்குண்டத்தில் வைத்துத் தர்ப்பனாகுதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

40-41-42. ருத்திரரை ஆவாஹனஞ் செய்து, பூஜை தர்ப்பணம் முதலியவற்றை விதிப்படி செய்யவேண்டும். பின்னர், ஓ ருத்திரரே! இந்த உம்முடைய அதிகாரத்தில், முத்தியில் விருப்பமுள்ள இந்தச் சிஷ்யனுக்கு நான் தீக்ஷை செய்விக்கப் போகிறேன். தாம் அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும் என்று ருத்திரருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். சிஷ்யனுடைய இருதயத்திற்குட் புகுந்து, சைதன்யத்தை எடுத்துத்தன்னிடத்தில் விதிப்படி ஏற்றித் துவாதசார்த்தத்திற்குக் கொண்டேபோய், மீண்டும் துவாதசார்த்தத்திலிருந்துகொண்டு வந்து வாகிசுவரியினுடையயோனியிற் சேர்க்கவேண்டும். ஜனனம் முதல் நிஷ்கிருதி ஈறுகவுள்ள கிரியைகளை, அங்கமந்திரங்களுடன் கூடிய மூலமந்திரத்தாற் செய்ய வேண்டும்.

43-44. மலம் முதலியவற்றிற்குத் திரோதானம் முதலியவற்றை அஸ்திரமந்திரத்தாற் செய்யவேண்டும். சிவதத்துவபாசத்தை அறுத்தல், தகித்தல், பிராயச்சித்தாகுதி கொடுத்தல் ஆகிய இவற்றை முன்போல் செய்து, ருத்திரரை அருச்சித்து ஓம் ஹம் ருத்திரோபாஸிஹ் ஸுஹம் உபஹாஸ ஸுஹா! என்று சொல்லிக்கொண்டு, ருத்திரருக்குச் சுல்கத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். (சுல்கத்தைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக) தர்ப்பனாகுதிகளைக் கொடுத்து ருத்திரரை விஸர்ஜனஞ் செய்ய வேண்டும்.

45. (சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவைக் குண்டத்திலிருந்து எடுத்துத் தன்னிடத்திலேற்றி, மிகவும் பரிசுத்தனை சிஷ்யனுடைய, ஆன்மாவை ரேசகத்தினால் சிஷ்யனுடைய தேகத்தில் சேர்க்க வேண்டும். சிரசில் அர்க்ய ஜலத்திலையைத் தெளித்து விதிப்படி பூர்ணகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

46-47. சுத்தமான சிவதத்துவத்தை முன் கூறியவாறு விரிவாகத் தியானிக்கவேண்டும். பின்னர், ஓம் ஹம் ருத்திரோபாஸிஹ் ஸுஹம் உபஹாஸ ஸுஹா! என்னும் மந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட

மத்திரிக்கோலால், ஓம் ஹம் ருத்திரோபாஸிஹ் ஸுஹம் உபஹாஸ ஸுஹா! என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, முன்போல் சிகையைச் சேதிக்க வேண்டும். கோமயத்திற்குள் வைக்கப் பெற்றதாயும், நெய்யுடன் கூடிய ஸ்ருக்கில் இருப்பதாயுமுள்ள இந்தச் சிகையை, விதிப்படி ஹோமஞ் செய்து, ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவற்றை நீரால் கழுவ வேண்டும்.

48-48. ஆசாரியர் திருநீற்றால் ஸ்நானம் செய்து, சிஷ்யனை நீரால் (சிவகும்பதீர்த்தத்தால்) ஸ்நானம் செய்து வைக்கவேண்டும். சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவைச் சிவபெருமானுடன் சேர்ப்பதற்காக, மீண்டும் தன்னிடத்திற் சேர்க்கவேண்டும்.

49-50-50. நிமிர்ந்த சரீரத்துடன், ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவற்றை முன் கூறப்பட்ட விதிப்படி எடுத்து, முறையே பிரமன் முதலிய காரணேசுவரர்களைக் கடந்து, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு சிவோஹம் (நான் சிவபெருமான்) என்ற உறுதியிலுள்ள சிவபெருமானிடத்தில், நெய்யின் தாரையை விழச் செய்துகொண்டு, சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவைச் (சிவபெருமானிடம்) சேர்க்கவேண்டும்.

51-51. முன் கூறியவாறு அறுகுணங்களின் விளக்கத்தைச் (சிஷ்யனுக்குச்) செய்து, ஸம்பாதஹோமஞ் செய்து, சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவைச் சிஷ்யனுடைய தேகத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

52-52. பின்னர், ஆசாரியர், சிவபெருமானிடம் அன்புடன் 1 வித்ராபனஞ்செய்து, வர்த்தனீ சிவகும்பம் இவற்றிலுள்ள திர்த்தத்தால், (யாகசாலைக்கு) வெளியில் சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு திரிதத்துவ தீக்ஷை கூறப்பட்டது.

ஆகச் சுலோகம் 1068.

1 நிர்வாணதீக்ஷாவிதியில் 241-வது சுலோகத்திற் கூறியவாறு வித்ராபனம்செய்து என்பது கருத்து.

ஏகதத்துவதீக்ஷாவிகி.

1. பின்னர், ஏகதத்துவ (சிவதத்துவ) தீக்ஷபானது, 1 சிறி தாயிருப்பதால் கூறப்படுகிறது. (நிர்வாணதீக்ஷ முதலிய) தீக்ஷ யிற் போல் (இவ்விடத்தும்) தனது மந்திரத்தால் (ஓம் ஹம் ஸிவததாய நமஃ என்னும் மந்திரத்தால்) பாசருத்திரத்தைக் தொங்க விடுதல் முதலியன செய்யவேண்டும்.

2. நூலிற் கோர்க்கப்பட்ட இரத்தினக்கூட்டத்தைப்போல் சிவதத்துவத்தில் காலாக்கினி முதல் சிவமீறான எல்லாத் 2 தத்து வங்களையும் (அடங்கியவைபாகப்) பாலிக்க வேண்டும்.

3. 3 சிவதத்துவம் முதலியவற்றை ஆவாஹனஞ் செய்து 4 கர்ப்பாதான சம்ஸ்காரம் முதலிய யாவற்றையும் முன்போல் செய்யவேண்டும். ஆனால் மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு எல்லாச் சுலகங்களையும் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

4. பின்னர், எந்த ஒன்றினாலேயே சிஷ்யன் முத்தியை அடை கிறானோ, அப்பேர்ப்பட்டதாயும், தத்துவக் கூட்டத்தை உள்ளட க்கியதாயிருக்கிற 5 பூர்ணாகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும்.

1 நிர்வாணதீக்ஷையிற் செய்யவேண்டிய கிரியைகளில் நின்றும் சிவ விஷயங்கள் மாத்திரம் இந்த ஏகதத்துவ தீக்ஷையில் மாறுபடக்கூறப்பட்டிருப்பதால் "சிறிதாயிருப்பதால்" என்று கூறப்பட்டது.

2. முன்கூறப்பட்ட லீஜாக்கரங்கள் நாடிகள் வாயுக்கள் முதலிய யாவற்றையும் இந்தச் சிவதத்துவத்தில் அடங்கச் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

3 முதலிய என்னும் பதத்தால், சிஷ்யனுடைய சரீரத்திலிருந்து சிவ தத்துவ பாசத்தைக் கிரகித்துப், பாசருத்திரத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்து பூஜை, தர்ப்பணாகுதிகள் ஆகிய இவற்றைச் செய்தலுடன், பிரமன் முத லிய காரணேசுவரர்களை ஆவாகனஞ் செய்து, பூஜை முதலியன செய்ய வேண்டுமென்னுமலை போன்றவை கொள்ளக்கிடக்கின்றன.

4 கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்வதற்கு முன், சிஷ்ய னுடைய இருதயத்திலிருந்து சைதன்யத்தைக் கிரகித்து, முன்போல் வாடி சுவரியினுடைய யோனியிற் சேர்க்கவேண்டும் என்னும் இவ்விஷயம் மூல த்திற் கூறப்படாவிடினும் வெளிப்படையாக.

5 பூர்ணாகுதி கொடுத்தலால், சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைச் சிவபெ ருமானிடஞ் சேர்க்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை முன்போற் கொள்ள வேண்டும்.

5. சிவபெருமானிடம் சிஷ்யனைச் சேர்ப்பதற்காகவும், சே ர்த்தலை ஸ்திரமாக்குவதற்காகவும், பூர்ணாகுதி 1 கொடுத்து, சிவ கும்பத்திலுள்ள திர்த்தத்தால் சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ய வேண்டும்.

6. சிவபெருமானிடம் செலுத்திய மனதை உடையவராயும், மூவுலகங்களிலும் பிரசித்தமான தன்னுடைய கிர்த்தியாகிற மேல் கட்டையுடையவராயும் இருக்கிற ஸோமசம்புசிவாசா ரியரால், ஸம்சாரமாகிற கடலில் முழுகிய ஏராளமான ஜனங்களை விரைவில் கரையேற்றுவதற்கு, மூன்றுவிதமான தீக்ஷகளும் கூறப் பட்டன.

ஏகதத்துவதீக்ஷாவிதி முற்றிற்று.

ஆகச் சுலோகம் 1074½.

ஆசாரியாபிஷேக விதி.

1 பின்னர், ஆசாரியர் முன் கூறிய 2 விதிப்படி சிவபெரு மானை அருச்சித்து, ச்ருதம் (ஆகமங்களைக்கேட்டல்) சிலம் (சுடத்

1 பூர்ணாகுதி செய்தபின்னர், சிஷ்யனுக்கு ஸர்வக்ருத்தன்மை முத லிய அறுகுணங்களைத் தோற்றுவித்தல், சிவபெருமானிடமிருந்து சிஷ்ய னுடைய சைதன்யத்தைக் கிரகித்துச் சிஷ்யனுடைய தேகத்திற் சேர்த்தல் முதலியவற்றை முன்போல் செய்ய வேண்டுமென்பது வெளிப்படையாக.

2 "ஆசாரியர் ஸ்நானம் செய்து, காலையிலும் மதியாஹ்ண காலத்தி லும் செய்யவேண்டிய அனுஷ்டானங்களை முடித்து, மண்டபத்தில் துவா ரபூஜை முதல் மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்தல், ஈருகவுள்ள கிரியை களைச்செய்து, நல்ல தேசமாக்குதல், நல்ல காலமாக்குதல், கெட்ட சருணங் கள் நாசமடைதல் நல்ல சருணங்களை உண்டுபண்ணுதல் ஆகிய இவற்றிற் காக ஆகுதிகள் கொடுத்து, சிவபெருமானிடம், ஓ சிவபெருமானே! இத் தச்சிஷ்யன் உம்முடைய மனமையால் என்னுடைய சமீபத்திற்கு வந்திருக் கிறான். உம்முடைய ஆணையால் இவனுக்கு ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து வைக்கிறேன் என்று வேண்டிக்கொண்டு, சிவபெருமானும் அவ்வாறே ஆக ட்டும் என்று உத்தரவு கொடுத்ததாகப் பாவித்து, நித்யகர்மங்களைச்செய்த சிஷ்யனைக் கொண்டு, ஸர்வதோபநா மண்டலத்திலுள்ள சிவபெருமானை அர்ச்சிக்கச் செய்து, அக்கினியிலும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்." என்பது போன்ற விஷயங்கள் முன்கூறிய விதிப்படி என்னும் பதத்தால் கொள் ளக் கிடக்கின்றன.

தன்மை குறாததன்மை இவையல்லாத நல்ல குணங்கள் ஆகிய இவற்றை உடைய சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

2-3: ஆதாசத்தி முதல் சிவசத்தி ஈருகப்பூஜிக்கப்பெற்றவையாயும், ஈந்து இரத்தினங்கள், (மாணிக்கம், வைரீயம், நல்முத்து, பவமம், இந்திரநீலம் ஆகிய ஈந்து இரத்தினங்கள்) ஈந்து ஓஷதிகள், (ஸஹதேவீ, அதாவது சீதேவியார் செங்கமுரீர், ஒரிலைத்தாமரை, குமீழ், நறுமுருக்கை, விஷ்ணுக்கார்தி, ஆகிய ஈந்து ஓஷதிகள்) அக்ஷதை இவற்றுடன் கூடியவையாயும், வெண் சந்தனத்தால் பூசப்பெற்றவையாயும், 1 மார்தளிர்களை முகத்தில் உடையனவாயும், லக்ஷணமுள்ளவையாயும், பரிசுத்தமுள்ள நீரால் நிரப்பப்பெற்றவையாயும், ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையாயும் இருக்கிற ஒன்பது கும்பங்களை, ஈசான திக்கு முதலிய திக்குக்களில் முறையே ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

4. அந்தக் கும்பங்களில் உப்புக்கடல், பாற்கடல், தயிர்கடல், நெய்க்கடல், கருப்புஞ்சாறுக்கடல், தேன்கடல், சுத்தோதகக்கடல், கர்ப்போதகக்கடல், ஆகிய எட்டுக்கடல்களையும், முறையே நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

5-6-6½. பின்னர், கிழக்குத் திசையில் உள்ள கும்பத்தில் சிகண்டியையும், அக்கினிதிக்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள கும்பங்களில் ஸ்ரீ கண்டர், த்ரிமூர்த்தி, ஏகருத்திரர், ஏகநேத்ரர், சிவோத்தமர், குக்குமர், அநந்தர் ஆகிய வித்யேசவரர்களையும், முறையே

நிர்வாணதீகைச் செய்துகொண்டு, அப்பொழுதே ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து கொள்ளும் சிஷ்யனுக்கு, ஒரு முறை மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிவனுடன் யோகத்தைப் பாவிக்க வேண்டும். சிவபெருமானை அஷ்டபுத்திரர்களால் பூஜித்து, பின்னால் கூறப்படும் ஆசாரியாபிஷேகத்திற்குரிய கிரியைகளை மாத்திரம் செய்தால் போதுமானது. நிர்வாணதீகைச் செய்துகொண்டு சிலகாலஞ் சென்ற ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து கொள்ளுஞ் சீடனுக்கு முன்போல் குரிய பூஜை முதல் நல்ல நிமித்தமாகுதல் ஈருண கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்.

1 முப்பத்திரண்டு, இருபத்தைந்து, பதினாறு, பதினென்று, ஒன்பது ஏழு, ஐந்து ஆகிய எண்களுள் யாதானுமொரு எண்ணுள்ள மாவிலைகளைக் கும்பத்தின் மத்தியில் வைக்கவேண்டும். மாவிலைகள் நல்ல லக்ஷணமுடையவாயும், செம்மையாகவேணும் பசுமையாகவேணுமுள்ள தளிர்களையுடையனவாயும் இருக்கவேண்டும்.

நியாஸஞ் செய்து, 1 நடுக்கும்பத்தில் சிவசமுத்திரத்தையும் சிவமந்திரத்தையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

7-8. அல்லது நின்றுகொண்டிருக்கிற ஈந்து கலைகள் நியாஸஞ் செய்யப்பெற்றவையாயும், 2 சிவபெருமானுக்குப் போல் பூஜை செய்யப் பெற்றவையாயும், நூற்றெட்டு முறை மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டவையாயும் இருக்கிற ஈந்து கும்பங்களாலேனும், அல்லது 3 இவ்வாறான ஒரு கும்பத்தாலேனும், ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து வைக்கலாம்.

9-10. (ஈந்து கும்பங்களாயின்) மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு கிழக்கு ஆகிய திக்குக்களில், முறையே கும்பங்களை ஸ்தாபித்து அந்தக் கும்பங்களில் ஒவ்வொரு கும்பத்திலும் இரண்டிரண்டு சமுத்திரங்களாக எட்டுச் சமுத்திரங்களையும், இரண்டிரண்டு வித்யேசவரர்களாக எட்டு வித்யேசவர்களையும் முறையே நியாஸஞ் செய்து, ஈசான திக்குள்ளுள்ள ஈந்தாவது கும்பத்தில் சிவசமுத்திரத்தையும் சிவமந்திரத்தையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

11. (ஒரு கும்பமாயின்) அந்த ஒரு கும்பத்திலேனும், தொண்ணையிலேனும், எட்டுச் சமுத்திரங்களையும், அவ்வாறே அஷ்டவித்யேசவரர்களையும் நியாஸஞ் செய்து, பஞ்சபம்மஷ்டங்கமந்திரங்களுடன் கூடிய சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யுமுறை.

12. யாகசாலைக்கு ஈசானதிக்கில் செய்யப் பெற்ற ஸ்ரீராம மண்டபத்தில், இரண்டு முதல் நீளமுடையதாயும், எட்டங்குலம் உயரமுடையதாயுமிருக்கிற வேதியை (திண்ணையைச்) செய்ய வேண்டும்.

1 வர்த்தனியில் சக்தி ஸமுத்திரத்தை நியாஸஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் அசிந்திய விசுவஸாதாக்யமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ஐந்து ஆவரணங்களுடன் கூடிய சிவபெருமானை ஆணைமூர்த்தி மூலமந்திரங்களாலும், பஞ்சபம்மஷ்டங்க மந்திரங்களாலும் பூஜித்து, எல்லா உபசாரங்களுடனும் பரமீசுரணமீருகப் பூஜிப்பதுபோல் என்பது கருத்து.

3 சிவபெருமானை பூஜிப்பதுபோல் பூஜை செய்யப் பெற்றதான என்பது கருத்து.

13. அந்தத் திண்ணையில் தேக்கு முதலிய மரங்களாலாக் கப் பெற்ற ஆஸனத்தில், அனந்தாஸனத்தை நியாயஸஞ்செய்து சிஷ்யனைக் கிழக்கு முகமாக இருக்கச் செய்து, ஸகளீகரணஞ் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

14. பின்னர் புளித்தப் பழைய அன்னம், மிருத்திகை, திருநீறு, அறுகு, (உலர்ந்த) சாணி உருண்டை, (சாணிப்பொடி) வெண்கடுகு, 1 தயிர், ஜலம் ஆகிய 2 இவற்றால் அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

15. பின்னர், அமிருதத்தைத் தரிக்கிற ஆசாரியன், (சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்தலால் கலக்கப்பட்ட சத்தி மண்டலத்தி னின்றும் பெருகுகிற அமிருதத்தைக் கும்பத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யுமாசாரியன்) முறையே வித்யேசுவரர்களின் மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, லவண சமுத்திரத்தை ஆவாஹனஞ்செய்த கலசத்தை முன்னிட்டு, முறையே ஒவ்வொரு கலசத்தாலும், சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

சிஷ்யனுக்கு அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் முறை.

16. வெண்மையான இரண்டு ஆடைகளைத் தரிக்கச் செய்து, சிவபெருமானுக்கு வலப்பக்கத்தில் முன் கூறப்பட்ட ஆஸனத் தில் இருக்கச்செய்து, முன்போல் சிஷ்யனை அருச்சிக்கவேண்டும்.

17-18. தலைப்பாகை, கிரீடம், குடை, பாதராகைகள், சாம ரம், யானை, குதிரை, பல்லக்கு 3 முதலியவற்றையும், கத்தரிக் கோல், அரணிக்கட்டை, குடம், அக்ஷமாலை, தர்ப்பம், ஸ்ருக் ஸ்ருவம், புஸ்தகம் 4 முதலியவற்றையும், (நீக்கிப் பாதிஷ்டைமுத

1 அசிந்திய விசுவ ஆகமத்தில் தயிருக்குப் பதிலாக நெய் என்றிருக் கிறது.

2 இவற்றால் பூசி அபிஷேகஞ் செய்து, (அவற்றை) கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் போடவேண்டும்.

3 முதலிய என்னும் பதத்தால் பேரி முதலியவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

4 முதலிய என்னும் பதத்தால் யோகப்பட்டம் முதலியவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

லையன செய்தற்குரிய) அதிகாரத்தையும், ஆசாரியர் சிஷ்யனுக்கு 1 அறிவிக்க வேண்டும்.

19. நீக்கி செய்துவைத்தல், சிவாகமங்களைக் கற்றுக்கொ டுத்தல், ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தல் ஆகிய 2 இவை முதலியன உன்னால் இதுமுதல் தெரிந்துகொண்டு, நன்கு ஆராய்ந்து செய் யத் தக்கன என்ற இவ்வாறான சிவபெருமானுடைய ஆணையைச் சிஷ்யனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

20-21. பின்னர், ஆசாரியர், 3 சிஷ்யனை வணங்கி, விக்கி னங்களின் கூட்டத்தைப் போக்குதற்காக, (சிஷ்யனிடம் கொடு த்த அதிகாரம் இடையூறின்றி நிறைவேறுதற்காகச்) சிவ பெரு மானை வணங்கி, விக்ஞாபனஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும். விக் ஞாபனஞ் செய்யுமுறை வருமாறு:— “ஓ சிவபெருமானே! சிஷ்ய னுக்கு ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து வைப்பதற்காகக் குருமூர்த் தியான (ஆசாரியராகிய பற்றுக்கோடைப் பற்றிய) உம்மால், நான் ஆணை செய்யப்பெற்றேன். சிவாகமங்களைக் கற்ற இந்தச் சிஷ்யன் என்னால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்றான்” என்பதாம்.

சிவபெருமானிடம் விக்ஞாபனஞ் செய்தபின்னர் செய்ய வேண்டுவன.

22. 4 மந்திரங்களுக்குத் திருப்தி செய்தற்காக, ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகள் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். பின்னர் பூர்ணகுதி கொ

1 கொடுக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

2 முதலியன என்னும் பதத்தால், ஸ்பணம், ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதலி யவற்றைக் கொள்ளவேண்டும்.

3 அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பிப்பதானது நிரபேகம் ஸாபேகம் என இரு வகைப்படும். ஆசாரியர், சிஷ்யனுக்கு ஆசாரியாபிஷேகஞ்செய்துவைத்த பின்னர், மீண்டும் மற்றச் சிஷ்யர்களுக்குத் நீக்கி முதலியன செய்யாது தான் (ஆசாரியர்) வானப்ரஸ்தாச்சரமத்தை அனுஷ்டித்தலே நிரபேகமாக அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பித்தலாகும். இவ்வாறு செய்யும் முறையில் ஆசாரி யர், சிஷ்யனை வணங்க வேண்டும். வானப்ரஸ்தாச்சரமத்தை நாடாமல் சிஷ்யர்களுக்குத் நீக்கி செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டுமென்னும் கோக் கத்துடன் அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பித்தல் ஸாபேகமாக அதிகாரத்தைச் சம ர்ப்பித்தலாகும். இவ்வாறு செய்யும் முறையில் சிஷ்யன் ஆசாரியரை வணங்க வேண்டும்.

4 பஞ்சபாஹம் மந்திரங்கள் ஷடங்க மந்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கு என்பது பொருள்.

டுத்து, சிஷ்யனைத் தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் இருக்கச் செய்ய வேண்டும்.

23. கொளுத்தப்பெற்ற தர்ப்பத்தால், பஞ்சபரம ஷடங்க மந்திரங்களை உச்சரித்து, ஸாமர்த்யமுண்டாவதற்காகச்; சிஷ்யனுடைய வலது கையிலுள்ள பெருவிரல் முதலிய விரல்களை, முறையே ஸ்பரிசிக்க வேண்டும்.

24. சிஷ்யனுடைய கையில் புஷ்பங்களைக் கொடுத்து, சிவ கும்பம், அக்கினி, மண்டலேசுவரர் ஆகிய இவர்களையும், தன்னை யும் வணங்கச் செய்து, அதன் பின், சிஷ்யன் (இனிச்) செய்ய வேண்டிய காரியங்களை அவனுக்கு உத்தரவு செய்யவேண்டும்.

25. நீ, சிஷ்யர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்ட கிரியைகளைச் செய்துவைத்து, அவர்களை அனுக்கரிக்க வேண்டும். சிவாகமங்களை சிவவணஞ் செய்யவேண்டும். சிவாகமங்களைப் பயில்வதில் விரும்பமுள்ளவர்களுக்கு அவற்றைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

26-27. வித்வானவன் ஒரு வருஷம் குருகுலவாஸஞ்செய்த சிஷ்யனுக்குத் திகைச்செய்து வைக்கவேண்டும். நாடோறும் ஜபம், ஹோமம், தியானம் இவற்றைச் 1 சிறிதேனுஞ் செய்ய வேண்டும். குரு எப்பொழுதும் உபதேசிக்கும் மந்திரம் இதுவாகும். இவ்வாறு சோமசம்பு சிவாசாரியரால் இந்த ஆசார்யாபிஷேக விதி கூறப்பட்டது.

ஆகச் சலோகம் 1101½.

ஸாதகாபிஷேக விதி

1. ஸாதகாபிஷேகத்திலோவெனின், முழுகூ விற்குப் போல் நிவிருத்தி முதலிய மூன்று கலைகளைச் சுத்தி செய்து, சார்தியநீதகலையைச் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

2. பின்னர் ஸதாசிவரைத் தியானஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூர்ணுகுதி செய்தலால், (சிஷ்யனைச்) 2 சாந்தி

1 ஜபம் ஹோமம் தியானம் இவற்றை ஒரு நாள் கூடச்செய்யாதிருக்கலாகாது என்பதுகருத்து.

2 சிஷ்யனைச் சாந்திகலையிற் சேர்த்த பின்னர், சாந்திகலையையுஞ் சுத்தி செய்து, சாந்திகலையிலிருக்கும் சிஷ்யனுக்கு, குணங்களை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சலையிற் சேர்ந்து, எட்டு விதங்களான குணங்களை உண்டுபண்ண வேண்டும்.

ஒம் ஹெளம் சூத்ரு சுணிரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு ஸுவிரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு சிவிரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு மரிரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||
ஒம் ஹெளம் சூத்ரு பூர்விரிதெஹவதௌ ஸூர்ஹா ||

என்னும் மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்தல், குணங்களை உண்டுபண்ணுதலாகும்.

3-4. (இவ்வாறு எண்குணங்களை யுடைய) சிஷ்யனைச் சிவபெருமானிடம் முன்போல் சேர்த்து, அதன்பின் நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற ஐந்து கலைகளையுடையவையாயும், ஸாத்ய மந்திரங்களால் (பஞ்சபரமம் ஷடங்க மந்திரங்களால்) பூஜிக்கப்பட்டவையாயும் நூற்றெட்டு முறை மூலமந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்றவையாயும் உள்ள ஐந்து கலசங்களால், சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யுமுறைபில், நிவிருத்தி கலசம், ப்ரதிஷ்டா கலசம், வித்தாகலசம், சார்தியநீத கலசம், ஆகிய கலசங்களில் உள்ள திர்த்தத்தை அபிஷேகஞ் செய்தபின், ஐந்தாவது சார்திதும்ப திர்த்தத்தால் அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

5-6. அல்லது நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற [முன்கூறப்பட்ட] எட்டு ஸமுத்திரங்களையுடையவையாயும், ஸாத்ய மந்திரத்தால் [மூலமந்திரத்தால்] நூறு முறை மந்திரிக்கப் பெற்றவையாயும் உள்ள, கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற எட்டுக்கும்பங்களாலேனும், வடக்கு முகமாக ஆலனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுடைய இருதயத்தில், அணிமா முதலியவற்றை நியாஸஞ் செய்து, ரேசுக்கு செய்தலுடன் உத்பவமுத்திரை செய்து, பஞ்சபரமம் மந்திரங்களை ஜபித்து, ஸாதகனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

2. உபவாஸமிருந்த சிஷ்யன் நிமித்தமாக, விரதாங்கங்கள் எண்ணிற்குத் தக்கவாறு, அக்கினியில் நூறுநூறு ஆகுதிகளைப் பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரங்களாலேனும், இருதயம் முதலிய அங்கமந்திரங்களாலேனும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

3. ஸம்யமம், (சிகையில் தரிக்கும் ருத்திராக்ஷமணி) கௌபீனம், தண்டம், திருநீறு, ஜடை ஆகிய சிஷ்யனுடைய விரதாங்கங்களை, முறையே ஸத்யோஜாதம் முதலியவற்றில் (ஸத்யோஜாதம் முதலிய கலசங்கட்குப் பற்றுக்கோடான தாமரைகளில்) அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

4. பின்னர், சண்டேசவரபூஜைசெய்து இந்த முறைப்படி விரதாங்கங்களை விஸர்ஜனஞ்செய்து நீர்ப்ரவாஹத்தில் (நதிசமுத்திரம் தடாகம் முதலியவற்றுள் யாதானுமொன்றில்) மிதக்க விடவேண்டும்.

5. ஆசாரியர் சிஷ்யனுக்கு (கந்தம் புஷ்பம் முதலியவற்றுடன்) புதிய இரண்டு வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து, நீ உனக்கு உரியவளாயும் நல்ல குலத்துதித்தவளாயும் இருக்கிற கன்னிகையை மணக்கக் கடவாய் என்று கூறவேண்டும்.

6. சைவர்களின் விரதநீக்கமானது இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. ப்ரஹ்மசரியவிரதத்தை அதுட்டிக்கும் பிறமதஸ்தர்கள் செய்யவேண்டிய விரதநீக்கமும் சந்தர்ப்பத்தைக் கருதிக் கூறப்படுகிறது.

7-8. பெளத்தர்கள் புத்திதத்துவத்திலும், ஜைனர்கள் குணதத்துவத்தின் மத்தகத்திலும், (மனஸ்தத்துவத்திலும்) வேதார்த்திகள் குணதத்துவத்திற்குக் காரணமாகிய தத்துவத்திலும், (பிரதானமென்னும் பதத்தால் கூறப்படும் பிரகிருதியிலும்) பாகவதர்கள் முதலாயினர் புருஷதத்துவத்திலும், பாசுபதர்கள், மாயாதத்துவத்திலும், மஹாவிரதர்கள் வித்யாதத்துவத்திலும் இருக்கின்றனர். பெளத்தர் முதலிய இந்த மதஸ்தர்களுக்கு முறையே இவை முத்திஸ்தானங்களாகும்.

9-10. ஆசாரியர், மூன்று அல்லது ஐந்து நாட்களேனும் உபவாஸமிருந்தவர்களாயும், பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தி செய்யப் பெற்றவர்களாயும், மண்டபத்திற்கு வெளியில் இருப்பவர்களா

யும் இருக்கிற இந்த மதஸ்தர்களுக்கு, முன்போல் (கும்பம் மண்டலம் அக்கினி இவற்றில்) சிவபெருமானைப் பூஜித்து, முறைப்படி விரதாங்கங்களை விஸர்ஜனஞ் செய்யவேண்டும். (அது எவ்வாறெனில்:—)

11. 1 புத்தி முதல் பிருதிவி ஈறாகவுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் அக்கினியில் ஸ்தாபித்து, அவ்வந்தத்தத்துவப்பெயர்களால் ஒவ்வொரு தத்துவமாகவேனும், எல்லாத் தத்துவங்களை யுஞ் சேர்த்து ஒன்றாகவேனும் பூஜிக்கவேண்டும்.

12-13-14. பின்னர் மண்டபத்திற்கு வெளியில் இருப்பவர்களான இவர்களுக்கு, நாமஸந்தானஞ்செய்து, இவர்களுடைய இருதயத்தைத் 2 தாடனஞ் செய்து, உட்புகுந்து, (சைதன்யத்தைப்) பிரித்து இழுத்துத் தன்னிடத்திலிருத்தி, ஸ்வாஹாசப்தத்தை இறுதியிலுடைய மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, அதனை அக்கினியிற் சேர்த்து, தனக்கு இஷ்டமான கடவுளை அருச்சித்தலால் உண்டான புண்யபலம் நசித்தற்காக, அஸ்திரமந்திரத்தால் ஒவ்வொரு சிஷ்யனுக்கும் தனித்தனி ஆயிரத்தெட்டு வீதம் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தத்துவமும் சுத்தியடைவதற்காக மூலமந்திரத்தால் தனித்தனி ஐந்து ஐந்து ஆகுதிகள் கொடுக்கவேண்டும்.

15-16. புத்தி முதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களினின்றும் (சைதன்யத்தை) எடுத்து, முன் ஜாதியிற் சேர்க்கவேண்டும். அவ்வந்த ஜாதிகளின் ஆசாரம் 3 சேர்க்கை இவற்றிற்காக மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து பூர்ணாகுதியீறாக நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அவ்வாறே விரதாங்கங்களை நீரில் எறிந்து சிஷ்யர்களை கிரஹஸ்தர்களாகச் செய்யவேண்டும்.

1 இங்கு "புத்தி தத்துவம் முதல்" என்பது பெளத்தர்களுக்காகக் கூறப்பட்டது. ஏனையோருக்கு அவ்வவர்களின் முத்திஸ்தானமான தத்துவம் முதல் என்பது வெளிப்படையாக.

2 தாடனம் முதலியன செய்தற்குரிய மந்திரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன.

3 ஆசாரஞ் சேர்க்கை இவற்றைக் கற்பித்துச் சுத்திசெய்து சைதன்யத்தைச் 'சிஷ்யனுடைய சரீரத்திற் சேர்க்கவேண்டுமென்பது வெளிப்படையாக.

பிறிதொருவகையான விரதோத்தார விதி.

17. அல்லது எட்டுத் தளங்களுடன் தாமரையை வரைந்து அதில் ஈசானதிக்கு முதலாக வலமாக 1 ஸவர்க்கம் முதல் அவர்க்கம் ஈரான வர்க்காக்ஷங்களை முறையே நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

18. உயிரெழுத்துக்களுடன் க்ஷேனம் என்னுமக்ஷரத்தைக் கர்ணிகையில் நியாஸஞ் செய்து, 'பஞ்சப்ரஹ்ம ஷடங்கமந்திரங்களுடன் கூடிய சிவபெருமானைப் பூஜித்து, அக்கினியிலும் சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

19-20. வர்க்காக்ஷரங்களுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்து, சிவபெருமானுடைய ஆணையால், (அக்கினியில்) ஸ்தாபித்து அருச்சிக்கப்பட்ட ஸவர்க்கத்தில் முன்போல் சிஷ்யர்களின் சைதன்யத்தை நியாஸஞ்செய்து, பூர்ணாகுதியிருக ஷடங்கமந்திரங்களால் நூறு முறை ஹோமஞ்செய்து, பின்னர், அக்கினியிடமிருந்து சைதன்யத்தைப்பிரித்து, சிஷ்யனுடைய சரீரத்திற்சேர்க்கவேண்டும்.

21. இவ்வாறே யவர்க்கம் பவர்க்கம் முதலிய வர்க்கங்களிலும், சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைச் சேர்த்தல் முதலியன செய்து, விரதாங்கங்களை எடுத்து ஆழமுள்ளரீரில் எறியவேண்டும்.

22. பின்னர் ஆசாரியர், (கந்தம் புஷ்பம் முதலியவற்றுடன்) இரண்டு ஆடைகளைச் சிஷ்யனுக்குக்கொடுத்து, கிரகஸ்த தர்மத்திற் சேர்க்கவேண்டும். தன்னிடம் அன்புள்ள சிஷ்யர்களிடத்திற் கருணையினால் அவர்களுக்குத் தீக்ஷைசெய்துவைக்கலாம்.

23. மண்டலேசுவரர், அக்கினியிலுள்ள சிவபெருமான் முதலாயினரை விஸர்ஜனஞ் செய்து, விதிப்படி பூமியைச் சுத்தி

1 ஸ ஷ ஸ ஹ என்பது ஸவம-ஹ என்பதும். இவ்வாறே யவர ல என்பது யவர்க்கம் என்றும், வ ஹ ஸ ஹ என்பது பவர்க்கம் என்றும், க ஹ ஹ ஹ என்பது தவர்க்கம் என்றும், ட ஹ ஹ ஹ என்பது டவர்க்கம் என்றும், உ ஹ ஹ ஹ என்பது சவர்க்கம் என்றும், கூ ஹ ஹ ஹ என்பது கவர்க்கம் என்றும் அ முதலிய உயிரெழுத்துக்கள் அவர்க்கம் என்றும் கூறப்படும். இவ்வாறு இந்த எட்டு வர்க்காக்ஷங்களை ஈசான திக்குள்ளுள்ள தளம் முதலாக நியாஸஞ் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்.

செய்யவேண்டும். இவ்வாறு சோமசம்பு சிவாசாரியரால் விரதோத்தார விதியானது கூறப்பட்டது.

ஆகச் சுலோகம் 1152.

அந்தியேஷ்டி விதி.

1. ஆசார்யர், ஸாதகன், புத்திரகன் ஆகிய மூவருள் யாதா னுமொரு காரணத்தால் (துர்மரணத்தால்) இறந்த ஒருவனுக்கு அத்துவசத்தியின்றி 1 அந்தியேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும்.

மரித்தவனை மயானத்திற்குக் கொண்டுபோகும் முறை.

2-3-4. பச்சை மூங்கில் முதலியவற்றால் செய்யப்பெற்ற தாயும், செம்மை நிறமுள்ள ஆடையால் சுற்றப்பெற்றதாயும், புஷ்பமாலைகள் கொடிகள் இவற்றால் நிறைந்ததாயும், சங்கு மத்தளம் இவற்றின் சப்தத்தால் வியாபிக்கப்பெற்றதாயும், சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லுதற்குரியபடியாயும் இருக்கிற விமானத்தில், பிணத்தை ஏற்றி, உபவீதத்தை இடமாக அணிந்தவர்களாயும், அஸ்திரமந்திரத்தை ஜபிப்பவர்களாயுமிருக்கும் தீக்ஷைபெற்ற சமான ஜாதியர்களாலேனும், மற்றவர்களாலேனும் கொண்டு போய், அருகில் நிரையுடையதாயும், சுத்தமாயுமுள்ள பூமியில், மரித்தவனைத் தெற்குத் திக்குத் தலையிருக்கும்படிவைக்கவேண்டும்.

1 கிரவண தீக்ஷையினாலேயே சிஷ்யனுடைய எல்லாக் கன்மங்களும் சுத்தி செய்யப் பெற்றன. சிஷ்யனுடைய பிரார்த்த கன்மமோ, போகத்திறைஞன் ஈசிக்கக் கூடியது. பிரார்த்தத்திற்குத் தணையான மலம்சமும், நாடோறும் செய்யப்படும் ஸ்நானம் சிவபூஜை ஹோமம் இவற்றால் ஈசத்துவிடும். சிஷ்யனுக்குப் புத்தி பூர்வமாக கேரிடும் விதித்தவற்றைச் செய்யாதிருத்தல் கிஷேதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தல் இவற்றாலுண்டாகும் பாபங்கள், பிராயச்சித்தத்தாலேயே ஈசித்துவிடுகின்றன. இவ்வாறாகவும் அந்தியேஷ்டி எதற்காகவெனின், கூறதும். தீக்ஷைக்குப் பின்னர் சிஷ்யனுக்கு அபுத்தி பூர்வமாக கேரிட்ட விதித்தவற்றைச் செய்யாதிருத்தல் கிஷேதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தல் இவற்றாலுண்டாம் பாபங்கள் ஈசித்தற்காக அந்தியேஷ்டி செய்யப்படுகின்றது. அபுத்திபூர்வமாக கேரிட்ட என்பதற்கு, ராஜபயம் திருட்டுப்பயம் அக்கினிபயம் ஆகிய இவற்றால் கேரிட்ட என்பது பொருள். புத்திபூர்வமாக மையாசாரங்களை நமுவவிட்டு, பிராயச்சித்தமும் செய்யாமல், இறந்தவர்களுக்கு அந்தியேஷ்டியினால் சுத்தி உண்டாகாது. உண்டு என்று சொன்ன பிராயச்சித்த சாஸ்திரங்கள் பயனற்றவையாய் மூடியும்.

குண்டம் முதலியன நிர்மாணஞ் செய்யும் முறை.

5-6-6. சதுரச்சமாயும், (நாற்கோணவடிவமாயும்) ஒரு மேகலையுள்ளதாயும், ஆறு அங்குலங்கள் 1 உயரமுடையதாயும் உள்ள குண்டத்தை விதிப்படி செய்து, தோண்டப்பெற்ற அந்த மண்ணை குண்டத்திற்கு வாயுக்கில் 2 ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையைச்) செய்து, குண்டத்திற்குக் தெற்குச் சித்கில் இரண்டு முழங்கள் விஸ்தாரமுள்ளதும், நான்கு முழங்கள் நீட்சியுள்ளதும், எட்டங்குலங்கள் ஆழமுள்ளதுமான சிதைக்குரிய பள்ளத்தைச் செய்யவேண்டும். குண்டம், ஸ்தண்டிலம், சிதைப்பள்ளம், இம் மூன்றையும் கோமயத்துடன் கூடிய நீரால் மெழுக வேண்டும்.

7-8-9. பின்னர் ஆசாரியர் ஸ்நானம் ஸகலீகரணம் இவற்றைச் செய்து, அஸ்திரத்தினால் மந்திரிக்கப்படும் வர்த்தனியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, இடமாக ஸ்தண்டிலத்தினருகிற் சென்று, வடக்குமுகமாக அமர்ந்து, 3 விபரிதமாக (அபஸஸ்யமாக)

1 அகலமுமுடையதாயுமென்றும் கொள்ள வேண்டும்.

2 ஆறு அங்குல உயரத்தில் ஒரு முழமுள்ளதாக மேடையைச் செய்ய வேண்டும், குண்டத்திற்கும் மேடைக்கும் இடையில் ஒரு முழம் அவகாசமிருக்க வேண்டும். தெற்கு வடக்கான அமைப்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

3 விபரிதமாக நியாஸஞ் செய்யும் முறை வருமாறு:— (१०० ஹிசுஸுயவஹு) என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, உள்ளங்கை புறங்கை இவற்றை மாறுதலாகச் சுத்திசெய்து அநிருதிகரணஞ் செய்து, இரண்டு உள்ளங்கைகளிலும் ஆஸனம் மூர்த்தி இவற்றை நியாஸஞ் செய்து, கடைவிரல் முதலிய விரல்களில் இருதயம் முதலிய மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து அப்ரதக்ஷிணமாக அவருண்டனஞ் செய்து, பரமீகரணஞ் செய்து, தித்யங்கிரையிற் செய்யப்படுமாறு ரூக்குமமாயும் தூலமாயுமுள்ள சரீரத்தைச் சுத்தி செய்து, இருதயத்தில் ஆஸனம் மூர்த்தி இவற்றை நியாஸஞ் செய்து, பாதம் குற்றம் இருதயம் முகம் சிரசு இவற்றில் சத்யோஜாதம் முதலிய பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரங்களை நியாஸஞ்செய்து, வித்யாதேகம் நேத்ரம் மூலமந்திரம் இவற்றை நியாஸஞ்செய்து, இருதயம் முதல் கை ஈறான தானங்களில் இருதயம் முதலிய மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்து, மூன்று தானங்கள் செய்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் அப்ரதக்ஷிணமாக திக்பந்தனஞ் செய்து, மூலமந்திரத்தால் மகாமுத்திரா காண்பிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

நியாசங்களைச் செய்துகொண்டு (நியாஸத்தின் முடிவில்) அஸ்திரமந்திரத்தால் 1 ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்து, 2 அந்தர்யாகஞ்செய்து, மௌனமாக இருந்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் வர்த்தனியை மந்திரித்து, அந்த ஜலத்தால் திரவியங்களைப் 3 புரோக்ஷிக்க வேண்டும். பின்னர் தன்னைப் பூஜித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

10. இறைத்தற்குரிய திரவியங்களை (தர்ப்பங்கள் திருநீறு எள்ளு இவற்றை அஸ்திரமந்திரத்தால் மந்திரித்து) 4 இறைத்து வர்த்தனிக்கு ஆஸனமாகும் நிமித்தமாக (தர்ப்பங்களாலாகிய கோலால் ஈசான திக்கிலுள்ள வேதிகையில்) ஒன்று சேர்த்து, விதிப்படி 5 சிதாவாஸ்துவைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

மண்டபபூஜை செய்யும் முறை.

11-12-13-14. ஐந்து பாகங்களாகச் செய்யப்பட்டதாயும், இரு பத்தைந்து பதங்களையுடையதாயும், பிருதிவீ முதலியவற்றிற் குரிய ஐந்து 6 நிறமுள்ள பொடிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதா

1 தன்னை ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்துகொண்டு.

2 சங்கரா முறையாகவே அந்தர்யாகம் அந்தரக்னிகாரியம் இவற்றைச் செய்து, தானசத்தியுஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

3 ஸத்யோஜாதம் முதலிய ஸம்ஹிதா மந்திரத்தால் விசேஷார்க்கியத்தையும் கற்பித்து அசனாவும் புரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

4 விகிரத்திரவியங்களை இறைப்பதற்கு முன்னர் அத்துவசத்தி செய்யும் விஷயத்தில், தன் தேகத்தில் நிவிருத்தி முதலிய கலைகளை ஸம்ஹாரக் கிரமமாக நியாஸஞ் செய்து, பஞ்சப்ரஹ்ம ஷ்டங்கமந்திரங்களுடன் கூடச் சிவபெருமானை நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் சிவஹஸ்தஞ் செய்து கொள்ளல் பஞ்சகவ்யம் சேகரித்தல் முதலிய கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

5 இருபத்தைந்து பதங்கள் கொண்ட வேதானமென்னும் பெயருடைய சிதாவாஸ்துவை என்பது பொருள்.

6 பிருதிவீ முதலிய ஐந்து தத்துவங்களுக்கு அதிபர்களான பிரமன் முதலியவர்க்குரிய கோஷ்டங்களை பொன்மை, வெண்மை, செம்மை, கருமை, வெண்மை அல்லது பசுமை நிறமுள்ள பொடிகளால் முறையே அலங்கரிக்க வேண்டும் என்பதுதருத்து. மஞ்சள்முதலிய திரவியத்தால் மஞ்சட்பொடியையும், யவம் கோதுமைமுதலியவற்றால் வெள்ளைப்பொடியையும், குங்குமம் தாதுக்கள் இவற்றால் செம்மைப் பொடியையும், பச்சிலைகளால் பச்சைப் பொடியையும் சேகரிக்கவேண்டும்.

ரன் முதலிய உலகபாலர்களின் 1 ஆயுதங்களை நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்தனாபுலத்திற் செய்யவேண்டுவன.

17. ஐசுவரியம் முதலிய ஆஸனங்களைப் பூசித்து, ஸ்தனாபுலத்திலுள்ள 2 தாமரையின் நடுவிலிருக்கும் மனோன்மனி முதல் வாமையிறுன சக்திகளைப் 3 பூஜிக்கவேண்டும்.

செய்யவேண்டும். போகாங்கபூஜை செய்யும் முறை வருமாறு:— ஈசான திக்குல் ஏம் ஹம் மெனெசுமெ ஹம் ஹம் என்றும், அக்ஷிணி திக்குல் ஏம் ஹம் ஹுபாயாய ஹம் ஹம் என்றும், ஈசானதிக்குல் ஏம் ஸீம் ஸிரவெ ஹம் ஹம் என்றும், நிருருதிதிக்குல் ஏம் வம் ஸிரவாடுயெ ஹம் ஹம் என்றும், வாயுதிக்குல் ஏம் ஸூம் கவ வாய ஹம் ஹம் என்றும், வடக்கு முதலான நான்கு திக்குக்களிலும் ஏம் ஹம் ஹுபாயாய ஹம் ஹம் என்றும் பூஜித்து, கைவேத்யம் தூபம் தீபங்கள் ஸமர்ப்பித்து, ஜபஸமர்ப்பணஞ் செய்து, தசாமசமாக அங்கமந்திரங்களை யுஞ்ஜிபித்து, அதனையும் ஸமர்ப்பித்து, ஞானகடகத்தைச் சமர்ப்பித்து, அதன் தேஜஸால் மண்டபத்திலுள்ள எல்லா விக்கனங்களும் நீங்கியவையாகப் பாவிக்கவேண்டும்" என்பதாம்.

1 நியாஸஞ்செய்து பூஜிக்கவேண்டுமென்பது பொருள். பூஜிக்கும் முறை வருமாறு:— ஈசானம் முதலிய திக்குக்களிலுள்ள கலசங்களில் அப்ரதக்ஷிணமாக ஏம் ஹம் ஸூரியாய நம: | ஏம் ஹம் மிஷா டெய நம: | ஏம் ஹம் யுஜாய நம: | ஏம் ஹம் வாஸாய நம: | ஏம் ஹம் வஸாய நம: | ஏம் ஹம் ஐனாய நம: | ஏம் ஹம் ஸக்தெய நம: | ஏம் ஹம் வஜாய நம: | என்று சொல்லிக்கொண்டு அவற்றின் தியானத்தை முன்னிட்டு முறையே குலம் கதை துவஜம் பாசம் கடகம் தண்டம் சக்தி வஜரம் இவற்றைப் பூஜித்து, நிருருதி திக்குக்கு வடக்குத்திக்குல் ஏம் ஹம் வசூராய நம: என்றும், ஈசானதிக்குக்குத் தெற்குத்திக்குல் ஏம் ஹம் வஜாய நம: என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, சக்ரம் பத்மம் இவற்றையும் பூஜிக்கவேண்டும்" என்பதாம். 2 என்னு அக்ஷதை இவற்றால் செய்யப்பெற்ற தாமரையின் என்பது கருத்து.

3 பூஜிக்கும் முறை வருமாறு:— ஏம் ஹம் சூயாஸக்தெய நம: | ஏம் ஹம் சுமனாஸநாய நம: | ஏம் ஹம் சுமனாய

நம: | என்று சொல்லிக்கொண்டு தாமரையின் நடுவில் பூஜித்து, ஈசான திக்குமுதல் அக்ஷிணிதிக்கு ஈரான உபதிக்குக்களில் முறையே ஏம் ஹம் வெஸூயாய நம: | ஏம் ஹம் வெஸூயாய நம: | ஏம் ஹம் ஜோநாய நம: | ஏம் ஹம் யசூராய நம: | என்று சொல்லிக்கொண்டு ஐசுவரியம் முதலியவற்றைப் பூஜித்து, வடக்குத் திக்கு முதல் கிழக்கு ஈரான திக்குக்களில் ஏம் ஹம் சுமெஸூயாய நம: | ஏம் ஹம் சுமெஸூயாய நம: | ஏம் ஹம் சுஜோநாய நம: | ஏம் ஹம் சுயசூராய நம: | என்று சொல்லிக்கொண்டு அனைசுவரியம் முதலியவற்றைப் பூஜித்து, நிருருதிதிக்கு ஈசானதிக்கு இவற்றில் ஏம் ஹம் சுயஸூராய நம: | ஏம் ஹம் உஸூபுஷுநாய நம: | என்று பூஜித்து, ஏம் ஹம் கநாய நம: | ஏம் ஹம் ஸீஜாய நம: | ஏம் ஹம் சுஷூராய நம: | ஏம் ஹம் நாவாய நம: | ஏம் ஹம் ஐனெஸூராய நம: | ஏம் ஹம் கெஸுரெஸூராய நம: | ஏம் ஹம் கணிகூரெயெ நம: | ஏம் ஹம் ஸீஜாய நம: | ஏம் ஹம் வஜாய நம: | என்று பூஜித்து, அதன் பின்னர் கர்ணிகையின் ஈசானதிக்குமுதல் அப்ரதக்ஷிணமாகக் கிழக்குத்திக்கு ஈரான முறையே ஏம் ஹம் சிநோநுநெயு நம: | ஏம் ஹம் ஸவசூமுகதேசி நெயுநம: | ஏம் ஹம் வசூபுஷுயிநெயுநம: | ஏம் ஹம் வசு விகுரெனெயுநம: | ஏம் ஹம் கசுவிசுரெனெயுநம: | ஏம் ஹம் காரெனெயுநம: | ஏம் ஹம் ரெளரெனெயுநம: | ஏம் ஹம் ரெஜுஷாரெயெ நம: | ஏம் ஹம் வாரிடெயெ நம: | என்று பூஜித்து, கர்ணிகையின் நடுவில் ஏம் ஹம் ஸக்திணைய நம: | ஏம் ஹம் ஸக்திணையிவதெயெ ஸூராய நம: | என்றும், கர்ணிகையின் துனியில் ஏம் ஹம் வசுவிசுணைய நம: | ஏம் ஹம் வசுவிசுணையிவதெயெ ரூபாய நம: | என்றும், கேஸரங்களின் துனியில் ஏம் ஹம் வெஸூரணைய நம: | ஏம் ஹம் வெஸூரணையிவதெயெ விஷுவெ நம: | என்றும், தனங்களின் துனியில் ஏம் ஹம் ஸூயசூரணைய நம: | ஏம் ஹம் ஸூயசூரணையிவதெயெ வசு ஹனெ நம: | என்றும் பூஜிக்கவேண்டும்" என்பதாம். மூலத்தில் சுருங்கக் கூறியிருத்தலின் விரிவாக டிப்பணத்தில் இவ்வாறு கூறப்பெற்றது.

17. என்ன திருவிழா முதலியவற்றை (ஸ்தண்டிஸத்திற்கு மேல்) இறைத்து 1 அங்கங்களுடன் கூடச் சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

1 சிவபெருமானை ஸங்கமாகப் பூஜிக்கும் முறை வருமாறு:—
“ஓம் ஹம் ஸிவாவநாய நம: ॥ ஓம் ஹம் ஸிவா-கு-க-யெ
நம: ॥ என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆஸனம் மூர்த்தி இவற்றைப் பூஜித்து,
இடதுபாதம் முதற்கொண்டு சிவசு ஈரக ஸத்யோஜாதம் வாமதேவம்
அகோரம் தத்புருஷம் ஈசானம் ஆகிய மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்து,
ஐந்து முகங்களை நியாஸஞ் செய்து, வித்யாதேகம் நேத்ரம் இவற்றை
நியாஸஞ்செய்து, அத்துவசத்தி செய்யின் நிவ்ருத்தி முதலிய கலைகளை
பாதம் முதலிய ஸ்தானங்களில் நியாஸஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தால் சிவ
பெருமானை ஆவாஹனஞ் செய்து, ஸ்தாபனம் ஸந்திதாபனம் முதலியன
செய்து, நல்லவரு கூறி, என் பூஜை முடியும்வரையில் இங்கிருந்து
அருளவேண்டுமென்ற பரிார்த்தித்து அர்ச்சம் சமர்ப்பித்து, இருதயம்
முதல் கை ஈரக இடங்களில் இருதயம் முதலிய அங்கங்களை நியாஸஞ்
செய்து, மூலமந்திரத்தால் வகத்துவத்தைச் செய்து, அஸ்திரமந்திரத்தால்
ஸம்ரக்ஷணஞ்செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவருண்டனஞ் செய்து, அமிருத
முத்திரை காண்பித்து, வெளவுடை இறுதியிலுடைய மூலமந்திரத்தை
உச்சரித்து மஹாமுத்திரையால் பரமீகரணஞ் செய்து, பஞ்சமுகமுத்திரை
காண்பித்து, பாதம் ஆசமனியம் அர்ச்சங்களை முன்போல் சமர்ப்பித்து,
வெளவுடை இறுதியிலுடைய மூலமந்திரத்தால் அறுகு புஷ்பம் அக்ஷதை
களைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயபீஜத்துடன் கூடியதாயும் ஸ்வா
ஹாசபத்தை இறுதியிலுடையதாயுமுள்ள மூலமந்திரத்தால், தாபனம்,
முன்போல் ஆசமனியம் அர்ச்சங்களையும் சமர்ப்பித்து, அப்யங்கம் முதலிய
வற்றை மனதால் பாவித்து விசேஷ ஆடையாபரணங்களை மனதால்
சமர்ப்பித்து, தாபம் தீபம் ஆசமனம் அர்ச்சம் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து,
மனோரதமுத்திரை காண்பிக்கவேண்டும். ஸத்யோஜாதம் முதலிய மந்திரங்
களால் லயாங்கபூஜை செய்து, பிரார்த்தித்து, போகாங்கங்களைப் பூஜிச்சு
வேண்டும். மேற்கு வடக்கு தெற்கு கிழக்கு ஈசானம் ஆகிய திக்குக்களில்
ஸத்யோஜாதம் முதலியவற்றை ஆவாஹனஞ்செய்து, ஈசானத்திக்கு
நேத்ரமந்திரத்தையும், அக்கினி ஈசானம் நிருருதி வாயு ஆகிய திக்குக்
களிலுள்ள தனங்களில் இருதயம் முதலிய மந்திரங்களையும், நான்கு திக்குக்
களில் அஸ்திரத்தையும் அருச்சித்து, அர்ச்சம் சமர்ப்பித்து, ஸத்யோஜாதம்
முதலியவற்றிற்கு ஸ்ருஞ்முத்திரை மகாமுத்திரை த்ரிகுலமுத்திரை பத்மமுத்திரை
தேதுமுத்திரை ஆகிய இவற்றையும், அங்கங்களுக்கு நமஸ்காரமுத்திரையும்
காண்பித்து, ஜபமீரகப் பூஜிக்கவேண்டும்” என்பதாம்.

அக்கினிகாரிய விதி.

(18-18) தெற்குத்திக்குள்ளுள்ள குண்டத்தில் (அக்கினியை)
1 வைத்து, முன்போல் அக்கினியை 2 உண்டபண்ண வேண்டும்.
அக்கினியினுடைய இருதயத்தில் சிவபெருமானைப் 3 பூஜித்து
பூர்ணகுதியிருக ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

சிதையநிக்குமிடத்திற் செய்யவேண்டுமென.

(19-20-21) அக்கினி திக்கு முதலிய உபதிக்குக்களில் அஸ்
திரமந்திரத்தால் (ஒருமுறை) ஜபிக்கப்பெற்றவையாயும், செம்மை
நிறமுள்ள நூலார் (கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து அபரதக்ஷிண
மாக) சுற்றப்பெற்றவையாயும், உயரேவரையும் கீழே துனியையு
முடையவையாயும் உள்ள உலர்ந்த காஷ்டத்தாலாகிய முளைகளை
அபரதக்ஷிணமாகமுறையே 4 (இரகைக்காக) நடவேண்டும். 5 விநா
குளால் சிதையநிக்குக்குத் துரிய பள்ளத்தைநிரப்பி, 6 ஆடையால்

1 வாசீசுவரியினுடைய கர்ப்பாடியில் வாசீசுவரால் விடப்படுவதாகப்
பாவித்துவைத்து என்பது பொருள். 2. அக்கினிக்கு ஜனனம் முதலிய
ஸம்ஸ்காரங்களை உண்டபண்ணவேண்டும் என்பது கருத்து.

3; ஸ்தண்டிஸத்திற் செய்யப்பெற்றவாறு ஆபரணங்களுடன் சிவபெ
ருமானை அபஸவ்யமாகப்பூஜித்து மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்சற்காக
மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து ஈற்றெட்டு முறையும், பஞ்சப்ரஹ்மஷ்டங்க
மந்திரங்களுக்கு தசாம்சமாகவும் ஹோமஞ்செய்து, விசேஷதர்ப்பணத்
தைச் செய்து, பூர்ணதிகொடுத்து, நல்லதேசம் நல்லகாலமாதற்காக திர
வியம் காலம் இவற்றை அதுசரித்து மூலமந்திரத்தால் நானாறு முறை
யேனும் சக்திக்குத் தக்கவாறேனும் ஹோமஞ்செய்து, மூலமந்திரம் முத
லிய மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணம் தீபனம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.
தர்ப்பணம் தீபனங்களுக்குரிய பிரயோகமுறை மேலே ஸமயதீக்ஷா விதி
யில் டிப்பணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

4 “சிதை அநிக்குமிடத்தில் நடுவில் பொன்னிறமுள்ள பொடிகளால்
நாற்கோணத்தையும், அதன் நடுவில் செம்மை நிறமுள்ள பொடிகளால்
முக்கோணத்தையும் வரைந்து, அவற்றில் இத்திரன் அக்கினி இவர்களைப்
பூஜித்த பின்னர், காஷ்டத்தாலாகிய முளைகளை நடவேண்டு”மென்று நூல்
களிற் காணப்படுகின்றது.

5 தனிகர்களுக்கு சந்தனம் அகில் இவற்றின் காஷ்டங்களாலும், மற்ற
வர்களுக்குச் சக்திக்குத் தக்கவாறான காஷ்டங்களாலும் என்பதுகருத்து.

6. கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து தெற்குத்திக்குத் தலைப்பை உடைய
ஆடையால் மறைத்து.

26-27. நிவிருத்தி முதலிய கலைகளை ஓரேமுறையிலேனும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முறையாகவேனும், (அவனிடமிருந்து) கிரகித்து, அக்கினியிற் சேர்த்துப் பூஜித்து, வாசேவரீ வாசேவரர் களை ஆவாஹனம் செய்தல் முதலியன செய்து, இறந்தவனிடமேற்றிய ஜீவனைத் தாடனஞ் செய்து பிரித்து இழுத்தல் முதலியன செய்து, அதனைத் தன்னிடத்திலேற்றி, வாசேவரியிலுடைய கர்ப்பத்தில் வாசேவரரால் விடப்படுவதாகப் பாவித்தல் முதலியன அனைத்தையும் திகைப்பிற் செய்யப்படுமாறு செய்ய வேண்டும்.

28-29-30. ஜனனம், அதிகாரம், போகம், லயம், மாயா காரியங்களின் ஆரம்பமாகிற பிரவாஹத்தைச் சுத்தி செய்தல், நிஷ்கிருதி, மலசுத்தி கெடுதல், ஆன்மாவின் பாசங்களை அறுத்தல், மர்த்தனஞ்செய்தல், உருண்டையாகச் செய்தல், பாசத்தை எரித்தல் முதலிய எல்லாக் கிரியைகளையும், காரணைசுவரர்களை ஆவாஹனஞ் செய்தல், அவ்வாறே அதிகாரத்தைச் சமர்ப்பித்தல், அக்கினியிலிருந்து சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவை எடுத்தல் முதலிய கிரியைகளையும் செய்து, நிர்க்குணராயும், பாவனைக்கு விஷயமாகாதவராயும், அழிவற்றவராயுமிருக்கும் சிவபெருமானிடம் சிஷ்யனுடைய சைதன்யத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

31. ஸ்தண்டிலேசுவரரை 1 அக்கினியிற் சேர்த்து, பிணத்தைத் தெற்குத் திக்குத் தலையை வைத்துச் சிதையில் 2 ஏற்றி அதனை நல்ல விற்றுகளால் மறைக்க வேண்டும்.

1 ஸ்தண்டிலேசுவரரை அக்கினியிலுள்ள சிவபெருமானிடம் சேர்த்து அந்தச் சிவபெருமானையும் விஸர்ஜனம் செய்து என்பது கருத்து.

2 பிணத்தைச் சிதையில் ஏற்றிய பின்னர், ஆடையால் அதனை மறைத்து, புதரன் ஞாதி சிஷ்யன் இவர்களுள் எவரேனும் ஸ்நானம் செய்து, உபவீதத்தை அபஸவ்யமாகத் தரித்து, சிவகும்பத்தைத் தலையில் ஊக்கிக் கொண்டு, அப்ரதக்ஷிணமாக நீர்த்தாரையை இடைவிடாது மூன்று முறை பெருக்கிச் சுற்றி, தலைப்பக்கஞ் சென்று, காஷ்டத்தால் உடைக்கப் பெற்றுப் பெருகும் எஞ்சிய ஜலத்தை எடுத்து, அதில் பால், அரிசி, சுவர்ணம் இவற்றைப் போட்டு, அவற்றை வாயில் பிதிரும்புகிரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு போட வேண்டுமென்று க்ரியாக்ரமத்தையோதிகையில் நிர்வாணத்தியேந்தி விதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

32. பின்னர் குண்டத்தின் நடுவிலுள்ள சிவாக்கினியால் சிதையை எரியச் செய்து, பிணத்தின் தலைப்பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக நின்று ஜ்வாலையுடன் கூடிய அக்கினியில் பூர்ணகுதி கொடுக்க வேண்டும்.

33. பூர்ணகுதி செய்தற்குரிய மந்திரசுலோகம் வருமாறு:-
ஒடி கைமே டிக்ஷிணம் காஹு: காஹெநெவொவவாடி
காஹு! மஹாணந்தே ஸ்ரீகுதாம் ஸாவ்யாநேநாம் 3ஹா ஹா
கிழ் ||

இ-ள். “ஓ பிரபுவான அகோர ருத்திரரே! 1 காலத்தினுலேயே கொண்டு வரப்பெற்றதாயும், மந்திரங்களால் பரிசுத்தமாயும், பிணத்தைச் சார்ந்ததாயுமுள்ள இந்த உத்திருஷ்டமான ஆகுதியைத் தேவரீர் ஏற்றருள வேண்டும்” என்பதாம்.

34. இவ்வாறு மஹாமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, “பவ” என்னும் பதத்தை சுற்றிலுச்சரித்துப் பூர்ணகுதி கொடுத்து, ஜவலிக்கிற அந்தச் சிதையில் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் இவற்றைக் கவிழ்த்து வைக்கவேண்டும்.

பிணத்தைத் தகித்த பின்னர்ச் செய்யவேண்டுவன.

35. இடது தோளில் அஸ்திர வர்த்தனியை வைத்துக் கொண்டு, அப்ரதக்ஷிணமாகக் கீழ் நோக்கித் தாரையை விழச் செய்து, அதன் பின் எந்த இடத்திலிருந்து வர்த்தனீ எடுக்கப் பெற்றதோ அந்த இடத்தில் வர்த்தனியை வைக்கவேண்டும்.

36. பின்னர் திரும்பிப் பார்க்காமல், நீரின் பக்கத்துச் சென்று ஸ்நானஞ் செய்து, தர்ப்பங்களைப்பரப்பி அபஸவ்யமாக ஒம் ஹாம் ஸாஹாநு ஸாஹஸவஸ்யாயா | ஒம் ஹாம் ஸாஹாநு ஸாஹஸவஸ்யாயா | என்று சொல்லிக்கொண்டு மூன்று முறை பிதிரு தர்ப்பனாஞ் செய்யவேண்டும்.

1 அந்தியேஷ்டிக்குரிய இந்தச் சமயத்தில் செய்யப்பட்டதாயும் என்பது கருத்து.

37. ஆசாரியர் மீண்டும் ஸ்நானஞ் செய்து, அகோர மந்திரத்தை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். பிணத்தைச் சுமந்தவர்கள் இருநூறுமுறை 1 ஜபிக்கவேண்டும். பின்னர் (எல்லோரும்) தமது கிருஹத்திற்குச் 2 செல்லவேண்டும்.

38. வீட்டிற்குச் சென்று இரந்தவனைக் குறித்து தேவபூஜை செய்ய வேண்டும். முதல் தினத்திலேனும் மூன்றாவது தினத்திலேனும் சிதையிலிருந்து 3 ஸஞ்சயனம் (எலும்புகளை எடுத்தல்) செய்யவேண்டும்.

1 பிணத்தைத் தொடர்ந்து சென்றவர்கள் ஸம்ஹிதாமந்திரத்தைபேனும் அகோர மந்திரத்தையேனும் நூறு முறை ஜபிக்க வேண்டும் என்றும், தகனம் செய்தவர்கள் இருநூறு முறை ஜபிக்க வேண்டும் என்றும் க்ரியாக்ரமத்தையோதிகையில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 வீட்டின் வாயிலை அடைத்து, வேப்பிலையைத் தின்று, ஆசமனஞ் செய்து, அக்கினி, நீர், சாணி, வெண்கடுகு இவற்றைப் பரிசித்து, கல்லில் காலவைத்து வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்று க்ரியாக்ரமத்தையோதிகையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3 சிதையிலுள்ள அக்கினி அணைந்தால் சிதையினருகில் குண்டஸம்ஸ்காரம் அக்கினி ஸம்ஸ்காரம் இவற்றைச் செய்து, அக்கினியின் இருதயத்தில் பரமேசுவரைப் பூஜித்து, மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணுகுதிகள் செய்து பின்னர் அஸ்திர மந்திரத்தால் நூறு முறை ஆகுதிகள் கொடுத்து, சிவபெருமானை விஸ்வஜனம் செய்து, சிவாக்கினியில் பிருதிவி முதல் உன்னதத் துவங்களைப் பூஜித்து, தனித்தனி மூன்று ஆகுதிகளால் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். தத்துவங்களைப் பூஜித்தற்குரிய மந்திரங்கள் வருமாறு:—
 ॐ ப்ரயிவீததாய நம: ॥ ॐ சுபதாய நம: ॥ ॐ கெஜஸுதாய நம: ॥ ॐ வாயுதாய நம: ॥ ॐ சூகாஸுதாய நம: ॥ ॐ மஸுதாய நம: ॥ ॐ ரஸுதாய நம: ॥ ॐ ரூபுதாய நம: ॥ ॐ ஸுஸுதாய நம: ॥ ॐ ஸவதாய நம: ॥ ॐ உவஸுதாய நம: ॥ ॐ வாயுதாய நம: ॥ ॐ வாஹுதாய நம: ॥ ॐ வானிதாய நம: ॥ ॐ வாகுதாய நம: ॥ ॐ நாலாசுதாய நம: ॥ ॐ ஜிஹாசுதாய நம: ॥ ॐ உக்ஷுஸுதாய நம: ॥ ॐ க்ஷுஸுதாய நம: ॥ ॐ ப்ரோசுதாய நம: ॥ ॐ மஸுதாய நம: ॥ ॐ சுஹாராசுதாய நம: ॥ ॐ வாஸுதாய நம: ॥ ॐ மூணுதாய நம: ॥

39. பால் அல்லது நீரால் கெண்டியை நிரப்பி, மூன்று காஷ்டங்களாலாக்கப் பெற்ற ஆஸனத்தில் அந்தக்கெண்டியை ஸ்தாபித்து, அந்தக் கெண்டியினுள் எடுத்த எலும்புகளைப் 1 போடவேண்டும்.

40. பாலர்களின் அறிவு விளக்கத்திற்காக ஸ்ரீ ஸோமசம்பு சிவாசாரியரால் க்ரியாகாண்ட க்ரமாவளி என்னும் நூலில் அந்தியேஷ்ட விதியின் முறையானது கூறப்பெற்றது.

ஆகச் சுலோகம் 1192½.

அந்தியேஷ்ட விதி முற்றிற்று.

சிராத்த விதி.

1 பின்னர் ஆசனசம் நீங்கியதினம் 2 முதல் ஒரு வருஷம் முடிய மாஸந்தோறும் சிராத்தமானது விதிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இந்தச் சிராத்தம் ஆசாரியர் முதலியவர்களுக்குத் திருப்தி செய்து வைப்பதாகும்.

நம: ॥ ॐ ப்ரக்யுகிததாய நம: ॥ ॐ வாஸுததாய நம: ॥ ॐ ராமததாய நம: ॥ ॐ நியுகிததாய நம: ॥ ॐ விஷ்ணுததாய நம: ॥ ॐ கலாததாய நம: ॥ ॐ காலுததாய நம: ॥ ॐ சிராமததாய நம: ॥ ॐ ஸுஸு விஷ்ணுததாய நம: ॥ ॐ ஸாஸுததாய நம: ॥ ॐ ஸுஸுவிததாய நம: ॥ ॐ ஸுஸுவிததாய நம: ॥ ॐ ஸுஸுவிததாய நம: ॥ என்பதாம்.

ஹோமஞ் செய்யும்பொழுது, இவற்றை ஸவாஹா என்னும் பதத்தை ஈற்றில் உடையனவாகச் செய்து, உச்சரிக்க வேண்டும். ஆகுதிகளைக்கொடுத்த பின்னர் அக்கினியை விஸ்வஜனஞ் செய்து, கால், குற்றம் இருதயம் முகம் சிவசு இவற்றிலுள்ள எலும்புகளை ஸத்யோஜாதம் முதலிய மந்திரங்களால் எடுக்கவேண்டும்.

1 பின்னர் அந்தப் பாத்ரத்தைச் சுத்தமுள்ள இடத்தில் தோண்டிப் புதைக்க வேண்டும். ஸமுத்ரம் முதலிய தீர்த்தங்களிலேனும் போடவேண்டும். அந்தச் சாம்பலை எடுத்து ஆமுமுள்ள நீரில் போடவேண்டும்.

2 பதிரோவது காளில் செய்யவேண்டிய ஏகோத்திஷ்ட சிராத்தம், பன்னிரண்டாவது தினத்தில் ஸபிண்டகரணம், அதன்பின்மாலிகம் முதலியன செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

11. விட்டிலுள்ள அங்கணத்தில் (முற்றத்தில்) ஒரு முழ அளவில் சதுரச்சாமாயும், தெற்கு வடக்கு அமைப்புள்ளவையாயும், (இரண்டு மண்டலங்களுக்கும் நடுவில்) ஒரு முழ அளவு இடைவெளியுடையவையாயும் இருக்கும் இரண்டுமண்டலங்களைக் கிழக்குத் திசையில் 1 செய்யவேண்டும்.

12. அதற்கு மேற்குத்திசையில், அவ்வாறே வட்டமாக பிதிருதேவதைகளுக்குரிய இரண்டு மண்டலங்களைச் செய்ய வேண்டும். கிழக்குத்திசையில் அமைக்கப்பெற்ற இரண்டு மண்டலங்களும் விசுவேதேவர்களுக்குரியனவாகும். விசுவேதேவர்களுக்குரிய இரண்டுமண்டலங்களில் தர்ப்பங்களோடு யவங்களையும், பிதிருக்களுக்குரிய இரண்டு மண்டலங்களில் தர்ப்பங்களோடு எள்ளையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

13-14. தென்திசிலுள்ள இரண்டு மண்டலங்களைச் சிவாஸ்திர மந்திரத்தாலும், வடக்குத் திசிலுள்ள மண்டலங்களை இருதயமந்திரத்தாலும், வெண்மையான புஷ்பங்கள் கொண்டுச் சிக்க வேண்டும். பின்னர் சதுரச்சாமண்டலத்தில் விசுவேதேவஸ்தானத்திலுள்ள இருவர்களுக்குயவங்களுடனும், பிதிருஸ்தானத்

ற்கும் தாம்பூலம் கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் பூனூலை இடமாகத்தரித்து ஸ்ரீஸுராவஸ்ய சுஸுதிதாஃ விசுவஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு பிதிருக்களாக வரிக்கப்பெறும் மூவருள் ஒருவருக்கும், பின்னர் ஸுடாஸரிவஸ்யாவஸ்ய சுஸுதிதாஃ ஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று மற்றொருவருக்கும், அதன் பின் ஸாஸுராவஸ்ய சுஸுதிதாஃ ஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிதிருவருக்கும், தனித் தனி தாம்பூலம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறே பிற சிராத்தங்களிலும் ஊழித்துக்கொள்க.

1 சானியுடன் கூடிய ஜலத்தால் செய்யவேண்டும்.

தினுள்ள மூவருக்கு என்னுக்குடனும், முறையே 1 ஸ்வாஹா என்னும் பதத்தையும் ஸ்வதா என்னும் பதத்தையும் இறுதியிலுடையவையாயும், பிரணவம் தன்னுடைய பெயர் இவற்றுடன் கூடியவையாயுமுள்ள மந்திரங்களை உச்சரித்து, அர்க்கியம் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

15-16. தெற்குத் திசிலுள்ள மண்டலத்தில் வாமதேவ மந்திரத்தை உச்சரித்து மிருத்திகையால் கால்களைக் கழுவவேண்டும். வடக்குத்திசிலுள்ள மண்டலத்தில் (இருதயமந்திரத்தால்) ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆசமனம் செய்தபின்னர் (எல்லோரையும் உள்ளே) பிரவேசிக்கச் செய்யவேண்டும். சுத்தமான ஆஸனங்களில் முதலாவது விசுவேதேவர்களைக் கிழக்கு முகமாகவும், பின்னர் பிதிருஸ்தானத்திலுள்ள மூவரையும் வடக்கு முகமாகவும் வாமதேவ மந்திரத்தால் உட்காரச் செய்யவேண்டும்.

17-18. திரவியங்களை (சந்தனம் வஸ்திரம் முதலிய திரவியங்களை அஸ்திர மந்திரத்தையுச்சரித்து) 2 அர்க்கிய ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, சிராத்தத்தை விதிப்படி செய்யப்போகிறேனென்று 3 சொல்லிக்கொண்டு, மனதை வேறிடத்திற் செலுத்தாமல்

1 விசுவேதேவர்களுக்கு ஸ்வாஹா என்னும் பதத்தையும், பிதிருக்களுக்கு ஸ்வதா என்னும் பதத்தையும் இறுதியில் உச்சரிக்க வேண்டும். ஐம் ஹாம் ஸ்ரீஸுராவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸுடாஸரிவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸாஸுராவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸுவிதாஃ விசுவஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு விசுவேதேவர்களுக்கும், ஐம் ஹாம் ஸ்ரீஸுராவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸுடாஸரிவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸாஸுராவஸ்ய ஹம் ஐம் ஹாம் ஸுவிதாஃ விசுவஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிதிருவருக்கும், தனித் தனி தாம்பூலம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. விசுவேதேவர்களைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிருக்களை மேற்கு முகமாகவும் உட்காரச் செய்து இந்த அர்க்கியத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

2 ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தால் என்பது கருத்து.

3 ஐம் ஹாம் ஸுவிதாஃ விசுவஸுராமேக்ஷணம் ஐக்ஷா ஹவஹிஃ பூஸாடிஃ காயுடிஃ என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிதிருவருக்கும், தனித் தனி தாம்பூலம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

24. இவ்வாறு அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்து, சர்க்கரை, நெய் (வியஞ்ஜனம்) இவற்றுடன் கூடிய அன்னத்தை, தப்புருஷ மந்திரத்தை உச்சரித்து (இலேகளில்) பரிமாறி மந்திரங்களை அறிந்தவன், பரிசுத்தமாக்குதற்காக அகோர மந்திரத்தால் அபி மந்திரிக்க வேண்டும்.

25. அவர்களுடைய வலது பெரு விரலை (தன் கையால் பிடித்துக்கொண்டு) வக்ரமாக (கீழ் நோக்கி அன்னத்தில் சம்பந்தப்பட்டதாகச்) செய்து, வாமதேவ மந்திரத்தையேனும், மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தையேனும் உச்சரித்துக் கொண்டு, அமிருதமாக குதற்காக அன்னத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்ற வேண்டும்.

26. ஈசானமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அவர்களுடைய தாமரைபோன்ற கைகளில் ஆபோசனத்தை வார்க்கவேண்டும். பிறகு ஐவர்களும் கர்த்தாவால் “ஐஹவ்யம்” “போஜனம் செய்யுங்கன்” என்று கூறப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு மௌனமாகப் புசிக்கவேண்டும்.

27. அவர்கள் புசித்து முடியும் வரை கர்த்தா வடக்குமுகமாக இருந்து ஈசான மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அப்பொழுது வரும் அதிதிகளுக்கு விசாரிக்காமல் போஜனஞ் செய்து வைக்கவேண்டும்.

28. (வரிக்கப்பெற்றவர் போஜனஞ்செய்தபின்) சிறிது அன்னத்தை எடுத்துக் கொண்டு “ஐஹவ்யம்” “திருப்தியடைந்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள்” என்று கருத்தா கூறி, வரிக்கப்பெற்றவர்களால் “ஐஹவ்யம்” “திருப்தி அடைந்தவர்களாக இருக்கிறோம்” என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்று, அந்த அன்னத்தைமெல்ல பூமியில் இறைத்து ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

29. பின்னர், உச்சிஷ்டத்தின் அருகில் கோமயத்தால் மண்டலத்தைச் செய்து, அந்த மண்டலத்தில் ஸத்யோஜாத மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பங்களையும், வாமதேவ மந்திரத்தால் எள்ளையும் இறைக்கவேண்டும்.

30. எல்லா அன்னங்களாலாகிய மூன்று பிண்டங்களை, என்னுடன் தெற்கு முகமாக இருந்து, (ஸ்வதா சப்தத்தை) இறுதியி

லுடைய) முறையே ஈச ஸதாசிவ சார்த மந்திரங்களால் தர்ப்பங்களுக்கு மேல் 1 கொடுக்கவேண்டும்.

31-31½. வாமதேவமந்திரத்தை உச்சரித்து (அப்ரதக்ஷிணமாக) நீர்த்தாரையைப் பெருகச் செய்து, சந்தனம், புஷ்பம், தூபம் முதலியவற்றால் அருச்சித்து வணங்கி, பொறுத்துக்கொள்ளச் செய்து, பிண்ட பிதிரு தேவதைகளை விஸர்ஜனஞ் செய்து, செய்யவேண்டிவனவற்றை அறிந்த கர்த்தா ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

32-33. மூன்னர் 2 மூவருக்கும், பின்னர் இருவருக்கும் ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இவர்களுக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் பாத்ரத்தை (நிருருதி திக்கில் கீழ் நோக்கிய முகமாக வைக்கப் பெற்ற பிதிருபாத்ரத்தை) உயரே நோக்கிய முகமாக வைக்கவேண்டும். அதன்பின் எல்லோரையும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து வணங்கி விஸர்ஜனஞ் செய்ய வேண்டும்.

34. நடுப்பிண்டத்தை ருத்திரரின் அம்சமான புத்திரன் ஜனிப்பதற்காக ஸ்திரியிடம் (மனைவியிடம்) கொடுக்கவேண்டும். மூன்று பிண்டங்களையும் பசு, வேதியர், நீர், அக்கினி, ஆகிய இவற்றுள் யாதானுமொன்றில் விநியோகஞ் செய்யலாம்.

35. சிவ சிராத்தமானது செய்யப்பட்டால், சிவபெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தால், தேவர்கள் மனுஷ்யர்கள் பிதிருக்கள் அசுரர்கள் ஆகிய இவர்கள் திருப்தி அடைந்து, இரு குலங்களையும் விருத்தி செய்கின்றனர்.

1 தென் திக்கை இறுதியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது கருத்து. பிதிருபக்ஷத்திற்குக் கூறிய இம்முறையை அனுசரித்து மாதிரி பக்ஷத்திற்கு மூன்று பிண்டங்களையும் நிமித்தத்திற்கு ஒரு பிண்டமும் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சேர்த்துக் கொள்க.

2 மூன்னர் பிதிருஸ்தானத்திலுள்ள மூவருக்கும் பின்னர் விசுவேதேவஸ்தானத்திலுள்ள இருவர்களுக்கும் என்பதாகருத்து.

36. எவருடைய கீர்த்தியானது 1 சக்ரவாள் பர்வதத்தின் குறையிலிருந்து (எல்லாவற்றையும்) பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீ சோமசம்பு சிவாசாரியரால் கிராத்த விதியானது சிறிது கூறப்பட்டது.

சிராத்தவிதிமுற்றிற்று.
நைமித்திக விதி முற்றிற்று.
ஆகச் சுலோகம் 1228₃.

காமியவிதி-

சிலாநியாஸ விதி.
(பிரதிஷ்டைகளின் பிரிவு.)

1. பின்னர், சுருக்கமாகவும் முறையாகவும் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை கூறப்படுகின்றது. பீடமானது சத்தி எனப்படும். லிங்கமானது சிவன் எனப்படும். சிவசத்தி மந்திரங்களால் (செய்யப்படும்) இவ்விரண்டின் சேர்க்கை பிரதிஷ்டையாகும். *1 முன்னர் பிரம்ம சிலையின் நடுவில் விதிப்படி லிங்கத்தை நியாஸஞ் செய்து, பீடபந்தத்தைச் செய்து, நல்ல லக்ஷணத்தில் பிண்டிகையுடன் (பீடத்துடன்) மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்டு சேர்க்கை பிரதிஷ்டை எனப்படும். இரத்தினலிங்கம், பாணலிங்கம், லோஹலிங்கம் முதலிய லிங்கங்களுள் யாதானுமொரு லிங்கத்தை ஐந்து பாகங்களாகப் பிரித்து இரண்டுபாகங்களையேனும், மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து ஒரு பாகத்தையேனும் லிங்கத்தின்பலாபலத்தை அனுசரித்து, பீடத்தில் ஸ்தாபித்தல் ஸ்தாபனம் எனப்படும்.

1 பூமிக்குக் கோட்டையைப்போல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற லோகாலோக பர்வதத்தின் என்பது கருத்து. இப்பர்வதத்தின் உட்பக்கத்தில் சூரிய சஞ்சாரமும், வெளிப்புறத்தில் அதன் இன்மையுமிருந்தலால், இச்சக்ரவாள் பர்வதத்திற்கு லோகாலோக பர்வதமென வேறு பெயர் சித்தித்தது. ஆகவே சக்ரவாள் பர்வதத்தின் குறையிலிருந்து என்னும் பதத்திற்கு இப்புலியில் என்பது கருத்து.

1* இத்த அடையாளமிட்ட முன்னர் என்பது முதல் ஸ்தாபனமெனப்படும் என்பது முடிவாகவுள்ள விஷயங்கள் மூலத்திலில்லை. மூன்றாவது சுலோகத்தில் பிரதிஷ்டை ஐந்து வகையாக வருக்கப் பெற்றிருப்பதால் மற்ற நூல்களை அனுசரித்து ஈண்டுச் சேர்க்கப்பட்டது.

2. பிரிவுபடாத பீடத்தை உடைய (படிகம் இரத்தினம் முதலிய) லிங்கத்திற்கு (மந்திரங்களை உச்சரித்து மனதாற் செய்யப்படும்) பிரதிஷ்டை ஸ்தித ஸ்தாபனம் எனப்படும். 1 லிங்கத்தின் நீக்குதலை முன்னிட்டுச் செய்யப்படும் பிரதிஷ்டை உத்தாபனம் எனப்படும்.

3. பீடத்தில் (வியத்த) லிங்கத்தையேற்றி, வித்வான்களால் செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரமானது ஆஸ்தாபநமெனப்படும். சிவபெருமானைப்பற்றிய இந்தப் பிரதிஷ்டையானது இவ்வாறு ஐந்து வகைப்படும்.

4. விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிரதிஷ்டையானது ஆஸ்தாபனம் உத்தாபனம் என்னும் பிரிவால் இருவகைப்படும். இந்த எல்லாப் பிரதிஷ்டைகளிலும் மேலானதாயும் மங்களகரமாயும் இருக்கிற சைதன்யத்தை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

4₁. 2 கால், வாயில் முதலியவற்றின்வேறுபாட்டால், ப்ராஸாதங்களிலும் பிரதிஷ்டையானது ஐந்து வகைப்படும். பிராஸாதம்—ஆலயம்.

பூமியைப் பரீக்ஷித்தல்.

5. பின்னர், ப்ராஸாதம் செய்வதில் விருப்பத்தால் பூமியைப் 3 பரீக்ஷிக்கவேண்டும்.

6. நெய்யின் மணமுள்ள வெண்ணிறமான பூமியும், உதிரத்தின் மணமுள்ள செம்மை நிறமான பூமியும், கோமுகத்திரத்தின் மணமுள்ள பொன்னிறமான பூமியும், கள்ளின்மணமுள்ள கருநிறமுள்ள பூமியும், முறையே பிராமணர் முதலிய ஜாதியருக்குரியனவாகும்.

1 ஜீர்ணம் முதலிய தோஷங்களையுடைய லிங்கத்தையேனும் பீடத்தையேனும் நீக்கி மீண்டும் புதிதாகப் ப்ரதிஷ்டை செய்தல் உத்தாபனமும் என்பது கருத்து.

2 ப்ரதிஷ்டை த்வாரப்ரதிஷ்டை, ஹ்ருத்கும்பப்ரதிஷ்டை, ஸ்தூபிப்ரதிஷ்டை, த்வஜப்ரதிஷ்டை என்னும் பேதத்தால் ஐந்து வகைப்படும் என்பது கருத்து.

3 உருசி, மணம், நிறம், மண், ஜலம், சகுனம், விரைகள் இவற்றால் பூமியைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

7. கிழக்குத்திக்கு, ஈசானதிக்கு, வடக்குத் திக்கு ஆகிய இந்தத் திக்குக்களில் போகிறதாயும், நான்கு திக்குக்களிலும் சதுரர்மாசுவன்ளதாயும் இருக்கிற பூமியானது சிலாகிக்கப்படுகிறது. விருப்பமான நிறமுள்ள பூமி கிடையாவிடில் நிறத்தை உண்டு பண்ணலாம்.

8. ஒருமுழம் தோண்டப்பட்டவுடன் எந்தப் பூமியின் தோண்டப் பெற்ற மண்ணானது 1 அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பூமியை உத்தம பூமியாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜலம் 2முதலியவற்றால் பரீக்ஷிக்கப்பட்ட பூமியையும் உத்தமபூமியாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பூபரிக்ரஹ விதி.

9. எலும்பு கரி முதலியவற்றால் தோஷத்தையுடைய பூமியை, தோண்டுதலாலும் பசுக்களின் கூட்டத்தை வளிக்கச் செய்தலாலும் அடிக்கடி உழுதலாலும் நன்றாகச் சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

1 பூமியைப் பள்ளமாகத் தோண்டி, அந்தப்பள்ளமானது தோண்டப்பெற்ற மணல்களாலேயே தூர்க்கப் பெறுமளவிற்கு மேல் மண் அதிகமாகவிருந்தால் அந்தப்பூமி உத்தம பூமி என்றும், சமமாக இருந்தால்மத்திய பூமி என்றும், குறைவாக இருந்தால் அதம பூமி என்றும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து.

2 நீர் நிறைந்த கும்பத்தில் புஷ்பத்தையிட்டு அந்தக் கும்ப தீர்த்தத்தைப் பள்ளத்தில் விடவேண்டும். அப்பொழுது நீர்மேல் குமிழியின்றி நீர் வலமாகச் செல்லுமாயின் நன்று. புஷ்பம் மேல் நோக்கியே இருக்க வேண்டும். கீழ் நோக்கிக் கவிழ்ந்து இருக்கக் கூடாது. இதுவே நீரால் பரீக்ஷிக்கும் முறை. முதலிய என்னும் பதத்தால் விரைகளாலும், பூமியைக் காலால் தட்டுதலாலும் பரீக்ஷிக்க வேண்டுமென்பதைக் கொள்ள வேண்டும். எந்தப் பூமியில் விரைக்கப்பெற்ற கெடு என்னு இவைமூன்று நாட்களில் முளைக்கின்றனவோ அந்தப் பூமி சுபத்தைத் தரும். இதுவே விரைகளால் பரீக்ஷிக்கு முறை. எந்தப் பூமியானது அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து வலது காலால் குட்டினது செய்யப்பெற்றால் கம்பர்மாகச் சப்திக்கின்றதோ, அந்தப் பூமி உத்தமபூமியாகும், இதுவே பூமியைக்காலால் தட்டுதலால் பரீக்ஷித்தலாகும்.

10. 1 மண்டபத்தில் துவாரபூஜை முதற்கொண்டு மந்திரங்களுக்குத் தரப்படுகிறதிகளைச் செய்தல் ஈராகவுள்ள கரியைகளைச் செய்து, அகோராஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து விதிப்படி ஆயிரம் முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

11. சமமாகச் செய்து மெழுகப்பெற்ற பூமியில் திக்குக்களைச் 2 சுத்தி செய்ய வேண்டும். 3 சுவர்ணம் தயிர் அக்ஷதை இவற்றால் வலமாகக் கோடு கீறவேண்டும்.

12. 4 நடுவிலுள்ள பதம் முதல் ஈசான திக்கு ஈராகவுள்ள (ஆறு) பதங்களில் பூர்ணகும்பத்தை ஸ்தாபித்து, அந்தக் கும்பத்தில் சிவபெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

1 ப்ராஸாதத்தின் நடுவிற்கு ஈசான திக்கில் சதுரர்மாயும் நான்கு முழ அளவாகவும் நான்கு ஸ்தம்பங்களை உடையதாயும் உள்ள மண்டபத்தைச் செய்து, மங்களகரமான குண்டத்தையுஞ் செய்து, அதில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் என்று ஈசான சிவகுரு தேவபத்தியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ப்ராஸாதம் செய்தற்குரிய இடத்தை அடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி, தேவலோகம் ஆகாயம் பூமி இவற்றிலுள்ள நிமித்தங்களை (சுருணங்களை) ஆராய்ந்து, நல்ல சகுனத்தில் பூமியைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். கெட்ட சகுனங்கள் உண்டானால் அகோர மந்திரத்தால் தூறுமுறை ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். இதுவே திக்குக்களைச் சுத்தி செய்தலாகும்.

3. சுவர்ணத்தாலாக்கப்பெற்ற குச்சியால் என்பது கருத்து.

4 மண்டபத்தின் நடுவில் ஐந்து பதங்கள் செய்து நடுவிலுள்ள பதத்தில்பதமத்தையும், நான்குதிக்குக்களிலும் நான்குலவஸ்திக மண்டலங்களை யும் வரைந்து, அவற்றில் ஏழுவித தாபியங்களைப் பரப்பி, ஐந்து கும்பங்களை ஸ்தாபித்து, அவற்றைச் சுத்தமான நீரால் நிரப்பி, அந்தக் கும்பங்களில் சுவர்ணம் இரத்தினம் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதை ஓஷதிகள் வில்வம் அரசின்தளிர் முதலிய ஐந்து தளிர்களையும் இட்டு தரப்பக்கச்சம் தேங்காய் இவற்றைக் கும்பத்தின் முகத்தில் ஸமர்ப்பித்து, கும்பங்களின் கழுத்தை வஸ்திரம் மாலை இவற்றால் அலங்கரித்து, ஆனை பூஜை முதல் தொடங்கி சிவபெருமானை ஆவாஹனஞ் செய்து முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும். இந்த விஷயங்கள் மூலத்தில் விரிவாகக் கூறப்படவில்லை. ஈசான சிவகுரு தேவபத்தியிலிருந்து நண்டு எழுதப்பட்டது.

அந்தக் கும்பங்களிலுள்ள 1 தீர்த்தங்களால் வாஸ்துவை அருச்சித்து, மண்வெட்டி முதலியவற்றை (கும்பத்தில் உள்ள எஞ்சிய நீரால்) நனைக்கவேண்டும்.

13-14. வெளியில் அரக்கர் முதலிய துஷ்டக் கிரஹங்களைப் பூஜித்து விதிப்படி திக்குக்களில் 2 பலியிட வேண்டும். 3 பூஜையைக் கும்பத்திற்சேர்த்து, நல்ல லக்னத்தில் (ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட வாஸ்துவின்) அக்கினி திக்கிலுள்ள பதத்தை (வடக்குத் திக்கை நோக்கிய சிற்பியால்) தேன் சிவகும்பதீர்த்தம் இவற்றால் அபிஷேகம் செய்யப் பெற்ற மண்வெட்டியால் வெட்டச்செய்யவேண்டும். வெட்டப்பெற்ற மண்ணை (பிரம்புக் கூடையில் வாரி) நிருருதி திக்கில் (ஏழு முறை) போடச் செய்ய வேண்டும். தோண்டப் பெற்ற இடத்தில் கும்பத்திலுள்ள நீரை (எஞ்சிய நீரை) விட வேண்டும்.

1 ஐந்து கும்பங்களுள் நெடுகும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தால் ஈசானம் திரத்தை உச்சரித்து ப்ராலாத கர்ப்பத்தின் நடுவையும், இவ்வாறே கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குக்களிலுள்ள ப்ராலாதத்தின் எல்லையையும், கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குக்களிலுள்ள கும்பஜலங்களால், முறையே தத்புருஷம் முதலிய மந்திரங்களை உச்சரித்து நனைக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

2 ஏம் ஹுதராஷாஸா யக்ஷாஃ விஸாஹாஸா ஹுராஷாஸாஃ 1 யெவாநெயுதா வகிஷ்டென ஸவெபுதெயுதா யாஹுதஃ 2 சுஷுபுஷுதி யசு ஸுநாநிடிஃ 3 டெவஸ்யுஸுதிமஃ 4 ஏம் ஹுஃ ஹுஃஹுடி

இன். இந்த வாஸ்துபுரியில் வலிக்கும் பூதங்கள் அரக்கர் யக்ஷர்கள் பிசாசர்கள் பிரமராஷாதர் இன்னும் மற்றுமுள்ள அனைவரும் இங்கிருந்து வேறிடத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இது முதல் இந்த இடம் சிவபெருமானுடையது" என்பதாம்.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு எல்லோரையும் வெளிப்படுத்தி அவர்களுக்குப் பலியைச்சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. இவ்வாறு பலிசமர்ப்பித்தல், சிவகும்பத்தை வேதியருடைய சரசில் ஏற்றி, கிழக்கு முதலிய திக்குக்களின் எல்லையை நனைத்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணம் செய்தபின்னரே ஈசான சிவருரு தேவபத்தியிற் காணப்படுகின்றது. காமிகாகமத்தில் பூபரிக்காஹத்திற்கு முன்னர் காணப்படுகின்றது.

3 அக்கினியிலுள்ள சிவபெருமானை கும்பஜலத்திற் சேர்த்து என்பது கருத்து.

15-16. பூமியை நனைத்து, மண்வெட்டி முதலியவற்றை அபிஷேகஞ்செய்து பூஜிக்க வேண்டும். இரண்டு வஸ்திரங்கள் அணிப்பெற்ற மந்திரரு கும்பத்தை வேதியருடைய தோளில் ஏற்றி, பாட்டு வாத்தியம் வேதகோஷம் இவற்றுடன் விருப்பத்தை அனுசரித்து பட்டணத்தின் கிழக்கு எல்லை ஈரூக்க கொண்டு போகவேண்டும்.

17. பின்னர் அந்தக்கிழக்குத் திக்கின் எல்லையில் சிறிது நேரம் நின்று அதன்பின்னர் அங்கிருந்து சென்று அக்கினிதிக்கு முதல் ஈசானதிக்கு ஈரூகவுள்ள எல்லையின் சுற்றிலுள்ள அடை யாளங்களை (அந்தக் கும்ப தீர்த்தத்தால்) நனைத்துக்கொண்டு சுற்றச் செய்ய வேண்டும்.

18. பத்ரகும்பத்தை (சிவகும்பத்தை) எடுத்துக்கொண்டு சுற்றுதலாகிய இந்தக் கிரியையானது அர்க்கியத்தைச் சமர்ப்பித்தல் எனப்படும். இவ்வாறு பூமியை ஸ்வீகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சல்யோத்தார விதி.

19. சுக்கான்பாரை காணப்படும் வரையேனும், நீர் காணப்படும் வரையேனும், சல்யங்களாகிற (கரிக்கட்டைகள் முதலான) தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகப் (பூமியைத்) 1 தோண்டவேண்டும். அல்லது சாஸ்திர விதிப்படி சல்யங்கள் இருக்குமிடமறிந்து அவற்றை நீக்க வேண்டும். (சாஸ்திர விதி வருமாறு:—)

1 எந்த இடத்தில் வெகு தூரம் தோண்டப்படும் நீர் காணப்படவில்லையோ, கல் சுக்காண்கல் முதலியன மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றனவோ, அந்த இடம் வீங்கபரிஷிஷ்டைக்கு உரியதாகாது என்பது முதலியவற்றை அறிதாகமத்தில் காண்க.

பூபரிக்காஹம் செய்தபின் செய்யவேண்டிய கர்ஷணவிதி மூலத்தில் காணப்படவில்லையாதலால் இங்கு டிப்பணத்தில் ஈசானசிவருருதேவ பத்தியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது:—“ஆசாரி தியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. கல்பையைத் தோயர், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு கல்பையைத் தோயர், அபிமந்திரித்து, இடபங்களைப் பூட்டி, கிழக்குத் திக்கை நோக்கிட்டு அபிமந்திரித்து, இடபங்கள் கபில நிறமுள்ளவை கோடிமுத்து, உழச் செய்யவேண்டும். இடபங்கள் கபில நிறமுள்ளவை யாகவேனும் வெண்மை நிறமுள்ளவையாக வேனும் இருக்கவேண்டும்.

20. 1 வ, க, ச, த, ம, ஹா, ஸ, ப, ய, ஆகிய ஒன்பது எழுத்துக்களும் ப்ரச்ன எழுத்துக்களாகும். ப்ரச்ன முகூர்த் தத்தில் துவஜம் முதலிய தோஷம் இருக்குமாயின் வாஸ்துவின் அங்கங்களில் சல்யங்கள் இருப்பதாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

21. (நூல் போடுங்காலத்தில்) கர்த்தாவின் 2 அங்க சேஷ டையாகிய பிரமாணம், 3 பசுக்கள் 4 முதலியவற்றின் பிரவேசம்,

அன்றியும் பலமுள்ளவையாகவும், நல்ல இலக்கணமுள்ளவையாகவும், பா லுள்ள மரங்களாலாக்கப்பெற்ற கோக்காலுடன் கூடியவையாயும், கருந் காலமரத்தாலாக்கப் பெற்ற ஆனந்தையுடைய கல்பையுடன் கூடிய வையாயுமிருக்கவேண்டும். ஸ்நானஞ்செய்த புதிய ஆடை அணிந்து அல ங்கரித்துக்கொண்ட புருஷர்களால், கர்ஷணத்தை ஆசாரியர் செய்யல்க் வேண்டும். வாமதேவமந்திரத்தை உச்சரித்து ஏழுவகையான தான்யங் களை ஊற்ற வேண்டும். அகோர மந்திரத்தை உச்சரித்து நீரால் ஈளை த்து ஈசான மந்திரத்தால் இரகக்ஷ செய்யவேண்டும். அதில் முளைத்த பக்குவமான ஸ்யங்களைப் பசுக்களைக்கொண்டு மேயச் செய்யவேண்டும்" என்பதாம். இதன் விரிவை காமிகாமத்திற்காண்க.

1 ஒன்பதாக வகுக்கப்பட்ட பூமியில் கிழக்கு முதலான கோஷ்டங் களில் வ, க, முதலான ப்ரச்ன எழுத்துக்கள் அடையப்பெற்று, சல்யங்களை அறிவிக்கின்றன என்பது பொருள். தக்க ஆதாரம் கிடைக்காமையால் ஈண்டு விளக்கப்படவில்லை.

2 நூல்போடும்பொழுது யஜமானன் தன்னுடைய எந்த அங்கத்தை ஸ்பரிசித்துக் கொள்ளுகிறானோ, வாஸ்துவின்னுடைய அந்த அங்கத்தில் சல்யமிருக்கின்றதென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தன்னுடைய அங் கங்களில் ஒரு சேஷ்டையும் செய்யாமலிருந்தால் அந்த வாஸ்துபூமியில் சல்யமில்லை என்றறிந்து கொள்ளவேண்டும். இரண்டு மூன்று சேஷ்டை களைச் சேர்த்துச் செய்தால் சல்யங்களும் சேர்த்து இருக்கின்றனவென்று அறிந்துகொள்க என்பது கருத்து. இந்த இந்த அங்கங்களைத் தொட்டால் வாஸ்துவின் இந்த இந்த அங்கங்களில் இவ்வளவு ஆழத்துக்குக் கீழ் சல்யங் கள் இருக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் விபரம் காரணமும், ஈசான சிவகுருதேவ பத்ததி முதலிய நூல்களில் விரிவாகக் காணப்படுதலால் ஆண்டுக் காண்க.

3 பசுக்கள் என்னும் பத்தால் காய், ஆடு, குதிரை முதலியவற்றைக் கொள்ளவேண்டும். நூல் போடும்பொழுது காய் முதலியன அந்த நூலைத் தாண்டினாலும், அந்த இடத்திற் புருத்தாலும், பார்த்தாலும், சப்தித்தா லும், அவ்விடத்தில் சல்யங்கள் இருக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதன் விபரம் ஈசான சிவகுருதேவ பத்ததியிற் காண்க.

4 முதலியவற்றின் என்னும் பத்தால் பகரிகள் அவ்விடத்தில் பிர வேசித்தால் சாம்பல் உயி கரி இவை அவ்விடத்தில் இருக்கின்றன என்று

அவற்றின் சப்தம், திக்குக்களின் சப்தம் ஆகிய இவற்றால் சல் யங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

22. சல்யங்களை இன்ன முறையாக அறிந்து கொள்ளவே ண்டுமென்பது (எம்மால்) சிறிது கூறப்பட்டது. விரிவைப் பிற நூல்களிற் காண்க. (இவ்வாறு சாஸ்திரங்களால் சல்யங்களை அறிந்து கொள்ளுதலால்) வாஸ்து பூமியைச் சிறிது தோண்டிய தும் விரைவில் சல்யங்களை நீக்குதலாகிய பயனுண்டாகும்.

23-23½. எட்டங்குல அளவில் மண்ணை இடையில் உடை யனவாயும், ஒரு முழம் நிரப்பப் பெற்றவையாயும், நீருடன் கூடி யவையாயும், இருப்புலக்கையால் அடிக்கப்பட்டவையாயுமுள்ள கற்களால், முக்கால்பாகம் தோண்டப்பெற்றபூமியைநிரப்பி, மேடு பள்ளமின்றிச் சமமாகச் செய்து, பூமியை மெழுக வேண்டும்.

சிலைகளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்குரியமண்டபத்திற்கு செல்வதற்கு முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவன.

24. ஆசாரியர் ஸாமான்னியார்க்கியத்தைக் கைபில் ஏந்தி, கூறப்போகும் மண்டபத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

25-26. தோணங்களையும் 1 துவாரபாலர்களையும் பூஜி த்து, மேற்குவாயில் வழியாக உள்ளே செல்லவேண்டும். அங்கு

அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு சல்யங்களை உத்தாரஞ் செய்த பின்னரே ஆண்டு சிவாலயத்தை நிர்மாணஞ் செய்யவேண்டும். இல்லையேல் அங்கு தேவதைகள் ஸாந்தித்தியஞ் செய்யமாட்டார்கள். கருத்தா யேல் அங்கு தேவதைகள் என்று நூல்களிற் காணப்படுகின்றன. உயி லுக்கும் தோஷமுண்டாகும் என்று நூல்களிற் காணப்படுகின்றன. உயி ருள்ள மீன் தான்யத்தைத் தரும். ஆமை யோகத்தைக் கொடுக்கும். தவளை லக்ஷியைத் தரும். மூஷ்கம் தர்மகுணத்தைத் தரும். ஆகவே மீன் ஆமைதவளை ஆகிய இவையும் தக்கம் ரத்தினம் முதலியனவும் நல்லசல்யங் களாகும். இவை தோண்டப்பெற்ற வாஸ்துபூமியிற் கிடைக்கப்படுமாயின் இவற்றை நீக்கக் கூடாது. நீக்கினால் தோஷமுண்டாகும்.

1 பவித்திர விதியில் 31-வது சுலோகத்திற் கூறப்பட்டவாறு காண்கு வாயில்களையும் துவாரபாலர்களையும் பூஜித்து, அவ்விடத்திற் கூறப்பட்ட வாறு லக்ஷி, வாஸ்துபிரமன், கணேசர், கணேசருக்கு முன்னர் குருபரம் பரை ஆகிய எல்லோரையும் பூஜிக்கவேண்டும் என்பதற்குத்து.

ஆத்ம சுத்தி 1 முதலியன, குண்டஸம்ஸ்காரம், மண்டபஸம்ஸ்காரம், வர்த்தனியுடன் கட்டிய கலச பூஜை, லோகபால பூஜை, சிவ பூஜை, சிவாக்கினிக்கு ஜனனம் பூஜை முதலியன செய்தல் முதலிய யாவற்றையும் முன்போல் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

26. ஆசாரியர் யஜமானனால் பூஜிக்கப்பட்டு, சிலைகளை அபிஷேகஞ் செய்தற்குரிய ஸ்நான மண்டபத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

பிராஸாத சிலைகளின் இலக்கணம்.

27-28-29. பிராஸாதமாகிற விங்கத்திற்கு, தர்மம் முதலிய பெயர்களுடைய பிரதம (முதல்) சிலைகள் 2 எட்டங்குலங்கள் விஸ்தாரமுடையவையாயும், சதுரச் சமாயும், ஒரு முழம் நீட்சியுள்ளவையாயும் இருக்கவேண்டும். இவை உத்தமமான சிலைகளாகும். கற்களால் ஆக்கப்பெற்ற இந்தச் சிலைகளின் அளவில் பாதி அளவாகச் செங்கலாலாக்கப் பெற்ற சிலைகளைக் கொள்ள வேண்டும். பிராஸாதம் கற்களால் நிர்மாணஞ் செய்யப்படின அதற்குரிய பாதங்களாகிய சிலைகளும் கல்லாகவிருக்க வேண்டும். செங்கலால் பிராஸாதஞ் செய்யப்படின அதற்குரிய பாதங்களாகிய சிலைகள் செங்கலாகவிருக்க வேண்டும். வஜ்ரம் முதலியவற்றால் அடையாளமிடப் பெற்ற ஒன்பது சிலைகளேனும், தாமரையால் அடையாளமிடப் பெற்ற ஐந்து சிலைகளேனும் நியாஸஞ் செய்யப் படல் வேண்டும்.

30. ஐந்து சிலைகளும் முறையே நந்தை, பத்ரை, ஜயை, ரித்தை, பூரணை என்னும் பெயர்களுடையன. இந்த ஐந்து

1 பலத்திரவியிற் கூறப்பட்டவாறே பூதசுத்தி, அத்தர்யாகம், விசேஷாரக்கியம் சேகரித்தல், திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி ஸ்தானசுத்தி, இரைக்கும் திரவியங்களை மண்டபத்தில் இரைத்து வர்த்தனியின் ஆஸனத்திற்காக ஒன்று சேர்த்தல் முதலியவற்றைச் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

2 எட்டங்குல உயரமும் ஒரு முழச் சதுரமும் உடையதென்பது கருத்து.

சிலைகளுக்கும் (தனித்தனி) 1 பத்மம், மஹாபத்மம், சங்கம், மாகதம், ஸமுத்திரம் என்னும் பெயர்களுடன் ஐந்து நிதி கலசங்களுள்ளன. 2 நந்தை, பத்ரை, ஜயை பூரணை, அஜிதை, அபராஜிதை, விஜயை, மங்களை, தரணி என்னும் பெயர்களுடைய ஒன்பது சிலைகளும் ஆகமங்களிற் கூறப்படுகின்றன. இந்த ஒன்பது சிலைகளுக்கும் முறையே சுபத்ரம், விபத்ரம், சுநந்தம், புஷ்பத்ரம், ஜயம், விஜயம், ஜயந்தம், பூர்ணம், உத்தரம் என்னும் பெயர்களை உடைய ஒன்பது நிதி கும்பங்களுமுள்ளன.

சிலைகளுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யும் முறை.

31-34. சிலைகளுக்கு பிரணவாஸனத்தைச் சமர்ப்பித்து, சிகாமந்திரத்தால் உல்லேகனஞ் செய்து, எல்லாச் சிலைகளையும் கவசமந்திரத்தால் அவருண்டனஞ் செய்து, மண், கோமயம், கோமூத்திரம், கந்தோதகம் இவற்றால் கழுவி, அவற்றிற்கு சுஷுராய ஹ்ரித் என்னும் மந்திரத்தால் மலஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும். பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிருதம் இவற்றால் விதி ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும். இடையிடையே வாஸனையுள்ள நீரை அபிஷேகஞ் செய்து, தத்தம் (அந்த அந்தச் சிலைகளின்) பெயர்களால் அடையாளமிடப் பெற்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து, பலோதகம் ரத்தினோதகம் கோசுருங்க தீர்த்தம் இவற்றுலும் அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

சிலைகளை அருச்சிக்கும் முறை.

35-38. சிலைகளுக்குச் சந்தனத்தைப் பூசி, 3 வஸ்திரங்களைச்

1 நந்தை முதலிய ஐந்து சிலைகளுக்கும், தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவர்யம் ஸ்வவித்தி என்னும் பெயர்களுடன் ஐந்து கலசங்களுள்ளன. பத்மம் முதலிய ஐந்து நிதிகள் இக்கலசங்களில் ஆவாஹனஞ் செய்யப்படுவதால் இவற்றிற்கு நிதி கலசங்கள் எனப் பெயர் பிறந்தது.

2 இங்கு மூலத்தில் ஒன்பது சிலைகளின் பெயரும் கும்பங்களின் பெயரும் இல்லையினும் இவற்றின் நியாஸம் பின்னர் மூலத்திலேயே கூறப்படுவதாலும், அசித்திய விசுவஸ்தாக்கியம், வித்தாந்தசேகரம் முதலியவற்றில் இப்பெயர்கள் இத்தச்சுத்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டிருத்தலாலும், எண்ணி டடக்காமல் சுலோகங்களின் பொருள்கள் இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளன.

3 கோடி வஸ்திரங்களை.

சாத்த வேண்டும். 1 ஷ்டித்தான் பூஜை செய்து, வலமாக யாகசாலைக்குக் கொண்டுபோய் சென்றெற்களால் செய்யப் பெற்ற ஸ்தண்டிலத்தின் மேல், தர்ப்பங்களால் ஆக்கப்பெற்ற சயனத்தில் இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, அந்தச் சிலைகளை வைக்கவேண்டும். புத்தி தத்துவம் முதல் பிருதுவி தத்துவம் ஈருகிய தத்துவங்களை (அந்தச் சிலைகளில்) நியாஸஞ் செய்து பூஜித்து, 2 மூன்று கண்டங்களை வியாபிக்கிற (சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்ம தத்துவம் ஆகிய) மூன்று தத்துவங்களை, முறையே இந்தச் சிலைகளில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். புத்தி முதல் சித்தம் வரையும், சித்தம் முதல் தத்மாத்திரைகள் வரையும், தத்மாத்திரைகள் முதல் பிருதுவி தத்துவம் முடியவும் (முறையே) சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்மதத்துவம் ஆகிய இவற்றின் 3 இருக்கை கூறப்படுகின்றது. தத்துவங்களையும் தத்துவநாயகர்களையும், இருதய பிஜத்தை முன்னிட்ட தத்தம் பெயர்களை உச்சரித்துக் கொண்டு 4 பூஜிக்கவேண்டும்.

1 ஓம் ஹாம் சுமஹாய நமஃ । ஓம் ஹாம் யஜுராய நமஃ ।
 ஓம் ஹாம் ஜோநாய நமஃ । ஓம் ஹாம் வெவராஜாய நமஃ ।
 ஓம் ஹாம் வெஸுயுராய நமஃ । ஓம் ஹாம் வஜுராய நமஃ ।
 என்று சொல்லிக்கொண்டு பூஜிப்பது ஷ்டித்தான பூஜையாகும்.

2 ஒவ்வொரு சிலையையும் புஷ்பமாலைகளால் மூன்று பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு செய்யப் பெற்ற ஒவ்வொரு சிலையின் மூன்று பாகங்களை என்பது கருத்து.

3 ஆகிய இம்மூன்று தத்துவங்களைச் சிலைகளின் அடிநடு துனி இவற்றில் பூஜிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

4 ஓம் ஹாம் வுஜி ததாய நமஃ । ஓம் ஹாம் வுஜி ததாயிவதயெ வுஜாய நமஃ । என்று ஆரம்பித்து, ஓம் ஹாம் வுஜிவி ததாய நமஃ । ஓம் ஹாம் வுஜிவி ததாயிவதயெ ஸ்ரீ கணாய நமஃ என்பது ஈருக இம் முறையை அனுஸரித்துப் பூஜிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

தத்துவேசுவரர்களின் பெயர்கள்.

39-41. புத்தர், அஹங்கிருதி, ஸங்கற்பர், கநாதந்தர், திர்ணபுக், ஸமாதானர், துந்துபி, விலும்பகர், மஹாவத்திரர், 1 ப்ரகாசர், 2 ஸர்வாங்கர், வியோமதாரகர், சூக்குமர், நாதர், 3 பாதுமான், பலவத்தாரர், 4 ரமணர், ஜயதர், கந்தர், மாதரிச்வா, த்விஷாம் நிதி, ஜலேசர், ஸ்ரீ கண்டர் ஆகிய இவர்கள் முறையே (புத்தி முதலிய) தத்துவங்களுக்கு நாயகர்களாவர்.

ஓம் ஹம்-ஓம் ஸிவததாய நமஃ । ஓம் ஹம்-ஓம் ஸிவததாயிவதயெ வுஜாய நமஃ । ஓம் ஹம்-ஓம் விஷுததாய நமஃ । ஓம் ஹம்-ஓம் விஷுததாயிவதயெ விஷுவெ நமஃ । ஓம் ஹம்-ஓம் சூதததாய நமஃ । ஓம் ஹம்-ஓம் சூதததாயிவதயெ ஸ்ரீ ஹணை நமஃ । ஆகிய இவை மூன்று தத்துவ மந்திரங்களாகும்.

சிலைகளிற் செய்யப்படும் மூர்த்தி மூர்த்தீசுவரந்யாஸம்.

42-43. பிருதிவி, அக்கினி, யஜமானன், சூரியன், ஜலம், வாயு, சந்திரன், ஆகாயம் ஆகிய எட்டு மூர்த்திகளையும், இவற்றிற்கு நாயகர்களான சர்வர், பசுபதி, உக்ரர், நுத்ரர், பவர், ஈசுவரர், மகாதேவர், பீமர், ஆகிய எண்மரையும், முறையே ஒவ்வொரு சிலையிலும் 5 ஒவ்வொரு தத்துவம் தோறும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

ஓம் ஹம் யராஜிதயெ நமஃ । ஓம் ஹம் யராஜிதயிவதயெ ஸவராய நமஃ । என்பது முதலியன மூர்த்தி மூர்த்தீசுவர மந்திரங்களாகும்.

- 1 ப்ரகாந்தர் என்பது வ்யாக்கியான பாடம்.
- 2 ஸர்வக்ஞர் என்பது வியாக்கியான பாடம்.
- 3 முன்னர் பலவத்திரர் என்றும் பின்னர், பாதுமான் என்றும் வியாக்கியான பாடம்.
- 4 ரமணர் என்னும் பாடம் தர்மபுர பிரதியில் உள்ளது.
- 5 எல்லாச் சிலைகளின் அடிநடு துனிகளில் நியாஸஞ் செய்யப்பட்ட சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்மதத்துவம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களில், தனித்தனி ஒவ்வொரு தத்துவத்திலும், இந்த மூர்த்தி மூர்த்தீசுவரர்களை நியாஸஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

44. 1 அனந்தம் முதலிய கும்பங்களில் லோகபாலர்களை முறையே அவர்களின் மந்திரங்களை உச்சரித்து நியாஸஞ்செய்து, லோகபாலர்களின் மந்திரங்களாலேனும், நிதிகும்பங்களின் மந்திரங்களாலேனும், அனந்தம் முதலிய கும்பங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

மந்திரங்களின் ஆரம்பத்திலுள்ள பீஜாக்ஷரங்கள்.

ஐ.ஓ., ஈ.ஓ., ஸ.ஓ. ஷ.ஓ., வ.ஓ., ய.ஓ., ஸ.ஓ., ஹ.ஓ. ஆகிய இவைகளாகும்.

ஐந்து சிலைகளாயின் நியாஸஞ் செய்யும் முறை.

45-46. ஒன்பது சிலைகளில் நியாஸஞ் செய்யும் முறை இவ்வாறு கூறப்பட்டது. (இனி) ஐந்து சிலைகளைப் பாதிக்ஷை செய்யும் முறையில் மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்யும் முறை கூறப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு தத்துவத்திலும் (சிவதத்துவம் முதலிய ஒவ்வொரு தத்துவங்களிலும்) பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து மூர்த்திகளை விரிநுஷ்டிக்கிரமமாக நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். பிரமன், விஷ்ணு, ருத்ரர், ஈசுவரர், ஸதாசிவர் ஆகிய ஐவர்களும் பிருதிவி முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளுக்கும் நாயகர்கள் ஆவர். ஐந்து சிலைகளிலும் இந்த மூர்த்திசுவரர்களையும் முன்போல் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

47-48. ஐ.ஓ. ஷ.ஓ. ஸ.ஓ. ஹ.ஓ. க.ஓ. 1. ஐ.ஓ. ஷ.ஓ. ஸ.ஓ. ஹ.ஓ. க.ஓ. 1. என்பது முதலியன மூர்த்தி மூர்த்திசுவர மந்திரங்களாகும்.

47-48. ஐந்து கலசங்களை அவற்றின் பெயர்களால் முறையே அருச்சித்து, விதிப்படி நிரோதனஞ் செய்யவேண்டும். நியாஸமானது நடுச் சிலை முதற்கொண்டு செய்யப்படவேண்டும். அஸ்

1 நடுவிலுள்ள சக்திநிதியுடன் கூடிய அனந்த கும்பத்தில் அனந்தையும், அதன் மேல் பிரமனையும் பூஜித்து, எஞ்சியுள்ள எட்டுக் கும்பங்களிலும் பத்மம், மஹாபத்மம், மகரம், கச்சபம், முருந்தம், அனந்தம், நீலம், சங்கம் என்னும் எட்டு நிதிகளை ஆவாஹனஞ் செய்து, அவற்றில் இந்திரன் முதலிய லோகபாலர்களை ஆவாஹனஞ் செய்து அருச்சிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

திர மந்திரத்தை உச்சரித்து, திருமீறு, தர்ப்பம், எள்ளு இவற்றால் (முன்னு)ப் பாகாரத்தை (இராகையச்) செய்ய வேண்டும்.

சிலைகளை அருச்சித்தற்கு அங்கமாகிய ஹோமத்தைச் செய்யும் முறை.

48. 1 குண்டங்களில் ஆதாரசத்தியை நியாஸஞ்செய்து, அருச்சித்து, தத்துவத்தவ்வேசுவரர்கள், மூர்த்தி மூர்த்திசுவரர்கள் ஆகிய இவர்களை, இவர்களுக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து, 2 நெய் முதலியவற்றால் ஹோமஞ்செய்து திருப்தி செய்யவேண்டும்.

50. பின்னர், பிரமபாகஞ் சுத்தமாவதற்காக, மூலமந்திரம் பஞ்சப்ரம ஷடங்க மந்திரம் ஆகிய இவற்றால் முறையே ஹோம முறை ஹோமஞ்செய்து, பூர்ணாகுதி செய்து, சார்த்திகும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தால் சிலைகளைப் ப்ரோக்ஷித்து, சிலைகளைப் பரிசித்துக் கொண்டு முறையே ஒவ்வொரு தத்துவத்திலும் பீஜிக்க வேண்டும்.

51. பின்னர், ஸார்த்தித்தியத்திற்காக (தத்துவங்களின்) 4 ஸந்தானத்தைச் செய்து, அசுத்தமான தத்துவத்தை மீண்டும் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே விஷ்ணுபாகம் ருத்ரபாகம் இவற்றின் சுத்திக்காகவும் தனித்தனி ஆகுதிகளைக்கொடுக்க வேண்டும்.

52. தர்ப்பங்களின் அடி முதலியவற்றால் பிரமபாகம் முதலிய மூன்றையும் முறையே பரிசிக்க வேண்டும். சுத்தமான தத்துவத்தை ஹாஸவமாகவும், அசுத்தமான தத்துவத்தைத் தீர்க்கமாகவும் உச்சரித்து, தத்துவங்களை ஸந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

1 ஆசாரியர், மூர்த்திபாகனுடன் [ஸாதகர்களுடன்] குண்டத்தினருகிற் சென்று என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

2 ஸமீபத்து சரு என்னுமிவற்றை முதலிய என்னும் பதத்தால் கொள்ள வேண்டும்.

3 எவ்வளவு முறை ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அவ்வளவு முறை ஜபஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

4 சுத்தாத்துவாவை அசுத்தாத்துவாவில் லயத்தை அடையச் செய்தல் ஸந்தானமாகும்.

அருச்சிக்கும் முறை வரும்படி.

59. 1 பூஜாகாலங்களில் வாஸ்து புருஷனை மடிக்கப்பெற்ற கேசத்தை உடையவனாகவும், உயரே நோக்கியவனாகவும், அசுரனின் சொருபத்தை உடையவனாகவும், சுவர் முதலியன அமைக்கும் கால் கீழ் நோக்கிய முகத்தை உடையவனாகவும் தியானஞ் செய்ய வேண்டும்.

60. வாஸ்துபுருஷனுடைய தலை ஈசானதிக்கிலும், முழங்கால்களானவை முழங்கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு வாயுதிக்கு அக்கினிதிக்கு இவற்றிலும், நிருருதிதிக்கில் இரண்டு கால்களும், இருதயத்தில் அஞ்சலியும் இருக்கின்றன.

61. இந்த வாஸ்து புருஷனுடைய தேகத்தில் வலிக்கும் தேவதைகள், பூஜை செய்யப்பெற்று, 2 சுபத்தைத் தருபவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த வாஸ்து மண்டலத்தில், கோணத்

1 திசைகளிலும், தேவாலயம் மண்டபம் இவற்றிற்குச் சுவர் முதலியன நிர்மாணஞ் செய்யப்பெறுதும், இடையூற்றை அகற்றுவதற்காகவும், முதலில் வாஸ்துபூஜை செய்யவேண்டுமென்று ஈசான சிவகுருதேவ பத்தியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 இத்தத் தேவர்கள் பூஜை செய்யப்பெறுவதில் சுபத்தைத் தரமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. முன்னொருகாலத்தில் அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன் தேவர்களை வெல்லுதற்காக யாகஞ் செய்து அஜமுகாசுரனைச் சிறுவுமத்தார். இதனால் துன்புற்ற தேவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தீப்பொறி தோன்ற, சுக்ரன் பயந்து யோகமஹிமையால் சிவபெருமானுடைய சரீரத்தின் ஒளிந்துகொண்டான். தன்னைச் சரணமடைந்ததையுணர்ந்த பரமேசுவரர் சந்தோஷத்தடன் சுக்ரனுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தன்னை வேண்டிய அஜமுகாசுரனைப் பார்த்து "உனக்கு வாஸ்துபன் என்னும் பெயர் சித்திக்கட்டும். உன்னுடைய சரீரத்தில் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வலிக்கட்டும். வீடுகள் கட்டும்போதும் தேவாலயம் நிர்மாணஞ் செய்யும் போதும் உன்னையும் உன் சரீரத்தில் வலிப்பவர்களையும் முதலில் பூஜிப்பவர்களுக்கு எல்லா ஐசுவரியங்களும் சித்திக்கட்டும். இவ்வாறு பூஜிக்காமல் வீடு ஆலயம் முதலியன செய்தால் அசுரபீதிகரமாக இருக்கட்டும்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இத்தப் பூர்வகையே வாஸ்து புருஷனுடைய தேகத்தில் வலிக்கும் தேவர்களைப் பூசிக்காவியில், இவர்கள் சுபத்தைத் தரமாட்டார்கள் என்பதற்குப் பிரமாணமாகும்.

திற்கு அதிபர்களான எண்மர், (நான்கு) கோணங்களின் 1 எட்டுப்பாதிகளில் இருக்கின்றனர்.

62. 2 கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில் முறையே ஆறுபதங்களுக்கு நாயக்களான மரீசி முதலாயினோரும், நடுவில் நான்கு பதங்களின் பிரமனும் இருக்கின்றனர். எஞ்சியவை பரிகைகள் (அகிழ்கள்) ஆகும்.

நீக்குதற்குரிய பன்னிரு மர்மஸ்தானங்கள்.

63-64. 3 எல்லாநாடிகளும் இருக்குமிடம், மகாமர்மம், அம்புஜம், ஹலம், த்ரிசூலம், ஸ்வஸ்திகம், வஜ்ரம், மஹாஸ்வஸ்திகம், ஸம்புடம், த்ரிசுடி, மணிபந்தம், சனிசுத்தபதம் ஆகிய வாஸ்து வின் பன்னிரு மர்மஸ்தானங்களை சுவர் முதலியன கட்டும்பொழுது 4 லிலக்கவேண்டும்.

வாஸ்து தேவதைகளுக்குப் பலி சமர்ப்பித்தல்.

65-66. ஈசானருக்கு நெய்யுடன் அக்ஷதையும், பர்ஜனயருக்குத் தாமரைப் புஷ்பத்துடன் நீரையும், ஜயந்தருக்குக் குங்கும நிறமுள்ள பதாகையையும், (கொடியையும்) மகேந்திரருக்கு இரத்தினத்துடன் நீரும், ஆதித்தியருக்கு புனை நிறமுள்ள மேற்கட்டும், ஸத்யருக்கு நெய்யுடன் கோதுமையும், பிருசருக்கு உளுந்தன்னமும், அந்தரிக்ஷருக்கு (பக்ஷியின்) மாம்ஸம், அல்லது

1 நான்கு மூலங்களிலிருக்கும் பாதிபாதி பதங்களில், ஒரு பாதி பதத்திற்கு ஒருவராக, எட்டிப் பாதி பதங்களில் ஈசர் முதலிய எண்மர் இருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

2 பிரமன் இருக்குமிடத்திற்குக் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குக்களிலும், ஆறு ஆறு பதங்களில், மரீசி, விவஸ்வான். மித்திரன், தராதான், என்னும் நால்வர் இருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

3 கிழக்கு துனியாகவும் வடக்கு துனியாகவும் போடப்பட்ட நூல்கள் வாஸ்துவின் நாடிகளாகும். லக்ஷ்மீ, யசோவதி, காந்தை, சுப்பிரியை, விமலை, சிவைய, சுபகை, சுமதி, ஸாரை, ஆகிய ஒன்பது நாடிகள் கிழக்கு முகமாக புள்ளன. தன்மைய, ப்ராணை, விசால, ஸ்திரை, பத்திரை, ஜமைய, கிசை, விரஜை, விபவை, ஆகிய ஒன்பது நாடிகள் வடக்கு முகமாகுள்ளன. இவ்வாறு அமைந்த எல்லா நாடிகளும் என்பது கருத்து.

4 இந்த மர்மஸ்தானங்களில் சுவர் முதலியன கட்டிக் கூடாது என்பது கருத்து.

சத்துமாவும், இவ்வாறு கிழக்குத்திக்குள் எண்மருக்குப் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

67-69. அக்கினிக்கு தேன், பால், நெய் இவற்றால் நிரம்பிய ஸ்ருக்கையும், பூஷாவுக்குப் பொரியையும், விதநருக்குச் சுவர்ணத்துடன் நீரையும், கிரககூதருக்குத் தேனையும், யமராஜருக்குப் பழத்துடன் அன்னத்தையும், கந்தர்வநாதருக்குக்கந்தத்தையும், (சந்தனத்தையும்) பிருங்கருக்குப் பக்ஷியின் நாவையும், 1 மிருகருக்கு யவமென்னும் தானயத்தின் இலைகளையும், இவ்வாறு தெற்குத்திக்குள் எண்மருக்குப் பலி சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

70-72. நிருநதிக்கு எள்ளன்னத்தையும், தெளவாரிகருக்கு பால் மாத்லாக்கப்பெற்ற பற்குச்சியையும், தானமுத்திரையால் கொடுக்கவேண்டும். சக்ரீவருக்கு 2 அப்பத்தையும், புஷ்பதந்தருக்குத் தர்ப்பங்களையும், வருணனுக்கு உத்திரத்தையும், அசுரருக்குத் தாமரைப் புஷ்பத்துடன் கள்ளையும், சோஷருக்கு நெய் சொரியப்பெற்ற அன்னத்தையும், ரோகருக்கு நெய்யின் மேலுள்ள தெளிவு அல்லது பொரியையும், இவ்வாறு மேற்குத்திக்குள்ளுள்ள எண்மருக்குப் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

73-74. வாயுவுக்கு வெண்மையான கொடியையும், நாகருக்குப் பொன்னிறமுள்ள நாககேஸரமென்னும் பூவையும், முக்கியருக்குத்தின்னும் பண்டங்களையும், பல்லாடருக்குப் பக்குவஞ் செய்த பாசிப்பயறன்னத்தையும், சோமருக்கு நெய்யுடன் பாயஸத்தையும், 3 அர்க்களருக்குச் செந்நெலிசியையும், அதிதிக்கு

1 மிருஷருக்கு மீனாலாக்கப் பெற்ற அன்னத்தையும் என்று மயமதத்திலிருக்கின்றது.

2 அசுந்திய விசுவஸாதாக்யம் ஈசான சிவருரு தேவபத்தி ஆகிய இவற்றை நோக்க சக்ரீவருக்கு தூபத்தையும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

3 ஈசானசிவருருதேவ பத்ததியை அனுஸரித்து இவ்வீதம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஸாலூகிஃ ௪௮யெ ஹிஸேசு என்று பொருளுக்கிணங்காதவாறு மூலத்திலிருக்கிறது. மிருகருக்கு உலர்ந்த மாம்ஸத்தையும் என்று மயமதத்திலிருக்கின்றது.

1 மோதகத்தையும், திதிக்கு 2 எள்ளாலாக்கப் பெற்ற தின்னும் பண்டங்களையும், இவ்வாறு வடக்குத் திக்குள்ளுள்ள எண்மருக்குப் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

75. பிரமனுக்குக் கிழக்குத்திக்குள் ஆறு பதங்களில் இருக்கும் மரிசியின்பொருட்டு மோதகங்களையும், அக்கினிக்குக் கீழ்கோணத்திலுள்ள கோஷ்டத்தில் ஸவிதாவின்பொருட்டு செம்மை நிறமுள்ள புஷ்பங்களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

76. அதற்குக் கீழுள்ள பதத்தில் ஸாவித்திரனுக்குத் தர்ப்பை ஜலத்தையும், பிரமனுக்குத் தெற்குத் திக்குள் ஆறுபதங்களிலிருக்கும் விவஸவானுக்குச் செஞ்சந்தனத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

77. நிருநதிக்குக் கீழே இருக்கும் கோணத்திலுள்ள பதத்தில் இந்திரனுக்கு மஞ்சளன்னத்தையும், இந்திரனுக்குக் கீழுள்ள பதத்தில் இந்திரஜனுக்கு 3 சித்திரான்னத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

78. பிரமனுக்கு மேற்குத் திக்குள் ஆறுபதங்களில் இருக்கும் மித்திரருக்குச் சர்க்கரை அன்னத்தையும், வாயுகோணத்திற்குக் கீழே உள்ள பதத்தில் ருத்னாருக்கு நெய்யில்பக்குவமான அன்னத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

1 ஹோவீரஹிதயெ என்று மூலபாதிகளிலும், விவீரஹிதயெ என்று அசுந்தியவிசுவஸாதாக்யத்திலும் இருக்கின்றன. இவை பொருளுக்கிணங்காதபடியால் ‘‘ஹேவரோதரிஹோஹிதய’’ என்னும் மயமதத்திற்கிணங்க மொழிபெயர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

2 ‘‘ஹிதௌகியஹகேஸுண’’ என்ற மயமதத்திற்கிணங்க இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூலபாதிகளில் ‘‘ஹிதௌவஹிஸீ’’ என்றும், அசுந்தியவிசுவஸாதாக்யத்தில் ‘‘ஹிதௌவஹிஸீ’’ என்றமிருக்கின்றன. இவை பொருளுக்கிணங்கவில்லை. ‘‘ஹிதௌஹிஸீஹிஸீஹிஸீ’’ என்று திருத்திக்கோண்டால் ‘‘திதிக்குப் பொன்னையும்’’ என்று பொருள்படும்.

3 சுத்தான்னத்தையும் என்று ஈசானசிவருருதேவ பத்தியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

79. அதற்குக் கீழே உள்ள பதத்தில் ருத்திரதாஸருக்கு ஈரமுள்ள மாம்சத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பின்னர் பிரமனுக்கு வடக்குத் திசையில் ஆறுபதங்களிலிருக்கும் தராதாருக்கு உளுந்தன்னத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

80. ஈசான கோணத்திற்குக் கீழே உள்ள பதத்தில் ஆபருக்கும், அவ்விடத்தில் ஆபவத்ஸருக்கும் முறையே 1 தயிர், பால், இவற்றை விதிப்படி பூசித்துச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

81. நடுவில் நான்கு பதங்களில் இருக்கும் பிரமனுக்கு, பஞ்சகவ்லியம் அக்ஷதை இவற்றுடன், நெய், புடன் கூடிய சருவை நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும்.

82. ஈசானதிக்கு முதல் வாயுதிக்கு ஈறுகவுள்ள மூலைகளில், வாஸ்துபூமிக்குவெளியில், முறையே சாகி, விதாரி, பூதனை பாபராக்ஷஸி ஆகிய நால்வரையும் பூசிக்கவேண்டும். பூஜிக்கும் முறை வருமாறு:—

83-83½. சாகியின் பொருட்டு நெய்புடன் மாம்ஸத்தையும், விதாரியின் பொருட்டு தயிர் தாமரைப்பூ இவற்றையும், பூதனையின் பொருட்டு பழம் பித்தம் உதிரம் இவற்றையும், பாபராக்ஷஸியின் பொருட்டு எலும்பு உதிரம் பித்தம் பழம் இவற்றையும், நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும்.

84-86. பின்னர், கிழக்குத் திசையில் ஸ்கந்தருக்கு உளுந்தன்னத்தையும், தெற்குத் திசையில் அர்யமாவுக்கு எள்ளுடன் கூடிய அப்பங்கனையும், மேற்குத் திசையில் ஜிரும்பகருக்கு உதிரத்துடன் கூடிய மாம்ஸத்தையும், வடக்குத் திசையில் பிவிபிஞ்சருக்கு செம்மையான அன்னம் புஷ்பங்கள் ஆகிய இவற்றையும், நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். 2 என்னால் ஆகமங்களை அனுஸரித்து வாஸ்துபூஜை நன்கு கூறப்பட்டது.

1 ஆபருக்குப் பாலும், ஆபவத்ஸருக்குத் தயிரும் ஈசான சிவருகு தேவபத்தியில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2 மயமுனிவரியற்றிய தூலான மயமதமென்னும் கிரந்தத்தில் கூறப்பட்ட வாஸ்து பலியிடும் முறையுடன், இங்கு கூறப்பட்ட வாஸ்து பலியிடும் முறை ஒற்றுமைப்படாததால், மூலத்திலுள்ள “பிராமாநா ஸாரொண” என்னும் பதத்திற்கு “மயமதமென்னும் தூலை அனுஸரித்து” என்று மொழிபெயர்க்கப் படவில்லை.

87. பிறவிடங்களில் தர்ப்பம், தயிர், அக்ஷதை, எள்ளு இவற்றால் இந்த வாஸ்துபூஜை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 1 வீட்டிலும் என்பத்தொரு கோஷ்டங்களில் வாஸ்துவைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

88. மூன்று பதங்களிலும், முன்போல் ஆறு பதங்களிலும், 2 பாசங்களை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். இந்த வாஸ்துவில் ஈசர் 3 முதலாயினோர் ஒவ்வொருபதத்தில் இருக்கின்றனர். 4 ஆபர் முதலாயினோர் இரண்டிரண்டு பதங்களில் இருக்கின்றனர்.

89. 5 மரீசி முதலாயினோர் ஆறு ஆறு பதங்களில் இருக்கின்றனர். பிரமன் ஒன்பது பதங்களில் இருக்கிறார். வெளி

1 வீடு முதலியன கட்டும்போது கிழக்கு துனியாகப் பத்து தூலும், வடக்கு துனியாகப் பத்து தூலும் போட்டு ஒன்பது ஒன்பதாக என்பத்தொரு பதங்களைச் செய்து, வாஸ்துபூஜை செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

2 ஈசான திக்குலுள்ள பதத்திற்குத் தெற்குத் திக்குலும் மேற்குத் திக்குலுமுள்ள நான்காவது பதத்திலிருந்து தொடங்கி, கிருகுதி கோண பதத்திற்குக் கிழக்குத் திக்குலும் வடக்குத் திக்குலுமுள்ள நான்காவது பதம் வரையில் போடப்பட்ட சூத்திரமிரண்டும், அவ்வாறே அக்கினி மூலையிலுள்ள பதத்திற்கு வடக்கும் மேற்கும் நான்காம் பதம் தொடங்கி வாயு கோணத்திற்குக் கிழக்கும் தெற்கும் நான்காம் பதம் வரையில் போடப்பட்ட சூத்திரங்கள் இரண்டும், ஆக ஆறு பதங்களில் சூத்திரங்கள் நான்கும், ஈசான பதத்திற்குத் தெற்கும் மேற்கும் மூன்றாவது பதம் தொடங்கி கிருகுதி கோணபதத்திற்குக் கிழக்கும் வடக்கும் மூன்றாவது பதம் வரையில் போடப்பட்ட பாச சூத்திரங்களிரண்டும், அவ்வாறே அக்கினி கோணத்திற்கு வடக்கும் மேற்கும் மூன்றாவது பதம் வரையில் போடப்பட்ட பாசசூத்திரங்களிரண்டும் சேர்ந்து, மூன்று பதங்களில் சூத்திரங்கள் நான்கும், இவ்வாறு எட்டுப் பாசசூத்திரங்களை என்றறிசு.

3 ஈசானர் முதலிய மூப்பத்திரண்டு பேர்கள் என்பது கருத்து.

4 ஆபர் ஆபவத்ஸர் முதலான எண்மர் பிரமன் இருக்குமிடத்திற்கு ஈசானகோணம் தொடங்கி இரண்டு இரண்டு பதங்களில் இருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

5 மரீசி, விவஸ்வாந், யிதார், தராதார், ஆகிய நால்வர் என்பது கருத்து.

ஒ நந்தையே ! மனிதர்களுக்கு ஆயுள், காமம், பொருள் இவற்றைக் கொடு. இந்தப் பராஸாதத்தை முயற்சியுடன் நீ எப்பொழுதும் இரக்கிக்க வேண்டும்.

102. கச்யப முனிவரின் புதல்வியான ஒ பத்தையே ! நீ எப்பொழுதும் ஜனங்களுக்கு கேமத்தைச் செய். ஆயுள், காமம், ஸம்பத்து இவற்றை எப்பொழுதும் அளிப்பவளாக இரு.

103. பிருகு முனிவரின் புதல்வியான ஒ ஜயையே ! நீ இந்தப் பராஸாதத்தில் என்னால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்று எப்பொழுதும் வலிக்கவேண்டும். கருத்தாவுக்கு ஜயத்தையும் ஐசவரியத்தையும் எப்பொழுதும் தந்தருள வேண்டும்.

104. தாரித்ரிய தோஷத்தை நீக்குபவளாயும், ஸித்தி முக்திகளைத் தருபவளாயும், மங்களாருபினியாயும், எல்லாவிடங்களிலும் இருப்பவளாயும் இருக்கிற ஒ ரித்தையே ! ஈசுவரஸ்வரூபமாயுள்ள இந்தப் பராஸாதத்தில் எப்பொழுதும் 1 இருந்தருளவேண்டும்.

1 நடுவில் பூர்ண என்னும் சிலையையும், அக்கினிதிக்கு முதலியமூலைகளில் கந்தை, பத்ரை, ஜயை, ரித்தை ஆகிய நான்கு சிலைகளையும் நியாஸஞ் செய்யும் முறையில், இந்த ஐந்துசிலைகளுக்குமாதிரம் மூலத்தில் பிரார்த்தனைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்பது சிலைகளை நியாஸஞ்செய்யும் முறையில் கூறியதுபோக எஞ்சியுள்ள அஜிதை, அபராஜிதை, விஜயை, மங்களை, தரணி என்னும் ஐந்து சிலைகளின் பிரார்த்தனைகளும் வேண்டப்படுவதால் வித்தார்த்த சேகரத்திலிருந்து இவற்றின் பிரார்த்தனைகள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. அவையாவன:—

ஒ அஜிதாதேவியே ! நீ எப்பொழுதும் கர்த்தாவுக்கு ஜயத்தைக்கொடு. பிரளயகாலம் வரை நீ இந்தப் பராஸாதத்தை அதிட்டித்தருள வேண்டும்.

ஒ தேவியான அபராஜிதையே ! சத்தருக்களுக்குப் பயத்தைக் கொடு. உன்னுடைய அனுக்கிரஹத்தால் பிராஸாதத்தில் விக்கினமில்லாதிருக்க வேண்டும்.

ஒ விஜயையே ! கர்த்தாவானவன் மலிமையுடன் கூடி ஜயமுள்ளவனாக இருக்கட்டும். பிரளயகாலம் வரை பிராஸாதமானது ஸ்திரமான தேவதையை உடையதாக இருக்கட்டும்.

ஒ மங்களையே ! சிவபெருமானிடம் அன்புள்ளவர்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடு.

ஒ தரணி தேவியே ! முதுகால் எல்லா உலகங்களையும் தரிப்பவளே ! கருத்தாவுக்கு விருப்பமான பொருளைத் தருவதற்காக ஆலயத்தில் வீற்றிருந்து மங்களத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு ஸ்திரமாக இரு என்பனவாம்.

105. பிராஸாதத்தை 1 ஆகாயமாகத் தியானித்து, மூன்று தத்துவங்களை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். பின்னர் விதிப்படி பிராயச்சித்தாகுதிகளைச் செய்து யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

106. ஸ்ரீ ஸோமசம்பு சிவாசாரியரால் க்ரியாகாண்ட்காமாவளி என்னும் இந்த நூலில் சிலாநியாஸ விதியானது சுருக்கமாக இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

ஆகச் சுலோகம் 1334½.

பிரதிஷ்டாதிவாஸ விதி.

பிரதிட்டைக்குரிய காலம்.

1-2. பின்னர், லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை கூறப்படுகின்றது. பிரதிஷ்டையானது முத்தியின் பொருட்டு 2 எப்பொழுதும் செய்யப்படுகின்றது. புத்தியின் (போகத்தின்) பொருட்டு, உத்தராயணத்தில் சைத்திரம் (சித்திரைமாதம்) நீங்கிய மாகமாதம் முதல் உள்ள ஐந்து மாதங்களில், குரு சக்கிரர்களின் உதயத்தில், முதலாவதுள்ள மூன்று 3 கரணங்களில் செய்ய வேண்டும்.

3-4. விசேஷமாகச் சக்கில பக்ஷத்திலும், கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் பஞ்சமீவரையிலும் பிரதிட்டைக் குரிய காலமாகும். சதுர

1 ஹட்டநாயகஃபெயுகா என்று மூலத்திலிருக்கிறது. இதுபொருளுக்கு இணங்காததால் வெஹாஸாயதநம் யுகா என்ற அசித்திய விசுவஸாதாய் சுலோகத்திற்கிணங்க ஹட்டநாயகநம் யுகா என்று திருத்தப்பெற்று பரமாகாசமாக எனப்பொருள்பட இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது:

2 காலவரையறையின்றி, பன்னிருமாதங்களிலும், வளர்பிறை தேய்பிறைகளிலும், எல்லா பக்ஷத்திரங்களிலும் செய்யலாமென்பது கருத்து.

3 பவம், பாலவம், கௌலவம் என்னும் மூன்று கரணங்களில் என்பது கருத்து.

த்தி, நவமீ, 1 ஷஷ்டி, சதுர்த்தி இவை நீங்கலாக, 2 க்ருவாரங்களுடன் கூடாத எஞ்சிய திதிகள் நல்ல திதிகளாகும். சோதிட சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட 3 தாரைகள், 4 யோகங்கள் ஆகிய இவற்றின் 5 விசேஷத்தையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

5-5½. சதயம், அவிட்டம், திருவாதிரை, அனுஷம், உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, ரோஹிணி, திருவோணம் ஆகிய இந்த நக்சத்திரங்களிலும், 6 ஸ்திரலக்கினங்களிலும் பிரதிஷ்டை செய்தல் மேன்மையைத் தரும். சும்பம், ஸிம்மம், விருச்சிகம், துலாம், விருஷபம், 7 தனுசு ஆகிய லக்கினங்கள் பிரதிஷ்டைக்குரியனவாகும்.

1 வலியை, திருதியை, பஞ்சமீ, ஸப்தமீ, தசமீ, யகாதசீ, ஷஷ்டி, துவாதசீ, திரயோதசீ ஆகிய இந்தத் திதிகள் சிரேஷ்டமான திதிகளுக்கு மென்று வித்தாந்த சேகரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ரோஹிணி நக்சத்திரத்துடன் கூடிய சனிக்ஷிமையும், ரேவதி ஹஸ்தம் ஆகிய இந்த நக்சத்திரங்களுடன் கூடிய ருயிற்றுக்ஷிமையும், உத்திராடம், அசுவீநீ நக்சத்ரம் இவற்றுடன் கூடிய செவ்வாய்க்ஷிமையும், நல்ல வாரங்களென்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3 ஜன்மம், ஸம்பத், விபத், கேமம், பரத்யம், ஸாதகம், வதம், மைத்ரம், பரம மைத்திரம் என்ற ஒன்பது தாரைகள் என்பது பொருள்.

4 விஷ்டம்பம், ப்ரீதி, ஆயுஷ்மான், ஸௌபாங்கியம், சோபனம், அதி கண்டம், சகர்மம், திருதி, குலம், கண்டம், வீருத்தி, துருவம், வியாகாதம், ஹர்ஷணம், வஜ்ரம், வித்தி, வியதிபாதம், வீரியம், பரிசம், சிவம், சித்தம், சாத்தியம், சுபம், சுபரம், ப்ராம்யம், மாகேந்த்ரம், வைத்திருதி, ஆகிய இருபத்தேழு யோகங்கள் என்பது பொருள்.

5 பரமமைத்ராரையும், இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டாவதுள்ள தாரைகளும் நன்மையைத் தரும். இவ்வாறே யோகங்களில் பதினெண் யோகங்கள் சிரேஷ்டமாகும் என்பது கருத்து. வித்தாந்த சேகரத்தில் "பெயரால் நன்மையை விளக்கும் பதினெட்டு யோகங்கள் சிலாக்ஷியமாகும். எஞ்சியவை கொன்னத் தகாதவை" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

6 ஸ்திராரிகளிலும், உபயாரிகளிலும், பிரதிட்டையைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஸந்தான ஸம்ஸிதையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

7 ததாராகியையும், மேஷம், கடகம், துலாம், மகரம் ஆகிய இந்தச் சாராகிகளையும் விலக்க வேண்டுமென்று சைவகால விவேகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வதி] ஜாதிபேதத்தால் நக்சத்திரபேதத்தைக்கொள்ளுதல் 273

ஜாதிபேதத்தால் நக்சத்திர பேதத்தைக் கொள்ளுதல்.

6. பிங்களாமதம் என்னும் நூலில் நான்கு ஜாதியருக்குரிய தனித்தனி நக்சத்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (அவை வருமாறு.)

7. பூசம், அஸ்தம், உத்திராடம், பூராடம், ரோஹிணி ஆகிய இந்த நக்சத்திரங்கள் பிராமணருக்கு உத்தமமாகும்.

7½. புனர்பூசம், சித்திரை, அவிட்டம், திருவோணம் ஆகிய இவை க்ஷத்திரியருக்கு உத்தமமாகும்.

8. ரேவதி, உத்திரம், அசுவதி ஆகிய இந்த நக்சத்திரங்கள் வைசியருக்கு உத்தமமாகும்.

9. மகம், கேட்டை, சுவாதி, பூசம் பூரம், உத்திரம் ஆகிய இவை குத்திரருக்கு உத்தமமாகும். (என்பதாம்) இவையும் பாரமேசுவராகமத்தில் விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

10-11-11½. ப்ராஸாதத்தினளவில் ஐந்து மடங்கு அதிகமாகவேனும், பிராஸாதத்தினளவாகவேனுமுள்ள பூமியை நீக்கி, பிராஸாதத்திற்கு முன்னர், பன்னிரு முழ அளவுடைய படிஞரடன், சதுரச்சாமாயும், நான்கு வாயில்களையுடையதாயும் இருக்கிற (அதிவாஸ) மண்டபத்தைச் செய்யவேண்டும். ஈசானதிக்கு, கிழக்குத்திக்கு, வடக்குத்திக்கு ஆகிய இந்தத் திக்குக்களுள், யாதானுமோர் திக்கு, இந்த அளவில்பாதி அளவாகவும், ஒன்று அல்லது நான்கு வாயில்களையுடையதாகவும் உள்ள ஸ்ரான மண்டபத்தையும் செய்யவேண்டும். முதலாவதுள்ள முன்று லிங்கங்களுக்கு முன்றுமண்டபங்களைச் செய்யவேண்டும்.

12-13. ஒரு முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு எட்டு முழமுள்ள மண்டபத்தையும், இரண்டு முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு ஒன்பது முழமுள்ள மண்டபத்தையும், மூன்று முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு பத்து முழமுள்ள மண்டபத்தையும், நான்கு முழம் முதற்கொண்டுள்ள லிங்கங்களுக்கு, முறையே இரண்டு முழங்கள் அதிகமாகவுள்ள மண்டபங்களையும் செய்யவேண்டும். (இவ்வாறு அதி கப்படும் முறையில்) ஒன்பது முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு இருபத்திரண்டு முழமுள்ள மண்டபம் செய்யவேண்டுமெனவதாகும்.

14. அல்லது ஒருமுழுமுள்ள லிங்கத்திற்கு பத்து அல்லது பன்னிரண்டு முழுமுள்ள மண்டபத்தைச் செய்யலாம். எஞ்சியுள்ள எட்டு மண்டபங்களுக்கும் (முறையே) இரண்டு முழுங்களை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும்.

15. பாதம் முதலியவற்றால் விருத்தியடைந்த (அதிக அளவுடைய) 1 லிங்கங்களுக்கு, (அவற்றின்) அளவிற்குரியவாறு மண்டபத்தைச் செய்யவேண்டும். பாணலிங்கம், இரத்தினலிங்கம், லோஹலிங்கம் இவற்றிற்கு ஒரு முழு அளவுடைய லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டவாறு மண்டபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

16. இந்தப் பாணலிங்கம் முதலிய லிங்கங்களுக்கு, ப்ராஸாதத்திற்குச் சமமாகவேனும், மண்டபத்தைச் செய்யவேண்டும். பிராஸாதங்களும் எல்லா லிங்கங்களும் சிவாகமங்களால் அறியத்தக்கவையாகும்.

17. கனம், கோஷம், விராஜம், காஞ்சனம், காமம், ராமம், சவேஷம், கர்க்கரம், தக்ஷம் என்னும் ஒன்பதுக்கும் (ஒன்பதுவகையான லிங்கங்களுக்கும்) ஒன்பதுவகையான மண்டபங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

18. ஒரு முழு லிங்கத்திற்கு, மூலையில் நான்கு தூண்களும், வாயில்களில் இரண்டிரண்டு தூண்களும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லிங்கம் விஸ்தாரமாயிருக்குமாயின், தூண்களும் அழகுக்குரியவாறு செய்யப்பட வேண்டும்.

வேதியின் லக்ஷணம்.

19. நடுவில் நான்கு முழு நீளமுள்ளதாயும், மூலையில் தூண்களுடன்கூடியதாயும், எட்டங்குலமுயாமுடையதாயுமுள்ள வேதிகையைச் (ஒரு முழு லிங்கத்திற்கு) செய்யவேண்டும். மற்ற லிங்கங்கள் விஷயத்தில் வேதிகையின் அளவு கூறப்படுகின்றது.

20. இரண்டங்குல உயரத்தையும், ஒரு முழம் விஸ்தாரத்தையும், முறையே பன்னிரு முழம் வரை, மற்ற வேதிகளுக்கு அதிகமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

21. சகளலிங்கங்களில், விஸ்தாரம் உயரம் இவற்றைக் கால்பாகம் அதிகமாகச் செய்யவேண்டும். அல்லது ஒன்பது பாக

1 நடராஜர் முதலிய சகளலிங்கங்கள்.

மாகச் செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில், நடுவில் உள்ள பதத்தில் வேதியைச் செய்யவேண்டும்.

குண்டங்கள் செய்யும் முறை.

22. வேதியினின்று ஒரு பதம் விட்டு, மந்திரங்களின் முறையை அனுசரித்து, ஒன்பது அல்லது ஐந்து குண்டங்களைச் செய்யவேண்டும். ஒன்பது அல்லது ஐந்தாவதான குண்டத்தை, ஈசானதிக்கில் ஆசாரியர் ஹோமஞ்செய்தற்குச் செய்யவேண்டும்.

23. அல்லது ஈசானம் கிழக்கு இவற்றுள் யாதானுமோர் திக்கில், ஆசாரியர் ஒம்மச்செய்வதற்காக ஒரு குண்டத்தையேனுஞ் செய்யவேண்டும். இந்தக் குண்டங்களை வட்டமாகவேனும், சதுரச்ரமாகவேனும் செய்தல் எப்பொழுதும் சிவாக்கியமாகும்.

24. ஒருமுழு லிங்கத்திற்கு ஒருமுழு குண்டத்தையும், எஞ்சியவற்றிற்கு (இரண்டு முழம் முதலுள்ள லிங்கங்களுக்கு) இரண்டு அங்குலங்கள் அதிகமாகவும் செய்யவேண்டும். பாணலிங்கம் இரத்தினலிங்கம் முதலியவற்றிற்கு, இவற்றிற்குச் செய்யப்படும் மண்டபத்திற்குரியவாறு குண்டங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஹோமத்தின் எண்ணிற்குரியவாறு குண்டத்தின் விஸ்தாரம்.

25-26-26½. ஸந்தர்ப்பத்தைக் கருதி வேறு சில குண்டங்களுக்கும் கூறுகிறேன். ஐம்பது எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்கு முஷ்டி அளவும், நூறு எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்குச் சண்டிவிரல் பிடியுள்ள முழ அளவும், ஆயிரம் எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்கு ஒரு முழ அளவும், பதினாயிரம் எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்கு இரண்டு முழ அளவும், லக்ஷம் எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்கு நான்கு முழ அளவும், பத்துலக்ஷம் எண்ணுள்ள ஹோமத்திற்கு ஆறு முழ அளவுமுள்ள குண்டத்தையும், இதற்குமேல் எண்ணுள்ள உடைய ஹோமத்திற்கு எட்டு முழங்களுள்ள குண்டத்தையும் செய்யவேண்டும். கோடிக்கு மேற்பட்ட எண்ணையுடைய ஹோமத்திற்கு இதற்கு அதிகமான முழத்தையுடைய ஆழமுள்ள குண்டம் 1 வேண்டுமெனில்லை.

1 இவ்வாறு கூறப்பட்ட அளவு கிரணுகமத்துடன் ஒத்திருக்கின்றது.

காமனையின் பேதத்தால் குண்டங்களின் பேதம்.

27-28-29. 1 தலிப்பதற்காக அக்கினிதிக்கில் யோனி குண்டத்தையும், த்வேஷத்திற்காகதெற்குத்திக்குள் அர்த்தசந்திர குண்டத்தையும், மாசனத்திற்காக நிருநதி திக்குள் முக்கோண குண்டத்தையும், 2 சுபத்திற்காக மேற்குத் திக்குள் விருத்த (வட்டமான) குண்டத்தையும், எப்பொழுதும் எல்லா நன்மைகளையும் 3 தருவதற்காக வாயுதிக்கில் அறுகோணகுண்டத்தையும், புஷ்டியைத் தருவதற்காக வடக்குத்திக்குள் பத்மகுண்டத்தையும், (சத்துருக்களுக்கு) பயத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஈசானதிக்கில் எண்கோண குண்டத்தையும் 4 செய்யவேண்டுமெனச் சிவாகமங்களில் காணப்படுகின்றது.

குண்ட இலக்கணம்.

30. குண்டமானது, மேல் மேகலையோடு குறுக்காகவும் சமமாகவும் உள்ள ஒரு முழ ஆழமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஒரு அங்குல அளவுடன் கண்டம் (கழுத்து) 5 இருக்கவேண்டும். சில ஆகமங்களில் கண்டத்தின் அளவு இரண்டு அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

31-31½. கண்டத்திற்கு வெளியில், 6 நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குல அளவுடன் மூன்று மேகலைகளேனும், ஆறு

1 வித்தாந்தலாராவளி வியாக்கியானத்தில் உபகாரத்திற்காக என்று ருக்கின்றது.

2 திருப்பதியைச் செய்வதற்காக என்று வித்தாந்தலாராவளி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3 உச்சாடனத்திற்காக என்று வித்தாந்தலாராவளி வியாக்கியானத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

4 இந்தக் காமிய குண்டங்கள் யாவும் ஆன்மார்த்தமான ஸ்தாபனம் முதலிய கிரியைகளுக்கு உதவாதென்று வித்தாந்த லாராவளி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

5 குண்டத்தின் உட்பக்கத்தில்மேலையின் கீழ் நான்கு பக்கங்களிலும் மேகலை செய்வதற்காக விடப்படும் ஒரு அங்குல அளவு கண்டமெனப்படும்.

6 மேல் நான்கு அங்குல அளவிலும், நடுவில் மூன்று அங்குல அளவிலும், அடியில் இரண்டங்குல அளவிலும், விஸ்தாரம் உயரம் இவற்றுடன் மேகலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

ஐந்து ஏழு மூன்று பதினைந்து அங்குல அளவுடன் ஐந்து மேகலைகளேனும், ஆறு அங்குல அளவுடன் ஒருமேகலையேனும் இருக்கவேண்டும். இந்த மேகலைகள் குண்டத்தின் சொரூபம் போல் இருக்கவேண்டும்.

32-33. இந்த மேகலைகளுக்கு மேல், நடுவில் அரசிலைபோன்ற வடிவத்துடன் யோனி அமைக்கப்படவேண்டும். இதன் உயரம் ஒரு அங்குலமும், அகலம் எட்டங்குலமும், நீளம் குண்டத்தின் பாதி அளவாகவும் (பன்னிரு அங்குலமும்) இருக்கவேண்டும். குண்டத்தின் கண்டத்திற்குச் சமமாக அதரம் இருக்கவேண்டும்.

34. கிழக்குத்திக்கு, அக்கினிதிக்கு, தெற்குத்திக்கு இவற்றிலுள்ள குண்டங்களுக்கு வடக்குமுகமாகவும், மற்றத்திக்குள்ள குண்டங்களுக்குக் கிழக்கு முகமாகவும், ஈசானதிக்குள்ள குண்டத்திற்கு வடக்குமுகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் யோனியைக் கற்பிக்கவேண்டும்.

35. குண்டங்களில் இருபத்து நான்கில் ஒரு பாகம் அங்குலமெனப்படும். இம்முறையை அனுசரித்து, மேகலைகள் கண்டம் நாபி இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

தோரணங்கள் செய்யும் முறை

36. கிழக்கு முதலிய வாயில்களில் முறையே இரளி, அத்தி, அரசு, ஆல் ஆகிய மரங்களாலாக்கிய தோரணங்களை நிர்மாணஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது கிழக்குத்திக்குள் ஆலமரத்தாலாக்கிய தோரணத்தையும், வடக்குத் திக்குள் இரளியாலாக்கிய தோரணத்தையும் செய்யலாம்.

37. இந்தத் தோரணங்களுக்கு, முறையே சாந்தி, பூதி, பலம், ஆரோக்கியம் ஆகிய பெயர்களுண்டு. கூறப்பட்ட இந்த மரங்கள் கிடையாவிடில், இவற்றுள்யாதானுமொரு மரத்தாலாகப் பெற்ற தோரணத்தை நான்கு திக்குக்களிலும் நிர்மாணஞ் செய்யவேண்டும்.

38. ஒரு முழம் இரண்டு முழம் மூன்று முழங்களுள்ள அதம விங்கங்களுக்கு முறையே ஐந்து ஆறு ஏழு முழங்களுள்ள தோரணங்களைச் செய்யவேண்டும். (நான்கு முழம் ஐந்துமுழம்

ஆறு முழங்களுள்ள) மூன்று விதமான மத்யமலிங்கங்களுக்கு, முறையே எட்டங்குலங்களை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும்.

39. (ஏழு முழம் எட்டு முழம் ஒன்பது முழங்களுள்ள) உத்தம லிங்கங்களுக்கு, முறையே நான்கு அங்குலங்களை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு அங்குலங்கள் அதிகப்படும் முறையில், ஒன்பது முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு எட்டரை முழமுள்ள தோரணம் செய்ய வேண்டியதாகும்.

40-41-41½. முதல் மூன்று லிங்கங்களுக்குரிய தோரணங்களின் ஆழம் ஒரு முழம் இருக்கவேண்டும். மத்யமமான மூன்று வித லிங்கங்களுக்குரிய தோரணங்களுக்கு, முறையே நான்கு அங்குலங்கள் அதிகமான ஆழத்தைச் செய்யவேண்டும். உத்தமமான மூன்று வித லிங்கங்களுக்குரிய தோரணங்களின் ஆழம், முறையே இரண்டு அங்குலங்கள் அதிகமான ஒன்றரை முழமுள்ள ஆழத்தைச் செய்யவேண்டும். மோஹகுரோத்தரமென்னும் ஆகமத்தில், எல்லாத் தோரணங்களுக்கும், ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஆழத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

42-43. உயரத்தில் பாதியாகவேனும், சமமாகவேனும் அகலமிருக்கவேண்டும். தோரணங்களின் அடிகள் சமமாக இருக்க வேண்டும். ஐந்து முழமுள்ள தோரணத்தின் கனம், ஆறு அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். எஞ்சிய முழமுள்ள தோரணத்திற்கு முறையே ஒவ்வொரு அங்குலம் அதிகமான கனம் இருக்க வேண்டும்.

44. முதல் தோரணத்திற்கு, (ஐந்து முழம் உள்ள தோரணத்திற்கு) எட்டங்குலமுள்ள சல்யத்தை (முளையைச்) செய்ய வேண்டும். இதற்கு மேற்பட்ட முழமுள்ள தோரணத்திற்கு, முறையே ஒவ்வொரு அங்குலம் அதிகமாகச் சல்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். மூக்கு இதற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

45. உயரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பாகம் குலத்தைச் செய்ய வேண்டும். இதன் பதினாறில் ஒரு பாகம் வெளியிலிருக்க வேண்டும். இதன் உயரத்தில் மூன்று பங்கு குலத்தின் இறக்கைகளின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும்.

46. இதன் பிரவேசம் இரண்டு அங்குலம் இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளுக்கு முறையே ஒவ்வொரு அங்குலம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நெற்றியில் ஸ்வஸ்திகத்தையேனும், பத்தமத்தையேனும் நிர்மானஞ் செய்யவேண்டும்.

47. ஒவ்வொரு வாயில்களையும் வாழைமரங்கள், மாவிலைகளாலாகிய மாலைகள், இவற்றால் அலங்கரித்து, மேற்கு வாயில் நீங்கலாக மற்ற வாயில்களை மூடவேண்டும்.

பதாகை த்வஜம் இவற்றின் இலக்கணம்.

48-49. இந்திராயுதம் (வஜ்ரம்) போன்ற நிறமுடையதாயும், செம்மை நிறமுடையதாயும், கருமை நிறமுடையதாயும், புகை நிறமுடையதாயும், சந்திரன் போன்ற நிறமுடையதாயும், 1 பசுமை நிறமுடையதாயும், சவர்னம் போன்ற நிறமுடையதாயும், ஸ்படிகம் போன்ற நிறமுடையதாயுமுள்ள (இந்த எட்டுப்) பதாகைகளை, (முறையே) கீழ்க்கு முதலிய திக்குக்களில் நிர்மானஞ் செய்யவேண்டும். பிரமனுக்குச் செம்மை நிறமும், நிருதிதிக்கில் விஷ்ணுவுக்குக் கருமை நிறமுமுள்ள பதாகைகளையும், நடுவில் சித்திர (பல) நிறமுள்ளதாகவேனும், வெண்மை நிறமுள்ளதாகவேனுமுள்ள பதாகையையும் நிர்மானஞ் செய்யவேண்டும்.

50. அவ்வாறே துவஜங்களை ஐந்து முழம் நீளத்துடனும், இரண்டுமுழம் அகலத்துடனும் செய்யவேண்டும். பதாகைகளை ஏழு முழம் நீளத்துடனும் இருபது அங்குலம் அகலத்துடனும் செய்யவேண்டும்.

51. துவஜங்களின் தண்டங்கள் ஒரு முழம் பிரவேசத்தையும், ஐந்துமுழம் நீளத்தையுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பதாகைகளின் தண்டங்கள் பத்துமுழ நீளமுடையனவாயும், ஐந்தில் ஒரு பாகம் பிரவேசமுடையனவாயிருக்க வேண்டும்.

1 மூலத்தில் வெண்மை நிறமென்னும் பொருளை அறிவிக்கும் ஸுகூஹா என்றுதான் இருக்கிறது. இங்கு திப்பாலர்களின் கிறித்தவ அனுசரித்து பதாகைகளின் நிறம் கூறப்படுவதாலும், அசித்தியவிசுவசாதாக் கியத்தில் கீராமா என்ற பதம் இருப்பதாலும், ஸுகூஹா என்னும் பதத்தை ஸுகூஹா என்று திருத்தி இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப் பட்டது.

52. அல்லது அதமலிங்கத்திற்கு ஏழு முழமும், மத்யம லிங்கத்திற்குப் பத்து முழமும், சிரேஷ்ட லிங்கத்திற்கு இரு பது முழமும் நீளமுள்ளவையாயும், இரண்டு முழம் அகலமுள்ளவையாயும் த்வஜங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

53. அல்லது எட்டு முழம் நீளமுள்ளவையாயும், இரண்டு முழம் அகலமுள்ளவையாயுமுள்ள த்வஜங்கள் உத்தமமாகும். பாதி அளவின்னும் சிறிது குறைவாக இவ்வாறு சிவாகமங்க ளில் காணப்படுகின்றது.

54. பால் மரத்தாலாக்கப்பெற்ற பீடம், பிரமபாகத்திற்கு இரண்டு பங்கு அதிகமாகவும், தாமரையால் அடையாளமிடப் பெற்றதாகவும், நான்கு கால்களையுடையதாகவும், பதினாறு அங்குலம் உயரமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

55-56. அல்லது கூறப்பட்ட உயரமும், இதற்கு இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமும் இருக்க வேண்டும். அதமலிங்கங்களுக்கு விஸ்தாரத்திற்கு இரண்டு பங்கு நீளமுள்ள பத்ரபீடமிருக்கவே ண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, முறையே நான்கு அங்குலங்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஒன்பது வகையான லிங்கங்களுக் கும் ஆகமங்களில் மூன்று பீடங்கள் காணப்படுகின்றன.

57-58. மலையின் உச்சி, அரசரின் வாயில், நதியின் கரை, கலப்பை, தர்ப்பைகள் இருக்குமிடம், புற்று, யானையின் தந்தங்களின் நுனி, இடபங்களின் கொம்பு, தாமரைகளின் கூட் டம், பன்றி, (காட்டிலுள்ளபன்றி) பசுக்கள் கட்டுமிடம், நான்கு வழிகளும் கூடுமிடம் ஆகிய இந்தப் (பன்னிரு) ஸ்தானங்களிலி ருந்து பன்னிரு மிருத்திகைகளைக் கிரஹிக்கவேண்டும். (அல்லது) விஷ்ணு, சிவபெருமான் இவர்களுக்குரிய கிரியைகளில் எட்டு மிருத்திகைகளையும் கொள்ளலாம்.

59-60. ஆல், அத்தி, அரசு, மா, நாவல் ஆகிய (ஐந்து) மரங்களின் பட்டைகளாலாக்கப்பெற்ற கஷாயோதகம், இவற் றின் தளிர்கள், வாஸனையுடன் கூடிய (கங்கை முதலிய) தீர்த்த ஜலங்கள், எல்லா ஒஷதிகளுடன் கூடிய ஜலம், 1 சங்கோதகம்,

1 அசுர்தியவிசுவஸ்தாக்கியத்திலும் வேறு பிரதியிலும் சங்க என் னும் ஸ்தானத்தில் ஸஸ்ய என்னும் பதம் இருப்பதால் பீஜோதகம் எனக் கொள்ளத்தலும் கூடும்.

புஷ்போதகம், பஸோதகம், ஸ்வர்ணோதகம், இரத்தோதகம், கோ சிருங்க தீர்த்தம், இவ்வாறே பஞ்சகவலியம், பஞ்சாமிருதம், ஆகிய இவற்றையும் அபிஷேகத்திற்காகக் கொணர்ந்துவைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

61-61. சுத்தி செய்தற்காக மாவினுற் செய்யப்பெற்ற (லோகபாலர்களின் ஆபுதங்களான) வஜ்ரம் முதலிய திரவியங்களை யும், ஸஹஸ்ர தாரையுள்ள கடம், மங்களத்திற்காகக் கோரோசனை ஆகிய இவற்றையும் கொணர்ந்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

62-63. நூறு (அனேகம்) ஒஷதிகளின் வேர்கள், விஜயை, லக்ஷணை, சித்தாமுட்டி, சித்திற்கொடி, அதிபலை, பங்கைப்பாளை, சித்தேவியார் செங்கமுரீர், தண்ணீர்முட்டான், வித்தி என்னும் ஒஷதி, சுவர்ச்சலை, விருத்தி ஆகிய இந்த ஒஷதிகள், தனித்தனி அபிஷேகத்திற்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

64. இரகக்ஷக்காக எள்ளு, தர்ப்பம், திருநீறு இவற்றை யும், அபிஷேகத்திற்காக யவம், கோதுமை, வில்வம் இவற்றின் பொடிகளையும் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

65. அபிஷேகத்திற்காகப் பச்சைக் கற்பூரத்துடன் பூசும் திரவியத் (சந்தனத்) தையும், சும்பம், அபிஷேக கலசம் இவற்றை யும் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். பல நிறங்களுள்ள நல்ல வஸ்திரங்களால் இரண்டு மண்டபங்களிலும் மேல் கட்டிகளை நிர் மாணஞ் செய்யவேண்டும்.

66. கட்வாங்கம், (யோகத்திற்கு ஸாதனமான தண் டம்) தலையணை, ஆடை, லக்ஷணைத்தாரத்திற்குரிய இரண்டு படுக் கைகள் ஆகிய இவற்றை, தனத்தின் சத்திக்குரியவாறு சேக ரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

67. நெய், தேன் இவற்றுடன் கூடிய பாத்திரத்தையும், உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்னும் வேறுபாட்டால் (முறையே) மூன்று இரண்டு ஒன்று மாஷ (இரண்டு குன்றிமணி) ப்ரமா ணமுள்ள சுவர்ணத்தாலாக்கிய குச்சியையும் சேகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

68-69. வர்த்தனீ, சிவசும்பம், லோகபாலர்களுக்காகவுள்ள கலசங்கள், இவ்வாறே நித்திரைக்காகவுள்ள சும்பம் (நித்திரா சும்பம்) குண்டங்களின் எண்ணிற்குரியவாறு சாந்தி ஜபத்திற்கு

ரிய கடங்கள், துவாரபால கடங்கள், தர்மம் முதலியவற்றின்கடங்
கள், ப்ரசார்தர் முதலாயினோரின் கடங்கள், மற்றுமுள்ள வாஸ்து
ப்ரஹ்மன், இலக்குமி, கணபதி இவர்களின் கடங்களையும் சே
கரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

70-71. எல்லாக் கும்பங்களையும் தான்ய சமுதத்தைப்
பற்றுக்கோடாக உடையனவாகவும், ஆடை, பூமாலை இவற்றால்
அலங்கரிக்கப்பெற்றவையாகவும், சுவர்ணத்துடன் கூடியவையாக
வும், அபிமந்திரிக்கப்பெற்றவையாகவும், வாஸ்துள்ள ரீரால் நிர
ப்பப்பெற்றவையாகவும், பூர்ணபாத்ரமான தேங்காய் (முற்றிய
தேங்காய்) இவற்றுடன் கூடியவையாகவும், மாவிலைகளை முகத்தில்
உள்ளவையாகவும், நல்ல இலக்ஷணமுடையவையாகவும் செய்ய
வேண்டும். குண்டங்கள் தோரணங்கள் இவற்றிற்கு ஆடைக
ளைத் தரிப்பிக்க வேண்டும்.

72. தூண்களை ஆடைகளால் மறைக்க வேண்டும். விகி
ரத்திற்காக (இறைப்பதற்காக) வெண்கடுகு பொரி இவற்றையும்,
முன்போல் ஞான கட்டகத்தையும் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

73-74. தாம்பிரம் முதலியவற்றுள் யாதானுமொன்றால்
செய்யப்பட்டமூடியுடன்கூடிய சருஸ்தாலீ, அகப்பை இவற்றை
யும், பாதாப்யங்கத்திற்காக நெய், தேன் இவற்றுடன் கூடியபாத்
திரத்தையும், முப்பது தர்ப்பங்களால் முடியப்பெற்ற ஒரு முழ
முள்ள நான்கு விஷ்டாங்களையும், பட்டையுடன் கூடிய பலாசக்
களைகளாலாக்கிய நான்கு பரிதிகளையும் சேகரித்துக் கொள்ள
வேண்டும்.

75. திலபாத் திரம், (எள்ளு வைக்கப்படும் பாத்திரம்)
ஹ்விஸ் வைக்கப்படும் பாத்திரம், முக்காலியுடன் கூடிய அர்க்கிய
பாத்திரம், இருபது பலமுள்ள மணி, தூபம் சமர்ப்பிக்கப்படும்
பாத்திரம், இவற்றையுஞ் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

76-78. ஸ்ருக், ஸ்ருவம் ஆகிய இவற்றையும், பெட்டி,
பீடம், விசிறி, உலர்ந்த இந்தனங்கள், (விறகுகள்) உதிர்புஷ்பங்
கள், பூமாலைகள், விலவதளங்கள், குங்கிலியம், சந்தனம், குங்கு
மம், தூபம், நெய்யால் நிரப்பப்பெற்ற விளக்குகள், அக்ஷதை,
தீரிகுதீர், (தொகுதியான மூன்று தூல்கள்) பசுவின் நெய், பவம்,

எள்ளு, மிக்கரீள மற்ற தர்ப்பங்கள், சாந்திஹோமத்திற்காகமது,
சர்க்கரை, பால் ஆகிய இவை, ஹ்விஸ், யாகத்திற்குரிய விருக்ஷங்
களிலிருந்துண்டான பத்துக் கணுக்களுள்ள ஸமித்துக்கள் ஆகிய
இவற்றையும் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

79. நடுவிரலிலுள்ள அங்குலம் முதலிய வேறுபாட்டால்,
அங்குலங்களை மூன்றுவகையாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.
விருப்பத்தை அனுசரித்து அதமம் மத்தியமம் ஜ்யேஷ்டம் இவ
ற்றுள் யாதானுமொன்றைக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களின் இலக்ஷணம்.

80. முப்பத்தாறு அங்குலம் நீளம் உள்ளதாகவேண்டும்,
ஒரு முழ நீளமுள்ளதாகவேனுமுள்ள ஸ்ருக்கு உத்தமமாகும்.
இந்தஅளவில் 1 ஒவ்வொரு அங்குலம் குறைய, முறையே மத்திய
பக்ஷமாகவும் அதம பக்ஷமாகவுமாகும்.

81. எட்டு அங்குலத்தில் வேதிகையும், ஒரு அங்குலத்
தில் கண்டமும், ஏழு அங்குலத்தில் முகமும் இருக்கவேண்டும்.
(கைபிடிக்கும்) தண்டமானது ஆறு அங்குல கனத்தையும், இரு
பது அங்குல நீளத்தையுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

82. மூன்று அல்லது நான்கு அங்குலத்தில் (தண்டத்தின்
கனத்திற்குச் சமமான) கலசத்தையும், நான்கு அங்குல விஸ்தா
ரமும், இரண்டு அங்குல நீளமுமுள்ளதாகக் கண்டியையும், (வேதி
யின் மத்தியில்) நான்கு அங்குல அகலத்தில் வட்டமாகவும்
மூன்று அங்குலம் ஆழமுமுள்ளதாகவும் இரண்டு யவப்ரமானமாகவு
முள்ள பள்ளத்தையுஞ் செய்யவேண்டும்.

83. ஸ்ருக்கின் முகத்தினுடைய நுனி கண்டம் ஆகிய
இவற்றை, வேதியின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தா
ரமுமுள்ளவையாகச் செய்யவேண்டும். (முகம் கண்டம் இவற்
றில்) கடைவிரலளவு விஸ்தாரமுமுள்ளதாக நெய் விழும் மார்க்கத்
தைச் செய்யவேண்டும். (கண்டம் முகம் இவற்றில்) ஒரு அங்
குல அளவில் வட்டமாக மேகலையையும் அரை அங்குல ஆழத்
தையுஞ் செய்யவேண்டும்.

1 இரண்டு இரண்டு அங்குலங்கள் குறைய என்று வித்தாந்தஸாரா
வளீ வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

84-85. ஸ்ருவத்தின் நீளம் இருபத்து நான்கு அங்குல மிருக்கவேண்டும். தண்டமானது இருபத்திரண்டு அங்குலம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். தண்டத்தின் நுனியில் மூன்று அங்குல விஸ்தாரத்துடன் விருத்தமாகவும், (வட்டமாகவும்) இரண்டு அங்குல ஆழத்துடன் கார்ஷம் (முப்பத்திரண்டு குன்றிமணி) இடை நெய் நிறையும்படியாயும், சேற்றில் பதிர்த மானின்கால் போன்ற வடிவத்தை உடையதாயும் (நடு உயர்த்து இருபக்கங்களும் தாழ்த்திருப்பதாயும்) நெய் தங்கும் பள்ளத்தைச் செய்யவேண்டும். இந்த ஆஜ்யஸ்தானத்திற்கு அடியில் கண்டிகையின் நுனியில் பத்ம அடையாளம் இருக்க வேண்டும்.

86. குமிழ், சிம்சுபாவிருஷம், தேவதாரூ, மாதுளமரம், மாமரம், நரிமுருங்கை, பலாசமரம், ஆகிய யாகத்திற்கு குகந்தமரங்கள் ஸ்ருக் செய்தற்குரியனவாகின்றன.

சமித்து முதலியவற்றைச் சேகரித்தல்.

87. 88. சூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரஹங்களின் சாந்திக்காக முறையே எருக்கு, பலாசமரம், கருங்காவி, நாயுருளி, அரசமரம், அத்தி, வன்னி, அறுகு, தர்ப்பம் ஆகிய இவற்றின் நூற்றெட்டுச் சமித்துக்களைச் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை கிடையாவிடில் யவம், எள்ளு இவற்றைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

89-90-91. விஷ்டரம் முதலிய இந்தப் பொருள்களை ஒவ்வொரு குண்டத்தினருகிலும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிரஹோபகரணங்கள், ஸ்தாலீ, அகப்பை, மூடி, உலக்கை, உரல், பெரிய கத்தி, சூரிக்கத்தி, குடை, சாமரம், சிலை, (அம்மி) தம்ப லப்படிக்கம் (உச்சிஷ்டமான தாம்பூலத்தைத் தாங்கும் பாத்திரம்) பனையோலைவிசிறி, முக்காலி, இரண்டு பாதுகைகள், கண்ணாடி, பூரணபாத்திரம், குங்குமபாத்திரம், மைப்பாத்திரம், அலகெடு கோல், யோகப்பட்டம், பட்டம் ஆகிய இவற்றையுஞ் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

92. ஸ்நானம், அதிவாஸம், பூஜை, பிரதிஷ்டை ஆகிய கர்மாக்களில் சிவபெருமான், பிரமசிலை, வேதிகை, விருஷபம் இவற்றிற்கு இரண்டு வஸ்திரங்களைச் சாத்தவேண்டும்.

93-94. மோதிரம், கிரீடம், ஆடைகள், ஹாரம், குண்டலம், கைவளையல் இவற்றைத் தாராளமாக ஆசாரியருக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். 1 ஆசாரியருக்குக்கொடுக்கும் திரவியத்தின் நான்கிலொருபங்கு தக்ஷிணையை மூர்த்திபருக்கும், அதில் கால்பங்கு அஸ்திரஜபம் செய்பவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். பிராமணர், ஜோஸ்யர், சிற்பி இவர்களுக்கு அஸ்திர ஜபம் செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் தக்ஷிணையைக் கொடுக்க வேண்டும். (இவற்றைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.)

95. வஜ்ரமணி, (வவரம்) சூரியகாந்தம், நீலம், மஹாநீலம், நல்முத்து, புஷ்யராகம், பத்மராகம், வைரேரியம், ஆகிய எட்டு இரத்தினங்களையும் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

96. விலாமிச்சைவேர், மாதவக்கிராந்தி, ரத்த சந்தனம், அகில், ஸ்ரீகண்டம், நன்னூரி, கீழாநெல்லி, சங்கங்குப்பி ஆகிய இந்த ஓஷதிகளையும் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

97. சுவர்ணம், தாமிரம், (செம்பு) இரும்பு, வங்கம், வெள்ளி, பித்தலை, வெண்கலம், சுயம் ஆகிய லோகங்களையும் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

98. ஹரிதாளம், மஞ்சிலை, (மணிசிலை) கைரிகம், ஸ்வர்ண மாக்ஷிகம், பாதாஸம், அக்கினி கைரிகம், கந்தகம், அப்ரகம், ஆகிய இந்த எட்டுத்தாதுக்களையுஞ்சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

99. நெல், கோதுமை, எள்ளு, உழுந்து, பச்சைப்பயறு, யவம், நீவாரம், சியாமாகம், ஆகிய எட்டுத் தானியங்களை யுஞ் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

100. ஐந்து வகையான இந்த எட்டுப்பொருள்களும்கிடைக்காவிடில் வைரம், சித்தேவியார் செங்கழுநீர், சுவர்ணம், ஹரிதாளம், யவம், ஆகிய ஐந்து பொருள்களை முறையே சேகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1 ஆசாரியர் திருத்தி அடையும் வரை ஆசாரியருக்கு பூமி பசு முதலியவற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். மூர்த்திபர்களுக்கு ஆசாரியருக்குக் கொடுக்கும் தக்ஷிணையில் பாதியைக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குப் பாதி தக்ஷிணையை, அஸ்திர ஜபம் செய்பவர், ஜோசியர், சிற்பி, இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வித்தார்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

101. இந்தத் திரவியங்களும் கிடையாவியில் பாதரசத்தைச் சேகரிக்கவேண்டும். சுவர்ணம் முதலியவற்றுள் யாதானு மொன்றால் செய்யப்பட்ட ஆமை, பூமி, விருஷபம், தாமரை இவற்றுள் யாதானுமொன்றைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

102. ஒரு முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு மாஷம் (இரண்டு குன்றிமணி) இடையளவாகவும், இதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு முழத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாஷம் அதிகமான இடையளவாகவும் மேற்குறிப்பிட்ட திரவியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு கொள்ளும் முறையில் உத்தம லிங்கத்திற்கு (ஒன்பது முழ லிங்கத்திற்கு) ஒன்பது மாஷங்களிடையுடன் மேற் கூறப்பட்ட லோஹத்தால் ஆமை முதலிய பொருள்களைச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு எல்லாப் பொருள்களையும் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசாரியர் யாகசாலைக்குச் செல்லும் முறை.

103. ஆசாரியர் ஸ்நானம்செய்து, நித்திய கர்மங்களிரண்டையும் (காலையில் செய்யவேண்டிய ஸந்த்யோபாஸனை, மாத்தா ஹ்னிகம் இவற்றை) முடித்துக்கொண்டு, பிரணவத்தால் மந்திரிக் கப்பெற்ற ஸாமான்யார்க்கிய பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி, துணை வரான மூர்த்திபர்களுடனும் பிராமணர்களுடனும், யாகசாலைக்குச் செல்லவேண்டும். (மூர்த்திபர்-ஸாதகர்.)

துவார பூஜை.

104-109. யாகமண்டபத்தில் கிழக்கு முதலிய வாயில்களில் முறையே சாந்தி, பூதி, பலம், ஆரோக்கியம் எனப்படும் நான்கு தோரணங்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். இந்தத் தோரணங்களுடைய தனித்தனி இரண்டு சாக்கைகளில், தனக்கு வலது இடது முறை யாக, கிழக்குத் திக்குல் நந்தி, மஹாகாளர் இருவரும், தெற்குத் திக்குல் பிருங்கி, விநாயகர் இருவரும், மேற்குத்திக்குல் விருஷப தேவர், ஸ்கந்தர் இருவரும், வடக்குத் திக்குல் தேவீ, சண்டர் இருவரும் ஆகிய இந்தத் துவாரபாலர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். இந்தச் சாக்கைகளின் அடியில் இருப்பவர் களானப்ரசாதர், சிசிரர் இருவரையும், பர்ஜன்யர், அசோகர் இருவரையும், பூதஸஞ்ஜீவ னர், அமிருதர் இருவரையும், தனதர், ஸ்ரீப்ரசாதர் இருவரையும், முறையே இரண்டு இரண்டு பேர்களாகப் பிரணவத்தை முதலி

லும், நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுமுடையனவாயும், நான் காவது விபத்தியுடன் கூடியவையாயும் உள்ள தத்தம் பெயர்களால் (ஓம் ஹாம் ப்ரஸாநாய நம: | ஓம் ஹாம் ஸிஸிராய நம: | என்பது முதலான மந்திரங்களால்) பூஜிக்கவேண்டும். லோகங்கள், (பூலோகம், புவரலோகம், சுவரலோகம், மஹரலோகம், ஜனேலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகம், த்ருவலோகமாகிய எட்டு லோகங்கள்) கிரஹங்கள், (சூரியன் நீங்கலாக எட்டுக்கிரகங்கள்) அஷ்டவசுக்கள், நதிகள் (கங்கை, யமுனை, ஸிந்து, ஸரஸ்வதி, தாபை, ப்யோஷ்ணி, கொதயீ, நர்மதை) ஆகிய இவர்கள் இரண்டிரண்டுபேர்களாகவும், பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் மூன்று மூன்று பேர்களாகவும், கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் ஆகிய நான்கும் ஒவ்வொன்றாகவும், நான்கு வேதங்களும் ஒவ்வொன்றாகவும், அவ்வாறே லக்ஷ்மீ, கணபதி, (ஸரஸ்வதி) இவர்களும், ஆகிய இந்தத் தேவர்கள் யாகசாலையில் ஒவ்வொரு தோரணத்திலும் விக்கக் கூட்டத்தைப் போக்குதற்காகவும், யாகத்தை இரகஸிப்பதற்காகவும் 1 வலிக்கின்றனர்.

110. (கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள) பதாகைகளில் முறையே வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், த்வஜம், கதை த்ரிசூலம், சக்ரம், பத்மம், இவற்றை (இந்தத் தசாயுதங்களை) ஓம் 2 ஹாம் 100 ஹம் 1 வஜ்ராய 100 ஹம் என்பது முதலான மந்திரங்களால் பூஜிக்கவேண்டும்.

111-112. குமுதர், குமுதாசுந், 3 புண்டரீகர், வாமனர், சங்குகர்ணர், ஸர்ப்பநேத்ரர், சுமுகர், 4 சுப்ரதிஷ்டதர் ஆகிய எண்மர் துவஜங்களுக்கு அதிதேவதைகளாவர். அனேகம் பூதங்க

1 சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டா விதியில் இந்தத் துவாரபாலர்களின் பூஜ முறை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விரிபுமாதலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை. ஓம் ஹாம் 100 ஹம் 1 வஜ்ராய 100 ஹம் என்பது முதலான மந்திரங்களால் லோகம் முதலியவற்றைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

2 சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டாவிதியில் ஹாம் என்ற பீஜாசுரமிருக்கின்றது.

3 புண்டரீகாசுந் என்று அகந்திய விசுவனாதாக்கியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

4 சுப்ரதிசுந் என்று சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டாவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

நாள் சூழப்பட்ட இவர்களை, கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில்
 ௨௦ 1 கௌ௦ கூரூஉய நரி என்பது முதலான மந்திரங்களால்
 துஜிக்கவேண்டும்.

எட்டுத் திக்குக்களில் எட்டு பைரவர்களைப் பூஜித்தல்.

113-114. இவ்வாறே றேதுக்கனர், திரிபுக்கனர், வற்றனி, யமஜித்வர், காளர், கராளி, ஏகாங்கிரி, பீமர், ஆகியவர்க்குக் கேதார பாவர்களை முறையே எட்டுத் திக்குக்களில் பரவி, புஷ்பம், தூபம், முதலியவற்றால் பூஜித்து, சந்தோஷமடைந்தவர்களாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

115. யாகமண்டபத்திலுள்ள கம்பம், திருணம், பந்தம், வம்சம், தூண் இவற்றில் முறையே பிருதிவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களை ஸத்யோஜாகம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களை உச்சரித்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

116-117, சிவபெருமானுடைய கிரஹமானயமாகம்மாட்டப்
தை ஸதாசிவ பதத்தை வியாபிப்பதாகவும், 2 பதாகை சக்திக
ளுடன் கூடியதாகவும், 3 தத்துவ திருஷ்டியால்பார்த்துக்கொண்டு
(தியானித்துக்கொண்டு) தேவலோகம், ஆகாயம், பூமி இவற்றி
லுள்ள விண்வெளிகளை முன்போல் போக்கி, மேற்கு வாயில் நீங்க
வான வாயில்களை மூடிக்கொண்டு, மேற்கு வாயில் வழியாக யாக
சாலைக்குட செல்லவேண்டும்.

பூதசுத்தி முதலியன செய்தல்.

118-119. வலமாகச் சென்று, வேதிகைக்குத் தென்பக்கத்
தில் வடக்கு முகமாக அமர்ந்து, முன்போல் பூதசுத்தியைச் செ
ய்யவேண்டும். அந்தர்யாகம், விசேஷார்க்கியம், திரவியசுத்தி

1 சிவலிங்கப்ரதிஷ்டாவீதியில் ஹாಂ என்ற பீஜாக்ஷரமிருக்கின்றது.

2 பதாகையில் சக்தியிருப்பதாகத் தியானித்து என்பது கருத்து.

3 மண்டபத்தில் லக்ஷியும், வேதிகையில் வித்யாசக்தியும், வேதியின் தூண்களில் தர்க்கை முதலாயினோரும், இவ்வாறு ஒவ்வொன்றிலும் தேவனை இருந்து எல்லாத்திரவியங்களையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தியானித்து என்பது கருத்து.

முதலியன, ஆதம்பூணை இவற்றைச் செய்து மற்றுமுள்ள கிரியைகளையும் முன்போல் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

120-121 ஆதார சத்தியுடன் யாவற்றையும் தன்னிடம் நியாஸஞ்செய்து, அதன் பின் விசேஷமாக சிவதத்வமாதற்காக ருத்ரர், விஷ்ணு, பிரமன் இவர்களைத் தேவதைகளாகவுடையனவாயும், 1 ஹரி உம் ஹோ என்னும் பீஜாக்களாகளுடன் கூடிய வையாயும் உள்ள சிவதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், ஆத்மதத்துவம் ஆகிய தத்துவங்களை, தத்தம் மந்திரங்களால் (ஹே ஹரி) சிவதக்ஷாய நஃ! ஹே ஹரி சிவதக்ஷாயி வத்யெ ஈஹூய நஃ! ஹே ஹே விஷ்ணுதக்ஷாய நஃ! ஹே ஹே விஷ்ணுதக்ஷாயிவத்யெ விஷ்ணு நஃ! ஹே ஹோ சூக்தக்ஷாய நஃ! ஹே ஹோ சூக்தக்ஷாயிவத்யெ ஸ்ரஹ்ணை நஃ! ஹே ஹோ சூக்தக்ஷாயிவத்யெ ஸ்ரஹ்ணை நஃ! என்னும் மந்திரங்களால் முறையே நெற்றி, கழுத்து, பாதம் இவற்றில் நியாஸஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

122. முன்போல் ஒவ்வொரு தத்துவம்தோறும் மூர்த்தி, மூர்த்திசுவரானையும், இவற்றை விராட்பிப்பவராயும், அங்கங்களு டன் அடினவராயும் இருக்கும் சிவபெருமானையும் நியாஸஞ் செய்து, சிரசில் சிவஹஸ்தத்தைச் சாத்தவேண்டும்.

123-124. பிரமந்திரத்தில் பிரவேசித்த தேஜஸால், வெளியிலும் உள்ளுமுள்ள இருக்கட்டத்தை நீக்கிப் பிரகாசிக்கப் பெற்ற திக்குக்களையுடைய தன்னை, மூர்த்திபார்களுடன் மாலை, ஆடை, 2 கிரீடம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்துக்கொண்டு, “ஸ்ரீவொழி” சிவனாக இருக்கிறேன் என்று தியானித்து, ஞானகட்கத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1 வேறு பிரதிகளில் ஊழ் ாம் டு குடி என்னும் பீஜாக்கங்கள் இருக்கின்றன.

2 வித்தாந்த சேகரத்தில் மூர்த்திபர்களுக்கு மகுடபாணம் கூறப் படவில்லை. பட்டம், குண்டலம், கேயூரம், மோதிரம், வளையல், தங்கப் பூக்கல், பட்டாடை, தலைப்பாடை, உத்தரீயம், உருத்திராக்கம் முதலி யன கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

125. (நிரீக்ஷணம் முதற்கொண்டு) சதுஷ்பதம் ஈருகவுள்ள ஸம்ஸ்காரங்களால் யாக மண்டபத்தைச் சத்தி செய்யவேண்டும். விகிரம் (இறைக்கப்படும்) பொரி முதலியன) முதலியவற்றை இறைத்து, தர்ப்பத்தாலாக்கப்பெற்ற கோலால் கூட்டவேண்டும்.

யாக மண்டபத்திலுள்ள தேவதைகளைப் பூசித்தல்.

126. கூட்டப்பெற்ற இறைக்கும் திரவியங்களை வர்த்தனிக்கு ஆஸனமாகச் செய்து, 1 வாஸ்துப்பிரமன் முதலியவர்களை முன்போல் பூஜிக்கவேண்டும். 2 சிவகும்பம் வர்த்தனீ இவற்றிற்குச் சலாஸன பூஜை செய்யவேண்டும்.

127. தத்தம் திக்குக்களில் கலசங்களில் வீற்றிருப்பவர்களாயும், வாஹனம் ஆயுதம் இவற்றுடன் கூடியவர்களாயும் இருக்கிற லோகபாலர்களை முறையே விதிப்படி 3 பூஜிக்கவேண்டும். இவர்களின் தியானம் வருமாறு:—

1 கிருகுதி திக்கு வந்துப் பிரமணே ௨௦ ஹாஹ் ஹூ ஹூ ஹூ நம: 1 ௨௦ ஹாஹ் ஹூ ஹூ ஹூ நம: 1 என்று ஆஸனமூர்த்தி மந்திரங்களால் பூஜித்து “ஹம்ஸத்தின்மீது வீற்றிருப்பவராயும், தொந்திரவியற்றை உடையவராயும், வெண்மை நிறமுடையவராயும், மீசையுடன் கூடிய நான்கு முகங்கையுடையவராயும், வலது கையில் எருக்கு அக்ஷமால் இவற்றையும், இடது கையில் தண்டம் கமண்டலு இவற்றையும் தரித்திருப்பவராயும்” தியானித்து, ௨௦ ஹாஹ் வாஸ்யிவதயே ஹூ ஹூ நம: என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆவாஹனஞ் செய்து, மற்றவுபசாரங்களையுஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறே மஹாலக்ஷ்மீ முதலியவர்களையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

2 ஈசான திக்கு வந்தண்டிலத்தில் எட்டுத் தளங்களுடன் தாமரையை வரைத்து, அதன் நடுவில் என்னு முதலிய ஏழு தான்யங்களுக்கு மேல் நீரால் நிரப்பப்பெற்றவையாயும், சுவர்ணம் முசலியவற்றை உள்ளே உடையவையாயுமுள்ள சிவகும்பம் வர்த்தனீ கும்பம் இவற்றை வைத்து, ஆதார சத்தி முதலாகப் (சலாஸனத்தால்) பூஜிக்கவேண்டும்.

3 ௨௦ ஹாஹ் ஹூ ஹூ ஹூ நம: 1 ௨௦ ஹாஹ் ஹூ ஹூ ஹூ நம: 1 என்று ஆஸனமூர்த்தி மந்திரங்களால் பூசித்து, பின்னர் மூலத்தில் கூறப்பட்டவாறு தியானித்து, ௨௦ ஹாஹ் ஹூ ஹூ ஹூ நம: என்று ஆவாஹனஞ் செய்து, மற்றவுபசாரங்களையுஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறே அக்கினி முதலாயினார்க்கும் பூஜை செய்யவேண்டும்.

விதி] யாகமண்டபத்திலுள்ள தேவதைகளைப் பூசித்தல் 291

128. இந்திரனை, இராவதயானமீது வீற்றிருப்பவராயும், சுவர்ணத்தின் நிறமுடையவராயும், கிரீடத்தை உடையவராயும், ஆபிரம் கண்களை உடையவராயும், வஜ்ரத்தைக் கையில் தாங்கியவராயும் தியானிக்கவேண்டும்.

129. அக்கினியை, அக்ஷமால் கமண்டலு இவற்றைத் தரித்திருப்பவராயும், சுவாலையின் கூட்டத்தால் வியாபிக்கப்பட்டவராயும், செம்மை நிறமுடையவராயும், சக்தியாயுதத்தைக் கையில் தாங்கியவராயும், ஆட்டின்மீது ஏறியிருப்பவராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

130. யமனை, எருமை மீது ஏறியிருப்பவராயும், தண்டாயுதத்தைக் கையில் தாங்கியவராயும், பயங்கரராயும், காலபாசத்தைத் தரித்திருப்பவராயும், கருமை நிறமுள்ளவராயும், தென்திசைக்கு நாயகராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

131. நிருருதியை, செம்மையான கண்களையுடையவராயும், பிணத்தின் மீது ஏறியிருப்பவராயும், நீலோத்பல தளத்தின் கார்த்தி போன்ற நிறத்தை உடையவராயும், கத்தியைக் கையில் உடையவராயும், உதிரத்தைப் பானஞ் செய்கிறவராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

132. வருணனை, நாகபாசத்தைத் தரித்திருப்பவராயும், சந்தோஷமுள்ளவராயும், ரத்தினக்கூட்டத்தின் கார்த்தியையுடைய சரீரத்தை உடையவராயும், (அனேகம் ரத்தினங்களுடன் கூடியவராயும்) சந்திரன்போல் வெண்ணிறமுள்ளவராயும், மீன் மீது வீற்றிருப்பவராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

133. வாயுவை, பருமனை சரீரமுள்ளவராயும், பசுமை நிறமுள்ளவராயும், அசைகிற துவஜத்தைத் தரித்திருப்பவராயும், எல்லாப்ராணிகளுக்கும் உயிராக இருப்பவராயும், மான் மீது வீற்றிருப்பவராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

134. குபேரனை, மனிதன் மீது வீற்றிருப்பவராயும், எங்கும் செல்லுகிறவராயும், குள்ளமான சரீரத்தை உடையவராயும், சுவர்ணத்தின் கார்த்தியை உடையவராயும், கதாயுதத்தைக் கையில் உடையவராயும், வடதிசைக்கு நாயகராயும் தியானிக்கவேண்டும்.

135. ஈசானரை, விருஷபத்தின் மீது வீற்றிருப்பவராயும், த்ரிசூலம் ஸர்ப்பம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவராயும், சரக்கா

லத்துச் சந்திரனபோல் வெண்ணிறமுள்ளவராயும், சந்திரனைச்
சிரசில் உடையவராயும், மூன்று கண்களையுடையவராயும் தியா
னிக்க வேண்டும்.

136. 1 அனந்தரை, தாமரைக்கண்ணராயும், ஆபிரம் படங்களுடன் கூடியவராயும், மின்னற் கொடிக்குச்சம்மான கார்தியை உடையவராயும், ஆமைமீது வீற்றிருப்பவராயும், அஞ்சலி பந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவராயும் தியானிக்கவேண்டும்.

137. பிரமனை, பொன்னிறமுள்ளவராயும், பருமனான சரீரமுள்ளவராயும், நான்கு கைகளையும் நான்கு முகங்களையும் ஹம்ஸவாஹனத்தையும் உடையவராயும், தண்டம் அக்ஷமாலை ஸ்ருக்கு கமண்டலு இவற்றைத்தரித்திருப்பவராயும் தியானிக்கவேண்டும்.

138. வேதியியல் (திண்ணையில்) உள்ள தூண்களின் அடியில் இருக்கும் கும்பங்களில் தர்மம் முதலியவற்றைப் பூஜிக்க வேண்டும். 2 சிலர் (கிழக்கு முதலிய) திக்குக்களிலுள்ள கும்பங்களில் அனந்தர் முதலாயினரையும் பூஜை செய்கின்றனர்.

139. இந்திரன் முதலிய எல்லாத் திக்பாலர்களுக்கும் சிவ பெருமானுடைய 3 ஆணையை அறிவிக்க வேண்டும். முதலில் வர்த்தனியையும், அதன் பின் சிவகும்பத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு சுற்றி வரவேண்டும். முன்போல் முதலாவது சிவகும்பத்தையும், அதன் பின் (கும்பத்திற்கு இடது பக்கத்தில்) வர்த்தனியையும் (முன்னிருந்த இடத்தில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

1 இந்த இடத்தில் விஷ்ணுவைக் கொள்ளுதலுமுண்டு.

2 வரித்தாத்தசேகரத்தில் வேதிகையில் “கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள கும்பங்களில் வத்யேசுவரர்களை அருச்சிக்க வேண்டு”மென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3 இத்திரினைப் பூற்றித் பின்னர் செய்யப்படும், “ஹொஹொ ஹநு க்யா ஸ்ரஹ்யா” ஷிரிவிவ்ருக்ஷாநயெ । ஸாவயாநெந யா மானஃ யாவஸ ஸ்யெயம் ஸிவாஜ்யா” ॥ “ஓ இத்திரனே ! உம்முடைய திக்கிலுள்ள விக்கினங்களைப் போக்குதற்காக யாகம் முடியும் வரை கவன த்துடன் இருக்கவேண்டும். இது சிவபெருமானுடைய ஆணை” இவ்வா ருள்ள ஆணையை என்பது கருத்து. இவ்வாறே அக்கினி முதலாயினுர்க ளும் வந்தெ கொள்க.

140. சிவகுமரப்பத்தில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கும், வார்த்தனிக்கும் ஸ்திராஸன பூஜை செய்து, முன்போல் உத்பவ முத்திரை செய்துகொண்டு (கும்பம் வார்த்தனி இவற்றை) ஸ்பரிசிக்க வேண்டும்.

141. “உலகத்திற்கு நாதரான ஓ சிவபெருமானே ! பக்தர்களிடம் கருணையால் தேவரூபைய பாகத்தை ரகசிக்கவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, ரகசித்தற்காகக் கும்பத்தினிடம் ஞானகடக்கத்தைச் 1 சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

142. திணை, பதினாறு ஆகிய இவற்றில், சும்பம் அல்லது வத்தண்டலம் அல்லது மண்டலம் இவற்றில் சிவபெருமானை அருச்சிக்கவேண்டும். பிங்களாமதமென்னும் நூலில் சும்பத்தில் இவ்வாறு சிவபெருமானைப் பூசிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மண்டலஞ் செய்யும் முறை.

143-144. பின்னர், மண்டலஞ் செய்யும் முறையும் சிறிது கூறப்படுகிறது. எவ்வாறெனில், மண்டலத்தின் மத்தியில் எட்டுத்தளங்களுடன் முதல்அம்சத்தில் கர்ணிகையையும், இரண்டாவது அம்சத்தில் கேஸரங்களையும், மூன்றாவது அம்சத்தில் தளங்களையும், நான்காவது அம்சத்தில் தளங்களின் துனிகளையும் கொண்டதாகத் தாமரையை வரையவேண்டும். கர்ணிகையை எட்டங்குல அளவாக வரைய வேண்டும்.

145. தாமரையின் இலைகள், தளங்களின் துளி, காத்ரங்கள், (பதமத்திற்கு நான்கு பக்கமும் செய்யப்படும் பீடங்கள் காத்ரமென்பப்டும்) தளங்களின் ஸந்தி ஆகிய இவற்றை அழகுக் குத் தக்கவாறு முனையே நான்கு அங்குல அளவாக வரைய வேண்டும்.

1 யதுஷ்யாஸு வகிலம்ஹி 3-௮ திபுரொஷாகவா2௮
 வா! வனஷ செ ஜாநதி^{சுப}ஸஸ^{சுப}ஹாண ஸூராயய^{சுப} ||
 இ-ன், “தேவரீர் இந்த யாகத்திற்கு யஜ்மானாக இருக்கிறீர். இந்த உம்-
 முடைய முரித்தியானது சாக்ஸவமானது. இது உம்முடைய ஞானகட்-
 தம், ஆகையால் உம்முடைய ஆயுதத்தை விவிகரித்துக் கொள்ளும்” என்று
 பிரார்த்தித்து ஞானகடத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

146. தளங்களின் துனியிலிருந்து ஒரு அங்குலம் விட்டு, நான்கு பக்கங்களிலும் ஒரு அங்குல அளவாக ஒவ்வொரு ஆவரண மண்டலமும் வித்வான்களால் செய்யத் தக்கது.

147. சிவபெருமானுடைய ஆஸனமானது, (ஆஸனமாகிய பத்மமானது) சிலவிடங்களில் வீதி (பந்தி) முதலியவற்றுடன் கூடியதாகக் காணப்படுகின்றது. வீதியின் துவாரமானது (வாயிலானது) தாமரைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். இதற்குப் பாதி அளவாகவும் சிலவிடங்களில் காணப்படுகின்றது.

148. துவாரத்தினளவாக 1 சோபையும், இதற்குப் பாதி அளவாகக் 2 கபோலங்களும் செய்யப்பட வேண்டும். வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை ஆகிய நிறங்களுடைய பொடிகளை 3 முறைப்படி தூவ வேண்டும்.

149. கேஸரங்கள், தளங்களின் துனி, தளங்கள், காத்தர்கள், இவற்றை மூன்று அங்குல அளவாகவும், கர்ணிகையை ஆறங்குல அளவாகவும் சிலர் வரைகின்றனர்.

150-150½. இந்த மண்டலத்தில் சிவபெருமானைப்பூஜித்து, குண்டத்தின் சுழிப்பத்திற்குச் செல்லவேண்டும். குண்டத்தின் நாபியை முன்னிட்டு உட்கார்ந்த மூர்த்திபர்கள் ஆசாரியருடைய ஆணையால், தத்தம்குண்டங்களில் (பதினெண்) ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும்.

1 மண்டலத்தின் ஒரு அவயவம் சோபை எனப்படும்.

2 துவாரத்தின் பக்கத்திலுள்ள இரண்டு பாகங்கள் கபோலம் எனப்படும்.

3 மஞ்சள் முதலியவற்றாலாகிய பொடிகளால் கர்ணிகையை மஞ்சள் நிறமுடையதாகச் செய்யவேண்டும். வெண்மை நிறமுடையதாகவேனும் செய்யவேண்டும். கேஸரங்களை அடிநடு துனி இவற்றில் முறையே வெண்மை கலந்த செம்மை நிறமுள்ள பொடிகளையும், பொன்மை நிறமுள்ள பொடிகளையும், செம்மை நிறமுள்ள பொடிகளையும் தூவி, பல நிறங்களுள்ளவையாகச் செய்யவேண்டும். எட்டுத் தளங்களையும் வெண்மை அல்லது செம்மை நிறமுள்ளவையாகச் செய்ய வேண்டும். யவம் கோதுமை இவற்றால் வெள்ளைப் பொடிகளையும், தாது, (மலையரிதானக் கல்) விரிந்தாம் இவற்றால் செம்மை நிறப்பொடிகளையும், பொசுக்கப்பட்ட உய்களால் கருமை நிறப்பொடிகளையும், பசுமை நிற இலைகளால் பச்சைப் பொடிகளையும் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு கிரணாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

யாகமண்டபத்தில் வேதபாராயணஞ் செய்தல்.

151. ஜபம் செய்வதில் வலிமையுள்ளவர் அதிகமாக 1 அஸ்திரமந்திரத்தை ஜபஞ்செய்ய வேண்டும். சிலர் ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

152½. தம் சாலைக்குரிய வேதத்தைக்கற்ற பிராமணர்கள் சார்தி ருத்தங்களைப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும். ருக்வேதத்தை அத்யயனஞ் செய்த பிராமணர், கிழக்குத் திசையில் இருந்து கொண்டு ஸூ ஸூக்தம், பாவமணி, (பவமாந ஸூக்தம்) மைத்ரகம், விருஷாகபி, இவற்றைப் பாராயணஞ்செய்யவேண்டும்.

153-153½. ஸாமவேதத்தை அத்யயனஞ் செய்த பிராமணர், தெற்குத் திசையில் இருந்துகொண்டு தேவ வரதம், பாருண்டம், ஜ்யேஷ்ட ஸாம, ரதந்தரம், புருஷங்கதி ஆகிய இவற்றைக் கானஞ் செய்யவேண்டும்.

154-154½. யஜுர்வேதத்தை அத்யயனஞ் செய்த பிராமணர், மேற்குத் திசையில் இருந்துகொண்டு ருத்ரம், புருஷஸூக்தம், சலோகாத்யாயம், பிராஹ்மணம் இவற்றைப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

155-155½. அதர்வ வேதத்தை அத்யயனஞ் செய்த பிராமணர், நீலருத்ரம், ஸகந்தஸூக்தம், அதர்வசிரஷம் இவற்றை 2 வடக்குத் திசிலிருந்துகொண்டு பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹோமஞ் செய்யும் முறை.

156-157. ஆசாரியர் (பிரதான குண்டத்தில்) அக்கினியை உண்டுபண்ணி, அந்த அக்கினியின் கிழக்கு முதலிய பாகங்களை லிலிருந்து அக்கினியை எடுத்து, கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில்

1 சிவதீக்ஷபெற்ற பிராமணர் அக்கினி திசையில் சிவாஸ்திரத்தை யும், நிருருதி திசையில் பாசபதாஸ்திரத்தையும், வாயுதிசில் கூரிகாஸ்திரத்தையும், சுசான திசில் அகோஸ்திரத்தையும் ஜபம் செய்யவேண்டுமென்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ருக்வேதத்தைக் கிழக்குத் திசிலும், யஜுர்வேதத்தைத் தெற்குத் திசிலும், ஸாமவேதத்தை மேற்குத் திசிலும், அதர்வ வேதத்தை வடக்குத் திசிலும் பாராயணஞ் செய்யலாமென வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

லுள்ள குண்டங்களில் அக்கினியை வைக்கவேண்டும். பின்னர் தூபம் தீபம், சரு, இவற்றிற்காக அக்கினியை எடுக்கவேண்டும்.

158-159. முன்போல் சிவபெருமானை அருச்சித்து, சிவாக்கினியில் மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பனாகுதிகளைச் செய்து, நல்ல தேசம் நல்ல காலம் முதலியன லித்திப்பதற்காவும், கெட்ட சகுனங்கள் நாசமாவதற்காவும், (மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து) ஹோமஞ்செய்து, மந்திரங்களை அமிர்த ஆசாரியர் நன்மையைத் தரும் பூர்ணாகுதியைச் செய்து, முன்போல் சருவைப் பாகஞ் செய்து, ஒவ்வொரு குண்டத்திலும் வைக்கவேண்டும்.

ஸ்நான மண்டபத்தில் ஈசுவரருக்குச் செய்ய

வேண்டுவன.

160. யஜமானனால் கொடுக்கப்பட்ட முன் கூறப்பட்ட ஆபரணம் முதலியவற்றை அணிந்த யாவரும், (மூர்த்திபர் ஆசாரியர் இவர்கள்) சந்தோஷமுடைய மனதுடன் ஸ்நான மண்டபத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

161. கிழக்கு வேதிகையில் தாமரையடையாளத்துடன் கூடிய பத்ரபித்தில் பிரணவாஸனத்தில் ஈசுவரருக்கு ஸந்தானம் செய்து, தாடனம் அவருண்டனம் இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

162-164. மிருத்திகை, கஷாயோதகம், கோமூத்திரம், கோமயம், இடையிடையில் சுத்த ஜலம், திருநீறு, கந்தோதகம், சுத்த ஜலம், இவற்றை பட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய அஸ்திரமந்திரத்தை (சுஷுபாயஹுமஹுடி) என்னும்மந்திரத்தை உச்சரித்து அபிஷேகஞ் செய்து, ஆசாரியர் மூர்த்திபர்களுடன் (இவ்விதம்) ஆகார (மூர்த்தி) சுத்தி செய்து, கவச மந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பெற்றதாயும், பொன்னிறமுள்ளதாயும் உள்ள ஆடையால் (மூர்த்தியை) மூடி, வெண்ணிறமுள்ள புஷ்பங்களால் பூஜித்து, வடக்கு வேதிகைக்குக்கொண்டுபோக வேண்டும்.

லக்ஷணோத்தார விதி.

165. அந்த வேதிகையில், ஸமர்ப்பிக்கப் பெற்ற ஆஸனத்தை உடைய சய்யையில், (படுக்கையில்) (ஈசுவரரை) வீற்றிருக்கச் செய்து, குங்குமத்தால் பூசப் பெற்ற தூலால் லிங்கத்தை விபாகம் செய்து ஆசாரியர் குறியை வரைய வேண்டும்.

கச் செய்து, குங்குமத்தால் பூசப் பெற்ற தூலால் லிங்கத்தை விபாகம் செய்து ஆசாரியர் குறியை வரைய வேண்டும்.

166. தேர்ச்சியடைந்த சிற்பி, சுவர்ணத்தாலாக்கப்பெற்ற சலாகையாகிற (ஊசியாகிற) ஆபுதத்தால், சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட விதிப்படி குறியைக் கீற வேண்டும்.

167. எல்லா விருப்பமும் லித்திப்பதற்காக, விக்கிரஹத்தின் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குக் கீழேனும், கால், அல்லது அரைப் பாகத்திற்குக் கீழேனும், மங்களகரமான குறியைச் செய்ய வேண்டும்.

168. எல்லா லிங்கங்களிலும், லிங்கத்தின் நீளத்தைப் பதினாறு பாகஞ் செய்து, அதை மூன்றாகப் பிரித்து, (மேல்) ஒரு பாகத்தைவிட்டு, மற்றொரு பாகங்களும் குறி செய்யப்படும் திருமேனியின் விஸ்தாரமாகும்.

169. ஒரு முழ லிங்கத்திற்கு, ஒன்பது பாகமாகச் செய்யப்பட்ட யவமென்னும் தான்யத்தின் எட்டுப்பாகங்களினளவாகக் குறி ரேகையின் ஆழம் அகலம் இவை இருக்க வேண்டும்.

170. இவ்வாறே இரண்டு முழம் முதலுள்ள லிங்கங்களுக்கு, முறையே எட்டுப் பாகங்களை அதிகமாகச் செய்வதால், ஒன்பது முழமுள்ள லிங்கத்திற்கு எட்டு யவங்களினளவான அகலம் ஆழம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

171-172. கால்களால் விருத்தி அடைந்த எல்லா லுகள் லிங்கங்களிலும், இரண்டு பங்கு அதிகமாகக் குறி செய்யப்படும் திருமேனியின் விஸ்தாரமிருக்க வேண்டும். குறி ரேகையின் ஆழம் அகலம் ஆகிய இவையும் இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். எல்லா லிங்கங்களிலும் லிங்கத்தின் மத்தகத்திற்குச் சமமாகக் குறியைச் (குறியின் சிறை) செய்யவேண்டும்.

173-174. குறி செய்யப்படும் திருமேனியை எட்டுப் பாகமாகப் பிரித்து, சிசில் இரண்டு பாகங்களை விட்டு ஆறு பாகத்திலேனும், லிங்கத்தினடியில் இரண்டு பாகங்களை விட்டு (நான்கு பாகத்திலேனும்) குறி ரேகைகளைச் செய்து, பின்புறத்தில் ரேகைகளைச் சேர்க்க வேண்டும். குறி செய்யும் முறை மற்ற தூல்களில் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு சிறிது கூறப்பட்டது.

175-176. இரத்தின லிங்கம், ஸ்வயம்பு லிங்கம், நதியிலுண்டான லிங்கம், பரமேசுவர ஸம்பந்தமான சல லிங்கம், லோஹ லிங்கம், இவற்றிற்கு ஒரு ஆகமத்திலும் குறி செய்தல் காணப்படவில்லை. இரத்தினங்களிலுள்ள சுத்தமான கார்தியே அவற்றிற்கு லக்ஷணமாகும். ஸுகள லிங்கத்தில் நயனோன்மீலனரூபமான குறியானது உருவத்தின் ஸன்னிதானத்திற்காகச் செய்யப்படுகிறது.

குறி செய்த பின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன.

177-177½. லக்ஷணத்தார ரேகையை, நெய், தேன் இவற்றால் மிருத்புஞ்ஜய மந்திரத்தை உச்சரித்து நிரப்பி, பின்னர், சிற்பி ஸ்பரிசித்ததாலுண்டான தோஷம்நீங்குவதற்காக, மிருத்திகை முதலியவற்றால் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்வித்து அருச்சிக்க வேண்டும்.

178-178½. மோதிரம், பாத்ரம், படுக்கை, ஆடைகள், சவரணத்தாலாக்கப் பெற்ற ஊசி, ஆகிய இவற்றைச் சிற்பிக்குக் கொடுத்து, சிற்பியைச் சந்தோஷிக்கச் செய்து, ஆசாரியருக்கு மங்களகரமான பசுவைக் கொடுக்க வேண்டும்.

179-181 பின்னர், தூபம் அறுகு அக்ஷதை முதலியவற்றால் லிங்கத்திற்குப் பூஜை செய்யவேண்டும். வாழுகின்ற புத்திரர்களை உடையவர்களாயும், சுமங்கலிகளாயுமுள்ள பெண்கள், மங்களம் பாடிக்கொண்டு, வலமாகவும், இடமாகவும், தூல் அல்லது தர்ப்பத்தால் பரிசித்து, கோரோசனையைப் பூசுதல் முதலியன செய்யவேண்டும். பின்னர், வெல்லம், உப்பு, தான்யம், அக்ஷதை முதலியவற்றைக் கொடுத்து, அந்தப் பெண்களைப் போகச்செய்ய வேண்டும்.

182-185. ஆசாரியர், மூர்த்திபர்களுடன் இருதயமந்திரம் அல்லது பிரணவத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, இடையிடையே சுத்தஜலத்துடன் மிருத்திகை, கோமயம், கோமூத்ரம், திருநீறு இவற்றாலும், பஞ்சகவ்னியம், பஞ்சாமிருதம், கஷாயோதகம், எல்லா ஓஷதிகளுடன் கூடிய ஜலம், புஷ்போதகம், பிலோதகம், ஸ்வரீனோதகம், ரத்னோதகம், கோசிருங்கோதகம், ஸஹஸ்ரதாரா ஜலம், துவ்யௌஷதி ஜலம், கங்காஜலம், சந்தனம், ஸவனசமுத்திரம் முதலிய ஸமுத்திரங்கள் ஆவாஹனஞ்செய்யப் பெற்ற

கும்பஜலம், சிவகும்பஜலம், ஆகிய இவற்றால் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

186-186½. வாஸனையுள்ள சந்தனம் முதலியவற்றைப் பூசி, பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரங்களை உச்சரித்துப் புஷ்பங்களால் அருச்சித்து, கவசமந்திரத்தை உச்சரித்துச் செம்மை நிறமுள்ள ஆடை, சாத்தி, அகோரமந்திரத்தை உச்சரித்து நிராஜனஞ் செய்து, (பஸ்மத்தால்) இரகைப் பொட்டிட வேண்டும்.

மண்டபத்தின்மேற்கு வாயிலுக்குச் செல்லு முறை.

187-189½. கீதம், வாத்யம், நடனம், வேதகோஷம் முதலிய மங்கள் சப்தங்கள், அர்க்கியம் முதலியவற்றிற்குரிய ஜலம், பால், தர்ப்பைநுளி முதலிய திரவியங்கள் ஆகிய இவற்றால் (1 ஸந்தோஷமுடையவராகச் சிவபெருமானைச் செய்து, தேவரீர் ரதத்தில் எழுந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, ரதத்தில் ஏற்றி) ரதத்தின் மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்து செய்யப்படும் ஜய ஸ்தோத்ரம் முதலியன, கீதம், வாத்யம் ஆகிய மங்கள் சப்தங்கள், இவற்றுடன் சவரணம், வெண்கலம், ஆடை, ஏழுவகைத்தான்யங்கள், சோலி, நல்ல வாஸனையுள்ளபூப்பங்கள் ஆகிய இவற்றைப் பணத்தின் சக்திக்குத்தக்கவாறு (வழியில்) இறைத்துக்கொண்டு வலமாகச் சுற்றிப்போக வேண்டும்.

190-192. மண்டபத்தின் மேற்கு வாயிலில் சுவாமியை இறக்கி, 2 பத்ராஸனத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானை இருதய மந்திரத்தால் பூஜித்து, புன்யாஹஞ் செய்து, மண்டபத்திற்குள் பிரவேசித்து, வேதிகையின் நடுவில், கட்டில் அல்லது பட்டகத்தில் (படிச்சட்டத்தில்) தலையணையுடன் கூடிய படுக்கையில் சுவா

1 இந்தக் குண்டல ரேகையினுள் அடங்கியவிஷயங்கள் வடமொழிமூலத்தில் கிடையா. வடமொழிமூலத்தில், 'மெயவாழிசு ஜெடெஷு' என்று மீண்டும் கூறியதை அனுசரித்துப் பொருளுக்கணங்க அசிந்தியவிசுவசாதாய ஆகமத்தினின்று சேர்க்கப்பட்டது.

2 மங்களகரமான ஆஸனத்தில் என்பது பொருள். மூலத்திலும் தருமபுரப் பிரதியிலும் ருத்ராஸனத்தில் என்றிருக்கின்றது. அசிந்தியவிசுவஸாதாய ஆகமத்தை அனுசரித்து பத்ராஸனத்தில் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மியைப் பிரணவத்தை உச்சரித்து வைத்து, ஆகார சக்தி முதல் சிவசக்தி ஈடுகப் பூஜிக்க வேண்டும்.

193-193½. பிராஸாதமானது மேற்கு முகமாக இருந்தால் நடுவிலிருந்து கிழக்குத் திசை ஆசிரயித்து விங்கத்தையும், இதற்கு மேற்குத் திசையில் பிண்டிகையையும், (ஆவுடையாரையும்) இவ்வாறே (இதற்கு மேற்குத்திசையில்) பிரமசிலையையும் வைக்க வேண்டும். பிராஸாதமானது கிழக்கு முகமாக இருந்தால் இந்த முறை முற்றிலும் 1 மாறுபடும்.

194-195-195½. (சுவாமிக்குத் தலைப்பக்கத்தில்) ஈசான திசையில், பிரணவாஸனத்தில், (சிவகும்பத்திற்குச் சமானமான) நித்ராகும்பத்தை அஸ்திரமந்திரத்தை நூறு முறை அபிமந்திரித்து ஸ்தாபித்து, இருதயமந்திரத்தால் அர்க்கியம் சமர்ப்பித்து, விங்கத்தை எடுத்து சிரோமந்திரத்தை உச்சரித்து, முன் கூறப்பட்ட ஆஸனத்தில் கிழக்குத் திசில் தலையை வைத்து படுக்கச் செய்து, அந்த விங்கத்தில் விரூஷ்டி முறையாக பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

196-197. விங்கத்திற்குச் சந்தனத்தைச் சாத்தி, தூபத்தையும், கவசமந்திரத்தால் ஆடைகளையும் சமர்ப்பித்து, நைவேத்தியம் சமர்ப்பித்து, தன்னுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு முன் சேகரிக்கப்பட்ட கிரஹோபகரணங்களையும் தம்பலப் படிக்கம் முதலிய யாவற்றையும் இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

1 மாறுபடும் முறை வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது அது வருமாறு:— “பிராஸாதம் கிழக்கு முகமாக இருந்தால், விங்கத்திற்குத் கிழக்குத்திசில் ஆவுடையாரையும், இதற்குத் கிழக்குத் திசில் பிரமசிலையையும், பிராஸாதம் தெற்கு முகமாக இருந்தால், விங்கத்திற்குத் தெற்குத் திசில் ஆவுடையாரையும், இதற்குத் தெற்கில் பிரமசிலையையும், பிராஸாதம் வடக்கு முகமாயிருந்தால், விங்கத்திற்கு வடக்குத் திசில் ஆவுடையாரையும், இதற்கு வடக்குத் திசில் பிரமசிலையையும் ஆசாரியர் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்” என்பதாம்.

198-199. அப்யங்க ஸ்ரானத்திற்காக, கால் பக்கத்தில் நெய் தேன் இவற்றுடன் கூடிய பாத்நிரத்தை 1 வைத்து, ஆசாரியர் அங்கு அமர்ந்து, தம் அதிபதிகளுடன் கூடிய சக்தி முதல் பூமியீடுகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை நியாஸஞ் செய்து, புஷ்ப மாலிகளால் த்ரிக்கண்டத்தை (மூன்று பாகங்களைச்) செய்ய வேண்டும்.

200-200½. மாயாதத்துவம் ஸதாசிவ தத்துவம் சக்தி தத்துவம் இவை ஈடுக வியாப்தியையுடைய நாகோணம் என்ன கோணம் வட்டம் இவற்றை விங்கத்தில் செய்து, இவற்றில் (முறையே) ஆன்மதத்துவம் வித்யாதத்துவம் சிவதத்துவம் இவற்றை, ஒவ்வொரு பாகத்திலும் பிரமன் விஷ்ணு ருத்ரா ஆகிய அதிபதிகளுடன் விரூஷ்டிக்ரமமாக நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

நவகுண்ட பக்ஷத்தில் மூர்த்தி மூர்த்தீசுவர நியாஸம்.

201-204. கிழக்குத்திக்கு முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு திசிலும், முறையே பிருதிவி, அக்கினி, யஜமானன், சூரியன், ஜலம், வாயு, சந்திரன், ஆகாசம் ஆகிய மூர்த்திகளையும், இந்த மூர்த்திகளுக்கு முறையே அதிபதிகளாகிய சர்வர், பசுபதி, உக்ரர், ருத்திரர், பவர், ஈசுவர், மஹாதேவர், பீமர் ஆகிய இவர்களையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். மூன்று மாத்திரைகளுடன் கூடிய உதிம் ராதிம் ஸதிம் ஷதிம் உதிம் யதிம் ஸதிம் ஹதிம் ஆகிய இந்த மந்திரங்கள் மூர்த்தி மூர்த்தீசுவரர்களைக் குறிக்கின்றன. பிரணவமேனும், இருதய பீஜமேனும், சிலவிடத்தில் மூலமந்திரமேனும் பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றன.

பஞ்சகுண்ட பக்ஷத்தில் மூர்த்தி மூர்த்தீசுவர நியாஸம்.

205-206. ஐந்து குண்டங்கள் செய்யப்படும் யாகத்தில் பிருதிவி, ஜலம், அக்கினி, வாயு, ஆகாசம் ஆகிய மூர்த்திகளையும், இவற்றிற்கு அதிபதிகளாகிய பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேசுவர், ஸதாசிவர் ஆகிய இவர்களையும் மந்திரங்களை அறிந்த ஆசாரியர் விரூஷ்டிக்ரமமாக (விங்கத்தில்) நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

1 இருதய மந்திரம் அல்லது பிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தால் பாத்நிரத்தை வைத்து என்று வித்தாந்தசேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பிண்டிகைக்கும், ஆதாரூபினியான சிலைக்கும், விருஷபத்திற்கும், திருநீறு, தர்ப்பம், எள்ளு இவற்றைக்கொண்டு மூன்று பராகா ரங்களைச் செய்யவேண்டும். பின்னர் இரக்ஷிப்பதற்காக வெளியில் ஆயுதங்களுடன் கூடிய லோகபாலர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

௨௦ ஹீம் சூயாஸக்யே ௩௪: 1 என்னும் மந்திரமேனும் 1 ௨௦ ஹீம் ஸு: ௪ ஹாமௌரி ரூபாயிதே ஹாஹா என்னும் மந்திரமேனும் பிண்டிகைக்குரிய மந்திரமாகும்.

௨௦ ஹீம் சூபாஸக்யே ௩௪: என்பது பிரமசிலைக்குரிய மந்திரம். ௨௦ ஹாம் பூஷஹாய ௩௪: என்பது விருஷபத்திற்குரிய மந்திரம்.

219-220. தாரிகா, தீப்திமதி, உக்ரா, ஜ்யோதல்நா, சேத நா, பலோக்கடா, தாத்ரீ, விஹ்வி ஆகிய எட்டு நாயகிகளை (மூர்த்தி சுவரிகளை) யேனும், ஜ்யேஷ்டை, க்ரியை, ஞானீ, இச்சை ஆகிய மூன்று நாயகிகளையேனும், க்ரியை, ஞானீ, இச்சை ஆகிய மூன்று நாயகிகளையேனும், சார்தமாயுள்ள மூர்த்திகளில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

221-222. தமா, மோஹா, 2 கூபா, நிஷ்டா, மிருங்க்யு, மாயா, பயா, ஜ்வரா ஆகிய எட்டு நாயகிகளையேனும், தமா, மோஹா, கோரா, தீவ்ரதபா, ஜ்வரா ஆகிய மூன்று நாயகிகளையேனும், ஆன்மதத்துவம் முதலிய மூன்று தத்துவங்களுக்கு நாயகிகளாக க்ரியை, ஞானீ, இச்சை ஆகிய இந்தச் சக்திகளையேனும், உக்ரமாயுள்ள மூர்த்திகளில் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

223. இந்தப் பிண்டிகை, பிரமசிலை முதலியவற்றிலும், முன்போல் முறைப்படி கௌரீ முதலியவர்களின் மந்திரங்களாலேயே எல்லா க்ரியைகளையும் செய்ய வேண்டும்.

குண்டங்களில் ஹோமஞ் செய்யுமுறை.

224-224½. இவ்வாறு நியாஸஞ்செய்து பின்னர் குண்டத்தினருகிற் சென்று, குண்டத்தின் நடுவில் சிவபெருமானையும்,

1. ௨௦ ஹீம் ஸம்ஹாரமௌரி ரூபாயிதே ஹாஹா என்று தான் இந்தப் பிரதியிலுள்ளது. தர்ப்பமும் பிரதியையும் அசுந்திய விசுவஸ்தாக்கியத்தையும் அனுசரித்து இவ்வாறு திருத்தி மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ஜயா என்று சில நூல்களில் பாடம் காணப்படுகின்றது.

மேகலைகளில் 1 மேகசுவரையும், நாபியில் க்ரியா சக்தியையும், ஓஷ்டத்தில் (உதடி) நாதத்தையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

225-226-227. பின்னர், ஆசாரியர் சிவகும்பம், மண்டலம், அக்கினி இவற்றில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடன் நாடஸந் தானஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். (அதாவது) சுழம்நா நாடியின் துவாரத்தின் வழியாக [மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து] ரேசகத்தினால் வெளியில் வந்த தாமரை நூலுக்குச் சமமாயுள்ள சக்தியைச் சிவபெருமானிடம் பிரவேசிப்பதாயும், பின்னர் அங்கிருந்து ரேசகத்தால் வெளியில்வந்து சுழம்நாநாடியின் துவாரத்தின் வழியாக மீண்டும் தன்னுடைய சரீரத்தில் பிரவேசிப்பதாயும் சிந்திக்க வேண்டும் [என்பதாம்] இவ்வாறே எல்லாவிடங்களிலும் நாடஸந்தானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும். மூர்த்திபர்களோடும் ஒருவருக்கொருவர் நாடஸந்தானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

228-229. குண்டத்தில் ஆதார சக்தியைப் பூஜித்து, முறையே தர்ப்பணுகுதியைச் செய்து, தத்துவத்துவேசுவரர்கள், மூர்த்தி மூர்த்திசுவரர்கள் இவர்களை [ஆவாஹனஞ் செய்து] பூஜித்து, நெய் 2 முதலியவற்றால் ஹோமஞ்செய்து, திருப்தியையுண்டிபண்ணி, தேவதைகள் ஸாந்திச்சயமாவதற்காக, ஸம்ஹிதாமந்திரத்தால் ஆபிரம் அல்லது மீதுறு அல்லது நூறு முறை ஹோமம் செய்து, பூர்ணகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும்.

230. இவ்வாறே மூர்த்திபர்களும், தத்துவத்துவேசுவரர்கள் தத்தமக்குரிய மூர்த்தி மூர்த்திசுவரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு ஹோமஞ்செய்து, ஸாந்திச்சயத்திற்காகவும் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

லிங்கத்தைச் சக்தி செய்யுமுறை.

231-231½. பின்னர், பொருள் சமயம் இவற்றிற்குரியவாறு பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரம், ஷ்டங்கமந்திரம் இவற்றாலும் ஹோமஞ்

1 மேகலைகளில் மூன்று தத்துவங்களையும் ஐந்து கலைகளையும் நியாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்று வித்தார்த்தசேகரத்திற்குறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 ஸமித்து, நெய், சரு, பொரி, மாவு, கடுகு, எள்ளு, அப்பம், யவம், வன்னிமரத்தினிலை, நெல் ஆகிய பதினொரு திரவியங்களை ஹோமஞ்செய்யவேண்டுமென்று வித்தார்த்தசேகரத்திற்கு உறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்து, தர்ப்பத்தினடியால் சாந்தி கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தை எடுத்து, லிங்கத்தினடியைப் புரோக்ஷித்து, லிங்கத்தினடியைத் தொட்டுக்கொண்டு, ஹோமஸங்க்யையை அனுசரித்து ஜபிக்கவேண்டும். (ஸங்க்யை-என்)

232-233. இருதயமந்திரத்தால் ஸந்திதானம், கவுசமந்திரத்தால் நிரோதனம், அவகுண்டனம் ஆகிய இவற்றைச் செய்து, பிரமபாகத்தைச் சுத்தி செய்து, விஷ்ணுபாகம் முதலியவற்றைச் சுத்தி செய்வதற்காக முன்போல் யாவற்றையுஞ் செய்து, ஓமத்தின் எண்ணை அனுசரித்து ஜபம் முதலியவற்றையுஞ் செய்து, தர்ப்பங்களின் நடு துனி இவற்றால் லிங்கத்தின் நடு துனி இவற்றைப் பரிசுக்கவேண்டும்.

234-235. ஸந்தானஞ்செய்யும் முறையாவது:— ॐ ஹாம் ஹாம் என்றேனும், ॐ ॐ ॐ என்றேனும், ॐ ஹம் ஹம் என்றேனும், பிரஜாகூரத்தை உச்சரித்து, கூடா 8-10-12-15-20 என்றும், ॐ ஹாம் ஹாம் அல்லது, ॐ ॐ ॐ, அல்லது, ॐ ஹம் ஹம் என்றும் பிரஜாகூரத்தை முன்னிட்டு வஹி 8-10-12-15-20 என்றும் உச்சரிக்க வேண்டும். இவ்வாறே ஸந்தானம் முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் ஸந்தானஞ் செய்யவேண்டும். ஐந்து மூர்த்திகளைக்கொண்ட யாகத்திலும், இவ்வாறே இருதய பிரஜை முதலியவற்றால் ஸந்தானஞ் செய்யவேண்டும். (ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் ஆகிய) மூன்று தத்துவங்கள் ரூபமாயுள்ள மூலமந்திரத்தில் 1 தத்தம் பிரஜைக்கரங்களால் ஸந்தானஞ் செய்யவேண்டும்.

பீடசுத்தி முதலியன.

236. பிரமசிலை, பிண்டிகை, விருஷபம் இவற்றில் ஒவ்வொரு பாகமும் சுத்தியாதற்காக 2 தம்மந்திரங்களால் நூறு முதலிய

1 ॐ ஹாம் ஹீம் சூக்ததவிஷ்டு தகூஹாம் 1 ॐ ஹீம் ஹம் விஷ்டு தகூ ஸிவதகூஹாம் 1 ॐ என்று ஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

2 கியாஸக்யபெஸ்டாஹா என்பது முதலிய மந்திரங்களால் என்பது கருத்து. சிவலிங்கப்பரிஷ்டா விதியில் விரிவாகக் கூறப்பட்டமையால் இங்கு விரிவாகக் கூறப்படவில்லை.

எண்ணில் யாதாஹுமொரு எண்ணை அனுசரித்து ஹோமஞ்செய்து பூர்ணகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

237. குறைதல் முதலிய தோஷங்களின் நீக்கத்திற்காக சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து, நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ் செய்து, (ஆசாரியர், தம்மால்) செய்யப்பட்ட கிரியைகளைச் சிவபெருமானுடைய [வலது] காதில் அறிவிக்க வேண்டும்.

238-238½. [அறிவிக்கும் முறை வருமாறு:—] ஓ பிரபுவே! தேவரீரது சக்தியைத் துணையாகக்கொண்ட என்னல் இந்தக் கர்மாவானது தேவரீருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பகவானுன் உமக்கு நமஸ்காரம். துக்கத்தை நீக்கும் சிவபெருமானே! உமக்கு நமஸ்காரம். பூர்ணமாகவேனும் அபூர்ணமாகவேனும் இருக்கும் இந்தக் கிரியையைத் தன்னுடைய சக்தியால் பூர்த்திசெய்து ஏற்றருள வேண்டும். [என்பதாம்] ॐ ஹீம் ஸூரி வஹாய வஹாயஸ்டாஹா என்று பிண்டிகையிலும் அறிவிக்க வேண்டும்.

239-239½. பின்னர், லிங்கத்தில் ஞானசக்தியையும், பீடத்தில் கிரியா சக்தியையும், பிரமசிலையில் ஆதாரசக்தியையும் நியாஸஞ் செய்து நிரோதனஞ் செய்யவேண்டும்.

240-241. ஏழுநாட்களேனும், ஐந்துநாட்களேனும், மூன்று நாட்களேனும், ஒருநாளேனும், அல்லது அப்பொழுதேனும் அதிவாஸஞ் செய்ய வேண்டும். அதிவாஸஞ் செய்யப்படாத யாகம் பலத்தைத் தராது.

242-242½. ஒவ்வொரு அதிவாஸதினத்திலும், தம் மந்திரங்களால் நூறு நூறு முறை ஆகுதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். சிவகும்பம் முதலியவற்றிற்குப் பூஜையைச் செய்து, திக்பலியையுங் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்ரீ சோமசம்புகிவாசாரியரால் இந்த அதிவாஸ விதியானது கூறப்பெற்றது.

ஆகச் சலோகம் 1577.

காமியவிதியில் அதிவாஸவிதி முற்றிற்று.

சிவலிங்கபிரதிஷ்டா விதி.

1-2-2½. காலையில் 1 நித்தியவிதியைச் செய்து, 2 துவார பாலர்களைப் பூஜித்து, [மேற்கு வாயில் வழியாக மண்டபத்திற்குள்] பிரவேசித்து, முன் கூறியபடி தேகசத்தி 3 முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும். திக்பாலர்களை அருச்சித்து, சிவரும் பம் வர்த்தனீ இவற்றைப் பூஜித்து, அஷ்டபுஷ்பங்களால் லிங்கத்தை அருச்சித்து, அக்கினியில் ஹோமத்தையும் முறையே செய்யவேண்டும்.

பிரமசிலையை நியாஸஞ் செய்தல்.

3-3½. பின்னர், சிவபெருமானிடம் 4 உத்தரவு பெற்று, அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, ப்ராஸாதத்திற்கு [கர்ப்பக்கிரு ஹத்திற்குச்] சென்று, ஹும்பட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, அங்குள்ள விக்னங்களைப் போக்கவேண்டும்.

4-5. கர்ப்பக்கிருஹத்தின் நடுவில் லிங்கத்தை ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. வேதம் [நடு ஹூஸின் சம்பந்தம்] ஆகிய தோஷம் நேருமாதலால் ஒரு யவம் அல்லதுபாதியவம் அளவு விட்டுச் சிறிது ஈசான திக்கை ஆசிரயித்து பிரமசிலையின் நடுவில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

6. அந்நை என்னும் பெயரை உடையதாயும், எல்லா அத்துவாகளுக்கும் ஆதார ரூபினியாயும், எல்லா 5 அங்கங்களுடன் கூடியதாயும், அசலையாயும் [ஸ்திரையாயும்] உள்ள பிரமசிலையை, 6 மூலமந்திரத்தால் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

1 காலையில் செய்யவேண்டிய ஸந்தி, மத்யாஹ்ணத்தில் செய்யவேண்டிய ஸந்தி ஆகிய இரண்டையும் என்பது பொருள்.

2 வானதுபிரமன் முசலியவர்களை என்பது கருத்து.

3 முதலியவற்றை என்னும் பதத்தால் ஸ்தானசத்தி, விசேஷார்த்தம் சேகரித்தல், திரவியசத்தி, மந்திரசத்தி, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாயிரதம், சிவஹந்தம் செய்தல் முதலியவற்றைக் கொள்ள வேண்டும்.

4 பிரதிஷ்டைக்காக உத்தரவு பெற்று என்பது கருத்து.

5 சுநஹா ஹி ஹிஸவபுமா என்றவித் தாந்தசேகரபாடத்தைக் கொண்டால், எங்கும் வியாப்தியை உடையதாயும் என்பது பொருளாகும்.

6 ௨௦ ஹூம் சூபாராஸூயே நம: என்பது மூலமந்திரம்.

விதி] பிரமசிலையிலுள்ள குழிகளில் திரவியங்களையிடுதல் 309

7-7½. அல்லது ௨௦ நடுவாவுவிநிலிபெ சுவபெயு வெஹீ ௦௦ ஹீ ஸாஹா என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து, சிவபெருமானுக்கு ஆஸன ரூபமாயுள்ள ஆதார சக்தியை “ஓ சக்தியே! சிவபெருமானுடைய ஆணையால் இங்கு எப்பொழுதும் தாம் வீற்றிருக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, அருச்சித்து நிரோத முத்திரையால் நிரோதனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பிரமசிலையிலுள்ள குழிகளில் வைரம் முதலிய திரவியங்களையிடுதல்.

8-9-10-10½. 1 வஜ்ரம் முதலிய சத்தினங்கள், விலாமிச்சை வேர் முதலிய ஒஷதிகள், சுவர்ணம் முதலிய லோஹங்கள், ஹரிதாளம் முதலிய தாதுக்கள், வீரீணி [நெல்] முதலிய தான்யங்கள் ஆகிய முன் கூறப்பட்ட இவற்றை, முறையே பிரபாசக்தி ரூபங்களாயும், ஆரோக்யசக்தி ரூபங்களாயும், தேஹசக்தி ரூபங்களாயும், வீர்யசக்தி ரூபங்களாயும், தீப்தி [பிரகாச] சக்தி ரூபங்களாயும், ஒரே மனதாகப்பாவித்து, லோகபாலர்களின் மந்திரங்களால், கீழ்க்கு முதலிய திக்குக்களிலுள்ள எட்டுக் குழிகளில் ஒவ்வொன்றாக முறையே நியாஸஞ்செய்யவேண்டும்.

11-14½. சுவர்ணம், அல்லது தாம்பிரத்தாலாக்கப் பெற்ற ஆமை, அல்லது விருஷபத்தை, ஆற்றின் கரை அல்லது பர்வதத்தின் உச்சியிலுள்ள மிருத்திகையுடன், நடுவிலுள்ள குழியில்வாயிலே நோக்கி நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது சுவர்ணத்தாலாக்கிய மேருவை தேன் அக்ஷதை, மை இவற்றுடன் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். சுவர்ணம் அல்லது வெள்ளியாலாக்கப் பெற்ற பூமியை ஏழுவகை தான்யம், சுவர்ணம் இவற்றுடன் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது சுவர்ணத்தாலேனும் வெள்ளியாலேனும் எல்லா லோகங்களாலேனும் ஆக்கப்பெற்ற தாமரையை, சுவர்ணம், 2 விஷ்ணுக்ரார்த்தம், இவற்றுடன் அநந்தமந்திரத்தால் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

1 அதிவாஸவிதி 95-வது சுலோகம் முதல் இவற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2 க்ருஸா என்னும் பாடத்தைக் கொண்டால் என்னு எனப் பொருள் படும்.

15-16-16½. சிவபெருமானுக்கு ஆதாரசக்திமுதல் சிவ சக்தி ஈராகிய ஆஸனத்தைக் கற்பித்து, பாயஸத்தாலேனும் குங் கிலியத்தாலேனும் குழியைப் பூசி, கவசமந்திரத்தால் ஜபிக்கப் பட்ட ஆடையால் மூடி, அஸ்திரமந்திரத்தால் ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்து, திக்பாலர்களுக்குப் பலி சமர்ப்பித்து, ஆசாரியர் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

17-18. பிரமசிலைக்கும் சூத்திரத்திற்கும் [கயிற்றுக்கும்] உண்டான சேர்க்கையால் நேரிட்ட தோஷம் நீங்குதற்காக, மூல மந்திரம் அல்லது அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, நூறு ஆகுதி களைச் செய்து, பூர்ணகுதி கொடுத்து, வாஸ்துவேகைகளை ஒவ் வொரு ஆகுதிகளால் திருப்தி செய்துவைக்க வேண்டும்.

பிரமசிலையில் லிங்கத்தை நியாஸஞ் செய்தல்.

19-20-20½. இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிவபெரு மாணை ரதத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, மங்களவாத்தியம் முதலி யவற்றுடன் அழைத்து வர வேண்டும். தத்தம் திக்குக்களில் இருக்கும் மூர்த்திபர்களுடன் ஆசாரியர், சிவபெருமானுக்குமுன் னர்ச் செல்லவேண்டும். சிவபெருமான் எழுந்தருளிய ரதத்திற் குப் பின்னர், பந்துக்களுடன் யஜமானன் செல்லவேண்டும். இவ்வாறு சென்று பிராஸாதம் 1 முதலியவற்றைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, லிங்கத்தை பத்ராபிடத்தில், வாயிலை நோக்கி நீளமாக ஸ்தாபித்து, பிராஸாதத்திற்குட்கொண்டு போகவேண்டும்.

21-22. வாயில் செய்யப்பட்டிருந்தால் வாயில்வழியாகவும், செய்யப்படாவிடில் வாயிலை ஸங்கேதஞ் செய்து அதன் வழியாக வும், வாயிற் கட்டானது சிகையுடன் கூடாதிருந்தால் அதற்கு மேலாகவும், கூடியிருந்தால் வாயில் சாலைகளை ஸ்பரிசித்தாமல் வாயில் வழியாகவும் லிங்கத்தைக் கொண்டு போகவேண்டும்.

23. பிராஸாதத்தைக் கட்டுவதற்குத் தொடங்கியிருந்தால் மூலை வழியாகவும் கொண்டுபோகலாம். இதே விதியை எல்லா வியத்த லிங்கங்களிலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

1 முதலிய என்னும் பதத்தால் கிராமத்தைக் கொள்ள வேண்டும்.

24-25. வாயில் வழியாகப் பிராஸாதத்திற்குச் செல்லு தல் ஜனங்களாலும் விரும்பப்பட்டிருக்கின்றது. அப்ரதானவா யில் வழியாகப் ப்ரவேசித்தால் வம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகும். கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் சார்தியைச் செய்ய வேண்டும். ஜீர்ணமாதல் முதலிய தோஷங்களுடைய லிங்கத் தை அப்ரதான வாயில் வழியாக வெளியில் கொண்டுபோக வேண்டும்.

26-28½. பின்னர் பத்ராபிடத்தில் லிங்கத்தை வாயிலேநோ க்கி ஸ்தாபித்து, வாத்தியம் முதலிய மங்கள கோஷத்துடன் அறுகு அக்ஷதை இவற்றால் அருச்சித்து, இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்து “எழுந்தருளவேண்டும்” என்று சொல்லி, மகாபாச பத மந்திரத்தை உச்சரித்துக்குழியிலிருந்து பலகைகளை லிங்கி ஆசாரியர் மூர்த்திபர்களுடன் [தென்னங்கயிறு முதலியவற்றால்] யந்திரத்தில் இருத்திக் தரிக்கச் செய்துகொண்டு, குங்குமம்முத லியவற்றைப் பூசி, சக்தி சக்திமான் இருவருக்கும் ஐக்யத்தைப் பாவித்து, தாரணியால் இரக்ஷிக்கப்பட்ட மூலமந்திரத்தை லய மீறாக உச்சரித்து, ஸிருஷ்டிக்ரமமாகக் குழியில் லிங்கத்தை நியா ஸஞ் செய்யவேண்டும்.

29-30-30½. பிரமபாகத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகத்தையே னும், மூன்றில் இரண்டு பாகங்களையேனும், பாதிப்பாகத்தையே னும், எட்டில் ஒரு பாகத்தையேனும், யாவற்றையும் கீழே குழி யில் பிரவேசிக்கச் செய்து, நீளமுள்ள சுயக்கரண்டிகளால் கெட் டிப்படுத்தி, குழியை மணலால் நிரப்பி, ஸ்திரமாக இருக்க வேண் டும் என்று கூறவேண்டும்.

31-31½. பின்னர், லிங்கமானது ஸ்திரமாக ஆனதும், ஸகல ரூபியான சிவபெருமானைத் தியானித்து, சக்தியீறாக மூலமந்திர த்தை உச்சரித்து, ஸிருஷ்டிக்ரமமாக நிஷ்களானசிவபெருமானை லிங்கத்தில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

32-32½. லிங்கத்தை ஸ்தாபிக்கும்பொழுது எந்த எந்தத் திக்கை நோக்கி லிங்கம் சாய்கின்றதோ, அந்த அந்தத் திக்பால ரின் மந்திரத்தால் [நூறு அல்லது ஆயிரம் முறை ஹேராமஞ் செ ய்து] தக்ஷிணஸமர்ப்பித்து, பூர்ணகுதியைக்கொடுக்கவேண்டும்.

33-33½. சப்தம் உண்டாதல், வக்ரமாதல், பிரமித்தல், வெடித்தல் ஆகிய தோஷங்கள் நேரிட்டால் மூலமந்திர அல்லது அகோரமந்திரத்தால் நூறு முறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

34-34½. இவையின்றி ஏனையதோஷங்கள் நேரிடினும், சிவ பெருமானுக்குரிய சார்தியைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறான தோஷங்கள் நீங்குதற்காகக் 1 கூறப்பட்ட நியாஸங்களை லிங்கத்தில் செய்யவேண்டும்.

2 பிண்டிகையை ஸ்தாபிக்கும் முறை.

35-36. பீடபந்தனத்தலால் [பீடத்தைச் சேர்த்தலால்] இலக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும், பரிசுலக்ஷணத்தை உடையதாகவும் செய்து, கௌரீ மந்திரத்தை லயமீறாக உச்சரித்து, ஸிருஷ்டிக்ரமமாகப் பிண்டிகையை நியாஸஞ் செய்து, பக்கங்களிலுள்ள [லிங்கம் பீடம் இவற்றிற்கு இடையிலுள்ள] ஸந்தியை [சுறிதாயும் மிருதுவாயுமுள்ள] மணல் வஜ்ரத்தால் பூசுதல் இவற்றால் 3 நிரப்பவேண்டும்.

37-38. பின்னர் ஆசாரியர், மூர்த்திபர்களுடன் சார்தியும் பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தின் பாதியால் அபிஷேகஞ்செய்து, ஏனைய

1 லிங்கத்தில் பஞ்சபாஹம் ஷடங்க மந்திரங்கள், மூப்பத்தெட்டுக் கலைகள், தத்துவ தத்துவசுவர மூர்த்தி மூர்த்திசுவர மந்திரங்கள் இவற்றை நியாஸஞ் செய்து, முத்திரைகளுடன் ஆவாஹனம் முதலியவற்றைச் செய்து, பாத்யம் ஆசமனம் அர்ச்சயம் புஷ்பம் கந்தம் ஆடைகள் இவற்றைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று வித்தாந்தசேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 காமிகம் வித்தாந்த சேகரம் இவற்றில் பீடஸ்தாபன விதி விரிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால் விரிவை அங்குக் காண்க.

3 நிரப்பி ஒழுங்கு செய்த பின்னர், "சிற்பியை அங்கிருந்து உத்வாஸனஞ் செய்து, ஆசாரியர் மூர்த்திபர்களுடன் ஸ்நானஞ் செய்து, ஆசமனம் ஸகளீகாணமிவற்றைச் செய்து, கர்ப்பகிருஹத்திற்குச் சென்று, பலமுறை ஜலத்தால் லிங்கம் பீடம் இவற்றைக் கழுவ வேண்டும்" என்று கூறி இதன் பின்னர் சார்தி ஜலத்தால் அபிஷேகம் செய்தல் வித்தாந்தசேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கலசங்களிலுள்ள தீர்த்தத்தாலும், பஞ்சாமிருதம் 1 முதலியவற்றாலும் அபிஷேகஞ்செய்து, சந்தனம் முதலியவற்றால் பூசி, சிவ பெருமானைப் பூஜித்து, உமாமகேசுவர மந்திரங்களால் லிங்கம் பீடம் இவற்றை லிங்கமுத்திரை செய்துகொண்டு ஸ்பரிசிக்கவேண்டும்.

39-39½. பின்னர், தீர்த்தத்துவநியாஸம், ஷடத்வ நியாஸம், மூர்த்தி மூர்த்திசுவர நியாஸம், பஞ்சபாஹம் 2 ஷடங்க நியாஸம் இவற்றைச் செய்து, லிங்கத்தில் ஞானசக்தியையும், பீடத்தில்

1 முதலிய என்னும் பதத்தால் "கங்கை முதலிய நதி தீர்த்தம், கோசுருங்கோதகம், பிலோதகம், பல்வலோதகம், இரத்தோதகம் முதலியதீர்த்தங்களை மூலமந்திரம், பஞ்சபாஹம் ஷடங்கமந்திரம், வேதத்தில் விதிக் கப்பெற்ற அப்லிங்கமாயுள்ள (ஆபோஹிஷ்டா என்னும் தொடர்புள்ள) குத்தம், சிவகுத்தம், கௌரீகுத்தம் இவற்றை உச்சரித்து, மங்களகோஷத்தின் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும். பின்னர் ஆசாரியர் மூர்த்திபர்களுடன் மண்டபத்திற்குச் சென்று, கும்பத்தில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் வர்த்தனியில் எழுந்தருளிய கௌரீ இவர்களை வணங்கி, கும்பம் வர்த்தனி இவற்றை எடுத்து, சிருத்தம் கீதம் இவற்றுடன் பிராஸாதத்தை வலம் வந்து, பின்னர் உன்னே சென்று, கும்பம் வர்த்தனி இவற்றை ஸ்தண்டிலத்தில் ஈசுவர ஸத்திதியில் வைத்து, கும்பத்திலுள்ள சிவமந்திரத்தை ஜலத்துடன் கும்பத்திலிருந்து எடுத்து, அஞ்சலியின் ஈடுவில் அறுகு புஷ்பம் அக்ஷதை இவற்றுடன் வைத்துக்கொண்டு, மூலமந்திரத்தை மிகவும் ஸ்பஷ்டமாக துவாதசாந்தம் வரை உச்சரித்து, அங்குள்ள சிவ பெருமானைப் புருவ நடுவுக்குக் கொண்டுவந்து, அஞ்சலியை அடைந்தவராகத் தியானித்து, சிவகும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தை லிங்கத்தில் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறே வர்த்தனி தீர்த்தத்தை பீடத்தில் அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்" என்பது முதலியன கொள்ளக்கிடக்கின்றன. இந்த விஷயம் வித்தாந்தசேகரத்திலுள்ளது.

2 தினந்தோறும் செய்யப்படுவதுபோல் தண்டபங்கி நியாஸம், அவ்ஷட்டரிமசத் கலாநியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்து, பீடத்திலுமிவ்வாறே நியாஸஞ் செய்து, பிரமசிஸ்யில் ஆதார சக்தியை நியாஸஞ் செய்து, பரமீகாணஞ் செய்து, தேநு முத்திரை, மஹாமுத்திரை இவற்றைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கரியாசக்தியையும் நியாஸஞ்செய்து, 1 அபிஷேகஞ் செய்ய வேண்டும்.

40-40½. பின்னர், குங்குமப்பூ பச்சைக்கர்ப்பூரம் இவை கலந்த சந்தனத்தைச் சிவபெருமானுக்கு இட்டு, எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்து, (ஆடையைச் சாத்தி) நெய்யுடன் கூடிய குங்குலியத்தைத் தகித்துத் தூபஞ்சமர்ப்பித்து, வியாபகமாகச் சிவபெருமானை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

41-42-43. புஷ்பமாலை, தூபம், தீபம், 2 நைவேத்யம், பழங்கள் இவற்றைச் சக்திக்குத் தக்கவாறு இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்து ஸமர்ப்பித்து, ஆசமனம் அர்க்கியம் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து, மூலமந்திரத்தை ஜபம்செய்து சிவபெருமானுடைய வரத ஹஸ்தத்திற் சமர்ப்பித்து; சந்திரன் சூரியன் நகூத்திரங்கள் இவை இருக்குமளவும் இந்த ஆலயத்தில் மந்திரோசுவரர் மூர்த்திசுவரர் இவர்களுடன் தேவரீர் தம் இஷ்டப்படி ஸாந்தியஞ்செய்தருள வேண்டும் என்று சிவபெருமானிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

விருஷப ஸ்தாபனம்.

44. இவ்வாறு பிரார்த்தித்து, சிவபெருமானை வணங்கி வெளியில் வந்து, இருதயமந்திரம், அல்லது பிரணவத்தால் விருஷபத்தை ஸ்தாபித்து, பின்னர் முன்போல் (எல்லாத்திக்குக்களிலும்) பலியைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபித்த பின் செய்யவேண்டுவன.

45-46-47. பின்னர் 3 குறைதல் முதலிய தோஷங்கள் நீங்குதற்காக, மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தை உச்சரித்து, நூறு

1. மாவால் செய்யப்பட்ட திப்பாலர்களின் ஆயுதங்களை, லிங்கத்தில் மங்களகோஷத்துடன் திப்பாலர்களின் மந்திரத்தாலேனும், பாசுபதாஸ்திரத்தாலேனும் பூசி, ஸ்பன கலச தீர்த்தங்களை அபிஷேகஞ் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

2. நைவேத்யம் சமர்ப்பிக்கும் முறை வித்தாந்த சேகரத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நைவேத்யம் சமர்ப்பித்த பின் ஹஸ்தபாக்ஷானம் செய்து, முகவாசம் முதலியவற்றைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

3. வாக்குமனம் சரீரம் இவற்றால் கேரிட்ட தோஷங்கள் நீங்குதற்காக ஸமித்து, நெய், சரு, என்ரு இவற்றை, சிவமந்திரம் சக்திமந்திரம் இவற்றால் தனித்தனி நூறு முறை ஹோமஞ் செய்து, வியாஹிருதி ஹோமஞ் செய்து, பூர்ணகுதி கொடுக்க வேண்டுமென்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

முறை ஸமித்துக்களை ஹோமஞ் செய்து, சார்திக்காக சுருவாலும் சிவமந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். (மீண்டும் சிவபெருமானருகிற் சென்று) “ஓ பிரபுவே! அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த யாவற்றையும் பூர்த்தி செய்தருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, சக்திக்குத் தக்கவாறு தன்னுடைய சுவர்ணம், பசுக்கள், பூமி முதலிய யாவற்றையும் தீதம் வாத்யம் முதலிய வற்றிற்காக [நித்ய பூஜைக்காக] சிவபெருமானுக்கு நிவேதனஞ் செய்ய வேண்டும். பின்னர், நான்கு தினங்கள் தானம் மஹோத்ஸவம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

48-49-49½. ஆசாரியர், மூர்த்திபர்களுடன் 1 மூன்று தினங்களிலும் மூன்று ஸந்திகளிலும் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும். நான்காவது தினத்தில் அகோரமந்திரத்தை உச்சரித்து எல்லாக்குண்டங்களிலும் ஸம்பாதஹோமஞ் செய்ததால் சுத்தஞ் செய்யப்பெற்ற சருவை நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். நான்காவது தினம் வரை நிர்மாலிய தோஷம் கிடையாது. நான்காவது தினத்தில் நிர்மாலியத்தை நீக்கி லிங்கத்திற்கு அபிஷேகஞ் செய்து பூஜை செய்யவேண்டும்.

1 பிரதிஷ்டை செய்த தினம் முதல் மூன்று தினங்கள் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகமின்றி, நெய், பஞ்சகவ்வியம் இவற்றால் லிங்கத்தைப் பூச வேண்டும். அது எவ்வாறெனில் முதல், தினத்தில் மஞ்சளாலும், இரண்டாவது தினத்தில் கடுகாலும், மூன்றாவது தினத்தில் வெள்ளலொத்தியாலும், நான்காவது தினத்தில் ஸ்பனங்களுடன் மையாலும், ஐந்தாவது தினத்தில் மனோசிலையாலும், ஆறாவது தினத்தில் கபிலநீரமுள்ள பசுவின் நெய்யாலும், ஏழாவது தினத்தில் கோரோசனையாலும் பூசவேண்டும் என்று வித்தாந்த சேகரத்தில் கூறி, வேறு சில திரவியங்களாலும் லிங்கத்தைப் பூசும் முறை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், “மூன்று தினங்களிலும், முறை கூறப்படிலுள்ள ஆசாரியர் முதலிய யாவரும், தத்தம் குண்டக்க மூன்று ஸந்திகளிலும், ஆசாரியர் முதலிய யாவரும், தத்தம் குண்டக்க ஸீல் என்ரு, நெய், ஸமித்து, சரு இவற்றால் நூற்றெட்டு, அல்லது ஆயிரம் முறை ஹோமஞ் செய்து, பின்னர் ஆசாரியர் பலியைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இரவில் நர்த்தனம், தீதம், ஸ்தோத்ரம் முதலியவற்றால் மஹோத்ஸவத்தைச் செய்யவேண்டும். லிங்கோத்தி முதலாக லிங்கமாஹாத்தியத்தைப் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். அதிவாஸ தினம் முதல் பிராமண போஜனம் முதலியன நடைபெறவேண்டும். ஆசாரியர் முதலாயினோர், யஜ்மானரால் பூஜிக்கப்பெற்றுப் புகிக்கவேண்டும். நான்காவது தினத்தில் காஸையில் ஆசாரியர் மூர்த்திபர்களுடன் ஸ்நானம் ஸந்தோபாஸனையை

50-51-51½. (அரசர் முதலியவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட) ஸாமான்ய லிங்கங்களில், 1 ஸாதாரணமந்திரங்களால் பூஜை செய்யவேண்டும். லிங்கத்தின் சைதன்யத்தை விஸர்ஜனஞ்செய்யாமல், தம் மந்திரங்களை விஸர்ஜனஞ் செய்யவேண்டும். அஸாதாரண லிங்கங்களில் கூடல்வ என்று சொல்லி விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். ஆவாஹனமாவது 2 வெளிப்படுத்தல். விஸர்ஜனமாவது 3 சக்தியின்மை.

52-53-53½. சில நூல்களில், 4 பிரதிஷ்டையின் முடிவில், ஸ்திரம் முதலிய குணங்களால் ஏழு ஆகுதிகளைக் கொடுக்கும்

முடித்து, ஆலயத்திற்குச் சென்று, எல்லா கிர்மாலியங்களையும் நீக்கி, ஐந்து சுத்திகளையுஞ்செய்து, பின்னர் கித்யபூஜை செய்து, நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும். மத்யாஹ்னத்தில் ஆயிரம், அல்லது ஐதூறு, அல்லது இருதூற்றைம்பது, அல்லது நூறு, அல்லது ஐம்பது, ஸ்படனகலச தீர்த்தங்களால் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகஞ்செய்ய வேண்டும். கந்தம், புஷ்பம், கைவேத்தியம் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து, கித்யஹோமம் செய்யவேண்டும். குறைதல் முதலிய தோஷங்கள் நீங்குதற்காக, தத்தம்மந்திரங்களால் ஆயிரம் அல்லது நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ் செய்வதென்றும். எவ்வேறொரு விதமான ஹோமத்தைச் செய்து கர்மாவைப் பூர்த்தி செய்யும் பூர்ணகுதியைச் செய்ய வேண்டும்" என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிவ லிங்கப்ரதிஷ்டா விதியிலும் பிரதிஷ்டா தினத்திற்குப் பின்னர் இரண்டாவது மூன்றாவது தினங்களில் செய்யவேண்டுமென கூறப்பட்டிருக்கின்றன. விரியுமாதலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

1 பிரணவம், மாதிருகை, மானய, வ்யோமவ்யாபி, ஷடக்ஷரம், ப்ராஸாதம், அகோரம் ஆகிய இந்த ஏழும் ஸாதாரண மந்திரங்களைப்பெறும்.

2 வெளிப்படுத்தலாவது- சிவசக்தியானது வெளிப்பட்டு, பிரகாசரூபமாகவும், அனுக்ரஹரூபமாகவும் பூஜைக்குஅபிமுமகமாதல்.

3 சக்தியின்மையாவது- பிரகாசயின்றி அடங்கி, பூஜைக்குப் பராக் முகமாதல்.

4 பிரதிஷ்டை செய்த தினத்திலேனும், நான்காவது தினத்திலேனும், லிங்கம் பீடம் இவை ஸ்திரமாகுதற்காக, ௨௦ நூலிவாயவலிரொ ஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய சுபுரெயொ ஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய சுநாஹொயொ ஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய கிதொஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய ஸ்வாவகொஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய சுவிநாஸீஹ ஹவஸூரஹா । ௨௦ நூலிவாய துஹொஹவஸூரஹா । என்னும் மந்திரங்களால் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

முறை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்திரம், அப்ரமேயம், அநாதி போதம், நித்யம், ஸர்வகம், அவிநாசி, திருப்தம் ஆகிய இந்தக் குணங்கள் சிவபெருமானுடைய ஸாந்தியத்திற்காகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

௨௦ நூலிவாய வலிரொ ஹவஸூரஹா என்பது முதலியன ஆகுதி மந்திரங்களாகும்.

54-55-55½. இவ்வாறு ஆகுதிகளைச் செய்து, சிவகும்பம் போல் இரண்டு கும்பங்களை (வேதிகையில்) ஸ்தாபித்துப், [பூஜித்து] அவற்றுள் ஒரு கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தால் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகத்தைச் செய்து, இரண்டாவது கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தை யஜமானருக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பின்னர், பலியைச் சமர்ப்பித்து, ஆசமனம் செய்து, [சண்டேசுவரைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக] சிவபெருமானிடம் உத்தரவுபெற்று, வெளியிற்செல்லவேண்டும்.

சண்டேசுவரப் பிரதிஷ்டை.

56-57-58. 1 ஜகதிக்கு வெளியில் ஈசான திக்கில், ஆலயத்தின் 2 கர்ப்பக்கிருக அளவான கோயிலில், ஆஸனபூஜை செய்யப்பெற்ற தன் [சண்டரின்] 3 பீடத்தில், முன்போல் சியாஸம், ஹோமம் முதலியன செய்து, விதிப்படி சண்டேசுவரரின் தியானத்துடன், சண்டரை ஸ்தாபித்து, அதன் பின் பஞ்சப்ரஹ்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜிக்கவேண்டும். சண்டரின் அங்கமந்திரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன. இனி சண்டரின் பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

1 யாகசாலையில் சண்டருக்கு முன்போல்தியானத்துடன் ஆகாசசக்தி, கேத்ரோன்மீனம், மீண்டும் ஸ்நானம், படுக்கையில் அதிவாஸம், த்ரிதத் துவநியாஸம், ஹோமம் முதலியன செய்யவேண்டும். இதன் பின்னரே சண்டரை அவரது ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

2 சண்டேசுவர ஆலயமானது, பிரதான கர்ப்பக்கிருஹத்தின் அளவாகவும், அதில் பாதி அளவுள்ளதாகவும் இருக்கலாம்.

3 லிங்கத்தின் ஈசானபாகத்தில் இருக்கும் சண்டரை, பிரணவரூபமாகக் கும்பத்தில் ஆகர்ஷித்து, யாகசாலையில் ஸ்தாபித்துப் பூஜித்து, அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

ஓம் உம் ஸுபுராஜா தாய ஹுமணீ:^{ஹண}

ஓம் ஹிம் வாஸுதேவாய ஹுமணீ:^{ஹண}

ஓம் உம் ஸுபுராஜா தாய ஹுமணீ:^{ஹண}

ஓம் ஹெம் ததுராய ஹுமணீ:^{ஹண}

ஓம் ஹெம் ஸுபுராஜாய ஹுமணீ:^{ஹண}

என்பது சண்டேசுவரின் பஞ்சபாஹம் மந்திரங்களாகும். (சண்டேசுவரருக்கு விசேஷமாக அபிஷேகம் செய்து, அவரது மந்திரங்களால் நித்யபூஜை செய்து, சிவ நிர்மாலியத்தை நிவேதனம் செய்து)

59-60. சண்டேசுவர மூலமந்திரத்தை ஜபம் செய்து, அதனைச் சண்டருக்குச் சமர்ப்பித்து, ஸந்தர்ப்பணம் செய்து, நமஸ்கரித்து, “ஓ சண்டரே! சிவபெருமான் இந்த ஆலயத்தில் ஸாந்திப்பம் செய்துகொண்டிருக்கும் வரை; தேவரீர் ஸாந்திப்பம் செய்து கொண்டிருந்தருளவேண்டும். யான் அக்ஞானத்தால் செய்த குறைதல்அதிகம்முதலியஎல்லாத்தோஷங்களையும் உமது அனுக்ரஹத்தால் பூர்த்தி செய்தருள வேண்டும்” என்று சண்டரிடம் அறிவிக்க வேண்டும்.

61. பாணலிங்கம், சலலிங்கம், லோஹலிங்கம், லித்தரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற லிங்கம், சுயம்புலிங்கம், எல்லாப்ரதிமைகள் [சுகளமூர்த்திகள்] ஆகிய இவற்றில் சண்டருக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

62-63. அவ்வைத பாவனையுடன் கூடிய ஸ்தண்டிலேசுவரரின் 1 பிரதிஷ்டையிலும் சண்டதோஷம் நீங்குதற்காக இவ்வாறே சண்டேசுவரரைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, பந்துக்கள் பார்ப்பை பரிவாரம் இவர்களுடன் கூடிய யஜமானரை, ஸ்தாபகரான ஆசாரியர், தன் கையால் முன்னர் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கும்பத்தால் அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும்.

1 சண்டருக்குப் பிரிவின்மையான ஸ்தண்டிலாதிஷ்டான சிவ பூஜை யிலும் என்பது கருத்து.

ஆசாரியதகநினை.

64-65. யஜமானனும், பிரதிஷ்டை செய்த ஆசாரியரைச் சிவபெருமானைப் போல் பூசித்து, பொருளில் உலோபமின்றி, பூமி, சுவர்ணம் முதலியவற்றைத் தக்பிணையாக அவருக்குக்கொடுக்கவேண்டும். ஆசாரியர் சந்தோஷமடையாவிடில், யஜமானனுக்குப் பலம் நேராதாதலின், ஆசாரியருக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் படி அவரைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

66-66½. பின்னர் மூர்த்திபர்கள், ஜபஞ் செய்தபிராமணர்கள், ஜோஸ்யர், சிற்பி ஆகிய இவர்களையும், அன்புடன் சக்திக்குத் தக்கவாறு பூஜிக்க வேண்டும். (தக்பிணை கொடுத்தல் முதலிய வற்றால் உபசரிக்க வேண்டும்.) பின்னர் முறையே தீனர்கள், குருடர், வருத்தமுற்றவர் ஆகிய எல்லோரையும் உபசரிக்க வேண்டும்.

பிரதிஷ்டை செய்தலால் நேரும் பயன்.

67-68. பின்னர் பிரதிஷ்டை செய்த ஆசாரியர், சந்தோஷத்துடன் “பிரதிமை, லிங்கம், வேதிகை இவற்றில் எவ்வளவு பரமானுக்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு எண்ணுள்ள அநேகயுகங்கள் வரை, இந்தப் பிரதிஷ்டையானது யஜமானனுக்குப்போகப் பயனை அளிக்கும்” என்ற இந்தப் பிரதிஷ்டை செய்தலால் நேரும் பயனை யஜமானனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

ஆசாரியருக்கு யஜமானன் கூறும் உபசாரம்.

69. ஓ கருணைக் கடலான சுவாமி! இந்தப் பிரதிஷ்டையை நடத்தித் தந்தமையால், என்னால் தாங்கள் சிரமமுற்றிருக்கின்றீர்கள். இந்த எல்லாச் சிரமத்தையும் பொறுத்தருளவேண்டும்.

70-70½. என்று அறிவித்துக்கொண்ட யஜமானனுக்கு, ஆசாரியர், பிரகாசிக்கிற நக்சத்திரக் கூட்டத்தின் கார்த்திபோன்ற கார்த்தியை உடைய பிரதிஷ்டை செய்தலால் நேரிட்ட புனயத்தின் சமூகத்தை (ஜலம்) தர்ப்பம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளுடன் தன்னுடைய கையால் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

71-72. பின்னர் ஆசாரியர், பாசபதாஸ்திரமந்திரத்தை ஜபஞ்செய்து, சிவபெருமானை வணங்கி, பலியிடுதலால் பூதங்களை ஸந்திதானஞ் செய்து, நிரோதனஞ் செய்யவேண்டும். சிவபெரு

மான் லிங்கத்தைப் பற்றுக்கோடாகச் செய்து இருக்கும் வரை நீங்கள் (இரக்சித்தற்காக) இருக்கவேண்டும். [என்று பூதங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.]

73. ஆசாரியர், யாகமண்டபத்திலுள்ள வஸ்திரம் முதலிய திரவியங்களைக் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறே ஸ்ரபண மண்டபத்திலுள்ள எல்லாத் திரவியங்களையும் சிற்பி கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏனைய தேவர்களின் தத்துவ வியாப்தி.

74. ஏனைய தேவர்கள் முதலாயினரை அவரவர்க்குரிய தத்துவ வியாப்தியைப் பாவித்து, அவரவர்க்குரிய ஆகமங்களிலுள்ள மந்திரங்களாலேனும், முதல் அக்ஷரத்தின் வேற்றுமையாலேனும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

75. ஸாத்யர் முதலிய தேவர்கள், நதிகள், ரிஷிகள், கேதத் திரபர்கள், கிந்ரர் முதலியவர் ஆகிய இவர்கள் பிருதிவி தத்துவத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

76. 1 ஸர்வதீ, லக்ஷ்மீ, நதிகள், இவர்களுக்கு ஜலதத்துவம் பற்றுக் கோடாக இருக்கின்றதென்று சில்விடங்களில் காணப்படுகின்றது. புலனாதிபதிகளும், அவ்வவர்க்குரிய தத்துவத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

77. அண்டம், [பிருதிவி] புத்தி, பிரதானம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்கள் பிரமனுக்கு ஸ்தானமாகும். தன்மாத் திரங்கள், பிரதானம், புருஷதத்துவம் ஆகிய இந்த மூன்று தத்துவங்கள் விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தானமாகும்.

78. நாகராஜன், கணங்கள், மாதாக்கள், [ஏழு மாதாக்கள்] யக்ஷராஜா, [குபேரன்] சுப்பிரமணியர், கணபதி இவர்களுக்கு அண்டம் [பிருதிவி] புத்தி, சுத்தவித்தை ஆகிய தத்துவங்கள் ஸ்தானமாகும்.

1 கங்கை, யமுனை, ஸர்வதீ ஆகிய நதிகளுக்கு ஜலதத்துவம் ஸ்தானமாகுமென்று வித்தாந்த சேகரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

79. 1 மாயை, ஸதாசிவம், சக்தி ஆகிய தத்துவங்கள் கௌரி சிவபெருமான் சூரியன் இவர்களுக்கு ஸ்தானங்களாகும். வயக்தங்களான பூஜா விக்ரஹங்களுக்கு, ஈசுவர தத்துவம் வரை ஸ்தானமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

80. முன் கூறப்பட்ட ஆமை முதலியன, இரத்தினங்கள் முதலிய ஐந்து திரவியங்கள் ஆகிய இவற்றை பீடத்தின் குழிக்குக் கீழ் பிரமசிலையின்றி நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

81-81½. கர்ப்பக்கிருகத்தை ஆறுபாகமாகச் செய்து, ஒரு பாகத்தைப் பின்னால் விட்டு, எஞ்சிய ஐந்தாவது பாகத்தில் பிரதிமைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அல்லது கர்ப்பக்கிருகத்தை எட்டுப்பாகமாக வகுத்து, ஏழாவது பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தல் சுகத்தைத் தரும்.

82-83-83½. 2 லேபம், சித்திரம் இவற்றில் ஸ்தாபிக்கும் பொழுது, தாரணைகளால் சக்தி செய்யவேண்டும். ஸ்ரானம் முதலியன செய்வித்தல், சிலை, இரத்தினம் முதலியவற்றை நியாஸஞ் செய்தல், கண் திறத்தல், ஆஸனம் முதலியவற்றைக் கற்பித்தல் ஆகிய இவை மனதால் செய்யப்படவேண்டும். சித்திரம் அழியாதவாறு நீர் கலவாதபடிப்பங்களால் பூஜைசெய்யவேண்டும்.

சல லிங்கப்பிரதிஷ்டை:

84-85. இனி சல லிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை கூறப்படுகின்றது. ஐந்து அல்லது மூன்றாக வகுக்கப் பெற்ற தனிப் பீடமுள்ள லிங்கங்களில் (முறையே) மூன்று அல்லது இரண்டுபாகங்கள் 3. விக்ரஹபாகமாகும்.

86. பீடத்துடன் சேர்ந்த லிங்கங்களிலும் இவ்வாறே லிங்கிக்கும். ஆனால் (பீடம் லிங்கம் இவை) அபின்னமாகக் காணப்படுகின்றன. ஸ்படிக லிங்கம் முதலியவற்றில் இஷ்டமான மந்திரத்தால் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

1 மாயாதத்துவமீறாகச் சூரியனும், ஸதாசிவதத்துவமீறாகச் சக்தியும், சக்தி தத்துவமீறாகச் சிவபெருமானும் வியாப்தியையுடைவர் என்று அசுந்திய விசுவஸாதாகியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2 லேபமாவது சந்தனம் முதலியவற்றால் பூசிய இடம்.

3 ஏனைய பாகங்கள் பீடத்திற்குள் அடங்குமென்பது கருத்து.

87. அன்றியும் பிரமசிலாநியாஸம், இரத்தினம் முதலிய வற்றின் நியாஸம், பிண்டிகையில் சேர்த்தல் ஆகிய இவற்றை மனதால் செய்யவேண்டும்.

88. சுயம்பு லிங்கம், பாணலிங்கம், இவற்றிற்கு பீட ஸம்ஸ்காரத்தில் நியமமும், மூர்த்தி முதலியவற்றை நியாஸஞ்செய்வதில் நியமமும் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லை.

89. ஸநபனம், ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் நியாஸம், ஹோமம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும். நதியிலுண்டான லிங்கங்களை முன்போல் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

90-91. மிருத்திகை, மாவு முதலியவற்றாலாகிய லிங்கத்தை வீக்ஷணம் முதலிய விதியால் அப்பொழுதே சத்திசெய்து பூஜிக்கவேண்டும். பின்னர் அந்த லிங்கத்திலுள்ள மந்திரங்களைத் தன்னிடத்தில் ஸ்தாபித்து அந்த லிங்கத்தை எடுத்து ஜலத்தில் போடவேண்டும். இவ்வாறு பூஜை செய்தல் ஒரு வருஷத்தில் இஷ்ட பலனை அளிக்கும்.

92. ஸ்ரீ சோமசம்பு சிவாசார்யரால் சிவபெருமானுடைய பிரதிஷ்டையானது கூறப்பட்டது. இனி இந்த நூலில் கௌரீ முதலியவரின் பிரதிஷ்டையும் கூறப்படுகின்றது.

ஆக ச்லோகம் 1669.

சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டாவிதி முற்றிற்று.

கௌரீ ப்ரதிஷ்டை.

1-2-3. பின்னர் கௌரீ ப்ரதிஷ்டையில், முன்போல் மண்டபம் 1 முதலியவற்றை நிர்மாணஞ்செய்து, தேவியை அபிஷேகஞ்செய்து, சுயனத்தில் ஆரோகணித்து, சிகை (பிரமரந்திரம்) முதற்கொண்டு நெற்றி சுறுகவும், நெற்றிமுதற்கொண்டு இருதயம் சுறுகவும், இருதயம்முதற்கொண்டு நாபி சுறுகவும், நாபி முதற்கொண்டு இரண்டு முழங்கால்கள் சுறுகவும், இரண்டு முழங்கால்கள் முதற்கொண்டு கால்கள் சுறுகவும், மூர்த்தி முதலியவற்றை நியாஸஞ்செய்யவேண்டும். ஆத்ம தத்துவம் வித்யா தத்

1 முதலிய என்னும் பதத்தால் மண்டலம் குண்டம் இவற்றைக்கொள்ள வேண்டும்.

துவம், சிவ தத்துவம் இவற்றை இவற்றின் அதிபதிகளுடன் நியாஸஞ்செய்யவேண்டும்.

4-5-5. மேலானவற்றிற்கும் மேலான சக்தியை நியாஸஞ்செய்து, ஹோமஞ்செய்து, முன்போல் ஜபஞ்செய்து, ஸந்தாநஞ்செய்து நியாஸஞ்செய்யப்பெற்ற இரத்தினம் முதலியவற்றை உடையதாயும்; க்ரியாசக்தி ரூபமாயும் உள்ள பிண்டிகையை ஸ்தாசிவ தத்துவத்தை வியாபிப்பதாகத் தியானித்து, பராசக்தி சொருபினியான இந்தத் தேவியைத் தன் மந்திரத்தால் (கௌரியின் மந்திரத்தால்) ஸ்ரீருஷ்டிக்கிரமமாக பிண்டிகையில் ஸ்தாபித்துச் சேர்க்கவேண்டும்.

6-7. பின்னர் பீடத்தில் க்ரியா சக்தியையும் விக்ரஹத்தில் ஞான சக்தியையும் நியாஸஞ்செய்யவேண்டும். பின்னர் வியாபகமாக சக்தியை ஆவாஹனஞ்செய்து சேர்க்கவேண்டும். தேவிக்குப் பெயரிட்டுப் பூசிக்கவேண்டும்.

தேவியை அருச்சித்தற்குரிய மந்திரங்களாவன:—

ஒம் 1 சும் சூபாரஸுரெக்ஷு நம: | ஒம் ஂம் ஸாய நம: | ஒம் ஊம் நாமாய நம: | ஒம் ஃம் யஜாய நம: | ஒம் ளம் ஜோநாய நம: | ஒம் ளம் வெராமாய நம: | ஒம் ளம் வெஸுபாய நம: | ஒம் ஃம் சுயஜாய நம: | ஒம் ஃம் சுஜோநாய நம: | ஒம் ளம் சுவெராமாய நம: | ஒம் ளம் சுடெஸுபாய நம: | ஒம் சும் சுயஸுநாய நம: | ஒம் சும் ஊயுபுஷுநாய நம: | ஒம் 2 சும் வஜாய நம: | ஒம் ஊம் கெலுரெஷ்யு நம: | ஒம் ஊம் கணிகுரெயெ நம: | ஒம் 3 கும் வு

1 மூலப்ரதிகளில் ஹும் என்னும் பீஜாக்ஷரம் காணப்படுகின்றது. அசிந்திய விசுவலாங்கியத்தை அனுசரித்து சும் என்னும் பீஜாக்ஷரம் கிருத்தப்பெற்றது.

2 ஒம் ஊம் வஜாய நம: | ஒம் ஊம் கெலுரெஷ்யு நம: | ஒம் ஊம் கணிகுரெயெ நம: | என்று அசிந்திய விசுவலாங்கியத்தில் காணப்படுகின்றது.

3 ஒம் ஊம் வுஷுரெஷ்யு நம: | என்று அசிந்திய விசுவலாங்கியத்தில் காணப்படுகின்றது.

ஹெஹோ நஃ | என்று ஆஸன பூஜை செய்து, ஏம் ஹா
1 ஸுரெயு நஃ | ஏம் ஹீம் ஜோதெநு நஃ | ஏம் ஹீம்
கியாடெய நஃ | ஏம் ஹீம் ஹாடெய நஃ | ஏம் ஹூ-ஹி வா
யீஸுடெய நஃ | ஏம் ஹெஹோ ஜாலிடெநு நஃ | ஏம் ஹெஹோ
வாஸாடெய நஃ | ஏம் ஹூம் ஜெஹாடெய நஃ | ஏம் ஹூ
ரளடெநு நஃ | என்று ஒன்பது சக்திகளையும், பூஜித்து ஏம்
மெளம் மெளயூலநாய நஃ | ஏம் மெளம் மெளரீசு-
யெநஃ, என்று ஆஸனமூர்த்திமந்திரங்களால் பூஜித்து.

8-9-9½. சந்தனமணியப் பெற்றவளாயும், புஷ்ப பத்தி
யீது இருப்பவளாயும், உருக்கின சொர்ணத்தின் கார்த்தியை
உடையவளாயும்: நான்கு கைகள் ஒரு முகம் மூன்று கண்கள்
இவற்றை உடையவளாயும், பரமேசுவரியாயும், எல்லா லக்ஷணங்க
ளுடனும் கூடியவளாயும், எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்தவ
ளாயும், அக்ஷமாலை, அங்குசம், பாசம், மாதாஸம்பழம் இவற்றை
தரிப்பவளாயும், நல்ல பாக்கியத்தை உடையவளாயும் வரத்தை
அளிப்பவளாயுமுள்ள தெளரியைத் தியானித்து,

ஏம் 2 ஹீம் ஸஃ 3 ஹாமெளரி ருடூ 3 ஹிகெஹாஹா
4 மெளடெய நஃ | என்று மூலமந்திரத்தால் பூசித்து, ஏம்
மாம் ஹூஹாய நஃ | 5 ஏம் யீம் ஸிரலெ நஃ | ஏம் மஹிம்

1 ஏம் ஹீம் ஸுரெயு நஃ | என்று அசிந்தியவிசுவஸாதா
க்யத்தில் காணப்படுகின்றது.

2 ஏம் ஹாஹீம் ஸஃ என்று அசிந்திய விசுவஸாதாக்யம்
தேவீ ப்ரதிஷ்டாவதி இவற்றில் காணப்படுகின்றது.

3 ஹிகாடெய என்று அசிந்திய விசுவஸாதாக்யத்தில் கூறப்
பட்டிருக்கின்றது.

4 ஏம் மெளம் மெளடெய நஃ | என்று அசிந்தியவிசுவஸாதா
க்யத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

5 ஏம் யீம் ஸிரலெஹாஹா | ஏம் மஹிம் ஸிவாடெயவஹு
டூ | ஏம் மெமம் கவவாயஹூ | ஏம் மெளம் தெருசுராய
வளஹுடூ | ஏம் மஃ கவவாயஹுடூ | என்று அசிந்தியவிசுவஸாதாக்
யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸிவாடெய நஃ | ஏம் மெமம் கவவாய நஃ | ஏம் மெளம் தெ
ருசுராய நஃ | ஏம் மஃ கவவாய நஃ | ஏம் ஹீம் ஜோதெநு
நஃ | ஏம் ஸூ-ஹி கியாஸுடெநு நஃ | என்று சொல்லிக்
கொண்டு பூஜிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் மந்திரங்
கள் முன்னர்க் கூறப்பட்டுள்ளன. ஏம்ஹாம் ஸுஹமாடெய நஃ | ஏம்
ஹீம் மஹிதாடெய நஃ | ஏம் ஹூம் 1 காரிடெநு நஃ | ஏம்
ஹோம் காஸீராலிடெநு நஃ | என்னும் 2 இவை தெளரிக்குச்சம
மான 3 நாமாக்களாகும்.

ஆகச் சுலோகம் 1678½.

தேவீ ப்ரதிஷ்டாவதி முற்றிற்று.

ஆதித்யப்ரதிஷ்டாவதி.

1-2, சூரியனை ப்ரதிஷ்டை செய்யும்பொழுது, முன்போல்
மண்டபம் முதலியவற்றை நிர்மாணஞ் செய்து, முன்கூறப்பட்ட
முறைப்படி அபிஷேகம் முதலியவற்றையும் செய்வித்து, அதன்
பின் வித்யாதத்துவம் ஈராக ஆஸனபூஜை செய்யப்பெற்ற சய
னத்தில் அங்கங்களுடன் கூடிய சூரியனை ஆரோஹணித்து, அதி
பதிகளுடன் மூன்று தத்துவங்களையும், ஆகாயம் முதலிய ஐந்து
மூர்த்திகளையும், அந்த விக்ரஹத்தினிடத்தில் நியாஸஞ் செய்ய
வேண்டும்.

3-4. முன்போல் பிண்டிகைக்கும் சுத்தி முதலியனசெய்து
ஸ்தாபிவதத்துவம் ஈராக வியாப்தியுடையதாயும், நியாஸஞ் செய்
யப்பெற்ற இரத்தினம் முதலிய ஐந்து திரவியங்களை உடையதா

1 காரிடெநு நஃ | என்று தேவீப்ரதிஷ்டா விதி அசிந்தியவிசுவஸாதா
வஸாதாக்யம் இவற்றில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2. இவை தெளரிக்குச் சமமான சக்திகளென்று அசிந்தியவிசுவஸாதா
க்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3 இவ்வாறு பூஜித்து முன்போல் வைத்தவற்றை முதலியவற்றை நிவே
தனஞ் செய்தல் முதலியன செய்வேண்டும் என்று அசிந்தியவிசுவஸாதா
க்யத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

17-18-19-20. சிரசில் கேசவரையும், முகத்தில் நாராயணரையும், கழுத்தில் மாதவரையும், காதில் கோவிந்தரையும், இருதயத்தில் விஷ்ணுவையும், பிருஷ்டத்தில் மதுசூதனரையும், வயிற்றில் தரிசிக்ரமரையும், இடுப்பில் வாமனரையும், கணுக்கால்களில் ஸ்ரீதாரர், ஹரிஷ்கேசர் இவர்களையும், பாதங்களில் பத்மநாபர், தாமோதரர், இவர்களையும், ஆகிய இந்த எல்லா மூர்த்திகளையும் துவாதசாக்ஷாமந்திரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் முறையே முதலில்சேர்த்துக் கொண்டு நியாஸஞ்செய்யவேண்டும்.

21-22-23, இனி இரண்டாவதாகிய இருதய மந்திரமானது கூறப்படுகின்றது. இருதயபிஜத்தை ஆதியிலும், நம: என்பதை இறுதியிலும் உடைய விஷுவே என்பது இருதய மந்திரமாகும். (அதாவது ॐ ஂ ரம் ஹு ஷயாய விஷுவே நம: என்பது.) சிர்ணைக் குறிக்கும் மந்திரம் அந்த ஆகமத்தில் (பாஞ்சராத்திராகமத்தில்) பிரஸித்தமாயுள்ளது. பிரணவத்தை முதலிலும், நம: என்பதை இறுதியிலும், ப்ரஹ்மணே என்பதை மத்தியிலும் உடையமந்திரம் (அதாவது ॐ வெணம் ஸிவாபெய ஸ்ர ஹ்மணே நம: என்பது) சிகாமந்திரமாகும். பிரணவத்தை முதலிலும் நம: என்பதை இறுதியிலும் யு-வாய என்பதை மத்தியிலுமுடைய மந்திரம் (அதாவது ॐ ॐ கவவாயயு-வாய நம: என்பது) கவசமந்திரமாகும். ॐ சு: சுஷ்ராய வகி ன்ணவடி என்பது அஸ்திரமந்திரமாகும்.

24. ॐ என்பதை ஆதியிலும், ஸம்பவிஷ்யத் என்பதை மத்தியிலும், நம: என்பதை இறுதியிலும், [இவ்வாறே] ஓம் என்பதை ஆதியிலும், ஜய என்பதை மத்தியிலும் நம: என்பதை இறுதியிலும் உடைய மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்வேண்டும். பிரணவத்தை ஆதியிலும் நம: என்பதை இறுதியிலுமுடைய காயத்ரீ ஸாவித்ரீ இவர்களையும் நியாஸஞ் செய்வேண்டும்.

25. பிரணவத்தை ஆதியிலும், நம: என்பதை இறுதியிலும் சு: ரு-வாய என்பதை மத்தியிலும் உள்ள மந்திரம் ஏழு அக்ஷரங்களுடைய பிங்களாஸ்திரமெனப்படும்.

26-26½. அதாவது ॐ சு: விஜ்ஜாக்ஷர-வாய நம: என்பதாகும். இருதய பிஜத்தை முதலிலும், நான்காவது

வேற்றுமையை இறுதியிலுமுடைய இந்த மந்திரங்களை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். இடது வலது கண்களில் காயத்ரீ ஸாவித்ரீ இவர்களை நியாஸஞ் செய்து அன்புடன் பூஜிக்கவேண்டும்.

27-28-29-30. பன்னிரண்டு அரங்களால் [கோணங்களால்] பிரகாசிக்கிற கூறப்பட்ட சக்கிரத்தை நியாஸஞ் செய்து, அதன் நடுவில் எட்டுத் தளங்களை உடைய தாமரையை வரைந்து, கர்ணிகையில் இருதயமந்திரத்தையும், சிமுகுத்திக்கிலுள்ள தளத்தில் சிரோமந்திரத்தையும், தெற்குத் திக்கிலுள்ள தளத்தில் சிகாமந்திரத்தையும், மேற்குத் திக்கிலுள்ள தளத்தில் கவசமந்திரத்தையும், வடக்குத் திக்கிலுள்ள தளத்தில் அஸ்திரமந்திரத்தையும், அக்கினிமூலையிலுள்ள தளத்தில் காயத்ரியையும், ஈசான மூலையிலுள்ள தளத்தில் ஸாவித்திரியையும், நிருருதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் நேத்திரத்தையும், வாயுமூலையிலுள்ள தளத்தில் பிங்களாஸ்திரத்தையும் நியாஸஞ் செய்வேண்டும். இது கர்ப்பாவரணம் எனப்படும்.

31-32-33. இனி வேறு [இரண்டாவது] ஆவரணத்தைக் கூறுதும். பன்னிரு அரங்களுடைய இந்தச் சக்கிரத்தில் பிரணவத்தை முன்னிட்ட முன் கூறப்பட்ட கேசவ முதலான அவந்த நாமாக்களைக்கிழக்குத் திக்கு முதலாக ஆரம்பித்து நியாஸம் செய்வேண்டும். பின்னர் கட்கம், கதை, சக்ரம், சங்கம், பத்மம், ஹலம், முஸலம், சார்க்கம், இவற்றை நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். இது முன்றாவது ஆவரணமெனப்படும்.

34. பின்னர் ஆசாரியர் ஒரே மனதுடன் புஷ்பம், தூபம் வைத்தெய்யம், ஆடை, அலங்காரம் முதலியவற்றால் அங்கங்களுடன் கூடிய விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

35. ஐந்து மூர்த்திகளைக்கொண்ட நியாஸத்தில் ॐ சூம் என்பதை ஆதியிலும், நம: என்பதை இறுதியிலும் உடைய வாலு-ஷெவாய என்பதுமூலமந்திரமாகும்.

36-37. ॐ சூம், ॐ ஂ ரம், ॐ ஹம், ॐ சு, ॐ சு: என்னும் பீஜாக்ஷரங்களை முன்னரும், நம: என்பதைப் பின்னரும் முறையே முறையே ஸங்க்ஷண, ப்ரத்யம்ன, அநிருத்த, நாராயண, கேசவ என்னும் இவை நான்காம் வேற்றுமையுடன் கூடி

மூர்த்திசுவர மந்திரங்களாகும். பிருதிவி முதலிய ஐந்தும் மூர்த்திகளாகும். இவ்விடத்திலும் அங்க மந்திரங்களை நியாஸஞ்செய்து பூஜை செய்யவேண்டும்.

38-38½. எட்டு மூர்த்திகள் முதலிய பக்ஷத்திலும் மூர்த்திசுவர்கள் [முன்னரே] கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆசாரியர் பூர்ணகுதியிருக்க ஹோமஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தை ஆபிரம் அல்லது ஐதாறு முறை ஜபித்து [செய்யப்பட்ட கர்மாவை] மஹாவிஷ்ணுவின் காதில் அறிவிக்க வேண்டும்.

39-39½. யாகத்தில் நேர்த்த தோஷங்கள் நீங்குதற்காக முன்போல்பலியைச் சமர்ப்பித்து, வியாஹிருதி ஹோமஞ்செய்து, பிண்டிகையைச் சுத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

40.41.42.42½. ௨௦ வம் ௩௦ ௪௦ ௫௦ என்னும் பிரஜாக்ஷரத்தை ஆதியிலும், ஐகெக்ஷு என்பதை நடுவிலும், ௩8½ என்பதை இறுதியிலுமுடைய மந்திரத்தை உச்சரித்துப், பிண்டிகையை லக்ஷ்மியாகப் பவித்ததாகத் தியானித்து, இந்த மந்திரத்தில் உள்ளனவாயும், இருதயம், சிரசு, சிகை, கவசம், நேத்திரம் இவற்றைக் குறிப்பவைவாயும் உள்ள ஹும்பட் என்னும் பதத்துடன் கூடிய அஸ்திரமந்திரத்தை இறுதியில் உடைய ஐந்து அக்ஷரங்களால், [தனித்தனியாகவேனும்] சிலவிடத்தில் ஒரே முறையாகவேனும், இந்தப் பிண்டிகையைச் சுத்திசெய்து, முன்போல் பிராஸாதத்திற்குக் கொண்டுபோக வேண்டும்.

43-44-45. பிண்டிகையை, பிரகிருதியை வியாபிப்பதாகத் தியானித்து, ௨௦ ௩௪௦ ௮௬8½ ௮௮௮ ௩8½ 1 ௨௦ வம் ௩௦ ௪௦ ௫௦ 8௮௮௮௮௮௮ ௩8½ என்று உச்சரித்து, லக்ஷ்மி மந்திரத்தை நியாஸஞ் செய்து, முன்போல் இரத்தினங்களை நியாஸஞ் செய்து, பின்னர் துவாதசாக்ஷர மந்திரத்தை புருஷத்தவம்மீராக உச்சரித்து, பொன்மை நிறமுள்ள வஸ்திரத்தை உடையவராயும், நான்கு கைகளையுடையவராயும், சங்கு, சக்ரம், கதை, சார்ங்கம் இவற்றைக் கைகளில் உடையவராயும், துளசிமாலையைத் தரித்திருப்பவராயும் உள்ள விஷ்ணுவை அவ்விடத்தில் [விக்ரஹத்தில்] ஸ்தாபிக்கவேண்டும். [நியாஸம் செய்யவேண்டும்.] பின்னர் சக்கிரம், பத்மாஸனம் இவற்றை நமோந்தமாக நியாஸஞ்செய்ய வேண்டும்.

46-47-47½. இவ்வாறே மூர்த்தி மூர்த்திசுவர்களையும் வியாபகமாக நியாஸஞ்செய்து, தர்மாத்ரங்களில் ஆன்மதத்துவத்தையும், பிரதானத்தில் வித்யாதத்துவத்தையும், புருஷத்தவம்மீராகச் சிவதத்துவத்தையும் பாவித்து [நியாஸஞ்செய்து] பின்னர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராயும், மூன்று ஆவரணங்களுடன் கூடினவராயும் உள்ள விஷ்ணுவை ஆவாஹஞ் செய்து, அன்புடன் விதிப்படிபூஜித்து, ஏனையவற்றை முன்போல் செய்ய வேண்டும்.

48-48½. ஸ்வாமி அல்லது மாதவ என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடையதாகவும், யஜமானனின் பெயருடன் கூடியதாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பெயரிடவேண்டும். இவ்வாறு விஷ்ணுவின் பிரதிஷ்டையானது கூறப்பட்டது.

ஆகச்சுலோகம் 1732.

விஷ்ணுப் பிரதிஷ்டாவிதி முற்றிற்று.

துவாரபால ப்ரதிஷ்டாவிதி.

1. இனி துவாரபாலர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை கூறப்படுகின்றது. துவாரபாலர்களைக் கஷாயோதகம் முதலியவற்றால் சுத்திசெய்து, சயனத்தில் ஆரோபணஞ் செய்யவேண்டும்.

2. அடி, நடு, துனி ஆகிய பாகங்களில், அதிபதிகளுடன் கூடிய ஆன்மதத்துவம் வித்யாதத்துவம் சிவதத்துவம் இவற்றை நியாஸஞ்செய்து, ஸந்திரோதனஞ்செய்து, [மூன்று பாகங்களையும் சுத்திசெய்வதற்காக] ஹோமஞ்செய்து, உசிதமாக [ஹோமத்தின் எண்ணிற்குரியவாறு] ஜபஞ் செய்யவேண்டும்.

3. வாயிலுக்குக் கீழே வாஸ்துவைப் பூஜிக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே அந்த மந்திரத்தால் இரத்தினங்கள் முதலிய ஐந்தையும் நியாஸஞ்செய்து சாந்திஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

4.5-5½. யவம், வெண்கடிகு, விஷ்ணுக்ராந்தி, லித்தி, விருத்தி, ஸ்ரஹேவீ ஆகிய ஓஷதிகள், எள்ளு, பசுவின் கொம்பிலுள்ள மிருத்து, தரதம், ரோகேந்திரம், மோஹினி, லக்ஷ்மணை, அமிருதா, [சீந்தர்க் கொடி] ரோசனம், [முள்ளெலவை] கொன்றை, அறுகு இவற்றை ஒரு அங்குலம் அளவாக எடுத்து, மே

வள்ள உதும்பரத்தில் இரணைக்காக பிரணவத்தால் [நடுவிலிருந்து] சிறிது வடக்குத் திசையில் கட்டவேண்டும்.

6-7. கிழே ஆன்மதத்துவத்தையும், சாகைகளில் லித்யா தத்துவத்தையும், ஆகாயத்தில் சிவதத்துவத்தையும், எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தில்வியாபகமான மகேசுவரரையும், மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

8. வாயிலில் இருக்கும் நந்தி முதலாயினரை, இருதய பிஜத்துடன் கூடிய அவரவர் நாமாக்களை உச்சரித்து, [அவரவர் ஸ்தானங்களில் ஸ்தாபித்துப் பூஜித்து] நூறு அல்லது மீம்பது முறையேனும், அல்லது சக்திக்குத் தக்கவாறு இரண்டுபங்கு அதிகமாகவேனும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

9. குறைதல் முதலிய தோஷங்கள் நீங்குதற்காக, அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து நூறு முறை ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். முன்போல் திக்பலியைச் சமர்ப்பித்து தக்ஷிணை முதலியவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 1741.

துவாரபாலப் பிரதிஷ்டை முற்றிற்று.

ஹிருத் கும்பப்பிரதிஷ்டா விதி.

1-1½. பின்னர், இனி பிராஸாதத்தில் சைதன்யத்தின் ஸம்பந்தமானது காண்பிக்கப்படுகின்றது. சுகநாஸையின் முடிவில் கிழக்கு வேதிகையின் நடுவில், பத்மத்தின் ஆதாரசக்தியில் பிரணவத்தால் (சைதன்யத்தை) நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

2-3-3½. [நியாஸஞ் செய்யும் முறை வருமாறு:—] சுவர்ணம் முதலியவற்றுள் யாதானுமொன்றால் ஆக்கப்பெற்றதாயும், 1 பஞ்சகவ்வியத்துடன் கூடியதாயும், தேன்பால் இவற்றுடன் கூடியதாயும், நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற இரத்தினம் முதலிய இரத்தையுமுடையதாயும், ஆடை தரிக்கப் பெற்றதாயும், சந்தனத்தால் பூசப்பட்டதாயும், வாஸனையுள்ள புஷ்பத்துடன் தூபம் சமர்ப்பிக்கப் பெற்றதாயும், மாந்தளிரை முகத்தில் உடையதாயு

1 பஞ்சகவ்வியத்தால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதாயுமென்பது கருத்து

முள்ள கும்பத்தை, இருதயமந்திரத்தால் இருதய கமலத்தைப் போல் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

4-5-6. ஆசாரியர் ஸகனீகரணஞ் செய்து, பூசுஞ்செய்து, எல்லா ஆன்மாக்களிடமும் வேறுபடாத ஆன்மாவை ஆன்மமந்திரத்தால் கிரகித்து, இருதயத்தில் வாயுவை அடக்கி சிவபெருமானுடைய ஆணையை ஆன்மாவுக்கு 1 அறிவித்து, ரேசகத்தால் துவாதசாந்தத்திலிருந்து பிரகாசிக்கிற நெருப்புப் பொறிக்குச் சமமான ஆன்மாவைக் கொண்டுவந்து, கும்பத்திற்குள் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

7-8-9-9½. அந்தக் கும்பத்தில் ரூக்கும தேகத்தையும், குணங்களை அறிவிக்கும் கலை முதலியவற்றையும், அதிபதிகளுடன் கூடிய பிருதிவியீருகிய தத்துவங்களின் சமுஹத்தையும் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டும். பத்து நாடிகள், பத்து பராணங்கள், (வாயுக்கள்) பதின்மூன்று இந்திரியங்கள் ஆகிய இவற்றையும், இவற்றின் அதிபதிகளையும், பிரணவத்தை ஆதியிலுடைய தத்தம் பெயர்களை உச்சரித்து நியாஸஞ்செய்து, தன் காரியத்திற்குக் காரணமாக மாயையையும், காலம் நியதி இவற்றையும், பிரேரகர்களான [கார்யங்களை நடத்துகிறவர்களான] வித்யேசுவரர்களையும், வியாபகராகிய சிவபெருமானையும், தன்மந்திரங்களால் அங்கங்களையும் நியாஸஞ்செய்து, நிரோத முத்திரையால் நிரோதனஞ் செய்யவேண்டும்.

10-11-11½. அல்லது சுவர்ணம் முதலியவற்றுள் யாதானுமொன்றால் ஆக்கப்பெற்றதாயும், புருஷதத்துவமீருக வியாபகியுடையதாயும் உள்ள புருஷனை, பஞ்சகவ்வியம் கஷாயோதகம் முதலியவற்றால் முன்போல் சுத்திசெய்து, சயனத்தில் ஏற்றி உமாதேவியாருக்குப் பதியாகிய ருத்திரரைக் தியானித்து, சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து, அந்தப் புருஷனிடத்தில் வியாபகமாக நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

1 “ஓ ஆன்மாவே ! நீ சிவபெருமானுடைய ஆணையால் பிராஸாதத்திற்கு இருதயம் போன்ற கும்பத்தில் எப்பொழுதும் அன்புடன் இருக்க வேண்டும்” என்று அறிவித்து என்பது பொருள். அறிவித்த பின்னர், ஆன்மாவைத் துவாதசாந்தத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

12-13. ஸாந்தியத்திற்காக ஹோமத்தையும், புரோக்ஷித் தல், பரிசித்தல், ஜபம், ஸாந்தித்தியம், நிரோதனம் ஆகிய யாவற் றையும் [அடி நடு ஈறு ஆகிய] மூன்று பாகங்களிலும் செய்து, பிரகிருதியீடுக வியாப்தியையுடைய கும்பத்தில் அந்தப் புரு ஷனை நியாஸஞ்செய்ய வேண்டும்.

ஆகச் சலோகம் 1754.

ஹிருத்தும்பப் பிரதிஷ்டா விதி முற்றிற்று.

சூளி, துவஜம், தண்டம் இவற்றின் பிரதிஷ்டை.

1. தேவாலயத்தில் செய்ய வேண்டிய சூளி, துவஜதண்டம் துவஜம் இவற்றின் பிரதிட்டையானது ஆகமங்களிற் கூறப்பட் டவாறு இங்குக் கூறப்படுகின்றது.

2-3-4. பாதி அல்லது முழுக்கடாஹத்தின் பிரவேசத்து டன் பிராஸாதம் செங்கலாற் செய்யப்படின மரத்தாலும், சிலையாற் செய்யப்படின சிலையாலும், சூளியை, லிங்கத் தின் அளவாகச் செய்யவேண்டும். கும்பத்திலேனும் லிங்கத் தின் அளவாகச் செய்யவேண்டும். இந்தச் சூளியானது, த்ரி சூலத்துடன் கூடின கிரகசூளி என்றும், சிரசில் லிங்கத்துடன் கூடின ஈசசூளி என்றும் கூறப்படும். மாதளம் பழத்துடன் கூடியதாகவும் ஆகமங்களிற் காணப்படுகின்றது.

5-6-6½. சித்திர (பல) நிமமுள்ள துவஜமானது ஜங்கையீ ருக்கவேனும், பாதிஜங்கையளவாகவேனும், தண்டத்தின் அளவாக வேனும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தைச்சுற்றிய துவஜம் மஹாதுவ ஜம் எனப்படும். உத்தமம், மத்யமம், அகமம், என்னும் முறை யால், முறையே பன்னிரண்டு, ஒன்பது, ஆறு முழங்கையுடைய தண்டம் (ஆகமங்களில்) கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்று வித்வான்களால் அறியத்தக்கது.

7-8-9. மூங்கில், ஸாலமரம், (மராமரம்) சுந்தரீ என்னும் மரம் இவற்றாலாக்கப் பெற்ற துவஜ தண்டமும், மங்களகரமான விரூக்ஷத்தாலாக்கப்பெற்ற துவஜதண்டமும், எல்லா விருப்பங்க ளையும் தரும். இந்தத் துவஜ தண்டத்தை ஆரோபணஞ் செய் யுங்கால் பங்கத்தை அடைந்தால், அரசன் அல்லது யஜமான

விதி] சூளி துவஜம் தண்டம் இவற்றின் பிரதிஷ்டை 335

னுக்கு அநிஷ்டமுண்டாகுமென அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தத் தோஷத்தின் நீக்கத்திற்காக அகோர மந்திரத்தால் முன் போல் சாந்தியைச் செய்யவேண்டும்.

10. துவாரபூஜை முதலியவற்றையும் மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணத்தையும் செய்து, சூளி, தண்டம் இவற்றிற்கு அந்திர மந்திரத்தால் அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

11. ஆசாரியர், இதே மந்திரத்தால் துவஜத்தைப் புரோக்ஷித்து, மிருத்து, கஷாயோதகம் முதலியவற்றால், பிராஸாதத் திற்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டும்.

12. (சந்தனம் முதலியவற்றைப்) பூசி, ஆடையைச் சாத்தி முன்போல் சயனத்தில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். சூளியில் லிங்கத்திற் செய்யப்படுமாறு நியாஸஞ்செய்தல், ஞான சக்தி க்ரி யா சக்திகளை நியாஸஞ் செய்தல் ஆகிய இவை கிடையா.

13-14. நான்காவது தினத்தில் விசேஷமாகச் சண்டரைக் கற்பித்தலும் கிடையாது. தண்டத்தில் ஆன்மதத்துவத்தையும், பின்னர் வித்யாதத்துவத்தையும், ஸத்யோஜாதம் முதலிய முகங் களையும், துவஜத்தில் சிவதத்துவத்தையும், நிஷ்களாஸசிவபெரு மாணையும் நியாஸஞ் செய்து அங்கங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

15. ஆசாரியர், சூளியின் ஸாந்தியத்திற்காக ஒவ்வொரு பாகத்திலும் ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்து, பட் என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய ஸம்ஹிதா மந்திரங்களால் துவஜத்தின் ஸாந்தியத்திற்காகவும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

16. துவஜத்தின் பிரதிட்டையில் வேறுவிதமான விதியும் உண்டு. அவையாவும் சில ஆகமங்களில் துவஜமானது ஆவரண தேவதைகளுடன் கூடினதாகச் சிவமாகம் போல் காணப்படு கின்றது.

17-18. பிராஸாதத்திற்கு அபிஷேகம்செய்து, மாலை ஆடை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து, ஜங்கை, வேதிகை, அதற்குமேல் ஆகிய இவற்றில் மூன்று தத்துவங்களை நியாஸஞ் செய்து, ஓமம் முதலியனசெய்து பின்னர் முன்போல் சிவபெருமானைப் பூஜித்து, எல்லாத்தத்துவங்களின் ரூபமாகப் பாவித்துச் சிவபெருமானை வியாபகமாக நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

19. அனந்தர், காலருத்திரர் இவர்களைப்பாத சிலையில் தியானித்து நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். பாதாளம் நரகம் இவற்றுடன் கூஷ்மாண்டர், ஹாடகர் இவர்களைப் பீடபந்தத்தில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

20-21. சதருத்திரர் முதலியவர்களால் தரிக்கப்பட்டதாக இந்தப் பிரமாண்டத்தைத் தியானித்து, புவனங்கள் லோகபாலர்கள் இவற்றுடன் ஜங்கையில் நியாஸஞ்செய்ய வேண்டும். ஜலம், அக்கினி, காற்று, ஆகாயம், ஆகிய தத்துவங்களிலுள்ள கர்ப்பாவரணமென்னும் பெயருள்ள நாற்பது புவனங்களையும், எட்டு யோனிகளுடன் கூடிய புத்தி தத்துவத்தையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

22. நாஸாபந்தத்தில் எட்டு யோனிகளுடன் கூடிய மூன்று குணங்களையும், கும்பத்தில் புருஷதத்துவத்தையும், லிம்மத்தில் அராகதத்துவத்தையும் தியானித்து நியாஸஞ்செய்யவேண்டும்.

23. மஞ்சரியின் வேதிகையில் வித்தை முதலிய நான்கு தத்துவங்களையும், கண்டத்தில் மாயையையும் ருத்திரர்களையும், அமலஸாரகத்தில் வித்யாதத்துவத்தையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

24-25. கலசத்தில் சுசுவரருடன் பிந்துவையும், வித்யேசுவரர்களுடன் ஜடா சூடரையும் நியாஸஞ்செய்து, சூலத்தை அர்த்தசந்திரஸுபமாகத் தியானித்து, இதில் மூன்று சக்திகளையும், தண்டத்தில் நாதத்தையும், துவஜத்தில் குண்டலினீ சக்தியையும், இவ்வாறு பிராஸாதத்தைத் தியானித்து நியாஸஞ்செய்யவேண்டும்.

26-27-28. பிண்டிகையுடன் லிங்கத்தைப்போல் ஜகதியுடன் பிராஸாதத்தைச் சேர்த்து, முன்போல் எல்லாக்ரியைகளையும் இங்கும் செய்து, முாஜம் முதலிய வாத்யங்களின் மங்களகோஷத்துடனும், வேதகோஷத்துடனும் சிவ குளி, துவஜம், தண்டம் இவற்றை ஆசாரியர், மூர்த்திபர்களுடன் தம்மந்திரங்களால் எழுப்பி நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற சக்தி தாமரை இவற்றையுடையதாயும், நியாஸஞ் செய்யப்பெற்ற இரத்தினம் முதலியவற்றையுடையதாயும் இருக்கிற தன்னுடைய பற்றுக்கோட்டில் வைக்கவேண்டும்.

29. யஜமானன் துவஜத்தைப்பரிசித்துக்கொண்டு, பந்துகள் இஷ்டர்கள் இவர்களுடன் பிராஸாதத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, விருப்பமான பயணை அடைகிறான்.

30. ஆசாரியர், ஸ்திரமான மந்திராதிபதிகளுடன் கூடிய பாசபதத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு, ஆயுதங்களுடன் கூடிய அதிபதிகளை இரக்ஷித்தற்காக நிரோதனஞ் செய்யவேண்டும்.

31. குறைதல் முதலிய தோஷங்களின் நீக்கத்திற்காக ஹோமஞ்செய்து, திக்பலியைச் சமர்ப்பித்து, யாகத்தில் நேர்த்த தோஷங்கள் நீங்குதற்காக ஆசாரியருக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

32-33. பிரதிமை, லிங்கம், வேதிகை இவற்றில் எவ்வளவு பரமானுக்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு அனேகம் யுகங்கள் வரை ஆலயத்தை நிர்மானஞ் செய்த யஜமானன் பலத்தை அனுபவிப்பான். இதற்குக் கோடிபங்கு அதிகமான புண்யம் பிராஸாதத்தில் துவஜத்தை ஆரோபணஞ்செய்தலாற்சித்திக்கின்றது. ஜீர்ணமானதைப் புதுப்பித்தலாலும் இதே புண்யம் உண்டென (ஆகமங்களில்) கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகச்சுலோகம் 1787.

துவஜதண்டப் பிரதிஷ்டை முற்றிற்று.

ஜீர்ணோத்தார விதி.

1-1½. இனி ஜீர்ணமான லிங்கங்களைப் புதுப்பிக்கும் முறை கூறப்படுகின்றது. ஜீர்ணோத்தாரம்செய்யப்படாவிடில், லிங்கமானது பூதங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகப் பவிக்குமாதலின், பெரிதான புண்யத்தில் விருப்பத்தினால் ஜீர்ணம் முதலியவற்றை உத்தாரஞ் செய்யவேண்டும்.

2-3-3½. ஜீர்ணம், மெலிவு, தஹித்தல், அளவில் குறைவு, அதிகம், லக்ஷணமில்லாதிருத்தல், பக்னமாதல், பருத்திருத்தல், வஜரத்தால் அடிபடுதல், ஸம்புடமாதல், வெடிக்கப்படுதல், அங்கங்களற்றிருத்தல் ஆகிய தோஷங்களை யுடைய லிங்கங்கள், பிண்டி, விருஷபம் இவற்றை விலக்கவேண்டும்.

4-5. அசைக்கப்படுதல், அசைதல், தாழ்ந்திருத்தல், உயர்ந்திருத்தல், விஷமமாக இருத்தல், திசையின் தவறுதல், விழப்

படுதல், நடுவில் இருத்தல், விழுதல் ஆகிய குற்றங்களையுடையவிக் கங்கள் விருணம் (அடிபடுதலால் நேரும் புண்) அற்றிருப்பின் [மீண்டும் நன்றாகப்] பிரதிட்டை செய்யப்படல் வேண்டும்.

6. இந்த லிங்கங்கள் நதி முதலியவற்றின் பிரவாஹத்தால் கொண்டு போகப்பட்டால், அங்கிருந்து வேறிடத்தில் சாஸ்திரங் களிற் கூறப்பட்ட கிரியைகளால் பிரதிட்டை செய்யப்படல் வேண்டும்.

7. நன்றாகவேனும், கேடாகவேனுமுள்ள சிவலிங்கத்தை அசைக்கக் கூடாது. ஆயிரம் முறை ஹோமஞ்செய்து அசைக்க வேண்டும். நூறு முறை ஹோமஞ்செய்து ஸ்தாபனஞ் செய்ய வேண்டும்.

8. ஜீர்ணம் முதலிய தோஷங்களுடன் கூடியிருப்பினும் நித்யபூஜை முதலியன செய்யப்பெற்று நன்றாக இருப்பதாயும், ஜீர்ணமுதலிய தோஷங்களற்றிருப்பினும் நித்யபூஜைமுதலியன செய்யப்பெறாமையால் கேடுடையதாக இருப்பதாயுமுள்ள லிங் கத்திற்கு, முன் கூறியவாறு சாலனம், ஸ்தாபனம் இவற்றைச் செய்யவேண்டும். சாலனம்-அசைக்கப்படுதல்.

9—10—11. “நூறு முறை ஹோமஞ் செய்து ஸ்தா பனஞ் செய்யவேண்டும்” என்னும் தொடக்கமுள்ள வாக்கியத்திற்கு இந்தப் பொருள் கொள்ளப்படும். (அதாவது) லிங்கமானது அறியாமையால் ஸ்தாபனஞ் செய்யப்பெற்று, தா ழ்ந்து போதல் முதலிய தோஷத்தை அடையுமாயின், அப்பொ முது ஆயிரம் முறை ஹோமஞ்செய்து சாலனஞ்செய்யவேண்டும். நீக்கப்பெற்ற பிரமசிலையின் சேர்க்கையை உடையதாயும், விரு ணமில்லாததாயும், சல (அசையும்) ஸ்வரூபமுள்ளதாயும், பற்றிய தாயும், விதிப்படி சலனஞ் செய்யப்பெற்றதாயுமுள்ள லிங்கத் தை முன்கூறப்பெற்ற பலன் பெருகுதற்காக அவ்விடத்திலே யே ஸ்தாபனம்செய்யும்பொருட்டு உத்தாரணஞ்செய்யவேண்டும். (பிடுங்க வேண்டும்.)

12. தெற்கு அல்லது ஈசானதிக்கில், மேற்கே வாயினும் ஒரு தோரணமுமுடையதாக மண்டபத்தை கிர்மாணஞ்செய்து, துவாரபூஜை முதலியன செய்து, ஸ்தண்டிலேசுவரரைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

13-13½. மந்திரங்களுக்குத் தர்ப்பணுகுதிகளைச் செய்து, முன்போல் வாஸ்து தேவர்களைப் பூஜித்து, அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப் பலிகளை இட்டு, பின்னர் ஆசாரியர் ஆசமனஞ்செய்து, லிங்ககள், சிவபக்தியுள்ள வேதியர், நண்பர் முதலாயினார், சிற்பி இவர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டும்.

14-15. பின்னர், ஓ பிபுவே! இந்த லிங்கமானது தோஷத் துடன் கூடியிருக்கிறது. இந்த லிங்கத்தை உத்தாரணஞ் செய் வதில் சார்தி உண்டென்பது தேவரீரின் திருவாக்கு. ஆகையால் ஓ மகேசுவரே! இந்தக் கர்மாவில் என்னை அதிட்டித்தருள வேண்டும்.

16. இவ்வாறு சிவபெருமானிடம் அறிவித்து, நூற்றெட்டு முறை மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, தேன் நெய் பால் அறுகு இவற்றால் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

17. பின்னர் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகஞ் செய்து, ஸ்தண் டிலத்தில் நம: என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடையதாயும், சிவ பெருமானைக் குறிப்பதாயுமுள்ள ९௦ வ்யாவகௌராயஸிவாய நம: என்னும் மந்திரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

९௦ வ்யாவகௌர ஹுராய நம: १ ९௦ வ்யாவகௌர ஸிரவெ ஸுரஹா १ ९௦ வ்யாவகௌர ஸிவாபெய வஷ்டி १ ९௦ வ்யாவகௌர கவராய ஹுர १ ९௦ வ்யாவகௌர சுஷுராயஷ்டி १ 1 என்று இவ்வாறு ஐந்து அங்கமந்திரங்களால் சிவபெருமானை நன்றாகப் பூஜிக்க வேண்டும்.

18-19. பின்னர் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு “ஏதோ ஒரு பிராணி லிங்கத்தைப்பற்றி நிற்கின்றது. லிங்கத் தை விடுத்து சிவபெருமானுடைய ஆணையால் இஷ்டமானவிடத் திற்குச் செல்லட்டும். வித்யா வித்யேசுவரர்களுடன் கூடி சிவ பெருமான் இந்த லிங்கத்தில் ஸார்ந்தியஞ் செய்யப் போகிறார்”

1. “வளவம் வஹிஜ 8 நெண ஸஜிமஹி ५-6 ஸகூட” என்னும் அசுந்திய விசுவஸ்தாக்கியத்தின் பொருள் நுங்கு ஆவசியக மாண தால் சேர்க்கப் பெற்றது.

என்று இவ்வாறு அந்த லிங்கத்திற் பற்றிய ப்ராணிக்கு அறிவிக்க வேண்டும். [பிராணியாவது-ஜீரணமானவுடன் லிங்கத்திற் பற்றிய பூதம் முதலாயின]

20. பின்னர், பாசுபதாஸ்திர மந்திரத்தைபுச்சரித்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் ஆயிரம் முறை ஹோமஞ்செய்து, சாந்தி தீர்த்தத்தால் புரோஷித்து, தர்ப்பங்களால் பரிசித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்.

21-22-23. பின்னர் ஆசாரியர் மாறுதலாக அர்க்கியஞ் சமர்ப்பித்து, லிங்கம் பிண்டிகை இவற்றிலிருப்பவர்களான தத்துவ தத்துவேசுவர்கள் மூர்த்தி மூர்த்தீசுவர்கள் இவர்களை விஸர்ஜனஞ்செய்து, சுவர்ணபாசத்துடன் விருஷபத்தின் தோளில் இருக்கும் கயிற்றால் (லிங்கத்தை) கட்டி ஜனங்களுடன் „ஸ்ரீவரீஸு-“ என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த லிங்கத்தைஜலத்தில் மூழ்கவைக்க வேண்டும். ஆசாரியர் நூறு முறை புஷ்டிக்காக ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். திக்பாலர்களின் திருப்திக்காகவும் வால்துவின் சுத்திக்காகவும், நூறு நூறுமுறை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

24. அந்த ஆலயத்தில் மஹாபாசுபதாஸ்திர மந்திரத்தால் இரகக்ஷயச் செய்து, ஆசாரியர், அந்த அளவில் லிங்கத்தை அந்த ஆலயத்தில் விதிப்படி பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும்.

25. அசுரர்கள், முனிவர், தேவர்கள், தத்துவங்களையறிந்துளோர், [ஸித்தர்] இவர்களால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற லிங்கம் ஜீர்ணமாதல், பக்னமாதல், (உடைந்து போதல்) ஆகிய தோஷங்களுடையதாயிருப்பினும், விதிப்படியேனும் சலனஞ் செய்யக் கூடாது.

26. இதே விதியை ஜீர்ணமான ஆலயத்தைப் புதுப்பித்தலில் கொள்ளவேண்டும். (மனிதரால் பிரதிட்டைசெய்யப்பட்ட லிங்கத்தில்) கட்கத்தில் (கத்தியில்) மந்திரங்களின் சமூகத்தை நியாஸஞ்செய்து வேறு ஆலயத்தை நிர்மாணஞ்செய்யவேண்டும்.

27. சுருங்கச்செய்தால் மரணம் ஸித்திக்குமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விஸ்தாரமாகச் செய்தால் தனக்ஷயமுண்டாகும். அதே திரவியம், அல்லது சிரேஷ்டமான திரவியத்தால்,

அந்த ஆலயத்தை அந்த அளவாக [முன்னிருந்த அளவாகச்] செய்யவேண்டும்.

ஆகச்சுலோகம் 1814.

ஜீர்ணோத்தர விதி முற்றிற்று.

மடாலயப் பிரதிஷ்டாவிதி.

1. இனி மடம் முதலியவற்றைப் பிரதிட்டை செய்யும் முறையும், பிரவேசிக்கும் முறையும் கூறப்படுகின்றது. மண்டபம் முதலியவற்றை நிர்மாணஞ் செய்து, மண்டபத்தில் சிவகும்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

2. இந்த மடத்தின் உட்புறம் வெளிப்புறங்களைக் கோமயத்தால் மெழுகி, புஷ்பமாலை ஆடை இவற்றின் கார்தியால் நிறைந்ததாகவும், தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாகவும் செய்ய வேண்டும்.

3-4-5. யஜமானன், ஆசாரியர் முதலாயினரை முன்னிட்டு பந்துக்களுடன் கூடி, பிராமணருடைய தோளில் இரண்டு ஆடைகள் சாத்தப்பெற்ற சிவகும்பத்தைத் தரிக்கச்செய்து, திவ்யமான வேதகோஷம் வாத்யகோஷம் இவற்றுடன் மடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, மடத்தின் முன்னர் சிறிது தாமதம் செய்து நின்று, 1 மங்கள காரியத்தைச் செய்த யஜமானன், நல்ல லக்ஷணத்தில் தபசுடன் கூடிய ஆசாரியரை மடத்திற்குள் பிரவேசிக்கச் செய்யவேண்டும். (பின்னர்) மடத்தின் அங்கணத்தில் தான் யத்தின் மேல் வடக்கு முகமாகக் கும்பத்தை நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

6. பின்னர் வேதியர், சோதிடர், சிற்பி இவர்களுக்குத் தக்ஷிணையக்கொடுக்க வேண்டும். கிழக்குத் திக்குக் கும்பங்களையும், இரண்டு முழ அளவான மண்டலத்தில் வாஸ்துவையும் பூஜிக்கவேண்டும்:

1 மங்களகாரியமாவது— துவாரத்தில் வந்த சிவகும்பத்திற்கு அர்க்கியம் பாத்தியம் ஆசமனீயம் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து, கிவேதனம் கற்பூர ஆராதிகம் இவற்றைச் செய்து, மந்திரபுரஸ்ஸரமாக பெரி புஷ்பாஞ்சலி இவற்றைஇறைத்து, ஜயவீஜயீபவ என்று செய்யப்படும் மங்களசப்தமாகும்.

7. ஜகதி, பாதபீடம், ஜங்கை, கபோதம், சதனம் இவற்றில், முறையே நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளை நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

8. பின்னர், சக்திகளைப் பூஜித்து, இருதய பீஜத்துடன், தம் பெயர்களால் வேதிகையில் துவாரபாலர்களைத் தியானத்துடன் ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

9. பின்னர், ஹோமம் செய்யுமிடத்திற்குச் சென்று, வாஸ்து தேவதைகள், நிவிர்த்தி முதலிய கலைகள், துவாரபாலர்கள் இவர்களுக்குத் தம் பெயர்களால் தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

10-11. திக்பலியிட்டு, ஆசமனஞ்செய்து, ஸகலீகரணஞ் செய்து, சும்மட்டி மாதானை, மா, வில்வம், நாரத்தை, விளா, எலந்தை, நெல்லி, வார்த்தாகி, (கத்திரி) மாதானை இவற்றின் பழங்களுடன் கலச தீர்த்தங்களால் மடத்தின்மேல் அபிஷேகஞ்செய்ய வேண்டும்.

12. ஐசவரியம் நிலைத்தற்காகவும், வம்சம் முதலியவற்றின் விருத்திக்காகவும், கீர்த்தியின் பொருட்டும், மடத்திற்கு, யஜமானனின் பெயரால் அடையாளஞ்செய்து பெயரிடவேண்டும்.

ஆகச்சலோகம் 1826.

மடப் பிரதிஷ்டாவிதி முற்றிற்று.

புஷ்கரிணீப்ரதிஷ்டை.

வாஸ்துதேவதைகளின் அமைப்பு.

1. புஷ்கரிணியின் பிரதிட்டையானது ஆகமங்களை அநுசரித்துக் கூறப்படுகின்றது. முதலில் பதினொரு பாகமாகப் பிரிகப் பெற்றதாயும், நான்கோணமாயும் உள்ள இடத்தில், வாஸ்துவைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

2. ஈசானன், அக்கினி, கிருருதி, வாயு இவர்களைக்கோணங்களில் மூன்று பதங்களில் பூஜிக்கவேண்டும். பர்ஜன்யர் முதலியவர்கள் முறையே ஒவ்வொரு பதங்களில் இருக்கின்றனர்.

3. ஆபர் முதலாயினர் இரண்டு கோஷ்டங்களிலும், மரீசி முதலாயினர் பத்துப்பதங்களிலும், நடுவில் இருபத்தைந்து பதங்களில் பிரமனும் இருக்கின்றனர்.

4. ஸ்வீகரிக்கப்பெற்ற பூமியின் நடுவில் பிரதிஷ்டையின் ஆரம்பத்தில் மேற்குத் திசையில் மங்களகரமான மண்டபத்தில் வாஸ்துவை முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும்.

எட்டுத் தளங்களில் பூஜை செய்யும் முறை.

5. பின்னர், பிரணவத்தை ஆதியிலுடைய தன் பெயரால் மூர்த்தி அங்கம் இவற்றுடன், எட்டுத் தளங்களுடைய வெண்டாமரையில் நடுவில் காலாக்கினியைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

6-6½. கிழக்குத் திசிலுள்ள தளம் முதற்கொண்டு, ஒவ்வொரு தளங்களிலும், முறையே ஹாடகேசர், பஸேசர், பலநாதர், மஹோதாரர், மஹாபதி, கலசாம்போதி, விருபாக்ஷர், ப்ருகு மசுவரர் ஆகிய இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

7-7½. பின்னர், பள்ளத்தில் அநந்தர் முதல் கார்க்கோடகர் ஈருகிய நாகங்களை, தம் பெயரால் பூஜித்து, யாகமண்டபத்திற்கு வெளியில் சரகி முதலாயினாரையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

புஷ்கரிணியில் நியாஸஞ்செய்ய வேண்டிய திரவியங்கள்.

8-9. 1 முதலைகள், லோகபாலர்கள், வெள்ளியால் செய்யப் பெற்ற அனந்தர், மஹாபத்மர், தக்ஷகர், குளிகர், சங்கர், வாசுகி, பத்மர், கார்க்கோடகர் ஆகிய எட்டு நாகங்கள் இவற்றைக்கிழக்கு முதலிய திக்குக்களில் முறையே பூஜித்து புஷ்கரிணியில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

10. குப்பமேனி, விளாமிச்சை வேர், பொன்னாங்காணி, ஸ்ஹா, (சிறு குருஞ்சி க்கத்தாழை) 2 யஷ்டி (அதிமதுரம்) 3 அங்கிரிகா, (சித்தாமல்லி) ஆகிய ஆறு ஓஷதிகளை அந்தத் தடாகத்தில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

1 சுவர்ணம் வெள்ளி முதலியவற்றாலாக்கப்பெற்ற பலவிதமான ஜலஜந்துக்களை, கந்தம் முதலியவற்றால் பூசித்து, புஷ்கரிணியில் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டுமென்று வித்தாந்தசேகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

2 அமரகோசத்தில் யஷ்டியைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

3 அமரகோசத்தில் சுவிவணி-கூர் என்று காணப்படுகின்றது.

11. ஆமை, நீந்து இரத்தினங்கள், ரஸம், கங்காஜலம், தாமரை, அர்க்யஜலம், பஞ்சகவியம் இவற்றைப் புஷ்கரிணியில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

அஹியஷ்டியை ஸ்தாபித்தல்.

12-13. ஆழத்திற்கு இரண்டுபங்கு அதிகமாகவேணும், கால் பங்கு குறைவாகவேணும், பாதி அதிகமாகவேணும் (நீளம்) உள்ளதாயும், திருடமுள்ளதாயும், கண்களுடன் (கணுக்களுடன்) கூடியதாயும், ஸாலமரம் சுந்தரிகா என்னும் மரம் இவற்றாலாக்கப் பெற்றதாயும் உள்ள யஷ்டியை (தண்டத்தை) அபிஷேகஞ் செய்து அருச்சித்து, முரஜம் முதலிய வாத்யகோஷங்களுடன், துவஜ தண்டத்தைப்போல் அஹியஷ்டியை அந்த மந்திரத்தால் நடுவில் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும். (அஹியஷ்டியென்பது நாகம் போலுள்ள தண்டம்)

९० ஸஹஸு ஹோமயாதிவாய விஸாயாஸிதாய உ ।
९० 1 ஹுமி ஹுமி ஹுமி சுந்தராயிவத்யே நஃ ॥

என்பது அந்த மந்திரமாகும். இ-ள். “ஆயிரம் படங்களைச் சிரஸிலுடையவரும் உலகத்திற்குப்பற்றுகோடாகவுள்ளவருமான அந்தராகிய ஸர்ப்பராஜனுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன்” என்பதாம்.

15. அஸ்திர ஜலத்தால் அப்யுகுணஞ் செய்து, பாசபதாஸ்திர மந்திரத்தால் அதிவாஸஞ் செய்யவேண்டும். பின்னர் கூாரிகாஸ்திரமந்திரத்தால் ஜலத்தில் இறக்கி, வாமதேவமந்திரத்தால் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

16. யஜமானன் வெள்ளியாலாக்கப்பெற்ற 2 பாசத்தை எடுத்துக்கொண்டு, கபிலையின் (பசுவின்) முதுகில் சம்பந்தித்து, அந்தப் புஷ்கரிணியைக் கடக்க வேண்டும். ஆசாரியர் பாசபதாஸ்திர மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

1 ९० ஹுமி ஹுமி 2 ஹுமி என்றும் பாடபேதம் உண்டு.

2 பசுவின் கழுத்திலிடப்பட்ட வெள்ளிச் சங்கிலியை முதுகின் புறமாய் நின்று பிடித்துக் கொண்டு என்பது கருத்து.

17-18. அந்தப் புஷ்கரிணியைத் தாண்டுதலால் வைதரிணி என்னும் (நகத்திலுள்ள) நதியானது தாண்டப் பெற்றதாகவாகின்றது. (பின்னர்) அகோரமந்திரத்தால் நூற்றெட்டு முறை ஹோமஞ்செய்து, வருணன் அல்லது வாமதேவருக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து, இந்த மந்திரத்தாலேயே சருவைப்பக்குவம்செய்து, சருவால் (சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து ஓமம் செய்து) ஆசாரியர் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பூர்ணகுதி செய்யவேண்டும்.

19. இந்தப் பசுவையும் ஆடை பூமி ஆபரணம் இவற்றையும் ஆசாரியருக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இதே முறையை ஆசாரியர் வாபீதடாகம் இவற்றிலும் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 1845.

புஷ்கரிணி ப்ரதிஷ்டாவிதி முற்றிற்று.

கூபப்பிரதிஷ்டாவிதி.

1-2-3-4. பின்னர் கிணற்றைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் முறையும் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பிரதிஷ்டையிலும் பன்னிரு பாகமாகப் பிரிக்கப் பெற்ற மண்டலத்தில் வாஸ்துவைப்பூஜிக்கவேண்டும். ஈசான திக்கு முதல் ஈசானதிக்கு வரையிலுள்ள கோணங்களில் இரண்டரைப் பதங்களுக்கு நாயகர்களான ஈசானன், அந்தரிக்ஷன், அக்கினி, மிருகர், நிருருதி, ரோகர், வாயு, திதி இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். பர்ஜன்யர் முதலியவர்களை ஒரு பதத்திலும், ஆபர் முதலியவர்களை இரண்டு பதங்களிலும், மரீசி முதலியவர்களை பதினொரு பதங்களிலும், பிரம்ணீ முப்பத்தாறு பதங்களிலும், யாகமண்டபத்திற்கு வெளியில் சரகி, முதலியவர்களையும், ஸ்கந்தர் முதலியவர்களை முன்போலும், ஸ்வதந்திரமாகவுள்ள மந்திரங்களாலேனும் இருதய மந்திரத்தாலேனும் பூஜிக்கவேண்டும்.

5. கிணற்றுக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள மண்டபத்தில்முன் கூறியமுறையே தாமரையில், வெள்ளியாலாக்கப்பெற்ற எட்டு நாக்களாற் சூழப்பெற்ற காலாக்கி தேவரைப்பூஜிக்கவேண்டும்.

6. பின்னர் இவர்களுக்கு ஹோமஞ்செய்து, பலிசமர்ப்பித்து, கிணற்றில் இரத்தினங்கள் முதலியவற்றைநியாஸஞ்செய்ய

வேண்டும். பின்னர் ஆசாரியர் சார்தியின்பொருட்டு யஜமானனைச் சார்தி கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

7. யஜமானன், ஆசாரியருக்கு பசு சுவர்ணம் ஆடை முதலியவற்றைக்கொடுத்துத் திருப்தி செய்து வைக்கவேண்டும். பின்னர், சக்திக்குத் தக்கவாறு யாசகர்களுக்குப் போஜனம் முதலியவற்றை வழங்கவேண்டும்.

8. கிரியைகளை அறிந்தவனால் கிணறுபோன்ற பிறவற்றிற்கும் இதே விதியானது செய்யத்தக்கது. நியாஸம் ஹோமம் இவற்றை வலமாகவும் இடமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 1853

கூப்பிரதிஷ்டாவிதி முற்றிற்று.

விருக்ஷப் பிரதிஷ்டாவிதி.

1-2. நந்தனவனம், உத்யானவனம், இவற்றிலுள்ள விருக்ஷத்திற்குக், கிழக்குத்திக்கு ஈசானதிக்கு ஆகிய திக்குக்களில் மண்டபத்தை நிர்மாணஞ்செய்து, முன்போல் ஸ்ரபனம் நியாஸம் இவற்றைத்தத்தம்மந்திரங்களால் செய்யவேண்டும். விருக்ஷத்தின் அதிதேவதை ப்ரீதி அடைதற்காக, ஆசாரியர் பூர்ணாகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும்.

3. பின்னர் யஜமானன், ஆசாரியர் வேதியர் இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். பந்துக்கள் நண்பர் ஏழைகள் இவர்களுக்குப் போஜனம் செய்து வைக்கவேண்டும். [வேண்டியவற்றைவழங்கி] திருப்தி செய்து வைக்கவும்வேண்டும்.

ஆகச் சுலோகம் 1856.

விருக்ஷப் பிரதிஷ்டா விதி முற்றிற்று.

காமியவிதி முற்றிற்று.

முடிவுரை.

1. சிவபெருமானுக்குச் சமமான கார்தியை உடைய ஸ்ரீ ஈசானசிவன் என்பவருடைய சிஷ்யர் விமலேசர் என்பவராவர். இவருடைய சிஷ்யர் சிவஸ்வரூபரான அஸ்திரசிவன் என்னும் பெயருடையவர். இவருடைய சிஷ்யர் ஸோமசம்புசிவாசாரியர்

2. கோளசமடாதிபதியும், திக்குக்களிலும் சக்ரவாள பர்வதத்தின் மத்தியிலும் பிரஸித்தமான கீர்த்தியை உடையவரும், சிவாகமங்களை அறிந்தவரும், முனிவரின் கூட்டத்தால் வணங்கப் படுபவருமான ஸோமசம்புசிவாசாரியர் கிரியாகாண்டக்ரமாவளி என்னும் நூலை இயற்றினார்.

3. தேவரீரருளிய ஆகமங்களை அறிவதில் சக்தியற்ற எனக்கும் சிவாகமங்களின் ஸாரமான பத்ததிக்கும் வெகு தூய்மையாக கின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான உம்முடைய இச்சையினாலேயே இந்தப் பத்ததியை இயற்றினேன். ஆதலால் ஓ சிவ பெருமானே ! என் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்.

4. ஸ்ரீவிக்கிரமன் என்னும் பெயருடைய அரசனின் காலமான (சகாப்தமான) எண்ணூற்றுப்பதினொன்றாவது வருஷத்தில், இரண்டாயிரம் சுலோகங்களைக்கொண்ட சிவாசாரியர் செய்தருளிய மாசற்ற இந்தப்பத்ததியானது முற்றுப்பெற்றது.

ஆகச் சுலோகம் 1860.

ஸ்ரீ சோமசம்புசிவாசாரியர் அருளிய கிரியாகாண்டக்ரமாவளி என்னும் சோமசம்பு பத்தி முற்றுப் பெற்றது. சிவபெருமான் திருவடி வாழ்க.

22.
23.
24.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
22	21	பரசுபதா	பாசுபதா
28	20	சரிக்க	சரிக்க.
40	24	சம்ரக்ஷணம்	சம்ரக்ஷணம்
64	26	ரல்களே	கால்களே
73	23	அவ்யாபதி	அவ்யாபதி
	35	அருகு	அறுகு
78	32	அருகு	அறுகு
84	15	அருகு	அறுகு
93	7	அருகு	அறுகு
99	16	வற்றை	வற்றைச்
100	11	அருகு	அறுகு
	23	ஹோம்	ஹாம்
101	11	கிருஹ	கிருஹ
102	4	கிருஹ	கிருஹ
	27	கிருஹ	கிருஹ
		கிருஹ	கிருஹ
121	20	அதிஷ்ட்	அதிஷ்ட
155	4	பண்ணுகிற	பண்ணுகிற
	15	முதலைய	முதலையன
173	26	செர்க்க	சேர்க்க
		ப	ப
181	3	நீர் துளி	நீர்த்துளி
183	10	கொள்ளப்பட்டது	கொள்ளத்தக்கது
	33	கொண்டும்	கொண்டும்
190	23	வித்வானாவன்	வித்வானாவன்
212	16	ஸவாஹா	ஸவாஹா
237	22	கிருஹ	கிருஹ
238	3	கிரு	கிரு
	26	வயதானவர்களை	வயதானவர்களை
239	20	இரை	இரை
254	26		

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	27	இரைத்து	இரைத்து
267	33	கின்றனா	கின்றனர்
302	32	றை	முறை
312	3	மூலமந்திர	மூலமந்திரம்
324	11	இரு	இரு
326	26	விஷ்ணுப்	விஷ்ணு
334	16	லிங்கத்	லிங்கத்
45	19	தரிப்பிவித்தல்	தரிப்பித்தல்

சுவமயம்.
தேவகோட்டை
சிவாகமசங்கத்து வெளியீடுகள்.

- 1 சிவார்ச்சனா சந்திரிகை. இது ஆன்மார்த்த பூஜையை நன்கு விளக்குவது. அப்பைய தீக்ஷிதர் இயற்றியது. (நாகரம்) ரூ. 1 0 0
- 2 ஷை தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு ரூ. 1 8 0
- 3 அஷ்டப்பிரகரணம். இதில் தத்துவப்பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத்திரயநிர்ணயம், இரத்தினத்திரயம், போககாரிகை, நாதகாரிகை, மோக்ஷகாரிகை, பரமோக்ஷநிராசகாரிகை என எட்டுப் பிரகரணங்கள் உள்ளன. (நாகரம்) ரூ. 2 8 0
- 4 ஷை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முழு கலிகோபைண்டு 3 0 0
- 5 மதங்கபாரமேஸ்வராகமம். ஞானபாத மூலம். (நாகரம்) ரூ. 1 0 0
- 6 சம்பு பூஜா விதி — சுப்பிரமணிய சிவாசாரியர் இயற்றியது. (கிரந்தம்) ரூ. 0 6 0
- 7 சைவபூஷணம் — பஞ்சாங்க யோகிகள் இயற்றியது. (கிரந்த மூலமும் தமிழரையும்) ரூ. 1 0 0
- 8 சைவசித்தார்த்த பரிபாஷை — சூரிய பட்டர் இயற்றியது. (நாகரம்) ரூ. 0 8 0
- 9 ஷை தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. ரூ. 0 8 0
- 10 மிருகேந்திராகமம் — தீபிகையுடன் கூடிய விருத்தியுடன் கூடியது. வித்யாபாதம் யோகபாதம் என்னும் இரண்டு பாதங்களுடையது. அழகான முழு கலிகோபைண்டு (நாகரம்) ரூ. 5 0 0
- 11 சிவாலய நிக்ய பூஜா விதி என்னும் ஸ்ரீபரார்த்த நிக்ய பூஜா விதி. அகோர சிவாசாரியர் இயற்றியது. (கிரந்தம்) ரூ. 1 0 0

- 12 ஷை தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. ரூ. 1 0 0
- 13 கிரியாகாண்ட் க்ரமாவளி என்னும் சோம சம்பு
பத்தி — சோம சம்பு சிவாசாரியர் இயற்
றியது. (நாகரம்) ரூ. 2 8 0
- 14 கிரணகம மகாதந்திரம் — ஞானம், கிரியை,
சரியை, யோகம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும்,
அறுபத்து நான்கு படலங்களையும் உடையது.
முழு கலிகோ பைண்டு. (கிரந்தம்) ரூ. 2 8 0
- 15 சோம சம்பு பத்தி தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 2 8 0
- அஷ்டப் பிரகரணங்களுள், முன் மூன்று பிரகரணங்கள்
தனியாகவும், பின் ஐந்து பிரகரணங்கள் தனியாகவும் நாகரத்
திலும் தமிழிலும் கிடைக்கும்.

வேறு பதிப்பு.

- உபமன்யு பக்த விலாஸம் — (கிரந்தம்) தேவாரங்க
ளுடன் 2 வால்யும் ரூ. 2 0 0
- சிவாக்ர பாஷ்யம் — இது வடமொழிச் சிவஞான
போதத்திற்கு சிவாக்கிர யோகிகள் இயற்றியது.
முழு கலிகோ பைண்டு விலை (கிரந்தம்) ரூ. 3 8 0

முக்கிய அறிவிப்பு.

புத்தகத்திற்கு ஆர்டர் செய்பவர்கள் நாகரம், கிரந்தம்,
தமிழ் என்பதை லெட்டரில் விளக்கவேண்டும். ஒரே முறை
யில் 10 ரூபாய்களுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்கள் வாங்குவோருக்கு
ரூபாய் ஒன்றுக்கு அனா நான்கு வீதம் கமிஷன் தரப்பெறும்.

(தபாற் செலவு வேறு)

இங்ஙனம்,

காரியதரிசி,

சிவாகம சங்கம்,

தேவகோட்டை.

